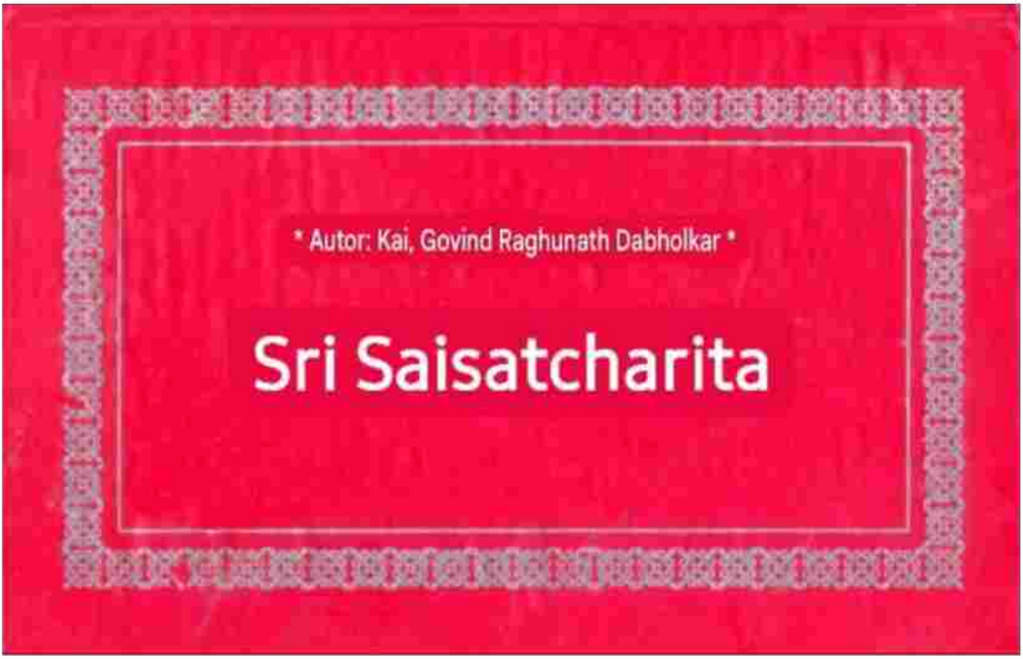

hrvatski prevod s jezika marathi o životu i učenjima shirdi sai babe jedinog originalnog sai babe iz izvornog i kompletnog djela autora govind raghunath dabholkar (hemadpanta):

kai, govind raghunath dabholkar

shri sai satcharita

izvornik:
https://shirdisaiparivaar.org/drupal/uploads/2017/09/Sri-Sai-Satcharitra-Marathi.pdf

SHREE SAI SATCHARITA

(MARATSKI)

OVI TO OVI

Život i učenja Shirdi Sai Babe

HEMADPANT
(Govind R. Dabholkar – Annasaheb)
(Autor izvorne Sree Sai Satcharite na maratskom)

Babinom milošću imao je privilegiju sastaviti na maratskom jeziku Sree Sai Samartha Satcharitu, Gitu za Saijeve poklonike

PREDIVAN ŽIVOT I UČENJA SHRI SAI BABE

Knjiga na marathi jeziku

SHRI SAI SATCHARITA

Autor: Govind Raghunath Dabholkar, poznat i kao 'Hemadpant'

poglavlje 1
poglavlje 2
poglavlje 3
poglavlje 4
poglavlje 5
poglavlje 6
poglavlje 7
poglavlje 8
poglavlje 9
poglavlje 10
poglavlje 11
poglavlje 12
poglavlje 13
poglavlje 14
poglavlje 15
poglavlje 16
poglavlje 17
poglavlje 18
poglavlje 19
poglavlje 20
poglavlje 21
poglavlje 22
poglavlje 23
poglavlje 24
poglavlje 25
poglavlje 26
poglavlje 27
poglavlje 28
poglavlje 29
poglavlje 30
poglavlje 31
poglavlje 32
poglavlje 33
poglavlje 34
poglavlje 35
poglavlje 36
poglavlje 37
poglavlje 38
poglavlje 39
poglavlje 40
poglavlje 41
poglavlje 42
poglavlje 43
poglavlje 44
poglavlje 45
poglavlje 46
poglavlje 47
poglavlje 48
poglavlje 49
poglavlje 50
poglavlje 51
poglavlje 52
poglavlje 53

|| Ath Shri Sai Satcharita Prarambhah ||

(Sada započinje sveto djelo „Shri Sai Satcharita")

Uvodne mantre hvale:
|| Slava gospodinu Ganeshi || Slava božici Saraswati || Slava uzvišenim guruima || Slava obiteljskom božanstvu || Slava gospodinu Seetharamachandri || Slava predobrom Satguru SaiNathu ||

Poglavlje 1: Početak rada (Mangalacharana)

Stih 1: Kako bi se ovo djelo privelo kraju bez ikakvih prepreka, mudraci se drže drevnog običaja i započinju s povoljnim uvodnim molitvama (Mangalacharana). Svrha ovih stihova je uklanjanje svih prepreka i postizanje željenog duhovnog cilja.

Stih 2: To je razlog za ove molitve, kako bi se ostvarile sve želje. Zato na samom početku upućujem svoje najdublje pozdrave i klanjam se svima njima.

Stih 3: Najprije se klanjam Ganapatiju (bogu Ganeshi), koji ima iskrivljenu surlu (Vakratunda) i koji je gospodar četrnaest vrsta znanja i mudrosti. Njegov božanski oblik donosi povoljnost, sreću i mir.

Stih 4: U njegovom velikom trbuhu smješteno je četrnaest svjetova, stoga te ljudi s pravom zovu Lambodara. O Gajanana (Onaj s licem slona), ti u svojoj ruci držiš sjajnu i oštru sjekiru. Ti si onaj koji uništava strahove svojih predanih vjernika i potpuno uklanja sve životne prepreke.

Stih 5: O gospodaru Gana (Ganatha), ti čije je srce ispunjeno milošću prema meni, klanjam ti se cijelim svojim tijelom, čineći potpuni prostraciju na tlu. Ti si istinski svjedok i pratitelj svih svojih vjernika.

Stih 6: Kada si ti zadovoljan i kada stojiš ispred mene, sve prepreke bježe i nestaju, a siromaštvo odmah uzmiče. Ti si sin moćne božice Bhavani (Parvati).

Stih 7: Ti si sjajno svjetlo znanja u potpunoj tami ljudskog neznanja. Ti koji si okružen svojim božanskim moćima (Riddhi i Siddhi), molim te, pogledaj prema meni sa svojim radosnim i milosrdnim očima.

Stih 8: Slava tebi, pobjedniku koji jašeš na mišu (Mushakavahana), koji razbijaš sve prepreke u prah (Vighnakanan-nikuntana) i koji donosiš beskrajnu radost svojoj majci Giriji (Parvati). Klanjam ti se i predajem.

Stih 9: Molim te za tvoj blagoslov kako bi se ovo djelo uspješno završilo bez ikakvih poteškoća. Iskazivanje poštovanja božanstvu na samom početku je tradicija koja donosi duhovne plodove.

Stih 10: Taj isti Ganesha, koji drži sjekiru u ruci, sada je u obliku Saija preuzeo ovo djelo. On sam me potiče i vodi da pišem. Kada je on tu, tko uopće može sumnjati u uspjeh?

Stih 11: On je Gajanana s mjesecom na čelu (Bhalachandra), on je jednoruki (Ekadanta) bog s licem slona (Gajakarna), on je onaj koji ima strašan, ali milostiv izraz i koji uništava sve prepreke.

Stih 12: On je utjelovljenje svega što je povoljno i sveto (Sarvamangalamangalya). O Lambodara, gospodaru svih Gana! Ti si u obliku Saija uvijek spreman pomoći i ti nas vodiš prema čistoj i vječnoj unutrašnjoj sreći.

Stih 13: Sada se klanjam božici Saraswati, koja je utjelovljenje rječitosti i mudrosti. Neka se ona spusti na moj jezik i neka na njemu pleše poput labuda (Hans), kako bi iz mene potekle najljepše riječi.

Stih 14: Ona u svojim rukama drži božansku knjigu, nosi ogrlicu od kristala

i odjevena je u čisto bijelu odjeću. O božice, smiluj mi se i podari mi svoju milost.

Stih 15: Ti si majka govora i gospodarica cijelog svemira (Vagdevata Jaganmata). Bez tvoje prisutnosti i tvog blagoslova, nemoguće je postići ikakvu rječitost ili mudrost. Kada si ti zadovoljna, mudrost i znanje sami teku iz čovjeka.

Stih 16: Ti ćeš sama napisati ovu svetu priču, jer što ja sam uopće znam o tome? O majko svijeta (Jagajjani), ti si utjelovljenje samih Veda i riznica svih vrlina i znanja.

Stih 17: Molim te, napoj nas slatkim nektarom priče o Saiju (Saisamarthacharitramruta). Ti si božanska Saraswati koja u rukama drži glazbeni instrument veenu (Omkaraveena) i sama pjevaš o njegovom svetom životu.

Stih 18: Ti spašavaš i oslobađaš svoje predane vjernike. Ti upravljaš procesima stvaranja, održavanja i uništavanja svijeta (Utpatti-sthiti-samharakarini). Ti nadilaziš tri materijalne kvalitete prirode (Sattva, Rajas, Tamas).

Stih 19: Ti si zapravo isto što i bogovi Brahma, Vishnu i Shiva (Shankar). Poklanjam se pred tobom. Ti si gospodarica svih Gana, ti si Savitri i Ramesha (Lakshmi).

Stih 20: Ti si također Umesh (Parvati), a ti si i naš istinski duhovni učitelj (Satguru). Ti nas vodiš i prebacuješ preko burnog oceana svjetovnog postojanja (Bhavanadhi). Mi smo tvoji vjernici, molim te, prebaci nas na drugu obalu spasa.

Stih 21: Ako u našem srcu nema barem malo zasluga i dobrih djela iz prošlih života, kako bismo uopće mogli dotaknuti tvoja sveta stopala? Ti si naše glavno obiteljsko božanstvo (Kuladevata).

Stih 22: Klanjam se नारायण आदिनाथ (Narayan Adinath), koji boravi u mliječnom oceanu (Kshirasagari) i koji uništava sve ljudske patnje i tuge.

Stih 23: On je stvorio novu zemlju u regiji Konkan, nakon što je Parashurama povukao more. Tamo se manifestirao sam Svevišnji Gospodin Narayan.

Stih 24: On upravlja životima svih živih bića iznutra kao Antaryami (unutrašnji vladar). Pod njegovim vodstvom i inspiracijom ja pišem ovo djelo. Isto tako, klanjam se i mudracu Bhargavi (Parashurami) koji je uspostavio svete rituale i žrtvovanja.

Stih 25: Klanjam se velikim mudracima iz zemlje Gauda, koji su donijeli znanje našim precima. S velikim poštovanjem i predanošću im iskazujem počast.

Stih 26: Sada se klanjam velikom mudracu Rshiraju iz plemena Bharadwaja, koji je drevni predak i dio tradicije Rigvede.

Stih 27: Zatim se klanjam uzvišenim i pravednim bramanima koji su spoznali apsolutnu istinu (Brahmavid). Klanjam se velikom mudracu Yajnavalkyi, yogiju nad yogijima, kao i mudracima Bhriguu, Parashari i Naradi.

Stih 28: Moje poštovanje ide i Vedavyasi, Parashari, svecima Sanaku, Sanandani, Sanatkumaru, Shuki, Shounaki te mudracima Vishwamitri i Vasisthi.

Stih 29: Klanjam se Valmikiju, Vamadevi, Jaiminiju, Vaishampayanu i svima ostalima, kao i devetorici velikih yogija (Nava Yogindra). Padam ničice pred njihovim svetim stopalima. A sada, nakon njih, upućujem pozdrave i klanjam se svim modernim svecima i mudracima.

Stih 30: Klanjam se svecima Nivruttiju, Jnyanesharu, Muktabai i Sopani.

Klanjam se Eknathu i njegovom guruu Swamiju Janardani, kao i Tukaramu, Kanhi i Narahariju.

Stih 31: Nemoguće je poimence nabrojati baš sve svece u ovom književnom djelu. Zato upućujem zajednički naklon i pozdrav svima njima i molim ih za njihove blagoslove.

Stih 32: Sada se klanjam Sadashivi (Shivi) i Pitamahi (Brahmi), koji su izvor svih zasluga i duhovnog blaga, a koji borave na svetim mjestima Badarikashramu i Kedarnathu. Oni smatraju ovaj prolazni svijet tek običnom iluzijom.

Stih 33: Dalje se klanjam Nijapiti (svom ocu) i Sadashivi, koji je obiteljsko božanstvo i kojeg uvijek obožavam. On u svom grlu drži strašni otrov (Rudrakshu/otrov Halahala) i ponavlja Shivino ime.

Stih 34: Sada se klanjam svojoj majci (Janmadatri) koja me rodila. Ona me hranila, pazila i štitila svojim životom. Danju i noću je podnosila sve napore za mene, kako uopće mogu izmjeriti i zaboraviti njezinu dobrotu?

Stih 35: Moje djetinjstvo je prošlo pod njezinim okriljem. Kada bi nastupile nevolje, otac i majka bi me zaštitili. Svoju glavu stavljam na njihova sveta stopala, u kojima boravi sam bog Hari i sjećanje na njega.

Stih 36: Moj stariji brat, koji mi je u svemu ravan, moj je neusporedivi i voljeni suputnik iz istog majčinog krila. Za njega bih dao svoj vlastiti život, a svoju glavu stavljam pred njegova stopala.

Stih 37: Sada se klanjam svim čitateljima i slušateljima (Shrotejan). Molim vas da umirite svoj um i slušate s pažnjom. Ako niste sabrani i usredotočeni, kako možete postići istinski unutrašnji mir i zadovoljstvo?

Stih 38: Kako slušatelji postaju sve mudriji i prepoznaju vrline, tako i njihova želja za slušanjem svetih priča raste. Iz trenutka u trenutak,

njihovo se oduševljenje i radost povećavaju.

Stih 39: Zadovoljstvo slušatelja je moj najveći blagoslov. Koji bi uopće drugi motiv ili korist ja mogao imati? Zato vam upućujem ovaj potpuni, ponizni pozdrav (Sashtang Vandanam). Molim vas, saslušajte me s radosnim umom.

Stih 40: Nemam u sebi nikakvog posebnog znanja o duhovnim spisima (Tattvajnyana). Nisam stvorio nikakvo veliko književno djelo, niti sam proveo život u slušanju svetih predavanja. Vi sami dobro znate moju situaciju.

Stih 41: Ja sam potpuno svjestan svog neznanja i svojih mana. Svjestan sam svoje vlastite beznačajnosti. Pa ipak, osjećam dužnost da uzvisim i opišem veličinu svog duhovnog učitelja (Guruvachana). Pisanje ove knjige je moja jedina želja.

Stih 42: Moje riječi mogu zvučati jednostavno i obično, ali vas molim da ih prihvatite s ljubavlju. Budite milostivi prema meni. Autor ovog djela je zapravo moj Sadguru, a ja sam samo njegovo oruđe.

Stih 43: On sam me vodi kroz moje misli, riječi i djela. On je onaj koji daruje čistu inteligenciju (Buddhi). Kada čovjek sjedne jesti, sam Bog mu stavlja najslađe zalogaje u usta.

Stih 44: Na isti način, riječi mog Gurua su čiste i slatke. Prihvaćajući ih, upućujem mu svoje najdublje pozdrave. Klanjam se tom uzvišenom Sadguruu koji je istinsko utočište i spas za cijeli ovaj svijet.

Stih 45: On je temelj i oslonac čitavog svemira, on nadilazi sve materijalne oblike i koncepte. Ti si, o Guru, vječna i nepobjediva istina, ti sam prožimaš svih sedam otoka i sedam svjetova.

Stih 46: Sedam nebesa i sedam podzemnih svjetova (Patala) čine cjelinu.

Iz te cjeline rađa se zlatno jaje (Hiranyagarbha), iz kojeg nastaje cijeli ovaj poznati i nepoznati svemir (Brahmanda).

Stih 47: Svemir se rađa iz te iste vrhovne stvarnosti koja se naziva 'Avyakta' (Nemanifestirano) ili 'Maya' (Iluzija). Ali tvoj Sadguru nadilazi čak i samu Mayu i boravi u stanju čiste unutrašnje samospoznaje (Nijaswarupa). Kako onda uopće opisati njegovu neizmjernu veličinu?

Stih 48: Čak i same Vede i sveti spisi ostaju nijemi pred njegovom tajnom. Ljudska logika i dokazi gube svoju moć. Tamo gdje ljudski um i intelekt ne mogu prodrijeti, kako da ja išta kažem?

Stih 49: S kojim god te drugim stvorenjem ili pojmom pokušam usporediti, ti uvijek ostaješ iznad toga, jer ti si po svojoj naravi jedinstven i neusporediv. Što god moje oči vide u ovom svijetu, sve si to zapravo ti sam.

Stih 50: Takav je naš gospodin SaiNath, riznica beskrajne milosti i svemogući Sadguru. On sam boravi u srcima svih živih bića. Ti koji nemaš ni početka ni kraja, primi moj ponizni pozdrav. Ti si najuzvišeniji među svima.

Stih 51: Ti si vječna radost (Nityananda) i potpuno ispunjenje. Ti si samoisijavajuće svjetlo i izvor svega što je dobro i povoljno (Mangaladhama). Ti si Atmarama (unutarnje sebstvo) i naš vrhovni Guru. Kako uopće započeti hvalospjev tebi?

Stih 52: Čak i sveti tekstovi (Vedashruti) drže tišinu pred tvojom veličinom. Tko sam onda ja i kakvo je moje znanje da bih te mogao potpuno obuhvatiti i shvatiti?

Stih 53: Slava tebi, slava ti, o predobri Sadguru, riznico milosti i suosjećanja! Slava tebi, gospodaru rijeke Godavari (Godatirevihara)! Slava tebi, gospodaru svemira, ti si utjelovljenje svih deset božanskih inkarnacija (Dashavatara), tebi se klanjam!

Stih 54: Čak ni bog Brahma ne može u potpunosti spoznati tvoju pravu prirodu bez tvoje milosti. Zato se trebamo potpuno predati i ponuditi sve što imamo na tvojih pet životnih energija (Panchaprana). Trebamo ti se obratiti s potpunom jednousmjerenošću.

Stih 55: Trebamo ti se pokloniti spuštajući glavu na tlo s najvećim poštovanjem. Isto tako, trebamo sklopiti ruke u molitvi, a naše oči trebaju stalno gledati tvoje milostivo lice. Sva sveta mjesta hodočašća nalaze se upravo na tvojim stopalima.

Stih 56: Naše uši trebaju neprestano slušati svete priče o Saiju (Saimagunashravan), a naš um treba biti potpuno usredotočen na njegov božanski oblik. Uvijek trebamo tražiti utočište u Saiju, jer on nas oslobađa svih okova ovog materijalnog svijeta.

Stih 57: Svoje tijelo, um i sve svoje bogatstvo trebamo u potpunosti predati i položiti pred stopala našeg Sadgurua. Cijeli svoj život trebali bismo provesti u nesebičnom služenju njemu.

Stih 58: Ponavljanje Guruovog imena i stalni boravak u njegovoj blizini donose nam njegovu vrhunsku milost i utočište u njegovim svetim stopalama. Njegova sveta mantra i njegova uputstva su naš jedini spas na ovom svijetu.

Stih 59: To zahtijeva ogroman trud i odricanje, ali to je jedini pravi ispit na putu prema oslobođenju (Moksha). Kada čovjek postigne tu razinu, sve njegove sumnje i svjetovne brige nestaju same od sebe, bez da je toga uopće svjestan.

Stih 60: Druženje s Guruom (Gurusangati) je poput kupanja u svetoj rijeci Gangi. Ono pročišćava čovjekov um i uklanja sve grijehe. Nemirni um pronalazi mir, a čovjek postaje nepokolebljivi vjernik gospodina Harija.

Stih 61: To je pravi smisao svih Veda i svetih spisa, to je bit služenja i

predanosti Sadguruu. Mi nismo dostojni sami po sebi, ali se potpuno predajemo (Lotangan) pred tvojim stopalima, o vrhovni Guru.

Stih 62: Ova knjiga o Saiju (Saisamarthacharita) je potpuno čista i sveta, ona je jednaka samim Vedama. Priča o Saiju i učenja Veda su zapravo jedno te isto, među njima nema nikakve razlike.

Stih 63: Istina je da je „Brahma jedina stvarnost" (Brahma Satyam), a sve ostalo je prolazno. To je stanje vječne budnosti i samospoznaje (Nijaswarupa). Ovu spoznaju Sai nudi svojim vjernicima, vodeći ih do vrhunske sreće i jedinstva s kozmičkom sviješću (Brahmandaswarupasthiti).

Stih 64: Kada se nadvlada zapletenost u riječi, čovjek mora postići stanje unutrašnje radosti (Anandavritti). Onaj tko razvije takav stav, taj u svakom trenutku i u svim okolnostima ostaje nepokolebljiv i u istom stanju mira.

Stih 65: To donosi istinsku sreću, mir i potpuno zadovoljstvo uma. Postizanje tog stanja je sâmo po sebi ostvarenje Vrhovne Stvarnosti (Paramaprapti). Sai je nepresušan rudnik takve unutrašnje radosti. Znajte da su njegovi vjernici uistinu blagoslovljeni i sretni.

Stih 66: U tom stanju nema nikakve žudnje, već samo osjećaj vrhovnog blaženstva (Paramananda). Čovjek postaje poput mora koje je uvijek prepuno i mirno. To je sjedinjenje Shivine i Shaktine energije, muškog i ženskog božanskog principa (Purusha i Prakriti).

Stih 67: Iz tog sjedinjenja rađa se čisto i sjajno prosvjetljenje. To je ono što sveti spisi (Shruti) opisuju riječima: „Ja sam jedan, neka postanem mnoštvo" (*Eko 'ham bahu syam*). To je iskonska želja iz koje nastaje kreacija.

Stih 68: Iz te želje rađa se čitav ovaj vidljivi i nevidljivi svijet. Ali onaj tko se ponovno vrati svom unutrašnjem izvoru, taj ponovno postiže to

jedinstveno, čisto stanje u kojem se sve prepreke brišu.

Stih 69: U tom čistom stanju svijesti više ne postoji podjela na muško i žensko, niti na Purushu i Prakriti. Tamo boravi onaj tko je utjeha i spas za siromašne i potlačene. Za njega ne postoji razlika između dana i noći.

Stih 70: Iako je on po svojoj izvornoj prirodi bez ikakvih atributa i oblika (Nirguna), on iz čiste ljubavi prema svojim vjernicima poprima materijalni oblik (Saguna). On je čista i bezmrljna svijest. Potpuno se predajmo i potražimo utočište u svemoćnom Saiju.

Stih 71: Oni koji su se predali pod okrilje Saija, spasili su se od svih životnih jada i opasnosti. Zato i ja stalno ponavljam njegovo ime i meditiram o njemu u svom srcu. Svoju glavu stavljam pred njegova sveta stopala.

Stih 72: Iz apsolutne perspektive, on je potpuno odvojen od svega i slobodan. Pa ipak, iz čiste ljubavi i predanosti, on se uključuje u ovaj svijet i igra svoju božansku igru (Leela). Poklonimo se tom predivnom i milostivom biću.

Stih 73: On je onaj koji pokreće i održava živote svih živih bića (Jivamatra). On prožima i oživljava svu materiju u svemiru. Njemu upućujem ovaj ponizni pozdrav pun ljubavi.

Stih 74: Ti si moje najviše utočište i moj vječni mir. Ti si onaj koji uklanja sve patnje i jade onih koji ti se obrate u nevolji (Arta-arthi). Ti si moj plemeniti i mudri duhovni učitelj (Gururaya).

Stih 75: Ovime privodim kraju uvodne molitve i klanjanja. Neka sam Svevišnji Gospodin bude zadovoljan ovim mojim trudom. Klanjam se svakom živom biću koje nosi iskru života u sebi. Molim vas, primite moju poniznu molitvu kao svoju vlastitu.

Stih 76: Klanjam se svim stvorenjima u ovom svemiru. Neka kroz ovo djelo čitav svijet pronađe sreću i blagostanje. Neka među nama vlada potpuni mir i neraskidivo jedinstvo, bez ikakvih podjela. Njemu upućujem svoj konačni naklon.

Stih 77: Ovdje završava uvodni dio koji donosi blagoslove (Mangalacharana), a koji služi kao sredstvo za uspješan dovršetak ove knjige. Sada ću vam iznijeti samu bit i svrhu ovog pisanja.

Stih 78: Sai mi je iskazao svoju beskrajnu milost i blagoslovio me, prepoznavši me kao svog poniznog slugu. On je poprimio ovaj predivni materijalni oblik (Saguna) kako bi nam donio istinsku radost, mir i utjehu.

Stih 79: Kada se ugleda njegovo milostivo lice, sva unutrašnja duhovna žeđ biva utažena. Nakon toga, u čovjeku se rađa neopisiva unutrašnja radost i polet. Zato vas molim, slušajte ove riječi s pažnjom i čistim srcem.

Stih 80: Kada čovjek jednom pogleda u Saijeve oči, nikada više ne može zaboraviti taj pogled. Iz dubine duše izvire čista, bezuvjetna ljubav. Čovjekov intelekt biva pročišćen i ispunjen božanskim nektarom (Rsa).

Stih 81: To je bit svih religijskih dužnosti, rituala i svetih spisa (Shastrapurana). Stalno razmišljanje i meditacija o njemu su najviši oblik duhovne prakse (Anusthana). Hodočašće na njegova stopala vrjednije je od posjeta svim ostalim svetim mjestima na zemlji. To je moj jedini životni oslonac.

Stih 82: Neprestano slušanje i ponavljanje Guruovih riječi (Guruvakyanuvritti) učvršćuje vjeru i stabilnost u čovjekovom srcu (Chittavritti). Kada je vjera čvrsta, unutrašnji mir i sabranost dolaze sami po sebi, bez ikakvog napora.

Stih 83: To nas oslobađa od okova loše karme (Karmabandha) i vodi nas ravno do Saijevih svetih stopala. Njegova je moć neshvatljiva i čudesna.

Kako bih ja uopće mogao riječima opisati svu tu božansku čaroliju (Maya)?

Stih 84: To je sila koja budi istinsku duhovnu predanost (Bhakti) u našim srcima. Kroz čistu i iskrenu predanost Saiju, čovjek ostaje neokrznut burnim valovima svjetovnog života (Samsarasrishti). To nam donosi vječnu radost i slobodu uma.

Stih 85: Sveti spisi opisuju devet različitih načina i puteva predanosti (Navadha Bhakti). Ukratko ću vam iznijeti njihova glavna obilježja i karakteristike, onako kako su ih mudraci definirali.

Stih 86: Prvo i najvažnije obilježje predanosti je neprestano usmjeravanje uma na našu vlastitu duhovnu prirodu i izvor (Swarupanusandhana). To je ono što naglašavaju svi veliki poznavatelji Veda i duhovni učitelji.

Stih 87: Sljedeći korak je obožavanje i iskazivanje štovanja kroz rituale (Puja) koji su prožeti čistom, nesebičnom ljubavlju. To je put koji su poučavali veliki mudraci poput Parashare. To je istinska staza predanosti.

Stih 88: To je poput vrta u kojem raste božansko cvijeće Parijata, čiji miris pročišćava sve oko sebe. Čišćenje i uređivanje mjesta za molitvu (Gomaya-sanda-samarjana) uklanja sve loše misli i nečistoće iz uma.

Stih 89: Pjevanje hvalospjeva o Guruovim vrlinama i slušanje priča o njemu je poput pranja uma u svetoj vodi. Priprema mirisnih štapića, tamjana i svjetiljki (Dhupadiparchana) predstavlja potpuno predavanje na duhovnom putu.

Stih 90: Nakon toga slijedi prinošenje hrane i darova (Naivedya) s potpunom poniznošću i ljubavlju. Izvođenje obreda sa svjetlošću (Arati) sakuplja svu našu unutrašnju energiju i usmjerava je prema božanskom. To se naziva istinskim obožavanjem (Archana).

Stih 91: Kada se čovjekovo srce potpuno pročisti i postane čisto poput

ogledala, u njemu se jasno odražava božanski lik. Tada sve unutrašnje sumnje i nemiri nestaju, a čovjek biva privučen vječnoj istini.

Stih 92: Tek tada čovjek shvaća pravi smisao svih rituala i ponavljanja mantri. Kada se um umiri, unutrašnja energija se stabilizira u svom izvornom stanju mira i tišine (Nijaswarupasthiti).

Stih 93: Sve ostale vanjske aktivnosti i želje gube svoje značenje i privlačnost. Čovjekov um postaje potpuno zaokupljen i očaran pjevanjem hvalospjeva Bogu i svecima.

Stih 94: U tom stanju, čovjek se potpuno stapa i gubi u božanskoj energiji (Hari-ranga). To neprekidno prebivanje u vlastitom sebstvu (Akhanda Atmanusandhana) i slijeđenje svetih priča je prava odlika napredne duhovnosti.

Stih 95: Znajte da je to stanje u kojem su sve sumnje potpuno razriješene i uništene. Oni koji borave u tom stanju mira, njihovi su životi uistinu u skladu s najvišim učenjima Veda (Vedavihita). Za njih više ne postoje zabranjena ili nametnuta djela.

Stih 96: Oni su slobodni od svih vanjskih pravila, zabrana i žudnje za plodovima svojih djela. U njima se rađa spoznaja da oni sami nisu izvršitelji nikakvih djela, već da sve pokreće viša kozmička sila. To je istinski stav slobode.

Stih 97: Kada se u čovjeku probudi taj stav, on prirodno postiže stanje joge i jedinstva s Apsolutom (Brahmanyayoga). Kroz taj proces, čovjek lako i bez napora dostiže stanje oslobođenja od svih spona i želja (Naishkarmya).

Stih 98: Čovjek nikada ne bi trebao napustiti taj put i te uzvišene vrline. Kao što se trn koristi da bi se izvadio drugi trn iz noge, tako se i ova duhovna praksa koristi da bi se uklonili svi preostali tragovi svjetovnih želja i neznanja.

Stih 99: Kada djelovanje (karma) prestane stvarati nove plodove i vezanosti, čovjek prirodno spoznaje svoje istinsko sebstvo (*Nijaswarupa*). Tek tada je svako djelovanje u potpunosti ispunjeno i dovršeno.

Stih 100: To označava potpuni kraj žudnje za rezultatima rada. To je uistinu prava odlika onoga tko se odrekao plodova svojih djela. Redovito obavljanje svojih svakodnevnih i dužnosti s čistim namjerama naziva se *Shuddha Swadharma* (čista osobna dužnost).

Stih 101: Sve što radimo treba biti ponuđeno i posvećeno Svevišnjem Gospodinu. Čak i na trenutak zaboraviti na vlastiti ego donosi stanje bez ikakvih unutrašnjih nemira. Tako je mudrac Narada opisao put čiste predanosti (*Nishkama Bhakti*).

Stih 102: Postoji mnogo različitih tumačenja i objašnjenja o ovoj vrsti predanosti, od kojih je svako posebno i čudesno na svoj način. Međutim, samo kroz milost i blagoslov Guruovih stopala čovjek može preći ovaj teški ocean svjetovnog života.

Stih 103: Slušajući o slavi i veličini tog Gurua, moje je srce postalo duboko dirnuto i nadahnuto. Osjetio sam kako se u meni prekidaju svi lanci karme i osjetio sam neopisivu unutrašnju slobodu.

Stih 104: Moje su misli ponovno odletjele prema Shirdiju. Kada bi hodočasnici dolazili u posjet tamošnjoj džamiji (Dwarkamai), vidjeli bi nesvakidašnji prizor – Babu kako sjedne i sam melje pšenicu. To je u svima budilo golemo čuđenje.

Stih 105: Sada ću vam ispričati tu konkretnu priču. Molim vas, slušajte je s pažnjom u svom srcu. Iz ove priče rodila se i nastala čitava ova knjiga o Saiju. Slušajte sada o tom događaju.

Stih 106: Slušanje ove priče pročišćava čovjekov um i intelekt, čineći ga bistrim i sajnim. To je pjevanje hvalospjeva o vrlinama onoga koji je

hvaljen od svih svetaca. Slušajući o tome s potpunom udubljenošću, čovjek postiže duhovno ispunjenje.

Stih 107: To donosi golemo zadovoljstvo samom Bogu i u potpunosti uništava tri vrste životnih patnji (*T ताप - Tritapa*). Bez ikakvog ponosa i sebičnosti, ovo slušanje nas vodi do potpunog utapanja u unutrašnje sebstvo.

Stih 108: Čovjek razvija duboku ljubav i poštovanje prema Guruovim stopalima i osjeća duboko unutrašnje bogatstvo. Poslušajte sada s pažnjom što se to točno dogodilo toga dana. Ispričat ću vam tu predivnu priču o Babi.

Stih 109: To je priča koja nadilazi sva čuda i topi srca onih koji je slušaju. Kada se pogleda Babi u oči, čovjek biva preplavljen njegovom milošću. Jednog dana rano ujutro, Baba je obavio svoje uobičajene jutarnje rituale.

Stih 110: Nakon što je oprao lice i očistio zube, pripremio se za mljevenje pšenice. Iz kuta je uzeo jedan veliki mlin (ručni kameni žrvanj), a blizu njega je na pod raširio jedan komad platna (vreću).

Stih 111: Donio je punu košaru pšenice i stavio je pokraj sebe. Taj stari kameni mlin bio je postavljen na pod. Baba je zasukao rukave i čvrsto sjeo pokraj njega.

Stih 112: Taj prizor Babe koji sjedi pored mlina bio je nevjerojatan. Ručni mlin bio je čvrsto postavljen na svoje mjesto, s drvenim klinom u sredini. Baba je stavio šaku pšenice u otvor i počeo okretati kamen bez ikakve tuđe pomoći.

Stih 113: To njegovo okretanje teškog kamena pokazivalo je nevjerojatnu snagu u njegovim rukama. Baba je sjedio pokraj mlina u svom prepoznatljivom položaju, s jednom nogom ispruženom. Od ranog jutra sjedio je tamo i neumorno mljeo.

Stih 114: U tom trenutku u džamiji se očitovalo veliko čudo. Kakva li je to uopće bila zamisao i svrha da Baba melje pšenicu? On koji je gospodar svega, koji nema nikakvih želja ni potreba, i koji je potpuno odvojen od materijalnog svijeta, zašto bi radio tako težak posao?

Stih 115: On u svojoj kući nema ni žene, ni djece, niti bilo koga drugoga za koga bi morao kuhati. On živi isključivo od milostinje koju prosi od drugih ljudi. Pa ipak, on s najvećom predanošću okreće taj mlin. Zašto to čini? U tome nema nikakve sumnje, iza toga stoji dublja tajna.

Stih 116: U Shirdiju su živjeli mnogi sveci i mudraci, ali nitko nije mogao dokučiti što točno Baba radi s tom pšenicom. Svi su se pitali kakav je smisao tog čina. Ljudi iz sela počeli su se okupljati oko džamije, raspravljajući o njegovoj neshvatljivoj moći.

Stih 117: Vijest o tome brzo se proširila cijelim selom. Muškarci i žene iz svih dijelova Shirdija počeli su žuriti prema džamiji. Trčali su u velikom broju, gurajući se tko će prije stići i vidjeti taj prizor.

Stih 118: Kada su stigli u džamiju, ugledali su Babu kako sjedne i melje. Četiri žene iz sela odmah su istupile naprijed. One su bez oklijevanja prišle Babi, maknule ga u stranu i same primile drvenu ručku mlina.

Stih 119: Baba se odmaknuo i prepustio im mlin, dok su žene počele glasno pjevati hvalospjeve i pjesme o Babinim božanskim djelima (*Leela*). Pjevale su s puno ljubavi i predanosti, duboko dirnute njegovom prisutnošću.

Stih 120: Gledajući te žene i njihovu čistu ljubav, Babino je srce bilo ispunjeno radošću i na njegovom se licu pojavio blag, topao osmjeh. Žene su nastavile mljeti sve dok sva pšenica iz košare nije bila samljevena u fino brašno.

Stih 121: Kada je sav posao bio gotov, košara je ostala potpuno prazna.

Žene su odmaknule mlin u stranu i počele razmišljati među sobom što učiniti s tim brašnom. Babin um i njegove misli bile su nedokučive, ali one su počele nagađati u svojim srcima.

Stih 122: Mislile su: „Baba nema svoje obitelji, on ne mijesi tijesto niti sam peče kruh (*bhakar*). Što će njemu uopće ovolika količina brašna? Što će on učiniti s tim?" Žene su u svojim mislima zaključile da Baba nema nikakve potrebe za tim.

Stih 123: „On nema ni kuće, ni posjeda, niti ikakve imovine. Zašto bi onda zadržao ovoliko brašno za sebe?" Razmišljale su kako je Baba izuzetno milostiv i pun suosjećanja prema siromašnima, te da je sve ovo zapravo bila samo jedna njegova božanska igra.

Stih 124: „On će sigurno sve ovo brašno podijeliti nama", pomislile su žene u svom srcu. „On će nam dati sve što je samljeveno i svaka od nas će dobiti svoj dio." Tako su među sobom podijelile brašno u mislima, planirajući kako će ga odnijeti kući.

Stih 125: Dok su one u rano jutro tako razmišljale i radovale se u sebi, Baba je prozreo njihove skrivene namjere. Nitko ne može prevariti Babu niti sakriti svoje misli od njega. On je odmah ustao i strogo im se obratio.

Stih 126: Baba im je glasno povikao: „Kamo to mislite odnijeti moje brašno? Čije to brašno pokušavate uzeti i podijeliti među sobom? Je li to vaša pšenica pa da je tek tako nosite?"

Stih 127: „Ono što ste samljele nije vaše! Uzmite sve to brašno i odmah ga odnesite na granicu sela, tamo gdje se spajaju seoski putevi (na potok/ seosku među)." Žene su ostale zatečene i posramljene njegovim riječima.

Stih 128: Baba im je strogo naredio: „Pospite cijelo ovo brašno duž seoske granice!" Čuvši te oštre riječi, žene su se uplašile i tiho se povukle natrag, ne usudeći se reći niti jednu jedinu riječ protiv njegove volje.

Stih 129: One su u tišini pokupile svo brašno, stavile ga u svoje posude i odnijele ga točno tamo kamo im je Baba zapovjedio – na sam rub i granicu sela Shirdi, te ga tamo u potpunosti prosule po tlu.

Stih 130: Ljudi u selu su se pitali: „Kakav je smisao ovoga rada? Zašto je Baba natjerao žene da bace ovoliko brašno na pod?" Kada su žene vidjele što su morale učiniti, u njihovim je srcima nastao nemir i žaljenje zbog uništene hrane.

Stih 131: Ljudi su počeli potiho šaputati i raspravljati među sobom o ovom neobičnom događaju. Ubrzo nakon toga, čitavo je selo saznalo što se dogodilo na granici Shirdija. Upravo u tom trenutku, na tom mjestu, započelo je jedno veliko i čudesno Babino djelo.

Stih 132: Nitko nije mogao u potpunosti dokučiti Babine skrivene namjere, jer se na samom početku ništa nije činilo jasnim. Tek kada čovjek ima strpljenja (*Saburi*), na kraju jasno vidi plodove i rezultate. To je neshvatljivo Babino čudo.

Stih 133: Tek kasnije su ljudi saznali punu istinu i pitali se zašto je Baba to učinio. On je ovim činom u potpunosti protjerao i uništio opasnu epidemiju bolesti koja je harala. Stanovnici sela ostali su zatečeni ovim čudom.

Stih 134: Ono što je Baba zapravo stavio u mlin nije bila obična pšenica, već sâma opasna epidemija kolere (*Mahamari*). On ju je samljeo, uništio u komadiće i bacio izvan granica sela na seosku među.

Stih 135: Kada su žene prosule to svježe samljeveno brašno duž seoske granice, strašna i smrtonosna bolest počela se naglo povlačiti. Dani patnje i nesreće za selo Shirdi u trenu su prestali. To je bila čudesna iscjeliteljska moć našeg Babe.

Stih 136: Bolest kolere u selu bila je u potpunosti poražena, a mir, zdravlje i sigurnost ponovno su zavladali među stanovnicima. To je bio način na

koji je SaiNath nadvladao opasnost i izliječio bolesne.

Stih 137: Kada sam vidio ovaj nesvakidašnji prizor mljevenja i shvatio njegovo dublje značenje, moje je srce bilo ispunjeno dubokim divljenjem. Kakva neobična i neraskidiva veza postoji između uzroka i posljedice u Babinim djelima!

Stih 138: Kakve uopće veze imaju pšenica i brašno s opasnom bolešću i epidemijom? Taj uzročno-posljedični odnos ljudskom je umu potpuno neshvatljiv. To me potaknulo da napišem ovu knjigu i opišem Babina čuda. To je bila njegova božanska volja (*Leela*) koja je poput valova izvirala iz mliječnog oceana njegova suosjećanja.

Stih 139: Ta neizmjerna ljubav i milost preplavile su moje srce, a priča o Babi ispunila je cijelo moje biće. Ova slatka i sveta priča o našem svesvjetskom učitelju Babi uistinu donosi pročišćenje i duhovni spas.

Stih 140: Zato se ja, Hemadpant, u potpunosti predajem i tražim utočište kod Sai Babe. Ovime je uvodni dio s molitvama (*Mangalacharana*) uspješno završen. Iskazao sam poštovanje svim svecima, mudracima i svom voljenom Sadguruu.

Stih 141: U sljedećem, drugom poglavlju detaljno ću vam iznijeti sâmu svrhu i razlog pisanja ovog svetog teksta, te tko su osobe koje su spremne i kvalificirane za njegovo proučavanje. Molim vas, slušatelji, umirite svoj um i primite ove riječi s pažnjom u srcu.

Stih 142: Ovo djelo je vječna i čista istina za sve čitatelje i slušatelje. Ovo je sveta knjiga „Shri Sai Satcharita", koju je napisao ponizni pisac Hemadpant pod izravnim vodstvom i inspiracijom samih svetaca.

|| Ovime završava prvo poglavlje pod nazivom „Mangalacharana" (Uvodne molitve) u svetom djelu Shri Sai Satcharita. ||

|| Neka sve bude ponuđeno i posvećeno našem plemenitom Sadguruu SaiNathu. Neka vlada mir i neka sve bude blagoslovljeno. ||

|| Ath Shri Sai Satcharita || Poglavlje 2 ||

(Sada započinje drugo poglavlje svetog djela „Shri Sai Satcharita")

Uvodne mantre hvale:
|| Slava gospodinu Ganeshi || Slava božici Saraswati || Slava uzvišenim guruima || Slava obiteljskom božanstvu || Slava gospodinu Seetharamachandri || Slava predobrom Satguru SaiNathu ||

Poglavlje 2: Svrha pisanja knjige i njezina vrijednost

Stih 1: U prethodnom poglavlju dovršene su uvodne molitve blagoslova (Mangalacharana) i iskazano je štovanje božanstvima i guruima. Vidjevši klicu (početak) ove priče o Saiju, sada ću vam iznijeti sâmu svrhu i razlog nastanka ovog djela.

Stih 2: Pojasnit ću tko su kvalificirani čitatelji i kakva je povezanost među dijelovima teksta, kako bi slušatelji mogli lakše uroniti u ovu knjigu. Sve ću vam to iznijeti u detalje i po točnom redoslijedu kroz ovu priču o Saiju.

Stih 3: Na samom početku opisao sam događaj s mljevenjem pšenice, kroz koji je Baba u potpunosti zaustavio i suzbio opasnu epidemiju kolere. Vidjevši to, svi stanovnici sela ostali su ispunjeni neizmjernim čuđenjem. Takva je neshvatljiva i duboka Babina božanska igra (Leela).

Stih 4: Slušanje ove priče budi čistu unutrašnju radost. To je razlog zašto se ova knjiga uopće manifestirala u javnosti. Kroz nju je iz Babičina srca potekao čisti ocean bezuvjetne ljubavi prema svima nama.

Stih 5: Zato ću vam po svojoj moći i znanju iznijeti ove događaje, kako bi oni postali poučni i prosvjetljujući za sve vjernike. Slušanje o Babinu životu uništava sve ljudske grijehe i loše unutrašnje tendencije.

Stih 6: Upravo zato smatram da je ovo djelo o Babinu životu izuzetno čisto, sveto i vrijedno pisanja. Započeo sam s ovom svetom pričom jer ona donosi trajan duhovni mir i sreću na ovom i na onom svijetu.

Stih 7: Ova knjiga služi kao istinski putokaz za ispravan život (Santcharitra). Ona se ne oslanja na suhoparnu ljudsku logiku, rasprave ili filozofiranje. Ona je napisana tako da svatko tko je otvoren i predan može postati dostojan primatelj njezine milosti, u njoj nema ničeg neobičnog niti lažnog.

Stih 8: Usprkos tome, upućujem ovu poniznu molitvu svim slušateljima: molim vas da postanete sudionici ove unutrašnje radosti. Uistinu su blagoslovljeni i sretni oni koji borave u društvu svetaca i koji su danju i noću predani slušanju njihovih priča.

Stih 9: Što je uopće čovjekov život bez stalnog sjećanja na Boga i svece? Čovjekov um treba neprestano prebivati u tom čistom prostoru. Pokušati ljudskim riječima oslikati Babin božanski lik i njegov život – to je sâmo po sebi najviša duhovna praksa. Što bih drugo uopće mogao pisati u ovoj knjizi?

Stih 10: Čak i oni koji su postigli visoke razine unutrašnje spoznaje, kada pokušaju opisati Babinu pravu prirodu, priznaju da je ona nedokučiva. Četiri Vede ostaju nijeme pred njim. Kako onda običan ljudski um može u potpunosti obuhvatiti njegov božanski oblik i misli?

Stih 11: Pa ipak, ako u meni postoji barem malo iskrene želje i ljubavi, vjerujem da će mi se svecâ smilovati i da će mi dopustiti da ispravno prenesem njihova učenja. Tek kada čovjek postane ponizan pred svecima, on može istinski razumjeti njihovu veličinu. Što bih ja uopće mogao sam reći o njima?

Stih 12: Sve što se nalazi u mom umu i srcu, to su zapravo njihovi blagoslovi. Sve mudre misli izviru iz njihove milosti, baš kao što sedam

oceana drži svu vodu ovog svijeta. Ja samo upućujem ovu poniznu molitvu i tražim njihovo vodstvo.

Stih 13: Babina moć i njegova prisutnost mogu obuhvatiti čitavo nebo, ali onaj tko nema čiste predanosti u srcu, taj ne može prepoznati svecâ kada hoda pored njega. Mudri ljudi znaju da je u Babinu srcu boravila samo jedna čista istina, dok je njegova vanjska moć bila nezaustavljiva.

Stih 14: Gledajući na selo Shirdi i na valove milosti koji su izvirali iz Babe, čovjek bi osjetio kako ga napuštaju sve brige i tuga. Slava tebi, slava ti, o pobjedonosni SaiRaja, ti si istinsko utočište i odmor za sve siromašne, slabe i potlačene!

Stih 15: Tvoja veličina i tvoja djela ne mogu se riječima opisati. Molim te, budi milostiv prema ovom svom poniznom sluzi (Dasavari). Primi moju molitvu i vodi me kroz ovo pisanje.

Stih 16: Svjestan sam da moji pokušaji pisanja mogu izgledati kao kada malo dijete pokušava uzeti prevelik zalogaj koji ne može prožvakati. To je s moje strane uistinu velika hrabrost i drskost. Molim te, nemoj dopustiti da ova knjiga postane predmet nečijeg ismijavanja, već mi dopusti da ispravno zapišem ovu povijest.

Stih 17: Želja mi je opisati život svetaca i potaknuti duboku ljubav prema Svevišnjem Gospodinu u srcima čitatelja. Tako je i veliki svetac Maharaj Jnyaneshwar poučavao o važnosti predanosti. Zašto bih se onda ja bojao i oklijevao pisati, kada u svom srcu osjećam tu istu inspiraciju?

Stih 18: Ta inspiracija u mom umu budi jasnu viziju i sjećanje na Babin božanski lik. Iako sam ja sam po sebi samo jedno obično, neuko biće s tupim intelektom (Jada Mudhamati), vjerujem da će me njegova milost prosvijetliti.

Stih 19: Moja jedina svrha je očistiti vlastiti um i izvršiti svoju dužnost

prema Guruu. Sveci sami preuzimaju odgovornost za svoje vjernike i vode ih kroz život. Ja sam ovdje samo obično materijalno oruđe i povod za ovo pisanje.

Stih 20: Sva stvarna inspiracija i riječi izviru izravno iz svetaca. Tko god pokuša samostalno, bez njihove milosti, stvoriti neko duhovno djelo, taj ubrzo uviđa da su njegove riječi prazne i bez snage. Zato se potpuno prepuštam u njihove ruke.

Stih 21: Ispričat ću vam sada o tome kako su se ove priče sakupljale u mom umu. Bilo je to otprilike u godini tisuću sedamsto sedamdeset i osmoj (prema Šaka kalendaru, što odgovara ranom 20. stoljeću). U to vrijeme, kroz Babine blagoslove, u meni se probudila ova čista namjera.

Stih 22: Tada sam počeo nesebično služiti svecima i bilježiti njihova učenja. Ova čudesna povijest i njezini stihovi zapisani su s puno truda i pažnje, a dovršeni su u godini tisuću osamsto osmoj (prema Šaka kalendaru). To je bio moj skromni doprinos i služenje njima.

Stih 23: Poznati pjesnik i svetac Das Ganu Maharaj također je u svojim predivnim pjesmama opjevao Babin život i njegova čuda. Njegovi stihovi pročišćavaju srce svakoga tko ih sluša, donoseći blagoslov i mir cijelom društvu.

Stih 24: Njegova djela, poput „Bhakti Leelamruta" i „Santhaleelamruta", uistinu su predivni i duboki spisi. Ta četiri velika djela koja je napisao Das Ganu detaljno opisuju vrline i moći našeg Babe.

Stih 25: U tim knjigama spominju se imena mnogih modernih svetaca i opisuju se njihovi čudesni životi, no Babina rječitost i njegova slatka učenja zauzimaju posebno mjesto u cijeloj toj duhovnoj tradiciji.

Stih 26: Među svim tim pričama, učenja našeg Sai Babe su poput najslađeg nektara. Sve što je ovdje zapisano, to su istiniti i proživljeni

događaji. Molim vas, slušatelji, čitajte i proučavajte ove stihove s ljubavlju.

Stih 27: Ova knjiga donosi čisto i slatko duhovno znanje (Jnyana). U njoj se opisuje kako je jedan Babin vjernik doživio njegovo prosvjetljenje. Pogledajte i proučite pedeset i sedmo poglavlje ove knjige ako želite vidjeti punu dubinu tih učenja.

Stih 28: Osim toga, ovdje su opisane i mnoge druge nesvakidašnje Babine božanske igre. Pjevajući ove svete pjesme i slaveći njegovo ime, ponesimo njegove poruke pred sve ljude. Neka ove riječi budu poput nektara koji hrani naš um i donosi nam vječni mir.

Stih 29: Ove su priče poput slatkog nektara koji izvire iz čistog izvora ljubavi. Slušatelji, molim vas da ih primite s najvećim poštovanjem u svom srcu.

Stih 30: Das Ganu Maharaj je također spjevao mnoge predivne pjesme. One su u potpunosti prožete božanskim zanosom (rasa) i donose beskrajnu radost svakome tko ih sluša. Slušajući o Babinim čudesnim djelima, ljudski um pronalazi svoj mir.

Stih 31: Isto tako, i drugi su vjernici, poput Amidasa Bhavanija Mehthe, zabilježili brojna čuda. Oni su s puno ljubavi i predanosti zapisali sve te nesvakidašnje događaje.

Stih 32: Osim njih, i krunski dragulj među mudracima, sam SaiBrahma, urezao je svoja učenja u naša srca. Njegova svetost i slava dobro su poznati u cijelom duhovnom svijetu. Njegova su djela uistinu čista i uzvišena.

Stih 33: Zašto bih onda ja sumnjao i oklijevao? Kakvo god pitanje ili nemir postojali u umu slušatelja, ova će knjiga sve to razjasniti i ukloniti. Ona će privući pažnju svakog iskrenog tražitelja istine.

Stih 34: Priča o Saiju je poput beskrajnog, dubokog oceana (Saitcharitra Mahasagara) ispunjenog neprocjenjivim draguljima mudrosti. Ja sam u usporedbi s tim tek mala ptica vlastovka koja pokušava ispiti taj ocean. No, ono što je suđeno da se dogodi, dogodit će se kroz njegovu milost.

Stih 35: Opisivanje Babina života i njegovih vrlina nadilazi sve uobičajene ljudske mogućnosti. Zato sam se i prihvatio ovog pisanja, kako bih kroz ove stihove donio utjehu i unutrašnje zadovoljstvo ljudima. Slušanjem ovih priča postiže se duhovno ispunjenje.

36. stih: Babine riječi su neprocjenjivi darovi koji donose trajan mir i blagostanje. Slušatelji će kroz njih osjetiti istinsko oduševljenje i radost, a nemiran ljudski um stabilizirat će se u svom izvornom stanju mira (*Nijaswarupa*).

37. stih: Njegova učenja nisu samo suhoparna svjetovna pravila, već nas vode prema neshvatljivoj unutrašnjoj spoznaji. Ona nadilaze sva ljudska djelovanja i zakone, te nam otvaraju vrata vječne mudrosti o kojoj govore same Vede.

38. stih: Postoje bezbrojne priče i svjedočanstva o Babinoj moći koja nadilazi sve granice. On koji nema nikakvih želja ni potreba, i koji je potpuno slobodan od svega, sate je provodio objašnjavajući vjernicima najdublje duhovne istine. Slušajući te riječi, čovjek zaboravlja na sve druge svjetovne užitke.

39. stih: Svaki vanjski nemir i tuga u trenu nestaju, a u čovjekovu srcu rađa se duboko unutrašnje zadovoljstvo. Tko god se prepusti i sjedini s tom kozmičkom sviješću, taj postiže stanje vrhunske joge i jedinstva s Apsolutom (*Brahmasayujyata*).

40. stih: Postizanje tog stanja kroz osmerostruku jogu (*Ashtangayoga*) i čistu predanost ispunjava čovjeka neizmjernim blaženstvom. To je poput dodira čarobnog kamena mudraca koji sve pretvara u zlato. Kada se čovjek

potpuno preda, svi njegovi karmički dugovi bivaju uništeni.

41. stih: Kakva je to uopće predivna i duboka priča! Ona pročišćava ljudski um i inteligenciju, te u nama budi najuzvišenije težnje. Kroz nju me moj Sadguru sam potaknuo i usmjerio prema ovom pisanju, dajući mi snagu i unutrašnje vodstvo.

42. stih: Ove predivne i skladne priče trebamo sakupljati u svom srcu poput najljepšeg vijenca od cvijeća. To je uistinu najviši i najbolji oblik duhovnog štovanja. Čim ove riječi uđu kroz čovjekove uši, sve četiri vrste ljudskih patnji bivaju zbrisane.

43. stih: U tom trenutku, u ljudskoj duši prestaju svi dani nesreće i jada. Slušajući o Babi s potpunom predanošću, čovjek s lakoćom prelazi ovaj burni i opasni ocean svjetovnog postojanja (*Bhavanadhi*).

44. stih: Sam Sai je primio moje pero i vodio moju ruku dok sam pisao ove stihove. Moja ruka je samo pisala ono što je on želio, jer on je sâmi istinski gospodar i pokretač svega. On mi daje snagu i oblikuje svako slovo na papiru.

45. stih: Iz godine u godinu, proučavajući Babine riječi, čovjek počinje shvaćati njihov pravi duhovni okus i vrijednost. Babine priče su izuzetno slatke i drage svakom srcu, one su prožete čistom bezuvjetnom ljubavlju.

46. stih: Kada se u potpunosti manifestira ta njegova veličina, ljudske oči bivaju preplavljene suzama radosnicama. Razmišljanje o njegovu uzvišenom i svetom liku donosi trajno pročišćenje i mir ljudskom umu.

47. stih: Čim ove riječi uđu u čovjekove misli, svaka njegova želja biva u potpunosti ispunjena. Čovjek biva preplavljen vrhunskim blaženstvom (*Paramananda*) i pronalazi trajan unutrašnji mir. Upravo je to bila Babina namjera i pouka koju je prenio Madhavraou.

48. stih: Madhavrao je te riječi s velikom pažnjom saslušao i pohranio u svom srcu. Iako su godine prolazile, njegova vjera i mudrost nisu nimalo oslabjele, već su postajale sve čvršće i stabilnije.

49. stih: Čak i u trenucima slabosti ili sumnje, sjećanje na Saija donosi spas. Svaki trud koji uložimo na ovom putu vodi nas prema najvišem duhovnom cilju (*Paramartha*). Sve ostale svjetovne aktivnosti bez toga postaju prazne i bezvrijedne.

50. stih: Zato pišem ove stihove i provodim dane i noći razmišljajući o njemu. Slušanje i proučavanje ovih priča donosi unutrašnji mir i sabranost uma, a u čovjeku se budi jasna spoznaja vlastitog sebstva.

51. stih: Babine su riječi nepresušan izvor mudrosti koji se uvijek iznova očituje u srcima vjernika. Slušatelji bi te riječi trebali primiti s najvećim mogućim poštovanjem i ljubavlju.

52. stih: U njima je sadržano golemo duhovno blago i znanje. Mnogi su sakupljali te zapise kako bi oni ostali sačuvani za buduće generacije. Kroz njih će se Babina slava i njegova moć zauvijek slaviti.

53. stih: Neka ove priče i učenja uvijek teku kroz naša srca. Svatko tko ih sluša s otvorenim umom, taj pronalazi svoj mir i unutrašnje zadovoljstvo. Na taj način postiže se trajna sreća i oslobođenje od svih briga.

54. stih: Slušajući o tim čudesnim događajima izravno iz Babinih usta, vjernici bi ostali potpuno očarani. Njihov um bio bi usredotočen isključivo na njega, a meditacija o njegovu liku donosila bi im oslobođenje od svih svjetovnih okova.

55. stih: Ove priče koje izviru iz svetih usta našeg Babe uistinu su vrjednije i slađe od samog nektara besmrtnosti (*Amruta*). One donose vrhunsku radost i prožimaju cijelo naše biće. Kako uopće opisati svu tu slast i ljepotu njegovih riječi?

56. stih: Ja, koji sam samo jedno obično i neuko biće, osjećam se potpuno nemoćno pred tim zadatkom kada pokušavam opisati njegovu veličinu. Ljudske riječi gube svoju snagu pred njegovom tajnom, a moj um ostaje zadivljen gledajući te predivne priče.

57. stih: Babine su priče predivno i skladno posložene, a svaka riječ ima svoje točno i duboko značenje. Slušajući ih, vjernici pronalaze potpuno ispunjenje svih svojih duhovnih želja.

58. stih: Te priče trebamo slušati s potpunom udubljenošću, a naše oči trebaju stalno tražiti njegov božanski lik. Kada se um jednom stabilizira na tom putu, u čovjeku se prirodno budi ljubav prema Guruu koji je poput naše istinske majke.

59. stih: Moj Guru je moja majka koja me duhovno rodila i koja me hrani ovim svetim pričama. Te priče slušamo s koljena na koljeno, prenoseći ih s koljena na koljeno, s najvećim poštovanjem i pažnjom u srcu.

60. stih: Zato se uvijek iznova vraćajmo ovim riječima i sakupljajmo ih u svojim mislima. Neka se u nama učvrsti ta neraskidiva veza i čista ljubav prema njemu, kako bismo u svakom trenutku ostali povezani s njegovom energijom.

61. stih: U tome leži moj jedini spas i smisao mog života. Neka se kroz ove stihove slavi ime našeg predivnog i svemogućeg Sadgurua SaiNatha.

Stih 62: U ovome nema ničeg mog vlastitog. Sve je ovo nadahnuće samog SaiNatha. Onako kako je on posadio sjeme u moj um, upravo tako ja ovdje bilježim ove riječi. ||62||

Stih 63: U mojem govoru nema nikakvog ega ni ponosa. Sam Sai je istinski redatelj i pokretač svega. On sam potiče i vodi ovog pisca. Tko sam onda ja da bih išta govorio ili tvrdio u svoje ime? ||63||

Stih 64: Kada čovjek preda svoj ego i ponos pred njegova sveta stopala, u tom trenu postiže najvišu mudrost i blagoslov. Čitav njegov obiteljski i svjetovni život postaje ispunjen čistom srećom. Čim ego nestane, nestaju i sve životne patnje. ||64||

Stih 65: Upravo s tom namjerom u umu, nitko ne bi trebao propitivati ili sumnjati u Babine riječi. Madhavrao je jednom prigodom položio svoju glavu na Babina stopala i tiho mu šapnuo ove riječi na uho. ||65||

Stih 66: U to vrijeme, u džamiji nije bilo nikog drugog osim njih dvojice. Iskoristivši taj povoljan i miran trenutak, Madhavrao je ponizno upitao Babu o ovoj temi. ||66||

Stih 67: Rekao mu je: „O Baba, ovaj čovjek (pisac) želi napisati tvoju životnu povijest i opisati tvoj karakter. Njegov um je potpuno obuzet tom idejom. Molim te, daj mu svoje dopuštenje i blagoslov ako smatraš da je to ispravno." ||67||

Stih 68: Čuvši to, Baba je odgovorio: „Ja sam samo običan prosjak koji hoda ovim svijetom. Moja jedina imovina je ova posuda za milostinju (*bhiksha*) s kojom obilazim kuće. Živim od onoga što mi ljudi daju, jedući jednostavne obroke od suhog kruha i povrća. ||68||

Stih 69: Zašto bi onda netko trošio svoje vrijeme i trud pišući o meni? U meni nema ničeg posebnog što bi trebalo veličati ili slaviti." Kada je to čuo, Madhavrao je ponovno istupio i zamolio Babu za milost. ||69||

Stih 70: Baba je tada dodao: „Ako je njegova želja iskrena, on će u pisanju pronaći moju potpunu pomoć i unutrašnje vodstvo. Ja ću sam pretočiti svoje riječi u njegovo pero, a sve prepreke na tom putu bit će uklonjene. ||70||

Stih 71: Bez blagoslova i milosti svetaca, nijedno veliko književno djelo ne može se uspješno privesti kraju. Kada se u svecima probudi suosjećanje

prema nama, tada i ovo pisanje teče s lakoćom i bez ikakvih poteškoća.” ||71||

Stih 72: Čuvši te riječi, u meni se probudila neizmjerna zahvalnost prema SaiSamarthu. Moja unutrašnja želja bila je ispunjena, a sve brige su nestale. Svoju glavu položio sam pred njegova sveta stopala. ||72||

Stih 73: Tada mi je darovao svoj sveti prah (*Udi*) kao znak blagoslova, a svoju milostivu ruku stavio je na moju glavu. Sam Sai, koji je gospodar svih znanja i vještina, prepoznao je iskrenu predanost u mom srcu. ||73||

Stih 74: Saslušavši Madhavraovu molitvu, u Babi se probudilo duboko suosjećanje. On je unio trajan mir u moj uznemireni um i podario mi hrabrost da nastavim s ovim radom. ||74||

Stih 75: Prepoznavši iskrenu namjeru u mojim mislima, Baba me blagoslovio i dopustio mi da započnem s prikupljanjem materijala. Rekao je: „Slobodno sakupljaj ove priče i svjedočanstva, to je uistinu plemenito djelo. ||75||

Stih 76: Neka tvoja bilježnica uvijek bude spremna i neka tvoj rad bude temeljit. Ti si u ovom procesu samo povod i vanjsko oruđe, dok ja sam preuzimam punu odgovornost za svaku napisanu riječ. ||76||

Stih 77: Tvoja ruka će pisati, ali misli će dolaziti od mene. Na taj način, kroz tebe će se ispuniti moja vlastita želja. Kroz ovaj proces, tvoj osobni ego bit će u potpunosti uništen i pretvoren u prah.” ||77||

Stih 78: Na taj način, Baba me oslobodio svih svjetovnih obveza i briga te me u potpunosti uzeo pod svoje okrilje. On sam boravi u mojoj kući i vodi moje misli, čineći ovo djelo najuzvišenijim među svima. ||78||

Stih 79: Kada čovjek boravi u njegovoj blizini, u njemu više nema mjesta za sebične želje ili ponos. Sam Sai ulazi u naše misli i preuzima kontrolu. Kroz

to jedinstvo, ja s lakoćom bilježim ove stihove. ||79||

Stih 80: On je onaj koji pročišćava naš intelekt i daje nam snagu za slušanje, razmišljanje i pisanje. Sve što radimo, radimo isključivo kroz njega i za njega, jer on je jedini istinski autor i stvaratelj. ||80||

Stih 81: Čovjek bi stoga trebao redovito obavljati svoje duhovne prakse, bez obzira na to nalazi li se u svojoj kući ili negdje daleko na putu. Sjećanje na Babu donosi trenutni odmor i mir našoj duši. ||81||

Stih 82: Zato slušajte ove priče o mojem Gospodinu, pjevajte hvalospjeve o njemu i meditirajte o njegovu liku. To će u potpunosti uništiti sve vaše grijehe i lošu karmu nakupljenu kroz prošle živote. ||82||

Stih 83: Tamo gdje boravi čista i nepokolebljiva vjera, tamo nema mjesta za sumnje ili strah. Saijeva prisutnost donosi potpuno prosvjetljenje i otvara nam vrata vječne mudrosti o kojoj govore sveti spisi. ||83||

Stih 84: U srcima slušatelja rodit će se duboko unutrašnje zadovoljstvo i čista radost (*Swarupananda*). Čovjek na taj način postiže vrhunsku unutrašnju sreću, a njegova duša biva sjedinjena s božanskom energijom Shive. ||84||

Stih 85: Tada se jasno očituje neshvatljiva, nematerijalna i bezvremenska stvarnost (*Nirguna Brahma*), a živa unutrašnja energija prožima čitavo naše biće. To je sâma bit i smisao ovog učenja. ||85||

Stih 86: Što bi čovjek uopće mogao više poželjeti od toga? Svi ciljevi navedeni u Vedama na ovom putu bivaju u potpunosti ostvareni, a vjernici pronalaze trajno utočište i mir na njegovim stopalima. ||86||

Stih 87: Tamo gdje prestaju sve prazne rasprave i filozofiranja, tamo se očituje čista i bezmrljna kozmička svijest. Svi nemiri i loše misli u trenu bivaju zbrisani iz čovjekova uma. ||87||

Stih 88: Tek tada čovjek postaje uistinu dostojan primatelj najvišeg duhovnog znanja (*Atmajnyana*). Iz njegova srca nestaju sve preostale iluzije, a unutrašnji mir i vječna sreća vladaju u svakom trenutku. ||88||

Stih 89: Čovjek postiže stabilnost u vlastitom sebstvu i biva oslobođen svih vanjskih utjecaja i sumnji. U tome leži sâma bit i svrha ovog pisanja, u to nema nikakve sumnje. ||89||

Stih 90: Sjećajući se ovih Babinih riječi s potpunim poštovanjem, upućujem ovaj ponizni pozdrav svim slušateljima na samom početku. Ovime se u meni iznova budi živo sjećanje na njegov božanski lik. ||90||

Stih 91: Ovime se privodi kraju uvodni dio prvog dijela ove knjige. Slušatelji, molim vas da primite ove riječi s pažnjom. Pisac, kojem je Baba sam podario ime 'Hemad', s puno je truda zabilježio ove stihove. ||91||

Stih 92: Moje riječi mogu zvučati jednostavno, ali one su izuzetno korisne i vrijedne za svakog iskrenog istraživača istine. Ova knjiga u potpunosti će utažiti vašu duhovnu žeđ i donijeti vam mir. ||92||

Stih 93: Čitavo ovo djelo nastalo je pod izravnim vodstvom i nadahnućem samog Saija. U nastavku ove knjige („Shri Sai Satcharita") detaljno ću vam iznijeti kronologiju njegova života, stoga vas molim da slušate s potpunom sabranošću. ||93||

Stih 94: Ova sveta knjiga o 'Sai Leelama' (božanskim igrama) nastala je kroz služenje poniznog vjernika Hemadpanta. Svatko tko s ljubavlju i pažnjom proučava ove stihove, taj pronalazi odgovore na sva svoja unutrašnja pitanja. ||94||

Stih 95: Kakav je to bio početak i kako je došlo do ovog imenovanja? Slušatelji, molim vas da to saslušate s najvećim poštovanjem u svom srcu. ||95||

Stih 96: Od samog rođenja pa do smrti, čovjek prolazi kroz šesnaest različitih svetih obreda (*Sanskara*) vezanih uz tijelo. Jedan od najpoznatijih i najvažnijih među njima u ovom svijetu je obred imenovanja (*Namakarana*). ||96||

Stih 97: Ispričat ću vam sada kratku priču o tome kako je nastalo ime 'Hemadpant'. Taj događaj i povod pojasnit ću vam u detalje kako se bude razvijala ova priča. ||97||

Stih 98: Prije nego što sam došao Babi, bio sam pun predrasuda, sklon raspravama i vrlo tvrdoglav. Moje znanje bilo je suhoparno i površno. Nisam imao pojma o pravoj veličini i moći Sadgurua. Moj intelekt bio je zamagljen lošim mislima i kritiziranjem drugih. ||98||

Stih 99: Uvijek bih ulazio u prazne rasprave kako bih dokazao svoju inteligenciju. Bio sam ponosan na svoju sposobnost debatiranja. No, kada čovjek jednom padne pred Saijeva sveta stopala, sva njegova unutrašnja tvrdoglavost i ponos nestaju u trenu. ||99||

Stih 100: Bio sam čisti i tvrdokorni pobornik logike (*Vadavadi*). Ali u Shirdiju su živjeli Babini veliki i bliski vjernici, poput Kakasaheba Dixita i Nanasaheba Chandorkara. Među nama je postojala duboka karmička veza iz prošlih života (*Runanubandha*), i upravo me ta veza privukla prema tom svetom mjestu. ||100||

Stih 101: Kako bih inače ja uopće otišao u Shirdi? Kakasaheb Dixit bio je onaj koji je postao izravni povod i razlog za moje putovanje. Sve se promijenilo onog dana kada sam odlučio krenuti na put. ||101||

Stih 102: Moj um bio je nemiran i pun sumnji prije polaska. Kakasaheb je imao jednog izuzetno bliskog prijatelja koji je bio sin njegova gurua. Taj je čovjek bio iznimno vrstan, cijenjen i pun vrlina. ||102||

Stih 103: Dok je boravio u mjestu Lonavala sa svojom obitelji, zadesila ih je

velika nesreća. Njegov jedini i voljeni sin, koji je bio oličenje zdravlja i dobrote, odjednom se teško razbolio. ||103||

Stih 104: Ta obitelj bila je na glasu kao vrlo plemenita i pobožna. Unatoč svim naporima i potrazi za najboljim lijekovima i liječnicima, sudbina je bila neumoljiva i nijedan ljudski lijek mu nije mogao pomoći. ||104||

Stih 105: Bolest je uzela maha, groznica ga nije napuštala, a muke su postajale sve veće. Na kraju je dječak podlegao bolesti i preminuo. Ta strašna tragedija potpuno je slomila srce njegova oca. ||105||

Stih 106: Gledajući tu neopisivu tugu i bol u obitelji, svi oko njih bili su duboko potreseni. Čitav njihov svijet srušio se u jednom danu. Čovjek u takvim trenucima shvaća koliko su svi svjetovni planovi zapravo krhki i uzaludni. ||106||

Stih 107: Takav je ovaj materijalni svijet (*Samsara*) – pun prolaznosti i iluzije. Tko je čiji sin i tko je čija žena? Sve su to karmičke veze koje se u jednom trenu spoje, a u drugom neraskidivo prekinu pod utjecajem nevidljive sudbine (*Adrashta*). ||107||

Stih 108: Gledajući tog oca kako neutešno plače u svojoj boli, u meni se probudilo duboko suosjećanje, ali i unutrašnji nemir. Upravo u tom trenutku shvatio sam kolika je važnost i vrijednost duhovnog učitelja (Gurua) koji nas jedini može utješiti u ovakvim životnim olujama. ||108||

Stih 109: Taj otac bio je potpuno slomljen i izgubio je svu volju za životom. Njegova unutrašnja stabilnost bila je poljuljana. Kada je ta vijest stigla do mene, moj um počeo je grozničavo razmišljati o prolaznosti života i počeo sam osjećati snažnu privlačnost prema Shirdiju. ||109||

Stih 110: Pomislio sam: „Koju korist čovjek ima od svih svjetovnih uspjeha ako mu um nema mira? Što god da nam je suđeno i zapisano na čelu (*Lalati likhile*), to će se neizbježno dogoditi. Ako je sudbina tako moćna,

zašto bismo onda bježali od Guruovih stopala?" ||110||

Stih 111: „Ako nas sâmo predavanje Guruu ne može spasiti od životne boli, što nas onda uopće može spasiti? Zašto je taj čovjek, unatoč svim svojim molitvama, morao doživjeti takav gubitak?" Moj um bio je prepun ovih teških pitanja i sumnji, te sam počeo gubiti tlo pod nogama. ||111||

Stih 112: „Zašto bih onda uopće išao i trčao za Guruom? Ako život ionako donosi takve patnje i bol, koja je svrha svega?" Ljudski um u trenucima krize ne može sagledati širu sliku i lako upada u zamku očaja i nerazumijevanja. ||112||

Stih 113: Dok sam tako sjedio zatvoren u svojim mislima, odjednom se sve preokrenulo. Shvatio sam da ne smijem dopustiti sumnjama da me nadvladaju, već da moram osobno otići u Shirdi i potražiti odgovore kod samog Babe. Ništa se ne događa bez višeg razloga. ||113||

Stih 114: Odlučio sam odmah krenuti na put prema Shirdiju. Moj prijatelj Nanasaheb Chandorkar, koji je bio visoki vladin službenik (*Prantadhikari*), u to je vrijeme boravio u mjestu Vasai zbog posla. On je trebao putovati prema Thaneu i Dadaru. ||114||

Stih 115: Stigao je na željezničku stanicu i tamo je trebao čekati vlak punih sat vremena. Dok je čekao, u njegovu umu odjednom se pojavila snažna i jasna misao o meni. Osjetio je neobjašnjivu inspiraciju da me potraži na mom radnom mjestu u Bandri. ||115||

Stih 116: On je odmah poslao jednog svog glasnika k meni s porukom. Ja sam u tom trenutku bio potpuno udubljen u svoj uredski posao u Bandri, nesvjestan što se događa oko mene. ||116||

Stih 117: Glasnik je stigao pred moja vrata i prenio mi Nanasahebovu poruku. Rečeno mi je da me on hitno čeka na stanici i da moram odmah doći. Čim sam to čuo, ostavio sam sve svoje papire i požurio prema njemu.

||117||

Stih 118: Kada smo se susreli na stanici, on me odmah upitao: „Kamo to ideš i što planiraš? Zašto još nisi otišao u Shirdi kako bi dobio blagoslov i vidio našeg milostivog SaiNatha?" ||118||

Stih 119: Rekao mi je: „Tvoj um je previše nemiran i opterećen. Trebaš odmah krenuti na to hodočašće. Nemoj više odgađati, donesi čvrstu odluku u svom srcu i kreni." ||119||

Stih 120: Gledajući Nanasahebovu veliku upornost i brigu za mene, osjetio sam kako se moj unutrašnji otpor topi. Sva moja unutrašnja napetost i nestalnost uma odjednom su se smirile. Odlučio sam mu u potpunosti i iskreno priznati svoje misli. ||120||

Stih 121: Čuvši moje objašnjenje i sumnje, Nanasaheb mi je s puno ljubavi i strpljenja počeo objašnjavati pravu istinu o Babi. Njegove riječi bile su pune mudrosti i topline, te su odmah unijele mir u moje srce. ||121||

Stih 122: On mi je rekao: „Nemoj dopustiti privremenim sumnjama da te odvrate od tvog puta. Odmah se pripremi za polazak i odredi točan sat i trenutak (*Muhurta*) za putovanje." Nakon toga, brzo sam otišao kući kako bih spakirao svoje stvari. ||122||

Stih 123: Dovršio sam sve svoje neodgodive kućne i uredske obveze, te se pozdravio sa svima. Toga dana, točno u vrijeme zalaska sunca (*Astamangi*), krenuo sam iz Bandre prema Shirdiju, s čvrstom namjerom u srcu. ||123||

Stih 124: Došao sam na željezničku stanicu u Dadaru i tamo kupio kartu za vlak. Dok sam čekao na peronu, razmišljao sam o svemu što me čeka. Ubrzo je stigao vlak iz smjera stanice Vasai. ||124||

Stih 125: Vlak je bio prilično pun, ali uspio sam pronaći slobodno mjesto i

smjestiti se u vagonu. Ušao sam unutra s velikim olakšanjem. Dok je vlak kretao sa stanice, u moj se um ponovno počela uvlačiti jedna neobična misao. ||125||

Stih 126: Ta misao ticala se upravo mog razgovora s Nanasahebom i svih mojih prijašnjih sumnji o važnosti Gurua. Dok mi je glava bila naslonjena na prozor, pitao sam se što ću sve doživjeti i vidjeti kada napokon stignem pred Babu u Shirdi. ||126||

Stih 127: Dok sam tako razmišljao o stvarima, netko me u vlaku upitao: „Kamo putuješ?" Odgovorio sam da idem do Dadara, a od tamo ću uhvatiti brzi vlak za Manmad. ||127||

Stih 128: Taj suputnik mi je tada dao koristan savjet u pravo vrijeme: „Nemojte silaziti u Dadaru. Taj vlak tamo uopće ne staje. Bolje produžite do stanice Boribunder." ||128||

Stih 129: Da nisam dobio tu pravovremenu obavijest, propustio bih vlak za Manmad jer on ne staje na stanici u Dadaru. Moj nemirni i nestalni um odmah se zapitao kakav je to neobičan splet okolnosti. ||129||

Stih 130: Sve se posložilo kroz božansku providnost i bio je to uistinu savršen trenutak za moje putovanje. Zato u nastavku ove priče opisujem te radosne i čudesne trenutke koji su uslijedili. ||130||

Stih 131: Tamo u Shirdiju, Kakasaheb Dixit me već nestrpljivo iščekivao. On je pratio moje putovanje u svojim mislima. Moj dolazak u Shirdi dogodio se točno u pravo vrijeme. ||131||

Stih 132: Bilo je to u godini tisuću devetsto desetoj (1910.). Ovaj stvarni povijesni događaj zbio se upravo tada. Kada sam stigao, u srcu mi se probudila golema čežnja da napokon ugledam Babu. ||132||

Stih 133: Žudio sam dotaknuti njegova sveta stopala, a moja unutrašnja

radost i polet bili su neopisivi. Upravo u tom trenutku, u džamiju je stigao još jedan veliki Babin vjernik. ||133||

Stih 134: Bio je to poznati Tatyasaheb Noolkar. On se upravo vratio iz džamije (Dwarkamai) i uzbuđeno mi rekao: „Baka (Baba) je upravo tamo! Požuri i odmah otiđi na daršan (susret)!" ||134||

Stih 135: Rekao mi je da je Baba upravo krenuo prema obližnjem uglu i da će se uskoro uputiti prema Lendiju (Babin vrt). „Idi odmah prije nego što krene, kako bi ga stigao vidjeti na miru." ||135||

Stih 136: „Prvo obavi daršan, a tek nakon toga možeš otići na rijeku oprati se i osvježiti od puta. Kada se vratiš iz džamije, možeš se na miru smjestiti i ponovno otići k njemu." ||136||

Stih 137: Čuvši te riječi, u žurbi sam potrčao prema džamiji. Čim sam stigao na to sveto mjesto, pao sam ničice na tlo i učinio potpuni prostraciju pred Babinim stopalima. Moja unutrašnja radost bila je neopisiva. ||137||

Stih 138: Nanasaheb Chandorkar mi je ranije mnogo pričao o njemu, ali ono što su moje oči sada osobno vidjele nadilazilo je sva očekivanja. Osjetio sam se uistinu blagoslovljenim i sretnim. ||138||

Stih 139: Moje oči bile su ispunjene suzama radosnicama, a moje unutrašnje sumnje i nemiri nestali su onog trena kada sam ugledao njegov božanski lik. Moja unutrašnja duhovna žeđ i glad bile su u potpunosti utažene, a sva moja osjetila umirena. ||139||

Stih 140: Dotaknuvši Saijeva sveta stopala, shvatio sam da sam napokon postigao najviši duhovni cilj (*Paramartha*). Od tog trenutka započeo je moj novi život i rođenje u duhovnoj predanosti kroz ovo sveto društvo (*Satsang*). ||140||

Stih 141: Osjetio sam duboki unutrašnji mir u svakom dijelu svog tijela i uma. Njegova milost i dobrota prema meni bile su neizmjerne, i od tog dana ja sam postao njegov ponizni sluga. ||141||

Stih 142: On je postao moj istinski i jedini zaštitnik i duhovni brat. Shvatio sam da na cijelom ovom svijetu ne postoji nitko tko bi mi bio bliži od mog voljenog Babe. ||142||

Stih 143: Kolika je njegova dobrota i milost prema meni! Kako mu uopće mogu uzvratiti za sve to? Zato sklapam ruke u molitvi i polažem svoju glavu pred njegova sveta stopala. ||143||

Stih 144: Tog trena kada sam primio Saijev daršan, sve moje unutrašnje sumnje i predrasude o svecima bile su u potpunosti uništene. Moje srce preplavila je čista i bezuvjetna radost. ||144||

Stih 145: Moj um postao je miran i stabilan poput labuda na jezeru. Sai je doista vrhovni gospodar i kruna među svim svecima, on je moj jedini suputnik i spasitelj. ||145||

Stih 146: On uništava sve ljudske patnje, grijehe i jade kroz samo jedan svoj milostiv pogled. Boravak u njegovu društvu pročišćava čovjeka i donosi mu golemo duhovno blago i zasluge nakupljene kroz prošle živote. ||146||

Stih 147: Taj moj prvi susret s Babiom u Shirdiju bio je uistinu čudesan. Ali čim sam se smjestio kod Kakasaheba Dixita, u meni se ponovno rasplamsala stara sklonost prema raspravama i debatama. ||147||

Stih 148: Započeo sam burnu raspravu o tome zašto nam je uopće potreban Guru. „Ako čovjek samostalno ima slobodu i kontrolu nad svojim životom, zašto bi se morao podvrgavati tuđoj volji?” ||148||

Stih 149: Tvrdio sam da svatko treba sam raditi na svojoj sudbini i da su

naša vlastita djela (*karma*) jedini zakon. „Ako sami upravljamo svojim životom, kakva je onda stvarna uloga i potreba za Guruom?" ||149||

Stih 150: Smatrao sam da čovjek treba uložiti vlastiti trud i raditi na svom prosvjetljenju. Naša rasprava postajala je sve glasnija i strastvenija, a moj ego i ponos na vlastitu inteligenciju ponovno su izbili na površinu. ||150||

Stih 151: Bio sam čvrsto uvjeren u ispravnost svojih argumenata, dok su se drugi protivili mojim stavovima. Taj sukob mišljenja i moja unutrašnja tvrdoglavost stvorili su tešku atmosferu među nama. ||151||

Stih 152: Bio sam ponosan na svoje suhoparno obrazovanje i poznavanje tekstova, gledajući na druge s visine. No, ta prazna intelektualna oholost samo je znak unutrašnjeg neznanja i nedostatka prave vjere. ||152||

Stih 153: Moja sklonost kritiziranju i raspravljanju bila je dobro poznata. No, u duhovnom svijetu takve prazne riječi nemaju nikakvu stvarnu snagu i ne donose unutrašnji mir. ||153||

Stih 154: Čovjek može pročitati bezbroj knjiga i položiti sve ispite, ali bez stvarne unutrašnje spoznaje i predanosti, njegovo znanje ostaje samo težak teret za njegov um. ||154||

Stih 155: Što nam uopće koristi sav taj intelektualni ponos ako ne znamo što će donijeti sutrašnji dan? Kada je rasprava završila, osjetio sam kako se u meni ponovno javlja onaj stari nemir. ||155||

Stih 156: Shvatio sam da se nijedna stvarna životna nevolja ne može riješiti suhoparnom logikom. Moja oholost bila je poljuljana, a u mom se umu pojavila jasna spoznaja o vlastitoj beznačajnosti. ||156||

Stih 157: Sutradan, kada smo ponovno otišli u džamiju pred Babu, on nas je pogledao i s blagim osmjehom upitao: „O čemu ste to jučer tako glasno raspravljali u kući?" ||157||

Stih 158: Baba je odmah prozreo čitavu našu raspravu, iako fizički nije bio prisutan s nama u sobi. Moje srce poskočilo je od čuda, a moj ponos na vlastitu inteligenciju i tajnovitost srušio se u jednom trenu. ||158||

Stih 159: Ostao sam bez riječi pred njegovom sveznajućom moći. On je dodao: „Čovjek nikada ne bi trebao bježati od svojih dužnosti, niti bi trebao dopustiti egu da upravlja njegovim mislima." ||159||

Stih 160: Podsjetio me na drevne mudre izreke iz svetih spisa (*Smriti*) koje kažu da čovjek mora sam raditi na svom uzdizanju, ali da je bez vodstva Gurua taj put nemoguće uspješno prijeći. Čovjek ne smije omalovažavati tu svetu tradiciju. ||160||

Stih 161: Bez vodstva Gurua, čovjek ne može spoznati istinu. Guru nas vodi bez obzira na sve prepreke. ||161||

Stih 162: On nam daruje čistu inteligenciju i razlučivanje (*Sadasadvivekabuddhi*) te pročišćava naš um (*Chittashuddhi*). Onaj tko se protivi Guruu, uistinu ima lošu i nesretnu sudbinu (*Kubuddhi*). Samo Guru donosi potpuno ispunjenje i uspjeh na duhovnom putu. ||162||

Stih 163: Od praznih rasprava nema nikakve koristi, njima nema kraja. One ne donose nikakvo stvarno duhovno blago ni unutrašnju stabilnost. Čovjek kroz njih samo gubi svoj dragocjeni unutrašnji mir (*Chittaswasthya*). Shvatio sam da je to bila moja velika pogreška. ||163||

Stih 164: Dok smo tako raspravljali i nadmetali se, nitko od nas nije popuštao niti bio spreman šutjeti. Prošla su tako dva puna sata u toj žustroj debati, sve dok nismo završili i odlučili krenuti dalje. ||164||

Stih 165: Potom smo svi zajedno krenuli prema džamiji (Dwarkamai). Baba je sjedio tamo s Kakasahebom Dixitom. Čim smo stigli, Baba nas je pogledao i odmah znao sve što se dogodilo. Moj um ostao je ispunjen neizmjernim čuđenjem. ||165||

Stih 166: Bio sam potpuno zatečen i posramljen, ostao sam bez riječi pred njegovim sveznajućim pogledom. Taj stvarni povijesni događaj zbio se upravo tako, pred svima nama, u rano jutro. To je bio izravan povod za moje imenovanje imenom 'Hemadpant'. ||166||

Stih 167: Baba je tada, u šali i s blagim sarkazmom, prepoznao moju sklonost mudrovanju i nazvao me 'Hemadpant'. To ime mi je ostalo kao trajni podsjetnik. Od tog trenutka pohranio sam taj događaj duboko u svom srcu. ||167||

Stih 168: Tko je zapravo bio izvorni Hemadpant? Bio je to slavni i iznimno mudri ministar na dvoru kraljeva iz dinastije Yadava (Devagiri). Služio je u vrijeme kraljeva Mahadeve i Ramaraje u trinaestom stoljeću i bio nadaleko poznat po svom golemom znanju i sposobnostima. ||168||

Stih 169: Taj povijesni Hemadpant bio je autor velikih enciklopedijskih i religijsko-pravnih spisa, poput čuvenog djela *Chaturvarga Chintamani*. Bio je vrhunski stručnjak za astrologiju, arhitekturu, medicinu i državnu upravu, te je pisao na klasičnom sanskrtu. ||169||

Stih 170: Baba me, gledajući moju oholost i želju da svima solim pamet svojom logikom, duhovito usporedio s tim drevnim učenjakom. Iako sam ja u usporedbi s njim bio potpuno neuk, tupa uma i bez ikakvih stvarnih zasluga, Baba mi je kroz tu šalu podario to povijesno ime. ||170||

Stih 171: Ja nisam nikakav veliki državnik, niti imam ikakve veze s politikom. Ja sam samo običan čovjek s ograničenim intelektom. Nisam stručnjak za kraljevske zakone ni za visoke znanosti, a moje poznavanje svetih spisa je vrlo skromno. ||171||

Stih 172: Moje pisanje ne može se mjeriti s velikim autorima i pjesnicima. Ja sam uistinu neznalica u usporedbi s mudracima koji su savršeno poznavali religijske zakone i rituale. Moje znanje je površno i bez dubine. ||172||

Stih 173: Pa ipak, Baba je u svojoj beskrajnoj milosti preuzeo ovo moje pero i odlučio kroz mene ispisati svoju povijest. To je poput situacije kada vrhunski slikar uzme običan, jeftin kist i njime stvori najljepše umjetničko djelo. Ja sam ovdje samo obično materijalno oruđe. ||173||

Stih 174: Svi veliki sveci iz prošlosti, poput Jnyaneshvara, Namdeva, Gore Kumbhara i Chokhamela, također su okupljali vjernike oko sebe i prenosili im božanski nektar kroz jednostavne pjesme i učenja. Tako se širio pokret predanosti (*Bhagawata Dharma*). ||174||

Stih 175: U novije vrijeme, učenja i slava našeg Sai Babe očitovali su se pred cijelim svijetom, privlačeći ljude iz svih krajeva. Mudri ljudi i učenjaci ostaju zadivljeni gledajući njegovu neshvatljivu duhovnu moć i čuda. ||175||

Stih 176: Taj prizor i slava našeg Babe uistinu su predivni. Njegovo ime i ugled prešli su sve granice. Čitava povijest Shirdija i okolnih regija promijenila se pod njegovim utjecajem, a valovi njegove milosti stigli su i do nas. ||176||

Stih 177: U to vrijeme, političke prilike i vlasti u zemlji često su se mijenjale, donoseći nemire i nestabilnost među ljude. No, u Shirdiju, pod okriljem Sai Babe, vladali su potpuni unutrašnji mir, sigurnost i duhovno zajedništvo za sve. ||177||

Stih 178: Baba je bio poput sjajnog i moćnog sunca koje svojim svjetlom razbija svu tamu ljudskog neznanja. Taj dar i blagoslov koji nam on nudi vrjedniji je od svih počasti i titula ovog svijeta. On uništava naš unutrašnji ponos i oholost. ||178||

Stih 179: On je onaj koji pročišćava naš vid i otvara nam unutrašnje oči mudrosti, nanoseći na njih sveti melem spoznaje (*Anjana*). Kada primimo njegov blagoslov, sve naše iluzije i pogrešne unutrašnje tendencije nestaju same od sebe. ||179||

Stih 180: Taj neobičan i tajnovit razgovor s Babom u džamiji ostavio je neizbrisiv trag u mom biću. Ime 'Hemadpant' koje mi je tom prigodom nadjenuo postalo je moj trajni ukras i podsjetnik na važnost poniznosti na duhovnom putu. ||180||

Stih 181: Kroz to ime, on je u potpunosti slomio moju sklonost praznom raspravljanju i debatiranju. Od tog trenutka, moj ego i ponos na vlastitu inteligenciju bili su uništeni, a u meni se rodila čista i iskrena želja za nesebičnim služenjem. ||181||

Stih 182: Zato se sjećajmo tog njegova nauka do kraja života. Njegovo ime i slava trebaju se neprestano pjevati i slaviti među ljudima. To donosi najvišu dobrobit i trajan mir našoj duši, oslobađajući nas od svih svjetovnih jada. ||182||

Stih 183: Kroz taj proces, unutrašnji mir i stabilnost uma postaju naša stalna stvarnost. Čak su i najveće božanske inkarnacije, poput gospodina Ramachandre i Krishne, dragovoljno prihvaćale vodstvo svojih gurua (Vasisthe i Sandipanija) i služile im s potpunom predanošću. ||183||

Stih 184: Oni su sakupljali drva za ogrjev u šumi i obavljali najjednostavnije kućanske poslove za svoje učitelje, pokazujući nam vlastitim primjerom kolika je važnost i vrijednost Gurua na ovom svijetu. Ako su oni tako činili, tko smo onda mi da prigovaramo? ||184||

Stih 185: Prema tome, svako tvrdoglavo i oholo odbijanje Guruova vodstva znak je potpunog duhovnog sljepila. Suhoparna logika i intelektualne rasprave ne mogu nas dovesti do samospoznaje, one su poput mućenja vode iz koje se nikada ne može dobiti maslac. ||185||

Stih 186: Prava i jedina staza koja vodi do uspjeha na duhovnom putu jest staza koja se temelji na dvije ključne vrline koje je Baba uvijek tražio od svojih vjernika: to su **čvrsta vjera (*Shraddha*)** i **strpljenje (*Saburi*)**. Bez njih je nemoguće postići ikakav stvarni napredak. ||186||

Stih 187: Kada su te dvije vrline prisutne u čovjekovu srcu, tada i najteže životne prepreke i karmički dugovi bivaju s lakoćom nadvladani. To je sâma bit i smisao njegova učenja koji sam osobno doživio i iskusio u Shirdiju. ||187||

Stih 188: Ove priče i stihovi uistinu su predivno i skladno posloženi, a svaka riječ odiše čistom bezuvjetnom ljubavlju i suosjećanjem našeg Babe prema svima nama. Molim vas, slušatelji, primite ih s otvorenim umom. || 188||

Stih 189: Ovime privodim kraju ovo drugo poglavlje u kojem je objašnjena svrha pisanja ove knjige i značenje mog imena. U nastavku ovog svetog djela iznijet ću vam nove povijesne pojedinosti o Babinu životu i radu. || 189||

Stih 190: Neka se kroz ove stihove trajno slavi ime našeg uzvišenog i svemogućeg Sadgurua SaiNatha. Svatko tko s ljubavlju proučava ove retke, taj pronalazi odgovore na sva svoja unutrašnja pitanja i postiže trajan unutrašnji mir. ||190||

Stih 191: Ovo djelo je vječna i čista istina koja donosi pročišćenje i spas svakome tko ga sluša ili čita s pažnjom u srcu. To je moja jedina dužnost i uzdarje mom voljenom duhovnom učitelju Babi. ||191||

Stih 192: Sva stvarna inspiracija za ove stihove došla je izravno od njega. Ja sam samo vjerno zapisivao ono što je on stavljao u moje misli. Zato vam u nastavku donosim treće poglavlje koje opisuje nove predivne Babine božanske igre (*Leele*). ||192||

Stih 193: Slušatelji, umirite svoj um, saberite svoje misli i s radošću saslušajte nastavak ove svete povijesti koja nam otvara vrata vječne sreće i unutrašnje slobode. ||193||

Stih 194: Eto, to je svrha ovog književnog djela. Prikazane su kvalifikacije

čitatelja i međusobna povezanost dijelova teksta. Opisano je i kako je autor dobio svoje ime. Molim vas da nastavite pažljivo slušati ovo kazivanje. ||194||

Stih 195: Ovdje je sada završeno izlaganje ovog poglavlja. 'Hemad' (autor) ponizno polaže svoju glavu pred Saijeva sveta stopala. U nastavku će se priča odvijati po točnom kronološkom redoslijedu. Budite stoga spremni za slušanje s najvećom pažnjom. ||195||

Stih 196: Sam Sai je naša istinska unutrašnja sreća i bogatstvo (*Sukhasampatti*). Sam Sai je naše stanje potpunog unutrašnjeg mira i blagostanja (*Sukhasansthiti*). Sam Sai je naša vrhovna duhovna sloboda i odvezanost (*Param Nivritti*). On je naša konačna sudbina i utočište. ||196||

Stih 197: Kroz milost i blagoslov samog Saija, te kroz predano slušanje ove knjige o njegovu životu (*Saitcharitra*), čovjek s lakoćom prelazi ovaj inače nepremostiv i opasan ocean svjetovnog postojanja (*Bhavabhaya*). ||197||

Stih 198: Ovo djelo u potpunosti uništava i briše sve grijehe, nečistoće i loše utjecaje mračnog doba u kojem živimo (*Kalimala*). Neka donese duhovni napredak i mir svim dobrim i pravednim ljudima koji mu se prepuste. ||198||

|| Ovime, pod nazivom „Svrha pisanja knjige i imenovanje autora", u potpunosti završava drugo poglavlje u svetom djelu Shri Sai Satcharita, koje je spjevao ponizni vjernik Hemadpant. ||

|| Shri Sadguru Sainatharpanamastu || Shubh Bhavatu ||
(Neka sve bude ponuđeno i posvećeno našem plemenitom Sadguruu SaiNathu || Neka sve bude blagoslovljeno i sretno ||)

|| Ath Shri Sai Satcharita || Adhyay Tisra ||

(Sada započinje treće poglavlje svetog djela „Shri Sai Satcharita”)

Uvodne mantre hvale:
|| Slava gospodinu Ganeshi || Slava božici Saraswati || Slava uzvišenim guruima || Slava obiteljskom božanstvu || Slava gospodinu Seetharamachandri || Slava predobrom Satguru SaiNathu ||

Poglavlje 3: Babino dopuštenje, obećanje i vrijednost slušanja

Stih 1: Sada se nastavlja prethodna priča i njezino povezivanje. Sai daje svoje potpuno obećanje i jamstvo. Govori: „Moje dopuštenje je potpuno. Opiši i zabilježi povijest ovog života.” ||1||

Stih 2: „Ti samo obavljaj svoj posao. Neka u tvom umu ne bude ni najmanjeg oklijevanja ili sumnje. Potpuno učvrsti svoju vjeru u mene i budi hrabar. Kada se zabilježe ove božanske igre i priče”, ||2||

Stih 3: „uništit će se svako neznanje i iluzija onoga tko ih sluša. Slušanjem s potpunom predanošću i ljubavlju, svjetovni nemiri će utihnuti. Iz čovjekova srca poteći će valovi nektara duhovne predanosti.” ||3||

Stih 4: Kada je to čuo, autor je osjetio duboko unutrašnje olakšanje. Sumnje su nestale, a um je postao potpuno smiren. Poklonio se pred Saijevim stopalima i tada je započelo pisanje ove životne povijesti. Sjećajući se njegova imena, započinjem ovo djelo. ||4||

Stih 5: Čim su ove Babine riječi ušle u moje uši, u meni se probudila snažna unutrašnja privlačnost i čežnja. Spajanjem s tom božanskom energijom, ja sada bilježim ove događaje. Iako sam ja sam u to vrijeme bio poput običnog, neukog radnika, ||5||

Stih 6: pogledajte kakva je ovo neshvatljiva božanska igra Svevišnjeg Gospodina! Njezinu tajnu ne mogu dokučiti oni koji su zaslijepljeni vanjskim svijetom. Čak ni Vede, sveti spisi i logika ne mogu se mjeriti s njom, nitko ne može pronaći njezine granice. ||6||

Stih 7: Svi oni stručnjaci za svete spise, logičari i oholi učenjaci koji stalno ulaze u rasprave i debate, ostaju potpuno zbunjeni pred ovom jednostavnom istinom o sjedinjenju s vlastitim unutrašnjim sebstvom (*Nijaswarupa*). ||7||

Stih 8: Bog ne žudi za suhoparnim znanjem, već je gladan čiste i iskrene predanosti svojih vjernika. On biva u potpunosti kupljen i osvojen čistom unutrašnjom ljubavlju, dok potpuno odbacuje ohole i dvolične ljude. ||8||

Stih 9: U ovome leži vaša istinska dobrobit. To je moje čvrsto i nepokolebljivo uvjerenje. O toj istini ja neprestano razmišljam i nju pohranjujem u svom pamćenju. Oduvijek je Babičina glavna poruka bila oslobađanje ljudi od patnje. ||9||

Stih 10: Moje ime i moja predanost su sve što imam. Moje bilješke i ova knjiga su moj jedini posjed. Meditacija o njemu je moje trajno utočište i ukras. Svjetovni užici za mene su izgubili svaku privlačnost. Izvući ću ljude iz tame neznanja. ||10||

Stih 11: Za to je potrebna samo čista i nepokolebljiva usredotočenost uma. Zato vas molim da ove riječi primite s radosnim i otvorenim srcem, te da u sebi provedete duboko unutrašnje razmišljanje o njima. ||11||

Stih 12: To će unijeti mir u vaš um i donijeti vam potpuno unutrašnje zadovoljstvo. Stanje ega i ponosa posve će se otopiti i nestati, a um slušatelja postat će uzvišen i slobodan. ||12||

Stih 13: Vaš um postat će ispunjen čistom i živom kozmičkom sviješću. Onaj tko s potpunom vjerom ponavlja ime 'Sai, Sai', taj u trenu spaljuje sve

grijehe i loše utjecaje mračnog doba u kojem živimo. ||13||

Stih 14: Slušanje ovih priča čisti čovjeka od svih grijeha nakupljenih kroz prošle živote. Kada čovjek učini potpuni prostraciju pred njegovim stopalima, ovaj posao pisanja više se ne čini običnim ili svakodnevnim. || 14||

Stih 15: Primio sam njegovu izravnu zapovijed koju nosim na svojoj glavi s najvećim poštovanjem. Baba je neizmjerno velikodušan i milostiv prema svima. Kako mu uopće možemo uzvratiti za to i kako ga možemo dovoljno slaviti? ||15||

Stih 16: Neki ljudi grade velike hramove i dvorane, drugi organiziraju glasna pjevanja hvalospjeva, a treći odlaze na daleka i teška hodočašća. No, mene je moj Guru postavio ovdje da sjedim i pišem ovu knjigu. ||16||

Stih 17: Ja sam u usporedbi s drugima tek obično, neuko i beznačajno biće. Kako bih ja uopće mogao opisati vrline onoga koji je riznica beskrajne milosti? No, ta milost se nadvila i spustila ravno na mene. ||17||

Stih 18: Ja sam po sebi ne znam ništa o visokim znanostima niti imam ikakve vještine. No, to je čudesna moć i čarolija mog Gurua. On od suhog drveta može stvoriti najljepši procvjetali cvijet. ||18||

Stih 19: On čini da i najteži napori urode plodom. Neki ljudi grade samostane, drugi uređuju obale svetih rijeka, a mi smo odlučili odabrati ovaj naš skromni put. ||19||

Stih 20: Pisanje ove životne povijesti o Saiju je naša odabrana staza. Slušajmo je stoga s najvećim mogućim poštovanjem i pažnjom, slaveći njegovo ime i pjevajući o njegovim vrlinama. Moje srce postalo je duboko dirnuto time. ||20||

Stih 21: Uistinu su blagoslovljeni oni koji su rođeni u ovom vremenu i koji

mogu primiti ove plodove. Ono što se u drevnim vremenima postizalo kroz teške žrtvene rituale (*Yajna*), u novije vrijeme se s lakoćom postiže kroz pjevanje njegova imena. ||21||

Stih 22: Ponavljanje svetog imena u ovom mračnom dobu (*Kaliyuga*) donosi trenutno oslobođenje. Moj Guru mi je to jasno i nedvosmisleno pokazao. Nema potrebe za nošenjem teškog tereta sumnji u svom umu. || 22||

Stih 23: Tamo gdje boravi čista vjera, tamo nema mjesta za strah. Čovjek ne bi trebao sjediti skrštenih ruku i ne raditi ništa, već treba s najvećom pažnjom izvršavati zapovijedi svog duhovnog učitelja. Kako bismo uopće trebali postupati? ||23||

Stih 24: Trebamo u potpunosti slijediti njegove upute i zakone. Kakva je stvarna unutrašnja priža i stabilnost našeg svemogućeg Saija? Tko je uopće sposoban da je u potpunosti i točno opiše riječima? ||24||

Stih 25: Čak i najveći mudraci ostaju nijemi pred tom tajnom. Njegov božanski oblik i moć nadilaze sve materijalne koncepte. Unatoč tome, kroz njegovu milost ja nastavljam bilježiti ove stihove. ||25||

Stih 26: Moje srce osjeća golemu zahvalnost dok razmišljam o tome. Slušanje o njegovu životu donosi unutrašnje pročišćenje i otvara nam vrata vječne mudrosti o kojoj govore sveti spisi. ||26||

Stih 27: Zato se uvijek iznova vraćajmo ovim riječima i sakupljajmo ih u svojim mislima. Neka se u nama učvrsti ta neraskidiva veza i čista ljubav prema njemu, kako bismo u svakom trenutku ostali povezani s njegovom energijom. ||27||

Stih 28: U tome leži moj jedini spas i smisao mog života. Neka se kroz ove stihove slavi ime našeg predivnog i svemogućeg Sadgurua SaiNatha. Sve prepreke na tom putu bit će uklonjene kroz njegov blagoslov. ||28||

Stih 29: Slušatelji, umirite svoj um, saberite svoje misli i s radošću saslušajte nastavak ove svete povijesti koja nam donosi trajan mir, zdravlje i unutrašnju slobodu na ovom svijetu. ||29||

Stih 30: Sve biva pokrenuto i vođeno kroz neshvatljivu kozmičku silu. Sam Sai je onaj koji u meni budi rječitost i daje mi snagu za rad. Tko sam onda ja da bih išta govorio ili tvrdio u svoje ime? ||30||

Stih 31: Moje riječi same po sebi nemaju nikakvu vrijednost ni snagu, ali kada su prožete njegovom energijom, one postaju poput najsjajnijeg dragulja koji razbija svaku tamu unutrašnjeg neznanja. ||31||

Stih 32: Baba me u potpunosti oslobodio mog osobnog ponosa i ega (*mepana*), uzevši me pod svoje okrilje kao svog poniznog slugu. On sam prožima moje misli i vodi moje pero dok pišem ovu svetu povijest. ||32||

Stih 33: Tvoja veličina i tvoja djela nadilaze sve uobičajene ljudske mogućnosti. Kako bih ja uopće mogao riječima obuhvatiti svu tu dubinu i ljepotu? Zato se potpuno prepuštam u tvoje milostive ruke. ||33||

Stih 34: Iako sam rođen kao običan čovjek na ovom svijetu, tvoja milost me uzdigla i podarila mi ovo sveto duhovno blago. Sjećanje na tvoja sveta stopala moja je jedina zaštita i životni oslonac. ||34||

Stih 35: Kada se čovjek jednom preda pod tvoje okrilje, u njemu više nema mjesta za sumnje ili strah. Tvoja prisutnost unosi trajan mir u naš uznemireni um i otvara nam vrata vječne mudrosti o kojoj govore sami spisi. ||35||

Stih 36: Ja sam svjestan svih svojih mana i nedostataka, ali tvoja dobrota prema meni je beskrajna. Ti si onaj koji i od najobičnijeg, neukog bića može stvoriti instrument za prenošenje najviših istina. ||36||

Stih 37: Zato ponosno i s radošću obavljam ovu svoju dužnost prema

Guruu, ne obazirući se na vanjske poteškoće ili prepreke. Moj put je jasno osvijetljen i vođen tvojom nezaustavljivom duhovnom snagom. ||37||

Stih 38: Ti nam daruješ čistu inteligenciju i razlučivanje, čisteći naš um od svih loših misli i unutrašnjih sklonosti. Kada si ti zadovoljan, u čovjekovu srcu rađa se duboko unutrašnje zadovoljstvo. ||38||

Stih 39: Čak i oni koji su potpuno nijemi progovorit će najljepše riječi kroz tvoj blagoslov, a slabi i nemoćni nadvladat će i najviše planine. Tvoja moć je uistinu čudesna i neshvatljiva. ||39||

Stih 40: Zato se potpuno predajmo i potražimo utočište u svemoćnom Saiju dokle god u nama ima daha. Kroz to nesebično i čisto predavanje, naš zemaljski život postiže svoje potpuno ispunjenje i smisao. ||40||

Stih 41: Slušatelji, molim vas da ove priče o Babinu životu primate s najvećim mogućim poštovanjem i ljubavlju. Svrha ovog pisanja je donijeti utjehu, unutrašnje zdravlje i mir svim ljudima. ||41||

Stih 42: Neka u vašem umu ne bude ni najmanjeg oklijevanja ili sumnje. Čim ove riječi uđu kroz čovjekove uši, sve njegove svjetovne brige i patnje u trenu bivaju zbrisane i pretvorene u prah. ||42||

Stih 43: To je poput vizije u kojoj mjesečeva svjetlost donosi ugodu i mir u toploj ljetnoj noći, ili poput plime koja nezaustavljivo puni čitav ocean. Tako i Babina milost preplavljuje naša srca. ||43||

Stih 44: Njegove priče su poput svjetionika koji sigurno vodi brodove kroz olujno i opasno more. One nas štite od svih životnih jada i sigurno nas prebacuju na drugu obalu duhovnog spasa. ||44||

Stih 45: Zato pjevajmo o tim božanskim igrama našeg SaiNatha s potpunim zanosom i oduševljenjem. Njegove riječi su slađe i vrjednije od samog nektara besmrtnosti (*amruta*), one hrane našu dušu i daju nam

snagu. ||45||

Stih 46: Uistinu su blagoslovljeni oni sveci i mudraci koji su prepoznali njegovu stvarnu prirodu i stopili se s njom. Slušanjem o njihovu društvu i njihovoj predanosti, u nama se budi neraskidiva veza i čista ljubav. ||46||

Stih 47: Iz čovjekova srca tada nestaje svaki unutrašnji ponos, oholost i sebičnost. Kada se um potpuno pročisti, u njemu se jasno i bezmrljno počinje odražavati sâma vrhovna kozmička svijest. ||47||

Stih 48: Dokle god u nama boravi ta čista energija, dotle i sve sumnje bježe od nas. Proučavanje Babina života pročišćava ljudski intelekt, čineći ga bistrim, stabilnim i spremnim za spoznaju istine. ||48||

Stih 49: Stalno razmišljanje i meditacija o njemu najviši su oblik duhovne prakse, u to nema nikakve sumnje. To nas s lakoćom oslobađa od svih okova loše karme i vodi nas ravno do njegova utočišta. ||49||

Stih 50: Što nam uopće znače svi ostali prolazni materijalni oblici i iluzije ako u nama nema tog unutrašnjeg mira? Sam Sai je vječna i nepobjediva stvarnost (*Brahma*), on je naš vrhovni Guru i spasitelj. ||50||

Stih 51: U tome leži sâma bit i smisao svih religijskih dužnosti, vrlina i učenja iz svetih spisa. Mudri ljudi i sveci, poput Jnyaneshavera i Eknatha, oduvijek su nas poučavali toj istoj jednostavnoj stazi predanosti. ||51||

Stih 52: Slijedeći te njihove svete upute i zakone s koljena na koljeno, mi čistimo svoj um od svih grijeha nakupljenih kroz prošle živote, te postižemo trajno unutrašnje zadovoljstvo i slobodu uma. ||52||

Stih 53: Pjevanje svetog božjeg imena (*namasankirtan*) u ovom mračnom dobu najlakši je i najsigurniji put do spasa. Za to nije potreban nikakav težak materijalni napor, već samo čisto i otvoreno srce. ||53||

Stih 54: Sve četiri klase ljudi i svi slojevi društva imaju jednako pravo i slobodu sudjelovati u ovoj unutrašnjoj radosti. Slušanje Guruovih riječi najvrjedniji je dar koji čovjek može primiti u svom životu. ||54||

Stih 55: Tko god s potpunom vjerom i pažnjom sluša ove stihove, taj u sebi budi živu unutrašnju energiju. Neka naša pažnja i naš um budu usmjereni isključivo na njegovo predivno, milostivo lice. ||55||

Stih 56: Svjetovni užici i materijalna bogatstva bez toga postaju prazni i gube svaku unutrašnju privlačnost. Druženje sa svecima pročišćava čovjeka i trajno ga oslobađa od svih lažnih vezanosti i žudnje. ||56||

Stih 57: To zahtijeva našu potpunu sabranost i usredotočenost uma (*avadhan*). Zato vas iznova molim, slušatelji, da ove predivne priče o Saiju primate s radosnim mislima, jer one su potpuno čiste i bezmrljne. ||57||

Stih 58: Kada se ove tople poruke i učenja duboko urežu u vaše pamćenje, sve preostale loše unutrašnje tendencije i nemiri posve će se otopiti i nestati sami od sebe, bez da ste toga uopće svjesni. ||58||

Stih 59: Svi okovi i težine koje smo nosili na svojoj duši odjednom će popustiti i postati labavi. Čovjek na taj način ponovno otkriva svoju izvornu, čistu i vječnu duhovnu prirodu (*swarup*). ||59||

Stih 60: Stalno ponavljanje i podsjećanje na ove priče donosi nam unutrašnje prosvjetljenje. Neka se u nama učvrsti to sjećanje na Babičina čuda, kako bismo u svakom trenutku ostali povezani s njegovom energijom. ||60||

Stih 61: Kada se ugleda njegov milostivi materijalni oblik (*saguna*), u čovjeku se rađa neopisiv polet i ljubav. Stabilnost uma i čvrsta vjera postaju naša stalna stvarnost pod vodstvom našeg plemenitog Sadgurua. ||61||

Stih 62: Neka naš um uvijek bude čist i nepokolebljiv na tom putu, ispunjen dubokim poštovanjem prema Guruu. Sam SaiNath se u svojoj beskrajnoj milosti nadvio nad nas i podario nam ovu mudrost. ||62||

Stih 63: Ja sam ovdje bio samo običan povod i vanjsko oruđe, dok je on sam preuzeo punu odgovornost za svako slovo na ovom papiru. Ova iskrena i čista čežnja u mom srcu njegova je vlastita božanska volja. ||63||

Stih 64: Odbačen je ponos i oholost uma, a u srcu se rodila čista ljubav prema Saiju. Baš kao što ptica Chatak željno iščekuje prvu kap kiše, tako i moj um čezne za oblakom njegove milosti. On je sâmo utjelovljenje unutrašnje radosti. ||64||

Stih 65: Njegov milostivi pogled pročišćava moje skromno biće i u potpunosti uklanja sve životne tegobe. Kakva li je to neshvatljiva majčinska ljubav! Čak i bez riječi, majka točno zna kada je njezino dijete gladno i žedno. ||65||

Stih 66: Dijete ne mora tražiti ni pružati ruku, majka mu sama stavlja hranu u usta. Onaj tko se skloni pod njezino okrilje, taj više ne poznaje nikakav umor ni iscrpljenost. ||66||

Stih 67: Dijete ne mora objašnjavati svoje potrebe, jer majčino srce sve unaprijed osjeća. Tko bi drugi na ovom svijetu mogao tako strpljivo i s ljubavlju brinuti o djetetu i hraniti ga? ||67||

Stih 68: Čak i kada dijete napravi grešku, majka ga ne napušta, već ga s ljubavlju podiže i ispravlja. Samo majka poznaje dubinu te veze. Na isti način postupa i naš uzvišeni Sadguru, gledajući na mene kao na svoje voljeno dijete. ||68||

Stih 69: On će se pobrinuti za svu moju unutrašnju sreću i blagostanje. Njegovo suosjećanje nadilazi i sâmu majčinsku ljubav. Ta neraskidiva duhovna veza uistinu je rijetka i dragocjena na ovom svijetu. ||69||

Stih 70: Iz njezina krila rađaju se najveći blagoslovi. Podnoseći sve napore i teškoće, ona nam daruje novi život. Dijete ne zna ništa o tim mukama, ono samo uživa u njezinu naručju. ||70||

Stih 71: Sada ću vam iznijeti novu i predivnu Babičinu pouku. Molim vas, slušatelji, umirite svoj um i saslušajte je s najvećom pažnjom. Bilo je to u godini tisuću devetsto šesnaestoj (1916.), kada je moja državna služba završila. ||71||

Stih 72: Otišao sam u punopravnu mirovinu i riješio se svih uredskih obveza. Nakon toga, odmah sam se uputio prema Shirdiju. Stigao sam tamo točno na dan proslave Guru Purnime, kako bih iskazao poštovanje svom učitelju. ||72||

Stih 73: Anna Chinchanikar, koji je bio Babin bliski i odani vjernik, također je bio tamo. On je s puno ljubavi i brige istupio pred Babu i počeo ga ponizno moliti u moje ime. ||73||

Stih 74: Rekao mu je: „O Baba, pogledaj na ovog svog slugu (Annasuheba). On je sada u velikoj brizi i neizvjesnosti nakon završetka službe. Molim te, budi milostiv prema njemu i blagoslovi ga." ||74||

Stih 75: „Njegova mirovina možda neće biti dovoljna za pokrivanje svih životnih troškova. Pomogni mu da pronađe neki drugi, stabilan posao kako bi njegova obitelj bila zbrinuta. Ukloni svu tu tešku brigu iz njegova uma." ||75||

Stih 76: Čuvši tu Anninu molbu, Baba se blago osmjehnuo i odgovorio mu ovim riječima: „Neka u njegovu umu ne bude nikakve brige! Njegova stvarna služba i posao sada su pod mojim okriljem." ||76||

Stih 77: „Njegova mirovina i svi njegovi prihodi bit će sasvim dovoljni za miran život. Ja ću se sam pobrinuti da njegova košara s hranom nikada ne ostane prazna. Moja milost uvijek će ga pratiti i štititi od svake oskudice." ||

77||

Stih 78: „Neka se u njegovu srcu učvrsti čista vjera, a sve vanjske sumnje neka slobodno odbaci. Onaj tko marljivo obavlja svoju duhovnu dužnost, taj nikada neće ostati gladan niti napušten na ovom svijetu." ||78||

Stih 79: „Čovjek nikada ne bi trebao očajavati niti gubiti hrabrost u trenucima životnih promjena. Kada se zatvore jedna vrata, ja sam otvaram druga, još bolja vrata za svoje vjerne sljedbenike." ||79||

Stih 80: „Sve što vam je potrebno za sretan i ispravan život, doći će vam u pravo vrijeme. Moja prisutnost unijet će trajan unutrašnji mir u njegov dom i očistiti njegov život od svih prepreka." ||80||

Stih 81: Tada se u razgovor uključio i jedan neobičan posjetitelj iz daleka – visoki i snažni Rohilla (muslimanski vjernik iz pograničnih regija). On je danonoćno, na sav glas i bez prestanka, izvikivao stihove iz Kurana unutar džamije. ||81||

Stih 82: Njegovo glasno vikanje i ponavljanje mantri stvaralo je veliku buku i uznemiravalo druge hodočasnike u Shirdiju. Ljudi iz sela počeli su prigovarati Babi, žaleći se da od te buke ne mogu spavati ni imati mira. || 82||

Stih 83: No, Baba im je s puno strpljenja i mudrosti odgovorio: „Nemojte ga tjerati niti mu braniti da moli. To njegovo tijelo je prolazno i propadljivo, ali sâmo vrhovno i besmrtno jastvo (*Brahma*) unutar njega je vječno i neuništivo." ||83||

Stih 84: „Sve što on radi, radi iz čiste ljubavi i predanosti, onako kako najbolje zna. Ja sam sâm u potpunosti ispunio njegovo srce i nadvio se nad njegov život. Cijeli ovaj vidljivi svemir pokreće se kroz moju energiju." ||84||

Stih 85: „Ja sam onaj koji se očituje kroz sve materijalne oblike i koncepte

na ovom svijetu. Ja prožimam sve pokretno i nepokretno u svemiru (*Charachara*). Moja prisutnost ne poznaje nikakve granice niti podjele." || 85||

Stih 86: „Sve što vaše oči vide, sve sam to zapravo ja sam u različitim oblicima. Ja sam sâmo unutrašnje jastvo (*Atman*) koje boravi u srcima svih živih bića. U meni nema mjesta za sebične želje ili žudnju." ||86||

Stih 87: „Moje biće je čisto, nepokolebljivo i vječno prisutno u svim smjerovima i svjetovima. Sva vaša unutrašnja energija i misli izviru iz mog izvora i u njega se ponovno vraćaju nakon završetka ovog prolaznog života." ||87||

Stih 88: „Zato prepoznajte moju prisutnost u svakom čovjeku, u svakoj životinji i u svakom stvorenju koje sretnete na svom putu. Kada se nadvlada ta podjela na 'ja' i 'ti', u čovjeku se rađa najviša mudrost." ||88||

Stih 89: „Tada nestaju sve iluzije, predrasude i nemiri iz ljudskog uma. Stabilnost i čvrsta vjera postaju vaša stalna stvarnost, a vaša duša postiže stanje vječne unutrašnje samospoznaje (*Nijaswarupa*)." ||89||

Stih 90: Gledajući na Babu i slušajući ove njegove duboke propovijedi o sveprisutnosti, svi prisutni vjernici ostali su potpuno očarani i bez riječi. Naš ego i ponos na vlastitu inteligenciju srušili su se u jednom trenu pred tom kozmičkom istinom. ||90||

Stih 91: Čovjek kroz ove riječi shvaća kolika je važnost i vrijednost poniznosti na duhovnom putu. Suhoparna ljudska logika gubi svu svoju snagu pred neshvatljivom Babičinom moći koja nas vodi i prosvjetljuje. || 91||

Stih 92: On nas oslobađa od svih okova loše karme i otvara nam vrata vječne slobode uma o kojoj govore sami sveti spisi. Njegova milost je naš jedini i istinski životni oslonac na ovom svijetu. ||92||

Stih 93: Čim se sklonimo pod njegova sveta stopala, u nama prestaju svi dani nesreće i jada. Njegov blagoslov pročišćava čitavu našu svijest i donosi nam trajan mir, zdravlje i duhovno bogatstvo. ||93||

Stih 94: Zato pišem ove stihove s puno truda i ljubavi, kako bi ove poruke ostale trajno sačuvane za sve buduće generacije čitatelja i slušatelja. Ja sam ovdje samo vjerno bilježio ono što je on stavljao u moje misli. ||94||

Stih 95: U tome leži sâma bit i smisao ovog učenja koji nas vodi ravno do njegova utočišta. Neka se kroz ove retke trajno slavi ime našeg predivnog i svemogućeg Sadgurua SaiNatha. ||95||

Stih 96: Svatko tko s ljubavlju proučava ove stihove, taj pronalazi odgovore na sva svoja unutrašnja pitanja i postiže potpuno duhovno ispunjenje. Ova knjiga je vječna i čista istina. ||96||

Stih 97: Ispunjeni poniznošću i s istinskom vjerom, obavljajmo ovo štovanje koje donosi dobrobit našoj duši. Tko bi uopće mogao u potpunosti shvatiti i na pravi način opisati to moje istinsko štovanje? ||97||

Stih 98: Čovjek se treba u potpunosti predati i potražiti utočište u meni, stapajući se sa mnom. Kada rijeka jednom krene prema oceanu i ulije se u njega, zar se ikada više vraća natrag? ||98||

Stih 99: Kada se jednom sjedini s oceanom, može li ta voda ponovno postati obična rijeka? Kroz taj čvrsti zagrljaj s oceanom, ona gubi svoje zasebno ime i oblik. ||99||

Stih 100: To je poput pamučne niti natopljene uljem koja se prinese svjetiljci pa i sama postane čisto svjetlo. Na isti način, stopala svetaca donose nam prosvjetljenje i pretvaraju nas u izvor svjetlosti. ||100||

Stih 101: Svi smo mi dio iste božanske energije (*Allah Malik*), u to nema nikakve sumnje. Kada se postigne taj unutrašnji mir, nestaje svaka podjela

na 'ja' i 'ti'. Kako bi onda u tom stanju uopće moglo postojati egoistično 'ja'? ||101||

Stih 102: Kada je um potpuno pročišćen, bez ikakva ponosa, slobodan od dualnosti i svih unutrašnjih prepreka, u njemu borave sve vrline. Bez nadvladavanja tog osjećaja odvojenosti, kako se može postići najviše stanje? ||102||

Stih 103: Čitav ovaj svemir prožet je tom istom vrhovnom sviješću. Moje osobno 'ja' samo je jedan mali dio te cjeline. Ponudimo stoga sve to pred Saijeva sveta stopala, jer to je istinsko i potpuno služenje njemu. ||103||

Stih 104: To je sâmo pjevanje hvalospjeva o njemu i nesebično služenje. Predajmo mu se bez ikakvih skrivenih namjera, jer on točno prepoznaje tko mu se obraća s čistim srcem, poput pčele koja nepogrešivo pronalazi slatki nektar u cvijetu. ||104||

Stih 105: Ove riječi izrečene iz Babičinih usta uistinu su svete i prosvjetljujuće. Čak i najsitniji kukac biva privučen tom energijom i pronalazi svoj mir, baš kao što učenik kroz nesebično služenje i predanost pronalazi svog Gurua. ||105||

Stih 106: Kroz to jedinstvo s Guruom, čovjek nadvladava sve materijalne promjene i slabosti u svom životu. Učitelji nikada, ni na jedan jedini trenutak, ne napuštaju onoga tko im se iskreno preda. Guru je naša istinska, duhovna majka. ||106||

Stih 107: Odnos između Gurua i učenika neraskidiv je i pun duboke ljubavi. Ovime privodim kraju objašnjenje o važnosti ovog štovanja i ceremonije. Sada ću vam, radi dodatnog pojašnjenja, ispričati jednu novu i predivnu priču. ||107||

Stih 108: Ta priča iznova će nam posvjedočiti o Babinoj neshvatljivoj moći. Slušajte sada s pažnjom nastavak kazivanja o onom Rohilli koji je stigao u

Shirdi. On je bio duboko očaran Babinim vrlinama i odlučio je trajno ostati tamo. ||108||

Stih 109: Taj Rohilla bio je čovjek goleme tjelesne građe i snage, pun poleta i energije. Nosio je dugački ogrtač (*kafni*) i dane je provodio boraveći unutar džamije (Dwarkamai). ||109||

Stih 110: Bez obzira na to je li bio dan ili noć, on bi sjedio u džamiji ili u obližnjem odmorištu (*Chavadi*) i na sav glas, iz sveg glasa, izvikivao stihove iz svetih spisa. Njegovo ponašanje bilo je potpuno divlje, slobodno i neobuzdano. ||110||

Stih 111: Iako je Baba bio sâmo utjelovljenje potpunog unutrašnjeg mira i tišine, stanovnicima sela Shirdi ubrzo je dojadila ta neprestana grmljavina i buka. To glasno vikanje usred noći potpuno im je onemogućilo normalan san i odmor. ||111||

Stih 112: Seljaci su danima trpjeli taj teret, neispisani i umorni od napornog rada na poljima. Tijekom dana radili bi pod vrelim suncem, a noću, kada bi napokon legli u svoje krevete kako bi se odmorili, dočekala bi ih ta nesnosna galama. ||112||

Stih 113: Više nisu mogli izdržati tu situaciju. Spavanje im je postalo nemoguća misija, a u njihovim srcima rodio se golemi gnjev prema tom strancu. Smatrali su da je to što on radi usred noći čisti grijeh i bezobrazluk prema cijelom selu. ||113||

Stih 114: Zato su se svi zajedno okupili i odlučili otići izravno pred Babu kako bi se potužili na Rohillu. Rekli su mu: „O Baba, s jedne strane pritišću nas svakodnevne životne brige, a s druge strane imamo ovog čovjeka koji nam ne da mira ni danju ni noću." ||114||

Stih 115: „Ta njegova stalna vika u džamiji postala je neizdrživa. Naša djeca se plaše, a mi stariji gubimo zdravlje zbog nespavanja. Molim te,

poduzmi nešto i otjeraj ga iz sela, jer mi više nemamo strpljenja za njegove ispade." ||115||

Stih 116: Stanovnici sela bili su iznimno oštri u svojim zahtjevima i tražili su hitnu Babičinu reakciju. Njihovo nezadovoljstvo bilo je opravdano, no Babin odgovor potpuno ih je zatekao i unio posve novu perspektivu u čitavu tu situaciju. ||116||

Stih 117: Baba ih je mirno saslušao, pogledao ih sve redom i s puno suosjećanja im se obratio. Rekao im je: „Nemojte dopustiti gnjevu da upravlja vašim mislima. Taj čovjek ne radi ništa loše, niti ima ikakve loše namjere prema vama." ||117||

Stih 118: „On kroz to svoje glasno vikanje zapravo priziva božansku energiju i moli za mir svih vas. Njegova predanost meni je čista i iskrena. Zato vas molim da ga ne tjerate i da mu ne branite da boravi na ovom svetom mjestu." ||118||

Stih 119: „Meni osobno to njegovo vikanje nimalo ne smeta, štoviše, ono mi je izuzetno drago i ugodno za slušanje. Kada on tako glasno moli, u meni se budi radost. Njegova navodna neotesanost i grubost samo su vanjski privid." ||119||

Stih 120: „Iza tog glasnog glasa skriva se uplašeno srce koje traži utočište i spas od životnih oluja. On ima jednu vrlo zahtjevnu i oštru narav, ali pod mojim okriljem on polako uči o važnosti unutrašnjeg mira i blagosti." ||120||

Stih 121: „Ako ga istjerate iz džamije i pošaljete izvan granica sela, on će ostati potpuno sam i napušten, prepušten na milost i nemilost svojim unutrašnjim nemirima. Moja dužnost kao vašeg zaštitnika jest primiti i utješiti svakoga tko mi se obrati." ||121||

Stih 122: „To njegovo glasno zazivanje božjeg imena donosi blagoslov i

sigurnost čitavom Shirdiju, iako vi to u ovom trenutku ne možete jasno sagledati. Zato budite strpljivi i dopustite mu da nastavi sa svojim molitvama u miru." ||122||

Stih 123: Čuvši te Babine riječi, seljaci su ostali posve zbunjeni i bez ijednog argumenta. Shvatili su da Baba vidi mnogo dublje od njih i da za svakog pojedinca ima točan plan i razlog zašto ga drži u svojoj blizini. ||123||

Stih 124: Baba je dodao: „Ovaj čovjek mi svesrdno pomaže i donosi veliku korist čitavom ovom mjestu. Njegove molitve su mi od velike pomoći u mom radu. Zato vas molim da ga prihvatite kao svog brata i susjeda." ||124||

Stih 125: „Njegova prisutnost ovdje je moja osobna želja i odluka. Dokle god je on pod mojim okriljem, nijedna opasnost niti loša energija ne mogu nauditi našem selu. Njegov glasni povik drži podalje sve preostale loše utjecaje." ||125||

Stih 126: „Zato se smirite i vratite se svojim kućama s radosnim mislima. Vaš san i vaš odmor od sada će biti potpuno mirni i sigurni, u to možete biti posve sigurni. Moja milost i moja zaštita uvijek će bdjeti nad svima vama." ||126||

Stih 127: Čim je Baba izrekao te utješne riječi, u srcima stanovnika sela nestao je sav gnjev i nezadovoljstvo. Oni su se u tišini i s puno poštovanja naklonili pred njim te se polako razišli, diveći se njegovu beskrajnom strpljenju. ||127||

Stih 128: Taj događaj s Rohillom zbio se u vrijeme proljetnog mjeseca Falguna, ostavivši neizbrisiv trag u povijesti Shirdija. Svi prisutni vjernici iznova su se uvjerili u neshvatljivu Babičinu moć koja i najveće suprotnosti spaja u savršen sklad. ||128||

Stih 129: Čitavo selo ostalo je ispunjeno dubokim divljenjem i čuđenjem gledajući tu njegovu neizmjernu sposobnost opraštanja i ljubav prema svima, bez obzira na njihovo porijeklo ili način izražavanja predanosti. Svi su bili potpuno očarani time. ||129||

Stih 130: Nitko mu se nije mogao suprotstaviti. Izvana je taj Rohilla djelovao poput ludog sveca (*peer*), ali je prema Babi gajio golemo poštovanje i ljubav. Recitirao je svete stihove (*kalme*) po vlastitom nahođenju, ispunjen unutrašnjom radošću. ||130||

Stih 131: Njegov glas bio je snažan i gromoglasan, poput krupnih bisera. Tko bi uopće mogao proniknuti u dubinu njegovih misli? S tom unutrašnjom inspiracijom ustajao bi i iz sveg glasa pjevao božje ime (*Harinam*). ||131||

Stih 132: Iz njegova grla prirodno je izvirao dubok, hrapav zvuk. Uzvikivao je 'Allahu Akbar' unutar džamije, a s tim stihovima njegovo je srce bilo preplavljeno čistim blaženstvom. Taj Rohilla bio je neumoran, danju i noću. ||132||

Stih 133: Seljacima je s vremenom dosadilo to neprestano slušanje božjeg imena na takav način. Smatrali su da to donosi nemir, no Baba je odbacio njihove pritužbe. Zato je Baba uzeo tog Rohillu u zaštitu i stao na njegovu stranu. ||133||

Stih 134: Rekao je: „On tamo glasno moli i pjeva pjesme, potpuno unesen u to. On time održava moje unutrašnje stanje i moju prisutnost. To što on radi je istinsko svjedočanstvo predanosti Bogu." ||134||

Stih 135: „On prosi za komad suhog ili svježeg kruha i time se hrani, inače bi ostao potpuno gladan. Odakle tom Rohilli žena i tko bi se uopće brinuo za njega? Odakle mu obitelj? Sam Baba, koji je vječni asket (*balabrahmachari*), znao je da je cijela ova priča njegova vlastita igra." || 135||

Stih 136: „Sva ova stvorenja moji su sljedbenici, a Baba uživa u slušanju njegovih stihova. Kada on moli, moje srce je zadovoljno." Spavanje i svjetovni užici za Babu su ionako bili sporedni. ||136||

Stih 137: Gdje je to glasno recitiranje stihova, a gdje su prazne pritužbe seljaka? Baba je sve to postavio na svoje mjesto i pokazao im širu sliku. Takav je bio Babin stav i način rješavanja stvari, kroz koji su svi dobili jasan dokaz njegove mudrosti. ||137||

Stih 138: Druženje s tim Rohillom bilo je samo dio Babine velike ljubavi. On je onaj koji nas prosvjetljuje i koji nam daje svoj daršan. Cijelo njegovo biće je čista, živa duhovna svijest (*Chaitanya*). Bez obzira na to radi li se o bramanu ili muslimanu (*pathan*), on na sve gleda potpuno jednako. ||138||

Stih 139: Jednom prigodom, kada je završio podnevni obred sa svjetlošću (*Arati*), okupljeni vjernici počeli su se polako razilaziti svojim kućama. Upravo tada, iz Babinih usta potekle su ove predivne i slatke riječi. Slušajte sada o tom učenju. ||139||

Stih 140: „Gdje god se nalazili i što god činili, ja točno znam svaku vašu namjeru i postupak. Moja pažnja i moje oko neprestano bdiju nad vama. Ja sam onaj koji boravi u srcu svakog živog bića kao *Antaryami* (unutrašnji vladar), moja energija prožima sve smjerove." ||140||

Stih 141: „Ja sam gospodar i pokretač svega, čitav ovaj vidljivi svemir ispunjen je mnome. Moje biće nadilazi tri materijalne kvalitete prirode (*triguna*). Ja sam onaj koji pokreće sva ljudska osjetila, ja sam stvaratelj i onaj koji na kraju sve rastače." ||141||

Stih 142: „Onaj tko svoju pažnju i svoj um stopostotno usmjeri na mene, taj nikada neće doživjeti nikakav unutrašnji krah niti propast. On je moja vječna briga i ja ga nikada neću zaboraviti. Moja milost nadvit će se nad njegov život poput štita i otjerat će svaku iluziju." ||142||

Stih 143: „Ovaj vidljivi i materijalni svijet samo je privid, dok je moja stvarna priroda vječna i nepromjenjiva. Sve što vaše oči vide, sve su to samo moji različiti izrazi i znakovi. Među nama ne postoji nikakva stvarna podjela, Bog i njegova kreacija su jedno." ||143||

Stih 144: „Ja sam se manifestirao na ovom svijetu kako bih donio spas i oslobođenje svim ljudima. Zato se potpuno prepustite vodstvu svog Gurua i pjevajte hvalospjeve o njemu s čistim srcem. Slušajte o njegovim vrlinama s potpunom predanošću." ||144||

Stih 145: „Kroz to predano slušanje, um tražitelja istine postat će potpuno pročišćen, stabilan i uronjen u živu kozmičku svijest. Čak i ako čovjek živi običnim, obiteljskim životom usred ovog svijeta, sjećanje na svecâ donijet će mu spas." ||145||

Stih 146: Kada ova sveta priča o svecima uđe kroz čovjekove uši, u njemu se bez ikakva posebna truda budi unutrašnje blagostanje. Slušanje s ljubavlju i vjerom vodi nas izravno do duhovnog napretka. ||146||

Stih 147: Kolika je vrijednost i težina tog unutrašnjeg mira! Slušatelji bi trebali duboko razmisliti o tome u svojim mislima. Kada se u čovjeku probudi ta čista ljubav prema Guruovim stopalima, njegova duhovna praksa dostiže svoj vrhunac. ||147||

Stih 148: Tada više nisu potrebna nikakva druga vanjska pravila ni strogi rituali, jer se unutrašnji mir i vječna radost sami očituju u našem životu. To je bio način na koji je Baba unio red u moje misli. ||148||

Stih 149: Slušajući te njegove predivne i slatke riječi, u potpunosti sam se smirio i predao. Odbacio sam sve svoje prijašnje sumnje i predrasude o potrebi za Guruom, shvativši da je nesebično služenje njemu moj jedini spas. ||149||

Stih 150: U mom umu rodila se čvrsta namjera da ispunim svoju dužnost.

Pomislio sam: „Kada se riješim ove državne službe, u potpunosti ću se posvetiti ovom pisanju." Sve što je Baba tada izrekao, obistinilo se do posljednjeg slova. ||150||

Stih 151: Njegovo obećanje meni ispunilo se u potpunosti, a njegove riječi nikada nisu pale na plodno tlo bez rezultata. To se jednostavno nikada ne događa s Babičinim uputama. ||151||

Stih 152: Moja povezanost s nesebičnim služenjem njemu postajala je sve jača iz dana u dan. Anna Chinchanikar je u to vrijeme bio iznimno sretan zbog mene, jer se njegova unutrašnja želja za mojim blagostanjem ostvarila. ||152||

Stih 153: To je bila moja stvarna unutrašnja čežnja, a ne neka lažna ili sebična namjera. Sve što nam donosi sudbina i plodovi prošlih života (*prarabdha*), moramo proći s mirom. Moja želja bila je isključivo pronaći stabilan i miran život nakon mirovine. ||153||

Stih 154: Želio sam osigurati mirnu starost za svoju obitelj, a Sai je samo jednim pokretom svog prsta posložio čitavu moju sudbinu. Njegova milost bila je poput najfinijeg, slatkog lijeka za moju dušu. ||154||

Stih 155: Taj lijek bio je premazan slojem slatkog šećera, tako da ga je moj um primio s najvećim užitkom i bez ikakva otpora. Moj novi posao i moji prihodi nakon mirovine došli su mi potpuno neočekivano i s lakoćom. ||155||

Stih 156: Dobio sam stabilno zaposlenje bez ikakve žudnje za velikim bogatstvom, a taj unutrašnji mir koji sam pronašao bio je vrjedniji od svega. Na taj način, Babina pouka pokazala mi je pravi smisao života. ||156||

Stih 157: Sakupljajući ove priče i kušajući taj božanski nektar, čovjek nikada ne može osjetiti zasićenje ili umor. Svaka Babičina riječ ima svoje

točno i duboko značenje koje nas vodi i prosvjetljuje. ||157||

Stih 158: Sjećajući se tih njegovih uputa i savjeta, ja sada privodim kraju ovo treće poglavlje. Slušatelji, molim vas da ove poruke trajno pohranite u svom pamćenju i da razmišljate o njima s ljubavlju. ||158||

Stih 159: Čitavo ovo djelo nastalo je pod izravnim vodstvom i nadahnućem samog Saija. U nastavku ove knjige („Shri Sai Satcharita") opisat ću vam nove predivne događaje iz njegova života, stoga vas molim da slušate s potpunom sabranošću. ||159||

Stih 160: Ova sveta knjiga o 'Sai Leelama' nastala kroz služenje poniznog vjernika Hemadpanta uistinu donosi pročišćenje i spas. Neka se kroz ove stihove trajno slavi ime našeg uzvišenog i svemogućeg Sadgurua SaiNatha. ||160||

Stih 161: Svatko tko s ljubavlju proučava ove retke, taj pronalazi odgovore na sva svoja unutrašnja pitanja i postiže trajan unutrašnji mir. Ova knjiga je vječna i čista istina za sve nas, u to nema nikakve sumnje. Neka sve bude blagoslovljeno. ||161||

Stih 162: Brige su nestale, a stabilan posao nakon mirovine došao je sam od sebe. Baba me postavio točno na ono mjesto koje je za mene bilo namijenjeno. ||162||

Stih 163: Sve što nam donosi sudbina i plodovi prošlih života, moramo proći s mirom. Čitav ovaj vidljivi svemir, sve pokretno i nepokretno, zapravo je sâmo božansko očitovanje i čisti ocean božanske prisutnosti. No, ljudski um bez istinske vjere to ne može sagledati. On je Svevišnji Gospodin koji nadilazi sve. ||163||

Stih 164: Bog nije odvojen od ovog materijalnog svijeta, niti je ovaj svijet odvojen od Boga. Čitava kreacija, sve što je svjesno i nesvjesno, prožeto je njegovom energijom. On je temelj i oslonac svega, a sva sveta mjesta za

molitvu i kipovi božanstava dobivaju svoju svetu snagu kroz njega. Klanjajmo mu se s najvećom radošću u srcu, jer on nadilazi sve ljudske vrline i kvalitete. ||164||

Stih 165: Čak je i sam gospodin Krishna, koji je bio potpuno i savršeno utjelovljenje Boga na zemlji (*Purna Avatar*), u svom djetinjstvu dragovoljno boravio u kući svog učitelja Sandipanija i služio mu s potpunom poniznošću. Ako je on tako činio, kolika je onda tek naša potreba za vodstvom uzvišenog Gurua? ||165||

Stih 166: Moj Sadguru je za mene vrjedniji i draži od tisuću rođenih majki. Njegova neizmjerna veličina i njegova milost ne mogu se riječima opisati. Onaj tko okrene leđa svom Guruu i odbaci njegovo vodstvo, taj je uistinu nesretno i neuko biće koje srlja u vlastitu propast. ||166||

Stih 167: Takav čovjek ostaje zarobljen u vječnom krugu rađanja i umiranja, provodeći svoje dane u svjetovnim jadima i patnji. Zato redovito obavljajmo ovo pjevanje i slušanje svetih priča koje pročišćavaju naš um. Razgovori sa svecima i njihove jednostavne priče s lakoćom kidaju sve čvorove našeg unutrašnjeg neznanja (*Avidya*). Zato pohranimo ove poruke duboko u svom pamćenju. ||167||

Stih 168: Ta unutrašnja povezanost i sklad s Babičinom energijom neprocjenjiv su dar. Sve ovo što se događa, čitava ova povijest, njezini sudionici i njezini sljedbenici – sve je to zapravo dio Babine velike i čudesne božanske igre (*Leela*). Bez njegova blagoslova i bez njegove milosti, nijedan ljudski um ne može postići istinsku mudrost niti razumjeti ove stihove. Što bismo uopće mogli bez njega? ||168||

Stih 169: Sve što posjedujem i sve što jesam, to su zapravo njegovi blagoslovi. Pronašao sam svog istinskog i vrhovnog duhovnog učitelja koji me vodi kroz život. Čitav ovaj moj rad i ovo pisanje samo su jedna njegova predivna igra u kojoj ja imam čast sudjelovati. Ovime je u potpunosti objašnjena svrha i povod za nastanak ovog poglavlja. ||169||

Stih 170: Iznio sam vam Babino izravno obećanje i jamstvo, kroz koje je on unio mir u moj um i uklonio svaku moju unutrašnju tvrdoglavost i ponos. A sada, moji dragi slušatelji, umirite svoj um i saslušajte upute za nastavak ove knjige. ||170||

Stih 171: Slušajte s najvećom pažnjom ono što donose sljedeća poglavlja. U njima će se opisati kako se sam uzvišeni SaiNath manifestirao u Shirdiju i kako je započelo njegovo čudesno djelovanje na ovom svijetu. Njegov život potpuno je odvojen od uobičajenih svjetovnih obrazaca, on je čista i bezmrljna duhovna povijest. Slušajmo o tome s otvorenim i iskrenim srcem. ||171||

Stih 172: Ponavljanje i meditacija o imenu 'Svemogući Sai' donosi trenutno pročišćenje. Njegova sveta stopala su naš jedini i istinski spas. On je onaj koji nevidljivim nitima upravlja životima svih svojih predanih vjernika i vodi ih ravno do konačnog oslobođenja (*Moksha*). Ova sveta knjiga „Shri Sai Satcharita" uistinu pročišćava svakoga tko je čita ili sluša s ljubavlju. ||172||

Stih 173: Slušanje ovih stihova čisti čovjekovo srce i donosi mu neizmjerno unutrašnje blagostanje. Kada se u nama probudi ta čista i bezuvjetna ljubav prema njemu, sve naše unutrašnje tuge, patnje i obiteljski jadi bivaju u trenu zbrisani i nadvladani. ||173||

Stih 174: Čovjek na taj način jasno prepoznaje i osjeća Babinu sveprisutnu milost u svom životu. U njemu se očituje potpuno čisto prosvjetljenje i mudrost, a sve loše misli i nemiri nestaju sami od sebe. Kušanje ovog duhovnog nektara kroz slušanje priča tjera svaku iluziju i donosi nam trajan mir. ||174||

Stih 175: Sva unutrašnja previranja i tuga u trenu će utihnuti, a vaše će srce biti ispunjeno neopisivom radošću. Slušanje o Babinu životu postat će vaš najveći unutrašnji užitak i donijet će vam trajan mir. Za to nisu potrebni nikakvi teški vanjski rituali, niti dugotrajna i iscrpljujuća

hodočašća na daleka mjesta. ||175||

Stih 176: Nema nikakve potrebe za podnošenjem strogih postova koji samo muče i iscrpljuju ljudsko tijelo, niti za obavljanjem kompliciranih ceremonija. Slušanje ove jedne svete povijesti o svecima i njihovu karakteru sasvim je dovoljno za postizanje duhovnog napretka. Potrebna je samo čista, iskrena i nepatvorena ljubav u našem srcu. ||176||

Stih 177: Moramo točno prepoznati i razumjeti taj unutrašnji zakon duhovne predanosti (*Bhakti*). Kroz taj jednostavan proces, čovjek s lakoćom postiže najviši duhovni cilj (*Paramartha*), dok sva lažna unutrašnja neznanja i iluzije gube svoju moć i bivaju potpuno uništeni. Nema potrebe za nošenjem teškog tereta drugih kompliciranih metoda koje samo zamaraju naš um. ||177||

Stih 178: Redovito provodimo ovo pjevanje i slušanje svetih priča o Babi. Neka naša nakupljena karma i svi naši postupci budu u potpunosti posvećeni njemu, bez ikakve žudnje za prolaznim plodovima ili pohvalama. Ne dopustite svom umu da upadne u zamku škrtosti ili duhovne ljenosti, već uvijek budite spremni za rad. ||178||

Stih 179: Držite Babičin predivni božanski lik uvijek živim ispred svojih očiju, u svakom trenutku. Baš kao što vjernik danju i noću meditira o svom idealu, tako neka i vaše misli neprestano prebivaju na njegovim svetim stopalima. To će u vaš život unijeti neizmjernu stabilnost i mir. ||179||

Stih 180: Neka se u nama trajno učvrsti to toplo sjećanje na njega. Ovo djelo, nastalo pod izravnim vodstvom i nadahnućem samih svetaca, uistinu donosi pročišćenje i duhovni spas čitavom društvu. ||180||

Stih 181: Knjigu je, s puno truda, ljubavi i predanosti, spjevao ponizni vjernik Hemadpant. Ova sveta knjiga „Shri Sai Satcharita” uistinu je riznica neprocjenjiva duhovnog blaga i znanja. ||181||

Stih 182: Svrha ovog trećeg poglavlja bila je jasno vam predočiti Babino izravno dopuštenje za rad i značenje njegova blagoslova. Ovime se u potpunosti zaokružuje ovaj dio teksta, u to nema nikakve sumnje. ||182||

Stih 183: Svatko tko s ljubavlju proučava ove retke, taj pronalazi odgovore na sva svoja unutrašnja pitanja i postiže potpuno duhovno ispunjenje. Ova knjiga je vječna i čista istina za sve čitatelje i slušatelje. ||183||

Stih 184: Sva stvarna inspiracija i riječi došle su izravno iz njegova izvora. Ja sam ovdje bio samo obično materijalno oruđe i povod za ovo pisanje. Neka se kroz ove stihove trajno slavi ime našeg predivnog i svemogućeg Sadgurua SaiNatha. ||184||

Stih 185: Slušatelji, pohranite ove poruke duboko u svom pamćenju i razmišljajte o njima danju i noću. Neka se u vama očituje taj unutrašnji mir i vječna sreća o kojoj govore sami sveti spisi. Neka sve bude blagoslovljeno. ||185||

|| Ovime, pod nazivom „Svrha pisanja knjige, Babino dopuštenje i objašnjenje o važnosti slušanja", u potpunosti završava treće poglavlje u svetom djelu Shri Sai Satcharita, koje je spjevao ponizni vjernik Hemadpant. ||

|| Shri Sadguru Sainatharpanamastu || Shubh Bhavatu ||
(Neka sve bude ponuđeno i posvećeno našem plemenitom Sadguruu SaiNathu || Neka sve bude blagoslovljeno, sretno i u miru ||)

|| Ath Shri Sai Satcharita || Adhyay 4 Tha ||

(Sada započinje četvrto poglavlje svetog djela „Shri Sai Satcharita")

Uvodne mantre hvale:
|| Slava gospodinu Ganeshi || Slava božici Saraswati || Slava uzvišenim guruima || Slava obiteljskom božanstvu || Slava gospodinu Seetharamachandri ||

Poglavlje 4: Svrha utjelovljenja svetaca i Babin dolazak

Stih 1: U prethodna dva poglavlja dovršene su uvodne molitve blagoslova i objašnjena je svrha pisanja ove knjige. Opisane su kvalifikacije čitatelja i povezanost dijelova teksta. Sada ću vam detaljno iznijeti priču o utjelovljenju svetaca na ovom svijetu. ||1||

Stih 2: Koji je stvarni povod i razlog njihova dolaska na ovu zemlju? Kakva su to teška i neobična djela koja ih tjeraju da poprime materijalni oblik i spuste se među ljude? ||2||

Stih 3: Slušatelji moji, vi ste kraljevi mudrosti, a ja sam tek prašina s vaših stopala. Moja jedina dužnost jest zamoliti vas za potpunu sabranost i pažnju vašeg uma. Nemam u sebi nikakva sramota niti oklijevanja kada vas to molim. ||3||

Stih 4: Priče o svecima oduvijek su bile izuzetno slatke i ugodne, a učenja o Babinu životu prava su riznica duhovnog nektara (*Saimrut*). Slušajući o tome, čovjek biva ispunjen čistom unutrašnjom radošću i oduševljenjem. ||4||

Stih 5: U vremenima kada ljudi počnu omalovažavati drevne duhovne tradicije i kada se brahmanske dužnosti zanemare, kada niži slojevi

društva pokušaju preuzeti ulogu duhovnih učitelja, a vjerska načela budu izvrgnuta ruglu, tada mudri ljudi samo nijemo promatraju taj jad. ||5||

Stih 6: Nitko više ne mari za ispravno ponašanje i svatko postupa po vlastitom nahođenju. Ponosni i oholi pojedinci gledaju samo svoju korist, a istinsko nesebično služenje i pravednost postaju prava rijetkost među ljudima. ||6||

Stih 7: Ljudi se prepuštaju konzumaciji mesa i opojnih sredstava, a bramani koji bi trebali biti uzor u društvu, javno krše sve zakone čistoće. Pod maskom religioznosti širi se nepravda, a istinski moralni zakoni bivaju potpuno zaboravljeni. ||7||

Stih 8: Tradicionalne podjele i dužnosti unutar društva gube svoj smisao, a ljudi lutaju bez ikakva jasna cilja ili vodstva. Svećenici i bramani umaraju se od obavljanja svakodnevnih jutarnjih i večernjih molitvi (*Sandhyavandana*). ||8||

Stih 9: Pravovjerni vjernici gube volju za obavljanjem rituala i održavanjem duhovnih praksi, a yogiji zaboravljaju na važnost meditacije i ponavljanja mantri (*Japa*). Upravo u takvim kriznim trenucima, vrijeme je za dolazak svetaca. ||9||

Stih 10: Kada ljudi potpuno okrenu leđa duhovnosti i izgube iz vida najviši životni cilj (*Paramartha*), baveći se isključivo zgrtanjem bogatstva, stjecanjem časti i brigom za potomstvo, sveci se utjelovljuju i spuštaju na ovu zemlju. ||10||

Stih 11: Oni dolaze kako bi donijeli potpuno duhovno prosvjetljenje i spas čitavu čovječanstvu. Njihova misija jest probuditi vjeru u ljudskim srcima i potaknuti nas na odvezanost od prolaznih materijalnih oblika i iluzija. ||11||

Stih 12: Oni donose zdravlje, mir i unutrašnje blagostanje svima koji im se obrate. Kada ljudi postanu robovi svojih osjetila i prepuste se isključivo

tjelesnim užicima, zaboravljajući na dušu, sveci dolaze kako bi im ponudili svoje vječno utočište. ||12||

Stih 13: Njihov zadatak jest ponovno uspostaviti narušeni moralni poredak i moralne zakone u društvu, te uništiti svaku nepravdu i loše unutrašnje tendencije. Oni dolaze kako bi zaštitili siromašne, slabe, bolesne i potlačene. ||13||

Stih 14: Sâmo tlo i zemlja po kojoj oni hodaju bivaju blagoslovljeni njihovom prisutnošću. Sveci u sebi nose čistu božansku energiju koja je uvijek spremna pomoći onima koji pate. Njihovo utjelovljenje nikada nema nikakvu sebičnu svrhu, već je usmjereno isključivo na dobrobit drugih. ||14||

Stih 15: Oni nas s lakoćom oslobađaju od svih okova loše karme i jada. Njihova djela i njihova učenja ponovno pokreću duhovni žar u narodu. Kroz to buđenje pravednosti, oni ispunjavaju svoju uzvišenu božansku ulogu na ovom svijetu. ||15||

Stih 16: Kada se njihova misija na zemlji završi i kada se moralni poredak u potpunosti obnovi, njihovo materijalno utjelovljenje bliži se svome kraju. Oni se tada ponovno stapaju s vječnom i bezmrljnom kozmičkom sviješću, donoseći mir cijelom svemiru. ||16||

Stih 17: Bog i njegov uzvišeni Sadguru zapravo su jedno te isto biće, među njima ne postoji nikakva stvarna podjela. On je naš jedini istinski zaštitnik i učitelj, izvor svake unutrašnje radosti i najviši objekt naše ljubavi. ||17||

Stih 18: Njegovo biće nadilazi sve koncepte vremena, prostora i materijalnih oblika. On boravi u stanju čiste unutrašnje samospoznaje, a ljudska logika gubi svu svoju snagu pred njegovom neshvatljivom tajnom. Kako bi ga onda običan ljudski govor mogao u potpunosti opisati? ||18||

Stih 19: Čak i četiri Vede i svi drevni tekstovi ostaju nijemi pred njegovom

veličinom, priznajući da je njegova priroda nedokučiva (*Neti, Neti* – ni ovo, ni ono). Ljudski intelekt gubi svoju oholost i moć pred njegovim sveznajućim pogledom. ||19||

Stih 20: Čak i najučeniji ljudi i mudraci, kada pokušaju kroz pjesmu i predavanja obuhvatiti njegov lik, na kraju uviđaju da su njihove riječi preslabe. Jedino nam preostaje potpuno pročišćenje vlastitih misli i predavanje pred njegovim stopalima. ||20||

Stih 21: Takav je uistinu karakter i životopis našeg uzvišenog Sadgurua. Njegove božanske igre (*Leela*) izuzetno su čudesne, raznolike i neshvatljive ljudskom umu. Slušajući o njima s ljubavlju i vjerom, naša duša biva pročišćena i spašena od svih jada. ||21||

Stih 22: Sam Sai je onaj koji pokreće sva ljudska osjetila i koji u nama budi čistu inteligenciju. On me potaknuo i usmjerio prema ovom pisanju, kako bi kronologija njegova života bila ispravno zabilježena za sve buduće generacije. ||22||

Stih 23: On je sâmo unutrašnje jastvo koje boravi u srcima svih živih bića, njegova energija prožima sve smjerove i svjetove. Zašto bih onda ja nosio ikakvu tešku brigu u svom umu ili sumnjao u uspjeh ovog djela? Svaki moj trud bez njega bio bi potpuno prazan i uzaludan. ||23||

Stih 24: Svaka njegova pojedina vrlina i čudo koje prizovemo u pamćenje donosi trenutni unutrašnji mir i sabranost našem umu. Kada se um stabilizira u tom prostoru tišine, kako uopće ljudske riječi mogu izraziti svu tu dubinu? Moja predanost njemu jest moj jedini životni oslonac. ||24||

Stih 25: Njegovo ime treba se neprestano pjevati i slaviti među ljudima, jer ono pročišćava čitavu našu svijest. Neka naše oči stalno traže njegov milostivi lik, a naša osjetila neka uživaju u dodiru i mirisu njegove svete prisutnosti. To nas s lakoćom oslobađa od svih grijeha. ||25||

Stih 26: Babine su riječi slađe i vrjednije od samog šećera i nektara besmrtnosti. Tko god jednom okusi taj duhovni okus kroz slušanje priča, taj više nikada ne može osjetiti zasićenje niti se vratiti površnim svjetovnim užicima. Molim vas da te poruke pohranite u svom pamćenju. || 26||

Stih 27: Dokle god u nama ima daha, služimo svom Sadguruu s potpunom predanošću i ljubavlju. On sam u nama budi tu unutrašnju inspiraciju i daje nam snagu za rad. Njegova moć je neshvatljiva i ne može se izmjeriti nikakvim ljudskim mjerilima. ||27||

Stih 28: Iskazivanje poštovanja i poniznosti pred svecima nije samo stvar praznog vanjskog bontona ili formalnih rituala, već je to iskreni krik i izraz naše duše koja čezne za mirom. Moje riječi izviru iz same dubine mog srca. ||28||

Stih 29: Sjećajući se tih njegovih uputa, upućujem ovu poniznu molitvu i pozdrav svim svetim mjestima hodočašća, poput Gangapura, Nrisinhawadija i Audumbara, koja nose energiju istih tih uzvišenih učitelja i mudraca. ||29||

Sveti su bregovi rijeke Godavari. Područje Shirdi je slavno. Sveti su obalni prostori Godavari i njezina sveta voda.

Stih: [30] Voda rijeke Godavari donosi hladnoću i mir. Ona uništava strah od ovozemaljskog postojanja. Slava rijeke Godavari je velika. Poznata je svima na ovome svijetu.

Stih: [31] Više od jednog velikog vođe i svetaca rodilo se tamo. Mnoga su sveta mjesta na obalama rijeke Gomati. Tamo se uništavaju grijesi.

Stih: [32] Tamo se kupanjem uništavaju teške bolesti. Tako opisuju drevne Purane. Ta se rijeka nalazi u okrugu Ahmednagar, unutar teritorija Kopergaona.

Stih: [33] Shirdi je u blizini Kopergaona. Put vodi izravno tamo. Nakon što se prijeđe rijeka Godavari, prelazi se na drugu obalu. Udaljenost je otprilike tri kosara (stara mjera za daljinu).

Stih: [34] Pri ulasku u to područje prvo se nailazi na Nimgaon. Tada se ispred uočava Shirdi. Tamo su boravili Nivritti, Jnanadev i Muktabai.

Stih: [35] Namdev, Janabai, Gora Kumbhar, Chokhamela, Tuka, Narahari, Narsinha, Sajjan Kasai i Savata Mali. Svi su oni bili svetci u prošlosti.

Stih: [36] I u sadašnjosti ima mnogo takvih svetaca. Cijeli svijet je jedna obitelj. Oni su utočište i spas za nemoćne. Ramdas je bio vrhovni svetac.

Stih: [37] Ostavivši Godavari, Sai Baba se izravno pojavio na tlu Shirdija kako bi spasio i oslobodio ljude ovog svijeta. Isto tako, on je Yogi i gospodar.

Stih: [38] To je velika zasluga i sreća Shirdija. On je podnožje cijeloga svijeta. Zbog Shirdija se pojavio gospodar. Kamenu mudraca (Parisa) se daje usporedba sa željezom koje pretvara u zlato.

Stih: [39] Ali ta usporedba sa svetcima nije dovoljna. Njihova su djela neusporediva. Oni daju utočište svojim vjernicima i uklanjaju svaku podjelu i razliku.

Stih: [40] Cijeli svemir je ispunjen Brahmanom (božanskom sviješću). To je njihovo viđenje. Cijeli beskrajni svemir je jedno.

Stih: [41] Kada se cijeli svijet spozna kao jedno, tada se postiže prosvjetljenje. Kakva je to sreća i radost. Tada se postiže najviša dobra volja.

Stih: [42] Kada se to postigne, čovjek dobiva sve. Tada nema neprijateljstva ni prema kome. Gdje nema dualnosti, nema ni straha.

Stih: [43] Takvo mjesto je Damaji blizu Mangalvedhe. Takvo je mjesto Sajjangad svetog Ramdasa. Narasimha Saraswati bio je u Wadi, a isto tako je Sai Nath u Shirdiju.

Stih: [44] Taj put je vrlo težak i neprohodan. Pobijedio ga je onaj tko je nadvladao ovaj svjetovni život. Mir je njegov ukras. On je krunski dragulj među znalcima.

Stih: [45] On je zastava Vaišnava (vjernika). Velikodušan među velikodušnima. On je utjelovljenje milosrđa i darivanja poput Karna. On je bit svega.

Stih: [46] Njegova je bit čista ljubav. Ona nikada ne nestaje. Njegovo je biće uronjeno u vrhovnu spoznaju duše. To je cilj vrhovnog postignuća. Kako opisati to stanje?

Stih: [47] On ne osjeća ponos zbog ovozemaljskog uspjeha, niti tugu zbog neuspjeha. Njegovo je unutarnje biće čisto poput jaspisa. Njegova riječ je poput nektara.

Stij: [48] Za njega su kralj i siromah jednaki. On na obojicu gleda istim očima. Sam je iznad časti i uvrede. Cijelo mu je biće ispunjeno radošću.

Stih: [49] Ljudi razgovaraju među sobom o tome. Ali postupci glupana su drugačiji. Kada se pjevaju pjesme u slavu Boga, oči mu se pune suzama. Tijelo mu ulazi u stanje potpunog mira i meditacije.

Stih: [50] Na njegovu licu je pečat imena "Allah". On bdije dok cijeli svijet spava. U njegovu srcu vlada duboki mir, stabilan poput oceana. Njegov um je potpuno oslobođen svih sumnji i odluka.

Stih: [51] Ništa ga ne obvezuje na akciju. Njegovo ponašanje je izvan uobičajenih pravila. Onaj tko to razumije, taj je doista shvatio. Njegov vanjski izgled je veličanstven i kraljevski.

Stih: [52] Priča priče tri sata bez prestanka. Takvo je njegovo kraljevsko okupljanje. On razvezuje čvorove sudbine. Naslonjen na zid, stoji uspravno.

Stih: [53] Od jutra do podneva hoda uokolo. Ide prema Lendiju ili Chavadi. Njegovo stanje svijesti je neprekidno i vječno. Nitko ne zna iz kojeg je života došao.

Stih: [54] U kojem trenutku i u kojoj prilici je rođen. Kakvu je pokoru učinio i gdje. Sve je to u svojim rukama zadržao Sai.

Stih: [55] To što se govori, plod je velike pokore. Ipak, ovozemaljski život je težak. Sai je utočište za siromašne i nemoćne. Njegova je milost čisti blagoslov.

Stih: [56] Tamo dolaze Siddhe i obični ljudi. Sljedbenici se ponašaju prema njegovim uputama. Njegovo je biće čisto i iznad svih triju guna (osnovnih sila prirode). On štiti sve od jutra do mraka.

Stih: [57] Tamo nema straha ni od čega. Jnanadeva i drugi svetci također prebivaju tamo. Isto tako, Sai je učinio Shirdi slavnim i svetim mjestom.

Stih: [58] Blagoslovljena je trava i kamen Shirdija. Tamo se svakodnevno, bez napora, događa štovanje i dodirivanje Babinih stopala. Sjećanje na njegova stopala uništava sve grijehe.

Stih: [59] Shirdi je jednako svet kao Pandharpur. Shirdi je Jagannath Dwarka. Shirdi je sveti Kashi i Vishveshwar. Shirdi je Rameshwar. Shirdi je Badrinath.

Stih: [60] Shirdi je Nashik i Trimbakeshwar. Shirdi je Ujjain i Mahakaleshwar. Shirdi je Mahabaleshwar i Gokarna.

Stih: [61] Susret sa Sai Babom je vrhunac svega. Tamo se nalazi bit svih Veda i svetih spisa. Tamo se nalazi sav ovozemaljski uspjeh. To je najlakši

put do duhovnog cilja. Sam susret i pogled na njega (Darshan) donosi spasenje. Razgovor s njim uništava sve grijehe.

Stih: 62 Pranje njegovih stopala i kupanje u toj vodi za nas je jednako odlasku na sveto ušće triju rijeka (Triveni Sangam). Služenje njegovim stopalima uništava sve svjetovne žudnje.

Stih: 63 Njegova zapovijed za nas je poput čitanja Veda. Uzimanje njegove milostinje (Prasada) donosi pročišćenje i duhovnu korist u svakom smislu.

Stih: 64 Sai je naš vrhovni Brahman. Sai je naš najviši duhovni cilj. Sai je Gospodin Krišna i Gospodin Rama. On je kralj koji prebiva u vlastitom miru.

Stih: 65 Sam Sai je iznad svih dualnosti. Nikada nije uznemiren niti lažno ushićen. Uvijek je stabilan u svojoj pravoj prirodi. On je vječni izvor ispravnosti.

Stih: 66 Shirdi je središte svih svetih mjesta. Slava tog mjesta proširila se posvuda – kroz Punjab, Kalkutu i Hindustan, preko Gujarata i Deccana do Kanare.

Stih: 67 U Shirdiju se nalazi Saijeva grobnica (Samadhi). Ona je utočište i oslonac za sva živa bića. Onome tko hoda tim putem, u svakom se koraku razvezuju čvorovi sudbine i oslobađa se duša.

Stih: 68 Dolazak ovdje daje puni smisao ljudskom rođenju. Samo gledanje i štovanje njegove grobnice donosi spasenje. Oni koji mu služe, proveli su svoj život na najbolji način. Kako uopće opisati takvu sreću?

Stih: 69 Džamija (Masjid) i okolne zgrade (Wada) izgledaju predivno. Tamo vijore prelijepe zastave. Rijeka Gagandari teče u blizini. On štiti sve svoje vjernike.

Stih: 70 Tako je Baba postao nadaleko poznat. Njegova se slava proširila

po svim selima. Tko god ga vidi, osjeća olakšanje i mir, bez obzira na to kakve su mu misli bile u umu.

Stih: 71 Čak i ako je nečiji um bio zao ili pun loših namjera, samim pogledom na njega um se pročišćava. Ljudi ostaju zadivljeni i iznenađeni.

Stih: 72 Pandharpur, gdje borave Vitthal i Rakhumai, nema ništa veće od ovoga. Tamo sam Vitthal daje svoj blagoslov. Ovdje u Shirdiju, taj isti Vitthal je sam Sai.

Stih: 73 Nekome se ovo može činiti kao pretjerivanje, ali poslušajte ovu slatku priču. Ona će uništiti svaku sumnju i donijeti potpuno olakšanje.

Stih: 74 Vjernici koji hodočaste u Pandharpur redovito odlaze tamo. Na isti način, hodočašće u Shirdi postalo je jednako važno. Ljubav vjernika prema Babi je neizmjerna.

Stih: 75 Za njega su magarac i čovjek jednaki. Svaki učenik mu je blizak pratitelj. Na njegovim usnama neprekidno odzvanja ime "Ram-Krishan-Hari", a zvuk instrumenata nikada ne prestaje.

Stih: 76 Tamo je proveo pedeset i pet godina. Tijekom četiri mjeseca kišne sezone živio je uz rijeku Gangu. U Pandharpuru je boravio osam mjeseci. Tako su vjernici godinama viđali Babu.

Stih: 77 Baba bi ih gledao i govorio: "Nemojte misliti da sam daleko. Ja sam ovdje, utjelovljeni Pandharinath (Gospodin Vitthal), milostivi zaštitnik siromašnih i nemoćnih."

Stih: 78 Oči mu sjaje poput svile. Svi svetci će postati zadovoljni. Napravit ću ukrase od kostiju i proliti vlastitu krv ako treba. Kako se uopće može platiti ova milost? On je sam utjelovljeni Gospodar iz Pandharpura.

Stih: 79 Cijeli svijet je lud za njim, a ta ljubav i vjera uočavaju se na svakom

koraku. Usmjeri svoj um prema Bogu. Takva je bila pobožnost vjernica u Pandharpuru. Ta priča o vjernicima je predivna i donosi mir umu. Slušatelji, slušajte pažljivo.

Stih: 80 Pjevanje Božjeg imena donosi veliku radost i ljubav. On neprekidno ponavlja "Allah-Malik" (Bog je gospodar). Provodi dane i noći u tom stanju. Jednom je tako naredio Das Ganuu.

Stih: 81 Naredio mu je da organizira tjedan neprekidnog pjevanja Božjeg imena (Namasaptah). Das Ganu je počeo pjevati, a dani su prolazili. Tada se Vitthal osobno pojavio. Baba je podigao svoje ruke duge trideset i šest hata (mjera za dužinu).

Stih: 82 Das Ganu se poklonio i rekao: "Vitthal se doista pojavio ovdje! Budući da vjernici moraju imati čistu i nepokolebljivu vjeru kako bi to vidjeli."

Stih: 83 To mjesto je poput Dakurpura za gospodara Dakurnatha, ili poput Pandharpura za vjernike Vitthala. To je grad Dwarka u kojem boravi Ranchhod (Krišna). Onaj tko to razumije, ne mora ići daleko da bi vidio Boga.

Stih: 84 Vitthal prebiva u samoći, ali ovdje se pojavljuje pred svima. On prebiva u čistoj i snažnoj ljubavi vjernika. Tako se očituje na ovome svijetu.

Stih: 85 Pundalik je zbog ljubavi prema svojim roditeljima natjerao Boga da čeka. Zbog Pundalikove pobožnosti, Bog je stao na ciglu i tamo ostao stajati.

Stih: 86 Tako završava priča o ovom tjednu pjevanja. Das Ganu je postigao duhovni napredak. Odlazak u Shirdi i štovanje Babe donosi upravo takve plodove i iskustva.

Stih: 87 Jednom je Kaka Saheb Dixit došao tamo. Prema pravilima, ujutro

se okupao i sjeo u meditaciju. Nakon toga je otišao vidjeti Babu i primiti njegov blagoslov.

Stih: 88 Baba ga je tada upitao na neobičan način: "Kada si išao kod Vitthalpatila, jeste li se susreli?" To je bio njegov tajanstveni način govora.

Stih: 89 "Onaj Vitthal u velikom ogrtaču je dobar. Nemoj stvarati nikakve prepreke među vama. On će ukloniti sve loše poglede s tebe. Ali pazi, takav trenutak se teško ponavlja."

Stih: 90 To se dogodilo ujutro. Nakon toga, uslijedilo je podnevno štovanje (Aarti). Tada se dogodilo još jedno čudo i dokaz Babine božanstvenosti pred svima u hramu Vitthala.

Stih: 91 Kip Vitthala iz Pandharpura, visok oko dvadeset i pet palaca, pojavio se u Babinu obliku izvan hrama, upravo onako kako je netko želio u srcu.

Stih: 92 Ujutro se taj lik pojavio u meditaciji, kao potpuna i savršena preslika. Vidjevši to, Dixit je ostao potpuno zadivljen u svom srcu. Sjetio se Babih riječi.

Stih: 93 Dixit je tada osjetio neizmjernu ljubav. Ta se milost ne može kupiti nikakvim novcem. Taj trenutak i slika ostali su urezani u njegovu umu.

Stih: 94 Onaj tko spozna ovu ljepotu, postiže trajni mir. Čitanje i slušanje ovih stihova donosi blagoslov, uklanja sve patnje uma i vodi dušu prema konačnom oslobođenju.

Stih: 95 Iz ljubavi ga obasipaju štovanjem. To je veliko poštovanje prema ocu obitelji Vitthala. Poslušajte još jednu predivnu i milozvučnu priču koja donosi radost umu.

Stih: 96 Otac Bhagwatrava Kshirsagara bio je stari vjernik i štovatelj

Vitthala. Redovito je i često odlazio na hodočašće u Pandharpur.

Stih: 97 Stalno je išao na ta putovanja. U kući se nalazio kip Vitthala. Nakon što je otac preminuo, redovito obiteljsko štovanje kipa je prekinuto.

Stih: 98 Prestali su obavljati obrede i hodočašća. Zato poslušajte ovu poučnu priču. Bhagwantrao je jednom došao u Shirdi.

Stih: 99 Baba se tada sjetio njegova oca i rekao: „On je bio moj bliski prijatelj. Zato me ta stara ljubav i veza vuku prema tebi."

Stih: 100 „On mi nikada nije uskratio ponudu hrane (Naivedya). Čak i kad je sam gladovao, meni bi prvo ponudio obrok. Zato sam te i doveo ovdje u Shirdi. Sada ću te podsjetiti na to i ponovno te potaknuti na štovanje."

Stih: 101 Jednom, prepoznavši poseban i svet astrološki trenutak (Parvakal), odlučio je obaviti ritualno kupanje na svetom ušću rijeka u Prayagu. Das Ganu je tada došao zatražiti Babino dopuštenje.

Stih: 102 Rekao je Babi: „Daj mi dopuštenje da odem na hodočašće u Prayag." Baba mu je na to odgovorio: „Nema potrebe ići tako daleko. Naš Prayag je upravo ovdje, imaj čvrstu vjeru u svom srcu."

Stih: 103 Doista, treba ispričati to čudo i slavu Babinih stopala. Čista i bistra voda odjednom je potekla izravno iz Babinih nožnih palaca.

Stih: 104 Vidjevši tu svetu vodu iz Gangesa i Yamune, Das Ganu je ostao zapanjen. Kakvo čudo i neizmjerna milost gospodara. Oči su mu se napunile suzama radosnicama.

Stih: 105 Srce mu je bilo preplavljeno čistom ljubavlju i inspiracijom. Tajanstvena snaga i neshvatljiva djela (Leela) potaknula su ga da smjesta spjeva predivnu pjesmu. Unutarnje biće mu je postiglo potpuni mir.

Stih: 106 Ta pjesma koju je Das Ganu spjevao doista je predivna i slatka. Ona rješava sve sumnje i zagonetke onih koji je slušaju s čistom vjerom.

Stih: 107 Zato se u nastavku donosi ta nadahnuta pjesma. Ona ispunjava sve želje i donosi blagoslov vjernicima.

(U nastavku slijedi poseban dio pjesme pod nazivom "Pad" - stihovi hvale)

Stih: 1 Neshvatljiva je tvoja snaga i čudesna su tvoja djela, o istinski učitelju (Sadguru). Ti si lađa koja nas sigurno vodi i spašava iz ovog teškog ovozemaljskog oceana patnje.

Stih: 2 Postao si Venumadhav (Gospodin Krišna) i pretvorio Shirdi u svetilište Prayag. Iz svojih nožnih palaca potaknuo si protok svetih rijeka Gangesa i Yamune.

Stih: 3 Ti si utjelovljenje triju vrhovnih sila (Brahma, Višnu, Šiva). Kao Sai Samarth, hodaš i prebivaš na ovoj zemlji među ljudima.

Stih: 4 Tijekom dana tvoja usta govore vrhovnu istinu o Brahmanu. Ponekad pokazuješ svoj gnjevni oblik poput Rudre (Šive), a već u sljedećem trenutku postaješ blag i pokazuješ dječju igru poput mladog Krišne.

Stih: 5 Ponekad te nazivaju Yavanom (muslimanom), jer pokazuješ veliku ljubav prema džamiji. S druge strane, prebivaš u toj istoj džamiji u potpunom miru i sreći, poput pravog indijskog svetog mudraca.

Stih: 6 Ako te netko nazove bogatašem, ti ga posramiš jer svakodnevno prosiš hranu. Ako te nazovu prosjakom, svojim darovima posramiš i samog boga bogatstva Kuberu.

Stih: 7 Za bolesne i nemoćne ti si jedini lijek i utočište. Tvoj sveti pepeo (Udi) služi kao vječna zaštita i lijek za sve ljude svijeta.

Stih: 8 Od samog jutra tvoji vjernici dolaze i obavljaju štovanje. U podne se okupljaju u velikom broju kako bi pjevali podnevnu svečanu pjesmu hvale (Aarti).

Stih: 9 Svi tvoji bliski sljedbenici stoje u krugu oko tebe s velikim poštovanjem. Drže svete ukrase i mašu lepezama iznad tvoje glave kako bi ti ugodili.

Stih: 10 Zvuk školjki, bubnjeva i zvona odjekuje posvuda. Čuvari na vratima stoje uspravno i s ponosom drže svoje štapove, najavljujući tvoju slavu.

Stih: 11 Tijekom tog podnevnog obreda ti sjediš na svom prijestolju i izgledaš veličanstveno poput gospodara na lotosu. Navečer sjediš ispred svoje svete vatre (Dhuni) i zračiš ljepotom koja nadmašuje samog boga ljubavi Kamadeva.

Stih: 12 Takva se čuda i djela svakodnevno događaju pred očima vjernika. Naš Sai Baba je živi dokaz božanske prisutnosti na ovome svijetu.

Stih: 13 Kada se sve to događa, moj se nemirni um smiruje. Zato ti upućujem ovu jedinu molbu: učini moj um stabilnim, mirnim i usmjerenim prema tvojim stopalima.

Stih: 14 Ja sam grešnik i pun slabosti, ali tražim utočište na tvojim stopalima. Das Ganu je došao pod tvoje okrilje, spasi ga od triju vrsta svjetovnih patnji, o gospodaru.

Stih: 15 Neka se uklone svi teški grijesi i patnje. Kao što se rijeka spaja s Gangesom, tako se i naš život spaja sa svetcima. To je sigurno utočište i spas.

Stih: 16 Ostavivši tvoja stopala, kamo uopće možemo otići? Nema potrebe za dugim i dalekim putovanjima niti hodočašćima. Sva slava i dobrobit

nalaze se ovdje, na tvojim stopalima. Ta priča o Saiju je predivna i slatka.

Stih: 17 Baš kao što je sveta rijeka Bhagirathi tekla za dobrobit svijeta, tako se i Sai Nath pojavio u ovom dobu. Pojavio se u selu Shirdi u svojoj ranoj mladosti, s otprilike šesnaest godina.

Stih: 18 Tamo se prvi put očitovao pred svojim vjernicima. Samim svojim pojavljivanjem donio je vrhovnu spoznaju o Brahmanu. On nema nikakvih svjetovnih želja, čak ni u snovima, jer je potpuno nadvladao iluziju ovog svijeta (Maju).

Stih: 108 Nakon što je otpjevao tu pjesmu, Das Ganu se poklonio Babinim stopalima. Svi prisutni vjernici ostali su u čudu i s velikim su divljenjem promatrali taj nevjerojatni prizor.

Stih: 109 Baba mu je tada nježno stavio ruku na glavu i blagoslovio ga. Rekao mu je da će njegova pobožnost i stihovi donijeti duhovno olakšanje i mir mnogim ljudima na ovome svijetu.

Stih: 110 Njegova milost i snaga doista su neizmjerni. Onaj tko s čistim srcem i bez sumnje sluša ove priče, osjetit će kako mu se duša puni božanskom radošću i blagoslovom.

Stih: 111 Cijelo selo Shirdi slavilo je taj dan. Babina slava i njegova čuda postali su glavna tema razgovora među svim hodočasnicima koji su se tamo zatekli.

Stih: 112 Poklonivši se, uputio mu je poniznu molbu. Nitko zapravo ne zna u kojoj je zemlji rođen Sai Baba, niti u kojoj svetoj obitelji i lozi. Iz čije je utrobe rođen, to nikome nije poznato.

Stih: 113 Nitko ne zna njegovu prošlost i podrijetlo. Tko mu je otac, a tko majka? Svi su se umorili raspitujući se i istražujući o tome, ali nitko nije uspio pronaći nikakav trag ili dokaz.

Stih: 114 Napustivši majku, oca, rođake i cijelu svoju obitelj, odrekao se svjetovnog života. Pojavio se u Shirdiju isključivo za dobrobit i spasenje svih ljudi na ovome svijetu.

Stih: 115 Kada je stigao u Shirdi, tamo ga je prva ugledala jedna stara žena, supruga seoskog stražara (Chopdara). Vijest o tome brzo se proširila selom i izazvala veliko čuđenje među mještanima. Ta je priča uvod u Sai Satcharitu.

Stih: 116 Govori se da je u samom početku bio tek dječak. Imao je predivno, svijetlo i privlačno lice. Kada se prvi put pojavio u selu Shirdi, sjedio je mirno pod jednim stablom nima (Neem).

Stih: 117 Vidjevši tako predivno dijete, u srcima ljudi javilo se veliko čuđenje i iznenađenje. Unatoč svojoj ranoj mladosti, podnosio je tešku pokoru, podjednako izložen i hladnoći i žarkome suncu.

Stih: 118 Njegovo nježno i mlado tijelo činilo se svima kao pravo čudo. Svi mještani sela ostali su zatečeni i zadivljeni. Ljudi iz okolnih sela počeli su masovno dolaziti samo kako bi ga vidjeli i primili njegov blagoslov.

Stih: 119 Tijekom dana sjedio bi posve sam i s nikime nije razgovarao. Čak ni noću nije tražio ničije društvo niti smještaj. Svi su se pitali odakle je odjednom stiglo to neobično i božansko dijete.

Stih: 120 Njegov izgled i držanje bili su iznimno privlačni. Samim pogledom na njega, u srcu čovjeka odmah bi se rodila čista ljubav. Nitko ga nikada nije vidio da odlazi pred nečija vrata ili da prosi.

Stih: 121 Danonoćno je sjedio pod tim stablom nima. Ljudi su se pitali: „Kako je moguće da tako mlado dijete podnosi tako tešku pokoru? Njegovo nježno tijelo uistinu plijeni svačije srce."

Stih: 122 Njegov vanjski izgled bio je jednostavan i skroman, ali njegova je

unutarnja snaga i mudrost bila veličanstvena poput drevnih mudraca. Njegovo potpuno odricanje (Vairagya) i asketski život ostavljali su sve bez daha.

Stih: 123 Jednoga dana dogodilo se jedno pravo čudo u selu. Čovjek po imenu Khandoba osjetio je neobičan zov i nadahnuće u svom srcu. Pitao se iz kojeg je prošlog života stiglo ovo čudesno dijete.

Stih: 124 Pitao se: „Iz koje je zemlje došlo ovo dijete i tko mu je podario ovakvu sudbinu? Kako je moguće da je u njemu utjelovljen sam Bog?" Odlučio je otići i osobno istražiti to mjesto pod stablom.

Stih: 125 Otišao je tamo s namjerom da otkrije tajnu. Dijete mu je tada dalo jasan znak i uputu. Reklo je: „Počnite kopati upravo ovdje, na ovome mjestu ispod stabla nima."

Stih: 126 Počeli su kopati zemlju u blizini tog stabla, točno prema njegovim uputama. Radili su pažljivo i s velikim oprezom, uklanjajući sloj po sloj zemlje. Ubrzo su na tom mjestu naišli na skrivenu strukturu od opeke.

Stih: 127 Kada su uklonili svu zemlju, pred njihovim se očima ukazao skriveni podzemni prostor (bunker). Unutra su ugledali četiri upaljene uljne svjetiljke koje su neprekidno gorjele u tami.

Stih: 128 Pod je bio predivno popločan, a unutra se nalazilo i sveto postolje u obliku kravljih usta (Gomukhi). Dijete im je tada reklo: „Ovdje sam proveo dvanaest godina u neprekidnoj pokori i meditaciji."

Stih: 129 Čuvši to, svi prisutni mještani ostali su potpuno zapanjeni i zadivljeni. Počeli su ispitivati dijete o pojedinostima i tajnama tog podzemnog mjesta, a ono im je ispričalo predivnu priču o svom duhovnom putu.

Stih: 130 Reklo je: „Ovo mjesto pripada mome duhovnom učitelju (Guruu). Ono je iznimno sveto i čisto za mene. Zato ga čuvam i pazim s najvećim poštovanjem i ljubavlju."

Stih: 131 Kada su mještani čuli te riječi iz njegovih usta, ostali su bez riječi. Bilo im je teško povjerovati da je tako mlado biće prošlo kroz tako duboka i tajanstvena duhovna iskustva.

Stih: 132 Svi su se pitali je li to doista istina ili se radi o nekoj neobičnoj šali ili iluziji. No, u dječakovu glasu i držanju nije bilo ni trunke laži, već samo čista božanska istina.

Stih: 133 Iako se nekima činilo da se radi o prolaznoj priči, dječak je uistinu volio to osamljeno mjesto. To podzemno skrovište bilo je njegov pravi dom i utočište od vanjskog svijeta.

Stih: 134 Mještani su tada, prema dječakovoj izričitoj želji, odlučili ponovno zatvoriti taj podzemni prostor. Poslagali su opeke i prekrili ga zemljom, točno onako kako je bilo i prije, ostavljajući to mjesto skriveno od očiju javnosti.

Stih: 135 To je mjesto od tada postalo poznato kao sveto počivalište i prostor njezina Gurua. Baš kao što su stabla banyan (Asvattha) i audumbar sveta u indijskoj tradiciji, tako je i ovo stablo nima postalo sveto za sve vjernike.

Stih: 136 Mještani Shirdija, predvođeni Mahalsapatijem i drugim starim stanovnicima sela, počeli su s velikim poštovanjem dolaziti do tog stabla i klanjati se mjestu gdje je prebivao dječakov Guru.

Stih: 137 Tako je obavijest o Babinoj dvanaestogodišnjoj pokori postala nadaleko poznata i slavna. Glas o tome privukao je mnoge iskrene vjernike i sljedbenike koji su odlučili podići čvrstu i trajnu građevinu oko tog svetog mjesta.

Stih: 138 Ta građevina, koja je podignuta zajedničkim trudom vjernika, danas je poznata kao veliki društveni dom i konak (Wada) koji služi kao glavno utočište i smještaj za sve putnike namjernike i hodočasnike.

Stih: 139 Tamo se neprekidno okupljaju ljudi sa svih strana svijeta. Dolaze kolima i pješice, stvarajući živu i radosnu atmosferu. Izgrađeno je i posebno stubište koje vodi prema sjevernoj i južnoj strani kompleksa.

Stih: 140 Na južnoj strani kompleksa nalazi se predivno uređeno povišeno postolje (par) koje je okrenuto prema istoku. Tamo vjernici redovito sjede u miru, okrenuti licem prema svetom mjestu.

Stih: 141 Svakog četvrtka i petka, u vrijeme kada sunce zalazi na zapadu, na tom se mjestu pali sveti mirisni štapići i tamjan (Ood). Onome tko u tom trenutku iskreno zatraži pomoć, Gospodin daruje potpuni mir i sreću.

Stih: 142 Ovo nije nikakvo pretjerivanje niti pusta izmišljotina, već stvarna istina koja donosi duboko olakšanje i smirenje u srca svih slušatelja i vjernika koji s povjerenjem prate ove stihove.

Stih: 143 To su doista djela i narav našeg Sai Babe. On rješava sve teške situacije. Onaj tko ih izravno čuje i sluša, taj prima njegovo svjedočanstvo i istinu.

Stih: 144 Da su oni koji su to osobno doživjeli danas živi, posvjedočili bi vam isto. Nakon toga podignut je i izgrađen društveni dom obitelji Dixit (Dixit Wada). Ta je zgrada ubrzo postala glavno mjesto za dijeljenje hrane i smještaj.

Stih: 145 Tamo su se ubrzo počeli obavljati redoviti vjerski obredi i štovanja. Ta je zgrada napravljena od čvrstog kamena i opeke. Izgradnja tog objekta donijela je veliku duhovnu zaslugu i radost cijeloj obitelji Dixit.

Stih: 146 To je uistinu plod njihovih dobrih djela iz prošlih života. Zato se

ovdje okupljaju svi iskreni slušatelji. Napustivši uobičajeni svjetovni razum, čovjek ovdje pronalazi istinsku vjeru i predanost Bogu.

Stih: 147 Čitajući ove stihove, u srcu se budi čista ljubav. Slušanjem ovih priča postiže se duhovni mir i oslobođenje. Svi oni koji sumnjaju, neka dođu i sami se uvjere u čuda i slavu ovog mjesta.

Stih: 148 Slava Shirdija proširila se posvuda. Shirdi je postao jednako važan kao Kashi, Badrikedar, Mathura, Vrindavan ili Dwarkapur. Sva ta sveta mjesta sada su utjelovljena u Shirdiju.

Stih: 149 To je uistinu velika sreća i blagoslov za sve mještane. Njihova pobožnost i vjera nemaju premca. To je ispunjenje svih želja i molitvi njihovih predaka. Tako se očitovala Saijeva prisutnost.

Stih: 150 On je iskonski uzrok svega i gospodar cijelog svemira. Sam pogled na njega donosi oslobođenje i mir. Njegova pojava među ljudima bila je poput hoda samog Boga po ovoj zemlji.

Stih: 151 Naizgled je izgledao kao običan čovjek, no njegovo je unutarnje biće bilo uronjeno u vrhovnu spoznaju. Njegov susret s vjernicima bio je unaprijed određen sudbinom i duhovnom vezom iz prošlih života.

Stih: 152 Tako se dogodio i njegov susret s Chandorkarom. Taj je susret donio velike plodove i duhovni napredak. Sam pogled na Babu i dodirivanje njegovih stopala uništava sve grijehe i nesreće.

Stih: 153 Obitelj Dixit nije marila za svjetovni uspjeh, već je bila potpuno predana služenju Babi. Njihova je vjera bila nepokolebljiva i čista. Zato im je Baba podario svoj trajni blagoslov i zaštitu.

Stih: 154 To se dogodilo u godini tisuću devetsto i desetoj, točnije drugog dana mjeseca studenog. Tada su započeli pripremni radovi za izgradnju novog dijela kompleksa i hrama.

Stih: 155 Radovi su napredovali iz dana u dan, a u mjesecu prosincu postavljen je i temeljni kamen. Shirdi je od tada počeo poprimati izgled pravog i veličanstvenog svetišta.

Stih: 156 Izgrađeno je petnaest velikih i čvrstih soba za smještaj hodočasnika. Na gornjem katu napravljene su predivne prostrane dvorane koje su služile za zajedničke molitve i okupljanja.

Stih: 157 Prvi nacrt i plan te građevine bio je iznimno praktičan i mudar. Svi su mještani i vjernici rado pomagali u gradnji, ulažući svoj trud i sredstva za dobrobit cijele zajednice.

Stih: 158 Postavljanje temelja obavljeno je u dobar i sretan astrološki tren. Cijeli je prosinec bio ispunjen radosnim radom. Baba je osobno nadgledao radnike i davao im svoje upute i blagoslov.

Stih: 159 Radovi su se odvijali brzo i bez ikakvih prepreka. Tog su dana svi prisutni osjetili neizmjernu snagu i zaštitu gospodara. Obitelj Dixit je s ponosom i ljubavlju dovršila taj sveti zadatak.

Stih: 160 Ubrzo je stigao i gospodin Dadasaheb Khaparde, koji je također bio stari i ugledni vjernik. Zatražio je od Babe dopuštenje da i on dade svoj doprinos i izgradi dodatne prostorije za hodočasnike.

Stih: 161 Baba mu je tada dao svoj pristanak i uputu da se radovi nastave. Tako je postavljen još jedan čvrst temelj. To se dogodilo desetog dana mjeseca prosinca, što je bio iznimno svet dan za sve.

Stih: 162 Zato je taj dan ostao zabilježen kao povijesni i važan trenutak za Shirdi. Izgradnja kompleksa Chavadi također je započela u tom razdoblju, a vjernici su svakodnevno obavljali obrede s velikom ljubavlju.

Stih: 163 To je bilo u godini tisuću devetsto i jedanaestoj. Tijekom praznika Ramnavami obavljeno je svečano otvorenje i posvećenje cijelog novog

kompleksa zgrada.

Stih: 164 Izgrađene su predivne i čvrste strukture. Baba je osobno ušao u nove prostorije i blagoslovio ih svojom prisutnošću. Tako se ispunila dugogodišnja želja svih njegovih sljedbenika.

Stih: 165 Zgrade su bile visoke i prostrane, s tri kata. Tamo gdje prije nije bilo ničega, sada je stajao veličanstveni kompleks koji je služio kao ukras i ponos cijelog Shirdija.

Stih: 166 Svi koji su sudjelovali u gradnji osjetili su veliku milost i korist. Na tom je mjestu Baba uredio i predivan vrt u kojem je osobno sadio cvijeće i biljke, donoseći mir i ljepotu svima koji bi tuda prošli.

Stih: 167 U tom je vrtu postavio i sveto postolje. Detaljniji opis tog predivnog vrta i Babinih svakodnevnih aktivnosti u njemu donosi se u sljedećim poglavljima ove knjige.

Stih: 168 Tamo su redovito dolazili svirači i pjevači koji su svirali tradicionalne instrumente. Sai Samarth je osobno zalijevao biljke. Kasnije je taj prostor dodatno proširen i uređen.

Stih: 169 Tamo se dogodio i susret s Chandom Patilom, kao i mnoge druge čudesne priče vezane uz svadbene procesije i dolazak prvih stalnih stanovnika u Shirdi.

Stih: 170 Spominje se i priča o Devidasu, kao i o susretu s Janakidasom. Sve su to povijesni dokazi o Babinu ranom životu i njegovu kretanju kroz Shirdi i okolicu.

Stih: 171 Opisuju se i njegovi susreti s lokalnim hrvačima (poput Mohidina), kao i trenutak kada je odlučio trajno useliti i prebivati u staroj seoskoj džamiji.

Stih: 172 Sve te predivne i poučne priče bit će detaljno ispričane i objašnjene u sljedećem poglavlju. Zato se sada svi iskreno poklonimo i potražimo utočište na svetim stopalima Sai Babe.

Stih: 173 Ovime završava četvrto poglavlje pod nazivom "Sai Samarth Avataran" (Pojavljivanje Sai Samartha) unutar svete knjige Sai Satcharita, spjevane za dobrobit svih vjernika. Neka bude mir i blagoslov svima.

Shri Sadguru Sainatharpanamastu || Shubham Bhavatu ||

Neka ovo bude ponuđeno svetom učitelju Sai Nathu. Neka bude dobro / Neka bude blagoslovljeno.

II Sada započinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 5 II

Klanjam se gospodaru Ganeshi. Klanjam se božici Saraswati. Klanjam se vrhovnom Guruu. Klanjam se obiteljskom božanstvu. Klanjam se svetom Ramachandri.

Stih: 1 Povezujući se s prethodno ispričanom pričom, nakon što je Baba neko vrijeme bio skriven, ponovno se pojavio u Shirdiju zajedno sa svadbenom procesijom Chanda Patila. Poslušajte kako se to dogodilo.

Stih: 2 Baba je osobno uložio trud i vlastitim rukama uredio predivan vrt. Sveta voda rijeke Godavari i drugih rijeka učinila je to mjesto čistim. To slušanje donosi pročišćenje.

Stih: 3 U idućem razdoblju Baba je živio povučeno. Muslimanska svadbena procesija stigla je iz sela Aurangabad u okrugu Ahmednagar.

Stih: 4 Prije toga u Shirdi su stigli i tamo boravili svetci Devidas i Janakidas. Odlučili su ostati u Shirdiju. Poslušajte kako su se ti događaji odvijali.

Stih: 5 Sada ću vam detaljno i opširno ispričati tu priču. Slušatelji, slušajte pažljivo. U pokrajini Aurangabad nalazi se jedno selo.

Stih: 6 To je bogato i napredno selo, a mještani muslimanske vjere tamo su vrlo sretni. U tom je selu živio ugledni čovjek po imenu Chand Patil.

Stih: 7 On je bio imućan čovjek, no jednom mu se izgubila jedna predivna kobila. Tražio ju je puna dva mjeseca, ali bez ikakva uspjeha. Patil je zbog toga bio vrlo nesretan i očajan.

Stih: 8 Bio je duboko vezan za tu životinju. Sa sobom je nosio samo sedlo i

obilazio okolna mjesta. Na povratku je krenuo putem prema Aurangabadu.

Stih: 9 Prešao je udaljenost od oko četiri i pol kosa (stara mjera za daljinu). Na tom je putu ugledao jedno veliko stablo manga pod kojim je sjedio netko neobičan.

Stih: 10 Taj neznanac je na glavi imao kapu, nosio je dugački ogrtač (kafni) i u ruci je držao mali štap (satka). Upravo je pripremao svoju lulu (chilim) za pušenje. Ta se neobična scena odvijala pred Patilom.

Stih: 11 Vidjevši Chanda Patila kako prolazi u blizini, taj tajanstveni fakir ga je pozvao: „Dođi, sjedni malo ovdje u hlad. Zašto hodaš uokolo držeći to sedlo u ruci? Izgubio si konja, zar ne?"

Stih: 12 Patil je ostao potpuno zapanjen tim riječima. U sebi je pomislio: „Ovo je neki veliki svetac (awliya) koji vidi skrivene stvari." Odmah mu je prišao i naklonio se.

Stih: 13 Fakir mu je tada rekao: „Tvoja kobila nije daleko. Otišli potraži tamo iza one živice, blizu potoka. Naći ćeš je odmah." Patil je otišao i uistinu je tamo ugledao svoju kobilu.

Stih: 14 Bio je presretan i pun divljenja. Vratio se natrag vodeći kobilu sa sobom. Fakir je tada uzeo svoj željezni žarac (chimta) i zabio ga u zemlju.

Stih: 15 Izravno iz zemlje izvadio je užareni komad ugljena i stavio ga na lulu. Zatim je uzeo svoj štap (satka) i udario njime o tlo.

Stih: 16 Iz zemlje je u tom trenutku potekla čista voda kojom je navlažio tkaninu za lulu. Vidjevši to čudo, Patil je ostao bez riječi. Ponudio je fakiru da popuši lulu s njim.

Stih: 17 Fakir je prihvatio, a zatim je ponudio lulu i samom Patilu. Patil je popušio i osjetio kako mu se srce puni mirom. Fakir mu je tada rekao:

„Tvoja kuća i obitelj bit će blagoslovljeni."

Stih: 18 Patil je osjetio veliku milost i privrženost prema ovom čudesnom biću. Sutradan je fakir stigao u njegovo selo, a Patil ga je ugostio s najvećim poštovanjem. Baba je tamo ostao boraviti neko vrijeme.

Stih: 19 Patil je bio glavni upravitelj sela, a u njegovoj se obitelji upravo pripremala svadba za jednog mladića koji je bio stasao za ženidbu. Odlučili su organizirati veliku svadbenu procesiju prema Shirdiju.

Stih: 20 Ta obitelj je bila ugledna, a Shirdi je izabran kao mjesto gdje će se sklopiti obiteljski i bračni savez. Cijela je procesija bila spremna za polazak.

Stih: 21 Spremili su sva kola i krenuli na put. Svadbena procesija stigla je u Shirdi, a s njima je krenuo i sam Baba, putujući u istim kolima s obitelji.

Stih: 22 Kada su stigli, cijela se procesija smjestila na polju blizu hrama boga Khandobe. Baba je također izašao iz kola i ostao tamo stajati. To je bio trenutak velike sreće za cijeli Shirdi.

Stih: 23 Od tog dana započela je nova i slavna sudbina Shirdija. Sai je vječan, neuništiv i drevan. Za njega nema razlike između hinduista i muslimana, niti on mari za kaste i podrijetlo.

Stih: 24 Onaj tko spozna njegovu pravu narav, taj pronalazi mir. Ljudi ga nazivaju imenom „Sai". To je ime postalo prepoznatljivo i slavno po cijelom svijetu.

Stih: 25 Kada je procesija stigla pred hram Khandobe, mještanin Mahalsapati ga je ugledao. Iz čistog poštovanja i ljubavi prema njemu, glasno je uzviknuo: „Dobrodošao, o Sai!"

Stih: 26 To ime koje mu je tada dodijeljeno ostalo je s njim zauvijek. Sutradan je svadbena procesija obavila sve obrede, a mještani su počeli

obilažiti Babu i donositi mu darove.

Stih: 27 Procesija se nakon svadbe pripremala za povratak kući, no Baba je odlučio trajno ostati u Shirdiju. Smjestio se u blizini stare džamije i tamo počeo provoditi svoje dane.

Stih: 28 Sva su kola iz procesije otišla natrag, no Baba je ostao s mještanima Shirdija. Njegov boravak u tom prostoru donio je blagoslov cijelom selu. Kada je taj neobični fakir izašao iz kola, svi su znali da se dogodilo nešto povijesno.

Stih: 29 Svi su mu mještani prilazili s poštovanjem, a ime „Sai" odzvanjalo je selom. Ta priča o njegovu trajnom dolasku u Shirdi predivna je i donosi mir svakome tko je sluša.

Stih: 29 Otada su ga ljudi počeli zvati tim imenom. Svi su ga mještani posvuda glasno pozdravljali s „Sai, Sai". Tako je to ime postalo njegovo trajno obilježje.

Stih: 30 Nakon toga, tamo bi sjedio i pušio svoju lulu (chilim). Svoj trajni boravak i dom pronašao je u staroj seoskoj džamiji. Svetac Devidas također je rado boravio u njegovu društvu, a cijeli Shirdi je bio ispunjen velikom radošću.

Stih: 31 Ponekad bi Baba sjedio u kompleksu Chavadi, a ponekad bi provodio vrijeme u razgovoru s Devidasom. Često bi boravio i u hramu boga Marutija (Hanumana), živeći potpuno slobodno i nesputano.

Stih: 32 Svetac Devidas stigao je u selo Shirdi znatno prije Babina dolaska. Nakon njega, u Shirdi je stigao i asket Janakidas, koji je također bio prepoznat kao velika i plemenita duša.

Stih: 33 Kada bi se susreli, njih dvojica (Janakidas i Baba) dugo bi sjedili i razgovarali o duhovnim temama. Kralj duhovnosti (Baba) sjedio bi točno

tamo gdje bi ga zatekli. Janakidas bi također rado sjedio u njegovoj blizini.

Stih: 34 Među njima je vladala golema i čista ljubav. Njihovi su susreti i zajednička druženja postali svakodnevno pravilo. Taj je susret donio veliku duhovnu korist i radost svim mještanima Shirdija.

Stih: 35 Isto tako, u Shirdi je stigao i svetac Gangagir, nadaleko poznati i slavni vaišnavski svetac. On je bio obiteljski čovjek i duhovni vođa iz mjesta Puntambe, koji je redovito dolazio u Shirdi.

Stih: 36 Kada je ugledao Babu kako vlastitim rukama nosi teške posude i grabi vodu iz seoskog bunara, ostao je potpuno zadivljen njegovom snagom i skromnošću. U svom je srcu osjetio veliko čuđenje.

Stih: 37 Vidjevši ga tako, svetac Gangagir je otvoreno i jasno poručio mještanima: „Blagoslovljena je sudbina cijelog Shirdija. Dobili ste neprocjenjivi dragulj koji nema premca na ovome svijetu."

Stih: 38 „Iako danas izgleda kao običan i skroman čovjek, ovo biće nije običan smrtnik. Njegova je duhovna snaga golema. Ta svetost i blagoslov spustili su se izravno na tlo Shirdija."

Stih: 39 Na isti način, još jedan veliki i nadaleko slavni svetac po imenu Anandnath, koji je bio izravni sljedbenik velikog duhovnog vođe Akkalkot Swamija, stigao je jednom prilikom u Shirdi.

Stih: 40 Kada je ugledao Babu, svetac Anandnath je ushićeno uzviknuo mještanima Shirdija: „Ovo biće pred vama je čisti i pravi dijamant! Nemojte ga smatrati običnim čovjekom, on je neprocjenjivo blago."

Stih: 41 „Iako se u vanjskom svijetu skriva i izgleda poput običnog kamenčića, u svojoj je biti čisti i sjajni dragulj." Te riječi Anandnatha svjedočile su o Babinoj skrivenoj božanskoj moći i veličini.

Stih: 42 Baba je u to vrijeme bio u svojoj punoj mladosti i snazi. Poručio je mještanima: „Uvijek imajte na umu moje riječi. U budućnosti će na ovo mjesto dolaziti nepregledno mnoštvo ljudi sa svih strana svijeta."

Stih: 43 Nakon tog razdoblja, mještani su ga počeli promatrati s još većim poštovanjem. Baba je u ranoj mladosti imao dugu kosu koju je uredno vezivao, a na glavu nikada nije stavljao nikakve ukrase. Odijevao se skromno, poput lokalnih hrvača.

Stih: 44 U vrijeme kada je živio u Rahatiju, redovito bi odlazio u tamošnje vrtove. Donosio bi predivne sadnice cvijeća poput marigolda i jasmina i sadio ih u Shirdiju.

Stih: 45 Vlastitim rukama kopao bi zemlju i redovito zalijevao te biljke. Vjernik po imenu Vaman Tatya redovito mu je pomagao u tom poslu. Donosio mu je nepečene glinene posude za vodu.

Stih: 46 Te nepečene glinene posude (vrčevi) bile su vrlo krhke. Svakoga dana Baba bi ih punio vodom, nosio ih na vlastitim ramenima i pažljivo zalijevao tek posađene biljke u vrtu.

Stih: 47 Navečer, kada bi završio s poslom, te bi posude ostavio poslagane uz zid džamije. Zbog toga što su bile od sirove gline, te bi se posude ubrzo same od sebe razbile i raspale.

Stih: 48 Sutradan bi Vaman Tatya ponovno donio potpuno nove vrčeve. Tako se taj krug ponavljao svakoga dana. Taj mukotrpni rad na uređenju vrta trajao je puna tri tjedna.

Stih: 49 Baba je uložio golem trud kako bi na tom zapuštenom mjestu podigao predivan i bujan vrt. Na tom istom mjestu danas se nalazi predivno svetište u kojem hodočasnici pronalaze mir i duhovno olakšanje.

Stih: 50 Tamo je jednom stigao i vjernik po imenu Bhai, koji je bio iznimno

odan sljedbenik Akkalkot Swamija. Odlučio je u Shirdiju podići i postaviti svete otiske stopala (Paduke) u znak sjećanja na svog učitelja.

Stih: 51 Želio je obavljati redovito i svakodnevno štovanje tih stopala. S tom namjerom u svom srcu, Bhai je s velikom predanošću i vjerom odlučio krenuti na put prema Shirdiju kako bi primio Babin blagoslov.

Stih: 52 Želio je dobiti njegovo izravno dopuštenje i uputu. Nakon što je obavio sve potrebne pripreme u Mumbaiju, Bhai je donio čvrstu odluku da krene na hodočašće.

Stih: 53 Bio je potpuno siguran u svoj naum. Sljedećeg jutra stigao je u Shirdi i odmah otišao posjetiti Babu. Primivši njegov blagoslov, osjetio je neizmjernu radost i mir u svom srcu.

Stih: 54 Baba mu je tada dao svoju izravnu zapovijed: „Akkalkot Swami je doista moj bliski duhovni brat i gospodar. Postavi njegove svete otiske stopala (Paduke) upravo pod ono stablo nima."

Stih: 55 Bhai je s velikim poštovanjem prihvatio tu Babinu uputu. Otputovao je natrag u Mumbai i tamo proboravio mjesec dana kako bi izradio predivne kamene Paduke. Bio je ispunjen čistom vjerom.

Stih: 56 Kako bi taj događaj ostao trajno zabilježen, na Padukama je uklesana točna godina i datum postavljanja. Bilo je to u svetom mjesecu Shravanu, u vrijeme kada se obavljaju velike molitve.

Stih: 57 Svečano postavljanje i posvećenje obavljeno je pod tim svetim stablom nima. Cijela je zajednica vjernika bila okupljena, a pjevači su pjevali duhovne pjesme u slavu gospodara.

Stih: 58 Ugledni građanin Dada Kelkar također je prisustvovao tom svečanom činu. Obred posvećenja i postavljanja obavljen je točno prema svim tradicionalnim vjerskim pravilima i propisima.

Stih: 59 Svi prisutni mještani svesrdno su pomagali u tom svetom zadatku. Nakon toga, briga i redovito obavljanje svakodnevnih obreda štovanja (Puja) povjereni su jednom lokalnom učenom brahmanu.

Stih: 60 On je s velikom pažnjom i ljubavlju nastavio paziti na to sveto mjesto pod stablom nima. Tako se kroz te priče o svetcima očituje stvarna i živa prisutnost samoga Boga koji je stigao na ovaj svijet kako bi spasio čovječanstvo.

Stih: 61 Tako se Baba očitovao na ovome svijetu radi dobrobiti i spasa svih ljudi. Nakon što je prošlo neko vrijeme, u selu se dogodio jedan posve neobičan i iznenađujući događaj.

Stih: 62 U Shirdiju je živio jedan lokalni hrvač po imenu Mohidin. Između njega i Babe došlo je do nesuglasica oko nekih sitnica i među njima su pale teške riječi.

Stih: 63 Odlučili su to riješiti borbom i među njima je započelo pravo hrvačko nadmetanje. Obojica su pokazali veliku vještinu, ali protiv sudbine se ne može – Mohidin je na kraju nadjačao Babu.

Stih: 64 Baba je u toj borbi bio poražen. Istoga trenutka u njegovu se srcu rodilo potpuno odricanje od svijeta. Odmah je odbacio svoj dotadašnji izgled i promijenio način odijevanja.

Stih: 65 Odjenuo je dugački ogrtač (kafni), stavio običnu tkaninu (langot) oko bokova, a glavu je omotao jednostavnim komadom bijele krpe. Svu staru odjeću u potpunosti je zamijenio.

Stih: 66 Za spavanje i sjedenje počeo je koristiti običnu vreću od jute. Bio je posve zadovoljan i sretan čak i s najgorom, starom i poderanom tkaninom.

Stih: 67 Govorio bi: „Siromaštvo je istinsko i najviše kraljevstvo. Ono je

stotinu tisuća puta veće od svakog bogatstva na zemlji. Bog (Allah) je jedini istinski gospodar i zaštitnik siromašnih."

Stih: 68 Čak je i veliki svetac Gangagir svjedočio tom Babinu stanju. Baba je prije toga pokazivao veliku sklonost prema vježbanju i hrvačkim borbama s mještanima.

Stih: 69 No, čim je ta borba završila, nastupio je pravi trenutak za unutarnju promjenu. Njegovo biće moralo je napustiti svjetovne igre i posvetiti se isključivo božanskom putu.

Stih: 70 Ta velika prekretnica dogodila se odmah nakon hrvačkog meča. Te su promjene bile čisti blagoslov za njega. Otada je počeo provoditi dane u neprekidnoj molitvi i tišini.

Stih: 71 Najprije bi odlazio u blizinu rijeke, na osamljeno mjesto gdje su rasle guste biljke i grmlje. Tamo bi boravio posve sam, a mještani su ga rijetko viđali.

Stih: 72 Živio je u potpunoj samoći i rijetko je s kime razgovarao. Kada bi ga netko nešto i upitao, odgovarao bi vrlo kratko, u zagonetkama. Većinu vremena provodio je u dubokom miru.

Stih: 73 Tijekom dana sjedio bi povučeno pod jednim velikim stablom nima, skriven od sunca. To mjesto u prirodi postalo je njegovo glavno boravište i prostor za meditaciju.

Stih: 74 Ponekad bi pješačio stazama sve do granice susjednog sela Nimgaon. Hodao bi poljima posve sam, a nitko od mještana nije znao o čemu razmišlja i kamo točno ide taj neobični fakir.

Stih: 75 Kretao se posve slobodno, vođen isključivo svojom voljom. U to je vrijeme u selu Nimgaon živio ugledni zemljoposjednik po imenu Babasaheb Dengale, koji je osjećao golemu ljubav prema Babi.

Stih: 76 Redovito je dolazio u Shirdi samo kako bi vidio Babu i primio njegov blagoslov. S velikim poštovanjem ga je pozivao u svoj dom i nudio mu najbolju hranu i smještaj.

Stih: 77 Njegov mlađi brat Nanasaheb također je postao Babin vjernik. On je godinama bio nesretan jer sa svojom suprugom nikako nije mogao dobiti muško potomstvo.

Stih: 78 Zbog tog nedostatka u kući je vladala velika tuga. No, njihova duhovna veza i zasluge iz prošlih života s Babom bile su iznimno snažne i neshvatljive ljudskom umu.

Stih: 79 Babasaheb Dengale doveo je svog brata pred Babu da mu se pokloni. Baba ga je pogledao i podario mu svoj blagoslov. Ubrzo nakon toga, Nanasaheb je doista dobio sina i velika radost je ušla u njihovu kuću.

Stih: 80 Nakon tog čuda, vijest o Sai Babi počela se širiti nevjerojatnom brzinom. Mnoštvo ljudi iz okolnih mjesta svakodnevno je dolazilo u Shirdi, a glas o njemu stigao je i do velikih gradova.

Stih: 81 Za njega su čuli i visoki državni činovnici i obrazovani ljudi. Među njima je bio i ugledni gospodin Chidambar Keshav, visoki porezni službenik iz okruga Jan Jilla.

Stih: 82 Čim je saznao za čuda u Shirdiju, uzeo je dopust, poveo svoju obitelj i prijatelje te krenuo na put kako bi osobno ugledao tog čudesnog svetca i primio njegov blagoslov.

Stih: 83 Tako su hodočasnici počeli pristizati u Shirdi jedan za drugim, u neprekidnim kolonama. Svakoga dana broj posjetitelja je rastao, a oko Babe se formirao krug najodanijih sljedbenika.

Stih: 84 Kada bi sunce zašlo i pala noć, Baba bi odlazio na spavanje u staru, trošnu seosku džamiju. Njegov svakodnevni pribor sastojao se tek od

jedne glinene lule, malo duhana i limene posude za vodu.

Stih: 85 Na tijelu je uvijek imao onaj isti skroman ogrtač, a bijela krpa oko glave bila je posve obična. Njegov mali drveni štap uvijek je bio uz njega, a odjeća mu je služila i kao jedini pokrivač.

Stih: 86 Na toj prostirci od jute provodio bi noći, a za jastuk pod glavu stavljao bi običan drveni trupac ili komad stare cigle. Tako je spavao svake noći, bez ikakve želje za udobnošću.

Stih: 87 Ta vreća od jute s vremenom bi se posve istrošila, potrgala i raspala od vlage, no on je i dalje odbijao išta drugo i ostajao sjediti na njoj. Njegov um bio je savršeno miran i stabilan.

Stih: 88 Nikada nije tražio bolji smještaj, mekane ležajeve niti raskošne krevete. Ta prašnjava prostirka na podu stare džamije bila je njegovo jedino prijestolje na kojemu je sjedio budan i sabran.

Stih: 89 Nosio je samo jedan jednostavan komad donje tkanine, a nikakvu drugu odjeću niti ukrase nije želio primiti. Za zaštitu od noćne hladnoće koristio je isključivo toplinu svoje svete vatre.

Stih: 90 Dok je boravio u džamiji, uvijek je sjedio okrenut licem prema južnoj strani. Njegov blagi, suosjećajni i duboki pogled bio je usmjeren prema svim vjernicima koji bi mu prišli.

Stih: 91 U njegovu srcu nije bilo ni trunke ponosa, lažne važnosti niti svjetovnih želja. Njegovo unutarnje biće bilo je potpuno pročišćeno, a svaka misao bila je usmjerena prema vrhovnoj istini.

Stih: 92 Iako je vanjskim izgledom djelovao poput strogog i siromašnog fakira, u sebi je nosio neizmjerno znanje i mudrost Veda. Na njegovim usnama neprekidno je odzvanjala rečenica „Allah-Malik" (Bog je gospodar).

Stih: 93 Ta stara, napuštena džamija u kojoj je boravio bila je iznimno skromna, veličine tek nekoliko koraka. No, u njoj je prebivao gospodar cijelog svemira, donoseći blagoslov i mir cijelome svijetu.

Stih: 94 Onaj tko s čistom vjerom sluša i čita ove stihove o Babinu životu, taj postiže trajni mir u svom srcu. Ova priča uklanja sve patnje uma i vodi dušu prema konačnom duhovnom oslobođenju.

Stih: 95 Kada bi se susreli, on bi im podario daršan. Tako je Baba sjedio na svom mjestu, a oko njega se počeo okupljati stalni krug vjernika. U tim ranim danima uočavala se njegova potpuna neustrašivost prema svima.

Stih: 96 Bila je to godina tisuću devetsto i osma (1908). Od tog trenutka započelo je novo poglavlje i promjena u Shirdiju. Započeli su radovi na uređenju i obnovi stare seoske džamije.

Stih: 97 Pod u džamiji bio je pun rupa i dubokih udubljenja. Zato su započeli radovi na ravnanju tla. Vjernici puni čiste ljubavi i predanosti odlučili su urediti to mjesto za Babin boravak.

Stih: 98 U neposrednoj blizini džamije nalazio se i prostor Takije. Baba bi ponekad odlazio tamo i boravio u tom prostoru, provodeći sate u tišini i neprekidnoj molitvi.

Stih: 99 Tamo bi proveo sate i dane. Oko svojih nogu vezao bi sitna zvonca (ghungroo). Uz ritam tradicionalnih instrumenata, Baba bi svesrdno i s velikom ljubavlju plesao pjevajući pobožne pjesme.

Stih: 100 U tim početnim danima Sai Samarth je pokazivao veliku sklonost prema paljenju svjetiljki. Imao je veliku želju da cijela džamija blista u svjetlu. Zato bi sam odlazio do lokalnih trgovaca po ulje.

Stih: 101 Uzeo bi svoju limenu posudu (tumrel) u ruku i obilazio trgovine. Od lokalnih trgovaca mješovitom robom tražio bi ulje na dar kako bi

mogao upaliti svoje svjetiljke u džamiji.

Stih: 102 Trgovci bi mu rado dali ulje u posudu. Baba bi se vratio u džamiju i tamo punio glinene svjetiljke. Te male svjetiljke gorjele bi i svijetlile duboko u noć.

Stih: 103 To je postalo njegovo svakodnevno pravilo. Cijela bi džamija blistala u svjetlu. Baba je silno volio taj obred paljenja svjetla, a to se događalo svakoga dana, bez prestanka.

Stih: 104 Posebno u vrijeme praznika Diwali, ta je želja za svjetlom bila još veća. Od starih krpa radio bi fitilje za svjetiljke. Cijela bi džamija bila okupana blistavim sjajem.

Stih: 105 Svakoga dana dobivao je ulje besplatno. No, jednoga dana trgovcima je to dosadilo i odlučili su se našaliti s njim. Rekli su među sobom: „Dosta je ove svakodnevne muke, danas mu nećemo dati ni kapi."

Stih: 106 Kada je Baba ponovno došao po ulje, trgovci su mu rekli: „Danas nemamo ulja za tebe." Baba je mirno saslušao njihove riječi, nije se uopće naljutio niti išta prigovorio. Okrenuo se i tiho vratio natrag u džamiju.

Stih: 107 Trgovci su izdaleka radoznalo promatrali što će se sada dogoditi. Pitali su se kako će upaliti svjetiljke kada nema ni kapi ulja. Baba je uzeo suhe fitilje i poslagao ih u glinene posudice.

Stih: 108 Uzeo je svoju limenu posudu koja je bila potpuno prazna. U nju je ulio običnu, čistu vodu iz seoskog bunara. Zatim je tu vodu iz posude prinio svojim usnama i popio je.

Stih: 109 Tom vodom je isprao svoja usta i grlo, a zatim je tu istu tekućinu izlio izravno u glinene svjetiljke. Suhi fitilji bili su potpuno natopljeni tom običnom vodom.

Stih: 110 Zatim je uzeo komad užarenog drveta i prinio ga fitiljima. Na opće zaprepaštenje svih prisutnih, svjetiljke su se u tom trenutku upalile i počele gorjeti čistim i jakim sjajem. Trgovci su ostali bez riječi, držeći prste na ustima od čuda.

Stih: 111 Baba je sjedio u potpunom miru, ne obazirući se na njihovo iznenađenje. Svjetiljke punjene vodom gorjele su cijelu noć, jače nego ikada prije. Vidjevši to nevjerojatno čudo, u srcima trgovaca rodio se golemi strah i kajanje.

Stih: 112 Shvatili su da su uvrijedili velikog svetca i da nisu dostojni njegove milosti. Shvatili su Babinu stvarnu i neshvatljivu moć. Svi su zajedno otišli u džamiju i pali pred njegova stopala, tražeći oprost za svoj ponos.

Stih: 113 Rekli su mu: „Pogriješili smo i naš je grijeh golem. Molimo te, oprosti nam našu glupost i loše namjere." Baba ih je mirno saslušao, a u njegovu srcu nije bilo ni trunke gnjeva, već samo čisto suosjećanje.

Stih: 114 Rekao im je: „Nikada nemojte lagati i uskratiti pomoć onome tko je u potrebi. Uvijek govorite samo istinu i živite u miru jedni s drugima. Svi ljudi na ovome svijetu su jednaki pred Bogom."

Stih: 115 Povezujući se s prethodnim pripovijedanjem, nakon hrvačke borbe s Mohidinom, uslijedila su još veća i značajnija djela. U Shirdi je stigao još jedan neobičan i tajnoviti fakir iz Ahmednagara po imenu Javhar Ali.

Stih: 116 On je bio učen čovjek koji je dobro poznavao vjerske knjige i Kur'an. Stigao je u Rahatu i tamo se smjestio u blizini lokalnog hrama. Taj je fakir ubrzo počeo okupljati ljude oko sebe.

Stih: 117 Bio je iznimno rječit i ponosan na svoje veliko znanje. Kada je saznao za Babu, odlučio je otići u Shirdi i osobno ga upoznati. Tvrdio je da

posjeduje veće duhovno znanje od svih ostalih.

Stih: 118 Njegov glas i slava brzo su se proširili među mještanima. Govorio je s velikim autoritetom, a mnogi su mu ljudi počeli dolaziti i tražiti njegove savjete o vjerskim pitanjima.

Stih: 119 Taj je fakir bio vrlo marljiv i discipliniran u svojim svakodnevnim obavezama. Neprekidno je proučavao Kur'an i držao ga u svojim rukama. Bio je potpuno posvećen širenju duhovnih pravila.

Stih: 120 Oko njega se ubrzo okupio krug sljedbenika koji su cijenili njegovo znanje o vjerskim zakonima. Započeo je i radove na uređenju i izgradnji posebnog molitvenog prostora (Idgah) u selu.

Stih: 121 Radovi su napredovali, no ubrzo je među mještanima došlo do određenih nesuglasica i prigovora oko tog objekta. Zbog tih optužbi i neslaganja, izgradnja je na neko vrijeme potpuno zaustavljena.

Stih: 122 Taj se fakir tada naljutio i odlučio napustiti to mjesto. Vratio se natrag u Shirdi i odlučio trajno useliti u staru džamiju u kojoj je boravio Baba. Među njima dvojicom započeli su svakodnevni razgovori.

Stih: 123 Taj je fakir bio vrlo oštar u svom govoru, no Baba je s njim razgovarao s velikim strpljenjem i blagošću. Mještani sela često su dolazili i sa zanimanjem pratili njihove rasprave u džamiji.

Stih: 124 Javhar Ali je tada ponosno izjavio mještanima: „Ovaj skromni mladić (Baba) od danas je moj izravni učenik!" Baba je na te njegove riječi samo blago kimnuo glavom, prihvaćajući tu ulogu bez ikakva otpora ili ponosa.

Stih: 125 Između njih dvojice donijeta je zajednička odluka da na neko vrijeme napuste Shirdi. Otputovali su zajedno i smjestili se u obližnjem mjestu Rahati, živeći tamo u potpunoj povučenosti.

Stih: 126 Tako se očitovala iznimna Babina skromnost i spremnost da služi drugome. Učitelj je bio ponosan na svog učenika, a učenik je s najvećim poštovanjem ispunjavao svaku njegovu zapovijed. Baba nikada nije pokazao nepoštovanje prema njemu.

Stih: 127 Iz njegovih usta nikada nije izašla nijedna loša riječ. Uvijek je s najvećom pažnjom slušao upute Javhar Alija. Bez obzira na to jesu li te upute bile ispravne ili ne, Baba bi ih mirno prihvatio i proveo u djelo. Tako je teklo njihovo zajedničko vrijeme.

Stih: 128 Služenje guruu i povremeni odlasci u Shirdi postali su uobičajeni. Kada se to počelo događati, uslijedili su novi događaji.

Stih: 129 Ti su se odlasci i dolasci zaredali, a njihovo boravište postalo je selo Rahata. Taj je fakir bio vrlo oštar i ponosan, pa se udaljenost do Shirdija činila još većom.

Stih: 130 Javhar Ali je pred ljudima pokazivao ponos, ali Sai je u sebi bio potpuno spoznat i stabilan. Njegovo unutarnje stanje bilo je posve drugačije. Sai je spalio sav tjelesni ego.

Stih: 131 Sai je potpuno uništio svaku vrstu ponosa. Slušatelji to mogu lako zaključiti. No, njegovo je ponašanje i dalje bilo usmjereno prema dobrobiti i pouci običnog naroda. Nakon nekog vremena, vjernici u Shirdiju osjetili su golemu ljubav prema Babi.

Stih: 132 Bilo im je neprihvatljivo i teško biti odvojeni od Babe. Vidjevši to, mještani Shirdija postali su vrlo zabrinuti u svom umu. Razmišljali su kako da ga vrate natrag i ponovno učine svojim.

Stih: 133 Baš kao što su zlato i njegov sjaj, ili svjetiljka i njezino svjetlo nerazdvojni, takvo je bilo i Babino unutarnje stanje jedinstva s božanskim. Vidjevši to, cijeli se vjernički krug u Shirdiju ujedinio.

Stih: 134 Svi su zajedno otišli u Rahatu kako bi doveli Babu natrag. Uložili su golem trud i snažno počeli nagovarati fakira Javhar Alija da pusti Babu natrag u Shirdi.

Stih: 135 Čuvši to, fakir se žestoko razljutio i pokazao svoju opaku narav. Rekao je mještanima: „Ovaj fakir je moj učenik. Nemojte stvarati nikakve prepreke između nas. Ja ga nikada neću pustiti."

Stih: 136 „Ako pokušate išta učiniti, morat ćete pobjeći iz ovog sela. Ja ću uništiti cijelo vaše mjesto." Njegov gnjev prema mještanima bio je golem i strašan.

Stih: 137 Taj je gnjev bio toliko jak da je fakir bio spreman na fizički sukob. No, mještani su smislili mudar plan kako bi smirili njegovu ljutnju.

Stih: 138 Baba je tada mirno saslušao cijelu situaciju i predložio rješenje. U tom trenutku, ponosni fakir se odjednom umiješao i upitao mještane: „Zašto ste doveli ove dječake sa sobom? Što oni ovdje traže?"

Stih: 139 „Oni ovdje samo stvaraju buku i govore loše stvari o meni. Neka ti dječaci odmah odu odavde, nemojte ih više dovoditi u moju blizinu." Tako je najprije strogo poručio mještanima.

Stih: 140 No, mještani su ostali uporni i ponovili svoj zahtjev. Rekli su mu: „Povedimo i tebe zajedno s nama u Shirdi. Neka i ti i dječak pođete zajedno."

Stih: 141 Kada je to čuo, ponosni fakir je na kraju pristao i krenuo s njima. Tako su se i Javhar Ali i Baba zajedno vratili u Shirdi, a mještani su ih dočekali s olakšanjem. No, nitko zapravo nije mogao razumjeti taj neshvatljivi Babin čin i igru.

Stih: 142 Kako je moguće da je Sai, koji je sam utjelovljeni vrhovni Brahman, dopustio da ga prazna tikva poput Javhar Alija naziva svojim

učenikom? No, svetac Devidas ubrzo je odlučio tome stati na kraj u Shirdiju.

Stih: 143 Devidas je bio predivno građen svetac, a njegove su oči zračile posebnom milinom i snagom. Imao je tek oko dvanaest godina kada se prvi put pojavio i smjestio u Shirdiju.

Stih: 144 Bio je to iznimno mlad i skroman asket. Nosio je samo jedan jednostavan komad tkanine oko bokova. Njegovo stalno boravište postao je lokalni hram boga Marutija (Hanumana). Tamo se smjestio kao putnik namjernik.

Stih: 145 Ugledni mještanin Appa Kote Patil i Mahalsapati redovito su dolazili k njemu. Čak su i učenjaci poput Kashinatha počeli dolaziti i tražiti njegovo duhovno vodstvo. Tako je rasla njegova slava.

Stih: 146 Kada je ta velika svadbena procesija s Babom stigla u Shirdi, Devidas je već bio tamo. On je bio prvi koji je prepoznao Babinu stvarnu veličinu. Smjestili su se zajedno u Shirdiju, a Appa Kote Patil ga je počeo poučavati pismu.

Stih: 147 Poučavao ga je svetim tekstovima poput *Venkatesha Stotre*. Svi su mještani s velikim poštovanjem dolazili i slušali njihove recitacije. Devidas je pokazao iznimno veliko znanje i mudrost, a učenjaci poput Kashinatha postali su njegovi sljedbenici i pali pred njegova stopala.

Stih: 148 Tada su pred tog ponosnog fakira Javhar Alija iznijeli duboka filozofska i vjerska pitanja. Započela je velika rasprava o svetim zakonima, a ponosni fakir je upao u vlastitu zamku jer nije znao odgovore. Izgubio je tu raspravu i osramoćen pobjegao iz sela.

Stih: 149 Otišao je u mjesto Vaijapur i tamo ostao boraviti. Nakon mnogo godina, ponovno se vratio u Shirdi, ali ovaj put potpuno ponizan. Poklonio se Sai Babi i priznao ga kao svog vrhovnog učitelja.

Stih: 150 Sav njegov prijašnji lažni ponos i iluzija u tom su se trenutku potpuno raspršili. Baba ga je primio s istim onim suosjećanjem kao i prije. Fakir se gorko pokajao zbog svojih prijašnjih djela.

Stih: 151 To su doista neshvatljiva i čudesna djela našeg Sai Babe. Iz ove priče jasno se vidi kako učitelj postaje učenik, a učenik učitelj, kada se susretnu s čistom vjerom i poštovanjem.

Stih: 152 Sai Nath je samim svojim držanjem i blagošću održao veliku lekciju svima. Čovjek treba uvijek ostati skroman i stabilan u svojoj pravoj prirodi, bez obzira na to kako ga drugi nazivali.

Stih: 153 Izbjegavajte svaki ponos, lažnu važnost i ego. Neka vam ova priča bude pouka za vaš vlastiti um. Onaj tko nadvlada svoj ego, taj postiže stvarni duhovni napredak.

Stih: 154 Nikada nemojte dopustiti da se u vašem srcu rodi oholost ili želja za nadmetanjem s drugima. Usmjerite svoj um prema čistoj i nesebičnoj dobroti.

Stih: 155 Samo onaj tko potpuno spali svoj ponos i ego, taj doista ispunjava smisao svog ljudskog postojanja. Takva duša postiže najviši duhovni cilj i pronalazi trajni mir.

Stih: 156 Promatrajući to neshvatljivo i stabilno Babino stanje, i mali i veliki ostajali su zadivljeni u svom srcu. Njegov blagi i mili lik trajno se urezao u pamćenje svih mještana.

Stih: 157 Svi mještani i vjernici rado su dolazili u džamiju kako bi učili od svetaca. Među njima je vladao duboki mir i potpuno zajedništvo, bez ikakvih podjela.

Stih: 158 Učio ih je kako pravilno čitati i razumjeti svete spise. Svakoga dana, pod vodstvom tih velikih duša, cijelo je selo napredovalo u znanju i

mudrosti, a njihova je predanost Bogu postajala sve jača.

Stih: 159 Tako su svi ljudi razgovarali i raspravljali o tome. To su bila čuda i djela koja su se događala prema sudbini i plodovima prošlih života, a ne prema uobičajenom ljudskom razumu.

Stih: 160 Čak i kada sunce zađe i padne mrak, mudri ljudi ne gube svoje unutarnje znanje i spoznaju o jedinstvu svega. Cijeli ovaj beskrajni svemir za njih je jedno.

Stih: 161 To je pravo značenje i pouka o odnosu između učitelja (gurua) i učenika. Mahalsapati je prvi prenio i proširio tu vijest među mještanima.

Stih: 162 Tako je ta priča detaljno ispričana i zabilježena. Neka slušatelji s velikom pažnjom prate i slušaju iduća poglavlja koja donose još dublje i tajanstvenije priče.

Stih: 163 Možda će se netko zapitati kako je stara, napuštena džamija postala tako važno i slavno mjesto. Sai ne mari je li netko hinduist ili musliman, njegovo je srce ispunjeno čistim suosjećanjem prema svima.

Stih: 164 To je bila velika i teška zadaća u Shirdiju. Vjernici su morali proći kroz mnoga iskušenja i patnje, no sve je to prikazano i objašnjeno na najbolji način. Hemad (autor) traži utočište na Saijevim stopalima.

Stih: 165 Primanje njegova blagoslova i milosti (Prasada) donosi pročišćenje i ispunjenje svih želja. Slušanje ovih priča uništava sve teške grijehe i patnje uma.

Stih: 166 Ova sveta priča donosi čisti blagoslov i mir. Ovime završava peto poglavlje knjige Sai Satcharita, koje je spjevao Bhakta Hemadpant za dobrobit i spasenje svih vjernika. Neka bude mir.
Neka ovo bude ponuđeno svetom učitelju Sai Nathu. ॥ *Neka bude blagoslovljeno.* ॥

II Sada započinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 6 II

Uvodne posvete (sitnim slovima):
Klanjam se gospodaru Ganeshi. Klanjam se božici Saraswati. Klanjam se vrhovnom Guruu. Klanjam se obiteljskom božanstvu. Klanjam se svetom Ramachandri. Klanjam se svetom učitelju Sai Nathu.

Stih: 1 Ovaj svjetovni život je poput nepreglednog i dubokog oceana patnje. Sveti učitelj (Sadguru) je jedini sigurni kormilar i lađa koja nas vodi prema drugoj obali i oslobođenju.

Stih: 2 Čim čovjek čuje riječ „Sadguru", u njegovu se srcu odmah budi sjećanje na Boga i nestaje svaka briga. Zato s velikom predanošću naslanjam svoju glavu na njegova stopala.

Stih: 3 On u svojim rukama drži sveti pepeo (Udi) koji vadi izravno iz svoje svete vatre (Dhuni). Taj pepeo je vječni lijek i zaštita, a njegova blaga ruka na glavi vjernika donosi potpuni mir.

Stih: 4 Kada se čovjek približi njegovim stopalima, srce mu se preplavljuje čistom ljubavlju, a iz očiju mu teku suze radosnice. Čak i ako se pojave teške životne prepreke, njegova milost ih odmah spaljuje.

Stih: 5 Njegova riječ i govor donose mudrost i rješavaju sve svjetovne zagonetke. Tko god se prepusti njegovu vodstvu, pronalazi trajnu stabilnost i mir u svom životu. Njegova ruka pruža ruku spasa svakome.

Stih: 6 To je ruka koja uništava sve grijehe nakupljene kroz mnoge prošle živote. Sveta vatra u džamiji čisti srce od svakog ponosa i ega, a um postaje potpuno pročišćen i posvećen Saiju.

Stih: 7 Njegov oblik je predivan i ugodan za gledanje. Kada se grlo stegne

od silnih emocija, iz očiju poteku suze radosnice, a u srcu se budi osam vrsta duhovnih stanja (Ashtabhava).

Stih: 8 Ta božanska energija uništava svu unutrašnju tamu i prosvjetljuje um. Nestaje svaka vezanost za materijalni svijet i ponos biva nadvladan.

Stih: 9 Zato s najvećom predanošću padamo ničice pred svetog učitelja. Neka naša usta neprekidno ponavljaju ime „Sai Ram", a uši neka slušaju samo njegove priče.

Stih: 10 Kamen mudraca (Paris) može pretvoriti obični metal u zlato, ali ne može ga pretvoriti u drugi kamen mudraca. No, Sadguru od svog učenika stvara biće jednako sebi.

Stih: 11 Može li se uopće opisati ta njegova golema milost? Njegova djela donose spasenje svima. Onaj tko mu se potpuno prepusti, pronalazi vječnu stabilnost uma.

Stih: 12 Čak i ako netko ne zna čitati ni pisati, njegova milost mu otvara unutrašnje oči i daruje mu mudrost. Kada se ego potpuno uništi, tada se spoznaje stvarna istina.

Stih: 13 Kada se ukloni lažni ponos, duša pronalazi svoje pravo utočište. Učenik tada prepoznaje božansku prisutnost u svemu, a tijelo, govor i um bivaju posvećeni Saiju.

Stih: 14 Kroz ispravno djelovanje (Dharma), potragu za bogatstvom (Artha), svjetovne želje (Kama) i konačno oslobođenje (Moksha), vodi nas njegova sigurna ruka, bez ikakvog napora s naše strane.

Stih: 15 Taj put ispravnog djelovanja i znanja vrlo je dubok i neshvatljiv. No, put pobožnosti (Bhakti) najlakši je i najsigurniji način da se stigne do božanskog cilja.

Stih: 16 Taj je put naizgled pun prepreka i trnja, no Sadguru s njega uklanja svaki kamenčić. Onaj tko ima nepokolebljivu vjeru, taj sigurno stiže do druge obale.

Stih: 17 Kada se um potpuno smiri i utiša, u njemu se budi stvarno znanje i odricanje. Tada se postiže najviša svjesnost, a duša biva oslobođena svih iluzija.

Stih: 18 Iako se nalazi unutar materijalnog tijela, svetac prebiva izvan svih tjelesnih ograničenja i uoči se njegovo jedinstvo s vrhovnim Brahmanom.

Stih: 19 On upravlja cijelom ovom kozmičkom iluzijom (Mayom) i trima osnovnim silama prirode (Gunama). Sve ove obmane i obredi događaju se pod njegovim izravnim nadzorom.

Stih: 20 On donosi blagoslov i radost cijelome svijetu. Njegovo ime i oblik su vječni i nepromjenjivi, a njegova milost teče bez ikakvih prepreka prema svim živim bićima.

Stih: 21 Cijeli ovaj beskrajni svemir ispunjen je njegovom prisutnošću, a sve međusobne veze i događaji nastaju i nestaju unutar njegova božanskog bića.

Stih: 22 Ta kozmička iluzija ne može dotaknuti onoga tko je spoznao pravu narav i bit svetaca. To stanje je iznad svih tjelesnih i materijalnih oblika.

Stih: 23 Iako se manifestira kroz materijalno tijelo, njegova je prava priroda posve duhovna i nematerijalna. On je vrhovni gospodar cijelog svemira.

Stih: 24 Sve ove sile prirode i materijalni elementi nastali su iz tog istog izvora, a njegova milost upravlja njihovim kretanjem i djelovanjem u svijetu.

Stih: 25 Ta se čuda i neshvatljiva djela ne mogu u potpunosti objasniti uobičajenim ljudskim jezikom. Ona se mogu spoznati samo kroz čistu i nepokolebljivu vjeru.

Stih: 26 Kada se um oslobodi svih sumnji, u njemu se budi vječna radost i blaženstvo. To je konačni cilj svakog duhovnog tragača i vjernika.

Stih: 27 Bez obzira na to bavi li se čovjek svjetovnim poslovima ili meditacijom, njegovo srce uvijek treba biti čisto i okrenuto prema svetim stopalima učitelja.

Stih: 28 Sve ove tri osnovne sile prirode djeluju unutar materijalnog svijeta, no svetac prebiva izvan njih, u potpunoj slobodi i vječnom miru.

Stih: 29 Cijeli ovaj svijet zapravo je njegova velika i čudesna igra. Izreka „Sve je to Brahman" pronalazi svoje stvarno ispunjenje i dokaz u njegovu biću.

Stih: 30 Svi ovi oblici i materijalne stvari nastaju iz tog istog božanskog izvora. Mudri ljudi to lako prepoznaju i ne dopuštaju da ih vanjski izgled obmane.

Stih: 31 Sveti spisi i Vede neprekidno govore o toj istoj vrhovnoj istini. Ta slava i dobrobit nalaze se ovdje, u blizini svetog učitelja.

Stih: 32 Njegovo prebivalište je najsvjetlije i najčišće mjesto na zemlji. Tamo nema mjesta ni za kakvu tugu, strah niti lažnu važnost.

Stih: 33 Istinski vjernici uvijek su blizu njega i uživaju u njegovoj milosti. Njihov život dobiva svoj puni smisao i cilj kroz to nesebično služenje.

Stih: 34 Ta je pobožnost predivna i slatka, a njezini plodovi su vječni. Onaj tko s čistim srcem moli, taj prima njegov blagoslov u svakom trenutku.

Stih: 35 Njegova milostinja i darovi čiste dušu od svih grijeha. Zato pružite svoje ruke s povjerenjem i zatražite njegovu zaštitu i vodstvo.

Stih: 36 Primanje tog blagoslova donosi neizmjernu sreću i radost. Čovjek tada osjeća kako mu se unutrašnje biće puni čistom ljubavlju prema svim živim stvorenjima.

Stih: 37 Svi oni koji sumnjaju, neka očiste svoj um i neka s povjerenjem pristupe njegovim stopalima. Tamo će pronaći odgovore na sve svoje skrivene čežnje.

Stih: 38 Ta je ljubav neshvatljiva i golema, a njezina snaga nadilazi sve uobičajene zakone prirode. Ona spaja vjernika s njegovim guruom u vječni savez.

Stih: 39 Zato usmjerite sve svoje misli, pamćenje i pažnju prema njegovu liku. Zaboravite na prolazni tjelesni ponos i dopustite duši da pronađe svoj trajni i vječni mir.

Stih: 40 Kada se um spoji s tim vrhovnim blaženstvom, tada nastupa stanje bez ikakvih misli. Kada je unutrašnjost potpuno pročišćena, tada se postiže savršeno ispunjenje. To je stvarni znak i dokaz druženja sa svetcima.

Stih: 41 U takvom stanju čovjek postiže potpuno zadovoljstvo i mir. Kakve su to priče o sretnim ljudima i njihovim sudbinama? Svi oni koji slušaju ove riječi s velikim poštovanjem, postaju oslobođeni od svih svjetovnih iluzija.

Stih: 42 Kroz slušanje ovih priča postiže se duhovno olakšanje i odmor. Um biva oslobođen od svih skrivenih nemira i patnji, a duša pronalazi vječnu sreću. Zato nastavimo s pričom o obnavljanju starih običaja i festivala u Shirdiju.

Stih: 43 Sada ću vam ispričati o pokretanju i uređenju velikog godišnjeg festivala (Utsav). Poslušajte kako se ta zamisao rodila u srcu jednog vjernika i kako se proširila među mještanima.

Stih: 44 Živio je jedan čovjek po imenu Gopalrao Gund, koji je bio iznimno odan Babin štovatelj. Na njegovim usnama neprekidno je odzvanjalo božansko ime, a u srcu je nosio čistu vjeru.

Stih: 45 On je bio taj koji je prvi predložio da se u Shirdiju pokrene veliki godišnji sajam i festival (Ura). Ta se zamisao rodila u pravo vrijeme, a mještani su je prihvatili s velikim oduševljenjem.

Stih: 46 Svi su se složili da je to izvrsna prilika za slavlje i okupljanje. Razgovarali su s uglednim mještanima poput Tatya Patila i Dade Kelkara, koji su odmah dali svoju podršku.

Stih: 47 No, za organizaciju takvog velikog skupa bilo je potrebno dobiti službeno dopuštenje od državnih vlasti i okružnog čelnika (Collector). Zato su pripremili službeni zahtjev i predali ga na razmatranje.

Stih: 48 Prikupili su sve potrebne potpise mještana i predali dokumente. No, u samom početku pojavile su se teške prepreke i optužbe od strane nekih zlonamjernih ljudi koji su htjeli spriječiti taj događaj.

Stih: 49 Jedan lokalni službenik (Kulkarni) oštro se usprotivio toj zamisli i počeo stvarati probleme. Pokušao je okrenuti vlasti protiv mještana Shirdija, tvrdeći da će takav skup donijeti nemire.

Stih: 50 Taj je čovjek bio vrlo uporan u svojim lošim namjerama i pokušavao je na sve načine blokirati odluku. No, protiv Babina blagoslova i volje nitko na ovome svijetu nema nikakve moći.

Stih: 51 Kada je stigla službena zapovijed iz okružnog ureda, pokazalo se da su sve prepreke uklonjene. Dopuštenje je odobreno, a Baba je dao svoj

potpuni i konačni blagoslov za početak slavlja.

Stih: 52 Cijelo je selo tada odahnulo i bilo ispunjeno neizmjernom radošću. Babina se volja ispunila, a mještani su odmah započeli s velikim pripremama za organizaciju sajma.

Stih: 53 Odlučeno je da se taj veliki godišnji festival održava svake godine točno na dan praznika Ramnavami. Ta je odluka donesena u dobar i sretan astrološki trenutak, a briga o organizaciji povjerena je odboru.

Stih: 54 Tako je u vrijeme Ramnavamija Shirdi postao središte okupljanja nepreglednog mnoštva ljudi. Organizacija je bila izvrsna, a mještani su se brinuli o hrani i smještaju za sve putnike namjernike.

Stih: 55 Iz godine u godinu taj je festival rastao i postajao sve veći i slavniji. Na glavnom seoskom trgu podizane su predivne zastave, a cijelo je mjesto odzvanjalo radosnim pjesmama i zvukom bubnjeva.

Stih: 56 Podignut je i poseban molitveni prostor unutar džamije, a vjernici su donosili darove i ukrase. Dvije velike i predivno izrađene zastave podignute su u čast gospodara.

Stih: 57 Te su zastave vijorile visoko iznad krovova, označavajući Babinu pobjedu i zaštitu nad cijelim mjestom. Vjernici iz mjesta Puntambe također su dali svoj doprinos i donijeli raskošne ukrase.

Stih: 58 Slavlje je bilo veličanstveno, a radost mještana nemjerljiva. Ta nova tradicija u Shirdiju donijela je veliko zajedništvo između hinduista i muslimana, jer su svi zajedno sudjelovali u obredima.

Stih: 59 Svi su radili u potpunom skladu, zaboravivši na sve prijašnje razlike i nesuglasice. Tada se pojavila nova zamisao da se tijekom festivala organizira i veliko neprekidno pjevanje Božjeg imena (Bhajan).

Stih: 60 Željeli su da to pjevanje traje danonoćno, bez ikakva prekida. To je bila velika i plemenita ideja koja je trebala donijeti još veći blagoslov i duhovnu korist za sve posjetitelje.

Stih: 61 Tako je pokrenut taj veličanstveni program koji traje godinama. Taj se duhovni uzlet dogodio u godini tisuću devetsto i jedanaestoj (1911), kada je cijeli festival podignut na još višu razinu.

Stih: 62 Svi prisutni osjetili su golemu snagu i prisutnost Sai Babe. U to je vrijeme ugledni vjernik Kaka Mahajani također boravio u Shirdiju, obavljajući svakodnevno štovanje s velikom predanošću.

Stih: 63 Upravo u to vrijeme stigao je i gospodin Radhakrishna Ayi, koji je u svom srcu osjetio snažno unutrašnje nadahnuće. Razmišljao je kako da doprinese organizaciji i slavlju praznika Ramnavami.

Stih: 64 Taj je dan bio iznimno važan jer se slavio dan rođenja svetog kralja Rame. Sve je moralo biti pripremljeno na najbolji i najsvečaniji način, bez ikakvih propusta.

Stih: 65 Kaka Mahajani je tada otišao kod Babe kako bi ga upitao za savjet i dobio njegovo izravno dopuštenje. Baba ga je saslušao i blago se nasmiješio, dajući svoj pristanak.

Stih: 66 Rekao mu je: „Obavite taj posao s čistim srcem i bez ikakva straha. Sve će proći u najboljem redu." Nakon toga, započeli su s organizacijom svečanih predavanja i pjevanja (Kirtan).

Stih: 67 No, pojavio se problem jer u selu nije bilo nikoga tko bi mogao stručno i pravilno voditi to svečano pjevanje i držati govore pred mnoštvom ljudi. To je bila jedina briga koja im je preostala.

Stih: 68 Radhakrishna Ayi je tada predložio da se u pomoć pozove poznati pjevač i propovjednik Das Ganu. On je bio nadaleko slavan po svom

predivnom glasu i dubokom poznavanju svetih spisa.

Stih: 69 Svi su se složili s tim prijedlogom i odmah poslali poruku Das Ganuu. Kada je primio poziv, on je rado pristao i bez odgađanja krenuo na put prema Shirdiju kako bi ispunio tu svetu dužnost.

Stih: 70 Stigao je točno na vrijeme, a mještani su ga dočekali s velikim olakšanjem i poštovanjem. Tako su i Das Ganu i Kaka Mahajani zajedno započeli s pripremama za veliko podnevno slavlje.

Stih: 71 Vrijeme za dolazak gostiju bilo je idealno. Bhishma je tada prenio Kaki radosnu misao koja se rodila u njegovu umu. Rekao je da Sadguru daje unutrašnji poticaj za ovo djelo.

Stih: 82 U Shirdiju se svake godine održava sajam (Urus), a dan rođenja kralja Rame (Ramnavami) idealna je prilika da se ti događaji spoje u jedno veliko slavlje.

Stih: 83 Kaki se ta zamisao odmah svidjela. Rekao je da je to doista Babina volja i da treba odmah krenuti u njezino provođenje. No, pojavio se problem jer u selu nije bilo iskusnog propovjednika (Kirtankara).

Stih: 84 Bhishma je tada predložio: „Ti preuzmi sviranje harmonija i vođenje ritma, a Radhakrishnamai će pripremiti svečani prah (Sunthada). Ja ću preuzeti ulogu propovjednika i držati govor."

Stih: 85 Nemojte više odgađati ovaj sveti zadatak. Shreepad Joglekar također je pružio podršku i rekao da odmah krenu s pripremama. Otišli su u džamiju zatražiti Babino dopuštenje.

Stih: 86 Pitali su Babu za dopuštenje da započnu sa svečanim pjevanjem i govorom (Kirtan). Obojica su stala ispred njega, a Baba je odmah dao svoju izričitu zapovijed i blagoslov.

Stih: 87 Kada su dobili njegovo odobrenje, u srcu im se rodila golema radost. Baba ih je upitao: „Što to točno pripremate?" Bhishma mu je tada ponizno objasnio cijeli plan.

Stih: 88 Kaka se odmah sjetio preostalih obveza. Izvijestio je Babu o pripremama hrane i darova (Naivedya). Ta se zamisao svima urezala u um, a pripreme za festival tekle su bez ikakvih prepreka.

Stih: 89 Sljedećega dana, rano ujutro, Baba je otišao u smjeru Lendija. Stanovnici sela odmah su iskoristili tu priliku i započeli s podizanjem velike svečane kolijevke u džamiji.

Stih: 90 Kada se Baba vratio natrag u džamiju, ugledao je tu kolijevku i odjednom se žestoko razljutio. Uzeo je svoj drveni štap (satka) i počeo vikati na prisutne, pitajući ih tko im je dopustio da to postave.

Stih: 91 Svi su se prisutni prestrašili njegova gnjeva i nitko se nije usudio prići bliže. Kaka je stajao po strani, pitajući se što učiniti, jer je Babino unutrašnje stanje u tom trenutku bilo posve neshvatljivo.

Stih: 92 No, taj gnjev bio je samo privremen. Ubrzo se njegovo lice smirilo, a u očima mu se ponovno pojavio onaj blagi i suosjećajni sjaj. Dopustio je da se kolijevka ostavi na svom mjestu.

Stih: 93 Radhakrishnamai je tada donijela predivne ukrase i svilene tkanine kojima je ukrasila kolijevku. Cijela je džamija blistala u raskoši, a unutrašnjost je bila ispunjena mirisom tamjana.

Stih: 94 Das Ganu je tada stao ispred kolijevke i započeo svoje nadahnuto podnevno pjevanje. Njegov predivni glas odzvanjao je Shirdijem, a mnoštvo vjernika slušalo je njegove riječi u potpunoj tišini.

Stih: 95 Pjevao je o rođenju svetog kralja Rame i o njegovim čudesnim djelima na ovome svijetu. Kada je stigao točan trenutak podneva, na

kolijevku je prosut crveni svečani prah (Gulal) u znak proslave rođenja.

Stih: 96 Radost u džamiji bila je neopisiva. Svi su zajedno pjevali u slavu Boga, a zvuci zvona i bubnjeva ispunili su cijelo selo. Babin blagoslov osjetio se u svakom kutku.

Stih: 97 Kada je to veliko slavlje završilo, mještani su počeli dijeliti svečanu hranu i darove svim posjetiteljima. Taj je dan donio golemo zajedništvo i mir u srca svih hodočasnika.

Stih: 98 Das Ganu je tom prigodom dobio visoka priznanja i darove od mještana zbog svog predivnog propovijedanja. No, on je sve te zasluge pripisao isključivo Babinoj neizmjernoj milosti.

Stih: 99 Sljedećega dana slavlje se nastavilo kroz obred Gopalakale (razbijanje posude s hranom). Svi su mještani sudjelovali u toj radosnoj igri, a festival je službeno priveden kraju u potpunom skladu.

Stih: 100 Tako je u Shirdiju uspostavljena ova predivna tradicija proslave Ramnavamija. Ona se s velikim uspjehom održava svake godine, privlačeći sve veći broj iskrenih vjernika sa svih strana.

Stih: 101 Kaka Mahajani i drugi ugledni sljedbenici preuzeli su na sebe trajnu obvezu da organiziraju ovaj događaj i brinu se o svim pojedinostima, točno prema Babinim uputama.

Stih: 102 Svake godine, u vrijeme tog festivala, Shirdi poprima izgled pravog i veličanstvenog svetišta. Ta pobožnost i čista ljubav vjernika prema Babi ostaju trajno zabilježene u ovim stihovima.

Stih: 103 Kaka je ostao u Shirdiju kako bi vodio brigu o svakodnevnim obredima i štovanju. Das Ganuovo propovijedanje postalo je trajni dio tradicije, a slava o Sai Babi nastavila je rasti i širiti se cijelim svijetom.

Stih: 104 Svi su pjevači i vjernici s velikim žarom sudjelovali u tim obredima. Kaka Mahajani je uložio sav svoj trud kako bi uspješno organizirao taj veliki festival.

Stih: 105 Iako su se u početku pojavile određene poteškoće, Babin blagoslov je sve nadvladao. Das Ganuovo nadahnuto propovijedanje (Kirtan) privuklo je i staro i mlado.

Stih: 106 Svi oni koji su čuli za slavu Sai Babe požurili su prema Shirdiju. U njihovim se srcima probudila snažna želja da ga vide i prime njegov daršan.

Stih: 107 Među hodočasnicima je bio i pobožni Balabuva, poznati pjevač i svirač iz Satare. Čim je čuo za Babu, odmah je osjetio unutrašnji poziv da dođe.

Stih: 108 On je bio iznimno cijenjen u svom kraju zbog širenja duhovne glazbe. Njegov dolazak u Shirdi donio je novu radost i radosne pjesme cijeloj zajednici.

Stih: 109 Tako su se ti festivali – sajam (Urus) i proslava Ramnavamija – spojili u jedno veliko, trajno godišnje slavlje koje je mještanima donijelo veliki ponos.

Stih: 110 Svi troškovi i pripreme oko hrane rješavali su se zajedničkim doprinosima vjernika. Izgrađen je i poseban sustav upravljanja kako bi sve teklo bez zastoja.

Stih: 111 Ta dva velika slavlja privlačila su nepregledne kolone ljudi. Mještani su s ponosom i ljubavlju ugošćivali svakog putnika namjernika, ne tražeći ništa zauzvrat.

Stih: 112 No, jedne godine u selu se pojavila opasna zarazna bolest (kolera), što je izazvalo veliku paniku i strah među stanovnicima. Mnogi su

predlagali da se festival odgodi.

Stih: 113 Okružni uredi i vlasti poslali su službeno pismo upozorenja seoskom upravitelju. Zbog loših zdravstvenih uvjeta, održavanje sajma bilo je strogo zabranjeno te godine.

Stih: 114 Stanovnici sela bili su duboko razočarani tom odlukom. No, u tom teškom trenutku, cijeli se odbor ponovno okupio i odlučio zatražiti Babin savjet.

Stih: 115 Otišli su do njega i iznijeli mu cijelu situaciju. Baba ih je saslušao, a zatim je s velikom sigurnošću poručio: „Nemojte otkazivati slavlje. Održite festival točno na dan Ramnavamija."

Stih: 116 „Neka se nitko ne boji ove bolesti. Moja ruka pruža ruku spasa i zaštitu cijelome selu." Te su Babine riječi odmah donijele olakšanje i odagnale sav strah.

Stih: 117 I doista, festival je održan s velikim uspjehom, a zaraza se nekim čudom potpuno povukla iz Shirdija. Svi su mještani ostali zadivljeni tim novim dokazom Babine božanske moći.

Stih: 118 Nakon tog događaja, povjerenje vjernika postalo je nepokolebljivo. Čak su i visoki državni činovnici iz grada počeli redovito dolaziti i slati svoje priloge za hram.

Stih: 119 Radhakrishnamai je preuzela brigu o čišćenju i uređenju svih prostorija unutar džamije. Njezina predanost i trud bili su vidljivi na svakom koraku.

Stih: 120 Svi vjernici, predvođeni Kaka Sahebom Dixitom i Tatya Patilom, pomagali su u nabavi novih ukrasa i posuda. Cijeli je hramski kompleks blistao u čistoći.

Stih: 121 Proslava u džamiji postala je središte duhovnog uzleta. Svake godine, u vrijeme praznika Ramnavami, Shirdi je bio preplavljen radosnim uzvicima i pjesmom u slavu Boga.

Stih: 122 Dvije velike svečane zastave ponovno su podignute iznad krova džamije. Taj prizor visoko podignutih zastava donosio je osjećaj sigurnosti i mira svim hodočasnicima.

Stih: 123 To zajedničko slavlje hinduista i muslimana postalo je prepoznatljivo obilježje Shirdija. Svi su zaboravili na svoje prijašnje razlike i radili u potpunom skladu.

Stih: 124 Das Ganuovo podnevno propovijedanje postalo je najvažniji dio cijelog programa. Njegove priče o rođenju kralja Rame punile su oči vjernika suzama radosnicama.

Stih: 125 Kada bi završilo podnevno slavlje, započeo bi obred Gopalakale. To je bila radosna igra razbijanja glinene posude s hranom, u kojoj su sudjelovali svi mještani.

Stih: 126 Plodovi tog festivala i duhovna korist bili su neprocjenjivi. Svaki posjetitelj vraćao se kući pročišćena srca i s čvrstom vjerom u Babinu trajnu zaštitu.

Stih: 127 Nakon što bi festival službeno završio, u Shirdiju bi ponovno zavladao onaj uobičajeni, duboki mir. No, pripreme za iduću godinu započele bi gotovo odmah.

Stih: 128 Kaka Mahajani i drugi ugledni sljedbenici preuzeli su na sebe trajnu obvezu da paze na svaki detalj organizacije, točno prema Babinim uputama.

Stih: 129 Ta je tradicija postala čvrst i trajan temelj cijelog svetišta. Ona svjedoči o neshvatljivim djelima i milosti Sai Babe koji je pretvorio malo

selo u sveto mjesto.

Stih: 130 Svi oni koji s čistim srcem prate i slušaju ove stihove, primaju njegov blagoslov. Ova sveta priča uništava sve teške grijehe i donosi unutrašnje olakšanje.

Stih: 131 Sada poslušajte nastavak ove predivne knjige. Hemadpant (autor) s velikom poniznošću naslanja svoju glavu na svetilište i traži utočište na Babinim stopalima.

Stih: 132 Njegov blagi, suosjećajni i duboki pogled neka uvijek bude usmjeren prema nama. Neka nas njegova ruka vodi kroz sve životne prepreke i oluje ovog svijeta.

Stih: 133 Usmjerite sve svoje misli, pamćenje i pažnju prema njegovu liku. Zaboravite na prolazni tjelesni ponos i dopustite duši da pronađe svoj vječni mir.

Stih: 134 Sve ove priče i čuda zabilježeni su isključivo za dobrobit i spasenje svih vjernika. Neka ova pjesma hvale odzvanja u vašim srcima danonoćno.

Stih: 135 Ovime završavaju ovi stihovi o uspostavi festivala u Shirdiju. Neka cijeli svijet bude ispunjen božanskom radošću, a u idućem poglavlju poslušajte nove, još čudesnije priče o gospodaru.

Stih: 136 Baba bi im davao upute i poticao ih da čine dobro. Svi su mještani trebali uložiti zajednički trud kako bi se osigurala hrana i sve potrebno za noćne obrede.

Stih: 137 Prostor ispred džamije bio je otvoren i neuređen. Kaka Saheb Dixit i drugi vjernici uložili su znatna sredstva i donijeli građevinski material kako bi ga popravili.

Stih: 138 Angažirali su iskusne radnike i kovače koji su započeli s radom. Baba je promatrao njihov trud i davao im smjernice, no radovi na uređenju kompleksa Chavadi ubrzo su naišli na zastoje.

Stih: 139 Jednoga dana, Baba je postao iznimno gnjevan. Jednom rukom uhvatio je stup i počeo snažno tresti konstrukciju, vičući na radnike i tjerajući ih s tog mjesta.

Stih: 140 Uzeo je svoj štap i udario njime, a s glave je skinuo svoju bijelu krpu i bacio je. Njegove oči u tom su trenutku zračile strašnom energijom, a svi prisutni mještani ostali su zatečeni i preplašeni.

Stih: 141 Nitko mu se nije usudio prići niti išta reći u tom sretnom ili nesretnom trenutku. Svi njezini sljedbenici i učenici stajali su podalje, promatrajući taj neshvatljivi gnjev.

Stih: 142 Tatya Patil je u tom trenutku osjetio veliki strah u srcu. Situacija je bila iznimno teška i komplicirana. Pitali su se kako umiriti gospodara i spriječiti daljnje probleme.

Stih: 143 Mnoštvo ljudi okupilo se u blizini, promatrajući taj neobični prizor s velikom tugom i zabrinutošću. Razmišljali su kako riješiti ovu zagonetku i ukloniti prepreke.

Stih: 144 Tada je mještanin Bhagoji Shinde skupio hrabrost i polako mu prišao. Korak po korak, približio se Babi i ponudio mu novu posudu s čistom vodom.

Stih: 145 Donio je i svečani prah te počeo lagano masirati Babine noge. Svi su ostali u čudu kako mu se uspio približiti u tom trenutku, no Bhagoji je bio pun čiste i nepokolebljive vjere.

Stih: 146 Polako i strpljivo, uspio je smiriti Babin golemi gnjev. Njegovo se lice ubrzo ponovno razvedrilo, a u očima mu se ponovno pojavio onaj

uobičajeni, blagi i suosjećajni sjaj.

Stih: 147 Odmah su pozvali lokalnog trgovca i krojača kako bi donijeli novu tkaninu. Baba je uzeo komad tkanine i ponovno ga uredno omotao oko svoje glave.

Stih: 148 Trgovac je donio i predivan svečani turban (Peta). Baba ga je uzeo i osobno stavio na glavu Bhagojija Shindea, dajući mu tako visoko priznanje pred svima.

Stih: 149 Svi prisutni mještani ostali su zadivljeni tim činom. Pitali su se što je bio stvarni uzrok tog iznenadnog gnjeva i galami koja je ubrzo pretvorena u neizmjernu milost.

Stih: 150 No, Babina djela i misli izvan su uobičajenog ljudskog razuma. U jednom trenutku pokazuje gnjev, a već u sljedećem pretvara sve u čistu ljubav, donoseći mir i radost u srca svih.

Stih: 151 Ponekad sjedi u potpunoj tišini, a u njegovu se biću uočava čista ljubav prema svima. Bez ikakva očitog povoda ili razloga, on upravlja sudbinama ljudi i donosi im blagoslov.

Stih: 152 Njegove priče i razgovori uvijek donose pouku. Tko god ih sluša s velikom pažnjom, taj pronalazi odgovore na sve svoje skrivene čežnje i rješava se svih sumnji.

Stih: 153 Svi oni koji s povjerenjem prate ove stihove, primaju njegovu trajnu zaštitu. U idućim poglavljima ove knjige bit će ispričane još čudesnije priče o njegovu životu.

Stih: 154 Sai je vječan, neuništiv i drevan. Za njega nema razlike između hinduista i muslimana (Yavana), niti on mari za podrijetlo. Njegovo srce ispunjeno je čistim suosjećanjem.

Stih: 155 On nas sigurno vodi kroz sve životne oluje i patnje ovog svijeta. Njegova ruka pruža spas svima, a sjećanje na njegova stopala uništava sve teške grijehe.

Stih: 156 Ovime završavaju ove predivne priče o festivalu Ramnavami i čudima u Shirdiju. Knjigu je spjevao Bhakta Hemadpant za dobrobit svih vjernika. Neka bude mir i blagoslov svima.

Neka ovo bude ponuđeno svetom učitelju Sai Nathu. **॥** ***Neka bude blagoslovljeno.*** **॥**

II Sada započinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 7 II

Uvodne posvete (sitnim slovima):
Klanjam se gospodaru Ganeshi. Klanjam se božici Saraswati. Klanjam se vrhovnom Guruu. Klanjam se obiteljskom božanstvu. Klanjam se svetom Ramachandri. Klanjam se svetom učitelju Sai Nathu. Sada započinje priča o čudesnom obnavljanju i slavi hrama.

Stih: 1 S najvećim poštovanjem i predanošću naslanjam svoju glavu na svetilište i traži se utočište na Babinim stopalima. Njegova ljubav prema vjernicima i njegova čuda donose spasenje svima na ovome svijetu.

Stih: 2 On prebiva u vlastitom miru i stabilnosti, iznad svih ovozemaljskih dualnosti i iluzija. Njegova sveta vatra (Dhuni) i pepeo (Udi) služe kao vječni lijek i zaštita za sve ljude.

Stih: 3 Za dobrobit drugih on ulaže trud. Kako brižno čuva i pazi svoje vjerne bhakte. Kako vlastitim rukama i naporom troši svoje tijelo, preuzimajući na sebe patnje svojih vjernika.

Stih: 4 U blizini njegove svete vatre i u njezinu blještavilu stoje poslagane glinene svjetiljke i vrčevi. Korištenje te svete vatre (Dhuni) donosi pročišćenje.

Stih: 5 Kad god se pojave teške životne prepreke, njegova milost ih odmah uništava. Njegovo ponašanje i unutrašnje stanje posve su neshvatljivi običnim ljudima. Hinduisti i muslimani za njega su jednaki.

Stih: 6 Takvo je njegovo utjelovljenje i pojava na ovoj zemlji. Tko bi je mogao u potpunosti opisati? Njegova kasta, podrijetlo, je li hinduist ili musliman – nitko nikada nije uspio saznati niti pronaći nikakav trag o tome.

Stih: 7 Njegovo ime i oblik su vječni i nepromjenjivi. Njegovo je ponašanje uvijek u skladu s tradicijom, no on prebiva izvan svih ljudskih pravila. I hinduisti i muslimani pronalaze utočište na njegovim stopalama.

Stih: 8 Vlastitim rukama uložio je trud i uredio predivan vrt. Svakoga dana pjevao bi duhovne pjesme (Kirtan). Cijela bi džamija bila okupana blistavim sjajem.

Stih: 9 Ta je pobožnost predivna i donosi mir. Kada se unutrašnjost potpuno pročišti, tada se spoznaje stvarna istina. Sve ove obmane i materijalni elementi bivaju nadvladani.

Stih: 10 Na dan rođenja kralja Rame (Ramnavami), u Shirdiju se održava veliki festival. Svi muslimani i hinduisti okupljaju se zajedno na tom slavlju.

Stih: 11 Proslava se organizira s velikim uspjehom, a cijelo selo odzvanja radosnim pjesmama. Peta dana slavlja podižu se predivne svečane zastave iznad krovova džamije.

Stih: 12 No, u samom početku pojavile su se teške prepreke. Neki zlonamjerni ljudi pokušali su zabraniti i spriječiti taj događaj, no Babin blagoslov je sve nadvladao.

Stih: 13 Kada je stiglo službeno dopuštenje, u srcima mještana rodila se golema radost. Baba je bio posve smiren i stabilan, bez ikakve unutrašnje uznemirenosti ili tuge zbog tih svjetovnih problema.

Stih: 14 Rekao im je: „Obavite taj posao s čistim srcem, nema nikakve potrebe za strahom. Sve ove tri osnovne sile prirode djeluju pod mojim nadzorom."

Stih: 15 On je vječni izvor ispravnosti i gospodar cijelog svemira. Njegovo boravište je najsvjetlije mjesto na zemlji, a džamija je postala njegovo

omiljeno skrovište.

Stih: 16 Muslimani tamo obavljaju svoje molitve, a hinduisti donose svoje ukrase i darove. Njegovo srce ispunjeno je čistim suosjećanjem prema svima, bez obzira na njihovu vjeru.

Stih: 17 Danonoćno je boravio u toj staroj džamiji. Tamo se svake večeri palila sveta vatra i obavljalo redovito i svečano štovanje.

Stih: 18 Kada bi završilo podnevno slavlje, započeo bi obred Gopalakale. Svi su mještani sudjelovali u toj radosnoj igri razbijanja glinene posude s hranom.

Stih: 19 Svi vjernici radili su u potpunom skladu, zaboravivši na sve prijašnje razlike i podjele. Muslimanski obredi i hinduistička pobožnost spojili se se u jedno veliko zajedništvo.

Stih: 20 U hramu se obavljalo svakodnevno pranje njegovih stopala i kupanje u toj vodi. Svi prisutni mještani i učenici slušali su njegove zagonetne riječi s najvećim poštovanjem.

Stih: 21 Ugledni građani i hodočasnici redovito su dolazili u džamiju. Svatko je s velikom pažnjom i ljubavlju nastojao pridonijeti uređenju i čišćenju tog svetog prostora.

Stih: 22 Svi oni koji su imali čvrstu i nepokolebljivu vjeru u svom srcu, osjetili su kako im se unutrašnje biće puni čistom radošću samim pogledom na njegov lik (Darshan).

Stih: 23 Čak i ako je netko bio izložen teškim optužbama ili bolestima, njegova bi ruka na glavi donijela potpuno olakšanje i spasenje. Njegov je blagoslov uklanjao svaku vrstu straha.

Stih: 24 On ne mari za kaste, društveni položaj ili podrijetlo. Za njega su i

bogataš i siromah posve jednaki, on na obojicu gleda istim očima punim ljubavi.

Stih: 25 On je iznad svakog lažnog ponosa, ega i tjelesnih ograničenja. Njegovo je biće uronjeno u vrhovnu spoznaju o jedinstvu svega.

Stih: 26 Svi oni koji traže njegovo okrilje, pronalaze vječnu stabilnost uma. Njegov vanjski izgled fakira skriva golemu unutrašnju mudrost i božansku snagu.

Stih: 27 Ponekad bi ga viđali kako provodi sate u osami blizu seoskog potoka, a ponekad bi sjedio u džamiji i razgovarao s lokalnim asketima i putnicima.

Stih: 28 Na njegovim usnama neprekidno je odzvanjala rečenica „Allah-Malik" (Bog je jedini gospodar). Ta kratka i snažna poruka bila je njegov stalni podsjetnik svima.

Stih: 29 Iz ove svete priče jasno se vidi njegova neizmjerna milost prema nemoćnima. Slušanje ovih stihova uništava sve teške grijehe i donosi unutrašnji odmor duši.

Stih: 30 Ta stara, trošna seoska džamija u kojoj je boravio postala je središte duhovnog uzleta i glavno utočište za hodočasnike sa svih strana svijeta.

Stih: 31 Izgrađen je i uređen predivan kompleks hramova, a slava Shirdija proširila se posvuda. Shirdi je postao jednako važan i svet kao i najpoznatija drevna svetišta.

Stih: 32 Stanovnici Shirdija blagoslovljeni su jer svakodnevno svjedoče tim čudima i neshvatljivim djelima. Njihov život dobio je svoj puni smisao kroz to nesebično služenje.

Stih: 33 Onaj tko s čistim srcem i bez sumnje prati ove stihove, prima njegovu trajnu zaštitu. Ova pjesma hvale uklanja sve patnje i vodi dušu prema konačnom oslobođenju.

Stih: 34 On je bio strogi asket (tapasviji). Hodočasnici sa svetih izvora i odričući se sanyasiji u velikom su broju dolazili k njemu. Njegove su riječi uvijek donosile mir.

Stih: 35 Riječi koje je govorio bile su duboke. Neprekidno se čulo zazivanje božanskog imena i spominjanje riječi „Allah", a njegova slava i milost punile su srce svakog vjernika.

Stih: 36 Za askete on je bio utjelovljenje mira. Njegove su riječi bile stvarna suština svih Veda. Nitko nije mogao dokučiti Babine dubine niti unutrašnje stanje.

Stih: 37 Za njega su kralj i prosjak bili jednaki. Božica bogatstva Lakshmi i najbjedniji siromah bili su mu isti. U njegovim očima cijeli je svijet bio jedna obitelj.

Stih: 38 On nije mario tko je loš, a tko dobar. On je prepoznavao unutrašnju bit svakog živog bića. Uništavao je tjelesni ego i darovao duhovnu mudrost.

Stih: 39 To je bilo učenje i spoznaja od Gurua. To je put koji uništava lažnu važnost. Njegovo unutrašnje stanje bilo je stalno slavljenje i sjaj vrhovnog znanja.

Stih: 40 To su doista čuda i djela njegova tijela. Kako uopće opisati te njegove božanske postupke? U Shirdiju se on očitovao kao živi Bog koji hoda zemljom.

Stih: 41 Vlastitim rukama uložio je trud i vodio poslove. Shirdi je predao u ruke Tatya Patila. Postavio je i obnovio hramove Shani, Ganapati i Shankar, kao i hram Maruti.

Stih: 42 Sva su ta mjesta predivno uređena i osigurana. Od ljudi koji su dolazili, Baba je uzimao sitne novčane darove (Dakshina). Od nekih bi uzeo tek nekoliko novčića, a od nekih više.

Stih: 43 Te novce bi odmah istoga dana podijelio siromasima i potrebitima. Nekima bi dao pet, deset, pedeset ili stotinu rupija. Tako je trošio sav taj novac, ne ostavljajući ništa za sebe.

Stih: 44 Onaj tko ima čisto srce, taj razumije te njegove postupke. To je bio njegov način ispunjenja ispravnog djelovanja i uklanjanja karme. Unutrašnjost mu je bila posve čista.

Stih: 45 Ponekad bi ga viđali u neshvatljivim stanjima. Ta Babina čuda bila su golema. Nekima bi podario daršan, a nekima bi izliječio teške bolesti jednim pogledom.

Stih: 46 Njegova unutrašnja snaga bila je čudesna. Pomaknuo bi ruku i uklonio svaku nesreću. Onima koji su bili bolesni, davao je svoj sveti pepeo.

Stih: 47 Čak i ako netko nije uzeo nikakav drugi lijek, njegov bi pepeo donio potpuno ozdravljenje. Mjesecima i godinama ljudi su svjedočili tim čudima u Shirdiju.

Stih: 48 Hodočasnici koji bi stigli na sajam, nakon nekoliko dana vratili bi se kući puni mira. No, u džamiji se svakodnevno obavljao isti obred oko svete vatre.

Stih: 49 Baba bi sjedio ispred te vatre i gledao u plamen. Njegovo je unutrašnje stanje bilo posve uronjeno u meditaciju. Oči su mu sjale poput užarenog ugljena.

Stih: 50 Izgledao je veličanstveno i snažno. Oko njega su stajali njegovi bliski sljedbenici. Njegovo nježno tijelo bilo je ispunjeno božanskom energijom.

Stih: 51 On je bio jedini lijek za sve bolesne i nemoćne. Ta je istina bila nadaleko poznata. No, poslušajte sada priču o jednoj čudesnoj yogijskoj tehnici (Dhauti Kriya) koju je izvodio.

Stih: 52 To je bila neshvatljiva i tajanstvena vještina. Ljudi bi ostali zapanjeni kada bi to vidjeli. Jednom je tako otišao do bunara i donio veliku posudu s čistom vodom.

Stih: 53 Bez ikakva alata ili pomoći, sam je obavio čišćenje svojih unutrašnjih organa. Izvadio bi svoja crijeva iz tijela, potpuno ih oprao vodom i ostavio ih da se suše na suncu na stablu nima.

Stih: 54 To je bila stvarna i živa istina koju su mještani Shirdija osobno vidjeli. Nakon što bi se crijeva osušila, ponovno bi ih vratio natrag u svoje tijelo kroz usta.

Stih: 55 Nekome se ovo može činiti kao puka izmišljotina, ali mještani poput Mahalsapatija to su jasno vidjeli svojim očima. Njegovo tijelo bilo je posve podređeno njegovoj yogijskoj volji.

Stih: 56 Kada bi završio s tim obredom, uzeo bi vodu i isprao svoja usta. Zatim bi sjeo ispred svete vatre i ponovno ušao u stanje potpunog unutrašnjeg mira.

Stih: 57 To su bila djela koja su nadilazila uobičajene zakone medicine i prirode. Liječnici i učeni ljudi iz grada ostajali su bez teksta pred tim njegovim moćima.

Stih: 58 U Shirdiju su svi znali da on nije običan čovjek. Njegov blagoslov štitio je cijelo selo od svih nesreća, gladi i teških zaraznih bolesti.

Stih: 59 Jednom je tako uočena još jedna njegova neobična tehnika (Khanda Yoga). Njegovo bi tijelo tijekom noći bilo podijeljeno na nekoliko dijelova – ruke, noge i glava bili bi potpuno odvojeni jedni od drugih.

Stih: 60 Ti dijelovi tijela ležali bi razbacani po podu džamije. Onaj tko bi prvi put ušao u džamiju tijekom noći, prestrašio bi se misleći da se dogodilo neko ubojstvo ili nesreća, no to je bila njegova tajna yogijska igra.

Stih: 61 Prizor je bio nevjerojatan. Kada bi netko prvi put došao i to vidio, silno bi se preplašio. Pomislio bi da je netko počinio strašan zločin i raskomadao tijelo.

Stih: 62 No, to je bila njegova tajna yogijska igra u džamiji. Danju bi svi ti dijelovi ponovno bili spojeni u cjelinu i nitko ne bi primijetio nikakav trag od noćnog odvajanja.

Stih: 63 Ljudi bi u podne dolazili pred njega. Sva tuga i brige u umu bi nestale. Onaj tko bi došao sumnjajući, otišao bi s potpunim odgovorom i mirom.

Stih: 64 Njegova yogijska moć bila je golema. Čak i kada bi tijelo prividno nestalo, njegova unutrašnja svijest ostajala bi vječno budna i prisutna.

Stih: 65 To nije bila obična varka ili san. Mahalsapati je svojim očima vidio kako se ti dijelovi tijela ponovno spajaju u savršenu cjelinu bez ikakva šava.

Stih: 66 Tko bi uopće mogao objasniti takvu moć? U ljudskom umu budilo se veliko čuđenje. Kada bi ujutro sunce granulo, Baba bi sjedio na svom uobičajenom mjestu.

Stih: 67 Svi prijašnji znakovi odvajanja bi nestali. Baba je bio potpuno stabilan u svom tijelu. To stanje nadilazilo je običan ljudski razum i logiku.

Stih: 68 Ta yogijska tehnika čišćenja i odvajanja tijela bila je dio njegova bića od rane mladosti. Nitko nije mogao razumjeti njezinu stvarnu dubinu i svrhu.

Stih: 69 To je bila neshvatljiva moć yoge. Kroz nju je pokazivao kako je duh potpuno neovisan o materijalnom tijelu. Siromasima i bolesnima donosio je trajno zdravlje.

Stih: 70 Njegova slava proširila se po cijeloj pokrajini. Govorilo se da u Shirdiju prebiva fakir koji liječi ljude bez ikakvih lijekova, isključivo svojom unutrašnjom snagom.

Stih: 71 Njegovo suosjećanje bilo je bezgranično. Svi oni koji su tražili njegovu pomoć, dobili bi zaštitu i mir. Usmjerimo sada pažnju na novu priču o bolesnom dječaku.

Stih: 72 Vijest o Babinim iscjeljenjima stigla je i do obitelji Tatya Patila. Bilo je to u godini tisuću devetsto i desetoj (1910), u vrijeme svetog praznika Dhanateras.

Stih: 73 Baba je sjedio u džamiji, a oko njega su bili okupljeni vjernici. Odjednom se u blizini začuo plač i zapomaganje jedne majke koja je tražila pomoć.

Stih: 74 Njezin sin bio je teško bolestan i gubio je svijest. Liječnici iz grada odustali su od njega i rekli da mu nema spasa. Majka je u očaju dotrčala pred Babu.

Stih: 75 Pala je pred njegova stopala i gorko zaplakala. Molila ga je: „O Sai, spasi moje dijete, ti si mi jedino utočište i nada na ovome svijetu."

Stih: 76 Baba ju je mirno saslušao, a njegovo srce ispunilo se čistim milosrđem. Uzeo je malo svetog pepela (Udi) iz svoje vatre i stavio ga dječaku na čelo.

Stih: 77 Zatim je stavio svoju blagu ruku na dječakovu glavu i tiho izgovorio nekoliko riječi. Istoga trenutka, dječak je otvorio oči i disanje mu se potpuno smirilo.

Stih: 78 Groznica koja ga je danima mučila odjednom je nestala. Majka je ostala bez riječi od čuda i radosti, grleći noge gospodara i zahvaljujući mu na tom daru.

Stih: 79 Svi prisutni u džamiji ostali su zadivljeni ovim trenutnim ozdravljenjem. Vijest o tome brzo je stigla do Nanasaheba Chandorkara i drugih uglednih vjernika.

Stih: 80 Nanasaheb je odmah napisao pismo svom prijatelju liječniku u grad, opisujući mu ovo čudesno ozdravljenje koje prkosi svim zakonima medicinske znanosti.

Stih: 81 Liječnik je bio vrlo sumnjičav i odlučio je osobno doći u Shirdi kako bi istražio taj slučaj. Kada je stigao, Baba ga je primio s blagim smiješkom na licu.

Stih: 82 Baba mu je rekao: „Uvijek imajte čistu vjeru u Boga. On je jedini stvarni iscjelitelj i gospodar koji upravlja životom i smrću svih živih stvorenja."

Stih: 83 Liječnik je pregledao dječaka i utvrdio da je potpuno zdrav i bez ikakvih tragova prijašnje teške bolesti. Sav njegov prijašnji skepticizam u tom je trenutku nestao.

Stih: 84 Poklonio se pred Babom i priznao njegovu božansku moć. Baba mu je tada dao komad odjeće i blagoslovio ga, poručivši mu da uvijek pomaže siromasima u svom radu.

Stih: 85 Radhakrishnamai je s velikom pažnjom pripremila prostor dvorane za smještaj novih hodočasnika. Njezina predanost obogaćivala je svakodnevni život u svetištu.

Stih: 86 Svi ovi događaji i čuda zabilježeni su s velikom točnošću u ljetopisima Shirdija. Ona svjedoče o neshvatljivoj milosti Sai Babe koji

preuzima patnje na sebe.

Stih: 87 Jednoga dana, dok je sjedio u džamiji, Baba je odjednom stavio svoju ruku izravno u užareni plamen svoje svete vatre (Dhuni), ne pokazujući nikakve znakove boli.

Stih: 88 Vjernici su se prestrašili i odmah mu izvukli ruku iz vatre. Kada su je pregledali, vidjeli su da je ruka teško opečena. Pitali su ga zašto je to učinio sebi.

Stih: 89 Baba im je mirno odgovorio: „Daleko odavde, u jednom selu, žena mog vjernika radila je pokraj peći držeći dijete. Dijete je odjednom skliznulo prema vatri."

Stih: 90 „Ja sam morao gurnuti svoju ruku kroz plamen kako bih uhvatio to dijete i spasio mu život. Moje opekline su ništa u usporedbi sa spasom tog nevina bića."

Stih: 91 Čuvši to objašnjenje, svi su prisutni ostali duboko dirnuti njegovom žrtvom. Bhagoji Shinde je odmah donio ljekovito ulje i počeo mu nježno previjati ruku.

Stih: 92 Svakoga dana Bhagoji bi pažljivo čistio i previjao Babinu opečenu ruku. Ta njegova predanost i služenje trajali su mjesecima, sve dok rana potpuno ne zacijeli.

Stih: 93 Bhagoji je to činio s najvećom ljubavlju i vjernošću. To je bio plod njegovih dobrih djela iz prošlih života (Purvajanma) koja su ga dovela u Babinu neposrednu blizinu.

Stih: 94 Iako je rana s vremenom zarasla, Baba je dopustio Bhagojiju da nastavi s tom svakodnevnom masažom ruku i nogu, dajući mu tako trajnu priliku za služenje (Seva).

Stih: 95 Svakoga jutra, prije podnevnog obreda, Bhagoji bi obavljao tu dužnost u džamiji. Baba bi ga blago promatrao, pročišćavajući njegovo srce od svih svjetovnih grijeha.

Stih: 96 To je bila velika zasluga za Bhagojija. Njegovo tijelo, iako pogođeno teškom bolešću, kroz taj dodir sa svetim stopalima dobivalo je novu snagu i pročišćenje.

Stih: 97 Svi ostali vjernici promatrali su to s velikim poštovanjem. Shvatili su da Baba ne dopušta svakome takvu vrstu izravne fizičke blizine i služenja.

Stih: 98 Usmjerimo sada pažnju na novu, iznimno dirljivu priču. Radnja se seli u dom uglednog i bogatog građanina Dadasaheba Khapardea.

Stih: 99 Njegov mali sin odjednom je dobio strašnu i opasnu zaraznu bolest (kugu). Cijelo mu je tijelo bilo prekriveno bolnim ranama, a visoka temperatura nikako nije padala.

Stih: 100 Majka dječaka bila je izvan sebe od brige i straha. Gledajući patnju svog djeteta, njezino majčinsko srce paralo se od boli. Odlučila je potražiti spas kod Babe.

Stih: 101 Donijela je dječaka u Shirdi i smjestila se u društvenom domu. No, bolest je svakoga sata postajala sve gora i činilo se da dječaku brzo istječe vrijeme na ovome svijetu.

Stih: 102 U panici i suzama, majka je predvečer požurila prema džamiji, noseći dječaka na rukama kako bi ga položila pred Babina sveta stopala i zatražila konačni blagoslov.

Stih: 103 Kad je sunce počelo zalaziti, obavljalo se večernje štovanje (Aarti). Majka je u suzama dotrčala u džamiju s djetetom u naručju.

Stih: 104 Pala je pred Babina stopala i počela gorko zapomagati, moleći ga da joj spasi sina i izliječi ga od kuge.

Stih: 105 Baba je tada blago progovorio majci: „Ona užarena vatra (kuga) već se povlači. Pogledaj unutrašnjost i smiri svoj um."

Stih: 106 Tim riječima ju je utješio. Čim je to izgovorio, na dječakovu tijelu rane su se počele smanjivati i hladiti, a groznica je odjednom popustila.

Stih: 107 Baba je tada podigao svoj ogrtač (kafni) i pokazao prisutnima vlastito tijelo. Na njegovim bokovima i leđima pojavile su se velike, bolne kvrge kuge.

Stih: 108 Rekao im je: „Pogledajte kako sam preuzeo ovu kugu i patnju vašeg djeteta na sebe. Sve se to događa radi moje ljubavi prema vjernicima."

Stih: 109 Vidjevši te strašne rane na Babinu tijelu, svi prisutni u džamiji ostali su zatečeni i duboko potreseni njegovom neizmjernom žrtvom.

Stih: 110 To je bila neshvatljiva i čudesna Babina milost. On bi preuzeo bolesti svojih vjernika na vlastito tijelo kako bi njih spasio od smrti.

Stih: 111 Once Nanasaheb Chandorkar također je svjedočio sličnim događajima. Kada bi netko odan krenuo na hodočašće u Pandharpur, Baba bi ga u duhu pratio.

Stih: 112 Čak i kada bi vjernik bio daleko u Nandurbaru, Babin blagoslov i zaštita stigli bi do njega u istom trenutku bez ikakva odgađanja.

Stih: 113 Kada bi netko s čistim srcem i obitelji poželio otići u Pandharpur, Baba bi mu rekao: „Ovdje u Shirdiju je tvoj Pandharpur."

Stih: 114 „Naš Shirdi je doista Pandharpur. Poklonite se ovdje i primite

daršan, nema nikakve potrebe da putujete daleko u potrazi za Bogom."

Stih: 115 Čuvši to, mnogi su odustali od dalekog puta i ostali u Shirdiju. Shvatili su da sam Sai utjelovljuje sve svete gradove i božanstva.

Stih: 116 Svi oni koji su sumnjali u te njegove riječi, ubrzo bi dobili jasan unutrašnji znak ili čudo koje bi uništilo svaku nevjericu u njihovu umu.

Stih: 117 Sam pogled na Babu na podu džamije (Masjid) donosio je duhovno olakšanje. On je bio poput neprocjenjivog kamena mudraca (Paris).

Stih: 118 Mahalsapati i drugi stari vjernici poput Kashirama redovito su sjedili uz njega, upijajući svaku njegovu riječ i kretnju.

Stih: 119 U tom trenutku, dok su tako sjedili, Baba je odjednom počeo tiho pjevati predivnu pobožnu pjesmu o Pandharpuru.

Stih: 120 Njegov glas bio je pun čiste ljubavi i unutrašnjeg mira. Cijela je džamija utihnula, a vjernici su slušali taj nektar iz njegovih usta.

(U nastavku slijedi tekst pjesme pod nazivom "Bhajan")

„U Pandharpur želim ići, želim ići. Tamo je moje trajno boravište, tamo želim ostati."
„Tamo želim ostati, tamo želim ostati. Tamo je moja prava kuća i moj vječni dom."

Stih: 121 Sam Baba je pjevao taj bhajan s velikim žarom, a svi prisutni vjernici u džamiji počeli su ponavljati stihove za njim, ispunjeni čistom ljubavlju i predanošću.

Stih: 122 Cijela dvorana bila se potpuno uživjela u tu predivnu atmosferu Pandharpura. Nanasaheb Chandorkar i njegova obitelj odmah su pali pred

Babina stopala.

Stih: 123 Rekli su mu: „Sada smo doista shvatili tvoje riječi. Shirdi je naš pravi Pandharpur i nigdje drugdje ne moramo ići." Primili su njegovo duboko unutrašnje učenje.

Stih: 124 Svi prisutni mještani i gosti ostali su zadivljeni tom scenom. Gledajući ta neshvatljiva Babina djela (Leela), sav lažni ponos i sumnje u njihovim srcima u potpunosti su nestali.

Stih: 125 Primivši njegov blagoslov i sveti pepeo (Udi) na svoja čela, hodočasnici su se poklonili i polako se počeli pripremati za povratak u svoj rodni grad Pandharpur.

Stih: 126 Primili su njegovo dopuštenje i krenuli na put. Kada se ovakve priče slušaju i šire među ljudima, sve unutrašnje kočnice i čvorovi sudbine s lakoćom se razvezuju.

Stih: 127 Zato neka se iz naših srdaca potpuno ukloni svaka vrsta tuge, straha i tjeskobe. Ovaj materijalni svijet i njegove prolazne želje privedeni su kraju, a ovo poglavlje završava.

Stih: 128 Babine priče i njegova slava nemaju kraja ni konca. U idućem poglavlju ove knjige bit će detaljno ispričana priča o njegovu neshvatljivu odlasku i ponovnu očitovanju.

Stih: 129 Ja ću vam vjerno i točno prenijeti te riječi. Neka se kroz njih uništi sav naš tjelesni ego i lažna važnost, a um neka ostane trajno vezan uz njegova sveta stopala.

Stih: 130 To je jedini stvarni smisao i plod ljudskog rođenja. Kroz ove priče uočava se čista pobožnost i ljubav vjernika prema Babi, kao i njegovo svakodnevno dijeljenje hrane i milostinje.

Stih: 131 Svi oni stari i odani sljedbenici, predvođeni Mahalsapatijem, Tatya Patilom i Ganapatijem, redovito su boravili u džamiji i primali te neprocjenjive darove i pouke.

Stih: 132 Pisac Hemadpant traži trajno utočište i spasenje na Babinim stopalima. Neka ova pjesma hvale donese čisti blagoslov i mir svima. Ovime u potpunosti završava sedmo poglavlje knjige Sai Satcharita pod nazivom *Vividhkathaniroopnam* (Opis različitih priča). Neka bude mir.

Neka ovo bude ponuđeno svetom učitelju Sai Nathu. **II** ***Neka bude blagoslovljeno.*** **II**

II Sada započinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 8 II

Zazivi: Klanjam se Ganeši. Klanjam se Sarasvati. Klanjam se Guruu. Klanjam se obiteljskom božanstvu. Klanjam se Sita-Rami. Klanjam se Sadgurua Sainatha.

- **1.** U prethodnom poglavlju je rečeno kako je Sai Baba živio. Je li on hinduist ili musliman? Kakva je to velika sreća sela Shirdi!
- **2.** Kako je napravio onaj predivni vrt (Lendi Bagh). Tamo gdje je bilo pusto i neplodno zemljište, tamo je nastala njegova palača.
- **3.** Nosio je jednostavan ogrtač (kafni) i čistio dvorište džamije. Tatya, Kote i Mhalsapati su svjedočili njegovim djelima.
- **4.** Opisat će se Babina božanska narav i kako je Bayajabai služila hranu. Sada poslušajte o veličini ovog ljudskog rođenja.
- **5.** Opisat će se njezino posluživanje hrane i Babino uživanje u jelu. Kako su Tatya i Mhalsapati spavali s njim u džamiji.
- **6.** Kako su živjeli u toj džamiji i kako su se tamo okupljali sposobni ljudi. Svakoga dana vjernici su svjedočili novim stvarima.
- **7.** Čovjek provodi godine u potpunom neznanju i snu. Proživljava svoj život nesvjestan vječne stvarnosti.
- **8.** U djetinjstvu je zaokupljen igrom, u mladosti ga privlače strasti, a u starosti biva shrvan bolestima. Tako cijeli život prolazi.
- **9.** Čovjek se rađa, raste, hrani svoje tijelo i diše. Ali ako samo živi za održavanje tijela, koja je svrha njegova rođenja?

- **10.** Pa i psi, vrane i druge životinje pune svoje želuce kako bi preživjeli. One također donose na svijet svoje potomstvo. U čemu je onda prednost ljudskog oblika?

- **11.** Životinje i ljudi dijele iste osnovne potrebe. I jedni i drugi traže hranu, spavaju, osjećaju strah i razmnožavaju se.

- **12.** Ljudsko rođenje ima jednu veliku moć – sposobnost razlikovanja (viveka). Ako čovjek to ne koristi, po čemu se razlikuje od životinje?

- **13.** Upravo u tome leži uspjeh ljudskog života. Ako čovjek zanemari duhovni razvoj, njegovo rođenje ostaje nepotpuno.

- **14.** Životinje su zarobljene u svojoj prirodi, dok ljudsko biće ima priliku postići potpuno oslobođenje. Čovjek treba težiti tome da bude unutrašnje slobodan.

- **15.** Ta spoznaja je vječna i nepromjenjiva. U njoj leži istinsko zadovoljstvo i uspjeh života. Čovjek se treba zapitati: „Odakle dolazim i tko sam ja?"

- **16.** Samo onaj tko je mudar i posjeduje čisto srce može razumjeti ovo sjeme mudrosti. Ljudsko tijelo brzo stari, propada i gubi svoju snagu, baš poput svjetiljke kojoj polako ponestaje ulja.

- **17.** Pogledajte kako je ljudsko tijelo prolazno, poput privremene sjene. Prolazi kroz faze djetinjstva, mladosti i starosti, a sve te promjene brzo nestaju.

- **18.** Sve vanjske stvari koje nam se čine privlačnima u jednom trenutku, već u sljedećem mogu potpuno nestati. Ljudska narav je nestalna, a tijelo koje danas blista, sutra se može pretvoriti u prah.

- **19.** Ljudsko tijelo, ako se promatra samo kao materijalni oblik,

- zapravo je nečisto i sazdano od propadljivih tvari. Ono je izvor sluzi, pljuvačke i unutrašnje nečistoće, a smrt ga može prekinuti u bilo kojem trenu.

- **20.** Ono je sklonište za razne bolesti, viruse i crve. To krhko i nestabilno tijelo čovjek s ponosom naziva "svojim", zaboravljajući koliko je unutrašnje slabo i podložno raspadanju.

- **21.** Ono je samo skup mesa, krvi, tetiva i kostiju, obavijeno kožom. To je tek materijalni kostur ispunjen unutrašnjim nečistoćama i neugodnim mirisima. To je očigledna stvarnost koju svatko može vidjeti.

- **22.** Unatoč tome, čovjek troši svu svoju energiju ukrašavajući to meso i kosti, ponoseći se svojim vanjskim izgledom koji je posve nestalan. Životni vijek tog tijela je iznimno kratak.

- **23.** Sve vanjske ljepote su prolazne i nestat će. Ljudsko tijelo je krhko poput stakla; u jednom trenutku je tu, a u sljedećem se lomi. Zato jedino utočište i spas treba tražiti u vrhovnom Gospodaru.

- **24.** Krug rađanja i umiranja (samsara) neprestano se nastavlja i donosi duši golemu i tešku patnju. Dok god čovjek ne usmjeri svoju pažnju prema duhovnosti, krug se ne prekida.

- **25.** Kada nastupi smrt, dah napušta tijelo i nitko ne zna u kojem će se danu ili času to dogoditi. Čak ni dug životni vijek, poput onog mudraca Markandeye, ne može izbjeći neumoljivi zakon vremena.

- **26.** Svako živo biće na kraju mora napustiti ovaj svijet. Zato, dok god imamo ovo dragocjeno ljudsko tijelo, trebamo slušati i pamtiti svete priče o svecima i njihovim unutrašnjim poukama.

- **27.** To je jedinI način da se postigne istinsko dobro i trajna korist za

- dušu. No, ljudski um je tvrdoglav i teško prihvaća ovu istinu, radije birajući iluziju i prolazne svjetovne užitke.

- **28.** Bez unutrašnjeg iskustva (anubhuti), sve teorije i riječi ostaju prazne. Čovjek treba uložiti trud i redovito vježbati duhovne discipline kako bi smirio svoj um i nadvladao unutrašnje prepreke.

- **29.** Samo tako se može postići vječna sreća i mir koji nadilazi sve materijalne oblike. Svjetovno bogatstvo, obitelj, kuća i zemlja pružaju nam samo privremeni privid sigurnosti, dok stvarni mir leži u duši.

- **30.** Čak i ako čovjek dobije sve blagodati i bogatstva do ruba oceana, bez milosti Božje njegov um ostaje nezadovoljan i nemiran. Samo Božja milost donosi vječnu sreću i mir.

- **31.** To bi trebao biti jedini cilj i fokus uma. Obožavanje Boga je jedini pravi put. Postizanjem vrhovne stvarnosti (Brahman) prekida se vezanost za ovo tijelo napravljeno od kože, mesa, krvi i kostiju.

- **32.** Ovo ljudsko tijelo je samo privremeni skup elemenata. Gledati ga izvan duhovnog konteksta je čisti gubitak. Zato uništi osjećaj "ja" i "moje" (mamata) koji te veže za njega.

- **33.** Čovjek koji misli da je ovo tijelo njegov vječni sluga i gospodar, vara samoga sebe. Nemojte mu ugađati i stavljati ga iznad svega, jer ugađanje tjelesnim željama vodi ravno u propast (pakao).

- **34.** Osigurajte tijelu samo onoliko hrane i odjeće koliko je potrebno za preživljavanje. Brinite se o njemu samo privremeno, kako biste obavili svoje duhovne dužnosti i izbjegli krug rađanja i umiranja.

- **35.** Krug rađanja i umiranja donosi golemu patnju. Ljudski život je u svakom trenutku podložan uništenju. Kako onda čovjek može

- smatrati ovu prolaznu svjetovnu sreću stvarnom?

- **36.** Ljudski život je kratkotrajan poput bljeska munje na nebu. U jednom trenutku postoji, a već u sljedećem ga nema. Zato nemojte trošiti vrijeme na nevažne misli.

- **37.** Vezanost za obitelj, ženu i djecu je privremena. Shvatite da je sve to podložno uništenju. Umjesto toga, posvetite se služenju roditeljima i Bogu, jer ono što sami posijete, to ćete i žeti.

- **38.** Svi oni koji provode dane samo u brizi za hranu i obitelj, vrte se u neprekidnom krugu rađanja i umiranja. Ako ne ukrotite svoje unutrašnje nagone, život će proći u jednom trenu.

- **39.** Dok brinete samo za svoju obitelj, životni vijek se brzo troši. Vrijeme (smrt) neprestano vreba i broji vaše dane. Kada kucne zadnji čas, um se više nema gdje skloniti.

- **40.** Kao što ribar baca mrežu u vodu, tako i smrt neizbježno hvata svako živo biće. Kada nastupi smrt, duša napušta tijelo i ostaje samo prah. To je sudbina svakog velikog moćnika.

- **41.** Dragocjeno ljudsko tijelo dobiva se jednom u mnogo sudbina, kao rezultat nakupljenih zasluga (punya). Zato svaki trenutak ovog života treba iskoristiti za duhovni napredak i dobra djela.

- **42.** Teško je ponovno dobiti ovo ljudsko rođenje. Ako ga protratite na bezvrijedne stvari, to je kao da ste dragulj bacili u blato. Ne dopustite da ova prilika propadne uzalud.

- **43.** Danas imate ovu priliku u rukama, ali sutra je sve nesigurno. Onaj tko misli da će vječno živjeti i odgađa dobra djela, prava je neznalica i budala.

- **44.** Koliko god grešnika napustilo svoje tijelo, njihova duša, opterećena grijesima i lošom karmom (bija), ponovno ulazi u utrobu majke i rađa se u nižim oblicima života.

- **45.** Zbog svojih prošlih djela, duša biva zarobljena u krugu rađanja. Ponekad se rađa kao nepokretno stvorenje (drveće, kamenje), a ponekad kao biće koje se kreće, ovisno o zaslugama.

- **46.** Znanje koje čovjek stekne u prošlom životu određuje njegovu iduću karmu i novo tijelo. Sveti tekstovi (Shruti) potvrđuju da nas naša djela prate poput sjene.

- **47.** Kako čovjek razmišlja i kakvo je njegovo unutrašnje stanje u trenutku smrti, takvo će rođenje i dobiti. To je zakon koji veže sva živa bića.

- **48.** Samo onaj tko očisti svoje srce i posveti se višem znanju, postiže blagoslovljeno ljudsko rođenje. On je doista sretan i njegovo postojanje dobiva svoj puni smisao.

- **49.** Teško je postići ljudsko rođenje i status prosvijetljene osobe (Brahmana). Zato tragač treba pasti pred stopala Sai Babe i zatražiti njegovo trajno okrilje.

- **50.** Na ovome svijetu postoje bezbrojni oblici života, ali ljudski oblik je iznad svih njih. Čovjek je blagoslovljen darom diskriminacije (viveka) između stvarnog i nestvarnog.

- **51.** Diskriminacija i odricanje su dva krila koja vode dušu prema nebu. Druga stvorenja nemaju tu sposobnost; ona se rađaju, žive pod utjecajem nagona i na kraju umiru bez spoznaje.

- **52.** Životinje žive samo u sadašnjem trenutku i ne mogu promijeniti svoju sudbinu. No, čovjek može nadvladati svoju sudbinu ako uništi

- lažni ponos i posveti se predanom obožavanju Boga.

- **53.** Ljudsko tijelo je najbolji alat za postizanje oslobođenja. Na ovome svijetu nema ničeg višeg od toga. Čovjek treba biti mudar i ne smije se ponašati lakomisleno pred neznalicama.

- **54.** Onaj tko posjeduje unutrašnju mudrost i vještinu, lako prepoznaje skrivene istine života. On ne traži vanjsku pohvalu, već promatra svijet s mirom i stabilnošću.

- **55.** Bog stvara i uzdržava sva živa bića – životinje, ptice i drveće. Bezbrojne duše žive pod njegovom zaštitom, a vrhovni Gospodar upravlja svime kroz svoju božansku igru (lila).

- **56.** Ovaj golemi svemir, sunce, mjesec i zvijezde – sve su to manifestacije njegove moći. Razmislite o toj čudesnoj kreaciji; tko bi drugi mogao upravljati svime time s takvom preciznošću?

- **57.** Koja je stvarna svrha ove velike božanske igre Gospodara svemira? To je tajna koju je teško dokučiti. Čak ni najučeniji mudraci ne mogu u potpunosti shvatiti njezinu dubinu.

- **58.** Moje bogatstvo i raskoš su neizmjerni, no samo onaj tko očisti svoj um može to prepoznati. Obična stvorenja, zaslijepljena iluzijom, ne vide stvarnost kakva ona jest i njihovi napori ostaju uzaludni.

- **59.** Bez čiste unutrašnjosti, svako djelovanje je beskorisno. Samo onaj tko posjeduje stabilan intelekt i razlikuje ispravno od pogrešnoga, može doista spoznati moju stvarnu snagu.

- **60.** Moja moć je beskrajna i neshvatljiva, a cijeli ovaj svijet je pod utjecajem moje kozmičke iluzije (Maya). Onaj tko to spozna s potpunim strahopoštovanjem, oslobađa se svakog straha.

- **61.** Takav tragač postiže vrhunsko znanje i oslobađa se svih unutrašnjih prepreka i sumnji. Njegov um postaje savršen, ispunjen božanskom prisutnošću, a cijeli njegov život pretvara se u pjesmu hvale.
- **62.** Onaj tko s ljubavlju i predanošću prati ove priče, postiže unutrašnje pročišćenje. Gospodar svemira preuzima brigu o njemu, a njegova duša pronalazi vječni mir i zahvalnost.
- **Stih 63:** Održavanje tijela i stjecanje duhovnog znanja tijekom cijelog života – to je pravi uspjeh i smisao života.
- **Stih 64:** Vrhovna istina je znanje o ne-dualnosti (jednosti). To je znanje o Brahmanu iz Upanišada. To je štovanje Vrhovne Duše. To je i sam Gospodin za Njegove bhakte (štovatelje).
- **Stih 65:** Guru i Brahman nisu dvoje (odvojeni). Onome tko je postigao to ne-dualno znanje, znaj da se događa upravo takva pobožnost kojom se lako prelazi ocean iluzije (Maye).
- **Stih 66:** Oni dostojni, vjerni ljudi koji stječu znanje i nevezanost, uživaju u tom principu Jastva kao u svom vlastitom iskustvu. Znajte da su ti bhakte doista sretni.
- **Stih 67:** Svatko tko sebe smatra ispunjenim (oslobođenim), a da pritom nije uništio neznanje o vlastitoj istinskoj prirodi, suočava se s neobičnom i golemom preprekom.
- **Stih 68:** I znanje i neznanje – oboje su promjene proizašle iz osnovnog neznanja (Avidye). Baš kao što se trn vadi pomoću drugog trna, tako ih na kraju oboje treba odbaciti.
- **Stih 69:** Znanjem uklonite neznanje, a zatim, nadišavši i znanje i neznanje, boravite u čistom stanju vlastitog istinskog bića. To je

- jedina konačna svrha ljudskog rođenja.
- **Stih 70:** Sve dok se ne naslika ukrasni uzorak (rangoli) ljubavi, dok se ne ukloni čađa tame neznanja i ne spali fitilj ega ("ja i moje"), svjetlost pravog znanja ne može zasjati svojim prirodnim sjajem.
- **Stih 71:** Kakvo god bilo djelovanje vezano za ljudsko tijelo, bilo ono izbježno ili neizbježno, znajte sasvim sigurno da je sve to obvezujuća dužnost.
- **Stih 72:** Za nas nema drugog posla. Mirno uživajte u blagostanju i udobnosti ili razmišljajte o Božjem imenu, postajući pritom potpuno oslobođeni od želja.
- **Stih 73:** Tijelo, osjetila, um i intelekt – sve su to samo ograničenja duše. Kroz njih duši se pripisuje uloga onoga koji doživljava, iako je ona sama po sebi bez početka i, u svojoj biti, ne podliježe doživljajima (ona je promatrač).
- **Stih 74:** To što duša doživljava uvjetovano je vanjskim dodacima. Po svojoj istinskoj prirodi ona je iznad toga. Logičke metode svetih spisa su dokaz te istine.
- **Stih 75:** Spoznavši to kao svoju istinsku prirodu, prepustite svjetovne radnje intelektu. U njegove ruke predajte i sklonosti uma, a vi sami djelujte kao onaj koji je oslobođen djelovanja.
- **Stih 76:** Obavljanje vlastite dužnosti (svadharma) i neprestano razmišljanje o onome što jest i što nije Jastvo – to je vrhunac ljudskog rođenja koji donosi mir u vlastitom izvornom obliku.
- **Stih 77:** Nema boljeg alata od ljudskog tijela za postizanje četiri životna cilja. Čovjek koji je posvećen duhovnoj praksi dostiže stanje Boga (Narayane).

- **Stih 78:** Zato, prije nego što tijelo propadne, uložite napor za samospoznaju. Nemojte potratiti ni jedan jedini trenutak ovog ljudskog života.

- **Stih 79:** Baš kao što se slana morska voda, kada pada iz oblaka, pretvara u slatki nektar; takva je i radost koja se nalazi uz stopala Gurua.

- **Stih 80:** Oslobođenje ovog ljudskog oblika nitko ne može spoznati bez Gurua. Tek kada Guru uzme osobu za ruku, on spašava i najneosvještenije duše.

- **Stih 81:** Mantre, sveta mjesta, bogovi, svećenici, astrologija i lijekovi; a sedmi u nizu je kralj Guru. Vjera je ono što kod svih njih donosi rezultat.

- **Stih 82:** Kakva je vaša vjera (osjećaj) prema njima, takav će biti i uspjeh. Baš kao što se brzina i intenzitet razlikuju, znajte da će im i ishod biti proporcionalan.

- **Stih 83:** Sveci potiču vezane duše da požele oslobođenje. One koji ga traže, oni oslobađaju. Postajući vidljivi iz nevidljivog, oni to čine isključivo radi dobrobiti drugih.

- **Stih 84:** Ono što se ne može postići propovijedima i drevnim spisima, lako se ostvaruje prisustvom svetih ljudi. Njihovo samo kretanje, djelovanje i ponašanje uče nas bez riječi.

- **Stih 85:** Oprost, mir, nevezanost, suosjećanje prema bićima, dobročinstvo, kontrola osjetila i odsustvo ega – rijetki su oni koji to doista i prakticiraju.

- **Stih 86:** Ono što se ne dobiva pukim čitanjem knjiga, lako se stječe promatranjem onoga tko živi tu istinu. Ono što beskrajni niz zvijezda

- ne može učiniti, jedno jedino Sunce lako ostvari.

- **Stih 87:** Takvi su i ovi velikodušni sveci. Njihova prirodna djela imaju beskrajan učinak. Oni oslobađaju duše iz ropstva i daruju neizmjernu sreću.

- **Stih 88:** Među takvima je bio i veliki svetac Sai. Iako iznutra bogat i veličanstven, ponašao se poput siromaha (fakira). Uvijek uronjen u svoje vlastito Jastvo.

- **Stih 89:** Njegova je jednakost prema svima bila neprekidna. Kod njega nije bilo riječi o "ja" ili "moje". Uvijek suosjećajan prema svim živim bićima, bio je samo utjelovljenje Božanstva.

- **Stih 90:** Nije se uzdizao u sreći, niti je tugovao u nesreći. Kralj i prosjak bili su mu posve jednaki. Zar je to malo i obično čudo?

- **Stih 91:** Onaj čiji bi blagi pogled u trenu mogao prosjaka pretvoriti u kralja, taj isti uzima prosjačku zdjelu u ruke i luta od vrata do vrata.

- **Stih 92:** Blagoslovljeni su oni ljudi pred čija bi vrata Baba stao kao prosjak i rekao: "Kćeri, donesi mi četvrtinu kruha", pružajući pritom svoju ruku.

- **Stih 93:** S limenom posudom u jednoj ruci i platnenom vrećom u drugoj, osobno bi lutao od vrata do vrata, posjećujući određene kuće svakoga dana.

- **Stih 94:** Povrće, juhu, mlijeko i mlaćenicu – sve te tekuće namirnice ljudi bi mu ulijevali u limenu posudu. Pogledajte samo to čudo od njegova obroka!

- **Stih 95:** Za kuhanu rižu ili kruh otvorio bi svoju platnenu vreću. A svi tekući dodaci, kakvi god bili, točeni su izravno u limenu posudu.

- **Stih 96:** Odakle bi se uopće pojavila želja za kušanjem različitih jela? Kada jezik ne poznaje nikakvu vezanost za okuse, kako bi se ona mogla probuditi u duši?

- **Stih 97:** Čime god bi se njegova vreća slučajno napunila, on bi bio posve zadovoljan jedući to. Nije znao je li jelo ukusno ili bezukusno jer njegov jezik nije mario za okuse.

- **Stih 98:** Već u prvom dijelu dana svakodnevno bi prosio za svoj boravak. Napunivši tako svoj želudac, živio bi u potpunom zadovoljstvu i miru.

- **Stih 99:** Je li njegovo prošenje bilo redovito? Prosio je kad god bi to poželio. Ponekad bi i po dvanaest puta u jednom danu otišao u selo prositi.

- **Stih 100:** Hranu koju bi na taj način prikupio, stavljao bi u glinenu posudu u džamiji. Vrane i psi slobodno su jeli iz nje, a on ih nikada ne bi tjerao.

- **Stih 101:** Žena koja je čistila dvorište džamije znala bi iz te posude uzeti deset do dvanaest komada kruha i odnijeti ih kući. Nitko joj to nije branio.

- **Stih 102:** Onaj tko ni u snu nije znao otjerati pse i mačke, kako bi ikada mogao odbiti siromašne i nemoćne? Doista je blagoslovljen njegov život.

- **Stih 103:** U početku je među ljudima bio poznat pod imenom ludi fakir. Kakvu bi veličinu mogao imati onaj tko puni želudac proseći komadiće kruha?

- **Stih 104:** Iako je bio fakir, ruka mu je bila velikodušna. Bio je bez ikakvih očekivanja i pun ljubavi. Izvana nestalan, iznutra posve

- stabilan, a njegova je priroda nepojmljiva.
- **Stih 105:** Čak i u tom malom selu, pokazivao je golemu milost. Bilo je tu i onih sretnika koji su ga smatrali velikim svecem.
- **Stih 106:** Majka Tatye Kotea, po imenu Bayajabai, stavila bi košaru s kruhom na glavu i usred podneva odlazila u šumu.
- **Stih 107:** Pretraživala bi milje šume i probijala se kroz gusto grmlje. Tražila bi ovog ludog fakira kako bi mu pala pred noge.
- **Stih 108:** Kakva li je bila veličina njezine vjernosti! Nudila bi Babi varivo ili suho povrće i kruh u šumi, usred podneva ili u kasno popodne, poslužujući mu obrok.
- **Stih 109:** Takvo je bilo njezino služenje i odricanje, a Baba to nije zaboravio do kraja života. Pobrinuo se za dobrobit njezina sina, sjećajući se svega s potpunom pažnjom.
- **Stih 110:** Oboje, i ona i njezin suprug, imali su čvrstu i iskrenu vjeru u fakirova stopala. Fakir je za oboje bio pravi Bog, a Bog doista pripada onima koji su puni vjere.
- **Stih 111:** Fakir bi sjedio udubljen u meditaciju, a Bayajabai bi mu postavila tanjur od lišća. Posluživala bi hranu iz košare i trudila se nahraniti ga.
- **Stih 112:** Baba bi uvijek govorio: "Život fakira pravo je kraljevstvo, jer takav život ostaje vječan. Bogatstvo je, s druge strane, tek prolazno".
- **Stih 113:** Kasnije je Baba napustio šumu, vratio se u selo i tu se nastanio. Počeo je jesti hranu u džamiji, poštedjevši tako majku daljnjeg truda.

- **Stih 114:** Od tada se uspostavilo to pravilo. Kako su ga održavali njih dvoje, tako je poslije njih taj običaj nastavio i Tatya.

- **Stih 115:** Uistinu su zauvijek blagoslovljeni oni sveci u čijem srcu prebiva Bog. Blagoslovljena je i sudbina onih vjernika koji su uživali u bogatstvu njihova društva.

- **Stih 116:** Tatya je bio iznimno sretan, a i Mhalsapatijeve su zasluge bile goleme. Obojica su ravnopravno uživali u časti Babina društva.

- **Stih 117:** Tatya i Mhalsapati spavali bi zajedno u džamiji. Babina neusporediva ljubav bila je podjednaka prema obojici.

- **Stih 118:** Njihove su glave bile usmjerene u tri različita smjera – na istok, zapad i sjever. Stopala su im se doticala u jednoj središnjoj točki.

- **Stih 119:** Tako bi raširili svoje ležajeve i vodili kojekakve razgovore. Ako bi nekoga od njih počeo svladavati san, drugi bi ga odmah probudio.

- **Stih 120:** Kada bi Tatya počeo hrkati, Baba bi iznenada ustao. Prevrnuo bi ga i počeo mu pritiskati glavu.

- **Stih 121:** Zajedno s Mhalsapatijem, obojica bi se okupila oko Tatye. Čvrsto bi ga držali, pritiskali mu stopala i masirali mu leđa.

- **Stih 122:** Tako je punih četrnaest godina Tatya spavao s Babom u džamiji. Kakvi su to sretni dani bili koji su zauvijek ostali u sjećanju!

- **Stih 123:** Ostavivši roditelje kod kuće, iz ljubavi prema Babi spavao bi u džamiji. Kojom se mjerom uopće može izmjeriti ta ljubav i tko može procijeniti vrijednost te milosti?

- **Stih 124:** Kasnije, kad mu je otac preminuo, Tatya je preuzeo brigu o kućanstvu. Postao je glava kuće i počeo spavati u vlastitom domu.

- **Stih 125:** Takva je doista iskrena vjera jer samo oni s takvom vjerom mogu istinski doživjeti Saija. Njegova se prisutnost manifestira sama od sebe, a vjernik ostaje zadivljen gledajući to čudo.

- **Stih 126:** Slično tome, u Rahati je živio jedan ugledni građanin poznat pod imenom Khushalchand. Bio je Babin bogati sljedbenik i glavni trgovac u selu.

- **Stih 127:** Baš kao što je poznati Ganapat Kote Patil bio iznimno drag Babi, tako mu je bio drag i Khushalchandov stric.

- **Stih 128:** Iako su po kasti bili Marwadiji, Baba je gajio veliku naklonost prema njima. Često su se sastajali i obostrano uživali u tim sretnim trenucima.

Stih: 129 Iako mu je otac preminuo, nije zaboravio Babu; njegova se ljubav prema Babi samo udvostručila.

Stih: 130 Babina naklonost prema Khushalchandu neprestano je rasla, danju i noću brinući se za njegovo dobro.

Stih: 131 Ponekad bi Baba s ljubavlju i u društvu svojih sljedbenika pješice odlazio prema selu Rahata.

Stih: 132 Mještani bi mu izlazili u susret, svirajući instrumente i s velikom ga ljubavlju dočekivali na samom ulazu u selo.

Stih: 133 Zatim bi ga proveli kroz selo u svečanoj povorci, uz radosnu glazbu i opće slavlje.

Stih: 134 Khushalchand bi ga doveo u svoj dom, poslužio ga laganom

hranom i udobno smjestio.

Stih: 135 Tamo bi razgovarali o starim pričama, ispunjavajući srca međusobnom radošću. Tko bi mogao u potpunosti opisati to blaženstvo?

Stih: 136 Nakon takva radosnog druženja i blagovanja voća, Baba bi se s cijelom pratnjom vratio natrag.

Stih: 137 S jedne strane nalazi se selo Rahata, s druge strane Nimgam, a u samoj sredini između njih smješteno je selo Shirdi.

Stih: 138 Iako u svom fizičkom tijelu nije putovao izvan tih sela, njegova je svijest bila prisutna posvuda.

Stih: 139 Bez korištenja vlakova ili putovanja, točno je znao vrijeme i okolnosti svakog događaja.

Stih: 140 Kada bi se netko od vjernika spremao na put prema željezničkoj stanici, Baba bi ga bez ikakve žurbe upitao: „Zašto se toliko žuriš?"

Stih: 141 Vjernik bi odgovorio: „Ako požurim, ulovit ću vlak za Mumbai. Inače ću zakasniti na posao i šef će me otpustiti."

Stih: 142 Baba bi mu rekao: „Nema drugog gospodara osim Boga. Čemu tolika žurba? Pojedij komad kruha i pojedi svoj podnevni obrok."

Stih: 143 Tko posjeduje takvu duboku mudrost? Svi oni koji su poslušali njegovu zapovijed nikada nisu propustili svoj vlak.

Stih: 144 No onaj tko bi zanemario njegove riječi, suočio bi se s preprekama na putu. To je neposredno iskustvo svih vjernika.

Stih: 145 Hemadpant traži trajno utočište na Saijevim stopalima. U idućem poglavlju opisat će se novi događaji i pouke.

Stih: 146 Kada se vjernici vraćaju u svoja rodna sela, za to je potrebna Babina izričita zapovijed i dopuštenje.

Stih: 147 Ako dobiju dopuštenje, mogu ići. Ako ne dobiju, ostaju. Neposlušnost dovodi do nevolja, o čemu slijedi prikaz u idućem poglavlju.

Stih: 148 Jednako tako, opisat će se njegov životni stil prošenja hrane (Madhukari), Saijeve čudesne moći i pročišćenje od teških grijeha.

Stih: 149 Zato se slušatelji s najvećim poštovanjem mole da pažljivo slušaju ove svete priče radi vlastitog duhovnog dobra.

Neka ovo djelo nadahnuto svetima, koje je napisao bhakta Hemadpant, u sklopu svete knjige Shri Sai Satcharita pod nazivom osmo poglavlje, bude potpuno i blagoslovljeno.

II Neka ovo bude ponuđeno svetom učitelju Sai Nathu.II Neka bude blagoslovljeno.II

II Sada započinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 9 II

Zazivi: Klanjam se Ganeši. Klanjam se Sarasvati. Klanjam se Guruu. Klanjam se obiteljskom božanstvu. Klanjam se Sita-Rami. Klanjam se Sadguruu Sainathu.

Stih: 1 Nastavljajući se na prethodnu priču: bez Babina dopuštenja vjernik ne bi trebao napuštati svetište i odlaziti kući. Kakve se sve poteškoće javljaju ako se ode bez dopuštenja?

Stih: 2 Također, opisat će se Babin način prošenja hrane (Madhukari) i kako je time uklanjao teške grijehe i donosio dobrobit svojim vjernicima.

Stih: 3 On je bio neprekidno prisutan u svemu, prožimajući i nepokretno i pokretno. Postavši vidljivo božanstvo, blagoslivljao je sve. Zato molim sve slušatelje za punu pažnju.

Stih: 4 Svi koji dođu na hodočašće u Shirdi ostvaruju smisao svog života, no iz Shirdija se ne odlazi bez njegova izričitog dopuštenja.

Stih: 5 Čim bi netko dobio njegovu zapovijed, mogao je mirno krenuti na put. No ako bi netko otišao na svoju ruku, prepreke bi mu se pojavile na putu.

Stih: 6 Bilo je i onih koji su u žurbi zanemarili njegovu riječ. Zbog toga su ih na putu presreli razbojnici i opljačkali ih, što su pamtili cijeli život.

Stih: 7 Otići bez dopuštenja značilo je prizvati nevolju. Mnogi su na vlastitoj koži osjetili posljedice nepoštivanja njegove volje.

Stih: 8 Neki bi u žurbi rekli: „Nisam stigao ni komad kruha pojesti", pa bi zbog nedostatka prijevoza ostali zaglavljeni i gladni. Mnogi su vjernici

tome svjedočili.

Stih: 9 Jednom je Tatya Kote Patil odlučio otići u grad Kopergaon jer se tamo održavao tjedni sajam. Prije puta došao je u džamiju.

Stih: 10 Zaustavio je svoju zapregu ispred džamije i ušao unutra kako bi se poklonio Babinim stopalima i zatražio dopuštenje za put.

Stih: 11 Videći njegovu žurbu i znajući točno vrijeme, Baba mu reče: „Pričekaj malo, nemoj sada izlaziti iz sela."

Stih: 12 „Neka sajam pričeka, nemoj ići." No Tatya je bio vrlo uporan i rekao je da ide zajedno s Madhavraom (Shamom).

Stih: 13 Zanemarivši Babinu zapovijed, Tatya je sjeo u zapregu i krenuo prema tržnici.

Stih: 14 Konji su jurili brzim korakom jer je to bila snažna i uređena zaprega. No kada su stigli u blizinu bunara Saool, konji su se naglo uznemirili.

Stih: 15 Jedan od konja je odjednom pao, remenje se pokidalo, a cijela se zaprega u trenutku prevrnula.

Stih: 16 Zaboravio je i na tržnicu i na kupovinu! Tatya se u tom trenutku sjetio Sai Majke i shvatio da je izbjegavanje njegove riječi uzrokovalo nesreću.

Stih: 17 Sličan događaj dogodio se i drugi put kada je Tatya krenuo u selo Kolhar. Upogonio je zapregu i došao se pokloniti Babi.

Stih: 18 Rekao je: „Idem i ubrzo se vraćam." Baba mu nije dao potpunu suglasnost, no Tatya je ipak krenuo na put.

Stih: 19 Zaprega je jurila velikom brzinom, ne pazeći na rupčage i jarke na putu, dovodeći živote u izravnu opasnost.

Stih: 20 No Babinom milošću teža je opasnost izbjegnuta. Zaprega se zabila u stablo babula i slomila, ali su putnici ostali živi.

Stih: 21 Drugom prilikom, jedan ugledni gospodin, Englez iz Mumbaja, došao je s posebnom željom da osobno doživi Saijev daršan.

Stih: 22 Došao je s preporukom Nanasaheba Chandorkara i pismom za Madhavraoa te je postavio svoj šator kako bi udobno boravio.

Stih: 23 Njegova je namjera bila ući u džamiju i provesti tri dana u mirnom daršanu i razgovoru, no to mu se nije ostvarilo.

Stih: 24 Gost je ostao duboko razočaran. Htio je ući u džamiju, no Baba mu to nije dopustio.

Stih: 25 Žarko je želio ući u džamiju, kleknuti pred Babu, dotaknuti mu stopala i poljubiti mu ruku.

Stih: 26 No Baba mu nije dopustio ni da kroči u džamiju. Poručio mu je da daršan može uzeti samo izvana, s natkrivenog prostora (dvorane).

Stih: 27 Mogao je stajati dolje u dvorani i odande promatrati Babu, bez penjanja u sam unutrašnji prostor džamije.

Stih: 28 Razočaran, gospodin se morao pripremiti za trenutni povratak. Kada je došao uzeti oproštajni blagoslov, Baba ga upita: „Zašto se toliko žuriš?"

Stih: 29 No on je ipak otišao, zbog čega se poslije gorko kajao. Pred sudbinom se ne može pobjeći, ali njegov um to tada nije shvaćao.

Stih: 30 Krenuo je bez dopuštenja, pa su ga na putu snašle teške nevolje. U početku je zaprega išla dobro, no ubrzo su konji skrenuli s puta.

Stih: 31 Čim su prošli pokraj bunara Saool, ispred njih se iznenada pojavio bicikl.

Stih: 32 Gospodin je sjedio straga. Zaprega se naglo preplašila, izgubila ravnotežu, nagnula i prevrnula natrag na cesti.

Stih: 33 Uz veliki trud zaprega je zaustavljena. Gospodin je skliznuo po zemlji, pa su ga podigli, vratili u zapregu i nastavili put.

Stih: 34 Shirdi je ostao s jedne strane, Mumbai s druge, a zapregu su morali usmjeriti prema bolnici u Kopergaonu.

Stih: 35 Tako je ostao tamo nekoliko dana, shrvan kajanjem. Bila je to kazna za neposlušnost i morao je pretrpjeti posljedice svojih djela.

Stih: 36 Bilo je bezbroj takvih iskustava, pa su ljudi shvatili poruku. Počeli su strogo poštovati Babine zapovijedi i više se nitko nije usuđivao zanemariti njegovu riječ.

Stih: 37 Nekima bi ispao kotač sa zaprege, nekima bi se konj iscrpio, neki bi zakasnili na vlak i ostali gladni, jedući samo suhu rižu.

Stih: 38 No oni koji su poštovali njegovu zapovijed, ulovili bi vlak čak i u nepredviđeno vrijeme. Njihovo bi putovanje bilo ugodno i ostalo im u vječnom sjećanju.

Stih: 39 Zašto je Baba godinama davao prednost prošenju hrane (Madhukari)? Ako se nekome u umu pojavi to pitanje, neka posluša objašnjenje koje uklanja sve sumnje.

Stih: 40 Promatrajući Babino ponašanje, prošenje hrane bilo je posve

prikladno za njega. Ono je donosilo radost, ostvarivalo duhovno dobro i pomagalo kućevlasnicima u ispunjenju njihove dužnosti.

Stih: 41 Onaj tko tijelo, govor, um i bogatstvo potpuno preda Saijevim stopalima—takav odani vjernik iznimno je drag Saiju.

Stih: 42 Kakva god se hrana skuha u kućanstvu, domaćin je najprije treba ponuditi asketima, redovnicima i duhovnim tragačima.

Stih: 43 Ako domaćin jede prije nego što ponudi dio njima, čini grijeh koji zahtijeva pokoru—tako sveti spisi strogo nalažu.

Stih: 44 Asketima i duhovnim tragačima zabranjeno je samostalno kuhati hranu. Ako bi kuhali sami, stvorili bi sebi duhovne prepreke.

Stih: 45 Zato su sveti spisi povjerili brigu o njihovoj prehrani kućevlasnicima. Istinski asketi nikada ne rade svjetovne poslove samo da bi prehranili svoje tijelo.

Stih: 46 Baba nije bio obiteljski čovjek niti pustinjak; bio je čisti celibat i doživotni odričatelj od mladosti. Za njega je prošenje hrane bilo najuzvišeniji i najprikladniji put.

Stih: 47 "Cijeli je svemir moj dom, ja sam Vasudeva koji uzdržava svemir, ja sam neprolazni Parabrahman"—onaj tko posjeduje tu čvrstu spoznaju...

Stih: 48 Samo onaj tko cijeli svijet doživljava kao svoju obitelj ima puno pravo prositi hranu. Za sve ostale to je tek vanjska predstava.

Stih: 49 Najprije treba odbaciti želju za potomstvom, a zatim želju za bogatstvom i slavom. Samo onaj tko se oslobodio te tri želje smije živjeti od prosjačenja.

Stih: 50 Kao što pjeva svetac Tukaram: "Ovisiti o prosjačkoj zdjeli bez

prave odričatosti sramotno je." Bez razumijevanja dubinske istine, sve riječi ostaju prazne.

Stih: 51 Sai Samartha bio je veliki spoznati učitelj (Siddha), što su znali i mladi i stari. No mi ljudi uvijek ostajemo vezani željenim i svjetovnim potrebama.

Stih: 52 Obrok koji kućevlasnik pojede bez obavljanja pet svetih dužnosti (Panchamahayajna) smatra se nečistim; no u Shirdiju je sam Sai svakodnevno pročišćavao njihovu hranu.

Stih: 53 Svakoga dana posjećivao je pet određenih kuća, podsjećajući ljude na svetu dužnost prema gostima. Sretnici su primali taj blagoslov u vlastitom domu.

Stih: 54 Kada obave te duhovne dužnosti i ponude dio hrane, konzumiranjem preostale hrane spaljuju se teški skriveni grijesi nehotičnog uništavanja života u kućanstvu (Panchasoona).

Stih: 55 Tih pet nehotičnih svakodnevnih kućanskih radnji zovu se *Panchasoona*: tucanje žita, loženje vatre, mljevenje, nošenje vode i čišćenje/metenje.

Stih: 56 Stavljanjem žita u stupu i udaranjem tučkom radi odvajanja ljuske, nesvjesno se uništavaju sitna živa bića.

Stih: 57 Budući da žito nije probavljivo bez te obrade, taj prvi nehotični grijeh kućanstva zove se *Kandani* (tucanje/drobljenje žita).

Stih: 58 Kada se loži drvo u peći radi kuhanja, tu također nesvjesno stradavaju sitna bića. Taj drugi grijeh zove se *Chulli* (loženje vatre).

Stih: 59 Kada se na mlinu ili žrvnju melje žito u brašno, nehotice stradavaju bezbrojna sitna bića. Taj treći grijeh zove se *Peshani*

(mljevenje).

Stih: 60 Zahvaćanjem vode iz bunara ili jezera u vrč, ili pranjem odjeće, stradavaju bezbrojni vodeni organizmi.

Stih: 61 Pri ribanju i čišćenju posuda za vodu, nenamjerno nastaju sitna stradanja. Taj četvrti grijeh zove se *Udakumbhi* (korištenje i čišćenje posuda za vodu).

Stih: 62 Jednako tako, kupanjem, škropljenjem poda vodom i metenjem dvorišta nenamjerno stradavaju sitna bića. Taj peti grijeh zove se *Marjani* (čišćenje i metenje).

Stih: 63 Kako bi se oslobodio tih pet nehotičnih grijeha, kućevlasnik obavlja pet svetih dužnosti (Panchamahayajna), čime pročišćava svoj um.

Stih: 64 Iz pročišćenog uma rađa se čisto, blistavo znanje, a nakon znanja slijedi konačno oslobođenje koje donosi puni smisao i blagoslov.

Stih: 65 Tako je izgledao Saijev zavjet prošenja hrane. Dok ovo pišem, knjiga postaje opsežna. Poslušajte sada još jednu poučnu priču pa ćemo završiti ovo poglavlje.

Stih: 66 Čisto ushićenje i ljubav moraju prebivati u srcu kada se nekome šalje dar; pa i ako bi glasnik zaboravio na to, Baba bi ga uvjek podsjetio i zatražio dar.

Stih: 67 Bilo da se radi o povrću, kruhu ili slatkišima, najvažnija je duboka predanost. Kada bi sreo tako iskrenog vjernika, Saijeva bi se ljubav prelijevala bez mjere.

Stih: 68 Poslušajte tu priču o odanom vjerniku koja donosi radost umu. Ako bi netko skrenuo s preuzete dužnosti, sam Baba bi ga vratio na pravi put.

Stih: 69 Takva je bila njegova blaga metoda poduke—budio je ljude u pravom trenutku. Blagoslovljeni su oni sretnici koji su to doživjeli, jer to je stanje neopisive radosti.

Stih: 70 Živio je ugledni vjernik po imenu Ramachandra, sin Atmarama Tarkhada, kojemu je Sai bio jedino utočište i mir.

Stih: 71 Bio je poznat i pod imenom Babasaheb Tarkhad. Zahvaljujući njegovim pričama nastavlja se ovo poglavlje.

Stih: 72 Ispunjen neizmjernom ljubavlju prema Saiju, Tarkhad bi pripovijedao svoje doživljaje—kakvo je to bilo uživanje i radost za slušanje!

Stih: 73 Kakva veličanstvena predanost! Na svakom koraku doživljavao je Saijeva čuda, opisujući ih jedno za drugim s velikim žarom.

Stih: 74 Babasaheb je gajio neusporedivu ljubav prema Babi. U svom domu imao je Saijevu sliku u predivnom svetištu od sandalovine, gdje mu se klanjao tri puta dnevno.

Stih: 75 Tarkhad je bio iznimno plemenit, a i njegov je sin bio pun predanosti. Mladić nikada ne bi okusio hranu prije nego što je ponudi Babi kao sveti dar (Naivedya).

Stih: 76 Nakon jutarnjeg kupanja, predano bi tijelom, govorom i umom obavljao svakodnevni obred i s najvećom ljubavlju prinosio ponudu hrane.

Stih: 77 To je bila njegova svakodnevna nepokolebljiva rutina; njegov se trud isplatio te je doživio predivno duhovno iskustvo.

Stih: 78 Njegova je majka također bila velika Saijeva štovateljica i žarko je željela otputovati u Shirdi. Otac je htio da sin pođe s njom i prati je na putu.

Stih: 79 Majka je imala veliku želju otići u Shirdi, primiti daršan moćnog

Saija, provesti tamo nekoliko dana i osobno služiti njegova sveta stopala.

Stih: 80 Iako je otac to želio, sin nije htio ići jer se brinuo tko će kod kuće nastaviti redovito obavljati svakodnevno obožavanje.

Stih: 81 Njegov je otac bio član Prarthana Samaja (pokreta koji ne praktikira štovanje slika i kipova), pa se mladić pitao kako da njemu prepusti taj obred—bila je to velika dilema za sina.

Stih: 82 Ipak, znajući želju roditelja, mladić se pripremio za put te s ljubavlju zamolio oca—poslušajte što mu je rekao:

Stih: 83 „Dok se Babi ne ponudi dar u hrani (Naivedya), nitko u kući ne smije jesti. Ne pristaneš li na to, sigurno neću moći poći na put."

Stih: 84 Otac je već dobro znao za taj sinov neprekidni zavjet, pa mu reče: „Slobodno idi, ja ću svakodnevno prinositi dar Babi, budi bez brige."

Stih: 85 „Prije nego što se ponudi Babi, nitko neće okusiti hranu. Uzmi moju riječ kao jamstvo i idi mirnog uma bez ikakve sumnje."

Stih: 86 Dobivši to obećanje, mladić je krenuo u Shirdi. Sljedećeg jutra, kad je svanuo novi dan, otac Tarkhad je sam obavio obred obožavanja.

Stih: 87 Babasaheb Tarkhad je već drugog jutra na samom početku obreda stao pred Saijevu sliku, pao na tlo i izgovorio molitvu:

Stih: 88 „O Baba, primi moju službu baš onako kako je obavlja moj sin. Nek ne bude nikakve greške u mom obredu i podari ljubav mome srcu!"

Stih: 89 Kupajući se u rano svitanje (Brahma-muhurta), Tarkhad je svakoga dana obavljao obred uz tu molitvu i redovito prinosio dar u hrani.

Stih: 90 Kao sveti dar (Naivedya), Babasaheb je redovito prinosio

komadiće šećera. Taj se običaj nastavio bez prekida, sve dok jednog dana nije došlo do propusta.

Stih: 91 Zbog preopterećenosti poslovnim obvezama, Tarkhad je potpuno zaboravio na to, pa su svi ukućani ručali bez prethodnog prinošenja dara Babi.

Stih: 92 Tarkhad je bio upravitelj u velikoj tvornici, zbog čega je svakog jutra morao rano odlaziti na posao.

Stih: 93 Kada bi se oko podneva vratio kući, pri sjedanju za ručak uzeo bi blagoslovljeni šećer koji je ujutro bio ponuđen na oltaru.

Stih: 94 Dok se taj redoviti običaj nastavljao, jednog se dana dogodio zaborav: prinošenje šećera je izostavljeno, pa tako ni blagoslovljeni dar nije uzet.

Stih: 95 Kad god bi sjeo za obrok, kuharica bi mu na tanjur stavila dio ponuđenog šećera, što se smatralo blagoslovom i pročišćenjem hrane...

Stih: 96 Prinošenje dara je bilo zaboravljeno, a blagoslovljena hrana izostala. U tom trenutku, gledajući u svoj tanjur, Tarkhad je bio ispunjen dubokim kajanjem.

Stih: 97 Poklonio se Saijevoj slici i sa suzama u očima rekao: "Baba, kakvu si mi to iluziju pokazao? Kako si učinio da ovako zaboravim?

Stih: 98 Ovo je bila prava kušnja za mene. Molim te, oprosti mi. Ovo nije tek obična greška, već veliki grijeh, i zbog toga osjećam neizmjernu tugu.

Stih: 99 Pogriješio sam, sramno sam pogriješio. Budi milostiv prema meni, o veliki Učitelju." Bacio se pred stopala na slici, a srce mu se slamalo od tuge.

Stih: 100 Molio je: "Gospodaru, oceanu milosti, smiluj mi se." Govoreći to, ispunjen osjećajem vlastite nemoći, napisao je i poslao pismo svom sinu.

Stih: 101 "Počinio sam teški propust," napisao je. "Molim te, moli Ga za oprost. Neka se smiluje onome tko mu se potpuno predao."

Stih: 102 "Moli Saija za samilost. Zatraži od Njega, koji daje utočište, riječ utjehe za ovog poniznog slugu." Sve se to događalo u Bandri.

Stih: 103 Shirdi je bio udaljen stotinama milja, no vijest je tamo stigla istog trenutka. Poslušajte što je Baba rekao.

Stih: 104 Neograničen prostorom i vremenom, Gospodar je imao znanje o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Evo izravnog dokaza za to. Dok je sin boravio u Shirdiju...

Stih: 105 ...istoga dana dogodio se ovaj susret kada se otišao pokloniti moćnom Saiju. Neka slušatelji pozorno prate. Sin je došao prepun radosti...

Stih: 106 Zajedno s majkom, poklonio se Njegovim stopalima. Čuvši što je Sai tada rekao majci, ostao je u potpunom čudu: "Što da radim, majko, danas?

Stih: 107 Otišao sam u Bandru kao i svaki dan, no tamo nije bilo ničega za jelo ni piće. Morao sam se vratiti gladan.

Stih: 108 Pogledaj kakva je to neobična veza! Iako su vrata bila zatvorena, ušao sam slobodno. Tko bi me mogao spriječiti? No, nisam zatekao gospodara kod kuće.

Stih: 109 Crijeva su mi se jako grčila od gladi. Tako sam se, usred bijela dana, morao vratiti natrag bez hrane." Kada su čuli te riječi...

Stih: 110 ...sin je odmah shvatio. Njegov je otac zasigurno zaboravio

prinijeti sveti dar (Naivedya). Sin je tada počeo usrdno moliti Babu.

Stih: 111 "Dopusti mi da se vratim kući," zamolio Ga je, no Baba mu nije dopustio da ode, već je prihvatio njegovo obožavanje tu gdje jesu. Tog istog dana, iz Shirdija...

Stih: 112 ...sin je napisao i poslao ocu detaljno pismo. Kada je otac pročitao pismo, srce mu se potpuno istopilo. Pismo odande stiglo je ovamo.

Stih: 113 I sin je bio jednako zapanjen kada je primio očevo pismo. Suze su mu navrle na oči i počele teći. Pogledajte kakva je to Saijeva igra!

Stih: 114 Kako da iz ovoga ne provrije ljubav? Tko bi imao takvo kameno srce da ga ovo ne bi ganulo? Majka punog ljubavi ovoga sina...

Stih: 115 ...dok je jednom boravila u Shirdiju, primila je milost od Baba Saija. Poslušajte to čudo. Dok je bila u blagovaonici...

Stih: 116 Obroci su bili posluženi u tanjurima i sve je bilo spremno. U tom se trenutku, usred podneva, na vratima pojavio jedan gladan pas. Na majčinu je tanjuru stajao komad kruha.

Stih: 117 Taman kad je gospođa bacila psu komadić kruha, pojavila se i svinja, sva prekrivena blatom, izgladnjela kao i pas.

Stih: 118 Sve se to dogodilo sasvim uobičajeno i gospođa o tome nije puno razmišljala. No toga poslijepodneva, sam Sai je započeo razgovor o tome.

Stih: 119 Nakon poslijepodnevnog obroka, po uobičajenom dnevnom redu u džamiji, kada je gospođa došla i sjela podalje, Sai ju je s poštovanjem upitao:

Stih: 120 "Majko, danas si me nahranila. Zahvaljujući tebi, trbuh mi je pun

do grla. Moja je duša bila iscrpljena, ali ti si me zasitila.

Stih: 121 Nastavi to činiti svaki dan. Samo će ti to donijeti istinsku duhovnu korist. Zar bih ja, sjedeći u ovoj džamiji, izgovorio laž? To se doista nikada ne bi moglo dogoditi.

Stih: 122 Znaj da je takva moja samilost. Kruh najprije treba dati onome tko je gladan, a tek potom nahraniti vlastiti trbuh. Čvrsto to usadi u svoje srce."

Stih: 123 Što je to moćni Sai rekao? Gospođa uopće nije mogla dokučiti smisao Njegovih riječi. Koje li je bilo skriveno značenje? Jer Njegove riječi nikada nisu bile uzaludne.

Stih: 124 Zato Mu reče: "Kako bi se to moglo dogoditi da ja Tebi poslužim hranu? I sama ovisim o drugima; plaćam i jedem ono što se nađe."

Stih: 125 "Pojevši taj kruh poslužen s ljubavlju, postao sam potpuno sit. Još uvijek osjećam puninu," odgovorio joj je Baba.

Stih: 126 "Dok si sjedila jedući, onaj tko ti je došao na vrata, trpeći bolove od gladi—taj pas kojeg si neočekivano ugledala—ja sam jedno s njim.

Stih: 127 Jednako tako, ona svinja koju si vidjela kako stoji prekrivena blatom, izbezumljena od gladi—i s njom sam ja jedno."

Stih: 128 Čuvši ove Babine riječi, gospođa je ostala zapanjena. Znači li to da su i psi, i svinje, i mačke koji lutaju naokolo—da su svi oni zapravo Baba?

Stih: 129 "Ponekad sam pas, a ponekad svinja. Ponekad sam krava, a ponekad mačka. Ponekad sam mrav, muha ili stvorenje iz vode. U svim tim oblicima ja obitavam.

Stih: 130 Onaj tko me vidi u svakom živom biću, znaj da mi je taj istinski

drag. Zato odbaci to stanje uma koje stvara razlike i podjele. Samo me tako štuj."

Stih: 131 Ovo nisu bile tek obične riječi, već uzvišeni nektar besmrtnosti. Upivši ih u sebe, gospođa je ostala duboko ganuta, oči su joj se ispunile suzama radosnicama, a grlo joj se stegnulo.

Stih: 132 Postoji još jedna predivna, ljubavlju prožeta priča o ovoj gospođi, koja govori o dubokom jedinstvu štovatelja i moćnoga Saija. To je istinski znak jednote.

Stih: 133 Jednom se gospodin Purandare, povevši sa sobom svoju obitelj, ženu i djecu, zaputio u Shirdi. Gospođa Tarkhad im je s puno ljubavi dala patlidžane da ih ponesu sa sobom.

Stih: 134 Zamolila je Purandareovu suprugu: "Od jednoga patlidžana pripremi 'bharit' (jelo od patlidžana) za Babu. Drugoga nareži na ploške, ispeci da budu hrskave, pa mu ih posluži u izobilju."

Stih: 135 Pristavši, uzela je patlidžane. Kada je Purandareova supruga stigla u Shirdi, nakon pjevanja aartija, u vrijeme obroka donijela je 'bharit'.

Stih: 136 Priloživši sveti dar (Naivedya) kao što je bio običaj, gospođa je ostavila tanjur i povukla se. Sakupivši ponuđenu hranu svih prisutnih, Baba je sjeo za objed.

Stih: 137 Kušavši 'bharit', svima se učinio iznimno ukusnim. Babi se u tom trenu rodila želja da pojede ispržene ploške, pa je rekao: "Donesite mi ih odmah."

Stih: 138 Poruka je prenesena Radhakrishnamai. Baba je zaustavio svoj obrok, iščekujući pečene ploške patlidžana, pa ona nije znala što joj je činiti.

Stih: 139 Nije bila sezona patlidžana, pa kako je uopće mogla pripremiti to jelo? Krenula je potraga za Purandareovom suprugom i spomenutim 'bharitom'.

Stih: 140 Zaključili su da bi, budući da je donijela tanjur s 'bharitom', u njezinim zalihama možda moglo biti još patlidžana.

Stih: 141 Stoga su je priupitali i otkrili pravo značenje pečenih ploški. Zašto ih je Baba toliko želio okusiti? Svima je postalo jasno.

Stih: 142 Gospođa objasni: "'Bharit' je pripremljen i poslužen poslijepodne. Namjeravala sam donijeti pržene ploške kasnije, pa je drugi patlidžan već bio narezan u tu svrhu."

Stih: 143 Kasnije, kada je priča o patlidžanima došla do svih, tko god ju je čuo ostao bi zapanjen, uviđajući Saijevu sveprisutnost.

Stih: 144 Drugom prilikom, u mjesecu prosincu 1915. godine, ista je gospođa, prepuna ljubavi, poslala Babi "pedu" (slasticu).

Stih: 145 Gospodin Balaram je preminuo. Kako bi obavio posmrtne obrede, njegov je sin morao otputovati u Shirdi, pa ju je posjetio prije puta da bi se oprostio.

Stih: 146 Balaramov je sin došao Tarkhadovima javiti da kreće na put. Gospođi Tarkhad tada se javila želja da po njemu pošalje nešto za Babu.

Stih: 147 Pretraživši cijelu kuću, nije uspjela pronaći ništa osim jedne slatke pede. Štoviše, ta je peda već bila ponuđena na kućnom oltaru, a mladić se silno žurio.

Stih: 148 Osim toga, mladić je bio u razdoblju korote, a ostala je samo ta jedna jedina, već posvećena peda. Unatoč svemu, poslala mu je baš nju, s namjerom da bude ponuđena Saiju.

Stih: 149 Rekla mu je: "Nemam ništa drugo. Zato ponesi ovo i predaj Mu s ljubavlju; Sai će to sigurno s radošću pojesti."

Stih: 150 Mladi Govindji je uzeo pedu, no kada je otišao pred Babu primiti daršan, zaboravio je ponijeti poslasticu i ostavio je u svojoj sobi. Ipak, Baba je strpljivo čekao.

Stih: 151 Kasnije, u poslijepodnevnim satima, kada se mladić ponovno vratio u džamiju, zaboravio je isto kao i prije. Opet je stigao praznih ruku.

Stih: 152 "Što si mi donio?" upitao ga je Baba. Kada mu je on odgovorio: "Ništa," Baba ga je pokušao podsjetiti sitnim nagovještajima.

Stih: 153 "Zar ti nitko iz ljubavi prema meni nije predao ništa?" Kada je mladić opet rekao: "Ne," moćni Sai ga je počeo izravnije ispitivati:

Stih: 154 "Slušaj, kada si kretao od kuće, zar ti majka nije s puno ljubavi predala nekakvu slasticu?" Tada se napokon sjetio.

Stih: 155 Bilo mu je silno neugodno, ne shvaćajući kako je to mogao zaboraviti. Pognute glave, zatražio je oprost, poklonio se Njegovim stopalima i požurio van.

Stih: 156 Otrčao je u svoju sobu, uzeo pedu i predao je Babi. Čim ju je Baba uzeo u ruku, istog ju je trena stavio u usta i pojeo, čime je ispunio iskrenu majčinu želju.

Stih: 157 Takva je bila Saijeva plemenita duša. Koji god se iskreni osjećaj skrivao u nečijem umu, On bi mu dao iskustvo koje mu odgovara, uvećavajući time slavu svojih štovatelja.

Stih: 158 Smisao i tajna ovih priča leži u jednome: uvijek treba prepoznati Boga u svakom živom biću. To potvrđuju svi sveti spisi, i to je glavno načelo o kojem se ovdje govori.

Stih: 159 Slušajući sljedeće poglavlje, saznat ćete više o Babinom svakodnevnom načinu života. Gdje je noću spavao i na kojim je mjestima boravio? Zato slušajte s punom pozornošću. Hemadpant traži utočište kod Saijevih stopala. Slušatelji, s poštovanjem razmislite o ovome što ste čuli.

Stih: 160 Kada duboko promišljate o ovim pričama, ostvarit ćete duhovno dobro. Neka ovo djelo nadahnuto svecima i dobrim ljudima, koje je napisao bhakta Hemadpant, u sklopu svete knjige Shri Sai Samartha Satcharita, pod nazivom deveto poglavlje, bude potpuno.

II Neka ovo bude ponuđeno svetom učitelju Sai Nathu II Neka bude blagoslovljeno II

==

- Jednom se skupina Tatyasaheba Noolkara i Bhausaheba Dixita spremala napustiti Shirdi. Maharaj im je rekao: "Idite sutra ujutro i ručajte u Kopergaonu." Oni su se tako pripremili i poslali poruku da im se pripremi obrok u gostionici u Kopergaonu. Ali kada su stigli u Kopergaon, hrana nije bila spremna, a kako se približavalo vrijeme polaska vlaka, otišli su na stanicu gladni. Kada su stigli tamo, vidjeli su da vlak kasni sat i pol. Zatim su poslali zapregu u selo, a vozač zaprege, koji je bio brahmin, donio im je hranu iz gostionice, pa su svi jeli na stanici. Deset minuta nakon što su pojeli, stigao je vlak. Sada pogledajte suprotan primjer:

Jednom je g. Raghuveer Bhaskar Purandare sa cijelom svojom obitelji otišao na Maharajev daršan. Pri povratku, na majčin nagovor, zatražio je dopuštenje da posjete Nashik. Maharaj je rekao: "Idite, ostanite tamo dva dana i onda nastavite." Tako je cijela obitelj otišla u Nashik. Istoga dana, njegov mlađi brat dobio je visoku temperaturu. Svi su se uplašili i počeli govoriti da bi trebali odmah krenuti za Mumbai. I njihov obiteljski svećenik je govorio isto. Ali Purandare je rekao: "Maharaj je rekao da ostanemo dva dana, tako da se neću micati odavde dok ne prođu dva dana." Nisu imali

izbora, pa su svi ostali. Sljedećeg dana bratova je temperatura spontano nestala, a trećeg dana obitelj je sigurno stigla u Mumbai.

- Ovo se mjesto nalazi oko tri milje od Shirdija.

- Ovo je osobno iskustvo samog autora ove knjige. On je na samom početku, nakon što je sa ženom i djecom uzeo daršan Shri Saija, unatoč tome što mu je Saibaba rekao: "Pojedi komad kruha i kreni natrag poslijepodne", zanemario te riječi i u žurbi krenuo volovskom zapregom prema stanici. U žurbi da uhvati vlak, tjerao je zapregu jako brzo, kada je lijevi kotač volovske zaprege iznenada spao i otkotrljao se u jarak. Srećom, zaprega se nije prevrnula i nitko nije nastradao. No dok su donijeli kotač, namjestili ga i ponovno pokrenuli zapregu, vrijeme polaska vlaka je prošlo, pa je morao odsjesti u gostionici u Kopergaonu, ručati, i tek onda sljedećim vlakom otići za Mumbai.

- Proučavanje Veda naziva se Brahmayajna, a to se u Shirdiju odvijalo svakodnevno. Ovisno o duhovnoj zrelosti vjernika, Maharaj bi neke tražio da čitaju Upanišade, a druge tekstove poput Gite ili Bhagavate. Na primjer, pokojni Balukaka čitao bi Bhagavad Gitu u dvorani, jedan sastri iz Hyderabada čitao bi Bhagavatu danju, a g. Vaze čitao bi Eknathi Bhagavatu noću. U rezidenciji g. R. B. Sathea taj je zadatak povjeren g. Bapusahebu Jogu, a u rezidenciji g. Bhausaheba Dixita taj je zadatak povjeren samom Dixitu. Oni i pokojni Balasaheb Bhate također su obavljali tu svetu žrtvu čitanja (yajnu). Prinošenje žrtava precima (izgovarajući Swadha) naziva se Pitruyajna, a bogovima (izgovarajući Swaha) Devayajna. Prinošenje ponuda bićima naziva se Bhutayajna, a davanje hrane gostima Manushyayajna. Za te Bhutayajne i Manushyayajne, Baba je osobno svakodnevno prosio hranu iz 5 do 7 kuća; a za ostale gladne goste među hodočasnicima, zamolio bi nekoga da prođe s prosjačkom torbom (zholi) za vrijeme podnevnog obroka.

- Raghuveer Bhaskar Purandare bio je jedan od Babinih vjernika koji je živio u Bandri.

- Patlidžan (Vangi).

- Balaram Mankar bio je jedan od Babinih vjernika, a ovdje se odnosilo na njegovog sina.

*Napomena: Jedan iskreni štovatelj Shri Sainatha sugerirao je sljedeće: "Čini se da tema ovog poglavlja nije navedena u posljednjem stihu, suprotno Hemadpantovoj uobičajenoj praksi. Ta bi tema trebala glasiti: 'Opasnosti neposlušnosti zapovijedima, pročišćenje od grijeha Panchasoona i pripovijedanje priče o bhakti Tarkhadu'."

II Sada započinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 10 II

Zazivi: Klanjam se Ganeši. Klanjam se Sarasvati. Klanjam se Guruu. Klanjam se obiteljskom božanstvu. Klanjam se Sita-Rami. Klanjam se Sadguruu Sainathu.

Stih: 1 Onaj tko je posvećen dobrobiti svih svjetova, vječno utemeljen u obliku Brahmana, Njega se prisjećajte neprestano srcem ispunjenim ljubavlju.

Stih: 2 Samim sjećanjem na Njega rasplиće se čvor rođenja i smrti. To je najveća od svih duhovnih praksi, a ne košta ni novčića.

Stih: 3 Uz malo truda dobiva se neizmjeran plod; sve se postiže bez muke. Dokle god su osjetila zdrava, treba to prakticirati svakog trena.

Stih: 4 Sva ostala božanstva su privid; jedino je Guru vječni Bog. Gledaj, stavljanjem vjere u Njegova stopala, On sve savršeno ispunjava.

Stih: 5 Tamo gdje je služenje Sadguruu čisto, svjetovno postojanje iščupano je iz korijena. Nema potrebe za zapetljavanjem u filozofske rasprave (Nyaya, Mimamsa) i ostalo.

Stih: 6 Tuge koje potječu od bića (Adhibhautik), tijela i uma (Adhyatmik) ili prirodnih sila (Adhidaivik) – predani vjernici sve ih nadilaze kada im je Sadguru kormilar.

Stih: 7 Da bi se preplovio svjetovni ocean, potrebna je vjera u lađara. Isto tako, da bi se prešao ocean postojanja, mora se imati čvrsta vjera u vlastitog uzvišenog Gurua.

Stih: 8 Videći ljubav i predanost vjernika, On im pravu spoznaju stavlja na

dlan. S lakoćom im daruje oslobođenje, čije je glavno obilježje blaženstvo.

Stih: 9 Njegovim daršanom raskida se čvor u srcu i nestaje sva vezanost za osjetilne objekte. Nakupljena i trenutna karma se uništavaju. Pjevajmo zato priču o Njegovom životu.

Stih: 10 U osmom poglavlju objašnjena je svrha ljudskog rođenja. U devetom smo slušali duboku tajnu Njegovog prošenja hrane.

Stih: 11 Ugodno se pripovijedalo o Bayajabainom kruhu, vijestima o Khushalchandu te o načinu na koji su spavali Mhalsapati i Tatya.

Stih: 12 Sada, slušatelji, pozorne pažnje poslušajte nastavak Babinog života. Kako je živio, gdje je spavao i kako se kretao neprimjetno.

Stih: 13 Kakav je to bio veličanstven svjetovni životni vijek! Bio je majka i hindusima i muslimanima. Mjesto sigurnosti i za tigra i za kozu, koji bi se tu s ljubavlju i bez straha zajedno kretali.

Stih: 14 Ispričana je priča o Njegovoj hrani i preživljavanju. Kakav je sada bio Saijev način života? Gdje je i na kojem mjestu spavao? Slušatelji, slušajte s poštovanjem.

Stih: 15 Drvena daska duga četiri lakta, a široka tek jedan pedalj. Bila je obješena poput ljuljačke za grede na stropu, zavezana starim krpama na oba kraja.

Stih: 16 Na takvoj dasci Baba je spavao. Glinene svjetiljke gorjele su mu kod uzglavlja i kod nogu. Kada se penjao na nju, a kada silazio? Njegovi su pokreti bili nevidljivi.

Stih: 17 Sjedio bi na njoj pognute glave ili bi spavao. Ali kada se penjao i spuštao, tu brzinu i pokret nitko nije uspio vidjeti.

Stih: 18 Kako je daska vezana običnim krpama mogla podnijeti Babinu težinu? Kada netko posjeduje velike mistične moći (Siddhi), daska je tu samo pro forma.

Stih: 19 Mikroskopska čestica smeta oku, no On bi se ondje lako sakrio u obliku 'Anime' (moći smanjivanja). Babi je bilo lako kretati se u obliku muhe, kukca ili mrava.

Stih: 20 Onome kojemu je 'Anima' poput sluškinje u kući, koliko mu vremena treba da postane muha? Za onoga tko može boraviti u zraku bez oslonca, kakvo mu je uopće značenje imala daska?

Stih: 21 Anima, Mahima, Laghima i ostalih osam Siddhija te devet Nidhija stajali su sklopljenih ruku pred Njim. Daska je bila samo izgovor.

Stih: 22 Kukca, mrava, svinju, psa, životinju, pticu, čovjeka, kralja, prosjaka, velikog i malog – sve je gledao potpuno istim očima.

Stih: 23 Iako je izgledao kao mještanin Shirdija, nastanjujući tijelo od tri i pol lakta, ipak je prebivao u srcima svih. Maharaj je bio utjelovljenje zasluga.

Stih: 24 Iznutra nevezan i ravnodušan, izvana posvećen dobrobiti ljudi. Iznutra potpuno bez želja, izvana vezan nitima ljubavi prema vjernicima.

Stih: 25 Iznutra u potpunosti bez žudnji, izvana silno brižan radi dobrobiti vjernika. Iznutra prebivalište apsolutnog mira, izvana bi ponekad djelovao nemirno.

Stih: 26 Iznutra u stanju Parabrahmana, izvana pokazujući ponašanje luđaka. Iznutra ispunjen ljubavlju prema nedvojnosti (Advaita), izvana isprepleten sa svijetom.

Stih: 27 Ponekad bi gledao s velikom ljubavlju, ponekad bi trčao s

kamenom u ruci. Ponekad bi sipao kletve i uvrede, ponekad bi grlio s neizmjernom radošću.

Stih: 28 Ponekad miran, samokontroliran, povučen, trpeći sve, uvijek u meditaciji. Utemeljen u Sebi i uživajući u Sebi, prema vjernicima je uvijek bio vedra lica.

Stih: 29 Vječno zadubljen na jednom mjestu, nije dolazio ni odlazio. Njegov kratki štap (satka) bio mu je jedina imovina; ostajao je u tihom i bezbrižnom stanju.

Stih: 30 Nije mario za slavu ni bogatstvo, prosio je hranu samo da održi život. Postigavši taj vrhunac Yoge, tako je provodio svoje vrijeme.

Stih: 31 Bio je pravi asket u odjeći sannyasija, sa štapom u ruci. Neprestano je ponavljao riječi "Allah Malik" (Bog je Gospodar), s neprekinutom ljubavlju prema vjernicima.

Stih: 32 Takav je bio Saijev opipljivi (Saguna) oblik, manifestiran u ljudskom tijelu. To blago, zarađeno prošlim zaslugama, neočekivano nam je palo u ruke.

Stih: 33 Oni koji ga smatraju običnim čovjekom, nesretni su i ograničenog uma. Kako bi onima čija je sudbina loša On mogao biti dostižan?

Stih: 34 Sai je rudnik samospoznaje. Sai je potpuno utjelovljenje blaženstva. Čvrsto se uhvatite za Njegovu haljinu kako biste u potpunosti prešli ocean postojanja.

Stih: 35 Zaista, ono što je bezgranično i beskonačno, što ispunjava sve od Brahme do vlati trave, što je vječno i nepodijeljeno – Baba je pravo utjelovljenje Toga.

Stih: 36 Doba Kali Yuge traje 432.000 godina. Okvirno je prošlo oko pet

tisuća godina kada se dogodila Babina inkarnacija.

Stih: 37 Ovdje bi slušatelji mogli posumnjati: kada Mu se ne zna datum rođenja, na temelju čega je ovo utvrđeno? Slušajte pozorno i s poštovanjem.

Stih: 38 S čvrstom odlukom, boraveći u svetom mjestu Shirdi, tamo je proveo šezdeset godina živeći kao asket vezan uz jedno mjesto (Kshetra-sannyasi).

Stih: 39 Baba se u Shirdiju prvi put pojavio u dobi od šesnaest godina. Tada se tamo zadržao oko tri godine.

Stih: 40 Zatim je odande neprimjetno otišao, i pronašli su Ga daleko u državi Nizam. Potom je došao natrag zajedno sa svatovima i zauvijek ostao u Shirdiju.

Stih: 41 Tada je imao dvadeset godina. Od tada je Njegov boravak u Shirdiju bio neprekidan. Tamo je živio šezdeset godina; to je svima dobro poznato.

Stih: 42 Godine 1840. po Shaka kalendaru (1918. g.), desetog dana svijetle polovice mjeseca Ashwina, na povoljan dan Vijayadashami, Baba je preminuo i otišao u svoje vječno prebivalište.

Stih: 43 Stoga je Njegov životni vijek iznosio oko osamdeset godina. Ovo je gruba procjena, što znači da Njegovo rođenje pada oko 1760. godine po Shaka kalendaru (1838. g.).

Stih: 44 Onaj tko drži nogu na glavi samog Vremena – može li se životni vijek takvog Mahatme ikada sa sigurnošću utvrditi? To je iznimno težak zadatak.

Stih: 45 Mahatme su vječno utemeljeni u svom pravom stanju, slobodni od

rođenja i smrti. Kako za sunce može postojati izlazak i zalazak? Ono je uvijek nepomično i stabilno.

Stih: 46 Godine 1603. po Shaka kalendaru, Samarth Ramdas je uzeo samadhi. Nisu prošla ni puna dva stoljeća kada se pojavio ovaj oblik (Baba).

Stih: 47 Zemlju Bharat preplavili su strani napadači (Yavane). Hinduistički kraljevi bili su poraženi. Put pobožnosti je nestao, a ljudi su ostali bez Dharme (pravednosti).

Stih: 48 Tada se pojavio Ramdas. Uzevši Shivajija Maharadža pod svoje okrilje, zaštitio je kraljevstvo od napadača te obranio krave i brahmine.

Stih: 49 Nisu prošla ni puna dva stoljeća, a prijašnji se red ponovno narušio. Pojavio se razdor između hindusa i muslimana, koji je Baba potom ispravio.

Stih: 50 Ram i Rahim su jedno; nema ni najmanje razlike. Zašto onda stvarati prepreke u pobožnosti? Čemu međusobna otuđenost?

Stih: 51 Kakva ste vi nerazumna djeco? Spojite hinduse i muslimane u jedno. Čvrsto se usidrite u dobrim mislima, jedino ćete tako stići na drugu obalu.

Stih: 52 Svađe i rasprave nisu dobre. Ne natječite se ni s kim. Uvijek mislite na svoje istinsko duhovno dobro. Shri Hari će vas štititi.

Stih: 53 Yoga, žrtvovanja, pokore i znanje – sve su to sredstva za dostizanje Harija. No, ako netko sve to čini, a u srcu nema ljubavi prema Hariju, njegovo je rođenje uzaludno.

Stih: 54 Ako vam netko učini nažao, ne uzvraćajte mu. Ako možete, učinite mu dobro. To je bila srž Njegova učenja.

Stih: 55 Ovaj je savjet iznimno koristan kako za svjetovni tako i za duhovni život. I za visoke i za niske, i za muškarce i za žene, ovaj je put jasan i otvoren svima.

Stih: 56 Baš kao što se raskoš kraljevstva iz sna pokaže nerealnom pri buđenju, tako je i ovaj svjetovni život samo iluzija (Maya). To je bilo Njegovo uvjerenje.

Stih: 57 Nestvarnost tijela te njegovih radosti i tuga – to je bila Njegova filozofija. Stalnom povezanošću s istinskim Jastvom, otjerao je iluziju nalik snu i postigao oslobođenje.

Stih: 58 Gledajući vezanost svojih učenika, srce Mu je bilo ispunjeno dubokim suosjećanjem. "Kako će dostići stanje izvan tijela?" – o tome je brinuo danju i noću.

Stih: 59 Njegov je um bio oblikovan spoznajom "Ja sam Brahman". Bio je utjelovljenje neprekidnog blaženstva. Njegov je um bio u stanju potpunog mira bez misli (Nirvikalpa). Istinsko se odricanje odmaralo u Njemu.

Stih: 60 Uzeti činele i veenu pa lutati od vrata do vrata, jadno pružajući ruku prolaznicima – to On nije poznavao niti odobravao.

Stih: 61 Mnogo je takvih gurua koji traže učenike od kuće do kuće. Na silu im šapuću mantre u uho, cijedeći ih samo radi bogatstva.

Stih: 62 Poučavati učenike Dharmi, a sam se ponašati nepravedno (Adharma) – kako se kroz to može prijeći ocean postojanja i izbjeći rođenje i smrt?

Stih: 63 Da se Njegova slava kao religiozne osobe proširi i Njegove zastave vijore po svijetu – tome u Njegovom umu nije bilo ni najmanjeg traga. Takav je bio Saijev lik.

Stih: 64 Tamo gdje tjelesna svijest ne prebiva, prema učenicima postoji neizmjerna ljubav. Tamo gdje je uvijek takva sklonost, takav je i Saijev lik.

Stih: 65 Gurui su dvije vrste: Niyat (određeni/fiksni) i Aniyat (opći/ neodređeni). Dopustite mi da slušateljima jasno objasnim ulogu svakoga od njih.

Stih: 66 Sazrijevanje božanskih vrlina i pročišćenje srca – to je sve što daje Aniyat Guru. Oni vas usmjeravaju na put oslobođenja.

Stih: 67 Kada se stvori veza s Niyat Guruom, dualnost nestaje i postiže se jedinstvo. On pruža svjedočanstvo velike izreke "Tat Tvam Asi" (Ti si To).

Stih: 68 Guru ispunjava sve pokretno i nepokretno. Zbog bhakta (vjernika) On uzima oblik. Kada se završi misija avatara, On završava svoju inkarnaciju.

Stih: 69 Sai pripada ovoj drugoj kategoriji (Niyat Guru). Kako da opišem Njegov život? Kako mi On daje inspiraciju, tako nastaje ovo pisanje.

Stih: 70 Postoje mnogi gurui za svjetovno znanje. Ali Sadguru je onaj koji vas utemeljuje u vašem istinskom Jastvu. On je onaj moćni koji vas vodi preko oceana postojanja. Njegova je slava nedokučiva.

Stih: 71 Tko god bi došao na daršan, Sai bi mu ispričao njegovu prošlost, sadašnjost i budućnost, potpuno i do u detalje, a da ga nitko ništa nije pitao.

Stih: 72 Na sva je bića posvuda gledao kao na Brahmana. S jednakom je ravnomjernošću gledao i na prijatelja i na neprijatelja. Nije poznavao ni trunčicu razlike.

Stih: 73 Bez želja i nepristran, sipao je nektar čak i na one koji su mu činili zlo. Zadržavao je ravnodušnost i u usponu i u padu. Sumnja ga se nikada

nije dotakla.

Stih: 74 Iako je boravio u ovom smrtnom tijelu, nije bio vezan za "kuću tijela". Iako je izvana imao tijelo, iznutra je bio bestjelesan (Videhi). Bio je oslobođen u samom tom tijelu.

Stih: 75 Blagoslovljeni su ljudi iz Shirdija, kojima je Sai bio jedino božanstvo. Dok su jeli, pili ili spavali, neprestano su mislili na Saija.

Stih: 76 Blagoslovljena je, blagoslovljena njihova ljubav. Radeći na polju ili u dvorištu, meljući, tucajući ili muteći mlaćenicu, pjevali su o Babinoj slavi.

Stih: 77 Dok su sjedili, jeli ili spavali, neprestano su se sjećali Babinog imena. Nisu znali ni za kojeg drugog Boga osim Babe.

Stih: 78 Što tek reći o ljubavi tih žena! Kakva je to bila milina od ljubavi! Čista ljubav sama stvara poeziju; učenost ne može stvoriti pjesnika.

Stih: 79 Njihov je jezik bio istinski, jednostavan i izravan. Nisu imale ni trunke obrazovanja. Pa ipak, poezija koja je iz njega izvirala natjerala bi i mudrace da kimaju glavom.

Stih: 80 Manifestacija prave ljubavi – to je istinska poezija. Slušatelji bi to trebali prepoznati u govoru ovih žena.

Stih: 81 Bude li to volja Sai Babe, prikupit će se cijela zbirka ovoga, kako bi se ispunila želja slušatelja. Nastat će jedno cijelo poglavlje od tih pjesama.

Stih: 82 Neka bude tako. Bezoblični se, iz milosti prema bhaktama, manifestirao u Shirdiju u obliku Saija. Kroz nestanak tjelesnog ega i strasti, treba ga prepoznati kao utjelovljenje same pobožnosti.

Stih: 83 Ili su pak zasluge bhakta urodile plodom. Kada je došlo pravo vrijeme, potpuno su proklijale u Saijevom obliku i donijele plod u Shirdiju.

Stih: 84 Neizrecivo je progovorilo. Nerođeni se zaista rodio. Bezoblični je izliven u kalup oblika, kao utjelovljenje suosjećanja.

Stih: 85 Slavan i bogat, lišen vezanosti i mudar, ukrašen veličanstvom i velikodušnošću. Taj je lik bio obdaren sa šest božanskih vrlina.

Stih: 86 Izvanredna je bila Babina samokontrola. Iako je sam bio bez ikakve imovine (Aparigraha) i bezobličan, uzeo je tijelo samo radi blagoslova bhakta.

Stih: 87 Što reći o Njegovoj milosti! Prihvaćao je osjećaje svojih bhakta. Inače, tko bi uopće mogao otkriti Njegovo prebivalište?

Stih: 88 Riječi koje se i sama božica govora ustručava izgovoriti, riječi koje je sramota i čuti – takve bi riječi Sai Maharaj izgovarao za dobrobit svojih bhakta.

Stih: 89 Prevoditi ili ponavljati te riječi – bolje je ostati nijem. Ali nije dobro bježati od dužnosti, stoga ih moram izgovoriti.

Stih: 90 Babin govor, pun suosjećanja za bhaktu, izrečen je s krajnjom poniznošću: "Ja sam sluga tvojih slugu, tvoj dužnik. Došao sam primiti tvoj daršan."

Stih: 91 "Ovo je isključivo tvoja velika milost, što sam susreo tvoja stopala. Ja sam samo crv u tvom izmetu. Time sam blagoslovljen u ovom svijetu."

Stih: 92 Kakva Babina poniznost! Kakva sklonost blagosti u Njegovom umu! Kakvo uzvišeno odsustvo ega! I Njegova je skromnost bila jednaka tome.

Stih: 93 Ove gore navedene Babine izjave, iznio sam ih s poštovanjem kao istinite. Ako netko misli da je ovo nepoštovanje, širim ruke (u isprici).

Stih: 94 Ako se jezik time zaprljao, i da bismo izbjegli grijeh slušanja toga, ponavljajmo Saijevo ime. Svi će grijesi nestati.

Stih: 95 Plod naše pokore kroz mnoge živote čista je Saijeva milost. Kao pojilište za žedne, tako i ona pruža neizmjernu sreću.

Stih: 96 Iako se svima činilo da On kuša okuse svojim jezikom, On nije znao što kuša. Njegov jezik nije imao nikakvu želju za okusima.

Stih: 97 Onaj tko nema želju za osjetilnim objektima, kako bi ih mogao uživati? Osjetilni predmeti nisu ni doticali Njegova osjetila, pa kako bi onda bio upleten u njih?

Stih: 98 Kroz vrata svojih očiju gledao je sve predmete koji bi se našli pred Njim. Ali On ih nije gledao sa sviješću. U Njemu nije bilo nagona za gledanjem.

Stih: 99 Kao Hanumanova pregača (koja simbolizira celibat) – koja je bila vidljiva samo njegovoj majci ili Rami. Tko se može mjeriti s Njegovim celibatom?

Stih: 100 Tamo gdje čak ni majka nije vidjela njegove genitalije, što tek reći za druge! I Babin je celibat bio iznimno strog; Njegovo je savršenstvo bilo jedinstveno.

Stih: 101 Nosio je kaupin (komad tkanine oko bedara). Njegove su genitalije bile poput beskorisnog privjeska na vratu koze. Bio je to samo kanal za mokrenje, tek jedan ud među ostalim udovima.

Stih: 102 Takvo je bilo Babino tjelesno stanje. Iako su Njegova osjetila bila uključena u radnje, ona nisu imala ni najmanju želju ni svijest o osjetilnim objektima.

Stih: 103 Osjetila su bila prikovana uz vrline Sattve, Rajasa i Tamasa. Iako

se u svjetovnom smislu činilo da On djeluje, nije bio vezan ni za koga i ni za što.

Stih: 104 Nevezan, čista svijest, uživao je u Jastvu. Počivalište za požudu i bijes (tj. bili su u Njemu potpuno smireni). Baba je uvijek bio bez želja, u savršenoj ispunjenosti.

Stih: 105 Takvo je bilo Njegovo stanje oslobođenja. Čak su Mu i osjetilni objekti bili Brahman. S one strane zasluga i grijeha, bio je u stanju potpunog odricanja.

Stih: 106 Kada mu je Nanavalli rekao da ustane, napustio je svoje sjedalo i pomaknuo se ustranu. Nije imao tjelesne svijesti ni osjećaja razlike čak ni u snu.

Stih: 107 U ovom svijetu nije imao što postići, niti mu je išta preostalo za ostvariti na onom svijetu. Takav je Svetac sišao na ovu zemlju isključivo da blagoslovi ljude.

Stih: 108 Takvi Sveci, oblaci suosjećanja – svrha njihove inkarnacije nije ništa drugo doli blagoslivljanje drugih. Potpuno su milosrdni za dobrobit drugih.

Stih: 109 Neki kažu da je njihovo srce poput maslaca, iznimno meko. Ali Sveci se tope na tuđu patnju, dok se maslac topi samo od vlastite topline.

Stih: 110 Onome čija je odjeća bila pokrpana kafni, čije je sjedalo bio komad vreće, čiji je um bio bez ikakvih modifikacija – čemu bi njemu služilo srebrno prijestolje?

Stih: 111 Gledajući na pobožnost bhakta, čak i kad bi mu se činila opterećujućom, On bi je gurnuo u stranu i ne bi na nju ni obratio pažnju.

Stih: 112 Baba je bio lotos u jezeru Shirdija. Bhakte su uživali u njegovom

mirisu, dok su nesretne žabe (nevjernici) dobile samo blato, neprestano rovareći po njemu.

Stih: 113 Nikoga nije podučavao asanama, kontroli daha (pranayami) ili potiskivanju osjetila. Nikakvim mantrama, tantrama, yantrama, niti je šaputao u uho.

Stih: 114 Iako je u svojim postupcima izvana izgledao kao običan čovjek u svijetu, Njegovo je unutarnje stanje bilo sasvim drugačije. Bio je iznimno vješt u svjetovnim stvarima, vještina kojoj nitko drugi nije bio ravan.

Stih: 115 Oni uzimaju oblik radi bhakta. Zbog njih su i njihove emocije. Znajte da su ovi svjetovni postupci Svetaca zapravo univerzalni.

Stih: 116 Sai Maharaj, riznica Svetaca, prebivalište čistog, vrhovnog blaženstva. Njemu se klanjam do poda, Njemu koji je bez ega i neokaljan.

Stih: 117 To mjesto je iznimno sveto i pročišćavajuće, kamo je Maharaj došao hodajući. Bez punine nakupljenih zasluga, takvo se blago teško pronalazi.

Stih: 118 "Od čistog sjemena dolaze slatki, sočni plodovi." Istinitost ove poznate izreke ljudi su testirali u Shirdiju.

Stih: 119 Nije bio ni Hindus ni Musliman. Nije pripadao nijednom ashramu (stadiju života) ni varni (kasti). Pa ipak, On je u potpunosti, iz korijena iščupao ocean svjetovnog postojanja.

Stih: 120 Beskonačan i bezgraničan poput neba, tako je dubok Babin život. Tko Ga osim Njega samoga može istinski shvatiti?

Stih: 121 Posao uma je razmišljanje; on ne može ni trena ostati bez misli. Ako mu date svjetovne objekte, on razmišlja o njima. Ako mu date Gurua, on razmišlja o Guruu.

Stih: 122 Stoga, pretvarajući sva svoja osjetila u uši, kakvu god da ste slavu Gurua čuli, to je samo po sebi prirodno sjećanje, štovanje i pjevanje o Saiju.

Stih: 123 Praksa pet vatri, dijelovi yajne, mantra-tantra i osmerostruki put yoge – te su prakse moguće samo dvaput rođenima (Brahminima). Kakve koristi od njih imaju drugi?

Stih: 124 Priče o Svecima nisu takve. One sve ljude izvode na pravi put. One otklanjaju bol svjetovnog straha i otkrivaju istinsku duhovnost.

Stih: 125 Slušanje, promišljanje, proučavanje ili meditacija o pričama o Svecima – bili oni Brahmini, Shudre ili žene – sve to pročišćava.

Stih: 126 Nema ljudskog bića koje u sebi uopće nema ljubavi. Svatko nešto voli; samo se objekt te ljubavi razlikuje.

Stih: 127 Za nekoga je to bogatstvo i ugled, tijelo, kuća, svjetovna slava ili pak stjecanje znanja.

Stih: 128 Ljubav koja se osjeća prema svjetovnim objektima, kada se sva skupi i otopi u posudi Harijevih stopala, manifestira se kao Pobožnost (Bhakti).

Stih: 129 Zato je u ovom svjetovnom životu najlakši put predati svoj um Saijevim stopalima. Tada će Njegova milost pasti na vas; ovo je jedini, jednostavan način.

Stih: 130 Čak i uz tako mali trud, ljudi ostvaruju ogromnu dobit. Zašto onda postoji takva ravnodušnost prema stjecanju ovog duhovnog dobra?

Stih: 131 Prirodno, u umovima slušatelja pojavit će se val sumnje: ako velika dobit dolazi uz malo truda, zašto onda većina ljudi to ne poštuje i ne slijedi?

Stih: 132 Razlog tome je što se bez božanske milosti ne rađa želja za slušanjem (duhovnih priča), a tada postaje sklon i sam Gospodin.

Stih: 133 Zato se utekni Saiju; Narayana će ti se smilovati. Iz želje za slušanjem rodit će se duhovna praksa, čak i uz malo uloženog truda.

Stih: 134 Držite se u srodstvu s pričama o Guruu i njegujte društvo dobrih ljudi (Satsang). Time će vaš život zasigurno postati smislen. Ne dopustite da vam se sumnje motaju po umu.

Stih: 135 Ostavite po strani svu lažnu lukavost i neprestano ponavljajte "Sai, Sai". Vaš će brod sigurno prijeći na drugu obalu. Nemojte imati nikakvih sumnji.

Stih: 136 Ovo nisu moje vlastite riječi, već duboke riječi Saijeve. Nemojte ih smatrati praznima niti ih pokušavajte olako mjeriti ili procjenjivati.

Stih: 137 Društvo s lošim ljudima iznimno je pogubno; ono donosi veliku nesreću i neosjetno vas vodi u propast. Tko bi drugi mogao otkloniti posljedice lošeg društva...

Stih: 138 ...ako ne jedan Sai Nath ili jedan Sadguru?

Stih: 139 Poslušajte svete riječi koje izviru iz usta probuđenog Gurua: o bhakte, čuvajte ih i primijenite kako biste se oslobodili lošeg društva.

Stih: 140 Pogled ispunjen užitkom okreće se prema vanjskoj ljepoti, no um rado traži ljepotu u druženju s dobrim ljudima (Satsang).

Stih: 141 To je veličina Satsanga—on iz korijena uništava tjelesni ego. Stoga ne postoji veća duhovna praksa od Satsanga.

Stih: 142 Tražite svakodnevni Satsang. Svako drugo druženje vodi u ropstvo, dok je jedino Satsang oslobođenje koje pročišćava cijelo tijelo,

izvana i iznutra.

Stih: 143 Satsang kida okove tjelesne vezanosti. Ta je moć iznimno snažna; jednom kada se ukorijeni prava predanost, oslobođenje od svjetovnog postojanja biva trenutno.

Stih: 144 Kakve li sreće u stjecanju Satsanga! Uz jednostavne pouke i prirodno izlaganje, loše društvo u istom trenu nestaje.

Stih: 145 Um se odmara u miru i slobodi, a odricanje od osjetilnih užitaka postaje jedini lijek. Bez žudnje za Satsangom, ne može se postići spoznaja vlastita Jastva.

Stih: 146 Tuzi uvijek prethodi radost, a radost pak slijedi nakon tuge. Živi se stvorenje uvijek okreće prema radosti, a okreće glavu od tuge.

Stih: 147 Bilo okrenuti prema radosti ili od nje, sve je to dio nužnoga iskustva. Satsang je ono što oslobađa od oba ova uvjetovana stanja.

Stih: 148 Kroz druženje sa Svecima nestaje tjelesni ego, u Satsangu se kida krug rađanja i umiranja, i u njemu se susreće sama Svijest.

Stih: 149 Čvorovi u srcu odmah se razvezuju, postiže se vrhunsko stanje, a sveta praksa Satsanga pruža utočište onima koji su se predali bez ikakva drugog izbora.

Stih: 150 Nema boljeg odmora ni mira, nema boljeg imena ni klanjanja, nema boljeg izraza osjećaja ni pjesme hvale; zato je najvažnije posvetiti se Satsangu.

Stih: 151 Sveti ljudi su avatari božanstava – poput Ganga, Bhagirathi, Gode, Krišne, Včne, Kaveri i Narmade. Svi oni čeznu za doticajem stopala svetaca, želeći se barem jednom okupati u njihovoj blizini.

Stih: 152 Oni sami peru grijehe ovoga svijeta, no odakle se čiste njihovi vlastiti grijesi? Bez stjecanja milosti svetih ljudi, to se nikada ne može dogoditi.

Stih: 153 Sreća onih koji su rođeni u ovom svijetu je procvjetala jer su se povezali sa stopalama Maharaja Saija, potpuno uklonivši sve patnje ovoga svijeta.

Stih: 154 A sada, dragi slušatelji, razmislimo i promislimo o onome što smo čuli. Pronađimo mir u duši, a iduće poglavlje donosi nastavak.

Stih: 155 Hemad se utječe Saiju. Ja sam tek sandala na Njegovim stopalima, koji neprestano pripovijeda ove svete priče i raduje se donoseći svima blagostanje.

Stih: 156 Kakav li je to prekrasan i mio prizor! Boraveći pokraj zidova džamije, On svakome dijeli sveti pepeo (Udi) za spas i dobrobit vjernika.

Stih: 157 Onaj tko zna da je ovaj svijet iluzija (Mithya), vječno je uronjen u blaženstvo Brahmana. Njegov je um poput rascvjetana cvijeta, pred kojim se duboko klanjam u znak poštovanja.

Stih: 158 Oči mi primaju pomast božanskog znanja, jer su stopala našla svoje pravo prebivalište – eto kolika je moć Saijeve slave, kojoj iskazujem duboki naklon.

Stih: 159 Neka nam ulazak ovih priča kroz uši pročišci hram srca i ispere svu nakupljenu nečistoću i prašinu.

Neka ovo djelo nadahnuto svecima i dobrim ljudima, koje je napisao bhakta Hemadpant u sklopu svete knjige Shri Sai Samartha Satcharita pod nazivom deseto poglavlje, bude u potpunosti završeno.
II Neka ovo bude ponuđeno svetom učitelju Sai Nathu. II Neka bude blagoslovljeno. II

Bilješke s posljednje stranice (str. 60):

- Postojao je jedan prilično krupan i snažan čovjek snažne naravi po imenu Nanavali koji je dulje vrijeme živio u Shirdiju. Provodio je vrijeme slobodno i bez ikakvih obaveza. Imao je veliko poštovanje prema održavanju reda i mira u dvoraru (boravištu) Sri Saibabe. Kada bi bio raspoložen, znao bi nekoga zagrliti, a nekoga drugog udariti po licu. Ponekad bi se cijeli izmazao pepelom, obukao se u odijelo majmuna, plašio djecu u selu i dolazio u sabamandap (dvoranu) praveći veliku buku. Ipak, Baba je gajio iznimnu ljubav prema njemu, a i on prema Babi. Jednog je dana, u naletu raspoloženja, uzeo Babinu ruku, podigao ga s jastuka, sjeo na njegovo mjesto na minutu, a zatim ga s najvećim poštovanjem vratio natrag i poklonio mu se. Ljudi su ovog čovjeka zvali "Kaka" Sai Babe. Trećeg dana nakon Saibabinog preseljenja u vječnost (dehavas, tj. preminuća), osjetivši duboku tugu zbog tog gubitka, Nanavali je rekao "Kaka... Kaka..." i preminuo. Njegov spomenik (samadhi) sagrađen je u Shirdiju upravo iznad njegovog tijela.

- Groznica dobivena od stranaca (ili nepoznata groznica).

II Sada započinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 11 II

Shri Sai Rudradhyaya

Zazivi: Klanjam se Ganeshi. Klanjam se Sarasvati. Klanjam se Guruu. Klanjam se obiteljskom božanstvu. Klanjam se Sita-Rami. Klanjam se Sadguruu Sainathu.

Stih: 1 U prethodnim je poglavljima opisano kako je Baba spavao na dasci pod stropom, kako se neprimjetno penjao i silazio. **Bilo da je hindus ili musliman, On je majka objema stranama, a istraživanje Njegovog životnog vijeka donijelo je procjenu Njegove dobi.**

Stih: 2 A sada započinje jedanaesto poglavlje. Neka nam je poslušati slatku priču o Guruu. Neka nam um prebiva na Saijevim stopalima, uz čvrstu vjeru i predanost.

Stih: 3 Održat će se jedanaest Rudra obreda (Rudradhyaya), a moć i autoritet bit će ravni silama pet elemenata prirode. Sve će se to razotkriti kroz veličanstvenost Babinih djela.

Stih: 4 Baš kao što Indra, Agni i Varuna daju snagu prema Babinim riječima, tako ćemo sada iznijeti kratak pregled Njegovog učenja. Slušatelji, otvorite svoja srca i poslušajte.

Stih: 5 Potpuna odvojenost od svjetovnog i predana usredotočenost – takav je saguna oblik Saija. Za predanog bhaktu On je trajno utočište i mir. Sjećajmo Ga se s dubokom ljubavlju u srcu.

Stih: 6 Riječ Gurua je nepokolebljiva vjera – neka nam to bude sjedalo u umu. Odrecimo se svih osobnih želja i posvetimo se obožavanju Njegova lika.

Stih: 7 Slika, oltar, vatra i svjetlost sunca, krug neba, voda, sveti ljudi – Njegovo se božansko obožavanje može obaviti prema svakome od njih ako se Guruu pristupi s bezuvjetnom predanošću.

Stih: 8 Kada se stopala drže s apsolutnom odanošću, sam Guru postaje vrhovni Brahman. Eto kolika je čudesna moć i ljepota predanosti Guruu!

Stih: 9 To iskustvo živi u srcu bhakte. Tjelesni oblik je nužan jer tragaču treba vidljivi Guru. No odbaciti bezoblično u potpunosti – to se kosi s jasnim pravilima spisa.

Stih: 10 Bez prihvaćanja saguna oblika, osjećaj prave predanosti nikada se ne može probuditi, niti se u srcu može roditi duboka, radosna ljubav prema Bogu.

Stih: 11 Bez toga, srce ostaje zatvoreno poput cvjetnog pupoljka koji se ne otvara; u njemu nema ni mirisa ni pčela koje bi sletjele makar na tren.

Stih: 12 Saguna oblik je vidljiv i očitovan, dok je Nirguna oblik bezobličan. Oni nisu odvojeni jedno od drugog; saguna i nirguna zapravo su jedno te isto.

Stih: 13 Ako ih otopimo, stopljeni su u istom maslu; rastaljeno maslo i čvrsto maslo jedno su te isto. Saguna i nirguna ispunjavaju i prožimaju cijeli svemir.

Stih: 14 Možemo ih promatrati punim očima svuda oko sebe, tamo gdje nam je pogled usmjeren, i gdje god nam se pruži prilika za meditaciju.

Stih: 15 Ljubav se rađa prema onome koga susrećemo i s kim razgovaramo, komunicirajući i prinoseći darove uz mirisno cvijeće i sandalovinu. Upravo zato oblik (akriti) mora postojati.

Stih: 16 Koncept sagune lakše je shvatiti i usvojiti nego apstraktni nirguna

oblik. Zato je potrebno razvijati čvrstu ljubav prema saguni, dok se nirguna shvaća postupno.

Stih: 17 Baba je primjenjivao bezbrojne načine: one zrele i napredne udaljavao bi, dok bi početnicima uskraćivao daršan na dulje vrijeme, a neke bi slao na daleka putovanja.

Stih: 18 Nekoga bi poslao u tuđu zemlju, nekoga bi osamio u kutu Shirdija, a nekoga bi zadržao zatvorenog u kući, dajući im precizne upute za čitanje svetih knjiga.

Stih: 19 Kroz dugogodišnju praksu i ponavljanje, u njima bi se razvila duboka usredotočenost na nirguna oblik, dok bi ih istovremeno privlačio neposredan suživot s Babom.

Stih: 20 Iako je ovo tijelo prolazno i jednom će mu doći kraj, zbog toga ne treba strahovati od bhaktija. Povezanost s vječnim ostaje netaknuta.

Stih: 21 Ovaj je svijet golem i raznolik prikaz svega stvorenog; cijeli je kosmos proizašao iz neiscrpnog izvora nevidljivog (Avyakta).

Stih: 22 Baš kao što se iz sitnog sjemena razvija golemo stablo, tako se i pojedinac topi u univerzalnoj cjelini, vraćajući se na kraju tamo odakle je i potekao.

Stih: 23 Zato nitko doista ne umire; duša se vraća Saiju, postajući vječno čista, svjesna, neokaljana i besmrtna prisutnost.

Stih: 24 Neki ga nazivaju bhaktom Gospodina, drugi velikim Bhagavatom, no za nas je On osobno živi Bog, očitovan u obliku koji vidimo vlastitim očima.

Stih: 25 Baš kao što Ganga teče prema oceanu, hladeći usput ljetnu žegu na obalama i darujući život raslinju, pritom utažujući svačiju žeđ...

Stih: 26 ...tako je i s pojavom svetaca na ovom svijetu: oni dolaze i odlaze, ali njihov način djelovanja posvuda čisti i posvećuje zemlju.

Stih: 27 Njihova je tolerancija iznimna, a uzvišena postojanost i mir prirodna su odlika njihova bića. Dobrota, nježnost, strpljivost i neusporedivo zadovoljstvo krase ih iako se pojavljuju u tjelesnom obliku.

Stih: 28 Iako se čine vezanima za tijelo, u svojoj su unutarnjoj suštini posve oslobođeni, smireni i netaknuti svjetovnim brigama, slobodno šećući prostranstvima postojanja.

Stih: 29 Nirvikari, nepristran i oslobođen u svojoj nutrini, iako se kretao svijetom...

Stih: 30 Gospodin Krishna, koji je sam Vrhovni Bog, govori: **„Sveci su moja živa slika, oni su moje vlastito prebivalište."**

Stih: 31 **„Sveci su moj živi kip. Ne dolikuje mi obožavati samo kipove; ja s velikim veseljem nosim teret grijeha onih koji su se u potpunosti predali svecima."**

Stih: 32 **„I ja se klanjam njihovim stopalima"** — tako je govorio sam Gospodin Sri Krishna, veličajući uzvišenu slavu svetih ljudi.

Stih: 33 Onaj tko je saguna u saguni, nirguna u nirguni; vrhovni dragulj među svim vrlinama, kralj svih vrsnih duša.

Stih: 34 Potpuno ispunjen i savršen u nutrini, uvijek zadovoljan onim što mu život slučajno donosi, neprestano utemeljen u vlastitom Jastvu, iznad boli i radosti.

Stih: 35 Njegov je sjaj neopisiv, neizreciv i moćan; On je utjelovljeni Brahman, čiji je oblik očitovanje istine, svijesti i blaženstva.

Stih: 36 Očitovan u obliku u ovom svijetu kao utjelovljenje istine, svijesti i blaženstva. Njegova je mudrost i svijest upravo to.

Stih: 37 Postigao je potpuno oslobođenje od svjetovnih vezanosti, vječno prebivajući u stanju nedvojnosti i jedinstva s Brahmanom. On je sama slika blaženstva.

Stih: 38 **„Blaženstvo je Brahman"** — tako zbore Vede. Slušatelji to neprestano slušaju, čitaju u knjigama i doživljavaju kao stvarnost u Shirdiju.

Stih: 39 Karakteristika onoga tko je vezan za dharmu: ovaj je svijet iznimno neobičan. Za one koji nemaju duhovnu svijest, svaki je trenutak propadanje i ropstvo.

Stih: 40 No to nije predmet onih koji su spoznali Jastvo; njihovo je utočište sama priroda Jastva. Oni su vječno oslobođeni, ispunjeni blaženstvom, čista svijest i bit postojanja.

Stih: 41 Baba je temelj i oslonac svega, a Njegovo je sjedište veličanstveno prijestolje od srebra.

Stih: 42 On je iznimno naklonjen bhaktama. Njegovo staro mjesto sastajanja u mnogim smjerovima bio je mali komad vreće na kojemu bi pobožni bhakta prostro lijepu prostirku da Baba udobno sjedne.

Stih: 43 Zid s naslonom bio je iza Njega, gdje bi bhakta stavljao jastuk. Baš kako bi se bhakta ophodio prema Njemu, tako bi se i Baba ponašao.

Stih: 44 Iako se činilo da boravi u Shirdiju, bio je prisutan svugdje. To su iskustvo bhakte neprestano primjećivali u dubini svoje duše.

Stih: 45 Sai je to stalno dokazivao, ostajući slobodan od bilo kakvog ega. Obavljao je obožavanje i prinosio darove točno prema željama svojih

bhakta.

Stih: 46 Svatko bi služio na svoj način: netko je mahao lepezom, netko je služio s lepezom od palmina lista, svirali su se instrumenti uz blagoslovljenu glazbu.

Stih: 47 Netko bi donio mirise i sandalovinu, netko trinaestostruki pan, prinoseći maha-naivedyu.

Stih: 48 Netko bi crtao dvostruke linije sandala izravno na shivlingu, drugi bi nanosio miris mošusa, a treći bi mazao sandalovinu.

Stih: 49 **Jednom je prijatelj Tatyasaheba Noolkara, liječnik po imenu Pandit, došao u Shirdi da primi Babin daršan.**

Stih: 50 **Čim je kročio u Shirdi, najprije je otišao u džamiju, odao počast Babi i mirno sjeo na trenutak.**

Stih: 51 **Baba mu je tada rekao: "Idi k Dadji Bhata, idi tamo, idi", pokazujući prstom i upućujući ga na put.**

Stih: 52 **Pandit je otišao Dadi, koji ga je dobro dočekao. Potom je Dada krenuo obaviti Babino obožavanje, pa ga je Pandit upito i pošao s njim.**

Stih: 53 **Pandit je otišao zajedno s Dadom, te su Dada i on obavili obožavanje Babe. Nitko se prije toga nije usudio nanijeti mirisni sandalski prah na Babino čelo.**

Stih: 54 **Svi su bhakte mogli nanositi miris na stopala, ali Mhalasapati bi se usprotivio i držao za vrat ako bi mu tko stavio gondo na čelo.**

Stih: 55 **No ovaj je Pandit, budući da je bio jednostavan i odan vjernik, uzeo Dadinu posudicu u ruke, primio Sri Saijevo glavu te joj nacrtao lijepi tripund.**

Stih: 56 **Vidjevši tu hrabrost, Dadino je srce zakucalo od straha misleći da će se Baba silno razbjesniti i zapitati kakva je to smjelost.**

Stih: 57 **No iako se dogodilo tako neobično i odvažno djelo, Baba nije progovorio ni jedne jedine riječi; štoviše, njegovo je lice zračilo radošću i uopće se nije razljutio na njih.**

Stih: 58 **Pustili su da to vrijeme prođe, ali Dadinu je dušu pekla ta nedoumica, pa je istoga dana uvečer upitao Babu o tom događaju:**

Stih: 59 **„Kada mi pokušavamo staviti mirisni tilak na svoje čelo, ne dopuštaš nam da se dotaknemo čela, a što se to dogodilo jutros?"**

Stih: 60 **„Naš se tilak odbija, a Panditov tripund se prihvaća. Kakva je ovo čudesna igra i zašto nema pravila ni sklada?"**

Stih: 61 **Čuvši to, s osmijehom na licu i s puno ljubavi, Sai reče Dadi: „On je guruski brahman, a ja po kasti..."**

Stih: 62 ...musliman. Ipak, smatrajući ga upravo time, on je obavio Gurujevo obožavanje.

Stih: 63 "Ja sam veliki sveti brahman, a on je po kasti nečisti yavan (musliman). Kako da ga obožavam?" Njegov um nije ni najmanje posumnjao u to.

Stih: 64 "Tamo su moje metode propale. Moje protivljenje ostalo je neizgovoreno. On me podčinio." "Tako me on nasamario."

Stih: 65 Iako je čuo takav odgovor, učinilo mu se da je prepun šale. No, kada je Dada shvatio skriveni smisao, vratio se.

Stih: 66 Ova Babina nedosljednost jako je mučila Dadu. Ali kad je razgovarao s Panditom, odmah je shvatio savršen sklad.

Stih: 67 Raghunath Siddha iz Dhopeshwara, poznat pod imenom 'Kaka Puranik'. Pandit je bio čvrsto vezan uz njegova stopala karmičkom vezom učenika.

Stih: 68 Baba je zauzeo Kakino mjesto, pa je Pandit doživio točno takvo iskustvo. Kakav je osjećaj u nečijem umu, takav je učinak zbog snage predanosti.

Stih: 69 Bilo kako bilo, On bi prihvatio sve obrede obožavanja samo ako bi Mu tako došlo u um. Inače bi bacao tanjure za obožavanje i očitovao bi Narasimhin (zastrašujući) oblik.

Stih: 70 Kada bi se taj oblik očitovao, tko bi imao hrabrosti ostati blizu? Svatko bi pobjegao u strahu za vlastiti život kada bi Njegova narav pobjesnjela.

Stih: 71 Ponekad bi ga iznenada obuzeo bijes, pa bi sipao vatru na bhakte. A ponekad bi se činio mekšim od voska, kao pravi kip mira i opraštanja.

Stih: 72 Ponekad bi izgledao poput razorne vatre na kraju vremena, držeći bhakte na oštrici mača. A ponekad bi bio mekši od maslaca, a radost bi blistala u Njemu.

Stih: 73 Čak i kada bi drhtao od bijesa i divlje kolutao očima, u Njegovoj bi utrobi tekao izvor suosjećanja. Bio je poput majke svome djetetu.

Stih: 74 U trenu bi se vratio u normalno stanje, pozvao bi bhakte k sebi i rekao: "Ja se ni na koga ne ljutim. Moj um to ne poznaje."

Stih: 75 "Kad bi majka udarala svoje dijete, ili kad bi ocean odbacivao rijeke natrag, tek tada bih ja vas odbacio ili vam učinio zlo."

Stih: 76 "Ja sam u vlasti svojih bhakta. Uvijek stojim odmah tu, pokraj njih. Uvijek sam gladan ljubavi i spremno se odazivam na svaki poziv."

Stih: 77 Dok sam zapisivao ovaj dio priče, spontano mi je pala na pamet jedna vrlo prikladna priča. Ispričat ću je slušateljima kao primjer; poslušajte pažljivo.

Stih: 78 Došao je jedan musliman iz Kalyana, po imenu Siddik Phalke. Nakon što je obavio hodočašće u Meku i Medinu, uputio se u Shirdi.

Stih: 79 Taj je stari hadžija odsjeo u chawadiju okrenutom prema sjeveru. Prvih devet mjeseci bio je u nemilosti; Baba mu nije bio sklon. **Nije bilo njegova vremena (prilike). Uzaludni su bili njegovi dolasci i odlasci.**

Stih: 80 **Pokušao je na razne načine. Ali nije mogao uhvatiti Babin pogled.** Džamija je bila otvorenih vrata za sve; ni pred kim nije bilo zastora (skrivanja).

Stih: 81 Ali tom Phalkeu nije bilo dozvoljeno **da se popne u džamiju**. Phalke je u srcu postao silno tužan. "Kakva li je ovo karma?"

Stih: 82 **"Moja stopala ne mogu stupiti u džamiju. Kakav sam to grijeh počinio?"** "Kojim sredstvom bi Baba sada mogao biti zadovoljan sa mnom?"

Stih: 83 O toj je istoj stvari Phalke danonoćno razmišljao, a bol mu je prožimala srce. Tada ga je netko posavjetovao.

Stih: 84 **"Nemojte biti tako tužni. Držite se Madhavraovih skuta. Ispunite će vam se želja srca."** Bez prethodnog daršana Nandija...

Stih: 85 ...kako će Gospodin Shiva biti zadovoljan? Prihvatiti ovaj put (preko posrednika) učinilo mu se kao odlično sredstvo.

Stih: 86 Na prvi pogled ovo bi se slušateljima moglo učiniti kao pretjerivanje. Ali upravo je takvo bilo iskustvo daršana za bhakte u Shirdiju.

Stih: 87 Tko god je u umu želio mirno razgovarati s Babom, taj bi prvo trebao povesti Madhavraoa sa sobom.

Stih: 88 Tko je došao, odakle i u koju svrhu? Trebalo bi Njemu slatkim riječima prenijeti smisao svega. Čim bi se to uvelo (započelo), Samarth Baba bi bio spreman progovoriti.

Stih: 89 **Čuvši sve to, hadžija je počeo usrdno moliti Madhavraoa. Rekao je: "Molim te, barem jednom ublaži ovu moju patnju i omogući mi taj teško dostižni daršan."**

Stih: 90 Kad ga je tako pritisnuo, Madhavrao je donio čvrstu odluku. Bilo to djelo teško ili ne, pomislio je: "Idem baciti kamen (pokušati) i vidjeti."

Stih: 91 Otišao je u džamiju naoružan hrabrošću i vrlo blago započeo razgovor: **"Baba, taj se starac (hadžija) jako muči. Učini mu uslugu.**

Stih: 92 Hadžija je posjetio Meku i Medinu i došao u Shirdi na Tvoj daršan. **Kako to da prema njemu nemaš suosjećanja? Pusti ga da uđe u džamiju.**

Stih: 93 Bezbrojni ljudi dolaze, ulaze u džamiju, primaju daršan i odmah bez problema odlaze. Zašto je samo on ostao ovako zapet? **Baci jednom svoj milostiv pogled. Neka se dogodi taj susret s njim u džamiji. Tada će i on brzo otići, nakon što ga pitaš što ima."**

Stih: 94 "...u umu." "Shama, ni trunka majčinog mlijeka na tvojim usnama još se nije osušila. Ako Allahova milost nije nad njim, što ja tu mogu učiniti?"

Stih: 95 "Ako nisi dužnik Gospodina Allaha, nitko se ne može popeti u ovu džamiju. Djela ovdašnjeg Fakira su neshvatljiva. Ja nisam gospodar toga."

Stih: 96 "Bilo kako bilo, postoji ona jedna uska pješačka staza točno iza plota. Možeš li njome hodati ravno? Idi i jasno ga to pitaj."

Stih: 97 Hadžija je odgovorio: "Koliko god ona teška bila, ja ću njome uredno koračati."

Stih: 98 "Samo **mi omogućite izravan susret. Dopustite mi da sjednem kraj Vaših stopala.**"

Stih: 99 Čuvši **ovaj odgovor** preko Shame, Baba reče s drugom mišlju: "Hoćeš li mi dati četrdeset tisuća rupija u četiri obroka?"

Stih: 100 Kada je Madhavrao prenio tu poruku, hadžija je rekao: "Što to pitaš? Da zatraži, dao bih mu i četiri milijuna. Što je onda tisuću rupija?"

Stih: 101 Čuvši to, Baba reče: "Pitaj ga – danas namjeravamo zaklati jarca u našoj džamiji. Želiš li ti meso?"

Stih: 102 "Ili bi htio kosti? Ili ti u srcu leži želja za iznutricama? Idi i pitaj tog starca što točno želi."

Stih: 103 Madhavrao je u cijelosti prenio hadžiji ono što je Baba rekao. Hadžija je odlučno odgovorio: "**Meni ne treba ništa od toga.**"

Stih: 104 "Imam samo jednu **vjeru. Ako dobijem komadić iz kolambe (zdjele), smatrat ću to velikim blagoslovom.**"

Stih: 105 Uzevši tu hadžijinu poruku, Madhavrao se vratio natrag. Čim ju je priopćio Babi, Baba se istog trena razbjesnio.

Stih: 106 Sam je podigao kolambu i posude s vodom te ih bacio prema vratima. Škripeći zubima u bijesu, prišao je blizu hadžije.

Stih: 107 Uhvativši svoju kafni (odoru) objema rukama pred hadžijom, podigao ju je i rekao: "**Što si ti pomislio u sebi? Hvališaš se preda mnom?**"

Stih: 108 "Pokazuješ aroganciju pod maskom pameti. Zar si tako čitao

Kuran? Pucaš od ponosa jer si posjetio Meku. Ali ti mene uopće ne poznaješ."

Stih: 109 Tako ga je prekorio i obasuo neizrecivo oštrim riječima. Hadžija se potpuno prestravio. Baba se potom vratio natrag.

Stih: 110 Ulazeći u dvorište džamije, vidio je žene kako prodaju mango. Otkupio je sve njihove košare i poslao ih hadžiji.

Stih: 111 Isto se tako smjesta vratio natrag, ponovno otišao do Phalkea, izvadio pedeset i pet rupija iz džepa i izbrojao ih u njegovu ruku.

Stih: 112 Od tog trenutka pa nadalje rodila se ljubav. Pozvao je hadžiju na obrok. Činilo se kao da su obojica sve zaboravila. Hadžija se potpuno stopio u Njegovoj pravoj prirodi.

Stih: 113 Kasnije bi on dolazio i odlazio po volji, posve uronjen u Babinu ljubav. Baba mu je i kasnije s vremena na vrijeme darivao novac.

Stih: 114 Bilo kako bilo, jednom prilikom, ljudi su vidjeli moćnog Saija, čija vlast vlada i nad oblacima, kako naređuje samom Indri. Čuđenje im je ispunilo um.

Stih: 115 Bilo je to iznimno strašno vrijeme. Cijelo se nebo ispunilo gustom tamom. Životinje i ptice obuzeo je strah. Zapuhao je orkanski vjetar.

Stih: 116 Sunce je zašlo i pala je večer. Iznenada se podigao snažan vihor. Vjetar je zapuhao ogromnom silinom. Nastao je strašan metež.

Stih: 117 Uz to su grmjeli oblaci. Sijevale su munje uz strahovit prasak. Vjetar je urlao zastrašujuće. Počela je padati iznimno jaka, gusta kiša.

Stih: 118 Oblaci su lijevali pljuskove. Tuča je počela udarati. Seljane je

uhvatio paničan strah. Među stokom i govedima nastala je panika.

Stih: 119 Pod strehom džamije sklonište su potražili siromašni prosjaci. Krave, goveda i telad skupili su se na jednom mjestu. Nastala je velika gužva u džamiji.

Stih: 120 Voda se razlila na sve strane. Sijeno je potpuno odneseno. Svi su se usjevi na gumnu namočili. Ljudi su se u svojim umovima jako uznemirili.

Stih: 121 Svi su se mještani prestravili. Došli su i napunili dvoranu (sabhamandap). Neki su ostali stajati pod strehom džamije i svi su počeli vapiti i preklinjati Babu.

Stih: 122 Jogai, Jakhai, Mariai. Shani, Shankar, Ambabai. Maruti, Khandoba, Mhalsai. Po raznim mjestima u Shirdiju...

Stih: 123 ...ali kad je došla ova teška neprilika, nijedno od tih božanstava nije bilo od pomoći mještanima. Njihov jedini živi, hodajući i govoreći spasitelj koji hita u nevolji bio je samo jedan – Sai.

Stih: 124 Njemu ne trebaju ni jarac ni pijetao. Njemu ne treba ni groš ni novčić. On je uvijek gladan isključivo istinskog osjećaja predanosti. On u potpunosti otklanja sve nevolje.

Stih: 125 Vidjevši kako su se ljudi prestrašili, Maharaj je bio duboko ganut. Ostavio je svoje sjedalo, istupio naprijed i stao na rub.

Stih: 126 Nebo je bilo ispunjeno hukom oblaka. Munje su bljeskale i jarko sjale. Usred toga stajao je Sai Maharaj. Vikao je iz sveg glasa.

Stih: 127 Bog voli Svoje bhakte i svece više nego vlastiti život. Bog postupa prema njihovim riječima. On zbog njih uzima inkarnaciju.

Stih: 128 Čuvši vapaje bhakta, Bog im mora priskočiti u pomoć. On hvata

svaku riječ, sjećajući se osjećaja i predanosti bhakta.

Stih: 129 **On je puštao krik za krikom. Zvuk je odjekivao nebom. Činilo se kao da se džamija trese.** Svi su sjedili prestrašeni.

Stih: 130 Od tog glasnog, prodornog glasa odjekivale su džamija i hramovi. Tada su oblaci obuzdali svoju grmljavinu. Pljusak kiše je prestao.

Stih: 131 Babin strahoviti krik potresao je cijelu dvoranu (sabhamandap). Okupljeni bhakte bili su zapanjeni. Ostali su stajati ukopani na mjestu.

Stih: 132 Neshvatljiva su Babina djela. Silovita kiša je povučena. Vjetar se također smjesta zaustavio. Oluja je potpuno raspršena.

Stih: 133 Polako se kiša raščistila. Olujni vjetar se također smirio. Počela su se nazirati zviježđa. Tama se u to vrijeme raspršila.

Stih: 134 Kiša je zatim potpuno stala. Olujni vjetar je utihnuo. Mjesec se pojavio na nebu. Svi su bili ispunjeni radošću.

Stih: 135 Činilo se kao da se Bog Indra sažalio, misleći da se riječ sveca mora ispoštovati. Oblaci su se raspršili na sve strane. Vihor se smirio.

Stih: 136 **Kiša je u potpunosti posustala. Vjetar je počeo blago puhati.** Grmljavina je utihnula na mjestu. Životinje i ptice su se ohrabrile.

Stih: 137 Napustivši zaklon pod strehama kuća, krave i telad su izašle. Počele su lutati bez straha u umu. I ptice su poletjele u nebo.

Stih: 138 Vidjevši prijašnju strašnu situaciju i priznajući Babinu milost, svi su se ljudi vratili svojim kućama. I stoka se mirno smjestila.

Stih: 139 Takav je ovaj Sai, utjelovljenje suosjećanja. On osjeća golemu

ljubav prema bhaktama. Baš kao što majka osjeća brigu za svoje dijete. Koliko još da pjevam o Njegovoj ljubavi?

Stih: 140 On je imao takvu istu moć i nad vatrom. Slušatelji, poslušajte s poštovanjem kratku priču o tome. Shvatit ćete jedinstvenost Njegove moći.

Stih: 141 Jednom u podne, Dhuni (sveta vatra) se snažno razbuktala. Tko bi mogao stajati blizu? Podigli su se golemi plameni jezici.

Stih: 142 Zastrašujući plamen silno je narastao. Vrhovi plamena dotaknuli su drveni strop. **Činilo se da će džamija izgorjeti kao lomača.** U trenu bi se pretvorila u pepeo.

Stih: 143 Ipak, Baba je u umu bio potpuno miran. Svi su ljudi bili zabrinuti. Svi su stavili prste u usta u čudu. Kakav je ovo Babin nevjerojatan postupak?

Stih: 144 Jedan reče: "Donesite vodu!" Drugi reče: "Tko će polijevati?" Ako bi netko pokušao polijevati, On bi ga udario štapom po glavi. Tko bi se usudio tamo otići?

Stih: 145 Iako su u srcu svi bili nestrpljivi, nisu imali hrabrosti pitati. Baš tada je i sam Baba postao nemiran. Zgrabio je svoj štap (satku).

Stih: 146 Vidjevši kako vatra plamti, uzeo je štap u ruku. Udario je njime po drvenom stupu i rekao: "Odstupi natrag!"

Stih: 147 Stojeći na duljinu ruke od Dhunija, udario je po stupu. Gledajući u plamen, izgovorio je: "Sabur, sabur" (Strpljenja, strpljenja).

Stih: 148 Sa svakim udarcem vatra se spuštala sve niže. Plamen se počeo smirivati. Strah je u potpunosti nestao. Dhuni se smirio.

Stih: 149 To je on, veliki svetac Sai, druga Božja inkarnacija. Tko god položi glavu na Njegova stopala, On će na njega staviti Svoju milosrdnu ruku.

Stih: 150 Tko god bude čitao ovo poglavlje svaki dan s vjerom, predanošću i mirnim umom, bit će oslobođen svih nevolja.

Stih: 151 Što da više govorim? Očistite svoje srce. Postanite postojani i posvećeni Saiju. Dostići ćete vječni Brahman.

Stih: 152 Vaše dotad neispunjene želje bit će ostvarene. Na kraju ćete postati potpuno bez želja. Dostići ćete rijetko stanje oslobođenja i stapanja s Bogom. Zadobit ćete vječnog Rama.

Stih: 153 Dakle, svaki bhakta koji u svom srcu želi iskusiti radost spoznaje Vrhovne Istine, treba s poštovanjem proučavati ovo poglavlje.

Stih: 154 Um će se pročistiti. Slušanjem ovih priča probudit će se sklonost prema Vrhovnoj Istini. Željeno će se ostvariti, a nepoželjno će nestati. Uvjerite se sami u Babinu moć.

Stih: 155 Hemadpant se predaje Saiju. Sljedeće poglavlje je iznimno sveto. Ono opisuje veličinu Gurua i učenika, Gholapovo viđenje i Guruovog sina.

Stih: 156 U kakvoj god se situaciji učenik našao, ne smije napustiti svog Gurudeva. Sai daje izravno iskustvo toga, pokazujući ga i jačajući čvrstu vjeru.

Stih: 157 Tko god od bhakta dođe pred Njegova stopala, svatko doživi daršan na nov način. Dajući nekome jedno, a nekome drugo, On je na tom mjestu učvrstio njihovu vjeru.

Neka bude na dobrobit. Nadahnuto svecima i vrlinama, sastavljeno od bhakte Hemadpanta, u Shri Sai Samartha Satchariti.

Završeno je jedanaesto poglavlje po imenu "Opisivanje veličine Shri Saija".

II Neka ovo bude prineseno Shri Sadguru Sai Nathu. II Neka bude blagoslovljeno. II

II Ovdje počinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 12 II

Stih: 1 Naklon Shri Ganeshi. Naklon Shri Saraswati. Naklon Shri Guruu. Naklon obiteljskom božanstvu. Naklon Shri Siti i Ramachandri. Naklon Shri Sadguru Sainathu. Slava, slava tebi, Sadguru Sainathe! Polažem glavu pred tvoja stopala. Ti si bez oblika i vječno jedno. Smiluj se onome tko ti se preda.

Stih: 2 Ti si utjelovljenje Postojanja, Svijesti i Blaženstva (Sat-Chit-Ananda), korijen radosti. Ti iskorjenjuješ patnje svjetovnog postojanja. Dajući spoznaju nedualnosti, ti raspršuješ iluziju dualnosti čak i kod onih najtupijih.

Stih: 3 Ti si u potpunosti prisutan posvuda. Baš kao što je nebo prostrano, takav je i tvoj oblik. Doista su sretni oni iskusni koji su to spoznali.

Stih: 4 Da bi se zaštitili dobri i potpuno iskorijenili zli, Bog uzima inkarnaciju. Ali sveci su jedinstveni i uzvišeniji od toga.

Stih: 5 Za svece su dobri i zli jednaki. Njihov um ne poznaje razliku tko je veliki, a tko mali. Prema obojici se odnose potpuno isto.

Stih: 6 Sveci su veći od samog Boga. Oni prvo zle izvode na pravi put. Njihovo se srce kida od suosjećanja, puno ljubavi prema nesretnima.

Stih: 7 Oni su poput mudraca Agastye koji guta ocean svjetovnog postojanja. Oni su sunce koje raspršuje tamu neznanja. Vrhovni Duh prebiva u njima; oni su zapravo jedno s Njim.

Stih: 8 Takav je i moj Sai. Inkarnirao se radi svojih bhakta. On je utjelovljeni kralj znanja, obasjan svjetlošću apsolutnog oslobođenja.

Stih: 9 On gaji neizmjernu ljubav prema svim živim bićima, a opet je potpuno nevezan za svjetovne stvari. Iako ima svu moć, On je potpuno nezainteresiran i odvojen od nje. Posvuda zrači ravnopravnost, bez trunke neprijateljstva.

Stih: 10 Za Njega nema neprijatelja ni prijatelja. Pred Njim su jednaki kralj i prosjak. Poslušajte sada o moći takvog uzvišenog Saija.

Stih: 11 Sveci troše zalihe svojih zasluga izvučeni snagom ljubavi svojih bhakta. Ne obazirući se na planine ni provalije koje im stoje na putu, oni skaču u pomoć bhaktama.

Stih: 12 Neki su neznalice i ne znaju što je to zapravo Vrhovna Istina i kako je ostvariti. Oni su duboko upleteni u želje za ženama, djecom i bogatstvom. Ostavite po strani te jadne neznalice.

Stih: 13 Bog svojom milošću mazi takve bezazlene neznalice. Ali one koji se okreću protiv Boga i odvajaju od Njega prži vatra vlastitog ponosa.

Stih: 14 Neki bi se svetac mogao sažaliti nad neznalicama i usmjeriti im život. Vjera će se roditi u poniznima, dok je krutost onih ispunjenih znanjem beskorisna.

Stih: 15 Oni koji sebe drže učenima zapravo su budale. Nadimaju se od praznog ponosa. Oni preziru put predanosti (bhakti). Neka vas mimoiđe njihovo društvo.

Stih: 16 Ne podižite pobune oko miješanja kasti. Ne držite se lažnog ponosa na svoju kastu. Nemojte postati otpadnici od kaste i ašrame. Ne budite lažni učenjaci.

Stih: 17 Oni koji su savladali Vede i Vedange, pa postali pijani od ponosa na svoje znanje i koji stoje na putu predanosti – za njih se ne nazire spas.

Stih: 18 Neznalica će, oslanjajući se na čvrstu vjeru, prijeći ocean straha od svjetovnog postojanja. Ali zagonetku ovih proučavatelja spisa nitko nikada ne može riješiti.

Stih: 19 Ako neznalice stave svoju vjeru u svece, njihovo će neznanje nestati. Što se tiče onih ponosnih na svoje znanje, tek uz naporan trud u njima će se roditi ispravna vjera.

Stih: 20 Neka bude! Poslušajte kako se jednom, igrom dobre sudbine, zbio neobičan događaj. Jednom je strogom sljedbeniku obreda bilo suđeno da dobije taj rijedak i dragocjen susret sa Saijem.

Stih: 21 Njegova je namjera bila sasvim drugačija. Sudbina je pak imala drugačiji plan. Tako ga je dovela do Shirdija, gdje su mu oči ugledale pravog Gurua.

Stih: 22 To je iznimno privlačna priča koja osvjetljava veličinu Gurua i pokazuje ljubav bhakte prema Njemu. Slušajte je s pažnjom.

Stih: 23 Bio jedan strogi ortodoksni Agnihotri brahman iz regije Nashik po prezimenu 'Mule'. Zbog snage zasluga iz prošlih života, on je jednog dana došao u Shirdi.

Stih: 24 Bez te moći uza sebe, nitko ne može ostati u Shirdiju ni trenutka. Bez obzira koliko nečija odluka bila čvrsta, njeni napori ne vrijede pred Babom.

Stih: 25 Netko bi mogao reći: "Ići ću tamo. Ostat ću tamo koliko me volja." Ali to nije u njegovoj vlasti. On je u potpunosti ovisan o volji Drugoga.

Stih: 26 Mnogi su se tako umorili od čvrstih odluka i govorenja "ja ću to, ja ću to". Sai je jedino neovisno božanstvo. Pred Njim tuđi egoizam nestaje.

Stih: 27 Dok ne dođe nečije vrijeme, ne može mu Baba ni pasti na pamet.

Niti se opisivanje Babinih vrlina može čuti tuđim ušima, a kamoli da se stvori želja za Njegovim daršanom.

Stih: 28 Iako su mnogi imali želju otići na daršan moćnog Saija, nije im se ukazala prilika za to sve dok Sai nije uzeo Mahasamadhi.

Stih: 29 Govoreći "ići ću, ići ću", mnogi su odgađali i oklijevali. I tako su propustili otići, sve dok Baba nije preminuo.

Stih: 30 Oni koji su odgađali za "danas ili sutra", na kraju su ostali uskraćeni za neposredni susret. Zbog toga su žalili, ostavši do samog kraja zakinuti za daršan.

Stih: 31 Za one čija je glad za Njim ostala neutažena, neka s poštovanjem slušaju ove priče. One će zadovoljiti "žeđ za mlijekom pomoću mlaćenice", samo ako imaju nepokolebljivu vjeru.

Stih: 32 Dobro je za one sretnike koji su otišli tamo i zadovoljili svoj um daršanom i dodirom. Ali jesu li tamo ostajali po svojoj volji? Ostali su onoliko koliko im je Baba dopustio.

Stih: 33 Nitko tamo ne može otići samo zato jer to želi. Nitko ne može ostati samo zato što želi ostati. Ostajali bi dok god je postojala Njegova zapovijed, a kad bi On rekao "idi", morali su se vratiti.

Stih: 34 Jednom je Kaka Mahajani otišao u Shirdi iz Mumbaija. Namjeravao je ostati u Shirdiju tjedan dana i zatim se vratiti.

Stih: 35 Chawadi je bio prekrasno ukrašen. Kolijevka je bila obješena pred Babom. Bhakte su s radosnim plesom slavili praznik Krišninog rođenja (Gokulashtami).

Stih: 36 Kaka je stigao u Shirdi iskoristivši tu izvrsnu priliku da vlastitim očima i s radošću promatra proslavu Gokulashtamija.

Stih: 37 Na samom početku, dok je Kaka išao na Babin daršan, Baba ga je upitao: "Kada se vraćaš svojoj kući?" Kakin um je bio zapanjen ovim pitanjem.

Stih: 38 "Zašto ovo pitanje istog trena kad smo se sreli?", čudio se Kaka. U mislima je naumio ostati u Shirdiju osam dana.

Stih: 39 No budući da je sam Baba pitao, Kaka mu je morao odgovoriti. Činilo mu se da Baba sam ulijeva odgovor, pa je Kaka dao onaj koji je prigodan.

Stih: 40 "Baba, kada god Ti daš zapovijed, tada ću se vratiti svojoj kući." Čim je taj odgovor sišao s Kakinih usana, Baba je rekao: "Onda idi sutra!"

Stih: 41 Kaka je prihvatio zapovijed s dubokim poštovanjem. Naklonio se Babi i, iako je bio blagdan Ashtami, zaputio se kući istog dana.

Stih: 42 Kad je Kaka naposljetku stigao u svoj grad i otišao u ured, vidio je da ga njegov šef tamo željno iščekuje pitajući se kada će se Kaka vratiti.

Stih: 43 Šefov glavni knjigovođa se iznenada razbolio, pa je šef hitno trebao Kaku. Poslao je i pismo u Shirdi tražeći od Kake da se smjesta vrati.

Stih: 44 Poštar se u Shirdiju raspitivao za Kaku nakon što je ovaj već

otišao, pa je pismo vraćeno. Kaka ga je na kraju primio tek kad je stigao kući.

Stih: 45 A sada poslušajte jednu kratku priču s potpuno suprotnim razvojem događaja. Bhakte ne znaju što je dobro za njih, ali Sai to jasno zna.

Stih: 46 Jednom je poznati odvjetnik iz Nashika po imenu Bhausaheb Dhumal, koji je bio Babin odani bhakta, došao k Njemu isključivo radi daršana.

Stih: 47 Namjeravao je uzeti brzinski daršan s nogu, nakloniti se Njegovim stopalima, primiti Udi blagoslov i odmah se vratiti natrag.

Stih: 48 Na povratku je Dhumal trebao izaći u Niphadu. Tamo je morao prisustvovati raspravi o jednoj sudskoj parnici.

Stih: 49 Iako je takav bio njegov plan, Baba je znao što je ispravno, a što nije. Iako je Dhumal tražio dozvolu za povratak, Baba mu je nije davao.

Stih: 50 Baba ga je zadržao punih tjedan dana, glatko odbijajući dati dozvolu za odlazak. Saslušanje je bilo odgođeno, a tako su prošla još tri dana.

Stih: 51 Dhumala su zadržali više od tjedan i još nekoliko dana. Za to vrijeme, točno na datum saslušanja, sudac se razbolio.

Stih: 52 Dobio je tako jaku i neizdrživu bol u trbuhu kakvu nikad u životu nije osjetio. Zbog toga je sudska parnica odgođena za kasnije.

Stih: 53 I tako je Dhumal dobio priliku uživati u Saijevom društvu, a i brige njegova klijenta bile su raspršene. Sve se to dogodilo bez ikakvog napora, samo stavljanjem vjere u Saija.

Stih: 54 Zatim mu je, u pravo vrijeme, Baba dao dopuštenje da krene. Svi su se poslovi završili kako treba. Neobjašnjiva su Saijeva djela.

Stih: 55 Taj se slučaj vodio četiri mjeseca, a izmijenila su se četiri suca. Ali na kraju je postignut uspjeh i optuženi je pušten kao nevin.

Stih: 56 Jednom je bio jedan veliki bhakta, Nanasaheb Nimonkar. Poslušajte priču o tome kako je Baba preuzeo brigu o njegovoj supruzi.

Stih: 57 Nanasaheb je bio ugledan zemljoposjednik iz sela Nimon. Čak mu je i vlada povjerila dužnost suca, tako je velik bio njegov utjecaj.

Stih: 58 On je bio Madhavraov stariji stric s očeve strane; star, častan i vrlo poštovan čovjek. Njegova je odanost bila duboka, a Sai mu je bio odabrano božanstvo.

Stih: 59 Napustivši svoje rodno selo, oboje (on i supruga) pronašli su utočište u Shirdiju. Polagali su svoju vjeru u Saijeva stopala i živjeli sretno.

Stih: 60 Ustajali bi u svitanje, obavili jutarnje kupanje i molitve, a zatim bi svaki dan dolazili u Chawadi na Kakad Aarti.

Stih: 61 Nakon toga, recitirajući svoje molitve, Nana bi ostajao pored Babe. Sve do zalaska sunca bio bi zaokupljen služenjem Babi.

Stih: 62 Pratio bi Babu do Lendija i dovodio ga natrag u džamiju. Pun ljubavi obavljao bi svaku vrstu služenja koja bi bila potrebna.

Stih: 63 I njegova je supruga na svoj način služila Babi koliko god je mogla. Obavljala bi te dužnosti ispunjena najvećom ljubavlju, provodeći cijeli dan tamo.

Stih: 64 Jedino za kupanje, piće, kuhanje, jelo ili za noćno spavanje i služenje u Njegovom prebivalištu.

Stih: 65 Preostalo vrijeme, bilo poslijepodne, večer ili jutro, ovaj je dragi bračni par provodio boraveći u Babinoj blizini.

Stih: 66 Ako bih nastavio opisivati službu ovoga para, knjiga bi postala preobimna; zato ću za ovu priliku iznijeti samo dio koji se odnosi na trenutnu temu.

Stih: 67 Baisi je trebala otići u Belapur jer joj je sin tamo bio malo bolestan, pa je u dogovoru sa suprugom pripremila sve za put.

Stih: 68 Potom je, prema uobičajenom redu, potražila i Babino mišljenje. Kada je Baba dao svoj pristanak, javila je to suprugu.

Stih: 69 Tako je odlazak u Belapur bio konačno dogovoren, ali je tada Nana iznio svoj stav da se ona mora vratiti već sutradan.

Stih: 70 Nana je imao svoje razloge, pa joj je rekao: "Idi, ali se odmah vrati", jer je obitelj bila zabrinuta.

Stih: 71 Sljedećeg dana bila je mladost blagdana Pola (Pithori Amavasya), pa je i taj dan trebalo provesti tamo; Baisi je to željela u srcu, ali Nana se nije slagao.

Stih: 72 Osim toga, na dan Amavasye nije uobičajeno putovati, pa se Baisi našla u teškoj dvojbi kako riješiti tu situaciju.

Stih: 73 Bez odlaska u Belapur nije imala mira, a s druge strane nije htjela povrijediti suprugovu volju, jer kako bi mogla prekršiti njegovu zapovijed?

Stih: 74 Bilo kako bilo, pripremila se i krenula u Belapur. Kada je Baisi krenula, sam Baba je pošao i naklonio joj se.

Stih: 75 Kad god netko odlazi izvan sela, da bi put protekao bez prepreka, prikloni glavu pred Bogom — takav je bio običaj u Shirdiju.

Stih: 76 A tamošnji Bog bio je Sai; koliko god netko žurio na put, u trenutku polaska položio bi glavu pod Njegova stopala.

Stih: 77 Prema tom običaju, dok je Baba na trenutak stajao ispred Satheovog wada, Baisi se poklonila Njegovim stopalima.

Stih: 78 Nanasaheb Nimonkar te ostali, mlađi i stariji, došli su tamo željni daršana i poklonili se Babi.

Stih: 79 Pred svim tim okupljenim društvom, a posebno pred Nanim licem, poslušajte što je Baba mudro i prikladno rekao Baisi.

Stih: 80 Stavljajući glavu na Njegova stopala i tražeći dopuštenje za polazak, On joj reče: "Idi mirno, idi sada i budi spokojna u umu."

Stih: 81 "Ostani sretno u Belapuru četiri dana, kao da su proletjeli. Posavjetuj se sa svima i onda se vrati natrag u Shirdi."

Stih: 82 Ove Babine riječi bile su neočekivana utjeha za Baisi, a Nimonkar je u tome prepoznao znak, pa su oboje bili zadovoljni.

Stih: 83 Ukratko, mi pravimo planove, a ne poznajemo ni početak ni kraj; sveci znaju što je dobro a što loše, i njima ništa nije nepoznato.

Stih: 84 Prošlost, budućnost i sadašnjost njima su jasni kao plod na dlanu; postupajući po njihovim zapovijedima, bhakte postaju ispunjeni srećom.

Stih: 85 Nastavimo sada s glavnom pričom, povezujući je s ranijim tijekom, o tome kako je Guru iskazao milost Muleu i darovao mu svoj daršan.

Stih: 86 Shrimant Bapusaheb Booty došao je s namjerom da se susretne s Njim i da se odmah potom vrati natrag; ta je želja ležala i u Muleu.

Stih: 87 Iako je to bila njihova namjera, Baba je imao drugi plan; poslušajte

pažljivo to čudo i skriveni znak.

Stih: 88 Kad su se susreli sa Shrimantom, svi su krenuli prema džamiji, a i Mule je poželio poći s okupljenim društvom.

Stih: 89 Mule je proučavao šest šastra, bio je iznimno vješt u astrologiji i potpun u hiromantiji, pa se oduševio čim je doživio daršan.

Stih: 90 Ljudi su iskreno i s ljubavlju prinosili Babi obilje slatkiša poput pedha, batasa, barfija, te kokose, naranče i razno drugo voće.

Stih: 91 Osim toga, tamo su dolazile vrtlarice noseći ružičaste jabuke, banane i šećernu trsku; Baba bi kupovao kad god bi poželio, plaćajući vlastitim novcem.

Stih: 92 Trošeći sitniš iz svog džepa, kupovao bi košare manga; ponekad bi donio ogromne količine i dijelio ih bhaktama do mile volje.

Stih: 93 Uzeo bi jedan po jedan mango u ruku, držao ga među dlanovima i trljao dok ne omekša, a zatim bi ga dao bhaktama.

Stih: 94 Kad bi se mango prinio usnama, sok bi odjednom potekao u trbuh, kao iz zdjele pune soka, a kora i koštica bi se bacile.

Stih: 95 Kod banana je imao neobičan stil — bhaktama bi dao svježu jezgru banane, a sam bi jeo koru; kakvo je to čudnovato djelo bilo!

Stih: 96 Sve to voće Baba bi vlastitim rukama dijelio svima tamo; a kad bi Mu došlo u um, i sam bi štogod kušao.

Stih: 97 Taj je red i način bio isključivo radi bhakta; Baba je kupio košaru banana i dijelio ih.

Stih: 98 Shastri-buva (Mule) se silno začudio vidjevši Babina stopala, pa je

poželio promatrati linije zastave, udara groma i ostale svete znakove na Njegovim stopalima.

Stih: 99 Kākāsāheb Dīkṣit, koji je bio u blizini, uzeo je tada četiri banane i stavio ih u Babine ruke.

Stih: 100 Netko zamoli Babu: "Baba, ovaj Shastri Mule je poznavatelj spisa. Došao je k Tvojim stopalima zahvaljujući svojim zaslugama, podari mu voće kao blagoslov."

Stih: 101 Bilo da netko moli ili ne moli, dok Babi ne dođe želja u duši, On nikome ništa ne daje. Što se tu može učiniti?

Stih: 102 Banane se ne traže, ali Mule pruža ruku. Baba ne obraća pažnju na to, već dijeli blagoslovljeno voće svima ostalima.

Stih: 103 Mule moli Babu: "Ne treba mi voće, pružite mi ruku, želim Vam pročitati dlan." Ali Baba mu ne daje svoju ruku.

Stih: 104 Unatoč tome Mule se gura naprijed, pružajući ruku za čitanjem dlanova. Baba ga ni ne pogleda, kao da on uopće ne postoji.

Stih: 105 U Muleove pružene ruke Baba stavi te četiri banane i kaže mu "Sjedni", ali mu svoju ruku u šake ne daje.

Stih: 106 Onaj tko je cijeli život posvetio Bogu, što njemu znače proročanstva s dlanova? Gospodin Sai ispunjava sve želje i majka je i otac svim iskrenim bhaktama.

Stih: 107 Vidjevši Babinu potpunu ravnodušnost i nezainteresiranost za čitanje dlanova, Shastri-buva povuče svoju ruku i odustane od te namjere.

Stih: 108 Neko je vrijeme sjedio mirno, a zatim je s društvom otišao u wadu. Okupao se, obukao obrednu odjeću i započeo svoj obred Agnihotre.

Stih: 109 U međuvremenu, prema svom svakodnevnom rasporedu, Baba je krenuo prema Lendiju i rekao: "Uzmite crveni pigment (geru) sa sobom, obući ćemo odjeću boje oker."

Stih: 110 Svi su se začudili: "Što će Baba s geru pigmentom?" Svatko je počeo razmišljati zašto se danas sjetio boje geru.

Stih: 111 Babine su riječi bile zagonetne, pa tko bi im mogao znati pravo značenje? Ipak, slušali su ih s poštovanjem, tražeći u njima dublji duhovni smisao.

Stih: 112 Riječi svetaca nikada nisu prazne; one su uvijek duboke i prepune smisla. Tko bi im uopće mogao odrediti pravu vrijednost?

Stih: 113 Prvo razmisliti, pa izgovoriti — to je svakodnevno pravilo. A iza riječi slijede djela koja sveci uistinu poštuju.

Stih: 114 Prema ovom općeprihvaćenom pravilu, svetčeve riječi nikada nisu bezvrijedne. Ako ih se s pažnjom prouči, s vremenom će se otkriti njihovo značenje.

Stih: 115 Bilo kako bilo, Baba se vratio, a zastave i rogovi počeli su svirati. Bāpūsāheb je odmah reagirao i na vrijeme obavijestio Mulea.

Stih: 116 Došlo je vrijeme za Aarti. Bilo da se radilo o čitanju Veda ili o ulasku u džamiju, Shastri-buvi se zbog njegove obredne čistoće ta situacija učinila teškom.

Stih: 117 Stoga je odgovorio: "Uzet ću daršan u trećem satnom razdoblju (popodne)." U međuvremenu, Jog je započeo pripreme za Aarti.

Stih: 118 Kada se Baba vratio i sjeo na svoje sjedalo razgovarajući, svi su obavili obožavanje i sve je bilo spremno za Aarti.

Stih: 119 Uto Baba reče: "Donesite dakshinu od onog novog brahmana!" Bāpūsāheb Booty je odmah otišao zatražiti dakshinu.

Stih: 120 Mule se upravo bio okupao, obukao obrednu odjeću, sjeo na svoje sjedište i umirio um.

Stih: 121 Čuvši tu poruku, u Muleovom se umu stvorio nemir: "Zašto bih ja davao dakshinu? Ja sam čist Agnihotri brahman!"

Stih: 122 "Baba je možda veliki svetac, ali ja nisam Njegov podanik. Zašto od mene traži dakshinu?" Njegov je um zbog toga postao uzrujan.

Stih: 123 Ipak, jer netko poput Saija traži dakshinu, a poruku donosi bogataš (Booty), Mule je, iako sa sumnjom u srcu, uzeo novac sa sobom.

Stih: 124 U njegovom se umu javila dodatna sumnja: "Kako da ostavim započeti obred nedovršen i odem u džamiju?" A opet, nije mogao ni odbiti.

Stih: 125 Onaj tko sumnja nema čvrstine; njegov je um uvijek u previranju. On ne ide ni tamo ni ovamo, nego ostaje u lebdećem stanju (poput Trishankua).

Stih: 126 Ipak je razmislio i donio odluku da pođe. Otišao je u dvoranu (sabhamandap) i ostao stajati podalje.

Stih: 127 "Ja sam obredno čist, a džamija je nečista. Kako da priđem Babi?" Stojeći podalje, sklopio je ruke i bacio cvijeće kao prinos.

Stih: 128 U tom se trenutku pred njegovim očima dogodilo čudo: Baba je nestao s prijestolja, a na Njegovom se mjestu pojavio njegov voljeni Guru Gholap!

Stih: 129 Za ostale je to bio uobičajeni Sai Samarth, ali Mule je u Njemu vidio Gholapnatha. Iako je njegov Guru već ranije napustio ovozemaljski

život, Mule se silno začudio.

Stih: 130 Iako je njegov Guru zapravo bio u samadhiju, to što se pojavio pred njegovim očima zapanjilo je Mulea i ispunilo mu um sumnjom i čuđenjem.

Stih: 131 (početak) Ne može se reći da je bio san jer nije spavao. Kako je onda Guru stajao pred njim u budnom stanju? U duši mu se podigla velika zbunjenost, a glas mu je zamro na trenutak.

Stih: 132 Uštipnuo je sam sebe pomislivši: "Ovo nije privid! Zašto moj um bespotrebno sumnja? Ja sam prisutan ovdje u tijelu sa svim osjetilima."

Stih: 133 Mule je u osnovi bio Gholapov bhakta. Iako je prvo sumnjao u Babu, kasnije je čista srca postao Njegov predani sljedbenik.

Stih: 134 On sam bio je brahman najviše kaste, izvrstan poznavatelj Veda, Vedangi i Šastri. Vidjevši Gholapa u džamiji, ostao je potpuno zapanjen.

Stih: 135 Zatim se popeo gore. Poklonio se stopalima vlastitog Gurua, stao pred Njega sklopljenih ruku, a riječi su mu utihnule.

Stih: 136 Vidjevši vlastitim očima Gholap Swamija u odjeći i ogrtaču boje oker, Mule je smjesta potrčao i čvrsto obgrlio Njegova stopala.

Stih: 137 Njegov ponos na visoku kastu bio je slomljen. Kao da mu je netko otvorio oči mašću prosvjetljenja. Susrevši svog bezgraničnog Gurua, zadobio je najveće duhovno bogatstvo.

Stih: 138 Sve njegove sumnje su nestale, a rodila se duboka ljubav prema Babi. Poluotvorenih očiju netremice je gledao u Saijeva stopala.

Stih: 139 Urodile su plodom njegove zasluge iz nebrojenih prošlih života; oči su mu pale na Saijeva stopala. Okupavši se u svetoj vodi s Njegovih

stopala, osjetio je da mu se sreća nasmiješila.

Stih: 140 Svi su se začudili: "Što se to odjednom dogodilo? Nakon što je izdaleka bacao cvijeće, zašto je sada položio glavu na Njegova stopala?"

Stih: 141 Dok su ostali pjevali Babin Aarti, Mule je glasno uzvikivao Gholapovo ime. Na sav je glas pjevao Njegov Aarti, potpuno uronjen u ljubav.

Stih: 142 Odbacio je sav ponos na svoju obrednu čistoću. Nestale su mu misli o tome koga smije, a koga ne smije dotaknuti. Padao je ničice u punom naklonu, zatvarajući oči od blaženstva.

Stih: 143 Kad je ustao i otvorio oči, Gholap Swami je nestao. Na Njegovom mjestu ugledao je moćnog Saija kako traži dakshinu.

Stih: 144 Ugledavši Babin radosni lik i Njegovu neshvatljivu moć, Muleov um se zaprepastio. Potpuno je zaboravio na sebe.

Stih: 145 Takva je bila Maharajeva čudesna igra. Gledajući je, zaboravio je i na glad i na žeđ. Iskusivši radost daršana vlastitog Gurua, Mule je osjetio vrhunsku sreću.

Stih: 146 Njegov se um ispunio potpunim mirom. Poklonio se Babi. Sa suzama radosnicama u očima, prislonio je Njegova stopala na svoju glavu.

Stih: 147 Predao Mu je dakshinu koju je imao. Ponovno je položio glavu na Njegova stopala. Suze ljubavi tekle su mu iz očiju, a tijelo mu se naježilo.

Stih: 148 Glas mu je zadrhtao od ganuća. Osam sattvičnih emocija ispunilo mu je srce. Rekao je: "Sumnja iz mog uma je nestala, a uz to sam susreo vlastitog Gurua."

Stih: 149 Gledajući tu Babinu nezemaljsku igru, Mule i svi prisutni bili su

duboko ganuti. Tada im je postalo jasno pravo značenje onog pigmenta (boje oker). To su tada istinski doživjeli.

Stih: 150 Takav je Maharaj, a takav je i Mule. Kakvo se čudo odigralo u tom trenutku! Tko može dokučiti vještine Maharaja? Njegove su igre nedokučive.

Stih: 151 Slično tome, jedan Mamlatdar, gajeći veliko poštovanje prema Saijevom daršanu, poveo je sa sobom prijatelja doktora i krenuo prema Shirdiju.

Stih: 152 Taj je doktor po kasti bio brahman. Bio je obožavatelj Rame i strogog vladanja. Propisno je obavljao obredna kupanja i molitve te je volio pravila i propise.

Stih: 153 Govorio je: "Sai Baba je musliman. Moje odabrano božanstvo je Rama (život Jankin). Unaprijed vam prijateljima kažem: ja mu se neću klanjati."

Stih: 154 "Moj um nikako ne prihvaća da se klanjam pred stopalima muslimana. Zato sam od samog početka sumnjičav oko odlaska u Shirdi."

Stih: 155 (Prijatelji su mu rekli): "Nitko neće inzistirati i tjerati te 'padni pred Njegova stopala'. Nemoj gajiti takve tvrde predrasude. Budi gospodar svog uma."

Stih: 156 "Ni Baba ti nikada neće reći 'pokloni mi se'." Kada mu je Mamlatdar dao to čvrsto obećanje, doktor je pokazao poštovanje i pristao poći.

Stih: 157 Donijevši tu čvrstu odluku i pouzdavši se u riječi prijatelja, odbacio je sve sumnje i krenuo uzeti daršan.

Stih: 158 Ali kakvo li čudo kad su stigli u Shirdi! Otišli su u džamiju na

daršan i upravo se on prvi bacio ničice pred Njega. Njegovi su se prijatelji silno zapanjili.

Stih: 159 Zatim su ga upitali: "Kako to da si zaboravio na svoju odluku? I kako si se, i to prije svih nas, bacio ničice pred muslimanom?"

Stih: 160 Tada im je doktor ispričao nevjerojatnu stvar: "Ja sam ugledao tamnoputi lik Rame! Njemu sam se odmah poklonio, onom čistom, prekrasnom, blagom i privlačnom."

Stih: 161 "Pogledajte, On je taj koji sjedi tamo. On je taj koji sa svima razgovara." No, dok je to izgovarao, u djeliću sekunde ponovno mu se počeo ukazivati Saijev lik.

Stih: 162 Zbog toga je doktor ostao zaprepašten. Zapitao se je li to bio kakav san. Rekao je: "Kako bi On mogao biti musliman? On je savršeni Yogi i Božanska Inkarnacija!"

Stih: 163 "Chokhamela je bio Mahar po kasti. Rohidas je bio postolar. Sajan je bio mesar koji se bavio nasiljem. Ali kakve uopće veze kasta ima s njima?"

Stih: 164 (početak) "Isključivo radi dobrobiti ovoga svijeta i kako bi oslobodili ljude iz ciklusa rađanja i umiranja, napustivši svoj bezoblični i nevidljivi aspekt, ovi su sveci preuzeli fizički oblik u ovom svijetu.

Stih: 165 On je doista pravo stablo ispunjenja želja. U jednom trenutku je Sai, u drugom Rama. Moj ponos i zabluda su slomljeni, natjeravši me da padnem ničice u naklonu.

Stih: 166 Sljedećeg dana donio je zavjet: "Sve dok mi Sainath ne ukaže milost, neću kročiti u džamiju." I tako je sjedio u Shirdiju posteći.

Stih: 167 Tako su prošla tri dana. Kada je svanuo četvrti dan, poslušajte

pažljivo što se tada dogodilo.

Stih: 168 Prijatelj koji je živio u Khandeshu iznenada je stigao tamo, radi Saijevog daršana.

Stih: 169 Sreli su se nakon devet godina. Njihovoj neizmjernoj radosti nije bilo kraja. Doktor je odmah krenuo za njim prema džamiji.

Stih: 170 Čim je stigao, poklonio se. Baba ga upita: "Pa doktore, tko te je sada zvao? Zašto si došao, odgovori mi?"

Stih: 171 Čuvši ovo duboko pitanje, doktor se rastopio. Sjetio se svoje čvrste odluke i u srcu osjetio kajanje.

Stih: 172 Ipak, te iste noći u ponoć primio je milost. Usred sna okusio je slatkoću stanja vrhunskog blaženstva.

Stih: 173 Kasnije, čak i kad se doktor probudio iz sna, iskusio je to stanje potpunog blaženstva još punih petnaest dana. Njegova predanost Saijevim stopalima se povećala.

Stih: 174 Tako bi se moglo ispričati o brojnim jedinstvenim iskustvima sa Saijem. Ali time bi se ova knjiga previše povećala, pa se suzdržavam u strahu od prevelike opširnosti.

Stih: 175 Slušajući Muleovu priču s početka, slušateljima će se um ispuniti čuđenjem. No, ovdje treba shvatiti njezinu suštinu i poučnost.

Stih: 176 Tko god da je nečiji Guru, u Njega treba imati čvrstu vjeru. To ne treba tražiti nigdje drugdje. Neka vam se to skriveno značenje usiječe u um.

Stih: 177 Osim ovoga, ne vidim nikakvu drugu svrhu u Babinoj lili (igri). Bez obzira koliko tko duboko promišljao, to je jedino značenje.

Stih: 178 Koliko god netko drugi bio slavan, a vlastiti Guru to uopće ne bio, ipak treba zadržati vjeru isključivo u vlastitog Gurua. To je pouka ovdje.

Stih: 179 Istražujući svete spise i purane, doista nalazimo isti ovaj nauk. Ali dok se on čvrsto ne usidri, istinska vjera ne može uroditi plodom.

Stih: 180 Oni koji nemaju čvrstu samospoznaju, a razmeću se tvrdeći da su usredotočeni na Vrhovno Sebstvo, njihovi su životi puni patnje koja je očita na svakom koraku.

Stih: 181 "Ni ovo, a niti ono" – čitav im se život sastoji od stalne brige. Um im ne pronalazi stabilnost ni na trenutak, a govore prazne priče oslobođenih duša.

Stih: 182 Bilo kako bilo, ljepota sljedećeg poglavlja je još čistija od ovoga. Uživat ćete u čistom blaženstvu neprekidnog Saijevog daršana.

Stih: 183 Saznat ćete kako je takvom bhakti kao što je Bhimaji Patil izliječena tuberkuloza. I kako se vjera bhakte Chandorkara učvrstila nakon što mu je podarena vizija.

Stih: 184 Takva je neusporediva slava Njegovog daršana; rješava i usmjerava sve ovosvjetske probleme. Daje neizmjerna bogatstva i u duhovnom smislu onome tko se kroz daršan učvrsti u vjeri.

Stih: 185 Ono što pogled velikog yogija može učiniti! Oslobađa od grijeha čak i ateiste. Što tek onda reći za vjernike? Oni se prirodno i bez napora rješavaju grijeha.

Stih: 186 Onaj čiji je um čvrsto usidren u Vrhovnoj Istini, tko je doživio neposredno duhovno probuđenje – svatko tko potpadne pod njegov pogled oslobođen je nepremostivog mora grijeha.

Stih: 187 Takva je Babina moć neizmjerna. Baba vas duboko voli. Zato

neka i učeni i neučeni potpuno čista srca slušaju ovo.

Stih: 188 Tamo gdje je iskrena ljubav i predanost, tamo gdje je Baba povezan sa samom dušom, tu se otkriva istinska samilost. Zato je slušanje ovoga pravo slavlje.

Stih: 189 Hemad se klanja Saijevim stopalima. Za onoga tko se isključivo njima preda kao utočištu, nema kraja blagoslovima. Ona imaju moć uništiti svaki strah od svjetovnog postojanja.

Neka bude na dobrobit. Nadahnuto svecima i vrlinama, sastavljeno od bhakte Hemadpanta, u Shri Sai Samartha Satchariti. Završeno je dvanaesto poglavlje po imenu "Daršan Shri svetog Gholapa i Rame".

II Neka bude prineseno Shri Sadguru Sainathu II Neka bude blagoslovljeno II

==

- Određena tri datuma (jedan put znači jedan tjedan, tri puta znače tri tjedna).
- Igra, lila.
- Ovaj se sudski proces selio od jednoga do drugoga, prešavši tako u nadležnost četiri magistrata.
- Supruga.

II Ovdje počinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 13 II

Stih: 1 Naklon Shri Ganeshi. Naklon Shri Saraswati. Naklon Shri Guruu. Naklon obiteljskom božanstvu. Naklon Shri Siti i Ramachandri. Naklon Shri Sadguru Sainathu. Iako je po obliku iznimno kratak i jezgrovit, po dubini značenja je neizmjerno dubok. Po svojoj sveobuhvatnosti je vrlo prostran, ali je u isto vrijeme i vrlo sažet.

Stih: 2 Takve su Babine riječi. Značenjem i suštinom iznimno duboke. Ni do kraja svijeta (kalpe) neće postati besmislene. Uravnotežene su i neprocjenjive.

Stih: 3 Treba održavati svijest o prošlosti i budućnosti (uzroku i posljedici). Treba se ponašati u skladu s onim što nam sudbina donese. Treba uvijek biti neprestano zadovoljan i nikada ne biti zabrinut.

Stih: 4 (Baba kaže:) "Hej, iako sam postao fakir, bez kuće i vrata, potpuno bezbrižan, sjedim mirno na jednom mjestu odbacivši sve brige i zbrku."

Stih: 5 "Ipak, ta Maya (iluzija) je nezaustavljiva. I mene neprestano muči. Ja mogu zaboraviti na nju, ali ona mene ne zaboravlja. Neprestano me drži u zagrljaju."

Stih: 6 "To je primarna iluzija (Adi-Maya) samog Gospodina Harija. Ona zbunjuje čak i Brahmu i ostale bogove. Kakve onda šanse pred njom ima jedan jadni fakir poput mene?"

Stih: 7 "Tek kada sâm Gospodin Hari bude zadovoljan, tek tada će ona biti uništena. Bez neprekidnog pjevanja i obožavanja (bhajan) Harija, Maya se ne može raspršiti."

Stih: 8 Takvu veličinu Maye Baba objašnjava svojim bhaktama. I odmah im,

kako bi ih oslobodio nje, hvali put predanosti i obožavanja (bhajan).

Stih: 9 "Sveci su moje živo utjelovljenje" – sam Krišna to kaže u Bhagavatu. Kome nije poznata ta jasna izjava koju je Gospodin Hari uputio Uddhavi?

Stih: 10 Stoga, radi dobrobiti bhakta, neizmjerno samilosni i moćni Sai izgovorio je istinu punu značenja. Slušajte to s najvećom poniznošću.

Stih: 11 (Baba kaže:) "Oni čiji su grijesi uništeni i koji su postali čiste, svete duše, tek se takvi posvećuju mom obožavanju i shvaćaju moju pravu suštinu."

Stih: 12 "Ako budete neprestano ponavljali 'Sai, Sai', prevest ću vas preko sedam mora. Ako budete imali vjere u ove riječi, sigurno ćete postići dobrobit."

Stih: 13 "Ne trebaju mi nikakvi raskošni predmeti za obožavanje, ni šesnaest (Shodasha) ni osam (Ashta) načina obožavanja. Tamo gdje postoji neizmjerna odanost i osjećaj, tamo je moje prebivalište."

Stih: 14 Takve je riječi Baba izgovarao mnogo puta, prepun ljubavi prema bhaktama. Sada, prisjećajući se tih slatkih riječi, pružimo utjehu i mir svom umu.

Stih: 15 Takav je on milostiv prijatelj Sai, zaštitnik onih koji mu se predaju. Preuzevši snažnu brigu o svojim bhaktama, pogledajte kakvo je čudo učinio!

Stih: 16 Odbacivši rastresenost uma i postigavši potpunu usredotočenost, poslušajte ovu novu i cjelovitu priču. Ispunit će vam se životna svrha.

Stih: 17 Tamo gdje pada kiša nektara sa Saijevih usana, tamo je prava hrana i zadovoljstvo. Tko bi se onda žalio na teškoće puta do Shirdija,

držeći pogled usmjeren na vlastitu duhovnu dobrobit?

Stih: 18 Povezujući se s prošlim poglavljem, vidjeli smo kako je jednom Agnihotriju podario viziju njegovog vlastitog Gurua, stopljenog s Brahmanom, i tako ga ispunio neizmjernom radošću.

Stih: 19 A sada, ovo poglavlje je još slađe. Jedan je bhakta bolovao od tuberkuloze i bio iscrpljen. Darovao mu je zdravlje uništivši korijen bolesti u snu.

Stih: 20 Stoga slušajte, pobožni ljudi, s potpunom pažnjom. Životna priča Sainatha je duboka i ona spaljuje sve grijehe.

Stih: 21 Ova životna priča je čista, pročišćavajuća, sveta poput vode Gangesa. Blagoslovljene su uši onoga tko je sluša. Ona je sredstvo za postizanje dobrobiti i na ovom i na onom svijetu.

Stih: 22 Mogao bih ga usporediti s nektarom (amritom), ali zar je nektar slađi od ovoga? Nektar samo spašava život, ali ova priča oslobađa od ciklusa rađanja.

Stih: 23 Ljudi misle da su vladari svojih života i da mogu činiti što god požele. Onima čiji um misli tako, neka poslušaju ovu priču.

Stih: 24 Da je čovjek zaista slobodan, trudeći se dan i noć za sreću, zašto mu u krilo pada samo tuga? To je priča samo za one istinite i čiste.

Stih: 25 Čovjek je neprestano i svugdje na oprezu kako bi izbjegao tugu. Ipak, ona ga brzo pronalazi i prati u stopu.

Stih: 26 Pokuša li je otjerati, ona mu pada oko vrata. Pokuša li je pomesti, ona se još više lijepi. Sva ta ljudska borba je uzaludna, to je samo iscrpljivanje dan i noć.

Stih: 27 Da je duša (čovjek) doista svoj vlastiti gospodar, tada bi bila potpuno prepuštena sreći. Ne bi je dotaknuo ni trunčica tuge, ni koliko je debljina jedne vlasi.

Stih: 28 Misleći za sebe da ima slobodnu volju i neovisnu inteligenciju, nikada ne bi činio grijeh, nego bi samo umnožavao zasluge i povećavao vlastitu sreću.

Stih: 29 Ali duša (čovjek) nije neovisna. Za petama joj je zakon karme (posljedica djela). Njezina je igra čudnovata; ona je lutka na koncu u rukama karme.

Stih: 30 Dok um teži prema dobrim djelima, noge bivaju povučene prema grijehu. Dok se traži put za dobra djela, u loša djela što upada.

Stih: 31 U okrugu Pune, u Junnaru. Bhimaji Patil iz sela Narayangaon. Poslušajte sada njegovu priču, koja je slatka poput samog nektara.

Stih: 32 Bhimaji je u svojoj kući bio sretan i imućan. Svakom gostu koji bi došao nudio je hranu. Njegov um nikada nije bio tužan, a lice mu je uvijek bilo vedro.

Stih: 33 Ali spojevi sudbine su neobični. Dobici i gubici događaju se bez našeg znanja. Posljedice karme same dolaze i pojavljuju se neočekivane bolesti.

Stih: 34 Godine 1909. Bhimajija je pogodila zla sreća. Pojavila se bolest tuberkuloze praćena izbijanjem groznice.

Stih: 35 Počeo ga je mučiti nesnosan kašalj. Groznica je također počela jako rasti. Bolest se iz dana u dan pojačavala, a Bhimaji je postao očajan.

Stih: 36 Na usta mu je stalno izlazila pjena, a ispljuvak je bio pomiješan s krvlju. U trbuhu je osjećao neprestanu mučninu, a nemir u duši nije

prestajao.

Stih: 37 Bolesnik je ostao prikovan za krevet. Udovi su mu oslabjeli i počeo se sušiti. Svi lijekovi su se pokazali beskorisnima i on je postao iznimno izmučen.

Stih: 38 Hrana i piće mu više nisu prijali. Nije mogao probaviti ni najblažu rižinu juhu. Zbog toga je postao nemiran, ništa mu nije pomagalo, a muke su bile nepodnošljive.

Stih: 39 Isprobao je sve molitve i zavjete bogovima. Liječnici i doktori digli su ruke od njega. Izgubio je svaku nadu u život i pao u duboke misli.

Stih: 40 Patil je postao uznemiren u srcu. Činilo se da su mu ostali samo dani. Postajao je sve iscrpljeniji, a dani su postali odbrojani.

Stih: 41 Molio se obiteljskom božanstvu, ali ni ono mu nije podarilo zdravlje. Umorio se pitajući za savjete astrologe i iscjelitelje.

Stih: 42 Neki su govorili da je to bolest tijela, kakva god da je to sudbina. Činilo se da mora podnijeti svu tu patnju i da su svi ljudski napori uzaludni.

Stih: 43 Dolazili su doktori i hakim-i (tradicionalni liječnici). Umorili su se od davanja terapija. Ništa nije djelovalo i svi su napori propali.

Stih: 44 Patil je postao silno očajan i rekao: "O Bože, što sam to učinio? Zašto mi ništa ne pomaže? Kakav je ovo grijeh?"

Stih: 45 Kako je Bog neobičan. Onome tko uživa u sreći ni na trenutak ne dopušta da Ga se sjeti. Njegova su djela zadivljujuća.

Stih: 46 A onda, kad Njemu padne na pamet, pošalje niz raznih nevolja. Tako natjera čovjeka da Ga se sjeti i zavapi: "O Narayana, požuri mi u pomoć!"

Stih: 47 I tako je uslišan njegov vapaj iz muke. Bog je odmah bio ganut. Bhimajiju je sinula misao: "Trebam poslati pismo Nani (Nanasahebu Chandorkaru)."

Stih: 48 "Nana će sigurno nešto učiniti, ono što nitko drugi ne može." Patil je u to imao potpuno povjerenje u svom srcu.

Stih: 49 To je bio dobar znak za njega, početak nestanka bolesti. Zatim je napisao detaljno pismo i poslao ga Nani.

Stih: 50 Samo prisjećanje na Nanasaheba zapravo je bilo nadahnuće od Sainatha. Tako je stvoren uzrok za izlječenje bolesti. Djela svetaca su nedokučiva.

Stih: 51 Neka to bude i splet vremena, i u tome se vidi Božji plan. Zato nitko ne bi smio smišljati drugačije pretpostavke i hvalisati se.

Stih: 52 Sva dobra i loša djela, Bog je taj koji drži konce. On je taj koji spašava, On je taj koji ubija. On je jedini Izvršitelj.

Stih: 53 Patil je napisao Chandorkaru: "Muka mi je od uzimanja lijekova. Zgadio mi se ovaj život, a srce mi je puno tuge."

Stih: 54 "Doktori su izgubili nadu. Proglasili su bolest neizlječivom. Pamet hakima i liječnika je iscrpljena, a i moja je nada uništena."

Stih: 55 "Zato sada imam samo jednu molbu pred Vašim stopalima. Volio bih se svakako susresti s Vama. To je jedina želja u mom srcu."

Stih: 56 Chandorkar je pročitao pismo i srce mu se rastužilo. Bhimaji Patil je bio jako dobar čovjek, a Nanino se srce otopilo od suosjećanja.

Stih: 57 U odgovoru mu je naveo samo jedno rješenje: "Uhvati se za stopala Sai Babe. To je jedini način spasa. On je jedini i otac i majka."

Stih: 58 "On je milostiva majka svih nas, koja dotrči na svaki poziv. S ljubavlju uzima u krilo i brine se o svojoj djeci."

Stih: 59 "Što je tuberkuloza? Njegovim daršanom nestaju i najgore bolesti. Ne sumnjaj ni najmanje, idi i čvrsto se uhvati za Njegova stopala."

Stih: 60 "On daje sve što se od Njega zatraži; to je Njegov zavjet. Zato ti kažem, požuri i uzmi Saijev daršan."

Stih: 61 "Od svih strahova, najveći je strah. Što ima strašnije od smrti? Idi i čvrsto uhvati Saijeva stopala. On jedini može učiniti čovjeka neustrašivim."

Stih: 62 Patilova je patnja bila nepodnošljiva. Došao je u stanje na rubu smrti. Razmišljao je: "Kada ću susresti Sainatha? Kada će mi se ostvariti svrha?"

Stih: 63 Takav je Patil postao ushićen i rekao: "Spakirajte stvari. Sutra se brzo pripremite i krenimo put Shirdija."

Stih: 64 S takvom čvrstom odlukom, oprostivši se od svih, Patil je krenuo u Shirdi kako bi dobio Maharajev daršan.

Stih: 65 Uzevši sa sobom rodbinu, Bhimaji brzo je krenuo. U srcu mu je bila velika žudnja: "Kada ću što prije vidjeti Shirdi?"

Stih: 66 Pored dvorišta džamije, kola su stigla na prednja vrata. Četvorica su ga ponijela na rukama i unijela Bhimajija unutra.

Stih: 67 Nanasaheb je bio s njim. Madhavrao (Shama) je također došao tamo. Preko Madhavraovih ruku (posredništva), pristup je svima bio lak.

Stih: 68 Ugledavši Patila, Baba reče: "Shama, koliko ćeš još ovih lopova dovoditi i tovariti ih na mene? Je li to u redu?"

Stih: 69 Položivši glavu na Saijeva stopala, Bhimaji reče: "Sainathu, smiluj se meni bespomoćnom. O Zaštitniče nesretnih, spasi me."

Stih: 70 Vidjevši Patilovu patnju, u Sainathu se probudila samilost. S time se ublažilo njegovo stanje tuge, a Patil je u srcu osjetio ohrabrenje.

Stih: 71 Vidjevši Bhimajijev nemir, Sai Samarth, ocean milosti, bio je beskrajno ganut. Tada je nasmijana lica progovorio:

Stih: 72 "Sjedni sada i odbaci tugu. Mudri ljudi ne tuguju. Došao je kraj tvojoj patnji čim si stupio nogom u Shirdi."

Stih: 73 "Onaj tko je do grla potonuo u oceanu nevolja, ili je upao u jamu velike tuge, znajte da onaj tko se popne na stepenicu ove majke džamije, uzdiže se k sreći."

Stih: 74 "Ovdjašnji Fakir je iznimno milostiv. On će iskorijeniti tvoju bolest. S ljubavlju će te njegovati, On je suosjećajan prema svima."

Stih: 75 "Zato sada budi miran. Ostani u kući Bhimabai. Ozdravit ćeš već za dan ili dva, idi."

Stih: 76 Kao da nekome na samrti sretnom sudbinom padnu kapi nektara pa odmah dobije novi život, takvo je olakšanje osjetio Patil.

Stih: 77 Čuvši riječi sa Saijevih usana, za onoga na rubu smrti to je bilo poput ispijanja nektara, ili kao kad žedan dobije vodu. Takvo je olakšanje osjetio Patil.

Stih: 78 Svakih pet minuta na usta mu je izlazila krvava pjena. Ali kad je sjedio pred Babom samo jedan sat, to je potpuno prestalo.

Stih: 79 Baba nije pregledavao bolest. Nije pitao za njezin uzrok. Samo je bacio pogled milosti i bolest je odmah iskorijenjena.

Stih: 80 Kad padne Njegov milostivi pogled, iz osušenog drveta izbijaju izdanci. I bez proljeća cvjetaju cvjetovi, a plodovi postaju predivni.

Stih: 81 Što je bolest, a što zdravlje? Nastaju smanjenjem grijeha i zasluga. Dok svatko ne odradi (ne proživi) svoje posljedice, nema drugog lijeka.

Stih: 82 Samo proživljavanjem one nestaju. Takvo je pravilo iz života u život. Bez proživljavanja nema drugog načina koji donosi oslobođenje.

Stih: 83 Ipak, daršan sveca dobiva se srećom. To ublažava bolest. Tada bolesnik podnosi bolest prirodno, bez muke.

Stih: 84 Bolest donosi tešku patnju, ali svetac baca milostiv pogled. Tako sveci uklanjaju bol iz tog proživljavanja karme.

Stih: 85 Isključivo je Babina riječ bila autoritet; ona je bila čudotvoran lijek. Jednom, kad je crni pas pojeo rižu s jogurtom, izliječena je groznica s drhtavicom.

Stih: 86 U priči će se ovo činiti kao usputno umetnuta digresija. Ali ako se pažljivo sluša u cjelini, vidjet će se njezin smisao. Sam Sai je taj koji daje sjećanje.

Stih: 87 "Ja ću sam ispričati svoju priču." Tako je Sai rekao. On je taj koji mi je dao sjećanje na te priče baš u ovom trenutku.

Stih: 88 Bio jednom jedan po imenu Bala Ganpat, krojač po kasti i veliki bhakta. Došao je u džamiju pred Babu i s vrlo jadnim izrazom lica zamolio:

Stih: 89 "Kakav sam to grijeh učinio? Zašto me ne pušta ova groznica? Baba, isprobao sam nebrojene lijekove, ali ova bolest ne napušta moje tijelo."

Stih: 90 "Što mi je sada činiti? Svi lijekovi su se pretvorili u otrov. Recite mi Vi barem neki lijek kako bi ova groznica nestala."

Stih: 91 Tada mu se u srcu probudila milost i Baba je odgovorio o lijeku za tu groznicu s drhtavicom. Poslušajte taj čudesni način:

Stih: 92 "Nekoliko zalogaja riže s jogurtom, u blizini hrama božice Lakshmibai, daj crnom psu da pojede. Odmah ćeš ozdraviti."

Stih: 93 Bala je otišao sa strahom i oklijevanjem. Kad je došao kući, počeo je tražiti. Našao je malo pokrivene riže, a i jogurt se našao u blizini.

Stih: 94 Bala je u sebi pomislio: "Našao sam rižu i jogurt, ali hoće li baš u to vrijeme biti crnog psa blizu hrama?"

Stih: 95 Ali Balina je briga bila uzaludna. Čim je stigao na određeno mjesto, ugledao je crnog psa kako mu mašući repom prilazi.

Stih: 96 Vidjevši da se sve tako savršeno poklopilo, Bala se silno obradovao. Nahranio je psa rižom s jogurtom i o svemu obavijestio Babu.

Stih: 97 Ukratko, dogodio se ovaj događaj. Neka svatko priča što hoće, ali od tog trenutka groznica je nestala, a Bala je potpuno ozdravio.

Stih: 98 Isto tako i Bapusaheb Booty. Prehladio je trbuh. Zaredali su mu se proljevi, a povraćanje je bilo neprestano.

Stih: 99 Ormarić je bio pun svih mogućih lijekova, ali nijedan nije djelovao. Bapusaheb se uplašio u srcu i pao u duboke misli.

Stih: 100 Od stalnog proljeva i povraćanja Bapusaheb je potpuno onemoćao. Nije mu ostalo snage ni da ode po redoviti Babin daršan.

Stih: 101 Vijest je došla do Babinih ušiju. Dao ga je dovesti i posjeo ispred

sebe. Rekao mu je: "Pazi dobro od sada, ne smiješ više ići obavljati nuždu!"

Stih: 102 "I povraćanje mora stati na mjestu." Mašući kažiprstom ispred njega, Baba mu se ponovno obratio i rekao isto.

Stih: 103 Kakvo li je bilo strahopoštovanje prema tim riječima! Obje su se bolesti prestravile i smjesta pobjegle, a Booty je ozdravio.

Stih: 104 Jednom se u selu pojavila epidemija kolere i on je bio pogođen njome. Pojavilo se povraćanje i proljev, a duša mu se mučila od strašne žeđi.

Stih: 105 U blizini je bio doktor Pillay. On je isprobao sve lijekove. Kad na kraju ništa nije pomoglo, otišao je Babi.

Stih: 106 Sve što se dogodilo ispričao je pred Saijevim stopalima. "Da mu dam kavu ili običnu vodu?" upitao je Pillay Babu.

Stih: 107 Tada mu Baba reče: "Dajte mu da jede bademe kuhane u mlijeku i dodajte orahe i pistacije. Neka pije tu tekućinu."

Stih: 108 "Od toga će mu proći žeđ i bolest će brzo nestati." Ukratko, kada mu je dao popiti tu tekućinu, bolest je prošla.

Stih: 109 "Jedi orahe, pistacije i bademe." Zar bi se time trebala liječiti kolera? Ali Babine riječi bile su izvor vjere, tu nije bilo mjesta sumnji.

Stih: 110 Jedan swami iz Alandija došao je jednom u selo Shirdi, željan daršana Sai Samartha, i stigao u Saijev ašram.

Stih: 111 On je imao bolest uha koja mu je izazivala nelagodu i prekidala san. Iako je obavio i operaciju, nije bilo ni trunke koristi.

Stih: 112 Trpio je nesnosne bolove i nikakav lijek nije pomagao. Odlučio je

otići, pa je došao zatražiti blagoslov.

Stih: 113 Poklonivši se Saijevim stopalima i dobivši udi (sveti pepeo) kao prasad, swami je zatražio blagoslov da uvijek ima Njegovu milost.

Stih: 114 Madhavrao Deshpande (Shama) zamolio ga je za njegovo uho. "Allah će to izliječiti," utješio ga je Maharaj.

Stih: 115 Dobivši takav blagoslov, swami se vratio u Pune. Nakon osam dana stiglo je pismo da je bol istog trena prestala.

Stih: 116 "Samo je oteklina ostala. Doktori su rekli da se mora operirati. Da bih ponovno obavio tu operaciju, došao sam natrag u Mumbai."

Stih: 117 "Otišao sam drugom doktoru. Ne znajući za Babino posredovanje, doktor je pregledao uho i nije nigdje našao oteklinu."

Stih: 118 "Doktor je rekao da operacija više nije potrebna." Swamijeva velika briga je nestala, a svi su bili zapanjeni.

Stih: 119 Ima još jedna ovakva priča koja prigodno dolazi na red. Ispričat ću je sada slušateljima, a zatim ću privesti ovo poglavlje kraju.

Stih: 120 Onog dana kada je započelo postavljanje poda u dvorani (sabhamandapu), osam dana prije toga Mahajani je dobio težak napadaj kolere.

Stih: 121 Počeo je imati teške proljeve. U srcu se potpuno oslonio na Babu. Nije uzimao nikakve lijekove ni terapije, a bio je jako iscrpljen.

Stih: 122 Sai je sveznajući; Mahajani je to znao. Zato Mu nije ni prijavljivao tu svoju bolest.

Stih: 123 "Kada Njemu padne na pamet, On će je sam ukloniti." S takvom

potpunom vjerom podnosio je bolest.

Stih: 124 "Neka podnesem sve posljedice karme, ali obožavanje (Aarti) ne smije biti prekinuto." To je bila Kakina jedina snažna želja cijelo vrijeme.

Stih: 125 Proljevi su bili nebrojeni i u svako doba. Kada su postali prekomjerni, kako bi bio siguran da neće propustiti službu (Aarti), što je onda činio?

Stih: 126 Napunio je posudu (tambyu) vodom i stavio je na jedno mjesto u dvorištu džamije sa strane, gdje ju je mogao napipati i u mraku.

Stih: 127 Osobno bi sjedio blizu Babe masirajući Mu stopala. Redovito je bio prisutan na Aartiju i nastavljao sa svojim svakodnevnim obvezama.

Stih: 128 Ako bi osjetio grč u trbuhu, posuda s vodom mu je bila pri ruci. Našavši osamljeno mjesto u blizini, očistio bi se i vratio.

Stih: 129 Bilo kako bilo, kad su od Babe zatražili dopuštenje za postavljanje poda, On ga je dao Tatyi. Poslušajte što mu je rekao:

Stih: 130 "Mi idemo u Lendi. Kada se vratimo iz Lendija, onda točno započnite s tim poslom na podu."

Stih: 131 Kasnije, kad se Baba vratio i sjeo na svoje sjedalo, Kaka je došao na vrijeme i počeo Mu masirati stopala.

Stih: 132 Iz Kopargaona stigle su kočije. Bhakta iz Mumbaija je stigao. Pristupio je s priborom za obožavanje i iskazao poštovanje Babi.

Stih: 133 S ostalim okupljenima došao je i patil iz Andherija. Donijevši žrtvene darove i cvijeće, sjeo je čekajući u red.

Stih: 134 U međuvremenu, dolje u dvorištu, točno na mjestu gdje se

čuvaju kola, udarcem pijuka započeli su radovi na postavljanju poda.

Stih: 135 Čuvši samo taj zvuk, Baba je pustio čudan krik. Odmah se pretvorio u gnjevnog Narasimhu, s zastrašujućim i prijetećim izrazom lica.

Stih: 136 "Tko to udara pijukom?" viknuo je, zgrabivši ga za struk i povukvši k sebi. Strah je prostrujao kroz sve prisutne poput udara groma.

Stih: 137 Radnik je u strahu ispustio pijuk i pobjegao glavom bez obzira. Čak se i Kakino srce stisnulo od straha, ali ga je Baba čvrsto zgrabio za ruku.

Stih: 138 Rekao mu je: "Kamo ideš? Sjedni dolje!" U tom trenutku stigla je Tatya Laxmibai. Čak je i njoj podijelio bujicu psovki, a ljutnju je iskalio po svom guštu.

Stih: 139 Ljudi koji su stajali izvan dvorišta također su dobili svoju porciju psovki. U tom trenutku netko je dovukao vreću prženog kikirikija koja se odnekud raspala.

Stih: 140 Budući da je Baba bio u bijesu, preplašeni ljudi razbježali su se na četiri strane. Netko je sjedio u džamiji, a netko je našao vreću koja je bila na podu.

Stih: 141 Možda je u vreći bilo čitavih šaku sjemenki. Izvadio ih je van, protrljao među dlanovima, puhnuo da očisti ljuske,

Stih: 142 i te očišćene sjemenke dao Mahajaniju da ih pojede. S jedne strane dijelio je psovke, a s druge strane nastavio trljati kikiriki.

Stih: 143 "Jedi, jedi", govorio je dok mu je čist kikiriki stavljao na dlan. Neki su si sami stavljali u usta, dok se vreća polako praznila.

Stih: 144 Kad je kikiriki nestao, reče: "Donesite još!" Donio je čuturicu

napunjenu vodom i popio kad je ožednio, natjeravši i Kaku da pije s njim.

Stih: 145 Kaka je ocu (Babi) kazao: "Prestani već s tom ljutnjom! Koga to vraga nazivaš brahmanom? Idi i dovedi ga ovdje!"

Stih: 146 Zatim su došli ostali ljudi. Džamija se ponovno napunila kao i prije, a radovi na podu kod Kake su se nastavili.

Stih: 147 Kakav lijek može pomoći protiv proljeva? Jedini lijek su "riječi svetaca". Nema boljeg lijeka od njih, one su siguran spas.

Stih: 148 U gradu Shaharu živio je jedan kućevlasnik. Trpio je tešku bol u trbuhu (colic) i patio punih četrnaest godina, unatoč svim isprobanim lijekovima. Zvao se Dattopant.

Stih: 149 Čuo je priče koje su kružile od uha do uha: "U Shirdiju živi Sai Mahasant. Kod Njega nema neuspjeha u liječenju." Čuvši takvu slavu,

Stih: 150 uputio se prema Shirdiju. Poljubio je Saijeva stopala, s poštovanjem i predanošću izražavajući svoju bhaktu.

Stih: 151 Babine godine napunile su četrnaest. Patilova bolest u trbuhu je potrajala. Došlo je vrijeme da joj istekne rok. Snaga za podnošenje patnje više nije postojala.

Stih: 152 Nije nanosio štetu nikome. Nije vrijeđao tradiciju predaka, niti ga je mučila briga o ovosvjetskim mukama.

Stih: 153 Tek uz sveto promatranje svetaca i primanje njihovog blagoslova dolazi do ukidanja bolesti. Nema nikakve potrebe ni za čim drugim.

Stih: 154 Isto iskustvo doživio je i Dattopant. Kad mu je Baba stavio ruku na glavu, dobio je blagoslov u obliku udisa, a um mu se smirio.

Stih: 155 Zatim mu je Maharaj rekao da ostane još nekoliko dana. Polako je bol u trbuhu potpuno nestala i iščezla iz korijena.

Stih: 156 Tako je to s ovim velikim dušama. Kakva je moć njihova utjecaja! Dobrota je njihova stalna priroda, s dobrom namjerom prema cijelom svijetu.

Stih: 157 Pjevajući o ovome, riječi same naviru, jedna čudnija od druge. Sada nastavljamo s glavnim tokom priče i iznosimo Bhimajijevu povijest.

Stih: 158 Baba je poslao udi, a Bhimaji je dobio malo tog praha. Malo mu ga je utrljao na čelo i glavu,

Stih: 159 te mu izdao zapovijed da se vrati u konak (binhard): "Patil može krenuti pješice do kola."

Stih: 160 Osjetio je novu snagu i olakšanje. Došavši na određeno mjesto, iako je prostor bio skučen, Baba mu je dao do znanja da je to Njegova volja.

Stih: 161 Radnici su izravnali i izgladili pod, pa je zemlja bila vlažna. Ipak, poslušao je Babinu zapovijed i na tom mjestu prostrujao ležaj.

Stih: 162 Ljudi su ga dobro poznavali u selu, ali sada je mjesto bilo u Babinoj milosti. Ostavivši svaku novu brigu, postavili su dva kamena,

Stih: 163 prostrli posteljinu preko njih i smirivši um, Patil je legao na počinak.

Stih: 164 Te iste noći dogodilo se čudo: u snu se Bhimajiju ukazao učitelj Panduranga (Pantji) s palicom u ruci, udarajući ga po tijelu.

Stih: 165 Prijeteći mu, vikao je: "Udarat ću te sve dok ti ne isprašim leđa!" te ga je tukao dok mu nije isprašio leđa. Kako bi ga natjerao da napamet nauči stihove (*Savai*), taj je učitelj uvelike mučio svog učenika.

Stih: 166 Kakva je to bila pjesma (*Savai*)? Slušatelji će sigurno imati jaku znatiželju. Zato ću vam je prenijeti slovo po slovo točno onako kako je izrečena, poslušajte pažljivo.

(Umetnuti stih - Savai)

"Ona kojoj je korak u tuđu kuću kao stavljanje noge na glavu zmije; čije su riječi (drugim muškarcima) rijetke kao bogatstvo u rukama škrtca; kojoj je zajedništvo sa suprugom jedini praznik radosti makar u kući ne bilo novca; ona koja mirna uma izvršava dužnosti prema volji svog muža – ona je jedina prava 'Sati' (vjerna žena) na svijetu."

Stih: 167 Ali čemu ovakvo kažnjavanje? To se nikako nije moglo razumjeti. Učitelj nije ispuštao palicu iz ruku, postao je neumoljivo tvrdoglav.

Stih: 168 Odmah zatim uslijedio je drugi san, još čudniji od ovoga. Neki stranac je došao i sjeo mu ravno na prsa.

Stih: 169 Uzeo je kameni valjak u ruke, a od njegovih grudi napravio je ploču za mljevenje. Život mu se počeo gasiti i došao do grla, kao da je već krenuo u Vaikunthu (raj).

Stih: 170 San se završio i on je usnuo u miran san. To je njegovom umu donijelo malo olakšanja. Kad je sunce izašlo, Patil se probudio.

Stih: 171 U umu je osjetio nevjerojatnu svježinu. Pomisao na bolest potpuno je nestala. Ploča, valjak i tragovi palice – tko bi se više sjećao toga, a kamoli gledao!

Stih: 172 Ljudi nazivaju snove pukom iluzijom, ali ponekad se doživi upravo suprotno. Tog istog trenutka bolest je iščupana iz korijena, a Patil se oslobodio muke.

Stih: 173 Patil je u srcu bio presretan, činilo mu se kao da se ponovno

rodio. Zatim je polako krenuo po Babin daršan.

Stih: 174 Ugledavši Babino lice, koje je bilo poput mjeseca, u Patilovu oceanu radosti nastala je plima. Cijelo mu je biće odisalo blaženstvom, a oči su mu se sklapale od zanosa.

Stih: 175 Potekle su bujice suza radosnica. Prislonio je čelo na Njegova stopala. Udarci palicom i lomljenje grudi – rezultat toga očito je donio sreću.

Stih: 176 "Kako bih se ja, običan grešnik, ikada mogao odužiti za ovu dobrobit? Smatrajući to nemogućim, samo polažem svoju glavu na Tvoja stopala."

Stih: 177 "Ovo je moja jedina naknada, drugog načina nema. Ova je čudesna milost nezamisliva i nedokučiva, o moj Baba Sai."

Stih: 178 I tako, pjevajući hvalospjeve, Patil je ostao tamo mjesec dana. Zatim, prisjećajući se Nanine dobrote, ispunjen osjećajem ispunjenosti, vratio se kući.

Stih: 179 Ispunjeni takvom predanošću i vjerom, presretni Patilovi neprestano su osjećali zahvalnost za Saijevu milost i redovito dolazili u Shirdi.

Stih: 180 Dvije sklopljene ruke, položena glava, čvrstina, vjera i potpuna predanost – Sainathu ne treba ništa drugo, samo iskrena zahvalnost.

Stih: 181 Kad god bi se netko našao u nevolji, zavjetovao bi se Satyanarayani. Propisno izvršavajući taj obred, bivao bi oslobođen nevolje.

Stih: 182 Na isti način Patil je počeo obavljati Satya-Sai zavjet u svom domu. Svakog četvrtka redovito bi se posvetio tom obredu.

Stih: 183 Dok bi drugi slušali priču o Satyanarayani, Patil bi s ljubavlju čitao moderni "Bhakta Leelamrit", Saijevu priču koju je napisao Das Ganu.

Stih: 184 U toj knjizi od četrdeset pet poglavlja Das Ganu je opjevao mnoge bhakte. Među njima su i tri poglavlja o Sainathu; to je prava priča o Satya-Saiju.

Stih: 185 To je najbolji od svih zavjeta. Patil bi čitao ova tri poglavlja, stekao neizmjernu sreću i um bi mu se ispunio mirom.

Stih: 186 Zajedno sa svojim bližnjima, rođacima i prijateljima, okupljao bi obitelj i radosna srca redovito provodio Satya-Sai zavjet.

Stih: 187 Nudila se ista hrana (naivedya) i održavao slavlje na isti način. Ondje je bio Narayana, a ovdje Sai – nema tu nikakve razlike ni manjka.

Stih: 188 Ono što je Patil započeo, postalo je običaj u cijelom selu. Ovi obredi Satya-Sai zavjeta počeli su se neprestano održavati jedan za drugim.

Stih: 189 Tako su milostivi ovi sveci. Kad čovjeku osvane povoljno vrijeme, samim svojim daršanom oni uništavaju brige ovoga svijeta i tjeraju samu Smrt natrag.

Stih: 190 Sada će priča koja slijedi opisati brigu jednoga zbog nedostatka potomstva. Tu će se pokazati jedinstvo među raznim svecima i njihova čudesa.

Stih: 191 Jedan stanovnik grada Nandeda, vrlo bogati Parsi, dobit će Babin blagoslov i rodit će mu se sin.

Stih: 192 Maulisaheb je bio lokalni svetac čiji će znak Baba potvrditi. Parsi se nakon toga presretan vratio u svoje selo.

Stih: 193 Ova je priča puna velike ljubavi. Neka je slušatelji mirna srca poslušaju. Tako će shvatiti Saijevu sveprisutnost i Njegovu neizmjernu majčinsku ljubav.

Stih: 194 Hemadpant pronalazi utočište kod Saija i klanja se svecima i slušateljima. Ovo će biti tema u sljedećem poglavlju, molim vas da je sa štovanjem poslušate.

Neka bude na dobrobit. Nadahnuto svecima i vrlinama, sastavljeno od bhakte Hemadpanta, u Shri Sai Samartha Satchariti. Završeno je trinaesto poglavlje po imenu "Izlječenje Bhimajijeve tuberkuloze".

II Neka je posvećeno Shri Sadguru Sainathu II Neka bude blagoslovljeno (na dobrobit) II

=======================================

1. Izmučio se, postao očajan.

2. Narayan Govind Chandorkar, poznat kao Nanasaheb.

3. Leela (božanska igra / čudesno djelo).

4. Gospodin Madhavrao Deshpande iz Shirdija jednom je dobio hemoroide. Požalio se Maharaj-u. Maharaj mu reče: "Napravit ćemo lijek popodne." I doista, popodne je Maharaj pripremio uvarak od sene (*sonamukhi*) i dao malo Madhavraou. Od toga su hemoroidi istog trena nestali. Nakon dvije godine, ponovno je dobio hemoroide. Budući da mu je Maharaj onomad dao taj uvarak, Madhavrao je na svoju ruku kod kuće pripremio isti uvarak i popio ga. Umjesto da mu od tog lijeka bude bolje, hemoroidi su se još više upalili. Nekoliko dana kasnije, prestali su zahvaljujući Maharajevoj milosti. Ukratko, ljekovito svojstvo nije ležalo u samom lijeku, nego u Maharajevim rukama i blagoslovu.

5. Stariji brat Kake Mahajanija, g. Gangadharpant, dugi je niz godina bolovao od jakih bolova u trbuhu (kolika). Svake bi godine od toga trpio nesnosne muke. Čuvši za Maharajevu slavu, otišao je k Njemu i iznio mu svoj problem. Maharaj mu je prislonio ruku na trbuh i upitao: "Boli li te ovdje?" Gangadharpant je odgovorio: "Da." Maharaj reče: "Allah će izliječiti." Od toga dana Gangadharpantova bol u trbuhu je nestala i više se nikada nije vratila.

Jednom je i Nanasaheb Chandorkar dobio teške bolove u trbuhu. Bili su toliko snažni da se danonoćno neprestano previjao od muke. Doktori su mu davali klistire (štrcaljke), ali ništa nije pomagalo. Na kraju je otišao k Maharaj-u. Maharaj mu je rekao da jede *barfi* (indijski slatkiš) pomiješan s *ghee* maslacem (pročišćeni maslac). S tim su lijekom njegovi bolovi u trbuhu u potpunosti prestali.

|| Ovdje počinje Shri Sai Satcharita || Poglavlje 14 ||

Naklon Shri Ganeshi. Naklon Shri Saraswati. Naklon Shri Guruu. Naklon obiteljskom božanstvu. Naklon Shri Siti i Ramachandri. Naklon Shri Sadguru Sainathu.

Stih: 1 Pobjeda Sainathu, najboljem među svecima! Pobjeda, pobjeda Milostivome, čije su vrline duboke poput oceana! Pobjeda Neobuzdanome, Najvišemu od najviših! Pobjeda Beskrajnome i Bezgrešnome!

Stih: 2 Držeći pogled usmjeren na Nevidljivo, a u srcu noseći samilost prema svojim bhaktama, susrećeš ih u raznim oblicima i izbavljaš ih iz svih nevolja.

Stih: 3 Radi spasa siromašnih i bespomoćnih, ovo je tvoja božanska inkarnacija (leelavatar) – kako bi uništio teške zloge želje bhakta i potukao opake noćne demone.

Stih: 4 Tko god je došao na daršan s čistom odanošću, pio je nektar vlastite duhovne radosti. Ispunivši se blagostanjem u srcu, počeo je plesati u radosti ljubavi.

Stih: 5 Pred takvim vrlinama moćnog Saija, ja, beznačajan, siromašan i ponizan, prinosim ovaj poklon sa svih osam udova (sashtanga) pred Njegova stopala.

Stih: 6 A sada, nastavljajući prethodnu priču: kako je meditacijom na Krišnu i jedući rižu s jogurtom izliječena groznica s drhtavicom – ta je priča ispričana.

Stih: 7 Teška kolera i proljev nestali su samo prijetnjom prstom, dajući

prženi kikiriki da se pojede.

Stih: 8 Isto tako, teški bolovi u trbuhu u jednoga, bolest uha u drugoga iz korijena uništena, te iznimno jaka tuberkuloza – kako su samo nestale jednim Njegovim pogledom!

Stih: 9 Kako je milošću Shri Saija Bhimaji postao sretan i imućan! Njegova je zahvalnost prema Saiju potpuna, u vječnom utočištu pred Njegovim stopalima.

Stih: 10 A evo i drugog, sasvim novog i čudesnog događaja! Prepoznajući veliko poštovanje slušatelja željnih slušanja, s poštovanjem ga iznosim.

Stih: 11 Ako slušatelji nisu pažljivi, kako će govornik dobiti nadahnuće? Kako će kazivanje dobiti na kvaliteti i kako će postati puno duhovnog užitka (rasa)?

Stih: 12 Što govornik može sam ispričati? On u potpunosti ovisi o slušateljima. Slušatelji su njegov oslonac, oni uvećavaju taj duhovni užitak.

Stih: 13 Inače, ova priča o svecima već je sama po sebi slatka i izvana i iznutra. Slatka je hrana i boravak svetaca, pa su i njihove spontane riječi jednako slatke.

Stih: 14 Ovo nije samo životopis, ovo je sam život u blaženstvu. Sai Maharaj, oblak samilosti, s ljubavlju je na bhakte izlio sredstvo sjećanja na Sebe.

Stih: 15 Pričajući priče o svjetovnim stvarima, usmjerava ih na put duhovnosti. Takve su ove priče svetih ljudi o svjetovnom i duhovnom životu.

Stih: 16 Svrha ovoga jest da čovjek živi sretno u svjetovnom životu, ali da uvijek bude oprezan i ostvari svrhu svoga tijela (života).

Stih: 17 Snagom beskrajnih zasluga (punya), duša neočekivano dobiva ljudsko tijelo. A među njima, oni koji spoznaju duhovnost (paramartha) – ti su uistinu iznimno sretni.

Stih: 18 Pa ipak, tko ni tada ne ostvari svrhu, rođen je samo kao teret Zemlji, bez ikakve koristi. Po čemu se sreća njegova življenja razlikuje od životinjske?

Stih: 19 Hrana, san, strah i razmnožavanje – tko ne zna za išta više od toga, taj je čovjek jednak životinji, samo bez repa i rogova.

Stih: 20 Kakva je veličina ovog ljudskog rođenja! Njime se postiže odanost Bogu, pred stopala dolaze sva četiri oblika oslobođenja (mukti) i postiže se spoznaja vlastitog Jastva.

Stih: 21 Poput munje u oblacima, ovaj svjetovni život je prolazan kao i ona. Za ljude koje ugrabi zmija Vremena (Kala), rijedak je i jedan trenutak sreće.

Stih: 22 Majka, otac, sestra, brat, supruga, sin, kći, stric – oni su poput komada drveta koji plove rijekom i naizgled se skupe na jednom mjestu.

Stih: 23 Na trenutak se čine zajedno, a već sa sljedećim valom nastaje razdvajanje. Kad dođe do tog razdvajanja, više se nikada ne skupe na istom mjestu.

Stih: 24 Tko u ovom svijetu ne ostvari dobrobit svoje duše, uzalud je mučio svoju majku. Bez utočišta pred stopalima svetaca, čitav će život biti upropašten.

Stih: 25 Čim se živo biće rodi, u istom trenutku kreće putem smrti. Bilo to danas, sutra ili prekosutra – čovjek koji vjeruje u ovaj svijet ostaje prevaren.

Stih: 26 Treba se uvijek sjećati te smrti; ovo tijelo je samo hrana za

Vrijeme. Takva je priroda ovoga svijeta, zato treba biti oprezan.

Stih: 27 Kada se u svjetovnim poslovima postupa oprezno i razborito, duhovnost se postiže bez muke. Zato u svjetovnom životu ne smije biti lijenosti, niti čovjek smije biti ravnodušan prema vlastitom trudu.

Stih: 28 S ljubavlju slušaju Saijeve priče, oni će postići najviše dobro (oslobođenje). Njihova će odanost Saijevim stopalima rasti i oni će steći spoznaju istinskog blaženstva.

Stih: 29 Za one čija je ljubav prema Saiju potpuna, ova zbirka priča pružit će im sjećanje na Saijeva lotosova stopala na svakom koraku.

Stih: 30 To je riječima opisano ono što je izvan riječi, i osjetilima iskušano ono što je iznad osjetila. Koliko god da pijete ovaj nektar od priča, rijetko dolazi do potpunog zasićenja.

Stih: 31 Nedokučiva je igra svetaca, njihova je veličina neopisiva. Tko je sposoban to u potpunosti izreći riječima?

Stih: 32 Neprestanim slušanjem ovih priča, Sai će uvijek biti pred vašim očima. Ostat će u vašem umu i meditaciji, danju i noću, u sjećanju i razmišljanju.

Stih: 33 Počet će vam se ukazivati i u javi i u snu. Dok sjedite, spavate i jedete. Pratit će vas u dolascima i odlascima, u mnoštvu ljudi i u samoći šume, neprestano.

Stih: 34 Kada se dođe do takvog dubokog promišljanja (nididhyasana), um će dostići stanje nadsvijesti (unmani). Kako se to bude događalo iz dana u dan, svijest će se u potpunosti stopiti s Vrhovnom Sviješću (Chaitanya).

Stih: 35 A sada, poveznica s nadolazećom pričom. S onom koju sam spomenuo u prethodnom poglavlju. Nju ću sada započeti. Neka slušatelji

budu pažljivi.

Stih: 36 Slastica (shirapuri) ljubavi i odanosti, koliko god je jeli, uvijek je nedovoljno. Čak i kad se nasitite do grla, nikad nema potpunog zasićenja.

Stih: 37 Bilo kako bilo, sada evo te druge priče. Slušatelji, molim vas, slušajte s poštovanjem. Značaj susreta sa svecem donijet će čvrstinu vašem umu.

Stih: 38 Izvana, Baba nije radio apsolutno ništa. Nije napuštao svoje mjesto i nije nigdje išao. Ali sjedeći na jednom mjestu sve je znao, pružajući duhovna iskustva svim ljudima.

Stih: 39 Ono Vrhovno Načelo (Sattattva) koje se nalazi u vlastitom tijelu, to isto načelo ispunjava cijeli svemir. Odbacujući lažno poistovjećivanje s prolaznim tijelom, promatrajte to neprekidno.

Stih: 40 Tko god nađe utočište u toj Istini, znajte da za njega postoji samo jednoća sa svima. Ako se netko pak uhvati za dualnost (mnoštvenost), za njega postoji krug rađanja i umiranja.

Stih: 41 Intelekt koji utvrđuje razlike treba sa sigurnošću smatrati čistim neznanjem (avidya). Kroz učenja Gurua dolazi do pročišćenja uma, a time i do boravljenja u vlastitoj Istinskoj Prirodi.

Stih: 42 Oslobađanje od neznanja je upravo to postizanje jednoće. Ako u umu postoji i trunčica dualnosti, kako onda može postojati to stanje potpune ne-dvojnosti?

Stih: 43 Od Brahme pa sve do nepomičnih objekata, sve što je povezano s tjelesnim ograničenjima (upadhi), neukima se čini odvojenim od Brahmana, ali zapravo je sve to prožeto Brahmanom.

Stih: 44 Ta čitava egzistencija po prirodi je čista Svijest. Tamo gdje nema

osobina svjetovnog života, gdje je izbrisan svaki trag imena i oblika – to je Brahman bez dijelova i oblika.

Stih: 45 Zbog razlika u prirodi ograničenja i zbog grešaka poput neznanja i obmane, um se veže za mnoštvenost. Umirite se u spoznaji jednoće.

Stih: 46 "Ja sam drugačiji, drugi su drugačiji" – onaj tko nema takvu iluziju odvojenosti, on je u potpunosti ispunjen neprekidnim blaženstvom i za njega ne preostaje dualnost.

Stih: 47 Ime, oblik i djelovanje – sve to shvatite isključivo kao ograničenja. Potpuno odbaciti razlike (dualnost), to je upravo ono što znači postati Brahman.

Stih: 48 (Baba kaže:) "Samo mene Jednog vidite u svemu. Bez mene nema praznog mjesta. Prožimam bez ostatka svih deset smjerova. Nema ničeg drugog osim mene."

Stih: 49 "Ovaj osjećaj treba čvrsto držati. Iluziju Maye treba odagnati. Nema nikakve druge stvari izvan mene. Usmjerite svoj pogled prema unutra."

Stih: 50 Slušateljima se prirodno može javiti sumnja: pa kako onda dolazi do ove razlike? Duša (jiva) je ta koja spoznaje, a Brahman je ono što se spoznaje. Koji je lijek da ovo nestane?

Stih: 51 Intelekt koji vidi razlike, čak i u najmanjoj mjeri, stvara ponor u ne-dvojnosti. On istog trenutka proizvodi mnoštvenost, koja je uzrok rađanja i umiranja.

Stih: 52 Kad nestane pogled zaslijepljen mrakom neznanja, nestaje i sav svijet stvoren u dualnosti. Vid će se ispuniti isključivo spoznajom Istinske Prirode, a razlike će smjesta pobjeći.

Stih: 53 Kad se čista voda ulije u čistu vodu, ona postaje isključivo jedno. Pogledaj kako se savršeno međusobno stapaju. Ne ostaje ni traga razlici.

Stih: 54 Oblici raznih komada drveta su drugačiji. Ali u obliku vatre, oni su isti (ne-dvojni). Onaj koji je nedjeljiv i bez oblika, prirodno se stapa u Svojoj Istinskoj Prirodi.

Stih: 55 Takva je spoznaja jedinstva Duše (Atme). Nije potrebno nikakvo drugo objašnjenje. Duša ispunjava sva bića, potpuno je lišena oblika na svaki način.

Stih: 56 Uzrok patnji je obrnuto poistovjećivanje (pripisivanje vječnog prolaznom). Zbog toga je um uvijek zbunjen. Iskušavajući patnje rođenja i smrti, stvorenje je u neprestanom nemiru.

Stih: 57 Odbacivši uvjetovanosti poput imena i oblika, ostvarite stanje čiste Svijesti. Takvog ostvarenog mudraca Maya ne dotiče. On je uvijek uronjen u blaženstvo Jastva.

Stih: 58 Živi primjer takvog stanja su utjelovljena stopala Shri Saija. Ljudi koji su imali sreću dobiti Njegov daršan uistinu su neizmjerno blagoslovljeni.

Stih: 59 Mjesec se samo čini kao da je prisutan u vodi, ali je on izvan i iznad nje. Slično tome, sveci su okruženi bhaktama, ali su u suštini potpuno odvojeni od njih.

Stih: 60 Iako se čini da je okružen onima punim odanosti, On nigdje nema nikakve vezanosti. Njegovo stanje uma je potpuno u Njegovoj Istinskoj Prirodi i On je uvijek povučen od vidljivog svijeta.

Stih: 61 Takvi su ti veliki sveci i mudraci. Bog osobno djeluje kroz njihove riječi. U cijelom svemiru za njih ne postoji ništa nedostupno niti im je išta nepoznato.

Stih: 62 Tih koji daju i primaju pouke, takvih Gurua i učenika ima nebrojeno mnogo na svijetu. Ali onih koji uz pouku prenesu i samo iskustvo spoznaje, takvih je uistinu malo.

Stih: 63 Dosta je sada ovog prethodnog opisa. Krenimo na glavnu priču. Neka slušatelji, puni iščekivanja, budu obogaćeni slušanjem.

Stih: 64 U gradu Nandedu, u regiji Mongalai, živio je jedan poznati Parsi trgovac. Bio je vrlo pobožan i iznimno omiljen u narodu. Zvao se Ratanji.

Stih: 65 Imao je obilje bogatstva; kočije, konje, polja i imanja. Vrata njegove palače bila su svima otvorena; nitko se od njega nije vratio praznih ruku.

Stih: 66 Iako se činilo da izvana danonoćno pliva u oceanu sreće, iznutra je ovog trgovca neprestano proždirao krokodil teške brige.

Stih: 67 Pogledajte, takav je Božji zakon. Nitko nema potpuno nepomućenu sreću. Svatko ima neku brigu, nekog muči jedno, nekog drugo. Tjeskoba ih uvijek prati.

Stih: 68 Netko bi mogao reći: "Ja sam najveći, prepun sam svakog bogatstva." Zbog toga bi se počeo ponašati naopako i ispunit će ga nepotreban ponos.

Stih: 69 Zato na savršenstvo može pasti urok. Mala mana djeluje kao mrlja (zaštita od uroka). Zato se čini očitim da Stvoritelj (Brahma) svojom rukom namjerno uplića poneki nedostatak.

Stih: 70 Ratanji je bio prepun bogatstva i zlata. Hranio je svakoga tko bi dolazio i odlazio. Otklanjao je siromaštvo siromašnih i bio je uvijek veseo.

Stih: 71 I tako, iako se svijetu činilo da trgovac živi u sreći, sva sreća koju donosi bogatstvo potpuno je beskorisna za onoga tko nema sina.

Stih: 72 Imao je obilje "bogatstva" u obliku kćeri, dvanaest zaredom jedna za drugom. Odakle da mu zapuše vjetar sreće? Kako da mu um nađe mir?

Stih: 73 Pjevanje Božjeg imena (Harikirtan) bez ljubavi, pjevanje bez ritma i melodije, brahmana bez svete vrpce (Yajnopavita) – kakva je tu ljepota?

Stih: 74 Čovjek može biti stručnjak u svim vještinama, ali ako nema znanje o onom što je bitno, a što nebitno, ili ako se drži rituala, ali nema samilosti prema živim bićima – kakva je tu ljepota?

Stih: 75 Na čelu mu oznake od gopichandana (svete gline), oko vrata ukras od tulasi perli, ali jezikom blati i vrijeđa svece – kakva je tu ljepota?

Stih: 76 Hodočašće bez pokajanja, ukrašavanje bez ogrlice mangalsutre, kuća domaćina bez sina – kakva je tu ljepota?

Stih: 77 "Hoće li mi Narayana (Bog) podariti barem jednog dobrog sina?" To je bilo njegovo svakodnevno razmišljanje i um mu nije nalazio mira.

Stih: 78 Zbog toga je trgovac uvijek bio potišten. Nisu mu prijali ni hrana ni piće. U mislima je danonoćno bio nemiran i neprestano utopljen u brige.

Stih: 79 "O Bože, operi ovu moju veliku ljagu i učini me bez mane. Daj oslonac mojoj lozi i sačuvaj moju čast, o Gospodaru."

Stih: 80 Imao je veliku vjeru u Das Ganua. Povjerio mu je muku svoga srca. Das Ganu mu reče: "Idi u Shirdi i želja će ti se ostvariti."

Stih: 81 "Uzmi Babin daršan. Pokloni se Njegovim stopalima i ispričaj Mu svoj problem od početka do kraja. On će ti dati blagoslov."

Stih: 82 "Idi, bit će ti dobro. Babino je djelovanje neshvatljivo (čudesno). Potraži kod Njega potpuno utočište i bit ćeš blagoslovljen."

Stih: 83 Ratanjiju se svidjela ta pomisao i donio je odluku. Nakon nekoliko dana, Ratanji je stigao u Shirdi.

Stih: 84 Otišao je u džamiju (Dwarkamayi) na daršan i bacio se ničice pred Saijeva stopala. Ugledavši Maharaja, tu riznicu vrlina, preplavila ga je ljubav.

Stih: 85 Otvorio je košaru s cvijećem, izvadio cvjetni vijenac i s ljubavlju ga stavio Babi oko vrata, a zatim položio voće pred Njegova stopala.

Stih: 86 Postavši izuzetno ponizan i pun dubokog poštovanja, Ratanji je sjeo blizu Babe i počeo se moliti. Poslušajte tu molitvu.

Stih: 87 "Kada ljudi padnu u veliku nevolju, dolaze Tvojim stopalima. Baba ih odmah spašava. Čuo sam te priče."

Stih: 88 "Zato sam došao čak ovamo da Te sretnem, noseći u srcu veliku čežnju. S poštovanjem dotičem Tvoja lotosova stopala. Ne tjeraj me od sebe, o Maharaj."

Stih: 89 Tada mu Baba reče: "Znači, napokon si danas došao. Daj, kakvu ćeš mi dakshinu dati? Tada ćeš biti blagoslovljen."

Stih: 90 Tko god bi došao na daršan i dotaknuo Njegova stopala – bio to Hindus, Musliman ili Parsi, On bi od njega tražio dakshinu.

Stih: 91 I je li to bila mala dakshina? Jednu, dvije ili pet rupija? Tražio bi stotine, tisuće, lakhe i crore (desetke milijuna). Tražio bi dakshinu po vlastitoj volji.

Stih: 92 Ako bi mu netko dao, On bi tražio još. Ako bi netko rekao da nema više, On bi mu rekao da posudi. A kad netko nigdje ne bi mogao ni posuditi, tek tada bi prestao tražiti.

Stih: 93 Zatim bi tim bhaktama rekao: "Ne brini nimalo. Dat ću ti hrpu rupija. Sjedi bezbrižno pored mene."

Stih: 94 (Na hindskom): "U ovom svijetu, netko ima nekoga, a netko drugog nekog. Mi ovdje nemamo nikoga svog. Nama je samo Allah, jedino Allah."

Stih: 95 "Onome tko mi preda svoj život i dušu, za takvima ja žudim. Ako mi on da jedno, ja mu uzvraćam stostruko."

Stih: 96 Čak i kad bi pred Njim bio veliki milijunaš, Maharaj mu je znao narediti da ide u kuću nekog siromaha i traži dakshinu za Njega.

Stih: 97 Veliki bogataš ili prosjak, ubogi, slabi ili onaj potpuno bez novca; tko je manji, a tko veći – Sai nije mario za takve razlike.

Stih: 98 Sagnuvši glavu pred zapovijedi, oslobodivši se ponosa u srcu, odlazio bi prositi za Babu u kuće siromašnih.

Stih: 99 Suština ovoga je zapravo sljedeća: koristeći dakshinu (novčani prilog) kao izgovor, Baba je poučavao svoje bhakte da usvoje poniznost.

Stih: 100 Svakome bi se mogla javiti ovakva sumnja: zašto bi svecu uopće trebalo bogatstvo? Ako se dobro razmisli o toj svrsi, sumnja će u potpunosti nestati iz uma.

Stih: 101 Ako je Sai u potpunosti ispunjen (bez želja), što će Mu onda dakshina? Kako On može biti onaj koji ništa ne želi (nishkam), a od bhakta traži novac?

Stih: 102 Onome kome su običan kamenčić i dijamant, bakreni novčić i zlatnik potpuno iste vrijednosti, zašto bi On pružao ruku da bi uzeo?

Stih: 103 Traže milostinju samo da bi napunili želudac, jer su prihvatili

zavjet odricanja. Za takve nezainteresirane osobe bez očekivanja, kakva je svrha traženja dakshine?

Stih: 104 Onome u čijim su rukama svih osam nadnaravnih moći (siddhi) koje uvijek stoje pred Njegovim vratima, kojemu je devet božanskih riznica (nidhi) potpuno poslušno – zašto bi On ovisio o novcu?

Stih: 105 Onaj tko je odbacio sve ovozemaljsko i tko se ni ne osvrće na onozemaljsko; takvom nepristranom mudracu koji se svega odrekao – čemu bi služilo bogatstvo?

Stih: 106 Ti sveci, sadhui, dobri ljudi, koji su posvećeni Bogu; čiji je cijeli život namijenjen isključivo dobrobiti bhakta – zašto bi njima uopće trebao novac?

Stih: 107 Čemu bi svecu trebala dakshina? Njegov bi um trebao biti lišen svih želja. Postao je fakir (asketa), a pohlepa ga ne napušta, novac mu je neprestano na pameti!

Stih: 108 Pri prvom susretu uzima dakshinu. Pri drugom daršanu traži dakshinu. Na odlasku poručuje da mu donesu dakshinu. Kakvo je to ponašanje iz trenutka u trenutak?

Stih: 109 (U uobičajenim ritualima) Prvo se nudi voda za piće, pa se ispire usta nakon jela, zatim se peru ruke i lice. Potom se ruke brišu i nudi se betelov orah, a tek na kraju dolazi dakshina.

Stih: 110 No, Babin je redoslijed bio posve neobičan. Čim bi netko prišao da Mu nanese sandalovu pastu ili ponudi svetu rižu (akshata), On bi odmah zatražio davanje dakshine.

Stih: 111 Čim bi bogoslužje započelo, Baba bi prvo tražio dakshinu. Posvećenje Bogu ("Om Tat Sat Brahmarpanam") moralo se učiniti u tom istom trenu.

Stih: 112 Ipak, za rješavanje ove sumnje nije potreban velik trud. Ako samo na trenutak obratite pažnju, pronaći ćete jasan odgovor (umirenje).

Stih: 113 Ljudi gomilaju bogatstvo s namjerom da ga iskoriste u vjerske i plemenite svrhe (dharma). Međutim, ono se prekomjerno troši na beznačajne želje i osjetilna zadovoljstva.

Stih: 114 Bogatstvom se obavljaju vjerske dužnosti (dharma). Kroz obavljanje dharme stječe se znanje. Osobni interes se tako uzdiže na najvišu duhovnu razinu (paramartha). Tek tada um pronalazi potpuno zadovoljstvo.

Stih: 115 U početku, dugo vremena, Baba nije uzimao apsolutno ništa. Sakupljao bi tek dogorjele drvene šibice. Samo bi njima punio svoje džepove.

Stih: 116 Bio netko bhakta ili ne, On ni od koga nije ništa tražio. Ako bi netko tamo sam ostavio sitniš (pola pice ili dvije pice), On bi time kupio duhan ili ulje.

Stih: 117 Iznimno je volio duhan. Pušio bi *beedi* (indijsku cigaretu) ili *chillum* (lulu). Služenje tog chilluma bilo je bezgranično. Rijetko kad bi lula bila bez dima.

Stih: 118 Kasnije je nekome palo na pamet: "Kako praznih ruku, bez dakshine, otići na daršan pred sveca?" Zbog toga su počeli davati, a On je počeo uzimati dakshinu.

Stih: 119 Ako bi mu dali sitniš, stavio bi ga u džep. Ali ako bi netko ostavio veliki bakreni novčić, On bi ga vratio netaknutog. Ta se praksa održala dugo vremena.

Stih: 120 No, nakon nekog vremena, Sai Babina slava se pročula. Počele su pristizati prave gomile bhakta. Započelo je sustavno i propisno štovanje.

Stih: 121 Znajte da nijedno bogoslužje nije potpuno bez davanja zlata, cvijeća i dakshine. To je osnovno pravilo svakodnevnog štovanja i to vjernici dobro znaju.

Stih: 122 Bilo to prilikom krunidbe ili pri štovanju stopala velikana, posjetitelji donose poklone. Jednako tako je dakshina obavezna u Guru-puji (štovanju Gurua).

Stih: 123 "Oni koji daju dakshinu dostižu najviše nebo, oni koji daruju zlato postižu besmrtnost, darivatelj zlata je čist." Ove su riječi zapisane u vedskim mantrama.

Stih: 124 Darivanjem sandalove paste postiže se blagoslov; sveta riža (akshata) produžuje životni vijek; nuđenje cvijeća i betela donosi obilje bogatstva, a davanjem dakshine stječe se neizmjerno blagostanje.

Stih: 125 Baš kao što su sandalova pasta, sveta riža, cvijeće i betelov orah temelj među materijalima za štovanje, isto su tako dakshina i darivanje zlata i cvijeća korijen koji rađa plodom ogromnog bogatstva.

Stih: 126 Dakshina je neophodna pri štovanju božanstava. Samo se pomoću nje obred potpuno privodi kraju među ljudima. Na završetku posebnih zavjeta i pri darivanju, također se mora prinijeti nešto zlatno ili dragocjeno.

Stih: 127 Tako se odvija cijeli ovaj svijet. Sav se promet i razmjena vrte isključivo oko novca. Čak se i povreda časti i ugleda nadoknađuje plaćanjem novcem.

Stih: 128 Uz izgovaranje mantri poput "Hiranyagarbha-garbhastha", dakshina je prihvaćena čak i pri štovanju božanstava. Zašto je onda ne bi bilo i kod štovanja svetaca?

Stih: 129 Ljudi idu na daršan svecu svaki sukladno vlastitom znanju i razini

razumijevanja. Tko zna što kome dolazi u srce. Jednodušnost je tu prava rijetkost.

Stih: 130 Nekome je u umu prava odanost i pobožnost. Netko pak dolazi samo kako bi iskušao sveca. Netko misli: "Pravi je svetac onaj koji će sam pred svima reći ono što ja krijem u srcu."

Stih: 131 Neki mole za dug život. Za slonove, zlato, obilje bogatstva i raskoš. Neki mole za sinove i unuke, a neki traže neprekidnu moć u svojim rukama.

Stih: 132 Čudesan je i potpuno nedokučiv bio Babin stil! Tko god prišao da traži način kako bi se izrugivao ili stvarao nevolje, njegova bi zla namjera izgorjela u pepeo (kao u vatri Holija) i on bi ponizno pao pred Njegova lotosova stopala.

Stih: 133 Čak i ako im takva sreća nije bila zapisana u sudbini, barem bi u srcu osjetili pokajanje. Oslobodivši se ponosa, sigurno bi zadobili snažno duhovno iskustvo.

Stih: 134 Svi oni bili su obični bhakte, u potpunosti vezani za svjetovni život. Babina je namjera bila da se njihovi umovi očiste upravo davanjem dakshine.

Stih: 135 Shruti (Vede) jasno govore *"Yajnena Danena Tapasa"* (Kroz žrtvu, milostinju i pokoru). Za one koji žude za samospoznajom, Vede jasno nalažu da je davanje dakshine vješto sredstvo duhovne prakse.

Stih: 136 Bilo da je bhakta svjetovno orijentiran ili traži najvišu duhovnu istinu, da bi ostvario svoj cilj, on mora dati dakshinu vlastitom Guruu za svoje vlastito dobro.

Stih: 137 Čak je i Prajapati (Brahma) dao ovu istu uputu svom trostrukom potomstvu – bogovima, demonima i ljudima – kada su od njega tražili

savjet nakon što su priveli kraju svoj zavjet celibata (brahmacharye).

Stih: 138 Dao im je uputu od samo jednog sloga: **"Da"**. Kakvu su spoznaju time dobili? Promislili su o tome i svatko je utvrdio svoje značenje. Uistinu je čudesna igra Gurua i učenika!

Stih: 139 Bogovi su to shvatili kao *"Danta vhave"* (Budite samokontrolirani). Demoni su to shvatili kao *"Daya kara"* (Pokažite samilost). Ljudi su to shvatili kao *"Dan dyave"* (Dajte milostinju). Prajapati je na to rekao: "Dobro, dobro" (svi ste ispravno shvatili).

Stih: 140 Bogovi nisu nitko drugi doli ljudi, samo se razlikuju po prirodi. Oni koji su obdareni vrsnim vrlinama, ali im nedostaje samokontrole, nazivaju se bogovima.

Stih: 141 Demoni se također nalaze među ljudima; to su oni koji su skloni nasilju, zlobni i okrutni. Ljude pak muči nepodnošljiva pohlepa. Tako su ljudi podijeljeni u tri vrste.

Stih: 142 Stoga, kako bi izvukao te pohlepom vođene ljude iz jame pohlepe, Sainath, ocean samilosti, želeći im dobro, pružao je ruku tražeći dakshinu.

Stih: 143 Pogledajte samo izjavu u Taittiriya Upanišadi, u jedanaestom Anuvaki Shrutija. Tamo se nalažu razne vrste davanja. Poslušajte svaku od njih.

Stih: 144 Milostinju uvijek treba davati s vjerom. Ono što je dano bez vjere, ne donosi ploda. Treba davati iz straha od vladareve naredbe ili pravila svetih spisa, ili pak dati nešto iz osjećaja stida (društvene pristojnosti).

Stih: 145 U svjetovnim običajima, poput vjenčanja, moraju se davati darovi (aher). Treba darivati kako bi se održalo prijateljstvo. To je pouka o svjetovnom ponašanju.

Stih: 146 Baba je također, kroz taj slog "Da", tražio to isto od bhakta za njihovo vlastito dobro: "Pokažite samilost (*Daya*), dajte milostinju (*Dan*), budite samokontrolirani (*Danta*). Tako ćete steći neizmjernu sreću."

Stih: 147 Kako bi uništio te tri mane, poput nedostatka samokontrole, kralj Gurua osmislio je ovaj jednostavan lijek od jednog sloga za svoje učenike.

Stih: 148 Požuda, bijes i pohlepa iznimno su štetni za duhovni napredak. Vrlo ih je teško pobijediti. U tu je svrhu ovo vrlo lagan i dostupan lijek.

Stih: 149 Baš kao što govore Shruti (Upanišade), tako potvrđuju i Smriti (Bhagavad Gita). Njihovo odobrenje je potpuno isto. Kako bi slušatelji dobili čvrsto uvjerenje, navodim to ovdje.

त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।
।। कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् ।।

- श्रीमद्भगवद्गीता, अ. १६, श्लो. २१

(Trostruka su vrata pakla koja vode u uništenje duše: požuda, bijes i pohlepa. Zato ova tri treba napustiti.) - Srimad Bhagavad Gita, Poglavlje 16, Stih 21

Stih: 150 Znaj da su požuda, bijes i pohlepa ta trostruka vrata pakla. Ona vode do uništenja duše. Zato ih treba odlučno odbaciti.

Stih: 151 Vrhunski milostivi Sai Samarth, kako bi ostvario dobrobit svojih bhakta, tražio je od njih dakshinu i time ih učio lekciji odricanja.

Stih: 152 Kakva je stvarna vrijednost dakshine (novca)? Ako netko nije spreman dati čak ni svoj vlastiti život da bi ispunio Guruovu riječ, kakva je onda uopće njegova duhovnost?

Stih: 153 Zaista, da nije bilo radi dobrobiti bhakta, kakvog bi Babi imalo smisla tražiti dakshinu? Njegov vlastiti život ionako nije ovisio o njoj.

Stih: 154 On je prosio milostinju kako bi napunio želudac. Iza traženja dakshine nije stajao apsolutno nikakav sebičan motiv. Njegova je jedina namjera bila da se umovi Njegovih bhakta očiste kroz čin davanja.

Stih: 155 Prema prethodno spomenutoj vedskoj uputi, ritualno obožavanje (puja) nije u potpunosti završeno dok se ne prinese dakshina.

Stih: 156 Dosta je sada ove priče o dakshini. Njezino je suštinsko značenje potpuno rasvijetljeno. Nije tu bilo ni žudnje ni sebičnosti; dakshina se tražila isključivo radi dobrobiti samih bhakta.

Stih: 157 Zato ću sada nastaviti s pravilnim pripovijedanjem. Poslušajte ovaj događaj o Ratanjiju i dakshini, tu predivnu Saijevu igru.

Stih: 158 Slušatelji, poslušajte ovo čudesno zbivanje punom pažnjom. Uvidite kako je sveobuhvatna i izvanredna Saijeva priroda.

Stih: 159 Tražeći dakshinu od trgovca (Ratanjija), Sai mu je spomenuo jedan prošli događaj. Ali trgovac ga se nikako nije mogao sjetiti i ostao je zapanjen.

Stih: 160 (Baba je rekao): "Tri rupije i četrnaest ana već si mi dao, to ja dobro znam. Ono što si još donio za mene, daj mi to sada kao dakshinu."

Stih: 161 Ovo je bio Ratanjijev prvi susret s Babom. Čuvši te Babine riječi, trgovac Ratanji ostao je potpuno zatečen i počeo je prebirati po sjećanju.

Stih: 162 "Nikad prije nisam bio u Shirdiju. Nikada po nikome nisam ništa ni poslao. A uza sve to, kakvo li je ovo čudo, što to Maharaj Sai sada govori!"

Stih: 163 "Nikada se tako nešto nije dogodilo." Ratanji je u mislima bio jako zbunjen. Dao je dakshinu i pao pred stopala. Nije uspio odgonetnuti tu zagonetku.

Stih: 164 Ostalo je samo na tome. Izložio je razlog svog dolaska. Ponovno se bacio ničice pred Njegova stopala i sjeo sklopljenih ruku.

Stih: 165 Trgovac je u srcu bio vrlo zadovoljan. Rekao je (u sebi): "Baba, dobro si učinio. Moja se dobra sudbina iz prošlosti probudila pa sam dobio daršan Tvojih stopala."

Stih: 166 "Ja sam nesretan i malog znanja. Ne poznajem pravila obožavanja (puja), rituala ni žrtvovanja (yajna). Spletom sudbine, dobio sam daršan Mudraca koji zna sve - prošlost, sadašnjost i budućnost (Trikalajna)."

Stih: 167 "Ti znaš moju brigu. Otkloni je, o Milostivi. Ne tjeraj ovog svog posvećenog bhaktu od Svojih stopala, o Samilosni."

Stih: 168 Sainath je osjetio samilost te mu reče: "Ne brini uzalud. Tvojoj zloj sreći od sada je došao kraj."

Stih: 169 Dao mu je prasad od *udija* (svetog pepela) u ruke i položio Svoju ruku milosti na njegovu glavu. "Allah će ispuniti želju tvog srca" - tim je riječima blagoslovio trgovca.

Stih: 170 Zatim je zatražio dopuštenje za odlazak. Ratanji se vratio u Nanded i sve što se i kako se dogodilo detaljno ispričao Das Ganuu.

Stih: 171 "Daršan je prošao savršeno. Um se ispunio radošću. Dobio sam prasad, obećanje i blagoslov."

Stih: 172 "Sve je prošlo dobro, ali jednu stvar nisam razumio. Što je Maharaj time mislio reći? Ništa mi nije bilo jasno."

Stih: 173 "'Tri rupije i četrnaest ana već si mi dao, to ja dobro znam.' Što znači taj Babin govor? Molim te, jasno mi sve objasni."

Stih: 174 "Kakve rupije, kakve ane? Kad bi se to moje davanje dogodilo ranije? Ne znam nikakvu tajnu koja se krije iza toga. Ovo mi je bio prvi put da idem u Shirdi."

Stih: 175 "Ja tu ne vidim nikakvo rješenje. Čini mi se to kao očita tajna. Za mene je to potpuno neshvatljiva zagonetka. Možeš li je ti rasvijetliti?"

Stih: 176 Ovo je uistinu bilo čudo. Das Ganu se zamislio. Što bi mogla biti suština ovoga? Njegov um nikako nije mogao dokučiti odgovor.

Stih: 177 Nakon dubokog razmišljanja, nečega se sjetio. Prisjetio se u umu lika jednog muslimanskog sveca (avalije) kojeg su zvali Mauli Saheb.

Stih: 178 Po rođenju je bio Musliman, ali se ponašao poput sveca. Radio je kao nosač (hamal) i živio potpuno prepušten onom što donosi sudbina.

Stih: 179 Kad bih sada detaljno opisivao njegov život, knjiga bi skrenula s teme. Životna priča Mauli Saheba dobro je poznata svima u Nandedu.

Stih: 180 Kada je bio dogovoren odlazak u Shirdi, Mauli Saheb je, lutajući po svojoj volji, slučajno navratio u trgovčevu kuću.

Stih: 181 Među njima je postojala golema uzajamna ljubav. Ratanji mu je ponudio voće, betel (paan), cvjetni vijenac i prikladno ga ugostio.

Stih: 182 Trgovac je osjetio nadahnuće pa je za Maulija priredio malu gozbu. Das Ganu se istog trena sjetio troškova te gozbe.

Stih: 183 Zatražio je popis troškova gozbe i uračunao svaki pojedini, pa i onaj najmanji novčić (pai). Kad je sve zbrojio, ukupan je iznos bio potpuno točan.

Stih: 184 Tri rupije i točno četrnaest ana! Ni manje ni više! A Baba je za to 'izdao potvrdu'! To je zaista svima bilo neizmjerno čudesno.

Stih: 185 Sai Maharaj je riznica znanja. Sjedeći u džamiji, On zna prošlost, budućnost i sadašnjost, bez obzira u kojoj se zemlji (mjestu) nešto dogodilo.

Stih: 186 Da ne postoji to duboko jedinstvo svih živih bića (Ekatmata) u Sai Samarthu, kako bi On mogao doživjeti ovakvo nešto i još to ispričati drugome?

Stih: 187 Nanded je daleko od Shirdija. Između njih je ogromna udaljenost. Ovi sveci se međusobno nisu poznavali. Kako je onda Saiju mogla stići ta poruka?

Stih: 188 "Ja sam samo Sai Maharaj, a Mauli Buva je netko drugi" - to je promišljanje uma koji vidi razlike. Među njima zapravo nije bilo nikakve dvojnosti.

Stih: 189 Duša Mauli Buve je ta ista Duša. On je Unutarnja Duša (Antaratma) svih bića. Onaj tko spozna tu tajnu jedinstvene prirode svemira, doista je blagoslovljen.

Stih: 190 Iako su fizičkim tijelima bili odvojeni, iznutra su njih dvojica uvijek bili sjedinjeni. Reći "njih dvojica" zapravo je netočno, jer oni nikada nisu bili razdvojeni.

Stih: 191 Obojica su imali isto Znanje. Bili su jedan životni dah, jedno biće. Obojica su bili jedna zgusnuta Vrhovna Svijest (Chaitanya), potpuno izjednačeni u svom stanju svijesti.

Stih: 192 Između Shirdija i Nandeda je velika udaljenost. Ali unutarnje sebstvo njih dvojice bilo je jedno. Jedan životni dah, jedno tijelo. Zato je ta nevidljiva nit (telegraf) postojala među njima.

Stih: 193 Što je tu čudno kod sadhua i svetaca? Oni primaju poruke 'telegrafom bez žica'. Što god i gdje god se u svemiru dogodilo, njima je to poznato od početka do kraja.

Stih: 194 Kasnije, kad je prošlo pravo vrijeme, Bog se smilovao Ratanjiju. Njegova je žena začela i drvo nade je propupalo.

Stih: 195 U povoljno vrijeme obitelj je dočekala porod. Blagoslov se obistinio. Rodio se sin-dragulj i Ratanji je bio presretan.

Stih: 196 Baš kao kad, nakon mnogo godina teške suše, iznenada padne obilna kiša, tako je i ovaj trgovac pronašao potpuno ispunjenje i mir rođenjem sina.

Stih: 197 Kasnije je ta loza obitelji procvjetala. Redovito se širila. Sretno se okitila kćerima i sinovima sreća je došla Ratanjiju primanjem Saijevih blagoslova. Sve su želje njegova srca bile u potpunosti ispunjene, a um mu se smirio.

Stih: 198 Iako je stablo manga u proljeće puno cvjetova, nisu svi plodovi u potpunosti dozreli. Od dvanaestoro djece, četvero je preživjelo, a on je sretno i skladno živio s njima.

Stih: 199 Što god bi se po Božjoj volji dogodilo, u tome bi njegov um pronašao mir i sreću. Svojom blagom naravi, Ratanji ni u čemu nije osjetio žaljenje niti tuugu.

Stih: 200 A sada, pogledajmo srž sljedeće priče. Sai je ispunio cijeli pokretni i nepokretni svemir. Svatko može sjesti bilo gdje i iskusiti taj istinski doživljaj.

Stih: 201 Jedan siromašni siromah iz grada Thane, s prezimenom Cholkar – pogledajte kako se na njegovu pobožnost Guru smilovao!

Stih: 202 Nikada ranije nije bio vidio niti susreo Saija, pa ipak – kako ga je Sai blagoslovio i kako su se njegove želje ispunile! Kakva li mu je iskustva dao!

Stih: 203 Kakva je korist od molitve bez ljubavi? Kakva je korist od čitanja knjiga bez razumijevanja njezina smisla? Kakav je Bog bez iskrene pobožnosti? Sve je to samo prazan zamor.

Stih: 204 Kakva je korist od čela bez kumkum točke? Kakva je korist od znanja bez osobnog iskustva? To nisu prave riječi iz knjiga; svaku stvar treba odvagnuti kroz vlastito iskustvo.

Stih: 205 Zar je svrha ovog djela pisanje priče o Saijevim čudima (Sai Leela)? Veza s tim i ne zanima me previše. Ono što je Sai napisao unutar ovog djela, Njegova je jedina svrha.

Stih: 206 Bez toga, tko bi uopće imao pravo pisati ovakvu knjigu? Ja samo obavljam službu za Saija, ovo je zapravo Njegova pisana evidencija, a ja sam tek poslušni izvršitelj Njegovih zapovijedi.

Stih: 207 Slušatelji su poput ptice *chatak* koja žudi za kapljicom kiše; Sai Samarth je ocean duhovnog blaženstva. Kiša Njegovih priča bogato teče, pa neka utaži tu vašu žeđ.

Stih: 208 Neka nam riječi stalno teku slaveći Njegov lik i djelo. Uzmimo prašinu s Njegovih stopala i prislonimo je na svoje glave kao najveći ukras.

Stih: 209 Onaj tko potiče ove riječi na govor, on je ujedno i pripovjedač vlastitih priča. Neka se moja nestalna i kolebljiva svijest čvrsto ugnijezdi pred Njegovim lotosovim stopalima.

Stih: 210 Baš kao što je tjelesno, usmeno i mentalno obožavanje ispunjeno trajnim blagoslovom i radošću, tako neka i meni bude podareno vječno ispunjenje. Ja sam tek siromašni sluga Saija.

Stih: 211 Autor i govornik knjige – iako se u stvarnosti čini da je Sai taj koji se odjenuo u to ruho, zar tu postoji išta odvojeno od Saija?

Stih: 212 Čini se da je ovo obična priča i životopis, ali sve je to zapravo tek igra samoga Saija.

Stih: 213 Sam se pojavio u ulozi igrača i započeo ovu predivnu igru. Izlio je ocean čudesnih iskustava pred svoje bhakte, podarivši im prisnost.

Stih: 214 Ova knjiga nije tek obična zbirka priča, već pravo blago blaženstva. To je nektar vrhunske duhovnosti (paramartha), kojeg oni iznimno sretni mogu okusiti kroz snagu svoje odanosti.

Stih: 215 Veličanstvena je moć Guruove milosti. Sjećanje na Njegov lik služi kao utjeha i odmor za bhakte. Zato smo i trudili se napisati ovu knjigu, služeći kao mirno utočište bhaktama.

Stih: 216 Sviđa vam se pjevati ovu priču? To će u vama probuditi puninu slušanja, rasplamsati ljubav prema predanosti i umnožiti radost pripovijedanja.

Stih: 217 Slušanje iz dana u dan raskida čvrste spone iluzije i Maye, uklanja svaku podvojenost i tri vrste patnji, te donosi potpuno ispunjenje i radost slušateljima.

Stih: 218 Čvrsto uhvativši Shri Saijeva stopala, Hemadpant se u potpunosti prepušta u utočište, ne odvajajući se od njih niti u jednom jedinom trenu, te neprestano ponizno pada pred Njegova stopala.

Stih: 219 Čvrsto držeći Shri Saijeva stopala, Hemadpant se u potpunosti predaje u utočište. Ne odvaja se od njih niti u jednom jedinom trenu, te neprestano ponizno pada pred Njegova stopala.

Neka bude posvećeno Shri Sadguru Sainathu. Neka je na dobrobit.

Nadahnuto svecima i vrlinama, sastavljeno od bhakte Hemadpanta, u Shri Sai Samartha Satchariti, ovo je završetak četrnaestog poglavlja pod nazivom **"Susret Ratanjija i Saija"**.

II Shri Sadgurusaikhyarpanamastu II Neka je blagoslovljeno (na dobrobit) II

==

II Ovdje počinje Shri Sai Satcharita II Poglavlje 15 II

Naklon Shri Ganeshi. Naklon Shri Saraswati. Naklon Shri Guruu. Naklon obiteljskom božanstvu. Naklon Shri Siti i Ramachandri. Naklon Shri Sadguru Sainathu.

Stih: 1 Oni čije su zasluge (punya) ogromne, samo oni dobivaju Saijev daršan. Njih ne dotiču tri vrste patnji. Oni lako postižu duhovno oslobođenje (paramartha).

Stih: 2 O slušatelji, smilujte se. Na trenutak meditirajte na svog Gurua, usmjerite um na priču s poštovanjem i obratite pažnju na mene.

Stih: 3 Možda ćete reći: "Znamo mi tebe. Zašto nam zadaješ taj uzaludan trud?" Nemojte tako reći, oprostite mi. Ja vas uspoređujem s oceanom.

Stih: 4 Iako je ocean bezgraničan i već prepun, on ne odbija rijeke i ne šalje ih natrag. Kad oblak izlijeva tisuće kapi kiše, ocean im svima pruža utočište.

Stih: 5 Isto tako i vi, plemeniti slušatelji. Želim uroniti među vas. Ne odbacujte ovu moju želju. Nije lijepo odbaciti poniznoga.

Stih: 6 Bilo da mu dođe čista voda Gangesa ili prljava seoska otpadna voda, u nedrima oceana ima mjesta za oboje. Pri njihovom spajanju nema nikakvih prepreka ni nemira.

Stih: 7 Stoga će vaš um, o slušatelji, u kojem leži duboko poštovanje prema slušanju priča o svecima, sam po sebi pronaći ispunjenje. Molim vas da me milostivo pogledate.

Stih: 8 Ako s poštovanjem, strpljenjem (saburi) i vjerom (shraddha) pijete

ovaj nektar od priče, zadobit ćete pobožnost punu ljubavi. Slušatelji će postići ispunjenje.

Stih: 9 Bhakte lako postižu najviši cilj. Slušatelji stječu pobožnost i oslobođenje. Iskreni i pobožni dobivaju sreću i mir, a svi pronalaze unutarnji spokoj.

Stih: 10 Slušanjem slatkih priča iz Guruovih usta, nestat će strah i tjeskoba od svjetovnog postojanja. Um slušatelja ispunit će se radošću, a Istinsko Jastvo samo će se otkriti.

Stih: 11 U ovom će poglavlju biti opisano sljedeće: molitve Saiju od strane bhakta punih ljubavi. Kako bi im podario daršan i blagoslovio ih, poslušajte kako to Sai čini.

Stih: 12 Kad mačka nadoji svoje mlade pa ode negdje drugdje, pa se nedugo zatim ponovno vrati, mačići opet trče k njoj, natiskujući se s puno ljubavi kako bi ponovno sisali.

Stih: 13 Ona ponekad zbog toga ogorčeno zareži te mačići na trenutak odstupe. Ali čim majka mirno sjedne, oni je opet okruže i počnu sisati.

Stih: 14 Zbog te njihove ljubavi i navlačenja (pri sisanju), majci krene mlijeko iz ljubavi. Tada ona potpuno zaboravi na svoje ranije režanje i s nježnošću se protegne po tlu.

Stih: 15 Zbog naleta ljubavi, nestaje sva njezina ozlojeđenost. Sa sve četiri šape čvrsto grli svoje mlade, stalno ih s ljubavlju liže. Kakav je to samo čudesan prizor!

Stih: 16 Što joj oštrije kandže mladih grebu trbuh, to više naviru izvori ljubavi i mlijeko teče u bogatim mlazovima.

Stih: 17 Baš kao što ta bezuvjetna ljubav mačića potiče stvaranje mlijeka u

majci, tako će i vaša odanost Saijevim stopalima otopiti Saijevo srce.

Stih: 18 Jednom su građani grada Thane, blizu hrama Kaupineshwar, organizirali prekrasno kirtan pjevanje Das Ganua, koji je bio posvećen Haribhakti (pobožnosti).

Stih: 19 Na inzistiranje uglednih ljudi, Das Ganu je izveo to pjevanje priča. Nije uzeo nijedan jedini novčić, a nije bilo ni pritiska za novcem.

Stih: 20 Za kirtan se nije moralo dati ni novčića. Tijelo mu je bilo golo do struka, na glavi nije imao turban. Oko struka je imao vezan samo jednostavan dhoti. A zanos slušatelja bio je nevjerojatan.

Stih: 21 Priča o ovom njegovom načinu odijevanja je vrlo zanimljiva. Bit će vam drago slušati o tome. Poslušajte mirna uma i vidite kako je Babina igra čudesna.

Stih: 22 Jednom, kad je Das Ganu trebao održati kirtan u selu Shirdi, obukao je dugački kaput (angarhka), stavio šal i vezao fesić/turban na glavu. Odjeven u taj ukrasni pojas, krenuo je.

Stih: 23 Otišao je pokloniti se Babi u skladu s pravilima ponašanja. Vidjevši ga, Baba je rekao: "Bravo, baš si se dotjerao kao mladoženja!"

Stih: 24 Baba ga je upitao: "Gdje ideš tako uređen?" Das Ganu je odgovorio: "Idem pjevati kirtan."

Stih: 25 Na to mu Baba reče: "Čemu ovaj dugi kaput, šal i turban? Zašto si se ovoliko mučio? Niti jedna od tih stvari ti ne treba."

Stih: 26 "Skini sve to tu preda mnom. Zašto nosiš taj teret na tijelu?" I tako je, prema Njegovoj zapovijedi, te stvari odmah položio pred Njegova stopala.

Stih: 27 Od tada pa sve do danas, on za vrijeme kirtana stoji ogoljenog torza u svojoj čistoći, s kastanjetama (chipali) u rukama i vijencem oko vrata. Das Ganu je zadržao tu praksu.

Stih: 28 Iako se ovakav način (bez odjeće gornjeg dijela) može činiti protivno običajima naroda, to je u svojoj osnovi iznimno čisto jer je to put koji je proslavio mudri Narada, najmudriji među mudrima.

Stih: 29 Ovo je izvorna Naradina tradicija. Odavde potječe zajednica Haridasa (pjevača Božjeg imena). To su oni koji nemaju potrebu za vanjskim pokazivanjem, čiji je jedini cilj unutarnja čistoća.

Stih: 30 Ogrnuti odjećom samo oko donjeg dijela tijela, svirajući kastanjete (chipali) i vinu. Izgovarajući glasno Harijevo (Božje) ime, oni utjelovljuju čuveni lik mudraca Narade.

Stih: 31 Milošću moćnog Saija, on (Das Ganu) je sam skladao priče o svecima. Izvodeći kirtane bez ikakve naplate, stekao je veliku slavu.

Stih: 32 Das Ganu je doista proširio tu radost Saijeve pobožnosti. Uvelike je uvećao taj ocean nektara ljubavi prema Saiju i unutarnjeg blaženstva.

Stih: 33 Krunski dragulj među bhaktama, Nanasaheb Chandorkar, također je dao izniman doprinos. On je, zapravo, prvotni uzrok širenja ove odanosti Saijevim stopalima.

Stih: 34 Das Ganuov dolazak u ove krajeve dogodio se isključivo zahvaljujući Chandorkaru. Tako su se od mjesta do mjesta počeli održavati njegovi kirtani i pjevati Saijevi bhajani.

Stih: 35 U regijama Pune, Ahmednagar i Solapur, Maharajeva (Saijeva) slava je već od ranije bila poznata. No, ljude u Konkanu ovoj su odanosti privukla upravo ova dvojica.

Stih: 36 Iza širenja pobožnosti prema Saiju u regiji Mumbaija, u korijenu stoje upravo ova dva čovjeka. Sai Maharaj, utjelovljenje milosti, objavio se (tom narodu) kroz njihova djela.

Stih: 37 U hramu Shri Kaupineshwar, u odjekivanju kirtana o Saijevoj milosti, usred klicanja Harijevom imenu, u Cholkarovom srcu probudio se snažan val pobožnosti.

Stih: 38 Mnogi ljudi dolaze slušati Harikirtan i postoje razni načini slušanja. Nekima se sviđa pjevačeva učenost i znanje, a nekima njegovi izrazi lica i geste.

Stih: 39 Nekima se sviđa samo pjevanje pa kažu: "Bravo majstore, kako divno pjevaš!" Zadivljeni su time kako se unio u Vitthalovo ime i kako s ljubavlju pleše usred priče.

Stih: 40 Neki su posvećeni prvom (glazbenom i uvodnom) dijelu, a neki su privučeni glavnim dijelom same priče. Nekima se sviđa oponašanje likova koje izvodi pjevač, dok neki najviše vole naraciju.

Stih: 41 Neki prosuđuju je li pjevač običan ili učen, vlada li dobro značenjem stihova, ili je pak vješt samo u završnom dijelu. Takvi su načini slušanja kirtana.

Stih: 42 Ima mnogo takvih slušatelja, no oni koji slušanjem razvijaju vjeru i odanost te ljubav prema stopalima Boga ili svetaca – takvi su slušatelji prava rijetkost.

Stih: 43 Neki slušaju kirtane na tone, ali u njima i dalje ostaju slojevi i slojevi neznanja. Kakav je to onda plod slušanja? Svo to silno slušanje bilo je potpuno uzaludno.

Stih: 44 Ono što ne ispire prljavštinu, kako se to može nazvati sapunom? Ono što ne uništava neznanje, kako se to uopće može nazvati istinskim

slušanjem?

Stih: 45 Cholkar je i prije bio čovjek duboke vjere. U njemu je nabujao snažan val ljubavi prema Saiju. U mislima je izgovorio: "Baba, Ti si milostiv, uzmi me bespomoćnog pod svoju zaštitu."

Stih: 46 Bio je to jadni, siromašni zaposlenik na određeno (kandidat za posao), koji nije bio u stanju uzdržavati svoju obitelj. Kako bi dobio stalno radno mjesto u državnoj službi, cijeli je taj teret prepustio Babi.

Stih: 47 Ljudi vođeni željama obično daju zavjete: "Ako mi se ostvari ova želja, priredit ću gozbu po vlastitom izboru i nahraniti brahmane."

Stih: 48 Bogati ljudi se zavjetuju ovim riječima: "Nahranit ćemo tisuću ljudi ili ćemo donirati stotinu krava, samo ako nam se ispuni želja srca."

Stih: 49 Cholkar je od samog početka bio izrazito siromašan. Poželio je u umu dati zavjet. Prisjećajući se stopala Shri Saija, rekao je poniznim i skrušenim glasom:

Stih: 50 "Baba, moj je dom siromašan. Sve ovisi isključivo o mom poslu. Kako bi mi plaća postala stalna, moram proći taj odjelni ispit."

Stih: 51 "Trudio sam se iz petnih žila da se pripremim. Sve moje nade leže u tom prolasku. U protivnom, izgubit ću i ovu koricu kruha koju sad imam."

Stih: 52 "Ako Tvojom milošću položim taj ispit, doći ću se pokloniti Tvojim stopalima. Podijelit ću slatkiš (kandirani šećer) u Tvoje ime. To je moja čvrsta odluka."

Stih: 53 Tako je on dao svoj zavjet i um mu je bio ispunjen zadovoljstvom. Kako je ispunjenje zavjeta kasnilo (zbog manjka novca za put u Shirdi), on se u potpunosti odrekao konzumiranja šećera.

Stih: 54 Za odlazak u Shirdi morao je imati nešto novca u džepu. Kako bi tamo otišao praznih ruku? Morao je odgađati odlazak iz dana u dan. Tako je morao provoditi svoje dane.

Stih: 55 Da bi stigao tamo, morao bi prijeći prijevoj Naneghat, kao i ogromne litice Sahyadrija. Ali i ovaj prag svjetovnih obaveza i siromaštva bilo je strahovito teško prijeći.

Stih: 56 Dok god ne ispuni svoj zavjet u Shirdiju, smatrao je da mu je svaki slatkiš nedopustiv. Tako je Cholkar pio čak i svoj čaj potpuno bez šećera.

Stih: 57 Tako je prošlo neko vrijeme dok mu se nije ukazala prilika da konačno otputuje u Shirdi. Ispunio je onaj svoj zavjet i srce mu se ispunilo velikom radošću.

Stih: 58 Čim je dobio Saijev daršan, Cholkar se bacio ničice. Poklonivši se Babinim stopalima, potpuno ga je preplavilo ushićenje.

Stih: 59 Čista i iskrena srca podijelio je šećer i Babi ponudio kokosov orah. Rekao je (u sebi): "Danas su doista ispunjene sve moje želje."

Stih: 60 Daršan ga je jako obradovao, a razgovor ga je usrećio. Cholkar je u Shirdiju bio gost Bapusaheba Joga pa se tamo kod njega vratio.

Stih: 61 Kad su se Jog i njegov gost spremali na odlazak, Baba se obrati Jogu: "Pobrini se da tvom gostu daju pune šalice čaja, i to dobro zaslađene šećerom!"

Stih: 62 Kad su te znakovite riječi doprle do njegovih ušiju, Cholkar je u srcu ostao potpuno zapanjen. Oči su mu se napunile suzama radosnicama i ponovno je položio glavu na Babina stopala.

Stih: 63 Jog je bio zadivljen, a Cholkar i dvostruko više. Obojica su znali razlog za to (Babine riječi o šećeru u čaju). Njegov je um tada dobio jasan

znak.

Stih: 64 Baba inače nije mario za čaj. Zašto bi ga se onda sjetio baš u tom trenutku? Da bi Cholkaru učvrstio vjeru. Da bi ostavio dubok pečat pobožnosti.

Stih: 65 U tom trenutku dao mu je jasan znak: "Primio sam šećer koji si mi obećao. Tvojoj je žrtvi došao kraj. O Cholkare, ispunio si svoj zavjet."

Stih: 66 "Tvoje stanje uma u vrijeme davanja zavjeta i tvoje dugo ispaštanje zbog odgađanja - iako si sve to tajio i čuvao za sebe, znaj da mi je to sve bilo potpuno poznato."

Stih: 67 "Tko god vi bili i gdje god se nalazili, kad s iskrenom vjerom sklopite ruke preda mnom (moleći za nešto), Ja sam danju i noću uz vas, sukladno vašoj vjeri."

Stih: 68 "Iako je moje fizičko tijelo ovdje, a vi se nalazili preko sedam mora, što god vi tamo radili, Ja to saznam istoga trena."

Stih: 69 "Idite bilo gdje na ovome svijetu, Ja sam uvijek s vama. Moj dom je unutar vaših srca. Ja boravim u vama samima (kao Unutarnje Sebstvo)."

Stih: 70 "Zato se uvijek klanjajte Meni, koji prebivam u vašim srcima. Ja sam taj isti koji se nalazi u srcima apsolutno svih živih bića."

Stih: 71 "Stoga, koga god sretnete, bilo kod kuće, pred vratima ili negdje na putu, znajte da na svakom tom mjestu prebivam Ja. Ja se nalazim u svima njima."

Stih: 72 "Kukci, mravi, vodena bića, ptice, životinje, psi i svinje – Ja sam zaista uistinu posvuda, prisutan i ispunjavam apsolutno sve."

Stih: 73 "Ne pravite nikakvu razliku između Mene i sebe. Mi smo zauvijek

jedno. Čovjek koji me tako spozna, uistinu je najsretniji od svih."

Stih: 74 Ova priča naizgled može biti kratka, ali su njezine vrline izuzetno čiste i predivne. Koliku je samo slatkoću pružila Cholkaru! Podarila mu je blago čiste pobožnosti.

Stih: 75 Što god da je bilo u njegovom srcu, Baba mu je na ovaj način to u potpunosti iznio na vidjelo. Kakva je to samo nevjerojatna vještina (čudo) svetaca!

Stih: 76 Babine su riječi doista neprocjenjive. One duboko prodiru u srca bhakta, donoseći vodu u vrt ljubavi i čineći da drvo pobožnosti radosno ziba svojim granama.

Stih: 77 Baš kao što iz samilosti oblak sipa kišu kako bi utažio žeđ ptice chatak, te potom ta kiša osvježi i ohladi cijelu zemlju – potpuno se ista stvar dogodila i ovdje.

Stih: 78 Tko je taj jadni Cholkar i odakle dolazi? Das Ganuov kirtan bio je samo izgovor. U srcu mu se stvorila želja za davanjem zavjeta, pa mu se Baba smilovao.

Stih: 79 Upravo zbog toga se dogodilo ovo čudo i tek sad se moglo razumjeti unutarnje biće svetaca. Kako bi davao takve pouke, Baba je uvijek bio spreman stvarati ovakve prilike.

Stih: 80 Cholkar je ovdje bio samo puki razlog (sredstvo). Stvarni je cilj bio donijeti dobrobit svim bhaktama. Babina je vještina nedokučiva i nju bismo uvijek trebali pozorno promatrati.

Stih: 81 Opisat ću još jednu takvu priču i onda završiti ovo poglavlje. Poslušajte kako je netko postavio pitanje i kako je Baba izbrisao njegove sumnje.

Stih: 82 Jednom dok je Baba boravio u džamiji, sjedeći mirno na svom mjestu, nasuprot Njega sjedio je jedan bhakta. Odjednom se začulo oglašavanje guštera na zidu: "čuk-čuk".

Stih: 83 Pad guštera i zvuk koji gušter ispušta inače se smatraju predznacima za budućnost. Zato je iz znatiželje čovjek sasvim prirodno upitao Babu:

Stih: 84 "Baba, onaj gušter tamo na zidu iza... zašto se tako oglašava s 'čuk-čuk'? Što joj je na umu? Nije li to nekakav zli (nesretan) znak?"

Stih: 85 Baba mu na to odgovori: "Ova gušterica se ispunila golemom radošću. Njezina sestra dolazi čak iz Aurangabada pa će se ovdje sresti."

Stih: 86 Čovjek je pomislio: Prije svega, kakvo je to biće gušter? Gdje su mu majka i otac? Kakva sestra, kakav brat? Kakve on to obiteljske veze može imati?

Stih: 87 Smatrajući da je Baba to rekao samo u šali kao šaljiv odgovor, bhakta je u srcu ostao miran i spokojno nastavio sjediti.

Stih: 88 U to vrijeme, jedan gospodin iz Aurangabada stigao je na konju kako bi dobio Babin daršan. Baba se baš tada kupao.

Stih: 89 Taj je jahač trebao nastaviti svoj put dalje, no njegov konj nije htio ići naprijed bez hrane (žita). Krenuo je prema tržnici da kupi malo grama (zobi/slanutka) za njega.

Stih: 90 Onaj tko je postavio pitanje o gušteru, iznenađeno je pogledao u novog putnika. U tom trenutku, pridošlica je skinuo svoju zobnicu (torbu za hranjenje) s ramena i počeo je tresti kako bi iz nje izbacio prašinu.

Stih: 91 Čim ju je naopako udario o zemlju, iz torbe je ispao jedan gušter! Sav preplašen, žurno je pojurio pravo ispred očiju svih prisutnih.

Stih: 92 Baba tada reče onom čovjeku koji mu je ranije postavio pitanje: "E sad obrati pažnju na nju. To je ona sestra one gušterice. Gledaj njezino čudo."

Stih: 93 Gušterica koja je ispala, brzo je jurnula (prema zidu). Njezina sestra (gore na zidu) već se uvelike oglašavala sa "čuk-čuk". Prateći taj zvuk, ona je odozdo žurno i ponosno krenula prema njoj.

Stih: 94 Bio je to susret dviju sestara, ponovno su se srele nakon puno dana! Ljubile su jedna drugu u usta i snažno se grlile. Taj njihov prikaz ljubavi bio je neusporediv.

Stih: 95 Vrtjele su se jedna oko druge, vrteći se ukrug od puste radosti. Išle su gore, dolje, vodoravno i ukoso, posve slobodno se loveći po zidu.

Stih: 96 Zamislite, gdje je grad Aurangabad, a gdje je Shirdi? Kakav je ovo događaj! Kako se onaj jahač mogao tako iznenada pojaviti ovdje, a s njime još i gušter!

Stih: 97 Ta se gušterica sigurno još u Aurangabadu uvukla u onu zobnicu (torbu za hranu). Ali s obzirom na ono ranije pitanje i Babin odgovor, kako se samo savršeno poklopila ova prilika!

Stih: 98 Zašto bi se gušterica oglasila sa "čuk-čuk"? Zašto bi se uopće pojavila inspiracija za to pitanje? Zašto bi Baba iznio takvo objašnjenje? I kako to da se dokaz za sve to pojavio istog trena!

Stih: 99 Kakva je ovo neusporediva slučajnost! Svi vole malo šale. Korištenjem takvih jedinstvenih sredstava, sveci uvećavaju dobrobit svojih bhakta.

Stih: 100 Pogledajte, da ovdje nije bilo znatiželjnika, ili da nitko nije postavio to pitanje, kako bismo shvatili Saijevu veličinu? Tko bi uopće razumio značenje ovoga?

Stih: 101 Mnogo puta gušteri ispuštaju zvukove. Svi znaju za mnoge takve guštere. Tko uopće pita za značenje tih njihovih zvukova ili mari za vijesti o njima?

Stih: 102 Ukratko, ovo je nedokučiva igra svijeta. Njezine su niti tajne i nevidljive. Tko bi uopće mogao i naslutiti ovako nešto? Svi prisutni bili su zadivljeni.

Stih: 103 Naprotiv, kada ovi gušteri ispuštaju zvukove, obično se smatra da to ukazuje na neku nesreću (loš predznak). Ljudi kažu da se nesreća otklanja izgovaranjem riječi "Krišna, Krišna".

Stih: 104 Neka tumačenja budu kakva god, ali kakvo je tek ovo čudo! Da bi čvrsto vezao bhakte za Svoja stopala, ovo je bila Babina najizvrsnija vještina.

Stih: 105 Tko god bude s poštovanjem čitao ovo poglavlje, ili ga redovito ponavljao, Guru-kralj će otkloniti sve njegove nevolje. Čvrsto zadržite ovu istinu u svom srcu.

Stih: 106 Tko god s potpunom predanošću položi svoju glavu na Njegova stopala, On je za njega uistinu jedini Zaštitnik, Spasitelj, Davatelj neustrašivosti, Stvaratelj i Uništavatelj.

Stih: 107 Ne smatrajte da postoji ikakva razlika ovdje. Upravo je takav ovaj Sainath. Radi dobrobiti bhakta prepričavam vam ovu tajnu bit iz vlastitog iskustva.

Stih: 108 "U cijelom ovom svijetu postoji samo Ja. Nema ničeg drugog osim Mene. I ne samo ovaj svijet, već Ja ispunjavam sva tri svijeta."

Stih: 109 Tamo gdje ovako prosijava princip nedvojnosti, tamo ne ostaje ni traga strahu. Bez ponosa i bez ega je Onaj koji sve ispunjava Čistom Sviješću.

Stih: 110 Hemadpant se u potpunosti predaje Saiju. Ne ispušta Njegova stopala ni na jedan trenutak. Jer u njima se krije prelazak preko oceana svjetovnog postojanja. Poslušajte ovo slatko izlaganje.

Stih: 111 U sljedećem poglavlju bit će jedan predivan događaj, koji će stvoriti najbolji Guru, Sai. O tome kako netko traži znanje o Brahmanu (Brahmajnana) u prolazu, u tren oka.

Stih: 112 Neki pohlepni čovjek tražit će od Saija znanje o Brahmanu. Maharaj će mu ga izvaditi i dati ravno iz njegovog vlastitog džepa!

Stih: 113 Slušajući ovu priču, slušatelji će vidjeti Babinu vještinu. Dok se čovjek potpuno ne oslobodi pohlepe, bez sumnje mu je Brahman nedostižan.

Stih: 114 Tko je uistinu kvalificiran za to znanje? O tome nitko ne razmišlja. Tko to može postići i na koji način? I to će nam Maharaj detaljno objasniti.

Stih: 115 Ja sam samo sluga Njegovih slugu. Širim rub svoje odjeće (moleći) i nadam se da ćete s velikim ushićenjem slušati ovu radosnu igru Saijeve ljubavi.

Stih: 116 Vaš će um postati radostan. Zadobit ćete živo duhovno ispunjenje. Zato neka slušatelji obrate pažnju, tako ćete shvatiti veličinu svetaca.

Neka je na dobrobit. Nadahnuto svecima i vrlinama, sastavljeno od bhakte Hemadpanta, u Shri Sai Samartha Satchariti, ovo je završetak petnaestog poglavlja pod nazivom **"Priča o Cholkaru i šećeru"**.

II Shri Sadgurusaikhyarpanamastu II Neka je blagoslovljeno (na dobrobit) II

==

|| Ovdje počinje Šri Sai Satčarita || Poglavlje 16 ||

1. Neka je slava Šri Ganeši. Neka je slava Šri Sarasvati. Neka je slava Šri Guruu. Neka je slava obiteljskom božanstvu (Kuladevati). Neka je slava Šri Siti i Ramačandri. Neka je slava Šri Sadguruu Sainathu. Kralju nad kraljevima, Care. Ti koji sjediš na prijestolju mira. Klanjam se Gospodaru carstva blaženstva, Vladaru gurua, jedinom utočištu.

2. Nedvojna pobožnost je Njegovo prirodno stanje. S obje strane mašu Mu lepezama (čamarama) izravnog iskustva i spoznaje, iskazujući Mu time najdublje poštovanje.

3. On nosi kišobran samospoznaje (svatmasthiti). Nosi štap mira i svjesnosti. Šest neprijatelja (strasti) i iluzije tu ne mogu opstati ni na trenutak.

4. Kakva je tek raskoš ovog okupljanja! Četiri, šest i osamnaest bardova (Vede, Šastre, Purane). Blistavi baldahin čiste svijesti; gusto se širi Njegovo vlastito blaženstvo.

5. Odvojenost, pobožnost, čisto znanje, slušanje, promišljanje, duboka meditacija, neprekidno preispitivanje Sebe i samorealizacija – to je Njegovih osam ministara (Aštapradhan) posvećenih služenju.

6. Mir (Šanti) i samokontrola (Danti) su božanski dragulji koji blistaju na Njegovoj ogrlici. Njegov slatki glas je poput rijeke nektara iz oceana Vedante.

7. Blista Njegova oštrica jake svjetlosti. Spreman je udariti mačem znanja. Vidjevši Njegovu podignutu ruku, stablo svjetovnog postojanja (samsara) drhti od straha.

8. Slava Tebi, Besprijekorni, Neprolazni. O Vladaru jogija, Ti koji si onkraj guna (svojstava). Radi dobrobiti drugih preuzeo si tijelo kako bi uzdignuo nesretne ljude.

9. U prethodnom poglavlju opisano je kako je ispunio vjeru poklonika. Ispunivši zavjet koji je ovaj dao, dao je znak njegovom umu.

10. Sadguru je uvijek onaj čije su želje potpuno ispunjene. Koju Njegovu želju učenik može ispuniti? Ispunjavajući učenikovu želju za služenjem, On ga oslobađa od želja.

11. Ako se cvijet ili list ponudi s vjerom, primit će ga s velikom ljubavlju. Ali ako se to isto ponudi s ponosom, odmah će okrenuti glavu.

12. Njemu koji je Ocean Postojanja, Svijesti i Blaženstva (Sat-Čit-Ananda), što znače vanjski ukrasi i počasti? Ipak, kada se nude s istinskom pobožnošću i poštovanjem, On ih prihvaća s potpunom radošću.

13. Zaogrnuvši se ogrtačem neznanja, On neukima daje Znanje. Ne prelazeći granice pristojnosti, daje im slatke pouke.

14. Služeći Ga s vjerom, sluga postiže jedinstvo s Brahmanom. Tko zakaže u svim drugim praksama, trebao bi se ponizno predati služenju Guruu.

15. Uz najmanju pogrešku u tom služenju, ili ako se upotrijebi i malo svjetovne lukavosti, tragatelj (sadhaka) će pasti u opasnost. Vjera u Njegova stopala je neophodna.

16. Što god učenik čini samoinicijativno, trebao bi prepustiti Sadguruu. Učenik ne zna što je pogubno za njega, a Guru neprimjetno pronalazi rješenje.

17. Nitko u sva tri svijeta nije tako velikodušan kao Guru. On je vrhunsko utočište onima koji traže zaštitu; predajmo Mu se bezrezervno.

18. Ako Ga uspoređujemo s Čintamanijem (draguljem koji ispunjava želje), Čintamani daje samo ono što se zamisli (poželi). Guru svom pobožnom sljedbeniku donosi najveće čudo, darujući mu nezamislivo.

19. Ako Ga uspoređujemo s Kalpataruom (stablom koje ispunjava želje), ono ispunjava ono što se zamišlja. Kralj Guru daje nezamislivo i stanje potpunog mira bez kolebanja (nirvikalpa sthiti).

20. Kamadhenu (krava obilja) ispunjava ono za čim se žudi. Veličina Guru-krave je veća od toga. Ona daruje nezamislivo; tko bi se drugi osim nje mogao dičiti takvom titulom?

21. Sada, upućujem ovu molbu slušateljima. Kao što sam rekao na kraju prošlog poglavlja, poslušajte priču o tome kako je tragatelj za Brahmanom stekao spoznaju Brahmana.

22. Kada je došao onaj koji je želio iskusiti Brahman, kako ga je Baba zadovoljio? Kako podučava svoje prave sljedbenike? Poslušajte o tom duhovnom putu.

23. Sveci su zauvijek bez želja, potpuno ispunjeni u svemu. Ali sljedbenik je prepun želja, vječno nezadovoljan.

24. Netko traži potomstvo, netko traži neprekidno kraljevstvo i bogatstvo. Netko traži vjeru i pobožnost, a netko vrlo rijedak traži oslobođenje od svijeta (bhavanirmukti).

25. Tako je bio jedan takav bogat i pobožan sljedbenik, ali potpuno zaokupljen zgrtanjem bogatstva. Čuvši za Babinu veliku slavu, u njemu se rodila želja da Ga vidi.

26. Kod kuće je imao obilje djece i bogatstva, bezbroj slugu i sluškinja. Pomislio je otići i vidjeti tu velikodušnu Babinu pojavu.

27. Baba je veliki poznavatelj Brahmana (Brahmajnani), dragulj na kruni svetaca i mudraca. Stavit ću glavu na Njegova stopala; Njegova su djela nedokučiva.

28. Meni ništa drugo ne nedostaje, ja ću tražiti Brahma-jnanu (Znanje o Brahmanu)! Ako se to lako postigne, tada ću biti blagoslovljen.

29. Tada mu njegov prijatelj reče: "Nije lako spoznati Brahman. Ono se teško otkriva nekom tko je prestrašen i pohlepan poput tebe."

30. Za onoga tko ne poznaje radost izvan bogatstva, žene i djece, Brahman je samo zabluda. Kako će mu Ono donijeti mir?

31. Kada snaga osjetila oslabi i nitko ih u svijetu više ne poštuje, tada dokoni sjede i besciljno ispredaju niti o Brahmanu.

32. Takva je i tvoja znatiželja za Brahmanom. Dokle god ne ispuštaš novac iz stisnute ruke, nitko ti neće ispuniti tu želju; gdje ćeš naći takvoga?

33. Bilo kako bilo, s takvom namjerom u umu, taj je tragatelj za Brahmanom krenuo u Shirdi. Unajmivši tongu (zapregu) za povratno putovanje, stigao je do Saijevih stopala.

34. Dobio je Saijev daršan, poklonio se Njegovim stopalima. Sai je tada izgovorio slatke riječi; neka ih slušatelji s pažnjom čuju.

35. Ova priča o Saiju je poput stabla ispunjenja želja (Kalpataru). Ono hrani one koji piju nektar pažljivog slušanja. Što više raste poštovanje slušatelja, to će drvo donositi teže plodove.

36. Njegovi će se sokovi razliti po cijelom tijelu, procvjetat će mirisnim cvjetovima. Savit će se pod teretom slatkih plodova i ispuniti želje onih koji ga kušaju.

37. On reče: "Babo, pokaži mi Brahman! Došao sam s tom željom. Ljudi kažu da Baba iz Shirdija bez odgode pokazuje Brahman."

38. "Zato sam prešao tako dug put, jako sam se umorio putujući. Ako steknem to Brahman, smatrat ću da sam ostvario svrhu."

39. Baba reče: "Ne brini, pokazat ću ti Brahman odmah. Ovdje nema priče o dugu (čekanju). Rijetki su oni koji to traže poput tebe."

40. Mnogi traže veliko bogatstvo, kažu 'otkloni bolesti i nevolje'. Traže svjetovnu čast i kraljevske položaje, vječno tražeći udobnost.

41. Ljudi trče u Shirdi samo zbog ovozemaljske sreće. Pjevaju hvalospjeve meni fakiru, ali nitko ne traži Brahman.

42. Takvih imam u obilju, a onih poput tebe manjka. Ja sam gladan tragatelja za Brahmanom; za mene je ovo veliki praznik (sveto vrijeme).

43. U strahu od te stvarnosti Brahmana, sunce i mjesec kreću se po pravilu. Izlaze i zalaze po pravilu; njihova je svjetlost i sjaj propisana.

44. Ljeto, proljeće i ostala godišnja doba, Indra i drugi čuvari svjetova koji redovito štite podanike; temelj (izvor) svega toga je Brahman.

45. Zato prije propadanja tijela mudrac treba ostvariti smisao Brahmana. U protivnom će mu se neprestani krug ponovnog rođenja neizbježno prikačiti za leđa.

46. Bez spoznaje tog Brahmana, kada tijelo padne, svjetovne veze će ga progoniti i ponovno rođenje se ne može izbjeći.

47. Što je samo Brahman? Pokazat ću ti cijelo klupko Brahmana. Ono što te je omotalo od glave do pete, ja ću ti razmrsiti."

48. Kakve li su te slatke riječi, poput nektara nedvojnog (advaita) blaženstva! One mogu spasiti ljude koji se njišu na ljuljački sumnje.

49. Čak i one koji su dan i noć zapleteni u primamljiva osjetilna uživanja koja se isprva čine ugodnima, Babine riječi vraćaju na put ispravnog djelovanja.

50. Kada je Čintamani zadovoljan, u ruke dolazi svjetovna sreća. Ako je moćni Mahendra zadovoljan, stječe se nebesko bogatstvo.

51. Ali, iznad toga je izvanrednost Gurua. Nema takvog darovatelja kao što je Guru. Kad se Guru obraduje, sljedbeniku daruje rijetko Brahman.

52. Slušanjem te slatke priče zaboravit ćete na tuge ovoga svijeta. Kako podučavati one koji traže Brahman? To je znao samo Baba.

53. Bilo kako bilo, Baba ga je potom posjeo. Na trenutak ga je zaokupio drugim stvarima. Kao da je potpuno zaboravio na njegovo pitanje, tako mu je pokazao.

54. Što je onda Baba učinio? Pozvao je jednog dječaka blizu sebe. Rekao je: "Idi brzo i prenesi Nandu ovu poruku..."

55. "Babi je hitno potrebno pet rupija. Reci mu neka mi brzo da kratkoročni zajam."

56. Dječak je otišao do Nanduove kuće. Na vratima je bio lokot. Odmah se vratio i prenio mu novosti.

57. Baba reče: "Vrati se natrag. Možda je trgovac Bala (Wani) kod kuće. Daj njemu istu poruku i donesi rupije."

58. I ovaj je obilazak bio uzaludan. Ni Bala tada nije bio kod kuće. Dječak se vratio i s poštovanjem Babi prenio sve što se dogodilo.

59. Baba ga je brzo poslao na još jedno ili dva mjesta. Umorio se od trčanja amo-tamo, a nije dobio ni novčića (kapardika).

60. Ni Nandu ni trgovac Bala, u to vrijeme nikoga nije bilo kod kuće. Baba je to itekako dobro znao, jer On je Maharaj koji sve zna (Antarjami).

61. Sai, koji je hodajuće i govoreće Brahman, zar bi Njemu stvarno nedostajalo pet rupija? Ali zbog onog tragaoca za Brahmanom, On je izveo ovu predstavu.

62. Kada gost dođe u kuću, radi njegovog gostoprimstva učinjeno je ono što je slatko ili ukusno, a taj užitak dobivaju i ostali.

63. Tako je i ovaj tragatelj za Brahmanom, stavivši se u prvi plan kao povod, postao sredstvo kojim Maharaj podučava svoje sljedbenike radi dobrobiti svih.

64. Sainath je znao da je u džepu tog tragaoca za Brahmanom bio svežanj novčanica u vrijednosti od dvjesto pedeset rupija.

65. Zar to onaj koji traži Brahman nije znao? Zar nije imao oči? Dok mu je u džepu bio svežanj novčanica, bio je obmanut zbunjenošću i sumnjom.

66. Saijev zajam od pet rupija, i to samo na jedan sat, čak ni za to nije imao hrabrosti (da posudi), a došao je tražiti ostvarenje Brahmana.

67. Sai Maharaj govori istinu, a iznos (traženog zajma) je malen; ali kad god mu dođe misao 'trebao bih pokušati posuditi', sumnja ga napadne i spriječi.

68. Kakva je to priča o pet rupija! Ali njegov život (um) nije bio spreman dati ih. Kada se ne može stvoriti ni toliko olakšanja (za Guru-a), pohlepa se rađa sama od sebe.

69. Netko drugi tko je jednostavan i nevin, tko osjeća istinsku naklonost prema Babi, ne bi li otvorenih očiju (jasno) vidio taj prizor zajma?

70. Onaj tko je toliko žudio za Brahmanom, zar on ne bi riješio ovaj problem? Ni najmanje ne mislim tako, ali on je bio progutan pohlepom za bogatstvom.

71. Ne bi mirno sjedio; obuzela ga je žurba da se vrati. Reče: "O Baba Sai, smjesti (otkrij) Brahman preda mnom!"

72. Baba reče: "Sjediti na mjestu i pokazati Brahman ovim načinom? Napravio sam toliko pokušaja dovde, zar još niste shvatili?"

73. Radi Brahmana potrebno je predati pet prana (životnih sila), pet osjetila spoznaje, ego, intelekt i um.

74. Put spoznaje Brahmana je težak, nije svima podjednako lak. Kad dođe vrijeme za njegovo svitanje, sretnik ga iznenada ostvaruje.

75. Od mjesta (razine) Hiranjagarbhe (kozmičkog uma) pa nadalje, onaj tko je ravnodušan (nenavezan) prema svom usponu, samo je on ovlašten (spreman) za Brahma-vidju (znanje o Brahmanu), nenavezan na bilo što drugo.

76. Tko u svom biću nema ni trunke nevezanosti (virakti), čak i ako mu netko pruži potpunu poduku o istini Brahmana, kakav će uspjeh time postići?

77. Za nepogrešivo učenje o Brahmanu, uzvišeni i najspremniji (uttama adhikari) lako ga prihvaćaju. Ali ljudi sa srednjom sposobnošću (madhjama adhikari) uvijek su podložni tradiciji (učenju kroz niz gurua i tradicijskih praksi).

78. Prvi koriste put ptice (vihangama marga, direktan let do cilja), drugi se

uspinju ljestvama tradicije (postupan napredak). Ali za one koji uopće nisu ovlašteni (anadhikari), svaki trud oko Brahmana je samo uzaludan umor.

79. Bez duhovnog razlučivanja (atma viveka) ne postoji drugo sredstvo za postizanje trajnog i nenadmašnog oslobođenja. Iako je ova izjava Vedante istinita, je li svima nadohvat ruke?

80. Praksa i naporan rad su jasni, kosti se moraju pretvoriti u suharke (izniman trud). Tada se ono uz pomoć Guruove milosti malo po malo ostvaruje (dolazi u ruke).

81. "Ja sam jedan Bog, ja sam vladar." Kada Hiranjagarbha postane ponosan na ovo, gubi se sjećanje na Istinsko Ja, a rađa se manifestacija svemira.

82. Kada dođe do spoznaje "Ja sam Brahman" (Aham Brahmasmi), onaj koji spoznaje stapa se sa Svojim pravim oblikom (Svarupa). Tada se iluzija svijeta raspršuje; to glasno objavljuje i Šruti (Vede).

83. Kada nastane spoznaja nalik buđenju iz sna, i kada se unutrašnji alat (antahkarana) transformira u oblik Brahmana, tada se svijet prinosi kao žrtva u vatru Brahmana i postaje pepeo (nestaje kao iluzija).

84. To je i stanje svih živih bića (jiva). Kada nestane zablude, uže, zraka svjetlosti i školjka izgube svoju prividnu formu (da su zmija, voda ili srebro) istog trena.

85. Neznanje o školjci je pojava srebra. Znanje o srebru je zapravo znanje o školjci. Kada se iluzija rasprši, prestaje postojanje srebra i ostaje samo jasno znanje o školjci.

86. Ovo je znak međusobne (naizmjenične) obmane. Upalite svjetiljku znanja, operite prljavštinu neznanja, a zatim uništite taj lažni odraz.

87. Kada nema okova rođenja i smrti, čemu onda pravila i propisi za oslobođenje (mokšu)? Kakve veze imamo mi s Vedantom? Čemu onda cijela ova rasprava?

88. "Ja sam vezan i moram se osloboditi." Onaj tko ima takvo čvrsto uvjerenje, samo je on kvalificiran (adhikari) za ovo. To ne priliči ni onome tko je potpuno neuk ni onome tko je spoznao Istinu.

89. Vezanost uopće ne postoji, pa odakle onda oslobođenje? To je stvarna istina. Stanja vezanosti i oslobođenja percipiraju svi jer su povezani s gunama (svojstvima).

90. Gdje nema prisutnosti drugoga (dvojnosti), tko veže ili oslobađa, i koga? Tamo nitko nije ni vezan ni slobodan kada i dvojnost i nedvojnost nestanu.

91. Jesu li dan i noć stanja koja stvara sunce? Ne, to je iluzija zbog kuta promatranja; sunce ostaje neovisno (netaknuto).

92. "Ja sam jedini vršitelj, ja sam onaj koji doživljava." Držeći se tog ponosa u umu, dok doživljava nebesa, pakao, sreću i patnju, u njemu raste vezanost za želje.

93. Atman (Duša) je vječan, prastar, neprolazan. On je bez promjena poput rođenja i smrti, simboliziran slogom "Om" (Aumkara), bez početka i bez kraja, vječno trajan.

94. Za onoga čija je vizija sebe ograničena isključivo na fizičko tijelo (koji sebe vidi samo kao tijelo), on je sam po sebi odvojen i stvara se odvojeni svijet (svijet podjela). Trud i briga za traženje samospoznaje ne mogu doći do njega.

95. Rastopite govor i sva ostala osjetila u umu, i učinite to čvrsto. Umirite taj um i smjestite ga u intelekt (budhi).

96. Neka se intelekt znanja, koji je po prirodi svjetlost, stopi i ostane usredotočen (samadhi) s Atmanom. Cijelo mnoštvo osjetila zajedno s umom neka se podvrgnu jednom intelektu.

97. Kao što je zemlja (glina) temeljni uzrok posude (vrča), tako je intelekt temelj za osjetila. On je njihovo trajno (potporno) stanje; takva je prožetost (obuhvat) intelekta.

98. Intelekt, po svojoj prirodi prožimanja, obuhvaća um i sve ostale funkcije. Intelekt se predaje Mahattattvi (Velikom Principu), a taj Veliki Princip se na kraju u potpunosti posvećuje Atmanu (Jastvu).

99. Kada se na ovaj način ostvari sjedinjenje (povlačenje unutra), događa se ostvarenje Svarupe (Istinskog Ja). Tada oblici srebra (u školjci), fatamorgane (u pustinji) i zmije (u užetu) postaju viđeni samo kao optičke varke.

100. Sveci neprestano govore da je bez Njegovog viđenja (spoznaje) - Onoga koji je oslobođen svih preostalih osobina i razlika, bez rođenja, propadanja i promjena - vlastita dobrobit (svahit) neostvariva.

101. Postoji uzrok za svako djelovanje; ali Atman je samodostatan, On je Uzrok samome sebi bez drugog razloga. "Iako prastar (Pura), On je i uvijek nov (Nava)" (Pura'pi nava), to je vječna istina koju nerazumni po prirodi zaboravljaju.

102. Poput neba (eter), On je neprekidan i nedjeljiv, potpuno različit od (slobodan od) rođenja i uništenja. Slog "Om" (Pranava) je Njegov oslonac; On je bez oslonca i bez dijelova (nepodijeljen).

103. Parabrahman (Vrhovni Brahman) je ono što treba biti spoznato. Apara Brahman (Niži Brahman) je ono što treba biti postignuto. Njegov simbol "Om" treba biti neprestano predmet meditacije i obožavanja.

104. Ono što je bit svih Veda, sama je priroda sloga Pranave, odnosno Omkare. Pravilno objašnjenje i duboko utvrđivanje njegovog značenja (Omkare), zapravo je pravo promišljanje (vichara) Mahavakje (velikih upanišadskih izreka poput "Tat Tvam Asi").

105. Ono što Vede same propisuju, ono što ljudi uče uz veliki trud, i zbog čega prakticiraju celibat (brahmačariju), to se naziva zvukom (stanja) "Om".

106. Bilo kako bilo, uspinjanje prema tom stanju (slogu) je, u početku, prohodno i naizgled teško savladati. Međutim, za predane vježbače, uz prisustvo vrhunske milosti Gurua (Param Gurukrupa), ono postaje lako dostupno.

107. Prateći redoslijed od najgrubljih (stvorenih) do najsuptilnijih razina unutar osjetila, i s poštovanjem usvajajući suptilne stupnjeve razumijevanja (od najnižeg ka najvišem), tragatelj će bez imalo sumnje i bez umora ostvariti svoj cilj.

108. To je slovo (zvuk) koje izražava slog "Om", koje je suština svakog isposništva (Tapasa). Samim njegovim izgovaranjem, razotkriva se pravo značenje (srž) a neprestanim ponavljanjem (Awartan) slijedi direktno viđenje (Samorealizacija).

109. On (Atman) je Čista Svijest (Čaitanija), nikada sakrivena, netaknuta promjenama rasta (vriddhi) i propadanja (kšaja). Onaj tko spozna takvog Atmana (Svoje Ja), zaista je blagoslovljen i on je istinski i bezrezervno predani poklonik (bhakta) svoga Sadgurua.

110. Kako će oni, koji neprestano pate i izgaraju u trima vrstama muke (Trividha Tapa): Adhyatmik (fizičke/mentalne), Adhibhautik (uzrokovane drugim bićima) i Adhidaivik (uzrokovane prirodnim/božanskim silama), ikada moći okusiti (doživjeti) ovo dobro (duhovno blagostanje)? To je veličanstveno bogatstvo koje pripada isključivo Svecima.

111. Sva (svjetovna) privrženost izrasta iz neznanja (Avidje). Jedino sredstvo za povlačenje (oslobađanje) od nje leži u spoznaji (iskustvu) "Ja sam jedno s Brahmanom" (Brahma-Atma-Aikja). Ovdje (kod ovog uvida) se to ostvaruje (dobiva).

112. Stanje prazno od (očišćeno od) ideja (koncepata) vezanih uz osjetilne predmete - upravo to predstavlja stav "Aham Brahmasmi" (Ja sam Brahman). Redovito ponavljanje (razmišljanje o) ovoj Velikoj Izreci (Mahavakya) započinje onog trena kada intelekt postane sklon (spreman za to).

113. Kada Riječ Gurua (Guruvačan), mudrost spisa (Šastre) i funkcije unutarnjih i vanjskih instrumenata zajedno s umom (manasom), postignu smirenje i odmor (Uparama), tek tada dolazi do izravne svijesti (realizacije) o Istinskom Ja (Atmasamvitti).

114. Tada (prilikom te spoznaje) dolazi do potpunog ispravnog sagledavanja (Samjak Daršan) i povlačenja vezanosti za inertne objekte i zadovoljstva osjetila. Čvorovi neznanja (avidje) vezani u srcu pucaju i osoba ulazi u Ne-Manifestirano (Avjakta, Vrhovno).

115. Sitne čestice koje vidimo kako plešu na sunčevoj zraci (koja prolazi kroz mrak), postoje još manja i finija (suptilnija) mjerenja od njih; a još sitniji i od tih najsitnijih atoma je promišljeni zaključak (iskustvo) o prirodi Atmana.

116. Znaj da je Kozmos (Bramanda) najveći među najvećima, ali veličanstvenost Atmana je čak i veća od njega. Međutim, sve su to samo relativna mjerila i usporedbe. Atman nadilazi (izvan je dosega) sve koncepte i alate za mjerenje (Pramanatita).

117. Što se tiče sitnoće, Atman je 'manji od najsitnijeg atoma' (Anoraniyan); a što se tiče veličine, posjeduje 'najveću (neizmjernu) veličinu' (Mahatparimanavan). Tako shvati da su oblik i ime samo

ograničavajući dodaci (upadhi). Sam Atman je Potpun (Savršen) i iznad svih takvih uvjetovanja (Nirupadhika).

118. Za Atmana ne postoji ni rođenje ni smrt, niti za Njega postoji ikakav iskonski uzrok (izvor iz kojeg je nastao). On je nerođen (Aja), vječan (Nitija), trajan (Šašvat) i iskonski prastar (Purana). Takva direktna prirodna samorealizacija teško se postiže.

119. Brahman, čiji je zaštitni simbol "Omkara" - to je Njegova vrhunska (suptilna) istinska forma (Param Svarupa). Čak i Agamama (Svetim Spisima Tantre) i Nigamama (Vedama) teško ga je opisati i pojmiti; stoga, može li to ikome biti (lako) dostupno (svugdje)?

120. U Njegovom određivanju i pokušajima definicije i same Vede su se umorile i zašutjele. Mnogi isposnici, nakon povlačenja u izolaciju (u šumama), u znak predaje, odustajali su i priznali poraz (spustili ruke). U potrazi kroz Upanišade, nitko nije uspio doći do konačnog rješenja (Nidan).

121. Da bi se doseglo to sveto mjesto Istinskog Oblika (Atma Svarupa), treba postati samo Učitelj i Voditelj bez razlika (onaj tko vidi Sve kao Jedno - Abheda Darši Ačarija). O kakvoj prisutnosti bilo koga drugog može biti govora? Intelektualni logičari ovdje nemaju prilaz niti mogu prodrijeti (ne mogu se probiti argumentima).

122. Samo oni s pukom logikom, tu nemaju utočište i bit će zavrteni usred vrtloga svojih iluzija. Bez prisutnosti Spisa (Agama) i autentičnih Učitelja (Ačarija), tuđi se intelekt neće nikada uspjeti skrasiti i učvrstiti u Konačnoj Istini (Tattvabuddhi).

123. Beskrajne teorije koje proističu iz mašte vlastitog intelekta, neće izbaviti osobu iz stotinu i osamdeset i četiri tisuće (čest ciklus u budizmu i hinduizmu koji označava bezbrojna) rođenja. Samo svjetlo koje donose Učitelji Spisa (Agama-Acharjendu), dostatno je; i tada ni jedan tračak mraka neznanja ne može preživjeti.

124. Ono što drugi nikada ne bi uspjeli ostvariti (postići) ni s mnogo teškog rada i znoja; to postiže bez puno muke (lako), onaj koji se čvrsto drži za skut i plašt Pravoga Učitelja (Sadgurua). Takvoj se osobi rasvjetljava Istinsko Znanje (Sadvidya).

125. Tamo gdje moć iluzije i neznanja nestane zajedno sa svim svojim posljedicama (radnjama) (Sakarja Avidja), tu se uspostavlja i jača Priroda Postojanja, Znanja i Blaženstva (Sat-Čit-Ananda Svarupa). Tu se manifestira Stanje Sebstva; a drugo ime za to stanje je "Oslobođenje" (Mokša).

126. Ovo je najveća želja duše; ono za čim podnosi silne muke. Onaj tko je trajno ukorijenjen u spoju s Brahmanom (Brahma-yoga-ništha) zauvijek ostaje fokusiran (okrenut) na unutarnji svijet (Antarništha).

127. Iako (čovjek) pokušava biti usredotočen u svom Istinskom Jastvu, može se javiti potresanje i sklonost lutajućoj prirodi i nestabilnosti (komešanju - khalbhal). Ali čim se osoba postavi nepomično i ukorijeni u svom Istinskom Stanju Svarupe, nestabilnost će pogoditi i raspršiti predmete i svjetovne objekte oko nje (donosi mir umu).

128. Za onoga tko je okrenut od Spoznaje Sebe (svoje unutrašnjosti), objekti svjetovnog uživanja uvijek će biti tik ispred lica. Ali čim osoba skrene pažnju (postane okrenuta) svome Jastvu (Svarupa), isti ti predmeti i svjetovni objekti okrenut će svoja lica na drugu stranu (izgubit će privlačnost).

129. Onaj tko priželjkuje isključivo Oslobođenje (Mokšu), a unutar sebe (u svom srcu - abhjantari) je oslobođen svih drugih želja (nirićha), tko nema ni najsitniju težnju za dobitcima na ovom ili na onom svijetu; takva je osoba zaista kvalificirana i prava osoba (Adhikari) za Oslobođenje (Mokšu).

130. Tko god posjeduje nedostatak i propust u obziru na ovu isključivu osobinu, trebate ga vrlo jasno prepoznati i shvatiti kako on nije onaj pravi

tražitelj oslobođenja (Mumukšu). To je samo njegov puki izgovor o traženju; isti kao kad osoba koja škilji (žmiri na jedno oko - kana) tvrdi da može jasno vidjeti.

131. Bez odbacivanja ega, bez iskorjenjivanja pohlepe, bez oslobađanja uma od žudnji, spoznaja Brahmana se ne može učvrstiti.

132. Poistovjećivanje s tijelom (smatranje tijela za dušu) je zabluda. Vezanost je uzrok okova. Odbacite želje i uzbuđenja vezana za osjetilne užitke i spoznaja Brahmana će vam doći u ruke.

133. Iskustvo Vrhovnog Brahmana bez oblika (Nirvišesh Parabrahman) je teško ostvariti. Podučavanje kroz formu s atributima (Savišesh) je ključ. To je pravi put za one sporijeg shvaćanja.

134. Atman je skriven u svim bićima. Ovu istinu poznaju poznavatelji Vedante. Ipak, kako se može doživjeti i shvatiti to iskustvo svugdje i u svemu?

135. Prvo je potrebno pročišćenje uma (čitta šudhi), a zatim suptilan i oštar intelekt. Tek tada se, uz trostruku čistoću (misli, riječi i djela), obilje milosti samo od sebe očituje.

136. Atman je vječan i nepromjenjiv. Onaj tko spozna Atmana, oslobođen je tuge. Samo je on zaista hrabar i inteligentan, i on je zauvijek oslobođen okova ovoga svijeta.

137. Ovdje ne pomažu vještine propovijedanja, niti sposobnost pamćenja značenja svetih tekstova. Niti akademsko poznavanje Veda i Šrutija; nikakva logika tu ne vrijedi.

138. Atman je vječan i nepromjenjiv. Tijelo je prolazno i nestalno. Tko god spozna ovo i ostvari svoju pravu dobrobit, taj je mudar u razlikovanju ispravnog od neispravnog djelovanja.

139. Znalac Atmana je uvijek neustrašiv. On je Jedan i Bez drugoga (Nedvojben). Tragovi dvojnosti su izbrisani. Uništenje tuge je njegov trajni plod.

140. Iako je Atmana teško spoznati i ne može ga se dosegnuti samo slušanjem propovijedi. Što tu može učiniti puki intelekt? Ipak, može ga se lako spoznati pravim sredstvima.

141. Onaj tko je sam po sebi svugdje bez želja, a čija je jedina želja Znanje o Atmanu; tko se tako iskreno moli Atmanu, samo on postiže ovu vrhunsku dobit.

142. Za vrijeme slušanja (duhovnih istina) i slično, tko god gleda s vizijom nedvojnosti "Ja sam To" (Tat Tvam Asi); tko zadržava tu neprekidnu svjesnost, Atman ga blagoslivlja svojom milošću.

143. Tko je uvijek sklon lošim djelima, nemiran i nestabilan, čiji um nije usredotočen; čak i ako posjeduje svjetovno znanje, Atman mu je nedostupan.

144. Onaj tko obavlja propisane dužnosti prema Šrutiju i Smritiju, a odbacuje zabranjene; čiji je um uvijek staložen, Atman postaje njegov.

145. Tko se odvraća od zlih djela, tko se ponizno klanja pred stopalima Učitelja Gurua, tko je napustio svaku želju za plodovima svojih djela, samo taj postiže Atmana.

146. Dok se ne ostane bez želja za osjetilnim užicima, dok ne postoji samo žudnja za Atmanom, dok sve mentalne modifikacije (vrittiji) ne utihnu, Atmaram (Gospodin u obliku Duše) ostaje nedostižan.

147. Vidjevši isposništvo (tapas) tragaoca, i samom Atmanu će se probuditi suosjećanje. Tek tada će otkriti Svoj Istinski Oblik. Bez Gurua, ovo zaista nije lak put.

148. Zato bi tragatelj, radi ostvarenja svoga Istinskog Oblika, trebao prakticirati slušanje, promišljanje i slično. Kroz temeljito održavanje osjećaja nedvojnosti, on s lakoćom postiže Atmana.

149. Sav ovaj materijalni svijet (prapanča) ispunjen je neznanjem. Njegovo širenje ukorijenjeno je u neznanju. Shvatite dobro, bez Znanja nema ni najmanje nade za Oslobođenjem (Mokšom).

150. Zaključivanje i logika su samo iskustva zasnovana na spisima. Znanje izvire samo kada materijalni svijet u umu nestane; inače je to nemoguće.

151. Bilo da se radi o svecu ili grješniku, svaka individualna duša (Jivatma) je zapravo Vrhovna Duša (Paramatma). Onaj tko djeluje znajući to, taj je prava Velika Duša (Mahatma), on je nedvojni i jedan je s Bogom.

152. Spoznaja jedinstva Brahmana i Atmana - to je vrhunac znanja. Kad se jednom ostvari samospoznaja, raspršuje se svo neznanje.

153. Čim Spoznaja Atmana postane potpuna, ništa više ne preostaje za naučiti. Kroz tu spoznaju, sve stvari postaju jasne kao na dlanu ruke.

154. Plod spoznaje Atmana je potpuno i nepogrešivo povlačenje iz kruga rađanja i umiranja (samsare). Vrhunsko blaženstvo postiže se odmah; za njega je to vrijeme obilja Mokše.

155. Atman je suptilniji od najsuptilnijeg. On je veći od najvećeg. Takvo opisivanje Njegove sveprisutnosti namijenjeno je samo tome da bi ga intelekt mogao shvatiti.

156. Sam po sebi, On nije ni sitan ni ogroman. Stupnjevanja tu su samo zamišljena. On ispunjava cijeli pokretni i nepokretni svijet, od Brahme do najsitnije vlati trave.

157. Ta neopisiva Stvarnost pokušava se shvatiti intelektom. Riječima se

pokušava ograničiti Ono što je samo po sebi bezgranično.

158. Samo kroz sjaj intelekta ne može se doseći prava srž. Nju se ostvaruje tek u društvu mudraca, Sadgurua i svetaca, te kroz posvećenu ljubav prema služenju.

159. Zar ima manjka rasprava o Brahmanu? Sveti spisi i knjige su ih prepuni. Ali dok se ne dogodi milost Sadgurua, to se ne može dokučiti ni do kraja ciklusa stvaranja (Kalpe).

160. Bez svakodnevnih i povremenih dužnosti, i bez uma oplemenjenog čistim sanskarama (dojmovima), shvatite da iskustvo Brahmana ostaje apsolutno nedostižno.

161. Samo je Brahman vječan. Sve osim Njega je prolazno. Cijeli vidljivi svijet nema trajnost. Ovo je istina, istina koja se potvrđuje trostruko.

162. Rijedak je onaj tko može podučavati o Brahmanu. Jednako je rijedak i čist slušatelj. Nadalje, pun ljubavi i s iskustvom, takvog Sadgurua je vrlo rijetko i teško naći.

163. Zar Brahman leži tek tako odbačen na putu? Oni koji su se skrivali po planinskim špiljama, oni koji su se podvrgli strogostima (Yami i Niyami), udubljeni u duboku meditaciju...

164. Čak ni njima, bez milosti Gurua, Brahman nije očitovao Svoj oblik. Pa kako će onda, prijatelju moj, biti dostižno nekome poput tebe, utjelovljenju pohlepe?

165. Onaj tko ima ogromnu vezanost za bogatstvo, on nikada, ni do kraja kalpe, neće steći Spoznaju Brahmana. Trebali biste ovo čvrsto zavezati (zapamtiti) u um.

166. Ako dok slušate duhovne istine razmišljate o osjetilnim užicima, i

neprestano meditirate o svjetovnim stvarima, tada će i vaša 'realizacija' biti isto takva.

167. Nečistoća, nestabilnost/lutanje i pokrivač neznanja - to su tri mane unutarnjeg alata (uma). Djelovanje bez želja iskorjenjuje nečistoću; obožavanje ispire nestabilnost.

168. Izvršavanjem svojih dužnosti i obožavanjem, um vršitelja postiže zrelost. Kada se unište nečistoća i lutanje uma, ostaje samo pokrivač neznanja.

169. Taj pokrivač, koji je sjeme svih zala, uništava se kada svane Znanje. Baš kao što blistavo sunce u potpunosti raspršuje tamu.

170. Ono što poznavatelji Vedante opisuju karakteristikama "Istina, Znanje, Beskonačnost" - to Brahman blista u onome tko se među ljudima prosvijetli.

171. Malo mraka, malo mjesečine; usamljeni putnik hoda šumom. Preplašio se od panja, misleći da je lopov, i tamo se sakrio.

172. (Mislio je:) "Sam sam i imam novca kod sebe. A on tamo vreba poput razbojnika. Što mi je sad činiti? Nemam više povjerenja ni u vlastiti život."

173. Ali čim je izdaleka stigla svjetlost, očitovao se stvarni oblik panja. Njegov strah je nestao kada je shvatio da je lopov bio samo privid.

174. Bilo kako bilo, o ovoj situaciji i preprekama sada je rečeno slušateljima. U sljedećem poglavlju, onome tko žudi za duhovnom dobrobiti, to dobro će otkriti svoj Istinski oblik.

175. Hemad (Hemadpant) se valja pred Saijevim stopalima. Brblja ono što mu dođe na usne. Što god izgovara vođen Saijevom milošću, neka pobožni vjernici čistog srca to slušaju.

Neka je blagoslovljeno. U svetom i moćnom djelu Shri Sai Satcharita, nadahnutom od Svetaca i Dobrih Ljudi, koje je spjevao poklonik Hemadpant, time završava šesnaesto poglavlje pod nazivom "Kazivanje o spoznaji Brahmana".

II Neka ovo bude prineseno Gospodaru Sadguruu Sainathu II Neka bude dobro II

==

|| Ovdje počinje Šri Sai Satčarita || Poglavlje 17 ||

|| Poklon Šri Ganeši || Poklon Šri Saraswati || Poklon Šri Guruima || Poklon Obiteljskom božanstvu || Poklon Šri Sita-Ramačandri || Poklon Šri Sadguru Sainathu ||

1. U prošlom poglavlju dano je obećanje da će u ovom poglavlju biti objašnjena obilježja *Šreye* (duhovnog dobra/oslobođenja) i *Preye* (svjetovnih užitaka i ugode). Molim vas, poslušajte to s punim poštovanjem.

2. Svjetlost i tama su po svojoj prirodi potpuno suprotni (naizmjenični), i njihovi su oblici međusobno potpuno različiti. Takav je slučaj i sa Šreyom i Preyom.

3. Onaj čiji um trči za Preyom (užitkom), skreće sa svoga puta zbog sebičnosti i propada. Znajte da je Šreya u obliku razlučivanja (Viveka), dok je Preya nedostatak razlučivanja (Aviveka).

4. Predmet Šreye isključivo je Istinsko Znanje (Vidya), dok je Preya čisto Neznanje (Avidya). Preya nikada ne može zavesti mudraca, a neznalici se nimalo ne sviđa Šreya.

5. Sve dok postoji žudnja za zlatom i ženama, dok god osjetila teže prema užicima, dok god čovjek ne stekne razlučivanje (Viveka) i nevezanost (Vairagya), do tada mu je samo Preya slatka i privlačna.

6. Mješavina vode i mlijeka slična je zbrci (miješanju) Preye i Šreye. Baš kao što labud u svom umu odabire (odvaja) i pije samo čisto mlijeko...

7. Tako i oni koji su hrabri i inteligentni, sposobni za razlučivanje i istinski

sretni, uvijek su i isključivo privučeni Šreyom, te su zauvijek okrenuti leđima (odvraćeni) od Preye.

8. Ali pogledajte te trome i spore umove, koji zapleteni u brige o očuvanju i zaštiti svoga tijela, stoke, djece, bogatstva, časti i sličnog, trče isključivo u potrazi za Preyom.

9. Što je Šreya, a što je Preya - čak i ako se oboje dobro upozna, sposobnost odabira i usvajanja jedne od njih mora biti prisutna i pod nadzorom u čovjeku.

10. Ipak, kada se osoba nađe pred oboje, odabir (prave strane) postaje teška prepreka. Pobjeđujući onoga sporog uma, Preya (svjetovni užitak) ga grli i zavodi.

11. Odbacivanje Preye i prihvaćanje Šreye, to je istinski ljudski trud i svrhovitost (Purušartha). Kad je voda pomiješana s mlijekom, labud uzima samo mlijeko.

12. Oboje, Šreya i Preya, čovjeku su stavljene na izbor. Onaj tko nema sposobnost napraviti to razlučivanje, taj je nerazuman i sporog uma (nedostaje mu Vivek).

13. U čemu leži Šreya, mora se s potpunom sigurnošću prepoznati i shvatiti na samom početku. Zatim, ako se na putu pojave prepreke, čovjek im se treba odlučno suprotstaviti i svladati ih.

14. Upravo na ovom mjestu hrabrost i ljudski trud (Purušartha) moraju stupiti pred viziju i stati čvrsto (neustrašivo) pred izazove. Zato usmjerite borbu intelekta samo prema postizanju Šreye, uz čvrstu i postojanu odluku.

15. Nepredvidljivi i neshvatljivi kotač svjetovnog postojanja (samsare) vrti se bez prestanka, dvadeset i četiri sata na dan. Tri goruće muke (Tritapa:

duhovne/fizičke, od drugih živih bića, i od božanskih sila) čovjek trpi u neodoljivoj, teškoj patnji.

16. Podnoseći tu ogromnu kulminaciju nesreće i jada, (čovjek) postaje potpuno iscrpljen. Tek tada počinje tražiti laka i ugodna sredstva za okončanje te patnje.

17. Započinje se istraživati s pitanjem: "Kako se može zaustaviti rotacija ovog nepodnošljivog kotača svijeta? Koje to sredstvo ili rješenje postoji za tu svrhu?"

18. Velikom srećom (zaslugama) rađa se takav intelekt; i upravo odatle započinje postizanje prave svrhe ljudskog života (Purušartha). Tada će takva osoba prigrliti najučinkovitija i najbolja sredstva kako bi ispunila svoju istinsku dobrobit.

19. Neznanje (Avidya) ili Maya, koje je bez početka, nalikuje prividu srebra u školjci ili iluziji vode (fatamorgani) u pustinji. Ta velika nametnuta zabluda (Adhyasa), koja djeluje kao golema prepreka, mora biti uništena.

20. U snu može padati kiša od zlata; čovjek ga s velikim trudom može nakupiti u bezbrojnim količinama. Čini mu se da će mu to zlato itekako dobro doći, ali sve to nestaje u trenutku buđenja.

21. Želje (vasane) vezane uz viđeno i neviđeno (ovaj i onaj svijet), nade, žeđ (žudnje) i strasti - znajte da su one stalne prepreke. Stoga, iščupajte ih prvo iz korijena.

22. Tamo gdje se sunčeve zrake čine beskorisnima (gdje ne mogu osvijetliti), s mjesta pred kojim se intelekt poražen povlači; tamo gdje se ne usude zakoračiti ni Vede ni Šrutiji - to samo Guru očituje svojom vlastitom rukom.

23. Obje ove snažne sklonosti, žudnja (Kama) i ljutnja (Krodha), ne

dopuštaju postizanje znanja. One brzo narušavaju i lome slušanje, promišljanje i stanje meditacije (samadhi).

24. Kad se kamfor približi plamenu svjetiljke, može li doći do ikakvog odbijanja ili guranja? O tome da se oboje samo susreću lažno je govoriti; jer se kamfor odmah uzdiže u formu plamena.

25. Onaj tko se neprestano valja u nedjelima koja su Vede (Šruti) i spisi (Smriti) zabranili, čak i da se naziva 'znalcem', kakva je od toga korist (za njega), ako ne zna razlikovati ispravno od pogrešnog?

26. Također, tko je stalno nemiran, tko nema umireno i staloženo srce (asāmahita); i čiji je um vječno rastresen (vikshipta) zbog pohlepe osjetila – taj ni putem učenja ne može dostići mir (spasenje).

27. Čiji je um u miru i zadovoljan, tko je plemenit i moralno usmjeren (poput pravog sina Gurua), čija je svijest neprekidno uronjena u Atmana (Samoistraživanje) - samo je on istinski ispunjen Znanjem (Jnana).

28. Bilo da putuje kroz Samsaru (svijet iluzije) ili prema Mokši (Oslobođenju), ako želi stići do svog istinskog prebivališta (Nijadhama), mora prvo postati gospodar i vladar nad kočijom svoga tijela. Što tu može učiniti puko lijepo govorništvo?

29. Ovdje prazne riječi nemaju nikakvo utočište; vježba i ustrajnost su bit svega. Upotrijebite svoje tijelo kao kočiju (kola), a vi se unutra mirno smjestite.

30. U ovoj kočiji vašeg fizičkog tijela, učinite svoj intelekt (Buddhi) vlastitim kočijašem. A ti sam sjedi u njoj kao gospodar (Swami), potpuno opuštena i staložena uma.

31. Da biste prošli tim složenim i opasnim putevima punim osjetilnih objekata, zaposlite kočijaša. Snažno ga uhvatite držeći dizgine Uma,

obuzdavajući tako deset divljih konja osjetila.

32. Iako će konji juriti i trčati u svim smjerovima bez kontrole, ako ih drži čvrsta ruka na njihovom mjestu (uzdi) - stoga predaj ih i prepusti u ruke svoga kočijaša, i sjedi u kolima opuštena uma.

33. (Samo) Ako su kočijaši vješti, oštri i iskusni, konji će se pravilno (snažno) kretati prema cilju. Ali ako on sam (kočijaš) postane rob uma i otpusti uzde, izgubit će svu svoju moć.

34. Tamo gdje ulogu vozača na sebe preuzima Intelekt Razlučivanja (Viveka), gdje je on uravnotežen i fokusirana uma (samanask); samo takav će putnik postići Najviše Stanje (Paramapad), dok će se ostali na drugim putevima smo iscrpiti i umoriti.

35. Onaj čiji um ostaje uvijek raspršen i nekontroliran, taj nikada ne pronalazi istinski mir. Takvome put do Najvišeg Stanja ostaje nedostupan, a lutanje kroz krugove samsare (rađanje i umiranje) za njega nikada ne prestaje.

36. To (Najviše) Stanje, uistinu je izvanredno (najviše). Ali gdje se uopće ono nalazi? Strahovi i sumnje iz uma otklanjaju se onda kada se to stanje manifestira (otkrije) sasvim spontano i prirodno.

37. Na ovom putu polemika i logičke rasprave ne pomažu ni malo. Beskorisni su prijevodi, prepirke ili dijalozi. Put se otkriva isključivo kroz Božansku (ili Guruovu) milost; svi ostali argumenti su uzaludni.

38. Ovdje propada svaka lukavost logičkog nadmudrivanja. Intelekt logičara je potpuno zaustavljen i nemoćan. Ovdje cilj postiže samo jednostavno i nevino (čisto srce); to je doista čudo ovog mjesta.

39. Put koji vodi Istinskom Znanju (Samyagjñāna) drugačiji je. Intelekt i svijest za shvaćanje ovoga su također drugačiji. Razlikuje se i puki

poznavatelj (tradicionalnih) spisa. Ali pravi prenositelj Savršenog Znanja, on je netko potpuno izvrstan i izuzetan.

40. Ovo tijelo puno vrijednosti se nemilosrdno rasipa i propada. Pohlepa za bogatstvom (svjetovni uspjeh) je samo podnevna sjena (koja kratko traje). Spoznajte (prepoznajte) Harijevu (Božju) moćnu Mayu (iluziju) na djelu, i zato padnite pred noge Svetaca.

41. Svetac djeluje kao lađa u oceanu Samsare (postojanja). I ti postani jedan od njenih putnika (koji se žele spasiti). Reci mi iskreno, tko bi te drugi, osim Njih, imao moć prevesti preko (do oslobođenja)?

42. Objedinjavanje Razlučivanja (Viveke) i Nevezanosti (Vairagyje) - onaj tko stvori ovaj sigurni "splav" za oboje; čak i da je teška neznalica ili poput kamena trom (Jadamudha), ni njemu tada ovaj silan ocean samsare neće biti nikakav problem.

43. Od šest božanskih atributa (obilježja) Svevišnjega Boga, 'Nevezanost' (Vairagya) je zaista najveće i prvo bogatstvo. To će dopasti samo u ruke (kao dar) onih čija je sudbina zaista najveličanstvenija; dok će drugima biti izvan dosega (neće im pripasti u udio).

44. Ako se ne obavljaju svakodnevne, propisane (dobre) dužnosti (Vihita Karma), pročišćenje uma (Čitašudhi) se ne može stvoriti (razviti). A shvatite čvrsto: dok um ne postane potpuno čist, sakupljanje (stjecanje) mudrosti i Znanja nikako se ne može postići.

45. Zbog toga smatrajte samo vršenje propisanih Dužnosti osnovnim i glavnim uzrokom stjecanja Znanja. Temeljitim izvršavanjem svakodnevnih i povremenih propisanih dužnosti (Nitya i Naimittika Karma) ispire se svaka unutarnja prljavština uma.

46. Kroz ovaj um – jednom kada se tako očisti – rađaju se Razlučivanje i Nevezanost. Tako se dolazi do obilja metoda i praksi za unutarnju i vanjsku

smirenost i samo-kontrolu (Šam i Dama). Tako će Spasenje u stanju izvan tijela (Videha Mukti) konačno (lako) doći do ruku (ostvariti se).

47. S oslobađanjem svih snova o 'dobrim rezultatima ili plodovima', a usredotočujući snagu uma prema (spoznaji), onaj tko potraži (istinsko) zaštitničko i konačno utočište kod Gurua (u obliku poniznosti), Njega Sadguru odmah sklanja (prihvaća) pod Svoje skute.

48. Odan (posvećen) pobožni vjernik s (Bhavikom) punom, nepodijeljenom srčanosti - bez apsolutno ikakvih usmjerenosti prema van (spoljašnjem obliku svijeta), taj, postigavši Spoznaju Jastva, doista postaje svjestan. Ne postoje druga sredstva ili putovi.

49. Međutim, ako se čak i uz svu ovu realizaciju ili "Stečeno Znanje" (također Znanje) osoba i dalje u svakodnevnom ponašanju okrene Adharmi (grijesima, pogrešnim postupcima) – taj čovjek će visiti poput trišankua: neće (imati sreće) tamo dolje ni na Zemlji, niti će uživati više (gore) u nebesima.

50. Vršenje Neznanja individualne duše (Jive) njezina je prava tendencija vezivanja za Samsaru (Svijet Pravritti). No (Nasuprot ovome), po dobivanju (ostvarenju) Spoznaje Istinskoga Jastva (Atma-Jnana), dolazi (rađa se) trajno Osamostaljenje i Izlazak (Nivritti) iz Samsare.

51. Pravi Spoznavatelj Jastva je neprestano slobodan od samopouzdanja. On (je oslobođen i pročišćen) te transcendira i prevazilazi Religijska Dužnost naspram Grijesi, Sretan naspram Ne-Sretan i slično. Prema njemu, o onom dobrom i zlom smještenom untar granica prirode ovog Svijeta – može se reći: što to onda znači za njega?

52. Na onom mjestu na kojem potpuno nestanu (otupe i smire se) svi mentalni sklopovi za tjelesni ego, u istom tom trenu zrači (Sveti mir) stanje Povlačenja, tišine i ravnodušnosti (Nivritti). Za pojedinačnu je Dušu (Jivu) upravo "Ovo" Spoznaja Božanskoga Najvišeg Oblika

(Paramatmasthiti). (Slušatelji neka to jasno razumiju i duboko ukorijene (znaju sa sigurnošću).

53. Sklonost obavljanju dužnosti (i vezivanju za rad – Pravritti) rezultira odnosima: evo Prijatelja, a ondje Neprijatelja. Ali s Izlaskom, Odvajanjem i Povlačenjem, stvar (krajolik) postaje nevjerojatno i krajnje "Čudna" i neočekivana. Jer, kada promatraš Svugdje Samo Sebe (I Sebe posvuda), odakle bi tada uopće mogao nastati prostor (temelj) prijateljstvu ili mržnji?

54. Ispred ovakvog "Besciljnog uživanja Neodredivog Najvišeg Stanja" svaka tuga, (štaviše, Bol i Smrt Tjelesnog Obličja) doista su tako krhki i jadni. Jer, zašto bi tada ikada bio spreman cmizdriti zbog beznačajne udobnosti zemaljskih stvari, jednom kada bude imao Ovu Nevjerojatnu Duboku Radost?

55. Čak i kada bi se ogromni obronci i planinski lanci ovosvjetovne, neizmjerne zemaljske boli iznenada obrušili na njega (Tako mudrog čovjeka), on se neće pomaći ni jedan milimetar od (mjesta) Staloženog Oslonca. Takav mudrac stoji apsolutno hrabar poput neosvojivog, samostojećeg divovskog Planinskog Lanca.

56. Bog daje Nevezanost (Vairagyju) onima kojima ukazuje Svoju iznimnu i veliku radost (Zadovoljstvo). On (zajedno) prepleće i usko veže za njih (tu dušu) Znanje o Razlučivanju Istine (Viveku), s Nevezanošću (Vairagyjom), te tako i spašava (pomaže joj da prepliva i prebaci preko na drugu Obalu Postojanja).

57. Slično jasnom odsjaju u zrcalu, netko tko čvrsto gaji (drži do nje u srcu) želju vidjeti (prepoznati sa sigurnošću) Svoj Istinski Oblik - takvom čovjeku postoje samo "Mjesta" za spoznaju: Jedno, na ovoj razini Zemlje (Bhu) ili - Drugi Prizor gore, na Najvišem Brahmaloka Svijetu. Ovdje Treće stanje nema!

58. Putem prinošenja Obožavanja (Yajne) samo ostvaruje "Ugodu, Utoljivanje Žeđi i Sitosti" brojnih Bogova (što vodi uspinjanju duše u Stanovište Predaka (Pitruloka)). Ali osoba kroz taj ritual može požnjeti samo (nagradu) kratkotrajnih 'Užitaka Plodova svojih ritualnih Obožavanja'; time apsolutno NEĆE biti postignuta Samo-Spoznaja.

59. (Isti je slučaj s postojanjem Nebesnih Dimenzija -) U dimenzijama Gandharva, Mahar, Janas, Tapas pa i same (najuzvišenije) Dimenzije Satya Loka (koje su pune sjaja, prebivaju visoko) Prizor Samoga Jastva (Atma Darshan) izuzetno je Nezgrapan, apstraktan i zapetljano teško dokučiv (Avivikt). I zato bi se svaki entitet (zainteresiran za Jasno shvaćanje Atma Darshana – Samo-spoznaje) isključivo poželio (čeznuo ponovo vratiti i okrenuti) povratku na Bhuloka (Svijet Smrtnika/Ljudi - kao jedinu istinsku i Pravu Arenu spoznaje!).

60. Jedino se "ovdje" (među Ljudima Zemlje) dade dostići i očistiti do kraja Čistoća uma i misli (Čita i Buddhi). I (kada se intelekt i srce usavrše) tada se slično "kristalnom zrcalu (Adarsh)", u njima zrcali Nepomućen Prizor Prirode Jastva (Atma Svarupe).

61. Postoji i Drugi Položaj (Brahmaloka). Svakako da se u njoj također jasno odražava Prizor Svemogućega Istinskog Jastva, međutim... Njegovo dostizanje (Njen put ka njemu) ispunjen je teškim stanjima, iscrpljujućim djelovanjima, zamorno dugim lutanjima i velikim neprestanim teškoćama.

62. To isprepletanje Maje je poput Zmijskog klupka. Iznutra, u crijeva prebacuje svu unutrašnjost na rub, zavrće sve... Dok u vanjskim okolnostima tako strahovitim obujmom drži "zarobljenog svakog putnika po udovima" (Koji ne može lako pobjeći). Pronađite mi tog heroja s toliko hrabrosti za preživljavanje njezinih prepreka i izbjegavanje obujma.

63. "Sjedite tu bez ijednog pokušaja (da progovorite i kažete). (Kada se već zna) Da ste u svojim džepovima donijeli pedeset Puta veću Vrijednost Iznosa. Izvucite ga (van da vidimo taj iznos na vidjelo). Taj Znanstveno-

Teoretski iznos je još uvijek izgleda u Tvojim Džepovima! (Vaš Brahman nalazi se isključivo skriven oko vašeg Džepa)"

64. (Upitavši) - Na (Taj povik), ubacivši hitro obadvije ruke - Dotični posjetilac vadi (snop omotan na brzinu). Brojeći dvadeset pet (brojeva - snopova/listova u svežnju) u svoti od Desetaka novčanica (10). Tih 25 listova se jasno izvadilo u svežnju (snopu) ispred svih.

65. Domaćinov se um rastopio u srcu (bio je duboko dirnut). Kakav sveznajući Maharaj! Položio je glavu pred Njegova stopala, s velikom čežnjom za Njegovim blagoslovom.

66. Tada mu Baba u tom trenutku reče: "Smotaj i spremi taj svoj svežanj Brahmana. Bez uništenja pohlepe, ne možeš nikada dostići Brahmana."

67. Onaj čiji je um vezan za stjecanje imetka, sinove, stoku i slično, kako će on dostići Znanje o Brahmanu ako se ne oslobodi preokupacije bogatstvom?

68. Opsesija bogatstvom je izuzetno teška muka; vrtlog želja je nepregledni ocean tuge; a krokodile ponosa i zavisti je teško podnijeti. Samo onaj tko je oslobođen želja može preplivati preko.

69. Pohlepa i Brahman u vječnom su i neprekidnom neprijateljstvu. Tu nema mjesta ni prilike za meditaciju. Kako bi tu mogla postojati istinska nevezanost (virakti) i oslobođenje? Pohlepna osoba propada u svom ponašanju.

70. U pohlepi nema ni mira, ni zadovoljstva, ni ikakve sigurnosti. Kada se i samo jedna pohlepa useli u um, sva duhovna praksa pretvara se u prah.

71. Onaj tko je neprestano vezan za loša djela i ono što su Šrutiji i Smritiji zabranili, takav čovjek ima nemiran i nestabilan um.

72. Njegovo se stanje naziva 'rastresenim umom' (Vikšipta). Uvijek je zapleten u loša djela, neprestano se valja u blatu osjetilnih užitaka i uopće ne vidi što je za njega korisno, a što štetno.

73. Čak i ako netko postane (teoretski) opremljen Znanjem o Brahmanu, ako se nije oslobodio želje za plodovima svoga rada, njegovo Znanje o Brahmanu je isprazno. On nije istinski Spoznao Sebe.

74. Kada netko dođe nešto tražiti, Sveci prvo procjenjuju njegovu sposobnost (kvalifikaciju). Daju mu točno onoliko i onako kako odgovara njegovoj prikladnosti.

75. Onaj u čijem umu danju i noću boravi samo tjelesni ponos i razmišljanje o osjetilnim užicima, za njega su Guruove upute samo iscrpljivanje, a trud mu je uzaludan u oba svijeta (materijalnom i duhovnom).

76. Onaj tko pokušava zakoračiti na duhovni put bez prethodnog pročišćenja uma, to je samo puko paradiranje njegovog intelektualnog ponosa, i zaista je samo uzaludan trud.

77. Stoga, treba govoriti samo ono što je ugodno (i korisno). Treba jesti samo onoliko hrane koliko se može probaviti. Inače dolazi do beskorisne probavne smetnje; to je svima dobro poznato.

78. "Moja je riznica prepuna. Dat ću svakome ono što želi. Ali prvo gledam sposobnost i snagu onoga koji prima; dajem mu samo onoliko koliko može podnijeti."

79. "Ako ovo saslušate s pažnjom, postići ćete svoju istinsku dobrobit. Sjedeći u ovoj svetoj džamiji (Masjidu), Ja ne govorim neistinu."

80. Ova rijeka nektara Svečevih riječi - ako netko zaroni u nju s iskrenom vjerom, postiže čistoću iznutra i izvana, jer se svaka prljavština ispire.

81. Takva je slava Sainatha! Kada bih je počeo opisivati, granice ne bi bilo. S čime bih uopće mogao usporediti tog neusporedivog? On je podređen isključivo čistoj ljubavi.

82. On je Majka svima. On je počivalište za tjeskobne i iscrpljene, drvo koje ispunjava želje onima koji traže Njegovo utočište, zaštitnička sjena za siromašne i slabe.

83. Neki, odbacujući svjetovni život (lijevajući vodu na njega), čuvaju tišinu u planinskim špiljama, prihvaćajući samoću, brižno usmjereni samo na vlastito spasenje...

84. Takvih Svetaca ima mnogo; oni ostvaruju samo svoj vlastiti cilj ili vlastiti duhovni napredak. Što ih briga za ostale?

85. Ali Sai Baba nije bio takav asketa (Mahant). Iako nije imao ni rodbine ni plemena, ni kuće ni imanja, ni žene ni djece, On je živio usred svijeta.

86. Prosio je hranu u pet kuća koristeći svoje dlanove kao posudu, živeći pod drvetom dvadeset i četiri sata dnevno. A ipak, uspostavio je svjetovni poredak i podučavao sve ljude kako se ispravno ponašati u svijetu.

87. Nakon što je učvrstio Svoje vlastito Stanje Brahmana, istrošio se za dobrobit i spasenje običnog naroda. Takvi veliki umovi (Mahamati) izuzetno su rijetki na ovom svijetu.

88. Blagoslovljena je ta zemlja, blagoslovljeno je to pleme. Blagoslovljeni su ti čisti roditelji, blagoslovljena je ta čista utroba koja je rodila ovaj besprijekorni dragulj!

89. Ljudi su bez muke naišli na kamen mudraca (koji pretvara sve u zlato), ali su ga mnogi odbacili misleći da je to samo običan kamen. Dugo vremena u Shirdiju nitko nije prepoznao ovog velikog Božjeg štovatelja (Bhagavata).

90. Baš kao kad bi dragulj pao na smetište i pronašla bi ga djeca; bacali bi ga posvuda i gazili po njemu kao po najobičnijem kamenu.

91. Bilo kako bilo, tako je ovaj tražitelj Brahmana bio zadovoljen riječima blagoslova. Ista je situacija i sa svima nama; trebali bismo napustiti taj teški put (pohlepe).

92. Sve dok postoji konzumacija vanjskih osjetilnih objekata - slušanje zvukova, osjećaj dodira, udisanje mirisa, gledanje vanjskih oblika - do tada nema stvarnog otpora osjetilnim objektima.

93. Bez obuzdavanja osjetila, bez povlačenja od urođenih (svjetovnih) sklonosti, nemoguće je promatranje Unutarnjeg Jastva i nemoguće je ostvariti to Znanje.

94. Čovjek prvo mora postati potpuno oslobođen svih želja, a zatim potražiti nepodijeljeno utočište u Sadguruu. Onaj tko je ispunjen takvom čvrstom vjerom, taj je dostojan Znanja o Atmanu (Samo-spoznaje).

95. Kada pet osjetila spoznaje (sluh, vid, itd.) odbace svoje odgovarajuće objekte, i kada sam um odlučno odbaci sve želje i sumnje (sankalpe i vikalpe)...

96. Dakle, kada se unutrašnjost tako povuče prema unutra, a intelekt napusti svoju funkciju donošenja sudova (određivanja), to je doista najviše stanje; to je nepromjenjivi Brahman.

97. Kada intelekt postane prazan od odlučivanja, kada i um postane Sama Svijest, tek tada osoba spoznaje Istinsko Ja, shvaćajući Ga kao jedno, bez ičeg drugog.

98. Kada se čovjek okrene od osjetilnih objekata, a osjetila se usmjere prema Atmanu, tada se istinska nutarnja radost (Nijasukha) odmah očituje. Sve ostalo osim toga je tuga.

99. Spoznaja Atmana, koja je prekrivena i skrivena preokupacijom osjetilima, izuzetno je suptilna i teško uočljiva. Metoda postizanja tog Vrhunskog Blaženstva vrlo je duboka za shvatiti.

100. Od običnog čovjeka pa sve do položaja Brahme (Hiranjagarbhe), onaj tko je nenavezan na užitke ovog i onog svijeta, samo je on ustoličen na stupnju Brahmana. Znajte da je on jedini istinski slobodan (Mukta).

101. Polako odvraćajući um od osjetilnih objekata, treba ga učvrstiti u obliku Atmana i tako prikupljati (jačati) Znanje o Sebi.

102. Odbacivanje uživanja plodova u ovom i onom svijetu, napuštanje dualnosti poput radosti i tuge - to je istinsko "uživanje" (plod) za mudrog čovjeka; to je sam Yoga Duhovnosti (Adhyatma Yoga).

103. U vodama oceana Samsare, neprestano zagrijanima podvodnom vatrom triju vrsta muke (božanskih, duhovnih/mentalnih, i od drugih bića), tko bi uopće mogao biti istinski sretan?

104. Zato, kako bi postigao vlastito oslobođenje, čovjek se treba ispuniti Saijevom milošću. Treba s poštovanjem čitati, slušati i duboko razmišljati o Njegovom Životopisu (Charitri).

105. Ovu Svetu Životnu Priču (Šri Sainath Charitru), ako je slušatelji budu slušali zajedno sa svojim sinovima, prijateljima i ženama, čudesne Babine lile (igre) donijet će im uspjeh u ovom svijetu i u onostranom.

106. Samo vrlo sretni i vjerni slušatelji osluškuju ove priče. Slušajući ih s izuzetno nježnim i mekim srcem, duboki mir donosi još veći mir.

107. U ovom neprekidnom vodopadu priča, sol djelovanja i ne-djelovanja (karmičkih okova) se otapa. Kroz vrata ušiju, predivan oblik Saija ulazi u same oči.

108. Slušanjem Njegovog Životopisa grijesi propadaju; slušanjem Njegovog Životopisa pobjeđuje se smrt (vrijeme); slušanjem Njegovog Životopisa slušatelji s lakoćom postižu vrhunsko veselje.

109. Slušanje pročišćava unutarnji um. Slušanje oslobađa od kruga rađanja i umiranja. Slušanjem slušatelji postaju sam Brahman, samim činom posvećivanja svega Brahmanu.

110. Takvo je ovo služenje Saiju; ono Njegove sluge uvijek čini slobodnima od želja. Njegovim istinskim bhaktama, Šri Sai Ram će uvijek pružati odmor i utjehu.

111. Čitanje ove knjige u dijelovima, ili njeno slušanje, proučavanje, promišljanje i duboko meditiranje o njoj - činite to svakodnevno, o slušatelji!

112. "Spoznao je da je Brahman samo Blaženstvo" (Anando Brahmeti vyajanat) - ovo je poznata mudrost iz Taittiriya Upanišade (Šruti). Baba je Svojim bhaktama prevodio (ponavljao) upravo tu istinu koju su utvrdili Šrutiji.

113. "Ne brinite ni najmanje. Budite uvijek ispunjeni radošću. Ne brinite sve do kraja svoga života." - Ovo je bio Babin svakodnevni savjet.

114. Dakle, utvrđivanje istine o Brahmanu glavna je svrha ovog poglavlja. Onome tko se preda Saiju, On će postati lađa za prelazak preko oceana postojanja.

115. Treba često govoriti riječi koje su korisne i uvijek činiti dobro drugima. Baba je, dajući primjer toga, Svojim ponašanjem pokazivao taj put.

116. Je li to logično ili nelogično - to je razlika u mišljenju koja je čisto osobna. Ono što donosi radost i zadovoljstvo običnim ljudima, to je glavni

fokus u ovoj knjizi.

117. To je i ovdje jedina svrha. Baba je poznavao i uzrok i posljedicu. Ono što je Njegov um želio da se dogodi, točno tako će se i ostvariti.

118. Priče koje izlaze iz Guruovih usta treba slušati. Njegove neshvatljive Lile (igre) treba iskusiti. Treba ih se sjećati, čuvati u sjećanju i prenositi drugima.

119. Ova divna Saijeva Životna Priča, ako se sluša s velikim poštovanjem, briše bijedu i slušatelja i pripovjedača. Loši dani za sve će proći.

120. Vidjevši Babine izvanredne Lile, koji to nesretnik ne bi ostao zapanjen? Već samim Njegovim viđenjem (daršanom) čovjek bi postao miran i stopio bi se s Njegovim lotosovim stopalima.

121. Ove jasne i detaljne priče o Saiju trebaju se slušati opuštenim i prostranim umom. Kada dođe takva radosna prilika, tko bi je besplatno odbacio?

122. U tom velikom vrtlogu sinova, prijatelja i supruga, zgrabljeni krokodilima požude, ljutnje i sličnoga, progutani od divovske ribe (Timingila) raznih bolesti, nošeni valovima mora nade...

123. Ponekad dođe napadaj tjeskobe koji prođe u trenu. Zbog dualnosti nastaju sukobi, ali zapletenost i dalje ostaje neprekinuta.

124. Čovjek bi trebao sam podučavati svoju dušu: "Ti si čisti Brahman. Postao si vezan samo zbog poistovjećivanja s tijelom, poput papige koja se veže za cijev."

125. "Zavaran si isključivo Moho-om i Mayom (iluzijom i vezanošću). Zbog toga si zaboravio svoju vlastitu istinsku prirodu. Probudi se sam! Brzo se vrati svome Istinskom Obliku!"

126. "Zbog zablude, zabluda je samo rasla. Konfuzija ponosa u tijelu i osjećaj 'Ja' i 'Moje' puka su fatamorgana. Saznavši to, pokušaj pronaći izlaz."

127. "Zašto bi trebao biti zapleten u taj svjetovni život usredotočen na 'ja i ti'? Dobro o tome razmisli. Odveži svoje svezane noge, ptico, i vini se visoko u nebo."

128. "Tamo gdje ima oslobođenih, postoji i vezanost; blizu vezanosti, prebiva oslobođenje. Idi s onu stranu oba ova stanja i ostani čist, ovladavši samim sobom, o dijete."

129. "To (dualnost) je samo relativno znanje. Sreća i tuga oboje su samo neznanje. Odbaci to i stekni Vrhunsko Znanje (Vigyana). Znanje o Brahmanu ti je na dohvat ruke."

130. "Sve dok u tijelu postoji osjećaj 'ja i ti', ne možeš vidjeti svoju pravu dobrobit. Odbaci to, pogledaj Sebe samoga! Odbaci tu uskogrudnost i škrtost uma."

131. "Netko tko je bogat poput Kubere (Boga bogatstva), a ipak luta uokolo proseći - to je krajnje propalo ponašanje i izopačenost uzrokovana neznanjem."

132. "Treba svakodnevno slušati svete i istinite spise. S vjerom treba slijediti riječ Sadgurua. Ostajući uvijek budan i svjestan, treba održavati stalnu fokusiranost (Anusandhan)."

133. Vidjevši njihovo plemenito ponašanje, ljudi će početi slijediti taj put samouzdizanja. Zbog njih će se nebrojeni ljudi s lakoćom osloboditi.

134. "Kada će doći takav trenutak? Kada će se dogoditi oslobođenje od okova samsare?" Onaj u čijem umu danonoćno gori ta duboka žudnja, taj će iznenada prekinuti svoje okove.

135. Pronalazeći samoću kad god je to moguće, sa čvrstim uvidom da je ovaj svjetovni život beznačajan, treba neprekidno prebivati u proučavanju spisa i promišljanju o Jastvu.

136. Umom ispunjenim predanošću i vjerom, u potpunoj poniznosti, ako se učenik ne preda potpuno (padajući ničice), Guru mu neće podariti blago Znanja.

137. Treba svim srcem i bićem služiti Gurua, istraživati prirodu okova i oslobođenja, te postavljati pitanja o znanju i neznanju; jer u Guruovim riječima leži punina i uspjeh.

138. Tko je Atman, a tko Paramatman — to nitko ne može objasniti osim Gurua. A bez potpune predaje, Guru neće dati ni zrnce Znanja.

139. Znanje koje pruži netko drugi osim Gurua ne može okončati kruženje u samsari, niti donosi plod oslobođenja, niti se ikada može učvrstiti u umu.

140. Stoga, bez Gurua nema Znanja; to je dobro poznato svim učenjacima. Za ostvarenje jedinstva Brahmana i Atmana, jedina moćna staza i utočište jesu stopala Gurua.

141. Zato bez oklijevanja, odbacujući svaki ponos i ego, priklonite se neprekidno i pognite glavu pred Guruovim stopalima.

142. Recite naglas: "Ja sam sluga Vaših slugu, jedina moja uzdanica jesu Vaša stopala." Učinite tu odluku čvrstom u svojoj duši.

143. Tada pogledajte Njegovo čudo! Guru, ocean milosrđa, uistinu će se zatalasati od samilosti i nositi vas iznad valova, podižući vas u Svoje vlastito naručje.

144. Stavit će Svoju ruku blagoslova i zaštite na vašu glavu, uništiti sve nevolje i patnje, spaliti sve nakupine grijeha i nanijeti vam sveti pepeo

(Udi) na čelo.

145. Tako je objašnjavanje Brahmana onom tragatelju bilo samo povod; u stvarnosti, tajna jedinstva pojedinačne duše i Vrhovnog Boga (Jiva i Shiva) u potpunosti je razotkrivena bhaktama.

146. A sada, kada je Maharaj posjedovao tako neusporedivu mudrost i duboko znanje, zašto je toliko volio šalu, humor i pošalice?

147. Takva sumnja se prirodno javlja u umu, ali ako se razmisli dublje, postoji samo jedan zadovoljavajući odgovor; poslušajte ga pažljivo.

148. Kada se razgovara s malom djecom i uživa u njihovom dječjem tepanju, govori li se ikada s njima o ozbiljnim temama odraslih?

149. Znači li to da prema njima nema ljubavi? Riječi to ne mogu opisati. Međutim, šala i zabava samo su vješti načini da im se prenese pouka.

150. Razumije li dijete kakva je bolest u njegovom trbuhu? Majka mu mora dati lijek, čak i ako dijete tvrdoglavo odbija piti.

151. Ponekad uz milovanje i tepanje, ponekad uz strogi pogled, ponekad uz ukor ili kaznu, a ponekad uz pun ljubavi zagrljaj...

152. Kako odrastaju, želimo im ispunjavati želje, ali davanje znanja prilagođava se prema tome je li njihov intelekt oštar ili trom.

153. Oni s oštrim intelektom shvaćaju brzo i pouka im ne oduzima ni trenutak. Ali za one s tromim intelektom potreban je izniman trud i strpljenje.

154. Svemoćni Sai, riznica Znanja, prvo procjenjuje kapacitet i čistoću svakog bhakte, pa mu tek tada udjeljuje bogatstvo Znanja u skladu s njegovim intelektom.

155. On posjeduje potpunu unutarnju spoznaju i sve zna unaprijed. Koje god sredstvo nekome odgovara, On mu propisuje točno takvu praksu.

156. Razmatrajući unaprijed sposobnost svakoga pojedinca, u skladu s njihovom spremnošću, Baba na Sebe preuzima brigu i teret Svojih bhakta.

157. Također, iako izvana izgledamo odrasli, pred tim ostvarenim Siddhom Saijem mi smo zaista manji od male djece, uvijek željni šale i zabave.

158. Baba je prava riznica humora. Što god netko žudi ili poštuje, On to u potpunosti ispunjava, održavajući Svoje bhakte mirnima i bezbrižnima.

159. Bilo da je netko mudra ili manje shvaćajna osoba, čitanjem ovoga razotkrit će se Vrhunsko Blaženstvo. Slušanjem će rasti želja za slušanjem, a promišljanjem se postiže zadovoljstvo u vlastitom Blaženstvu.

160. Ponavljanjem se rađa duhovna spoznaja, a dubokim meditiranjem neizmjerno ushićenje. Nastat će neprekidna i nesmetana sreća; takva je ova neshvatljiva Lila.

161. Tko god je srećom iskusio makar i najmanji dio ovoga, ostaje potpuno očaran i prikovan tijelom, riječima i umom. Neshvatljiva je Saijeva Lila!

162. Hemadpant se predaje pred Saijevim stopalima. Preko puta humora preneseno je Znanje, s jedinim ciljem dobrobiti bhakta, dok je tragatelj za Brahmanom bio samo povod.

163. Sljedeće poglavlje bit će još slađe; ono će u potpunosti zadovoljiti želje slušatelja. Skrivena čežnja moga srca detaljno je ispunjena.

164. "Ići ću k Madhavu, prenijet ću mu Babinu poruku, i kako sam primio Njegovu milost — poslušajte tu priču od početka do kraja."

Neka je blagoslovljeno. U svetom i moćnom djelu Šri Sai Satčarita, nadahnutom od Svetaca i Dobrih Ljudi, koje je spjevao poklonik Hemadpant, time završava sedamnaesto poglavlje pod nazivom "Kazivanje o spoznaji Brahmana".

II Neka ovo bude prineseno Gospodaru Sadguruu Sainathu II Neka bude dobro II

==

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharita || Poglavlje 18 ||

Obožavanje (slava) Šri Ganeši! Obožavanje Šri Saraswati! Obožavanje Šri Guruju! Obožavanje Šri obiteljskom božanstvu! Obožavanje Šri Siti i Ramchandri! Obožavanje Šri Sadguru Sainathu!

1. Slava Tebi, o Sadguru, Vrhovni i Vječni! Slava Tebi, o Sadguru, Tvorče Istine (Brahmana)! Kroz Svoje vlastito iskustvo pokazuješ da je ovaj svijet iluzija (nestvaran). O Vladaru Maye, slava, slava Tebi!

2. Slava, slava Tebi, Koji si bez početka i bez kraja! Slava, slava Tebi, Koji si iznad svih dualnosti (dvandva)! Slava, slava Tebi, Koji si oslobođen svih modifikacija (vikara)! Ti si Jedini koji podučavaš Znanju o Istinskom Jastvu.

3. Ako bi kip napravljen od soli zaronio u ocean da se okupa, bi li se ikada vratio? To se, naravno, nikada ne bi dogodilo. Tvoje stanje je upravo takvo (bezgranično i nedjeljivo, svatko tko Mu se približi, stapa se s Njim).

4. Vede i Šrutiji noć i dan raspravljaju o ovome (o prirodi Brahmana). A to Neshvatljivo, Ti si s lakoćom pokazao Svojim bhaktama samo vrhom Svog prsta.

5. Kada dođe onaj sretan i blagoslovljen trenutak (kada se postigne Guruova milost) i kada osoba uđe u Tvoje društvo (Tvoj zagrljaj), tada onaj tko je naš i onaj tko je tuđi (neprijatelj) – sve takve lažne podjele gube svoje mjesto i nestaju.

6. U prethodnom poglavlju, onoj svetoj priči, opisano je objašnjenje svežnja Brahmana, i kako je pohlepa onog tražitelja Brahmana postala prepreka (Znanju).

7. A sada, o slušatelji, poslušajte s poštovanjem priču o tome kako sam primio milost (od Babinog učenja). Razumjet ćete u svojim srcima kako Baba pokazuje pravi put.

8. Ovo je također jedna slatka priča. Ispričat ću vam je točno onako kako je bila. Slušatelji, radi vlastite duhovne dobrobiti, saslušajte je s mirnim i opuštenim umom.

9. Kada su slušatelji pozorni i puni poštovanja, govornik se ispunjava ushićenjem i poštovanjem. Izvor ljubavi puca u obama srcima, i oba postaju ispunjena blaženstvom.

10. Bez da im imalo mijenjaju shvaćanje (bez ometanja njihovih dosadašnjih vjerovanja), ovisno o sposobnosti (adhikaru) svakog pojedinca, Sveci im s velikom sigurnošću pokazuju put i daju im odgovarajuće upute.

11. Mnogi misle da se ono što je Guru poučio jednoga ne smije govoriti drugima, te da bi tako Guruove riječi postale neučinkovite (izgubile bi svoju moć).

12. Ali ovo je puka mašta i nepotrebno kompliciranje (beskorisna pompa). Bilo licem u lice ili čak u snu, Istinski Učitelji svakome prenose ispravno razumijevanje (dobar savjet).

13. Ako smatrate da ovo nije pouzdano (i zahtijevate dokaze), sjetite se primjera Budhkaushike Rishija. San u kojem je primio inicijaciju (i otkrio) Ramrakša Stotru, prepričao je svima (kako bi i drugi imali koristi).

14. Guru je poput kišnog oblaka, koji s ljubavlju izlijeva vodu vlastitog Blaženstva. Zašto bi to trebalo skrivati? Pijte je do mile volje i dajte i drugima da je piju.

15. Držeći djetetovu bradu za njegovo zdravlje i nježno ga napajajući

lijekom iz samilosti - to je bio Babin način (Njegova vještina podučavanja).

16. Njegov put nije bio tajan. Kako je (kojom metodom) ispunio želju Svog bhakte, pa makar i nenadano, poslušajte sada pažljivo.

17. Blagoslovljeno, zaista blagoslovljeno je društvo Sadgurua! Tko bi uopće mogao opisati njegovu veličinu? Prisjećajući se svake Njegove izgovorene riječi, unutarnje prosvjetljenje (inspiracija) snažno izvire (nadolazi).

18. Obožavanjem Boga s ljubavlju, služenjem i poštivanjem Gurua, postiže se ono što se jedino preko Gurua može spoznati (Guru-gamya). Svaka druga metoda (sredstvo) je isprazna i bezvrijedna.

19. Ovaj put samsare (svjetovnog života) ispunjen je ometanjima (vikshepa) i neznanjem (avarana), zbog čega je pun prepreka. Ali svjetlost Guruovih riječi jasan je i nepogrešiv vodič, pokazujući put bez ikakvih smetnji.

20. Guru je vidljivi Bog. On je Brahma, Višnu i Mahešvara (Šiva). Guru je, uistinu, Najviši Bog. Guru je Vrhovni Brahman.

21. Guru je majka, Guru je otac. Ako se Bog naljuti, Guru te štiti; ali ako se Guru naljuti, nitko te ne može spasiti - ovo trebate uvijek imati na umu.

22. Guru je onaj koji pokazuje put djelovanja (Pravritti) i onaj koji vodi kroz hodočašća i zavjete na putu povlačenja (Nivritti). On podučava i dužnost i odvajanje, a On je ujedno i onaj koji objašnjava Vede i Šrutije.

23. Otvarajući oči intelekta, Sveci nam pokazuju radost i proslavu Istinskog Jastva (Nijarupa). Oni ispunjavaju čežnje (želje) pobožnosti, iznimno su nježni i ispunjeni samilošću.

24. Tada želje za osjetilnim užicima (vasane) blijede; čak i u snu čovjek

govori samo o Spoznaji (Gyan). Zbog moći Guruove milosti, blizanci – Razlučivanje (Viveka) i Nevezanost (Vairagya) – padaju pravo u naše ruke.

25. Kada se dogodi susret s pravim, svetim osobama, kada im se služi i kada ih se voli, sam bhakta postaje poput drveta koje ispunjava želje (Kalpataru). Sav njegov umor (trud i patnja) se otklanja.

26. Uvijek bismo trebali biti usredotočeni na Istinu (Sat), slušati priče o Svecima i klanjati se pred njihovim stopalima. To će oprati sve naše grijehe.

27. Kada je Lord Reay bio guverner provincije, vlada Crawforda bila je preokrenuta i svrgnuta. U to je vrijeme jedan poznati čovjek (imenom Sathe) započeo sa štovanjem (bhakti) Babe.

28. Smatrao je da su tri vrste patnje u svijetu besmislene. Njegov je posao i trgovina pretrpio gubitke, i osjećao je veliko gađenje prema svjetovnim stvarima. Uzeo je svoj vrč za vodu i otišao.

29. Njegov je um postao iznimno nemiran i nestabilan, mislio je da treba otputovati na neko daleko mjesto. Čvrsto je odlučio potražiti utješnu samoću.

30. Kada se čovjek (duša) nađe u iznimnim poteškoćama, u očaju se sjeti Boga. Tada bhakta počinje zvati i trčati za Gospodinom (tražeći Ga).

31. Ali bez povlačenja loših karmi (duškarmi), Božje ime ne dolazi na usne. Tada Gospodar Svijeta (Jagjethi), vidjevši njegovu ljubav (i vjeru), uređuje mu susret sa Svetima.

32. Tako se dogodilo i ovom bhakti; bio je iznimno uznemiren promatrajući (stanje) svijeta. Tada su mu njegovi prijatelji dali brz savjet. Poslušajte ovo.

33. (Prijatelji su mu rekli:) "Zašto ne odeš u Shirdi vidjeti Moćnog (Sve-

sposobnog) Sainatha? Moli Mu se za pomoć; On je vrlo samilostan Svetac."

34. "Zadobivanjem društva Svetaca (pa makar samo na trenutak), nemiran um postaje miran, te se odmah veže uz Gospodinova stopala. Nakon toga je teško odvratiti se od Njegova puta."

35. "Ljudi iz raznih zemalja odlaze tamo i valjaju se u prašini na Saijevim stopalima. Tko se ponaša prema Maharadževoj naredbi, njegov je cilj ostvaren kroz služenje Njemu."

36. "Takva je Njegova ogromna slava; znaju Ga i mladi i stari. Ako Mu dođete s usrdnom molbom, oslobodit ćete se patnje."

37. "Shirdi je danas sveto mjesto; i hodočasnici tamo putuju noć i dan. Možete to i sami otići provjeriti (i saznati kakvo je iskustvo). Viđenje (Daršan) sa Svecem uvijek je korisno i na dobro."

38. "To je kao kad obilan oblak iznenada donese kišu na zabrinutog i neuglednog seljaka u vrijeme suše, ili kad je netko iscrpljen od gladi i pred njega se stavi obrok sa pet različitih delicija (Panchpakvanna)."

39. Savjet njegovih prijatelja jako mu se svidio i on ga je prihvatio. Odlučio je sam doživjeti to iskustvo i krenuo je prema Shirdiju.

40. Stigao je u selo, dobio Saijev Daršan i pao ničice pred Njegovim stopalima. Njegove oči odmah su se napunile mirom i osjetio je duboko zadovoljstvo.

41. Vidjevši kako Baba sjedi usredotočen (na Njegovo postojanje kao Čisti, Osvijetljeni i Vječni Brahman), njegov um postao je iznimno radostan i sretan.

42. Osjetio je: "Ovo je zbog mog prošlog zasluženog blagoslova, zbog kojeg sam uspio dosegnuti ova Njegova stopala." Dobio je potpuni mir i

spokoj vidjevši Ga (Darshanom).

43. Njegovo prezime je bilo Sathe i imao je veliku čvrstoću uma. Marljivo i s velikom predanošću (kao zavjet) počeo je čitati knjigu 'Guru Charitra' (priče o prethodnim Gurujima Dattatreya tradicije).

44. Kada je tjedan čitanja (saptah) bio gotov u noći, Baba mu se obratio (i dao mu daršan) u obliku sna (ili vizije). Baba je Svojom vlastitom rukom uzeo svetu knjigu i objasnio njezino značenje Satheu.

45. (Baba je,) sjedeći Svojim ustaljenim načinom na Svom mjestu, postavio Sathea ispred Sebe i uzevši knjigu 'Guru Charitra', počeo mu davati (pružati) rječita i detaljna objašnjenja.

46. Baba je detaljno prepričavao i objašnjavao tekst baš kao što 'Puranik' (onaj koji pripovijeda o Puranama) objašnjava priče. Sathe Ga je strpljivo i pozorno slušao s čistom smirenošću, i s divljenjem (s poštovanjem).

47. Sathe je počeo duboko razmišljati: "Kakva je ovo nestvarna stvar (dogodila mi se)?" Bio je jako zadivljen i grlo mu se stegnulo od velike ljubavi.

48. "Mi smo oni koji spavamo s glavom oslonjenom na tamu neznanja i koji spavamo hrčući vezani uz stranu materijalnih želja, a ti si nas, o Samilosni, probudio!"

49. "Gledajte, čak i u ovako nepogodnom vremenu (kasno noću), Ti si me probudio tapkajući (moje rame) kako bi mi podario napitak besmrtnosti (Piyusha) Guru Charitre, o Milosrdni."

50. Tako, nakon što mu se ukazala ova vizija, Sathe se zaista i probudio. Zatim je cijelu ovu nevjerojatnu priču, točno kako se dogodila, prenio Kakasahebu Dixitu.

51. Rekao je (Dixitu): "Prijatelju, ne mogu sasvim razumjeti njezino značenje. Zna je samo svemogući Baba. Kakasaheb, ako ti nemaš ništa protiv, pitaj ga molim te detaljno."

52. "(Pitaj Ga) Treba li knjigu početi čitati iznova ili je ovo bio zadnji put? Upitaj Babinu unutarnju želju o ovome kako bi i moj um napokon našao smiraj."

53. Tada je Kaka, našavši pravo vrijeme, ispričao san Babi i upitao: "Bože, što si ovom vizijom pokazao i želio reći Satheu?"

54. "Znači li to da bi trebao nastaviti Saptah ili bi ga trebao zaustaviti na ovoj točki? Molim Vas, sami objasnite tu viziju i pokažite im put."

55. "Moja molitva pred Vašim stopalima je samo ovo. Sathe je veliki pobožni bhakta, molim Vas, smilujte mu se i uslišite njegove želje."

56. Tada je Baba naredio (i rekao): "Pusti ga (neka se pročita) još jedno izdanje. Ovu svetu Guruovu knjigu čitajući, bhakte postaju čisti (nepomućeni)."

57. "Svatko tko čita ovu knjigu izvući će (od nje) dobrobiti i bit će blažen. Bog će mu se umilostiviti i on će biti oslobođen svjetovnih okova."

58. Dok je Baba sve ovo govorio, ja sam mu masirao noge i počeo se čuditi u srcu te se uzbudio u umu.

59. (Mislio sam,) "Kako je ovo uopće moguće, Baba? Sathe je dobio plod i nagradu tako lako u samo sedam dana, a moje su godine i godine samo tako prošle."

60. "Sathe je napravio samo jedno čitanje Guru Charitre i to od svega sedam dana, a ja ju čitam (i to redovito) već četrdeset godina, zar se to ne bi trebalo uzeti u obzir?"

61. "Jedan dobiva nagradu i naklonost (samo nakon) u sedam dana; a rad drugog se ne isplaćuje (čak ni nakon) punih četrdeset godina. Slično ptici Chataka (koja pije samo iz svježih kapi kiše), kad će moj oblačić milosti (napokon se smilovati i) donijeti mi (očekivani) pljusak?"

62. "Hoće li taj dan ikada doći? Hoće li ovo najistaknutije (lice) među Svecima, biti zadovoljno (i smilovati mi se)? Hoće li ispuniti želje moga srca i hoće li me on uputiti i podučavati?"

63. Šri Guru Sai, zaštitnik svojih obožavatelja, pazite na Njegova čudesna djela! Čim se takva pomisao stvorila u mom srcu, On ju je (smjesta) odmah razabrao i znao.

64. Čak i kada su unutar srca i uma zarobljeni oblaci (od loših preduvjerenja), na tisuće (na milijune) i loših i dobrih želja počinju rasti jedna po jedna (i nestajati u nekoj zabludi ili sumnji). Sve to Baba vidi i raspoznaje.

65. "Ono o čemu um može misliti, ni naš ga neprijatelj ne može zamisliti." Ovo je zasigurno poznato i uobičajeno. Iako (možda) drugi to i ne bi znali, ovaj je veliki Gospodar takve stvari prepoznavao trenutno (bez greške i istog trena).

66. Ali ta iznimno suosjećajna majka pohranjuje sve uvrede u svoj trbuh; samo kad osjeti da je vrijeme povoljno (prikladno), ona nježno otklanja te greške.

67. Znajući što mi je bilo na umu, Baba mi je tada rekao: "Ustani, otiđi kod onog Shama i donesi mi od njega petnaest rupija."

68. "Sjedni kod njega nakratko. Neko vrijeme malo pričajte i razgovarajte. Zatim, uzmi onu Dakshinu (donaciju) koju će ti dati, i vrati se brzo natrag meni."

69. Samilost se probudila u Sai Nathu. Pod izlikom traženja Dakshine, rekao mi je: "Sada, idi odmah! Idi, zatraži i donesi od Shama rupije za mene."

70. Kad mi je On tako naredio, tko bi se usudio i dalje sjediti ispred Njega? Sjedenje bi značilo nepoštivanje. Uzeo sam Njegovo dopuštenje (blagoslov) i odmah ustao.

71. Zatim sam odmah otišao. Shamarao je također izašao van iz kuće. Upravo se bio okupao i baš je vezao svoj dhotar (tradicionalna odjeća oko struka).

72. Njegovo kupanje tek je završilo. Noseći opranu odjeću (dhotar), počeo je popravljati nabore i pjevati Gospodinovo ime svojim usnama.

73. Upitao me: "Zašto si ovdje usred svega? Čini se da si došao ravno iz Masjida (džamije). Zašto ti je nemir tako izražen na licu? Zašto si danas došao sam?"

74. "Sjedni ovdje malo, upravo sam se okupao. Evo, samo da završim s vezanjem ovog dhotara. Idem samo prinijeti malo vode (na oltaru) za Boga. Smatraj da sam se vratio odmah."

75. "Dok ti žvačeš paan (list betela), ja ću obaviti postupak puje (molitve), a onda ćemo u miru razgovarati."

76. Madhavrao (Shama) je ušao unutra. Na njegovom prozoru nalazila se sveta knjiga (Pothi) 'Nath Bhagvat'. Slučajno sam je uzeo u ruke.

77. Kad sam nasumce otvorio knjigu, nevjerojatno, ali počeo sam je čitati upravo na onom mjestu koje sam ujutro ostavio nedovršenim!

78. Bio sam jako zapanjen u svom umu. Baba se pobrinuo da dovršim ono isto čitanje koje sam jutros zanemario (ostavio napola), ispunjavajući mi

tako taj zavjet (niyam)!

79. Niyam znači svakodnevno zavjetno čitanje s posvećenom pažnjom dok se ne dovrši. Ne bi trebalo ostavljati tu praksu nedovršenom, niti bi se onaj tko je čita trebao odmicati sa svog mjesta (dok ne pročita).

80. A sada mi je jedna mala anegdota pala na pamet u toku ovog pisanja (i ne može se preskočiti). O slušatelji, poslušajte je s poštovanjem. Riječ je o ovom 'Nath Bhagvatu'.

81. Kakav je taj 'Nath Bhagvat'? On je ispunjen čistom esencijom Guruove (ili Božanske) odanosti (Bhakti Rasa). Dixit, onaj koji je primio Saijevu milost, imao je zavjet svakodnevno čitati ovu knjigu.

82. Zbog uzdizanja ovog svijeta (i spasa cijelog čovječanstva), Narayana je zasijao jedno sjeme (mudrosti) na Brahmanskoj (božanskoj) zemlji, a zatim je Narada to sjeme prenio i ono je izraslo u klasu žita (klasu duhovne mudrosti).

83. Vyasa (Badarayani) je skupio to žito i podijelio ga na deset oblika. Zatim ga je Shukadeva izvršio žetvu (odvojio zrnje od pljeve) te ga smjestio na gumu Parikshitija (i očistio taj klas žita u Puranama).

84. To je mjera kojom su ga mjerili Sridhara Swami (koji je napisao svoj komentar na Srimad Bhagavatam) i Swami Janardana (Guru od Ekanatha). A Nath je to učinio raspolovljenom blagovaonskom hranom (obrocima prepunim sočnosti) kako bi mi u njoj mogli uživati.

85. Njegovo jedanaesto pjevanje (Skandha), doista je rudnik Blaženstva ljubavi i odanosti! Svaki dan, to svetište od trideset i dva dijela (poglavlja) svakodnevno čita Dixit.

86. Preko dana on je to objašnjavao, a noću je čitao (Ekanathov) Bhavartha Ramayana. Čak je i ta knjiga bila smatrana (njegovom) Guruovom

zapovijedi, a od strane Dixita je tretirana s autoritetom.

87. To je srž blaženog nektara odanosti. Smatra se drugim utjelovljenjem Dnyaneshwarija. Ekanathova dobrota prema Maharaštri bila je beskrajna!

88. Nakon jutarnjeg kupanja, svakodnevne molitve (Nityanema) i Saijeve puje, te nakon što se poštu ostalim bogovima i božanstvima prinese naivaedya (hrana) i niranjan (svjetlost), On je završio te obrede.

89. Zatim bi zajedno sa slušateljima, u detalje, podijelio prasad od mlijeka te obavivši taj lagani obrok, i poštujući svoju svakodnevnu obvezu, s poštovanjem započeo čitanje (ove) Pothi (svete knjige).

90. Koju vrstu slatkoće (ovog djela) je Tukaram, onaj koji se bio u potpunosti predao Bogu, doživljavao osamljeno na brdu Bhandara (nakon što je napravio tisuće čitanja)? Tko bi uopće to mogao opisati?

91. Ova velika božanska i blagoslovljena (sveta) knjiga; Dixit je bio vjerni učenik! Stoga, radi uzdizanja duša, svemoćni Sai naredio je njezino čitanje.

92. Nema potrebe odlaziti u šumu. Bog se (izravno) očituje u pjesmi od Uddhave (Uddhava Gita, tj. jedanaesto pjevanje Bhagavatama). Oni koji to s vjerom čitaju, dobivaju očito (jasno i brzo) dostignuće Boga (spoznaju Boga).

93. To je bolji razgovor između Krišne i Uddhave (koji se nalazi ovdje) od razgovora Krišne i Arjune u Mahabharati (Bhagavad Gita). Ovo su prave upute u Bhagavatamu iz Nathovih dragih i punih ljubavi riječi.

94. Bilo kako bilo, ovo je blagoslovljena knjiga (prasadika grantha), zajedno s Dnyaneshwarijem (koja je poznata kao Bhavartha Deepika). Samilosni gospodar Sainath poticao je svakodnevno čitanje tih dviju knjiga u Shirdiju.

95. Baba je poslao i Sakharam Hari Jogu također. Imao je točno određeno (zakazano) vrijeme za dolazak u Satheov dom. (Satheova wada je bila mjesto za ovo). Ovo je bio vrlo koristan duhovni put za bhakte.

96. Svaki dan on (Jog) bi nekima od bhakta vrlo brižno omogućio svakodnevno slušanje (ovih knjiga). Uvijek žudeći za spasenjem Njegovih bhakta!

97. Kako je nedokučivo Babeino vješto vodstvo i blagoslov! Svakome bi bhaktima davao drugačije upute, a opet bi to uvijek prilagodio na način (i to kroz razne metode). Bilo da su bili blizu (Njega) ili su bili vrlo daleko, Baba je bio u njihovim srcima vrlo blizu Njima.

98. Iako je uvijek sjedio u Masjidu, uvijek je nekom zadavao razne zadatke. Dajući im (bhaktama) snagu, On bi kroz njih sam obavljao i dovršavao to djelo!

99. Bapusaheb Jogu On je (često) govorio neka čita Pothi (svete knjige) u wadi (kući za stanovanje hodočasnika i posjetitelja). I on bi to poslušno i vjerno čitao svaki dan, a mnogi slušatelji su se pridruživali kako bi ga saslušali.

100. Jog je također svakodnevno, nakon popodnevnog jela (objeda), posjećivao Babu. Položio bi glavu na Babina stopala, uzeo Udi, te mu zatražio dopuštenje (kako bi čitao svetu knjigu).

101. Ponekad bi čitao 'Dnyaneshwari', ponekad bi u radosti i velikom zanosu počeo čitati i posvetio se 'Nath Bhagvatu'. Zatim bi održao predavanja o njegovim značenjima.

102. Nakon primanja ovog dopuštenja (naloga), mnogi posjetitelji bi došli u posjet Babi. Zatim bi (Baba) neke (koje je sam htio) hitno (smjesta) poslao dolje da odu preslušati svetu knjigu.

103. Ponekad, kad bi im se pripovijedala sažeta kratka priča, i samo što bi je slušatelji pozorno uhvatili u uho svoga uma (karnaputī), Baba bi rekao: "Sada ustani, idi do Wade preslušati (čitanje) one svete knjige (Pothi)."

104. Čim bi taj bhakta pun poštovanja prišao slušanju svete knjige, u njoj bi se pojavila priča upravo onakva kakvu su dotad pratili, i to bi samo dodatno učvrstilo i razjasnilo smisao prethodne (Babeine) priče (time dajući objašnjenje za oboje)!

105. Prekrasne riječi Dnyaneshwara u 'Dnyaneshwariju' ili divan glas Ekanatha, poslužile su kao doslovni prijevod Babinih vlastitih priča! Za slušatelje je ovo bila zaista ogromna (potpuno nova i čudotvorna) tajna (iznenađenje).

106. Čak i kada nije dobio uputu (nalog) da bi trebao započeti na nekom određenom dijelu svete knjige, Jog je nastavljao čitati od mjesta priča i prethodnog pripovijedanja.

107. Bhagavad Gita i Bhagavat - ovo su bile (i sada jesu) jedine dvije glavne i temeljne knjige! A upravo te bitne istine Bhagavat Dharme, Jog je svakodnevno čitao iznova.

108. 'Dnyaneshwari', što je (Dnyaneshwarov) komentar (i interpretacija) o Giti, koji se još naziva i 'Bhavartha Deepika'. Jedanaesto pjevanje iz Bhagvatame ('Nath Bhagvat' iz Ekadash Skandha), koje postavlja glavne osnove duhovnosti (po Ekanathovim riječima).

109. I tako sam i ja, u skladu s tom svakodnevnom praksom (čitanja), uvijek prisustvovao i sudjelovao u čitanju ove svete knjige Bhagavat. Ali jednog određenog dana, tu se dogodila neka vrsta poremećaja.

110. Upravo kada sam bio na pola puta neke priče u mom čitanju, društvo posjetitelja i bhakta otišlo je iz Masjida u hram (u Džamiju). Odjednom sam prekinuo svetu knjigu na njezinoj polovici, pa sam samo brzo otrčao

gore (k njima).

111. Svi oni htjeli su slušati Babine vlastite izgovorene priče; samo Babine i još mnoge druge u (našem) srcu, te zanemarujući čitanje svetih spisa Bhagavate za (još neku) puku igru. Tako bi propala sva ugodnost i sreća njihove meditacije!

112. To je upravo razlog zašto mi se, s osjećajem neodoljivog nagona i hitnosti, tada činilo da Bhagavat nije trebao ostati nepročitan. To je velika moć Babine privrženosti, toliko da ljubav počne izbijati sa samim sjećanjem!

113. Bilo kako bilo, završilo se i pripovijedanje i razgovor (o Bhagavati); pod-priča ovdje također završava. Shama je (također) obavio svoju molitvu, a onda je gospoda izašla (van).

114. (Tada sam rekao Kamu), "Hej, stigla je poruka od Babe; pa evo upravo ju nosim sa sobom k tebi. Rekao mi je: 'Idi i donesi petnaest rupija od Shama kao Dakshinu'."

115. "Dok sam samo sjedio radeći (Njegovu) službu, odjednom te se On sjetio. Rekao mi je: "Ustani, otiđi kod Shama; donesi Dakshinu (petnaest rupija) i dođi natrag sa mnom."

116. "Zatim sjedni u njegovu kuću (i ostani ondje). Samo na trenutak razgovaraj s njime (podijeli neke vijesti s njim). Govori i odgovori na nešto onome drugome (pričajte o bilo čemu), a onda se ti odmah vrati k meni."

117. Kada je Madhavrao (Shama) slušao sve te stvari (poruku), bio je posve zapanjen (iznenađen i zatečen). Zatim je, govoreći onih petnaest rupija u smislu naklona, odgovorio: "Smatraj tu Nakshinu našom Dakshinom (naklonom)!"

118. Zatim sam mu rekao (njegov odgovor) (i rekao Shami): "U redu, pusti

(budi na tom jednom cilju) (odradimo sad to)! Vezao sam (upravo sklopio) (ovih petnaest rupija - namaskara) petnaest namaskara oko svoga struka, (samo da te pitam nešto). No za sada samo dođi dođite razgovarati na trenutak (pričati); Upravo sam to zato rekao."

119. (Rekao mi je Shama), "Koje to priče želite da vam kažem, pa mi reci (pričaj mi). Samo ispričajte i olakšajte i zasitite uši moga srca! Ili (zašto bi mi trebali raditi), zašto ne bismo prekinuli ili odbacili grijehe ovim putem i zaronili u najčišću i bezgrešnu Babinu 'Yashagangu' (slavnu svetu rijeku)!"

120. Tada je Madhavrao rekao, "Sjedni ovdje. Sve ovo su samo razne šale našeg dobrog Gospodara (sve je to samo Božja igra). Svi to već odlično znate! (Opustite se ovdje i) samo malo odmorite i pričekajte."

121. "Izvoli, ovo je za tebe - uzmi si jedan list (za motanje betela), malo kath (odrezani list betel-oraha, začin)! Čune (paste) i orasi za žvakanje nalaze se unutra u kutiji. Dolazim nazad za samo sekundu s kapom i odijelom."

122. "Babine božanske igre i lila nemaju kraja. Koliko mnogo ti mogu uopće ispričati o tome! Zar ni ti sam nisi vidio sasvim dovoljno (čuda) otkad si prvi put došao ovamo u Shirdi?"

123. "Ja sam odavde i sasvim običan seoski momak (mještanin iz mog sela), a ti si ipak pravi gradski dečko (građanin)! Što bih ti o njima još i trebao ili uopće mogao ispričati pred vama o takvim sasvim neshvatljivim Babinim radnjama i lilama! (neistražena i misteriozna)!"

124. Rekavši: "Evo me (dolazim)," Shama je ušao natrag u kuću, ponudio poštu (latice cvijeća, svetu travu, list za poštu itd.) svome Bogu, brzo obukao svoju kapu (kapa se redovito nosi s Dhotarom) i došao natrag sjesti uz mene u razgovor.

125. "Božja (čudesna) neopisiva Igra! Kakva li je njena prava i tajanstvena

vještina i ko je to uspio doznati? Ovoj divnoj Igri (Njegovih misterija) ne vidi se kraj; On je u nju preuzeo cijeli svijet, no sam je (potpuno neoženjen) ostao slobodan u igri (razdvojen, čist)."

126. "Vi ste tako puni obrazovanja i razni strastveni poznavatelji mnogih mudrosti; A mi ostali sasvim smo bezumne seoske neznalice! Neće se i ne može u naš um nimalo smjestiti nikakvo čudo, niti ćemo mi ovdje shvatiti niti malo takvih tajanstvenih priča o Babinoj (lili) slavi!"

127. "Ali što, zar nemaju neke (posebne) poruke ili upute i objašnjenja za mene, pa on zašto bi vas sada slao k meni? Njegovi razlozi uvijek su takve prirode da ih nitko i ni pod kakvim opravdanjima za sada ni najmanje uopće ne shvaća, jer nitko ih ne posjeduje (kao npr. oni ljudi u selu) - ne radi se o takvoj vrsti uobičajenog raspoloženja."

128. "Sad kad je tema iznijela upravo ovu, također, sad mi na pamet izlazi upravo još jedna izvrsna i zanimljiva priča (neka prigodna priča od ranije). I evo tako sad (i usputno ovdje), razgovarajmo malo, i mi ćemo samo malo uljepšati naše vrijeme razgovora na neko vrijeme u nekom miru!"

129. "Pripovijedam ti sada vrstu priče koja se odvila u ovom gradu i selu (stvarnom pričom i iskustvom) odmah ovdje pored nas (odvijala nam se pred očima). Svaka molitva (oslobađanje okova ili briga u nama) kako je ikada zamisli, bit će predata (istom nekom drugom oslobođenju) k Njemu (ispunjena).

130. Ponekad i sam Gospodar Baba (ispituje, tj. iskušava)! Koliko se onako (ili na koji sve načina i mjeri) Bog voli u srži ljudske podloge posvetiti ljudima? Ovdje samo ljubav i čistoću isključivo od strane posjetitelja iskoristi, kako bi baš to bila prilika prikladna za Njegove (osobne) prve uobičajene duhovne pouke (ili oslobođenje u umu)!

131. I samo je bilo potrebno da čujem zvuk i tu riječ "Upadeša" (duhovna poduka), a moja bi odmah počela svraćati na moju pamet natrag prema

svim uputama od Gospodara prema onoj 'Guru Charitri' knjizi o snu za Sathea (iz prijašnje priče)! Isprva i odmah kao sam bljesak na trenutak, sjajna i prodorna munja počne svjetliti u mojem srcu i usmjeriti me baš tu!

132. Nije li ovo bila Shamina (ili Babina preko Shame) zamisao? Bila je to ideja kako bi se donijela stabilnost mom nemirnom umu usred Masjida. Neshvatljiva su Babina djela.

133. Bilo kako bilo, taj nemir koji se probudio, uspio sam potisnuti natrag u um. Moja želja da čujem priču udvostručila se; stoga, dopustite mi da je ispunim.

134. Zatim, kada su pomalo započele priče i razgovori o Babi, moj um počeo je osjećati duboku radost vidjevši Njegovu ogromnu ljubav prema bhaktama.

135. Shama je nastavio i počeo pričati još jednu priču, rekavši: "Bila jednom jedna gospođa iz obitelji Deshmukh (Deshmukhin). Gledaj, njoj je palo na pamet da bi trebala potražiti društvo Svetaca."

136. "Čuvši za Sai Babinu slavu, ta je gospođa došla u Shirdi zajedno s ljudima iz Sangamnera, s velikom željom i ljubavlju za Babinim Daršanom."

137. "Ona je bila majka Khashabe Deshmukha, a zvala se Radhabai. S dubokom vjerom u Saijeva stopala, primila je Njegov daršan."

138. "Njezin daršan bio je potpun i savršen. Sav umor od puta je nestao. Osjetila je duboku ljubav prema Njegovim svetim stopalima i tada se sjetila svog zadatka (svoje svrhe dolaska)."

139. "U njenom srcu postojala je snažna čežnja: prihvatit ću Svemogućeg Saija za svog Gurua; On će mi dati prave upute (Upadeša) kojima ću ostvariti svoj duhovni cilj."

140. "Gospođa je bila starije životne dobi, a njena vjera u Babu bila je iznimna. 'Moram dobiti nekakvu duhovnu uputu', čvrsto je odlučila u svom srcu."

141. "'Sve dok mi Baba osobno ne šapne mantru u uho, sve dok me ne učini primateljicom Svoje milosti, do tada neću nigdje otići'."

142. "'Mantra mora izaći iz Saijevih usta. Ako je primim od bilo koga drugog, bit će nečista. Neka me sveti Šri Sai, predvodnik Svetaca, učini dostojnom Svoje milosti'."

143. "Donijevši takvu čvrstu odluku u svom srcu, ta je gospođa odbacila i hranu i piće te stupila u štrajk glađu."

144. "Ionako je već bila stara, u želucu nije imala ni zrnca hrane, a nije popila ni jedan gutljaj vode. Njena odlučnost da dobije uputu bila je nevjerojatna."

145. "Tri dana i tri noći starica je postila. Čekat će s postom sve do smrti, do onog dana kada će joj Baba napokon dati duhovnu uputu."

146. "Pomislila je: 'Bez primanja mantre, koja bi bila svrha mog dolaska u Shirdi?' Na mjestu gdje je odsjela, sjela je u prosvjed i izložila se krajnjoj opasnosti."

147. "Potpuno se odrekla hrane i vode. Podnoseći tu strogost tri dana, gospođa Deshmukh postala je iscrpljena i utonula u potpunu letargiju."

148. "Zabrinuo sam se," reče Shama, "'Ova situacija nije nimalo dobra. Što bi se moglo izroditi iz ovoga? Starica se uopće ne boji smrti'."

149. "Tada sam otišao u Masjid, sjeo pored Babe i s velikim Ga poštovanjem upitao o Njegovoj svakodnevnoj dobrobiti."

150. "Baba je rekao: 'Shama, što ti je danas na umu? Jesu li vijesti dobre? Onaj Narayan Teli se jako uznemirio; neprestano me muči'."

151. "Vidjevši staričinu tvrdoglavost, već sam bio jako uzrujan. 'Kako da se ovo zapravo riješi?', odlučno sam upitao Babu."

152. "'Kakva je ovo Tvoja tajanstvena čarolija, o Bože? Tvoju Igru nitko živ ne može razumjeti. Ti sam dovodiš ljude jednog po jednog u ovo selo, a onda nas pitaš za savjet!'"

153. "'Ona stara gospođa Deshmukh, potpuno bez hrane i vode, posti već tri puna dana s čvrstom namjerom (da dobije tvoju milost).'"

154. "'Starica je nevjerojatno tvrdoglava, a njena vjera u Tvoja stopala je nepokolebljiva. A Ti je nisi udostojio ni jednog pogleda. Zašto dopuštaš da se tako pati?'"

155. "'Ionako je slaba poput suhog drveta, a k tome i izuzetno odlučna i nepokolebljiva. Sasvim je jasno da će bez hrane izgubiti život.'"

156. "'Ljudi će govoriti da je starica došla po daršan sa željom za duhovnom uputom, a Sai Baba nije imao milosti i pustio ju je da umre od gladi.'"

157. "'Baba, molim Te, nemoj dopustiti da se takve loše glasine šire. Reci joj ono što je za njeno dobro. Zašto je ne blagosloviš i ne ukloniš ovu opasnost?'"

158. "'U njenom krhkom tijelu nije ostalo nimalo snage. Životni dah će je napustiti, starica će umrijeti, a Ti ćeš za to pretrpjeti veliku sramotu.'"

159. "'Ovaj njen teški zavjet zadao nam je mnogo briga. Ako, ne daj Bože, starica premine, dogodit će se ogromna nesreća.'"

160. "'Starica se odlučila na mučeništvo! Bez pokazivanja Tvoje samilosti, ja za nju ne vidim nikakvog izlaza. Molim Te, reci joj nešto Tvojim vlastitim ustima.'"

161. Ovdje se ovo poglavlje približava svom kraju. Želja slušatelja da saznaju što se dalje dogodilo bit će zaista ispunjena u sljedećem poglavlju, prožeta čistim nektarom ljubavi.

162. Slušajući s poštovanjem o tome kako je s ljubavlju Baba dao upute toj starici (u sljedećem poglavlju), srušit će se temelji neznanja u svakom slušatelju.

163. Hemadpant pronalazi svoje potpuno utočište pred Saijevim stopalima i pada ničice pred slušateljima. Da biste s lakoćom prešli ovaj ocean svjetovnog postojanja, budite spremni pažljivo slušati.

Neka je blagoslovljeno. U svetom i moćnom djelu Šri Sai Satčarita, nadahnutom od Svetaca i Dobrih Ljudi, koje je spjevao poklonik Hemadpant, time završava osamnaesto poglavlje pod nazivom "Kazivanje o mojoj primljenoj milosti".

II Neka ovo bude prineseno Gospodaru Sadguruu Sainathu II Neka bude dobro II

==

|| Ovdje započinje Šri Sai Satčarita || Poglavlje 19 ||

|| Naklon Šri Ganeši || Naklon Šri Sarasvati || Naklon Šri Guruima || Naklon obiteljskom božanstvu (Kuladevata) || Naklon Šri Sitaramchandri || Naklon Šri Sadguruu Sainathu ||

1. Suptilniji od najsuptilnijeg, veći od najvećeg. Od samog Brahme do najmanje vlati trave – Sai je prisutan u svakoj stvari u ovom svemiru.

2. Iako je Njegova Istinska Priroda (Bog) baš takva, ipak se u srcu javlja želja da Ga se vidi tjelesnim očima u određenom obliku i boji.

3. Ljudi s puno ljubavi prinose Suncu svjetlost svijeća i arati (obrede štovanja), ili praveći kip Ganeše od jaggeryja (smeđeg šećera), ponovno mu taj isti šećer prinose kao dar (naivedyu).

4. Ili, uzimajući pregršt vode iz golemog oceana, prinose mu tu istu vodu natrag kao žrtvu (arghya). Na prvi pogled, ovo se čini sasvim nelogičnim (besmislenim).

5. Sunce i ocean su neizmjerno moćni i veliki, ali oni gledaju samo na čistu vjeru (bhav) svojih bhakta. Tu nema mjesta raspravi što je logično ili nelogično; njima je stalo isključivo do časti i poštovanja koje bhakta iskazuje.

6. "Prijateljstvo se rađa iz zajedničkih osobina i nesreća" – to je opće pravilo (zakon prirode). Ipak, spoj fizičkog tijela i vječne Duše (Atme) je nevjerojatna i neizbježna iznimka ovog pravila.

7. Po svojoj su prirodi ovo dvoje potpuno različiti, ali njihova je bliskost izvanredna. Jedno se ne osjeća potpunim bez drugoga i ne mogu živjeti razdvojeno ni na trenutak.

8. Stoga, iako je ovo tijelo prolazno (nasmrtno), a Duša nepromjenjiva i neuništiva, njihova međusobna ljubav je neizmjerna, i to je upravo ono što ih drži zarobljenima u ovom krugu rađanja i umiranja (Samsari).

9. Duša je po prirodi 'Mahat' (velika božanska moć). Još suptilnije od nje je 'Avyakrut' (neočitovano stanje). To je Prostor (Akash) i nevidljiva Priroda (Prakriti), koju nazivaju i Mayom.

10. Suptilniji od svih njih je Puruša (Vrhovno Biće), gdje sva osjetila i um dolaze do potpunog mirovanja. To je Vrhovni i konačni cilj. To je Čisti Brahman.

11. Takva vječna Duša (Atma) unutar ovog svijeta izgleda kao da djeluje u skladu s Mayom i svojim prošlim djelima (karmom). Ipak, u svojoj je suštini ona nepromjenjiva i sasvim bezgrešna (nevezana), baš poput čistog kristala.

12. Čisti kristal može izgledati crveno, crno ili žuto – reflektira onu boju koja je oko njega. Ipak, on ostaje potpuno netaknut, čist i odvojen od svih tih boja.

13. Poput fatamorgane s vodom u pustinji, iluzije blistavog srebra koje vidimo u običnoj školjci ili kad nas u mraku preplaši obično uže misleći da je zmija.

14. Nametanje iluzije "zmije" običnom užetu nema nikakvog temelja. Isto tako, onaj ponos "ja sam ovo tijelo", samo je lažno ropstvo za već ionako Oslobođenu Dušu.

15. Duša (Atma) se u potpunosti razlikuje od tijela, uma, osjetila i životnog daha (prane). Ona je Samoisijavajuća, Čista Svijest, lišena svakog oblika i mana.

16. Sve dok postoji vezanost za tijelo, intelekt, um i pranu, postoji i osjećaj

"ja sam onaj koji djeluje" i "ja sam onaj koji doživljava"; stoga je i iskustvo sreće i tuge neizbježno.

17. Koliko je samo sićušno jedno sjeme stabla banyana! Ipak, u sebi skriva moć rađanja divovskog stabla. Bezbrojna takva sjemena počivaju u plodovima stabla, a u svakom sjemenu nalaze se milijuni drugih stabala.

18. Takva stabla, nastala iz nebrojenih sjemenki, služit će kao svjedočanstvo sve do kraja svijeta (Pralaye). Na posve sličan način, s pažnjom promatrajte ovaj prividni (manifestirani) svemir.

19. Vječnost, neustrašivost, sloboda, neovisnost i dostizanje Najvišeg Gospodina (Paramatme) – upravo to je istinski uspjeh ljudskog bića i ispunjenje jedine svrhe ovoga rođenja.

20. Nema konačnog Oslobođenja (Mokše) bez potpunog Znanja. Znanje se ne može postići bez Odricanja (Virakti). Sve dok um istinski ne shvati i ne prihvati da je ovaj svijet prolazan (nestalan), u njemu se neće ni probuditi sjeme odricanja.

21. Hodajući putem tog varljivog i prolaznog svijeta, vizija nam se magli uslijed iluzije svijeta. Putnik (duša) se tako na pola puta nađe u zabludi i ne zna kojim smjerom uopće treba nastaviti.

22. Ovaj privid svemira samo je iluzorna igra Maye na Čistoj Svijesti. Cijeli ovaj svjetovni poredak prolazan je poput običnog sna, pa zašto onda trošiti u njemu svoj trud uzalud?

23. Kao što, probudivši se iz sna, sam san u potpunosti nestaje, na isti način, onaj tko je čvrsto utemeljen u svojoj Pravoj Prirodi, ne mari i zaboravlja na ovaj svjetovni (materijalni) život.

24. Bez spoznaje osobnog jedinstva s Istinskom Dušom (Atmom), bez osvjetljavanja Njene Prave Prirode, nemoguće je prekinuti okove tuge i

zabluda; tada ne postoji pravo duhovno buđenje!

25. Iako je Put Znanja nadmoćan nad svima ostalima, Baba ga je podučavao ljudima danju i noću. Ipak, većini redovitih ljudi najčešće bi savjetovao Put Odanosti (Bhakti).

26. Opisujući slavu Puta Znanja, govorio je kako je on sličan plodu voća *Ramphal*. S druge strane, put Bhakti uspoređivao je s jedenjem voća *Sitaphal* – to je alat prepun jednostavne i nevjerojatne slatkoće!

27. Bhakti (Odanost) je blistavi, slatki Sitaphal, dok je Znanje zreli, puni Ramphal. I jedno i drugo voće je izvanredno ukusno, ispunjeno sokom i posjeduje jednako čudesan miris.

28. Plod Ramphala iznutra je pun sočnog mesa. Međutim, onaj tko ga ubere i pažljivo ostavi da dozrije (u slami), ili onaj tko s puno strpljenja čeka da potpuno sazri na samom stablu – tek taj može osjetiti svu njegovu slast.

29. Ramphal je ukusan i sladak tik do svoje peteljke dokle god s vremenom zrije. Međutim, ako padne na tlo i pukne, uništen je. Svoj vrhunac najčišće slatkoće postiže tek potpunim i sporim dozrijevanjem.

30. Samo onaj tko zna na pravi način uzgajati i njegovati ovaj plod može i istinski okusiti takvu slast. Voće Sitaphal, s druge strane, ne zahtijeva takav golem trud; uz malo pažnje, daje ogromnu vrijednost.

31. Za Ramphal (Put Znanja) postoji stalna opasnost od pada. Na tom putu, čak ni sami mudraci nisu nikad potpuno slobodni od straha. Tek kad uistinu pobjedonosno ostvare samoozbiljenje (siddhi), sigurni su, no dotad nije dopuštena ni najmanja bezbrižnost.

32. Zbog ovoga je sam Sai, kao ocean milosti, golemu većinu svojih učenika poticao da usvoje Put Ljubavi, Odanosti i stalnog ponavljanja

Gospodinovog Imena (Namasmarana).

33. Čak i sam Gospodin Krišna rekao je Arjuni da je predana meditacija neizmjerno bolja od pukog prikupljanja suhoparnog znanja. Da bi oslobodio bhakte od vezanosti za svjetovno biće, Baba je također preporučivao ovu stazu.

34. Bilo kako bilo, ispričat ću vam sada onu istu priču o ovoj temi koju sam napola ostavio i nisam dovršio u prethodnom poglavlju. Molim vas slušatelje, budite pozorni i poslušajte.

35. Jedna vrlo stara i oslabljena starica donijela je tvrdu i nepokolebljivu odluku te započela postiti do smrti kako bi ishodila i dobila mantru od Sai Babe.

36. Vidjevši njezino mučno stanje i shvativši ozbiljnost situacije, Madhavrao (Shama) se prilično uplašio pa je otišao zastupati njezin slučaj pred Babom, točno onako kako ste ranije čuli.

37. Iz Saijeve božanske misli proizašla je moćna svjetlost ovoga učenja. Neka ona usmjeri sve vjernike i u potpunosti im osvijetli njihov pravi put!

38. Postupajući prema Babinom nalogu, Madhavrao je tako došao sa mnom i počeo pripovijedati ovu predivnu priču; stoga, nastavimo i dopustimo da nas ona vodi dalje.

39. Rekao je: Vidjevši takvu zadivljujuću upornost kod te starice, Baba ju je blagoslovio i svojom milošću u potpunosti promijenio njezine misli i namjere. Njegov skup priča uistinu je inovativan.

40. Baba ju je tada nježno i puno ljubavi pozvao: "O Majko, zašto si započela ovakav težak štrajk glađu? Zašto si se oslonila na misao o umiranju?"

41. Svakoj udanoj ili starijoj ženi obraćao bi se isključivo s 'Majko'. Učenicima i muškarcima govorio bi 'Kaka', 'Bapu' i 'Bhai' (stric, gospodin, brat). U Njegovim načinima oslovljavanja krila se preslatka novost.

42. Njegova nutrina bila je posve natopljena ljubavlju; Njegove su riječi oduvijek bile nevjerojatno milozvučne. On, Šri Sai, zaštitnik bespomoćnih, duboko je suosjećao s umornima i napaćenima.

43. Pozvao ju je zatim pred Sebe, smjestio tik do Sebe te joj je vlastitim rukama s mnogo ljubavi predao tajni ključ Svoga Gurua i vlastitog duhovnog vodstva.

44. Kako bi utišao patnje ovog materijalnog života i u potpunosti ugasio žeđ Svojih žednih sljedbenika (baš poput žedne ptice Chakore), Baba je pustio da padne kiša istinske Božanske Svijesti na nas; uživajte i vi sada u tom blagoslovu (priče).

45. Rekao joj je: "Majko, molim te, reci mi pravo. Zašto uzalud mučiš svoj život? Pogledaj, ja sam samo obični Fakir koji moli za komadić hrane od vrata do vrata. Umjesto toga, pogledaj u me s potpunom ljubavlju i vjerom."

46. "Iskreno ti kažem, ja sam tvoje dijete, a ti si moja majka. Samo usmjeri sada punu pozornost na me. Ispričat ću ti jednu čudesnu stvar od koje ćeš osjetiti nevjerojatnu blagost."

47. "Imao sam sjajnog Gurua! Bio je to moćni Avaliya (Svetac), pravi ocean milosti. Služio sam ga dugo vremena sve dok ne bih potpuno pao s nogu od iscrpljenosti, ali ni on meni nikada nije šapnuo nikakvu mantru na uho!"

48. "U mom srcu također je gorjela snažna želja da ga ni pod koju cijenu ne napustim, da provedem golem trud i svakako izvučem te tajne riječi mantre ravno s njegovih usana."

49. "Na samom početku ošišao mi je glavu (kao znak posvećenosti). Nakon toga zatražio me da mu dam dva novčića (dvije paise). Odmah sam mu ih predao te krenuo žarko moliti za tajnu mantru."

50. "Moj Guru bio je osoba u kojoj se nije krila niti najmanja želja; postigao je puninu samoga sebe. Što će Njemu obična dva novčića? Kako uopće onoga tko stalno potražuje novac od svog učenika i dalje možeš zvati bićem slobodnim od svih strasti?"

51. "Ne puštaj nipošto takve (svjetovne) sumnje blizu svog srca! On, naravno, nije imao želju za nikakvim pravim kovanicama s ulice. Nije takva priroda Svetaca. Kakve koristi oni imaju od zlata i blaga?"

52. "Vjera (Nistha) i Strpljenje (Saburi) – to su bila ta dva novčića! Ništa drugo od toga. Predao sam mu ih odmah na licu mjesta. Tako je moj Guru-Majka postao u potpunosti zadovoljan sa mnom!"

53. "To strpljenje, o majko, je najveća hrabrost (Saburi). Nemoj mu nikada okretati leđa ni napuštati ga. Kad te god zadese goleme poteškoće u životu, ono će biti brod koji će te sigurno prenijeti na drugu stranu oceana svjetovnog postojanja."

54. "Ta sposobnost izdržljivosti je prava snaga svake osobe. Ona udaljava sve grijehe, brige i siromaštvo. Saburi vrlo vješto suzbija sve prepreke te tjera sve strahove u stranu."

55. "Onaj tko vlada Strpljenjem (Saburi), ovladava uspjehom! Pred njom nevolje bježe na sve strane gubeći se po putevima. Onima koji ovise o njoj nepoznat je i najmanji trn nepromišljenosti."

56. "Saburi je prava škrinja dragulja svakog karaktera. Ona je kraljica dobrog promišljanja i razbora. Istinska Vjera (Nistha) i Strpljenje (Saburi) su voljene rođene sestre, a obje su neprocjenjivo drage kao i sam život."

57. "Bez Strpljenja, stanje ljudskog bića u ovom svijetu je neizmjerno bijedno. Iako može postati golem učenjak (pandit) ili izuzetno vrli čovjek po svemu ostalom, bez Strpljenja, sva je njegova egzistencija beskorisna."

58. "Iako je Guru istinski i nevjerojatno svemoćan, on za duhovni napredak svejedno očekuje intelekt i budnost svoga učenika! Pripazi, zato snažna vjera (Nistha) u Guruova Stopala uvijek zahtijeva čvrstu moć Strpljenja (Saburi)!"

59. "Postoji običan kamen, a postoji i blještavi dragi kamen (poput rubina ili dijamanta). Ako sjedneš brusiti oboje trljajući ih na oštraču, običan kamen ostat će kamen i dalje, no dragi će se tek tada pretvoriti u predivan dragulj!"

60. "Metoda oblikovanja (samskara) je za oboje ista. No, zar će i onaj obični komad stijene poprimiti sjaj dragog kamena? Dragi kamen zasjat će oštrim žarom s bezbroj strana, dok će kamen zadržati tek svoju glatku osobinu i ništa više."

61. "Čak punih dvanaest godina proveo sam kraj Njegovih (Guruovih) stopala! Guru je odgajao mene malenoga dok nisam stasao. Nikad, baš nikad nisam oskudijevao ni hranom ni odjećom, jer se neopisiva ljubav krila duboko u Njegovom srcu!"

62. "Moj Guru je zaista bio pravo utjelovljenje potpune odanosti i nježnosti, a usto je osjećao pravu bezgraničnu ljubav za svoje učenike. Rijetki su oni ovdje s Guruima poput moga. To osjećajno i radosno jedinstvo jednostavno je nemoguće riječima pretočiti i opisati!"

63. "Koji izraz lica da smislim a da njime opišem tu Božansku Ljubav? Dok bih Ga samo promatrao, moje oči zastale bi ukočene na svome mjestu, posve apsorbirane u duboku meditaciju; oboje bi tada potonuli u oblak najčistijeg blaženstva. Gledati na bilo koju drugu stranu osim Njegovog lica postalo je nešto meni sasvim strano."

64. S ljubavlju sam danju i noću promatrao lice svoga Gurua. Nisam osjećao ni glad ni žeđ. Bez mog Gurua, moj je um bio nemiran.

65. Bez Njega nije bilo prave meditacije. Bez Njega nije bilo drugog cilja. On je bio moje jedino i neprestano utočište. Zaista je čudesno to Guruovo umijeće!

66. To je bilo sve što je moj Guru od mene očekivao. Nikada nije želio ništa više od ovoga. Nikada me nije zanemarivao; uvijek me štitio u svakoj nevolji.

67. Ponekad bih boravio tik uz Njegova stopala, a ponekad bih bio daleko preko oceana. Ipak, nikada nisam bio lišen radosti Njegove prisutnosti. Uvijek me čuvao svojim milosrdnim i brižnim pogledom.

68. Baš kao što majka kornjača hrani svoje mlade samim svojim pogledom, takav je bio i način mog Gurua. On je o svojoj djeci brinuo usmjeravajući svoj pogled na njih.

69. Majko, sjedeći u ovom Masjidu, govorim ti čistu istinu i to drži za sigurno. Moj Guru nikada mi nije šapnuo nikakvu mantru na uho, pa kako bih je onda ja mogao prišapnuti tebi?

70. Kornjačin pogled pun ljubavi – to je ono što donosi radost i potpuno zadovoljstvo njenim mladima. Majko, zašto se uzalud toliko mučiš? Ja ne poznajem nikakve (tajne) upute (mantre).

71. Kornjača se nalazi na jednoj obali rijeke, dok su njeni mladi na drugoj, pješčanoj obali. Ona ih odgaja i njeguje isključivo svojim pogledom. Sva ta jurnjava za tajnim mantrama potpuno je uzaludna!

72. Zato, idi sada i pojedi nešto. Ne dovodi tako svoj život u opasnost. Samo usmjeri svoju punu pažnju na mene i najviši duhovni cilj sam će ti doći u ruke.

73. Gledaj u mene s potpunom i isključivom odanošću, a ja ću na isti način gledati tebe. Moj me Guru doista ničemu drugom nije podučio.

74. Nema potrebe za usvajanjem obilja teških duhovnih praksi niti za proučavanjem mudrosti šest sustava filozofije (Šastri). Dovoljna je samo potpuna vjera da je Guru taj koji sve stvara i sve uništava (rješava sve).

75. Stoga je Guruova slava uistinu neizmjerna! Guru je utjelovljenje Brahme, Višnua i Šive. Onaj tko uistinu spozna Njegovu pravu prirodu, taj je blagoslovljen u sva tri svijeta."

76. Podučena na ovaj način, ta se priča duboko urezala u um stare gospođe. Položivši glavu na Maharajina (Babina) stopala, s poštovanjem je prekinula svoj zavjet (post).

77. Slušajući ovu priču u cijelosti i uviđajući njenu potpunu prikladnost, moj je um bio ispunjen radosnim čuđenjem dok sam razmišljao o njezinu dubokom značaju.

78. Vidjevši ovu Babinu Lilu (božansku igru), grlo mi se stegnulo od vrhunskog blaženstva. Preplavio me osjećaj ljubavi i duboke ganutosti, a prava i istinska uputa snažno mi se urezala u srce.

79. Vidjevši kako mi se grlo stegnulo i ganuto stanje, Madhavrao mi reče: "Što je bilo, Annasaheb? Zašto ste tako ganuti? Zašto tako mirno i šutke sjedite?"

80. "Ima nebrojeno ovakvih divnih Babinih priča. Koliko bih ti ih tek mogao ispričati?" – i baš dok je Madhavrao tako govorio, začuli smo zvonjavu zvona.

81. Svakoga dana oko podneva, neposredno prije jela, bhakte bi odlazili i sjeli u Masjid. Obavljali su potpunu i propisanu puju (molitvu) Babi, prinoseći mu mirisnu pastu, rižu, vodu za pranje stopala i ostale ponude.

82. Nakon toga bi Bapusaheb Jog izveo 'Pancharati' (arati s pet svjetiljki). S dubokom ljubavlju i odanošću mahao bi svjetiljkama, dok bi okupljeni bhakte glasno pjevali pjesme Aratija.

83. Jasno najavljujući taj Arati, zvono je počelo snažno zvoniti (zvon-zvon). Tada smo se uputili prema Masjidu i time je želja moga srca bila ispunjena.

84. Ovaj podnevni Arati (Madhyan Arati) obavljali bi zajedno muškarci i žene. Žene bi stajale gore, unutar Masjida, dok bi muškarci ostajali dolje u dvorištu (mandapu).

85. Uz odjekivanje povoljnih instrumenata i radosnu zvonjavu činela, svi su tada puni radosti i zanosno pjevali Arati iz sveg glasa.

86. Stigli smo tako do vrata mandapa. Arati je bio u punom jeku uz glasne zvukove. Skupina muškaraca gusto je ispunila stube pa uopće nije bilo mjesta za prolaz prema gore.

87. U svom umu sam pomislio kako bih trebao ostati ovdje dolje sve dok Arati ne završi, a tek po završetku otići gore, blizu Babe, zajedno s ostalima.

88. Međutim, čim sam to pomislio, Madhavrao se već probijao i penjao uz stepenice. Uhvatio me čvrsto za ruku, povukao za sobom i doveo me u neposrednu Babinu blizinu.

89. Baba je sjedio na svom uobičajenom mjestu, mirnog uma pušeći chilim. Ispred Njega, Jog je mahao Pancharatnijem, dok je u lijevoj ruci držao zvono i zvonio.

90. U tom ushićenju Aratija, Madhavrao je sjeo s Babine desne strane i smjestio mene tik do sebe, okrenutog licem prema Babi.

91. Tada je Baba, istinska inkarnacija mira i vrhunski dragulj među

Svecima, progovorio Svojim slatkim glasom: "Kakvu je to Dakshinu (donaciju) pripremio i poslao za mene Shamarao?"

92. Odgovorio sam: "Baba, ovaj Shamarao je već tu, sjedi ovdje. Umjesto Dakshine on Ti donosi svoje naklone; rekao je da Vam se umjesto novca preda onih petnaest naklona."

93. Baba reče: "Dobro. A jeste li i razgovarali o nečemu? O čemu ste vas dvojica pričali? Ispričaj mi sada detaljno o čemu ste razgovarali."

94. "Ostavi priče o naklonima. Nego, kakav je bio vaš razgovor? Kakve ste sve priče tamo dijelili? Ispričaj mi to sada u potpunosti."

95. Moja vlastita želja da mu ispričam tu priču bila je ogromna. Jeka Aratija glasno je odzvanjala. Ipak, to blaženstvo u mom srcu više se nije moglo obuzdati te se prelilo preko mojih usana.

96. Baba, koji je dotad bio naslonjen na jastuk, nagnuo se naprijed kako bi pozorno saslušao priču. I ja sam se primaknuo Njemu i započeo svoje pripovijedanje.

97. "Baba, sve o čemu smo tamo razgovarali doživio sam kao iznimno slatko mom srcu. A među svim tim, našla se i priča o onoj starici, ispunjena potpunim čudom."

98. "Kada mi je Shamarao ispričao tu priču, postala mi je jasna Tvoja nedokučiva priroda. Kao da si, pod krinkom te same priče, na mene izlio Svoju neizmjernu milost i podario mi najvažniju uputu."

99. Na to će Baba, pun izuzetne znatiželje: "Hajde, ispričaj mi tu cijelu priču! Da čujem i ja kakvo je to čudo u njoj i kakva je to milost podijeljena!"

100. Budući da sam tu priču čuo tek maloprije, a uz to se i duboko urezala u moj um, prepričao sam je Babi vrlo tečno. Vidjelo se da je Njegov um

iznimno obradovan.

101. Tako sam mu potanko ispričao sav taj događaj. Baba je sa srcem pozorno slušao, a onda mi se obratio riječima: "Ovo trebaš uvijek držati blizu svoga srca."

102. Potom me s velikom radošću ponovno upitao: "Zar nije preslatka ova priča koju si čuo? Je li se ukorijenila u tvome umu? Jesi li shvatio njezinu istinsku svrhu i značenje?"

103. Odgovorio sam: "Baba, slušajući ovu priču, napokon sam pronašao svoj pravi mir. Čežnja i nemir mog uma nestali su i sa sigurnošću sam prepoznao Put."

104. Zatim mi je Baba rekao: "Naši su načini doista potpuno drugačiji. Zadrži samo ovu jednu priču čvrsto u svom srcu i bit će ti od nemjerljive koristi."

105. "Potpuno i jedino ispravno znanje jest Znanje o Atmi (Duši). Kako bi se to znanje steklo, potrebna je meditacija (Dhyan). Ta meditacija nije ništa drugo nego potpuno utemeljenje u samoj Duši (Atmi). Tek kroz to tvoj um može postići istinsko zadovoljstvo."

106. "Oslobodivši se svih oblika vezanosti i strasti (Eshana), usmjeri meditaciju na Onoga koji prebiva u apsolutno svakom živom biću. Tada će meditacija biti savršeno pravilna i dostići ćeš onaj Cilj koji se mora dostići."

107. "Ja sam Utjelovljeno Znanje, Čista Svijest i Gusto Blaženstvo! Shvati da je upravo to Moja prava Priroda i uvijek meditiraj na nju."

108. "No, ako ti se čini preteškim meditirati na to (na oblik bez svojstava - Nirguna), tada se usredotoči na Moj manifestirani oblik (Saguna). Zadrži Moj fizički lik u mislima od glave do pete, promatraj ga u svom umu, i danju i noću."

109. "Kada na taj način budeš meditirao o Meni, tvoj um postat će stopljen s Mojim. S vremenom, svaki osjećaj razlike između 'meditatora', 'samog čina meditacije' i 'objekta meditacije' potpuno će nestati i izblijedjeti."

110. "I kada se ovo trojstvo konačno otopi u Jedno, meditator se pretvara i stapa u Apsolutnu Svijest. To je najviša i konačna svrha svake meditacije. Tako ćeš iskusiti blaženo jedinstvo s Vrhovnim Brahmanom."

111. "Kornjača boravi na ovoj obali rijeke, dok su njezina djeca preko, na onoj obali. Ne pruža im ni kap mlijeka, niti tjelesnu toplinu, a ipak im samo njen pogled daje potpuno majčinsko hranjenje."

112. "Njezini mladunci neprestano meditiraju o svojoj majci. Za njih ne postoji potreba da išta drugo čine. Nije im potrebno ni mlijeko, ni obično jelo, ni stočna hrana; pažljivi majčin pogled jedino je što im treba za preživljavanje."

113. "I taj kornjačin pogled koji na njih pada – to je živi pljusak nektara besmrtnosti! Mladi se tako napajaju izvornim blaženstvom. Upravo takva veza (jedinstvo) mora se stvoriti između Gurua i njegovog učenika."

114. Čim je Baba ove riječi izgovorio naglas, istovremeno je utihnuo i prestao glasni grmljavinski zvuk Aratija. Svi okupljeni uglas su uskliknuli: *"Neka je vječna slava Šri Satchidananda Sadguruu!"*

115. Obred i Arati u potpunosti su završili. Zatim je Jog pristupio da Babi prinese slatki kameni šećer (Khadisakhar), a Baba je naprijed ispružio svoje ruke.

116. Uvijek slijedeći svoju rutinu i s puno ljubavi, Jog mu je s poštovanjem u ruke spustio cijeli pregršt kamenog šećera te se ponizno naklonio.

117. Svu tu količinu šećera koja Mu se našla u rukama, Baba je potom prebacio (usuo) pravo u moje ruke te rekao: "Budeš li pamtio i držao ovu

priču u srcu, i tvoje će stanje postati jednako slatko poput ovog šećera."

118. "Kao što je ovaj kameni šećer ukusan i sladak, tako će biti ispunjene i sve želje tvog uma. Tvoje će potpuno dobro i blagostanje biti čisto, i svaka unutarnja žudnja bit će namirena."

119. Tada sam se s dubokim poštovanjem naklonio pred Babom i zatražio Ga samo taj blagoslov: "Ove Tvoje riječi blagoslova sasvim su mi dovoljne! Molim Te, preuzmi brigu o meni (čuvaj me)."

120. Baba mi odgovori: "Slušaj ovu priču pažljivo. Razmišljaj i duboko kontempliraj (Manana) o njoj i postigni stalnu svjesnost (Nididhyasana). Kada tvoje sjećanje i meditacija postanu snažni, tada će ti se Vrhovno Blaženstvo samo očitovati."

121. "Stoga, ako pažljivo čuvaš u svom umu sve ovo što si upravo poslušao, otvorit ćeš škrinju (rudnik) vlastitog spasa i oprati sve svoje grijehe."

122. "Baš kao što od naleta snažnog vjetra u oceanu počinju divljati i podizati se valovi. Tvore se beskrajni mjehurići i slojevi morske pjene koji na kraju udaraju u obalu."

123. "Valovi, mjehurići, pjena i razni vrtlozi – sve su to samo i isključivo različiti oblici vode. Sve to nije ništa drugo nego optička varka i samo produžetak igre (iluzije) onoga što vide oči, sve dok se vjetar na koncu ponovno ne smiri."

124. "I kakve su to uopće vrste ili oblici nastali? Možemo li reći da su nastali ili pak da su nestali? Onaj tko spozna i razumije Mayinu (iluzornu) narav, sasvim jasno shvaća da su postanak i kraj jedna te ista stvar."

125. "Jednako je tako i sa stalnim stvaranjem i uništavanjem u svijetu. Znalcima s duhovnim razlučivanjem (Viveka), to više nije zagonetka. Oni se ne bore i ne natječu za stvari koje su sklone propadanju, već nastoje

uhvatiti čvrstu vezu i sjedinjenje isključivo s Vječnim."

126. "Od pukog učenja znanja, mnogo je važnija meditacija (Dhyan). No prava meditacija se ne postiže bez pravog razumijevanja znanja! Sve dok pojedinac temeljito i od početka do kraja ne shvati prirodu Vrhovne Stvarnosti, on ne može postići ni pravu meditaciju."

127. "Temelj na kojemu meditacija leži je sveobuhvatno Znanje. Taj proces spoznavanja i usmjeravanja zove se 'ustoličenje Vrhovne Duše' (Pratyagatmanushtan). No sad se postavlja pitanje: Kako uopće predočiti umu i meditirati o Onome tko je u svojoj naravi besprijekoran, bezobličan i posve bez ikakvih modifikacija?"

128. "Ta duboka Unutarnja Duša (Pratyagatma) jest sam Svevišnji Gospodin (Ishwara), a taj Bog, On je sâm Guru! Nikakve razlike niti najmanje trunčice nema između njih troje! Tko god to nastoji odvojiti ili rastaviti, taj na koncu ostaje samoopljačkan (lišen Istine)."

129. "Kad to neprekidno sjećanje i poistovjećivanje (Nididhyasana) napokon dozrije, meditator i sama meditacija u potpunosti nestaju (raspršuju se i spajaju). Stanje uma postaje tiho i spokojno, baš poput plamena svjetiljke koja gori na mjestu posve bez vjetra – takva savršena tišina i nepomičnost naziva se 'Samadhi'."

130. "Postavši potpuno oslobođen od svih vrsta žudnji i zemaljskih želja (Eshana), shvativši da On, Vrhovni, u svakom trenutku prebiva u svim bićima diljem svemira; kada u tom dubokom osjećaju jedinstva (nedvojnosti) spozna istinsku Neustrašivost – tek onda se takva osoba doista sjedinjuje i utemeljuje u svojoj meditaciji."

131. Tada se svi okovi djelovanja (karme), ispleteni nitima neznanja (avidya), počinju ubrzano lomiti. Čovjek se potpuno oslobađa strogih stega 'što se smije, a što ne smije činiti' i napokon istinski uživa u čistom blaženstvu i slobodi!

132. Pitati se: *Postoji li Atma ili ne postoji? Je li svijet jedno s Njom (Advaita) ili je stvoren iz Njenog umnožavanja? Je li Duša ta koja djeluje (Karta) ili je samo nijemi promatrač?* Zbog ovakvih bi pitanja čovjek morao posvetiti cijeli svoj život traženju i proučavanju odgovora po svih šest filozofskih sistema.

133. Međutim, samoozbiljenje (spoznaja o jedinstvu Atme) je uistinu sam vrhunac svega Znanja! Odatle potječe i rađa se pravo konačno Oslobođenje (Mokša) i najviše Blaženstvo.

134. Da bi objasnili kako slon izgleda slijepoj osobi, možete dovesti i samog Brihaspatija (najmudrijeg od svih govornika). No unatoč svoj njegovoj elokventnosti, slonova stvarna veličina i oblik nikada neće doprijeti do uma slijepca. To je izvan svake moći govora!

135. Može li se uopće i nadati da će vještina govornika ili dobar sluh slušatelja vratiti izgubljeni vid? Tek je sâm opipljivi vid taj koji će uistinu moći sagledati i shvatiti kako izgleda pravo lice slona!

136. Sve dok nema pravog osjetila vida, kako bi slijepac mogao osjetiti ili percipirati takvo golemo biće poput slona? Na sasvim isti način, pravo svjesno znanje postiže se tek u onom trenutku kada vam Guru otvori (podari) Božansko Oko.

137. Sam Sai je Čista Svijest u gustom, zbijenom obliku te samim time pravo utjelovljenje Znanja. Meditirati na Njega, obožavati Ga i doživljavati Njegovu viziju (Daršan) – to je prava molitva!

138. Za uništavanje svih čvorova i vezanosti neznanja (avidya), žudnje i materijalnog djelovanja (karme) ne postoji nijedan, doista nijedan drugi put doli onoga koji sam naveo! Zavežite tu istinu snažno u svoj um!

139. Sai Baba nije niti "vaš" niti "moj". Njegovo istinsko prebivalište duboko je i podjednako prisutno unutar apsolutno svih živih bića! Baš kao

što je i sunce izvor svjetlosti i topline za čitavi ovaj svijet; Njegova prisutnost sja nad svima podjednako!

140. Poslušajte sada ove Njegove savjete. Iako zvuče vrlo jednostavno, oni su doista neprocjenjivi! Ako ih se budete sjećali na svakom svom koraku, vaš će svaki životni cilj u potpunosti biti ispunjen i okrunjen stalnim uspjehom.

141. Sai reče: "Sve dok niste ranije stvorili određenu vezu, nitko ne može tek tako niotkuda prijeći vaš put. Zato se pobrinite da nikada, nikome – pa bio on čovjek, životinja ili ptica – ne progovorite s grubim i odbojnim riječima."

142. "Poštujte sve one koji vas posjete u vašem domu. Onima koji su žedni ponudite osvježavajuću vodu; onima koji gladuju pružite komad kruha i nudi odjeću onima bez nje. Ostavite mjesta pod svojim krovom onima koji nemaju gdje prenoćiti. Tako ćete zbilja obradovati Boga!"

143. "Ako netko drugi traži od tebe malo tvog bogatstva, a tvoje ti srce brani da mu ga dadeš – u redu, nemoj mu ga onda ni dati. Ali nemoj zbog toga bjesnjeti i tjerati ga od sebe bijesno poput kakvog psa!"

144. "Neka ti ljudi upute i stotinu grubih riječi, ali ti nemoj uzvraćati oštrinom i gorčinom. Budeš li uvijek održavao duh beskrajnog strpljenja i podnošljivosti, pronaći ćeš i okusiti istinsku i neiscrpnu radost."

145. "Čak i ako se cijeli svijet preokrene naopako – mi sami ne bismo smjeli dopustiti da to unese i najmanji nemir i pometnju u nas. Umjesto toga, trebamo zauzeti čvrst položaj, ostati duboko mirni i jednostavno uživati u promatranju predstave."

146. "Vidite, potrebno je potpuno srušiti ovaj veliki zid razdvajanja koji stoji između "vas" i "mene"! Jer nakon što ga jednom srušite, cijeli taj put prelaska i spajanja postat će neizmjerno širok i potpuno slobodan za svako

naše djelovanje."

147. "Taj duboki osjećaj razdvajanja na "mene" i "tebe", to je onaj isti visoki zid iluzije koji stoji između svakog učenika i njegovog Gurua. Ako ga se ne uspije uništiti, stanje trajnog i bliskog jedinstva postaje apsolutno nedostižno."

148. "*'Allah Malik'* (Bog je jedini Vrhovni Gospodar), On je naš jedini oslonac i izvan Njega ne postoji ni jedan drugi pravi zaštitnik! Njegov naum je zaista neobičan; Njegovo samo postojanje neizmjerne je i neprocjenjive vrijednosti, te do kraja neshvatljivo."

149. "On onako kako naumi, tako će i ostvariti, i na koncu će nam upravo On pokazati koji je put ispravan. Kada za to jednom otkuca pravi trenutak, svaka čežnja i namjera našeg uma s vremenom će biti posve ispunjena."

150. "Kada se konačno poklope sve karmičke veze (zapisane obveze iz prošlosti), onda se samo dubokom milošću sudbine konačno susrećemo sa Svecima poput Njega. Razvijajmo stoga ljubav jedni prema drugima i osjetimo tu neopisivu radost takvog predivnog jedinstva!"

151. "Tko na ovoj zemlji doista može ostati živjeti vječno? Svoj potpuni i vrhovni cilj ovdje ostvaruje samo onaj tko uspješno dosegne onaj istinski Najviši Cilj. Što se svih ostalih tiče, oni naprosto udišu i izdišu životni dah sve dok ih ne napusti njihova fizička forma."

152. Čuvši takve riječi blagoslova, moj uznemireni um preplavio je potpuni mir. Moja silna žeđ konačno je ugašena; utažio sam je ovim božanskim vrelom ispunjenim radosnim i dragim riječima milosti!

153. Čak i kada bismo imali najbistriji um (izuzetan intelekt) na svijetu te ga ukrasili sa silno utvrđenom i jakom vjerom, da bi na sve to zadobili veliku moć samoga Sai Gurua, čovjek prije svega ipak mora prikupiti nevjerojatno puno karmičkih blagodati, stečenih u prijašnjim životima!

154. Promatrajući konačnu istinu koja izrasta iz ovoga, shvatit ćemo da je zapravo Vrhovni Bog izrekao svoju odluku na ovaj način: "Ja dolazim svojim štovateljima točno u onom istom obliku u kojem me oni zovu," svodeći time sav glavni oslonac samo i isključivo na ljudska djela i obveze.

155. Tko kako uči (stječe znanje) i s kakvim trudom to znanje uvježbava, takav će plod iz toga moći izvući za svoje pravo dobro. To je ona tajna poruka utkna u ovo poglavlje i ovo je zapravo jedina božanska mudrost (Amrita) koja je iz njega trebala proizići.

156. "Svi oni koji posve u Jedinstvu i sa srcem i mislima meditiraju o Meni," upravo je ono tajno učenje zapisano u Bhagavad Giti. Vrhovni Bog u potpunosti brine o takvim predanim i stalno usredotočenim (sjedinjenim) bhaktama.

157. Odmah nakon slušanja ovih Baba-inih utješnih riječi, iz samog mog pamćenja naglo izroni jedno novo sjećanje: "Kada mi obožavamo i slavimo Boga u jedinstvu, Bog je taj koji uzvraća i pokazuje samilost štujući nas (čuva nas i skrbi)."

158. (Baba reče:) "Vi se samo upregnite i snažno natežite; ostanite neopterećeni mislima o mlijeku. Možete biti uvjereni da ja zapravo cijelo ovo vrijeme čvrsto stojim sa posudom ravno iza vas i pazio na svaki vaš ulov!"

159. "No, ako pak tvrdite: 'Mi ćemo povlačiti koliko možemo, a Ti budi taj koji će ispijati to mlijeko', ja vam takvo što zbilja nisam voljan ispuniti. Tko želi plod svoga znoja, mora biti iznimno pametan i spretan dok ispunjava svoje zadaće."

160. Svatko onaj tko bude smatrao ove Babine zakletve nepogrešivim autoritetom (čvrstom istinom), mora i sam razumjeti da ga očekuje istinski užitak goleme i čiste radosti kako na ovome tako i na onome svijetu!

161. Ovdje još samo jednom umoljavam slušatelje za pažnju. Molim vas, samo na sekundu smirite i usmjerite svoj um da odslušate ovo moje kratko svjedočanstvo iskustva, kako bi Saijeva vjera zaživjela što jasnije.

162. Molim poslušajte me, obratite pažnju na to kako, bez da ijednom progovori (pomakne usne) i dok ja polako uvježbavam u svoj dobar i miran stav u umu, preda mnom (i u meni) stvara se pravo obilje ohrabrenja samoga Sai-jeva blagoslova (Milošća).

163. Svi posvećeni tragatelji trebali bi istinski pribjeći utočištu Vrhovne posvećenosti Bogu. Uživajte prateći radost Puta Devocije; tek ćete tako moći iskusiti sve te beskrajne čari novih predivnih doživljaja (priča) Baba-inih vještina!

164. Da nastavim, onog trenutka, rano u zoru kad polako izronim iz teškog i dubokog sna prema budnom stanju, u meni izbije silan i neobično čist nagon – a ta čista težnja koju tada u sebi spoznajem upravo je ona koju se obvezujem svakodnevno održavati na snazi i sve više pojačavati.

165. Svaki puta, dok polako potičem i ulažem napor (osnažujem tu istu i dobru namjeru), ispunjen sam radosnim osjećajima, a iz toga proizlazi sve dublje buđenje razumijevanja koje u samom mom razmišljanju rađa divan osjećaj jasne vedrine.

166. Budući da postoji i onaj savjet koji su potvrdili svi Sveci i Mudraci, u samoj me dubini obuzela jaka volja da provjerim tu istinu za sebe. Pa onda kada se iz toga istinski rodio i sam osjećaj mirnog raspoloženja duha, na mene je prešao jedan snažan osjećaj nevjerojatnog radosnog zaprepaštenja.

167. (Tada sam pomislio:) Dok sam već smješten usred ovog izuzetnog svetišta kao što je selo Shirdi, usred ovog svetog četvrtka, duboko sam odlučio izgovoriti predivna Imena samoga Rame iz svega srca, stalno u mislima i apsolutno neprestano.

168. U srijedu uvečer, baš neposredno pred utonuće u snažan i miran san, ja sam neprestano provodio molitveno zazivanje predivnog Imena – 'Ram', zadržavajući svoj rasuti um smješten točno unutar ponavljanja tog pjevanja u sebi.

169. Tako je ostalo usidreno da kad god mi se svane rana zora, prva svježa pomisao u pamćenju na Raminom svetom Imenu osvijetli (zabljesne) sjećanje na Ime na jeziku. To saznanje i sam uspjeh, učinio mi se nevjerojatno nagradnim ispunjenjem i velikim dostignućem za moju osobu!

170. Napokon stvorivši nepokolebljivo čvrsto namještenje, odmah nakon što sam oprao usta (zube) i riješio ostalo obavljanje, sa sretnim raspoloženjem uputio sam se posjetiti Sai Baru baš na prvo jutarnje promatranje njega samog; prinašajući Mu s punim rukama tek procvjetalo i mirisno cvijeće kao ponudu.

171. No odmah iza napuštanja samih prostora (sobe) g. Dikshita u kući (kada se tek spuštate kraj zida) obiteljskog imanja g. Buttiya, preplavilo me kad sam čuo Aurganabadkara sa svojim očaravajućim mekim tonom iz glasa kako započinje pjevati taj neponovljivi stih (pjesmu) koja oduševljava.

172. A ta se melodija predivno ispreplitala sa skladom ugođaja, baš u pravo vrijeme, savršeno usklađeno pa pomislim: ako taj božanstveni ton opišem ovdje svojim slobodnim i nespretnim objašnjenjima kroz same ove redove stiha (ovija), tada bojim se posve umanjio njezinu svu početnu dubinu ljepote što bi jamačno osakatilo divljenje kod njenih poklonika čitatelja (štovatelja).

173. I zbog toga ću pred svima pjevati u cijelosti ovaj zapanjujući i uzbudljivi, apsolutno neopisivo čist ugođaj onako po njegovim točnim pjevanjima na slogovnu točnost! Upravo da biste time uistinu osjetili zadovoljstvo tog ljubaznog osjećaja po kojemu prečisto i nimalo iskvareno

izvorno vodstvo te melodije nosi:

174. (Melodija): *Dragi moj brate, ja sam nanio 'boju obložnice' Milosti sačuvanu od samog svoga Gurua. Nemam baš nikakvo poštovanje ni klanjanje ničem osima 'Rame'. Moj najčistiji, sveti "Rama" u unutarnjim odajama misli; Rama na otvorenom posvuda; sanjam samo prečistu prisutnost predivnih Rame i Site! Potpuno nesanjano, posvuda, ja susrećem Raminu pojavu kada tonem u snove. I na javi gledam njega, tamo kud god svrnem glavu, promatrajući prisutnog Raminom moćnog prisustva s onog istoga mjesta punog izobilja želja. Neka Eknathova Janardanina (ime u stihu spomenuto mudraca) vlastita čista posvećenost zaiskri (na takvo se stanje osvijetli u ovom stihu). Posvuda kud se okrenem svuda primjećujem samo Rama utjelovljenu prisutnost!*

175. Dok sam iz dna svoga srca s pouzdanjem odabrao ovladati u usredotočenosti upravo istu tu moć iz predivnog osjećaja imena Ram-a; vidjevši ovo pojenje događa se neprestano i snažno učvršćenje iste, stoji kao podrška mojoj odluci.

176. Zbog ovoga predivnog raspoznavanja razloga ovakvog savjeta mog razuma upućeno istom izboku onog klijalice te moći (moje prve dobre primisli) - ne pomišljate li i vi da taj iznimno osjetljiv odaziv pripada zapravo sâm Svemogućem Sai-ju koji ulaže svoje posvećenosti u same početke ovoga svega na taj način natapajući milošću?

177. Kad se ispred prisutnosti Babinog (Mjesta), našao Aurangabadkar visoko držan na uzdignućima svojih koljena i s punim ushitom na pragu te se pripajao pjevanjima; uzvišavajući visoke rastezljive tonske ljestvice po svome prebiranju po instrumentu, ja slušah u tom zanošenju.

178. Taj dobrodušni Aurangabadkar kao bhakt, jednako podani Babinim svetim vodstvima baš poput same moje sudbine, od mnoštva memoriranih u svom pamćenju melodija - je li upravo samo sad pjevušio ovu pjesmicu i osjećao neku božansku težnju da iskaže sve na glas u ovaj

istovjetni minut?

179. Pa kakvo je to onda uopće saznanje drugome o onim željama skrivanima u mojim vlastitim intimama svoga unutarnjeg bitka kako bi iskočila te iste sekunde ista prigodna glazba osim same potvrde da kada On sam započne povlačiti sve te svete lutkarske igrokaze on u srži rasplamsava samo tu spoznaju da zatreperi.

180. Na taj način shvativši, svi mi i jesmo tek jednostavne obične kazališne i scenske marionetske (drvene) tvorevine kojima samo sam stvoritelj kao upravitelj on povlači igru te predrage nam majčinske utjehe, podarujući takav način bez pogovornog glasa precizni taj alat u posvećivanju prepoznavanju Istine.

181. Svu onu namjeru skrivenog svoga mišljenja, jasno sam opazio u potpunosti zrcalno primljeno i prikazano sa jasnom slikom predstave uma s Babinog mjesta. Kao živo dočarano potvrdio sam i razotkrio sa apsolutnom sigurnošću stvorenu izričito i nespornu spoznaju uputa prema spoznavanju Puta koja je tim putem preda me iznesena!

182. Nezapamćeno izniman razmjer veličine ovoga blistavog Imena (Božje svetosti) podignuta je od velikih uzornih vođa. Kad takva neosvjetljena duša od mojega bića – mogu li tu išta nadopuniti u taj prikaz dok se na njemu i rađa onakvo čisto uzvisivanje onih stanja oslobođenja?

183. Čak i kada su u njegovim molitvama (Rama) nepreciznosti unutar naopakog slova recitacije - uzdigao je ribolovce prema Vječnosti. A u istinitost pretvarajući "Valyu u uzvišenog pjevača (Valmikija), stvorivši kod njega na taj jedinstven oblik snagu izražaja i svetu moć ostvarive i uslišene pjesme!

184. Umjesto da neprestano viče pogreške ("Umri, Umri! (Mara Mara)) naopako preobratio na istu svoju točku, ime se zrcalilo kao 'Ra-ma', pa se od njegova lica pred sam njegov fizički rod - ostvarila cjelina povijesnih

tekstualnih opisa te uloga koju Ramin život predstavi se.

185. S predivnim se Njegovim zaštitnim znamenom Rame izvodi od iskupljenja, darovi koje Njegov spomen uzvisuje su izvan opsega poimanja uma; i svako klanjanje klanjanja preobražava sa tim zanosom izvan svake zablude podjeljenosti u potpunoj povezanosti sjedinjenjem jedne i jasne Brahme i njezinim usmjerenjem od svetoga stiha Njegova.

186. Radosnom molitvom Božjeg Značenja posve prestaje postojati svako ropstvo stvoreno kroz strašnu tamu rađanja ali i umiranja iz krugova istih; jedino prepoznati ovo jedno molitveno sjećanje nosi nezamjenjivo sjedinjenje s tim milijardama plodova sreće!

187. Kad se ime u slavu Rame pjeva ili u ushićenjima kliče po mjestima gdje ga se svuda zazove - moćno zastupništvo Božanskog oblika Sudaršane posječe bilo i sva rasula i spasonosno sačuva, te se sa svom naklonošću on sam predana predstava spasi.

188. Kada se obraća od Saijevih svetih ruku - ta vrsta prosvjetljujućeg saznanja nema obzira pred tim mjestima za to - on ne pita ni kad ni odabire odgode za prigode sati vremena. Bio u poziciji sjedanja ustajanja u hodu (nesvjesnih putovanja) - cijelim vremenom naprosto na onako suptilne načine i izvedbe dijeli sa neusporedivom vještinom i obukom.

189. Pred ovime posvećena je ova izuzetna propovijest divna svake pažnje u pripovijesti! Molim vas preusmjerite svako vaše razlučivanje, uzdignite i osjetite milosti kako neiscrpna i duboka je posve dobrohotnost sa svojim nevjerojatno sveobuhvatnim utjecajima koje donosi.

190. Prolazila onuda i neka cijenjena božanska osoba (vjernik), u trenucima pronalaska teme spomenutoga on sam pod utjecajem onog zamračenog rasuđivanja ispadne kao zapaljujuća smola pod prigovorima i zavođenjem izopačena onog osjećaja posvećen i srušen do kleveta.

191. Ako iz bilo kojeg razloga netko postupa loše ili neprimjereno, treba ga iz suosjećanja izravno i licem u lice posavjetovati.

192. Nikada ne treba klevetati niti ogovarati; to svatko sam za sebe dobro zna. No kada se taj unutarnji nagon ne potisne, on se naprosto ne može zadržati u trbuhu.

193. Odatle se zatim penje u grlo, iz grla stiže do ruba jezika, a odatle polako preko usana protječe s osjećajem olakšanja i zadovoljstva.

194. U sva tri svijeta nema većeg dobročinitelja od klevetnika! Jer onome koga ogovara, klevetnik na bezbroj načina čini dobro i donosi pročišćenje.

195. Neki prljavštinu skidaju sapunom ili drugim sredstvima, neki čistom i bistrom vodom, a klevetnici prljavštinu skidaju – svojim jezikom.

196. Oni koji radi dobrobiti drugih podnose vlastiti duhovni pad čine neopisivo dobročinstvo; stoga su klevetnici uistinu dostojni dubokog poštovanja.

197. Na svakom nas koraku drže opreznima, ukazuju nam na pogreške pod krinkom klevete i sprečavaju buduće nesreće. Kako da uopće izmjerim tolika dobročinstva?

198. Svetci i mudraci su na mnoge načine hvalili njihovu veličinu. Tome skupu klevetnika upućujem svoj poklon sa svim udovima (saštanga-pranam).

199. Slušateljima se sve to jako zgadilo, a klevetnici su izašli van obaviti nuždu. Okupljeni narod potom se uputio u džamiju na daršan kod Babe.

200. Baba, koji je bio potpuno sveznajući, davao je bhaktama pouke u pravo vrijeme. Poslušajte kako je izveo događaj koji je uslijedio.

201. Idutći s društvom prema Lendi vrtu, Baba je upitao za tog bhaktu. Ljudi rekoše da je otišao blizu potoka obaviti nuždu.

202. Kada je završio obred u Lendi vrtu, Baba se s pratnjom vratio, a i onaj se bhakta vraćao s potoka prema kući.

203. Kada su se susreli, dogodio se prizor o kojemu vas sklopljenih ruku molim da ga pažljivo poslušate.

204. Baš ondje pokraj jedne ograde, seoska je svinja s užitkom gicala i jela ljudski izmet pomiješan s ostacima hrane. Baba im je rukom pokazao na nju:

205. "Pogledajte kakvu slast taj jezik nalazi u prebiranju po ljudskom izmetu! Tako se čovjek gnjevi na svoju braću i rođake, samo da bi do sita utažio svoju nisku strast."

206. "Istinskim zaslugama stečen ljudski život tako se protrati. Kakvu radost takvom samoubojici može pružiti ova Shirdi?"

207. Rekavši to, Baba je otišao. Bhakta je ostao duboko pogođen u srcu. Prisjetio se svega od ranog jutra i te su ga riječi ubole u sam živac.

208. Tako je Baba na razne načine poučavao bhakte prema prilikama. Ako se bit tih pouka pohrani u srcu, zar je duhovni cilj (Paramartha) tada daleko?

209. "Ako je moj Hari uz mene, nahranit će me i u krevetu" – ta izreka nosi istinu, ali se odnosi samo na hranu i odjeću.

210. No primijeni li se to na duhovnost, duhovnost će čovjeka u potpunosti ogoliti. "Kako ko radi, tako i prolazi" – neprocjenjive su te Babine riječi.

211. A i druge Babine riječi, kada ih slušate, ispunit će vas zanosom

vlastite radosti. Ako postoji vlaga iskrene pobožnosti, korijeni će otići duboko.

212. "U vodi, na kopnu, u drvetu, među ljudima, u šumi, u domovini i tuđini, prožimam sve u svjetlosti i nebu. Nisam ograničen samo na jedno mjesto."

213. "Oni koji misle da je moja prisutnost ograničena samo na ovo tijelo od tri i pol lakta – da bih ih oslobodio te sumnje, uzeo sam ovaj vidljivi oblik."

214. "Oni koji me nesebično i bez ikakvih želja štuju danju i noću, oni su izravno moje vlastito 'Ja', bez ikakve dvojnosti."

215. "Može li šećer postojati bez slatkoće? Ocean bez valova? Oko bez svjetlosti? Tako ni moj jednostavni bhakta ne postoji bez mene."

216. "Tko u svom umu čvrsto odluči izbjeći krug rađanja i umiranja, neka se trudom drži pravednosti i uvijek čuva miran um."

217. "Treba napustiti riječi koje bodu u srce, nikoga ne treba povrijediti u dušu. Uvijek valja biti posvećen čistim djelima i držati um u svojoj dužnosti (dharmi)."

218. "Predajte meni svoj um i intelekt, sjećajte me se neprekidno. Što god se i kada god dogodilo s tijelom, za takvoga nema nikakvog straha."

219. "Onaj tko gleda isključivo u mene, tko opisuje i sluša moje priče i ne gaji nikakve misli osim o meni, zadobit će živu Svijest."

220. "Uzimajte moje ime, predajte se meni" – to je govorio svima. No da bi spoznali "Tko sam ja", naložio je slušanje i promišljanje.

221. Jednome sjećanje na Božje ime, drugome slušanje Božjih djela, trećome štovanje Božjih stopala – svakome različita pravila.

222. Nekome *Adhyatma Ramayana*, nekome ponavljanje *Dnyaneshwarija*, nekome čitanje *Harivarade*, a nekome proučavanje *Gurucharitre*.

223. Neke bi posadio pokraj svojih stopala, neke u hramu Khandobe, a nekima bi s velikom brigom oko vrata stavio *Vishnu Sahasranamu*.

224. Nekome bi preporučio *Ramavijay*, nekome meditaciju na slavu Božjeg imena, nekome *Chandogya Upanishad* i *Gita-Rahasya* – s vjerom iskusite tu slast.

225. Nekome ovo, nekome ono – načinima inicijacije nije bilo granica! Nekome izravno, nekome u viziji ili snu – neviđeno čudo Njegova poučavanja.

226. Bhakte iz svih osamnaest kasta dolazili su trčeći na daršan. Onima koji su prekomjerno voljeli alkohol, odlazio bi čak i u snove.

227. Sjeo bi im na prsa, pritisnuo im ruke, noge i prsa, natjerao ih da se zakunu držeći se za uho ili kamen, i tek tada bi otišao.

228. Kao što astrolozi na zidovima svadbenih kuća crtaju Hari-Haru i ispisuju mantru *Gurur Brahma*, tako bi nekome bhakti u snu urezao pouku.

229. Ako bi netko potajno zauzimao joga položaje i pokušavao Hathayogu, Baba bi to doznao unutarnjim znanjem i precizno ga pogodio komentarom.

230. Nekog neznanca uhvatio bi za ruku i poslao poruku: "Zar ne možeš mirno sjediti nakon što pojedeš kruh? Budi strpljiv i čekaj."

231. Nekome bi izravno i oštro rekao: "Naša je kšta vrlo stroga i teška. Kažemo jednom ili dvaput, a konačni ishod zna biti vrlo težak."

232. "Kažemo jednom, kažemo dvaput. Tko ne haje za naše riječi, tome ćemo i vlastito dijete raspoloviti i baciti!"

233. On je bio uzvišenog uma i veličanstven – kako da ja, jadnik, opišem Njegova čuda? Jednima daje znanje i odricanje, drugima čistu pobožnost.

234. Nekome uspostavlja red i disciplinu u svakodnevnom ponašanju. Ispričat ću vam jednu kratku zgodu kao primjer, poštovani slušatelji.

235. Jednom je u samo podne, tko zna što Mu je došlo u nutrini, Baba iznenada stigao pokraj kuće Radhakrishnambai.

236. S Njim je bilo nekoliko ljudi, pa Reče: "Donesite, donesite ljestve!" Netko je odmah otišao i donio ljestve.

237. Baba je zapovjedio da ih prislone uz kuću i sam se popeo na krov. Nitko nije znao što Mu je u mislima i kakav je to plan.

238. Prislonili su ljestve uz kuću Vamana Gondkara, te se Sri Sai sam brzo popeo s ljestava na krov.

239. Odatle se prebacio na krov Radhakrishnambai (kuća do kuće) i brzo prešao. Kakvo je to čudo bilo, nitko nije razumio.

240. A Radhakrishnabai je upravo u to vrijeme imala jaku groznicu i bila je izuzetno nemirna.

241. Inače su Babi trebale dvije osobe s obje strane da ga drže dok hoda. Sam tako slab, odakle Mu odjednom ta snaga?

242. Odmah potom prešao je na strehu s druge strane, spustio se onuda, ponovno dao postaviti iste ljestve i sišao dolje.

243. Čim su Mu stopala dotaknula zemlju, Baba je vrlo pažljivo i bez odlaganja dao dva rupija čovjeku s ljestvama.

244. Postavio je ljestve na dva mjesta – zar je to bio toliki trud? Zašto je

Baba za to platio tako veliku odškodu?

245. Ljudi su se prirodno zapitali: "Zašto Baba daje toliki novac čovjeku s ljestvama? Pitajte Ga."

246. Jedan se tada odvažio i upitao, a Baba odgovori: "Ničiji se trud i rad ne smije uzeti besplatno ni najmanje!"

247. "Uzimajte rad od svakoga, ali priznajte njegov trud. Ugradite to pravilo u život: nikada ne uzimajte besplatan rad."

248. Tko može znati pravi skriveni razlog zašto je Baba to učinio? To je znano samo Njemu, jer je nutrina svetaca izuzetno duboka.

249. Slušanje riječi iz Njegovih usta naš je jedini oslonac. Budemo li se tako držali u ponašanju, svakodnevni život teći će glatko.

250. Neka, ljepota sljedećeg poglavlja još je čišća od ovoga: jedna bezazlena kći služavke razriješit će zagonetku Veda!

251. Ganudas, blagoslovljeni Haridas, prihvatio se prevođenja *Isha Upanishade* kako bi učinio dobro običnom narodu.

252. Saijevom milošću napisao je knjigu, ali je ostalo neko skriveno značenje zbog kojeg se u umu javila sumnja. Kako je Baba to uklonio?

253. Sjedeći u Shirdiju, Baba reče: "Kada se vratiš u Vile Parle, služavka u Kakinoj kući razriješit će tvoju sumnju i dati ti odgovor."

254. Oko lotosa *Isha Upanishade* zujat će boginja govora Saraswati poput pčele. U tom mirisu i vještini uživajte vi, mudri slušatelji.

255. Neka to kazivanje bude u sljedećem poglavlju. Sai, milosrdni tvorac i pokretač, donijet će dobro slušateljima dok budu slušali u svoje vrijeme.

256. Pant Hemad predaje se Saiju, i jednako se klanja Bogu u svim bićima. Slušatelji, darujte svoju pažnju; slatko je ovo kazivanje o Saiju.

Tako završava devetnaesto poglavlje nazvano "Moja milost" u svetom spisu Sri Sai Satcharitra, kojeg je po nadahnuću svetaca napisao bhakta Hemadpant.

|| Neka bude predano Sri Sadguru Sainathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || Dvadeseto poglavlje ||

Poklon Sri Ganeshi. Poklon Sri Saraswati. Poklon Sri Guruu. Poklon obiteljskom božanstvu (Kuladevati). Poklon Sri Siti i Ramachandri. Poklon Sri Sadguru Sainathu.

1. Poklon Učitelju, Manas-jezeru, koji je riznica darovanih bisera-riječi! Poklon Tebi, kod čijih stopala jedino utočište nalaze predani bhakte, poput labudova (marala).

2. Ti si istinsko, preveliko i najvelikodušnije utočište; poklanjajući svoje darove bez ikakvih uvjeta, daješ nam vlastiti spokoj i zaklon te nas oslobađas kruga rađanja i umiranja.

3. Kakav je to samo Saijev Siddhashram! Sam pogled na Njega ublažava sve muke ovoga svijeta. Blizina Njegove prisutnosti bez prestanka izgoni zablude svjetovnog postojanja.

4. Sai je u svojoj biti bezobličan (Nirakar), ali radi dobrobiti svojih bhakta uzeo je oblik; prihvatio je ulogu na pozornici Maje i igrao poput pravog glumca.

5. Dozovimo takvoga Saija u svoje misli bar na jedan trenutak i pođimo u Shirdi; nakon podnevne artije, usmjerimo svu svoju pažnju i promatrajmo.

6. Nakon podnevne artije, došavši na rub džamije (Dwarkamajija), Maharaj predivnim i izuzetno milostivim pogledom dijeli udi (sveti pepeo) svojim bhaktama.

7. A bhakte puni ljubavi, ne časeći ni časa, obgrljuju Njegova obojana stopala. Stojeći tako, pogledom upijaju Njegovo lice i uživaju u toj kiši udija.

8. Baba isto tako, puneći svoje šake, stavlja udi u sklopljene dlanove bhakta i palcem im ga nanosi na čelo, dok Mu se u grudima prelijeva neobuzdana ljubav.

9. "Idi, brate, idi jesti! Idi, Anna, idi pojesti fin obrok! Idite svi, idite svojim kućama!" – tako je Govorio svakome od njih.

10. Iako to danas više ne možemo vidjeti očima, sve su to prošle svečanosti; no na tim istim mjestima u Shirdiju i u to isto vrijeme, one se uslijed snažne snage meditacije uistinu prikazuju.

11. Neka, učinivši tako ovu meditaciju od stopala pa sve do pogleda u Njegovo lice, te se s ljubavlju poklonivši padanjem na zemlju, nastavimo s pletenjem ove priče.

12. Na samom kraju prethodnog poglavlja bilo je rečeno slušateljima kako je Baba preko jedne služavke dao razriješiti duboki smisao Veda.

13. Das Ganu je bio započeo pisanje djela *Ishavasya-Bhavartha-Bodhini* (tumačenje Isha Upanishade); no čim se u njemu rodila sumnja, odnio ju je do Sadguruovih stopala u Shirdi.

14. Baba je tada izrekao ove riječi: "Tvoju će sumnju razriješiti služavka u Kakinoj kući kada se vratiš natrag."

15. To je, dakle, nit ove priče; nastavimo sada odatle. Slušatelji, budite posve usredotočeni i pažljivi pa ćete slušati bez ikakvih smetnji.

16. Kako bi se onima koji ne znaju sanskrt približio smisao *Isha Upanishade*, trebalo je kroz stihove (ovije) riječ po riječ razjasniti taj sažeti nauk.

17. Imajući takvu žarku želju u srcu, Das Ganu je započeo pisati *Ishavasya-Bhavartha-Bodhini* kao pristupačno pomagalo na narodnom (marati)

jeziku.

18. Ova je Upanishada prepuna skrivenih i dubokih značenja; prijevod je napredovao riječ po riječ, ali bez razumijevanja unutarnje tajne, um nije osjećao pravu radost.

19. Ono što je sama bit četiriju Veda, to je prava riznica Upanishada; bez milosti Harija i Guru-a, to je izuzetno teško dosegnuti.

20. Svatko može reći: "Ja sam učen, sam ću se potruditi po vlastitom razumijevanju, shvatiti Upanishade i točno ih izložiti."

21. No to se neće dogoditi ni do kraja doba (kalpe); bez Gurueve milosti to je nerješiva prepreka, skrivena istina ne dolazi u ruke, a put je na svakom koraku pun teškoća.

22. No onome tko se čvrsto drži Guruevih stopala, nema ni najmanje teškoće; pred njegovim se očima skriveni smisao otvara sam od sebe.

23. Ovo je znanje o Jastvu (Atma-jnana), oružje koje presijeca krug rađanja i umiranja. Samo oni koji su lišeni ega i nesvezani za svjetovno, istinski su dostojni ovoga razmatranja.

24. Tko potraži zaklon kod takvih, u njemu se u trenu rađa razumijevanje smisla; prepreke u umu nestaju, a skriveno značenje postaje posve jasno.

25. Kada je Das Ganu pokušao prenijeti *Isha Upanishadu* na marati, zapao je u upravo takvo stanje; no po milosti Sainatha, ta je nepristupačnost nestala.

26. Iako je imao tek skromno znanje sanskrtskog jezika, priklonio se nauku acharye Vidyaranye i, poklonivši se stopalima Sai Babe, prihvatio se pisanja stihova.

27. Govor Das Ganua bio je poput mlaza mlijeka, a Saijev blagoslov u njemu bio je šećer; osjetite na trenutak, poštovani slušatelji, tu neprekinutu slatkoću.

28. Neka, ovo je bio tek kratki uvod u djelo; da biste shvatili duboku suštinu, pogledajte sam izvornik. Slušajte pažljivo dalje kako se nastavlja ova moja priča.

29. Kada Njegov predani bhakta proučava neki spis pa naiđe na nerazumljive stihove, Maharaj mu razjašnjava sumnju čak i bez izgovorene riječi!

30. To je sama svrha ove priče, kako bi slušatelji u potpunosti shvatili njezu bit. To je moja jedina želja, pa stoga poslušajte usredotočenog uma.

31. Tumačenje u stihovima bilo je dovršeno i učenjaci su ga prihvatili; Das Ganuova se želja ispunila, ali je u njemu ostala još jedna jedina sumnja.

32. Iznio ju je pred učenjake koji su naširoko raspravljali o tome, no nitko mu nije mogao ponuditi zadovoljavajući odgovor niti razriješiti tu sumnju.

33. U međuvremenu, iz nekog je razloga Das Ganu morao otići u Shirdi, pa je ondje posve prirodno došlo do razrešenja njegove sumnje.

34. Otišao je primiti Saijev daršan, stavio glavu na Srijeve noge, poklonio se padanjem na zemlju (saštanga) i ispunio se dubokim spokojem.

35. Sam pogled na svetce, njihove slatke riječi izrečene iz usta, to njihovo nasmijano lice – time je bhakta Ganu ostvario svoje potpuno dobro.

36. Već sam pogled na svetce pere sve grijehe; kako uopće opisati zasluge onih koji su neprekidno u Njegovoj blizini?

37. Baba ga upita: "O Ganu, odakle dolaziš?", te ga stade ispitivati za

novosti: "Jesi li dobro i u miru? Je li ti um uvijek vedar?"

38. Das Ganu odgovori: "Dokle god je nada mnom Tvoja milostiva zaštita, zašto bih u srcu bio tužan? Pun sam radosti!"

39. "Ti i sam sve to već znaš, a pitaš me samo radi reda i običaja; i ja u svom srcu znam da Ti sve znaš, pa zašto me onda pitaš za dobro zdravlje?"

40. "Sam si me potaknuo da započnem ovo djelo, a kada je ono počelo dobivati svoj oblik, postavio si usred toga takvu zagonetku koju nitko ne može odgonetnuti!"

31. Dok su tako razgovarali, Das Ganu je masirao Babina stopala i postavilo pitanje o tumačenju *Isha Upanishade*.

42. "Kada sam krenuo pisati *Ishavasya-Bhavartha-Bodhini*, pero mi je stalo; u umu mi i dalje ostaju sumnje. Baba, objasni mi ih i razriješi."

43. Sve što se dogodilo od početka do kraja iznio je pred Babina stopala, te je pred Babu stavio tu svoju teško rješivu sumnju.

44. Das Ganu ga zamoli: "Sainathee, moj će trud oko ove knjige biti uzaludan ako mi ne pomogneš. Ti u potpunosti znaš svu istinu o ovoj *Isha Upanishadi*."

45. "Dokle god se ne ukloni ova sumnja, značenje ove knjige neće biti jasno." Maharaj mu tada dade svoj blagoslov i reče: "Budi mirna i radosna uma!"

46. "Što je tu uopće teško? Kada se vratiš natrag na ono mjesto, služavka toga Kake razriješit će tvoju sumnju!"

47. Taj "Kaka" bio je Bhausaheb Dixit, Babin izuzetno predani bhakta koji je tijelom, riječju i umom bio uvijek posvećen službi Učitelju.

48. Nedaleko od poznatoga grada Mumbaija nalazi se selo po imenu Vile Parle, gdje je živio taj Haribhau.

49. Njegovo pravo ime koje su mu dali roditelji bilo je Hari; ljudi su ga zvali Bhausaheb, ali Baba mu je dao treće ime.

50. Mahajanija je zvao Bde Kaka, Nimonkara Mhatare Kaka, Bhausaheba Langde Kaka, a zvali su ga i Bambya Kaka.

51. Roditelji daju jedno ime, prema horoskopu bude drugo, a ljudi nadijevaju i razne nadimke – takvi su mnogobrojni običaji.

52. Kada bi Maharaj dao neka druga imena, ona bi se potom koristila u svim prilikama; postajala bi poput kakvih počasnih titula koje su se prihvaćale s velikom ljubavlju.

53. Nekada Bhikshu, nekada Kaka – tako im je Baba dao taj pečat, pa je pod imenom Kaka postao poznat među ljudima u Shirdiju.

54. Das Ganu se jako začudio, a i svi ostali su se čudili u umu: "Kako će jedna Kakina služavka dati takvo objašnjenje?"

55. "Služavka je ipak samo služavka, kakvo bi ona obrazovanje mogla imati? Zar bi ona mogla biti tako oštroumna? Sve to djeluje posve neobično!"

56. "Gdje je duboka sanskrtska gramatika i filozofija Veda, a gdje pamet jedne obične služavke? Maharaj se sigurno samo šali!" – tako su govorili ljudi.

57. Svi u umu pomisliše da se Maharaj samo šali; no Das Ganuu su te Babine šaljive riječi djelovale kao čista istina.

58. Čuvši te Saijeve riječi izrečene tako jednostavno i lako, narodu se na

prvi pogled učinilo da je to šala, ali Das Ganu je vjerovao da je to istina.

59. Sai je to izrekao bez ikakva napora, ali narod je s velikim nestrpljenjem želio vidjeti kakvo se čudo i božanska igra (leela) krije iza tih riječi.

60. Bilo to izrečeno u šali ili ne, Njegove riječi nikada nisu bile bez razloga; u svakom pojedinom Babinom slovu skrivali su se rudnici dubokog značenja.

61. Što god bi Baba izgovorio svojim ustima, to nisu bile obične riječi nego sam zapis Sveznajućega (Brahme); nijedno jedino slovo ne bi bilo uzaludno i u svoje bi vrijeme ispunilo svoju svrhu.

62. To je bilo čvrsto uvjerenje Das Ganua, bez obzira na to što su drugi mislili. Kakva je čija vjera i predanost, takav plod i dobiva.

63. Kakva je unutarnja narav, takav je i plod; kakvo je povjerenje, takva je i snaga. Ako je srce puno ljubavi, onda je i sama pouka posve čista i bistra.

64. Onaj tko je vrhovni dragulj među mudracima, Njegove riječi nikada nisu neistinite! "Ispunit ću svaku želju svoga bhakte" – to je čvrsti zavjet vezan uz Njegova stopala.

65. Gurueve riječi ne mogu biti drugačije; stoga poslušajte pažljivo ovu priču pa će nestati sva svjetovna patnja i stupit ćete na put istinske duhovne prakse.

66. Vratio se tako Das Ganu u selo Parle, na imanje Kakasaheba Dixita, s punom željom u srcu iščekujući: "Sada ću vidjeti kako će Kakina služavka obaviti svoj posao."

67. Idućeg dana u rano jutro (prvoj prahari), dok je Das Ganu još bio u krevetu uživajući u slatkom snu, dogodila se čudesna stvar.

68. Neka djevojčica iz seljačke kaste (kunbi) pjevala je slatkim i zvonkim glasom, a ta predivna i razigrana melodija dirnula je Das Ganua ravno u srce.

69. Dok je pjevala s dugim zavojima glasa, u kojima je slatko ispreplitala riječi, njegov se um duboko zadubio slušajući punom pozornošću.

70. Naglo se probudio, um mu se usredotočio na značenje njezine pjesme; slušao je punom sviješću, a u nutrini mu se razlila predivna radost.

71. Pomislio je: "Čija je ovo kći? Pjeva tako duboko i milozvučno. Pa ona mi je u potpunosti razriješila onu moju veliku zagonetku *Isha Upanishade*!"

72. "Je li moguće da je upravo ona ta služavka? Tko je to biće, kad mi iz usta njezinih neuglađenih riječi upravo daje znak o značenju Veda?"

73. Kada je izašao van i pogledao, doista je to bila seljačka djevojčica; na Kakinoj praonici ribala je posuđe!

74. Nakon što se raspitao, shvatio je čudo: u Dixitovoj kući tada je kao sluga radio neki Namya, a djevojčica je bila njegova rođena sestra.

75. To je bila ta "Kakina služavka" čija je pjesma otklonila sumnju! O da, pa zar svetci nisu naveli i bivola da recitira Vede (odnosi se na čudo sant Dnyaneshwara)?

76. Kroz to djevojčičino pjevanje Das Ganu je dobio svoje rješenje. Svi su sada jasno mogli uvidjeti kolika je slava čak i u onome što se činilo kao Babina šala.

77. Neki su pak rekli da je Das Ganu u to vrijeme baš sjedio i obavljao štovanje (puju) u Kakinoj sobi za molitvu, pa je tada čuo tu pjesmu.

78. Kako god to točno bilo u stvarnosti, smisao ovdje ostaje samo jedan:

vidite na koje sve razne načine Maharaj uči svoga bhaktu.

79. "Sjedi ti samo tu pored mene pa me pitaj! Zašto bez razloga lutaš šumom? Ispunit ću sve tvoje žudnje, samo mi pruži toliko povjerenja."

80. "Tako sam ja ispunio cijeli svemir; nema nijednog mjesta gdje nisam. Pojavit ću se gdje god treba i u bilo kojem obliku, privučen isključivo vjerom mojih bhakta."

81. Neka. Ta djevojčica od osam godina imala je na sebi samo dronjke stisnute oko pojasa, ali je u pjesmi preslatko i uzvišeno pjevala o jednoj narančastoj boji sarija.

82. "Kakav prekrasan brokat ima taj sari! Kakav divan rub ima taj sari! Kakav predivan ovjesni kraj (padar)!" – samo je u to bila uronjena dok je pjevala.

83. Nije imala što za jesti da se zasiti, nije imala na sebi krpice da je prekrije ni za jedan prst; a opet, zbog nekog tuđeg narančastog sarija činila se izuzetno radosnom.

84. Gledajući njeno bijedno stanje, ali istovremeno i tako razdragan um, Das Ganu osjeti samilost te upita Moreshwara (Dixita):

85. "Gledajte, njeno je tijelo golo, poklonite joj neki obični sari. Bog će vam to uzvratiti i time ćete steći dobru zaslugu."

86. Moreshwar, koji je već po naravi bio utjelovljenje milosrđa, još mu je to rekao i Das Ganu; pa joj s radošću kupiše predivan sari i pokloniše joj.

87. Onaj tko inače jede samo najprostiju hranu pa odjednom dobije obilje bogatih jela (panchapakvanna) – jednako se tako djevojčica iskreno obradovala vidjevši taj sari.

88. Sutradan je odjenula taj sari i plesala *fugadi* vrteći se ukrug; izgledala je ljepše od ostalih djevojčica i njezina ljubav prema sariju bila je očita.

89. Idućeg dana je taj isti sari spremila u škrinju i opet oko sebe zamotala one stare dronjke, ali uopće nije djelovala nimalo razočarano.

90. Nije ga nosila i dobro ga je čuvala, a opet se Das Ganuu učinilo da je njezina prijašnja bijeda sada nestala, i to iz posve drugog osjećaja.

91. Novi sari spremila je u kuću i došla noseći dronjke, no u umu se nije činila nimalo tužnom; nije joj nedostajao taj sari.

92. Nositi dronjke kada nemaš drugog izbora (iz nemoći), i nositi dronjke čak i kada si moćan (imaš izbor) – ovo se drugo zove hodanje u obilju, a iz te razlike u osjećaju proizlaze istinska sreća i tuga.

93. To je bila Das Ganuova zagonetka. Kada mu se to na taj način razjasnilo, shvatio je srž *Isha Upanishade* i smisao mu se istog trena otkrio.

94. Koga god obavija Gospod, sav ovaj rasprostrti svemir oko njega, a ako igdje postoji mjesto bez Njega – tko bi razuman ikada tako mislio?

95. "Ono je cjelovito i ovo je cjelovito; iz cjelovitosti (purna) proizlazi cjelovito. Kad se od cjelovitoga oduzme cjelovito, ostaje samo cjelovito (purna)."

96. Djevojčičino bijedno stanje samo je djelić (amsha) Boga, a taj podrti sari isto tako; darivatelj (data), sam dar (dana) i proces davanja (deya) su beskonačni, jedan jedini isti Gospod ispunjava ih sve.

97. "Odgurni daleko od sebe misao o 'meni' i 'mome'; ponašaj se uvijek u stanju bez ponosa. Užici se trebaju kušati tek nakon odricanja; nemoj žudjeti ni za čim."

98. Ovakve nepogrešive Babine riječi mnogi su iskusili kao istinite. I prije kraja Njegovog života, bez da je napustio Shirdi, Baba se objavljivao usred ljudi ili u pustinji.

99. Nekome na Machindragadu, nekome u bilo kojem gradu, nekome u Kolhapuru, Solapuru, Rameshwaru – Njemu bi bila dovoljna puka želja da se pojavi!

100. Nekome u Njegovom vlastitom tjelesnom obliku, nekome na javi, nekome u posebnom snu – davao je tako daršane iz dana u noć i ispunjavao žudnju svojih bhakta.

101. Takvih doživljaja nije bilo samo jedan ili dva, koliko bih vam ih tek mogao opisati? Iako mu je tjelesno prebivalište bilo u Shirdiju, koračao je nevidljiv svuda.

102. Pa pogledajte: tko je bila ova djevojčica? Neka beznačajna jadna služavka; a pjesma o narančastom sariju posve joj je prirodno izašla iz usta!

103. Trebalo je zatražiti razrješenje sumnje od Babe, morala ga je dati upravo ova služavka, i to baš na Kakinu mjestu – nije li cijela ova postavka posve nadnaravna (mayavi)?

104. Kako je Baba uopće unaprijed znao da se ondje nalazi baš ta služavka i kako je znao da će to njezino pjevanje u budućnosti doista razjasniti smisao Veda?

105. No, to se doista ostvarilo upravo tako. Das Ganua ispunilo je čuđenje, sumnja je bila razriješena, a smisao *Isha Upanishade* bio je uhvaćen!

106. Slušateljima bi moglo pasti na pamet: "Čemu uopće sav taj silan trud? Zašto Baba nije sam, vlastitim ustima, razriješio sumnju baš tu na mjestu?"

107. Pa zar to Baba ne bi mogao učiniti na licu mjesta? No, tada narod ne bi mogao spoznati tu Veličinu; Baba je time pokazao da Bog obitava čak i unutar te djevojčice.

108. Prava narav Duše (Atmana) – u to se ulijevaju sva učenja Upanishada; to je jedini zaključak zakona oslobođenja (Moksha dharme) i pravo propovijedanje smisla *Bhagavad Gite*.

109. Iako su sva bića (prani) raznolika, Duša je nedjeljiva. Atman nema ni onoga koji djeluje (kartrutva) ni onoga koji uživa plodove (bhoktrutva); Atman se ne kalja podložnošću grijehu ili zasluzi pa prema tome nema nikakvog pravila o djelovanju (karmi).

110. No, dok god čovjek razmišlja u podjelama, pa kaže: "Ja sam kastom visoki braman, a ovi su ispod mene niže kaste", sve do tada djelovanje iz dužnosti za njega ostaje obavezno!

111. "Ja sam netjelesan, samo sam Jedan svuda, osim Mene ne postoji ništa drugo; Ja preplavljujem sva bića" – spoznaja koja je okrenuta toj Istini.

112. Čak i kada se ova duša (Jivatma) odvoji od izvornog oblika (Purna Brahmana), njezina se prijašnja narav ne mijenja; vratiti se u svoj istinski oblik (Swaroopa) zasigurno je konačni cilj.

113. Sve sruti, smriti i Vedanta uspostavljaju jedino tu tvrdnju; konačno postignuće bez sumnje jest da onaj koji je pao (chyuta) postigne ono neuništivo i nepromjenjivo stanje (achyuta pada).

114. Sve dok to najviše stanje ne bude ostvareno pa da u svemu vidi istu Jednakost, do tada Hrishikesh (Gospod osjetila) unutar njega neće biti moćan u njemu prosvijetliti Istinsko Znanje.

115. Tek kada se srce posve očisti vršenjem ispravnih djela, rodit će se

onaj osjećaj ne-dualnosti (abheda) koji se suprotstavlja svem jadu, zabludi i patnji ovoga svijeta; tek će tada osvanuti to uzvišeno Znanje.

116. Onaj Gospod nad svime koga nazivamo Ishwara obavija u sebi cijeli svemir sa svim pokretnim i nepokretnim; Taj Vrhovni je nedjeljiv, on je čista Bit.

117. Ovaj svijet pun oblika i imena izvana i iznutra obavijen je Ishwarom; "Tim nedjeljivim Bićem Ja ispunjavam sve bez razlike (nirvishesha)."

118. Iako je Bit bezoblična (Nirakara), zbog moći Maye, ona izranja u obliku. Svijet je stvaran za onoga punog žudnje, ali je beskoristan i prazan (asara) onome tko nema želja.

119. Sve što je stvoreno – fizički i osjetilni svijet koji sačinjavaju osjetilni (chetana) i neosjetilni (achetana) elementi – ispunjeno je bez oklijevanja samo Bogom i On je Jedini bez drugoga (advitiya).

120. Ovaj razum usmjeren na Istinu, čak i ako nam srcu ne djeluje sasvim očigledan, mi bez obzira na to ne smijemo gajiti želju prema bogatstvu, zlatu i imanju drugih!

121. Čak i ako ne usvojimo ovo znanje, moramo shvatiti da još uvijek podliježemo zakonu dužnosti (karme); i stoga trebamo ispunjavati tu svoju karmu sve do smrti, pa makar živjeli i stotinu godina!

122. I to treba ispunjavati točno na način koji priliči nečijoj dužnosti u životu (varna-ashrama) i prema propisanim obredima – uključujući cjeloživotne žrtve vatre (Agnihotra) i druge dužnosti, sve dok se ne pročisti srce.

123. Ovo je prvi put ka pročišćenju srca, dok je drugi put onaj potpunog odricanja; ako se tim putem znanja ne ide, onda uistinu preostaje samo trpjeti plodove svoga djelovanja.

124. Svi nemaju ista prava pristupa ovoj nauci o Brahmanu koja se naziva Upanishada; sve dok duh unutar čovjeka ne nadiđe sve osjećaje razlike (abheda), znanje Upanishada ostat će mu tek mrtvo slovo na papiru.

125. Zato onaj koji tek traga za Istinom mora ponajprije htjeti postati prikladan; zato ga je i Baba poslao rekavši mu da će ga služavka podučiti.

126. Da je Baba to učenje tada izrekao samo svojim usnama, ovo se djelo koje je tek uslijedilo u priči (budućnosti) nikada ne bi dogodilo! Tada se to jedinstveno spoznavanje Bez Dvojstva ne bi shvatilo.

127. "Pa zar uopće postoji itko osim Mene? Ta Kakina služavka, i ona sam isto Ja – takav sam ti dao znak i time te naveo na istinski spoznaš *Isha Upanishadu*."

128. Bez i trunke Božje milosti i bez posebnog posvećenja učitelja, nema ulaska u spoznaju Jastva (Atmajnane); stoga je od iznimne nužnosti prihvatiti uputu Povezanih!

129. Dok god čovjek posvećeno sluša i proučava bilo koji tekst, mora ga uvijek usmjeravati prema istom učenju: "Ovo što se spominje svugdje obitava u Meni, i uistinu ne postoji ništa drugo."

130. Kad se to shvati razmatranjem duševne bîti pa se ustanovi da "Ta Atma sam upravo Ja i da ništa drugo ne postoji", onda i Sâm Atman postane posve zadovoljan onim tko doživljava tu cjelovitu neraspolovljenost (abheda).

131. Neka. Kada se tako razmatra priroda Jastva i održava neprekidna usredotočenost na Njega (Atmanusandhan), držeći se čvrsto za tu nepokolebljivu Istinu, Uzvišeni Duh (Paramatma) naći će se u vašim rukama.

132. U sljedećem poglavlju priča se nastavlja kazivanjem o Vinayaku

Thakuru i ostalima. Neka to slušatelji poslušaju s punim poštovanjem, pa će ih to usmjeriti prema Najvišoj Istini (Paramarthi).

133. I te su priče jednako slatke; njihovo će slušanje u potpunosti ispuniti srdačne želje slušatelja. Udovoljit će se onoj snažnoj žudnji bhakta za susretom (daršanom) s Velikom Dušom.

134. Baš kao što s izlaskom sunca tama istog trena biva raspršena, tako se i pijenjem nektara ovih priča gubi sva iluzija (Maya).

135. Saijeva je božanska vještina i igra nedokučiva; tko bi je bez Njega mogao ispričati? Učinivši mene tek pukim oruđem, On sâm je Taj koji izgovara sve ove riječi.

Tako završava dvadeseto poglavlje nazvano "Tumačenje smisla Isha Upanishade" u svetom spisu Sri Sai Satcharitra, kojeg je po nadahnuću svetaca i vrlinskih ljudi napisao bhakta Hemadpant.

|| Neka bude predano Sri Sadguru Sainathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || Dvadeset prvo poglavlje ||

Poklon Sri Ganeshi. Poklon Sri Saraswati. Poklon Sri Guruu. Poklon obiteljskom božanstvu (Kuladevati). Poklon Sri Siti i Ramachandri. Poklon Sri Sadguru Sainathu.

1. Na kraju prošloga poglavlja bila je povezana priča o tome kako su Thakur i ostali vidjeli Veliku Dušu (Mahapurušu). Poslušajte sada o tome usredotočena uma.

2. Kakva bi uopće bila snaga govornikovih riječi, ako, kada padnu na uho slušatelju, on pritom ne počne lagano plesati glavom, ako mu se po tijelu ne naježe dlačice? Takve su riječi bile posve uzaludne.

3. Ako se u umu onoga koji sluša ne probudi radost, ako mu se u grlu ne stisnu suze, a iz očiju ne poteku suze radosti i ljubavi – tada je svako pripovijedanje bilo uzaludno.

4. Babine riječi osvajale su srce i ukrašavale su izvanredan put Njegova učenja. Svaki je Njegov korak bio jedinstven i nov! Takvomu Njemu poklanjam glavu na stopala.

5. Sve dok čovjeku ne svene dobra sreća, do tada neće sresti svete ljude i mudrace; i makar mu On stajao baš pokraj uzglavlja, zbog gomile grijeha on Ga ipak neće moći vidjeti.

6. Da bih dokazao tu istinu, ne trebam ići tražiti primjere po drugim zemljama; ispričat ću vam, slušatelji, to iz svog vlastitog iskustva.

7. U gradu Bandri (predgrađe Mumbaija) živio je jedan Sidha (dostignuta duša), nadaleko poznat pod imenom Pir Maulana. Hinduisti, Parsi i pripadnici raznih drugih vjera hrlili su k Njemu da s čistim srcem prime

Njegov daršan.

8. U to vrijeme ja sam u tom gradu služio kao sudac, a tamošnji Mujawar (sluga na svetištu) po imenu Inus pritiskao me danonoćno da odem tamo po daršan.

9. Pomislio sam: "Tisuće ljudi odlaze tamo, ali zašto bih ja išao onamo? Zašto bih išao pritisnut psovanjima onih nižih od sebe? Još bih samo upropastio vlastiti ugled!"

10. Imajući takve misli na pameti, nikada nisam otišao onamo po daršan. Uplašio sam se vlastite sjene, a ispred mene se, očito, isprriječila zla kob.

11. Tako je prošlo nekoliko godina, i nakon toga sam bio premješten. A kasnije, kada je za to došlo pravo vrijeme, zauvijek sam se povezao sa Shirdijem.

12. Pouka ovoga jest: društvo svetaca je za nesretnika nedostupno! No ako se pojavi Božja milost, sve postaje lako – bez nje, to ostaje neostvarivo.

13. Slušatelji, poslušajte sada pažljivo slatku priču o tome; kakvo je drevno ustrojstvo svetaca i kakve su njihove nevidljive tajne uprave!

14. Dok se svemir razvija u vremenu, oni preuzimaju oblik i pojavljuju se prema vlastitoj volji (karyakarana). Ali znajte ovo – oni su svi, u svojoj biti, Jedno.

15. Iako se mogu razlikovati po mjestu, vremenu i tijelu, svaki drugi svetac savršeno zna unutarnji znak i stanje onog prvog, jer oni dijele Jedinstvo.

16. Poput nekog moćnog kralja nad kraljevima koji osniva svoje utvrde na raznim mjestima, pa u njih postavlja upravitelje da donesu mir i blagostanje.

17. Tako i ovaj Gospodar najvišeg blaženstva postavlja svoja prebivališta posvuda, nevidljivo pokrećući kolo svoje vladavine putem skrivenih konca!

18. Neka. Živio jednom jedan obrazovan čovjek okićen titulom B.A. (Bacheleor of Arts), koji je postupnim marljivim radom postao poznati državni službenik.

19. Dobio je mjesto u lokalnoj upravi, a zatim je napredovao do položaja provincijskog službenika, nakon čega je sretnim slučajem susreo Sai Babu.

20. Posao službenika izgleda lijepo izdaleka, kao planina koja se čini privlačnom izdaljine, no kad joj se približiš, uvidiš da je prekrivena trnjem – premda donosi velik ugled.

21. Prošla su ona davna, sretna vremena kada se ovakva čast cijenila, kada je i sam narod poštovao svog poglavara, a u zajednici je vladala radost.

22. A u kakvom su stanju danas, nemojte me ni pitati! Prošlo je doba lagodnog rada; ovo je sada vrijeme velike odgovornosti i vječite oskudice u novcu!

23. Nekadašnji ponos mjesnog i provincijskog službenika je nestao; više nema ni traga onom starom ugledu, premda svi sada rade mnogo više nego ikad!

24. Kako uopće netko može dosegnuti takvu titulu, osim ako nije potrošio gomilu novca i beskrajno se naprezao (abhyasashina)? Tko to drugi može ostvariti?

25. Moraš prvo postati B.A., da bi potom radio kao obični činovnik za trideset rupija mjesečno! Takva su to onda bila mjerila.

26. Nakon nekog vremena otišao bi u Ghatt kako bi naučio mjeriti zemlju; živio je s mjeriteljima u vrlo teškim uvjetima kako bi na kraju prošao

njihov ispit.

27. A u budućnosti, kad neki bogataš preseli na nebo (Vaikuntha), tada će on konačno zauzeti to ispražnjeno mjesto i njegov će se trud isplatiti.

28. Neka, dosta te priče; nema smisla previše pričati o tim stvarima! Sada poslušajte priču o tome kako je jedan takav službenik susreo Saija.

29. U blizini Belgauma nalazilo se selo Vadgaon, kamo je jednom stigla skupina geometara i podigla svoj logor.

30. U tom selu živio je i jedan pobožan svetac; svi bi dolazili po njegov blagoslov, stavljali glavu na njegova stopala (daršan) i primali njegove darove (prasad).

31. U ruci tog pravednika nalazila se knjiga poznata pod imenom *Vicharasagar* koju je napisao Nischaldas, pa bi svetac često iz nje čitao.

32. Kad je ovaj spomenuti čovjek jednoga dana navratio i nakon nekog vremena krenuo, svetac mu je rekao nešto što biste svi trebali poslušati.

33. "Dobro, sada možete ići. Trebali biste čitati ovu knjigu (Vicharasagar), ispunit će vam sve želje; držite to na umu."

34. "Ubuduće, kad odete prema sjeveru radi posla, putem ćete, zahvaljujući velikoj milosti sudbine, susresti Veliku Dušu (Mahapurušu)."

35. "On će vam pokazati daljnji put i ispuniti vaš um dubokim mirom. Njegovo učenje će u vas čvrsto usaditi svjesnost istinskog Sebstva."

36. Kada je posao ondje bio obavljen i kada je on bio premješten u Junnar, morao se popeti uz vrletni Naneghat prolaz (kroz planinski lanac zapadnih Gata), a to se pokazalo pravom mukom.

37. Budući da su ti putevi bili vrlo teški za uspon, popeo se jašući na vodenom bivolu. Na takvom neobičnom prevoznom sredstvu, doveo je bivola kako bi započeo uspon!

38. Postat će u budućnosti cijenjen i visok dužnosnik, pa će sjediti u konjskim kočijama i automobilima. Ali danas je vrijeme za jahanje bivola – zato budite spremni!

39. Bilo je nemoguće propješačiti takav prolaz; bez bivola tamo ne bi bilo nikakvog prijevoznog sredstva, a to je i bila posebnost takvog neobičnog uspona na Naneghat.

40. Tada je on počeo promišljati; pripremio je onog vodenog bivola, navukao mu sedlo i uz tešku muku uzjahao!

41. On je možda bio pravi jahač, ali onaj strmi uspon i na čudnom vozilu – takvom bivolu, priredili su mu toliko udaraca i poskakivanja da mu je otpala kralježnica.

42. Neka, uspio je prijeći taj uspon, a nakon što se završio program rada u Junnaru, stigla mu je nova obavijest pa se preselio.

43. Otišao je po zadatku u grad Kalyan, te se slučajno susreo s Nanasahebom Chandorkarom. Od njega je čuo sve priče o Saiju i osjetio snažnu želju da primi Njegov daršan.

44. Idućeg je dana krenula njegova nova priča; nakon što je vidio pripremljenog Nanasaheba, ovaj mu reče: "Ajde s nama da posjetimo Shirdi!"

45. "Uzet ćemo Babin daršan, pasti obojica pred Njim; provest ćemo ondje jedan ili dva dana, i potom se možemo sretno vratiti natrag u Kalyan!"

46. Ali, baš je toga dana na Okružnom građanskom sudu u Thaneu morao

braniti svoj sudski slučaj. Stoga je morao propustiti put i raskinuti društvo zbog presude.

47. Nanasaheb ga je počeo poticati: "Idemo brate, moćni Baba će te izbaviti! Neka se tvoja želja ispuni za Njegov daršan! Kakav je uopće sud pred takvim Učiteljem?"

48. No ovo uvjerenje nije dospjelo do njega. Strahovao je od sudske presude govoreći: "Presuda me prestrašuje i gasi nadu za odlazak. Zašto sam ja u opasnosti, u kakve sam se zavrzlame upleo?"

49. Zatim mu je Nanasaheb prenio svoja prethodna iskustva i rekao: "Kada potražiš susret sa Babom u svom srcu, on rastjeruje svaku prepreku."

50. Ali još ga to nije previše pokrenulo pa je po navici u svojoj duši odlučio: "Moram dobiti slučaj, razriješiti ovaj sud – takvo je moje opredjeljenje."

51. Neka, otišao je stoga na taj sud, a Chandorkar je ipak sam krenuo prema Shirdiju kako bi tamo potražio Babin daršan. No tada mu je sudbina odigrala poigravanje!

52. On je stigao na taj sud baš na vrijeme, ali je njegov predmet jednostavno premješten za neki drugi dan, a i Nanasaheb mu je promakao; sada se doista osjećao slomljenim u srcu.

53. "Mogao sam vjerovati Chandorkaru i krenuti po daršan zajedno u miru pa biti sada s mirom u duši na tom putu u Shirdi."

54. Sudski slučaj još uvijek nije bio završen (ostao je visjeti), on se sada osjećao odvojen i od druženja s tim dobrim i plemenitim ljudima; stoga je odmah donio srčanu odluku da će sam poći u Shirdi!

55. "Iako tamo nikada nisam ni bio, kad se putem ponovno sretnemo s tim Nanom (Chandorkarom), srce će mi zacijelo procvjetati od radosnog

doživljaja jer će on sam to srediti s Babom."

56. "U Shirdiju uopće ne poznajem ni duše, svima sam nepoznat. S Nanom bi put zasigurno procvjetao radom."

57. Razmišljajući o svemu tome ukrcao se u vatrenu kočiju (vlak) i ubrzo zatim sreo Nanasaheba u samom Shirdiju, s kojim se prethodno rastao na putovanju.

58. Baš na dan na koji je on stigao, Nana ga je već namjeravao napustiti kako bi krenuo na svoje putovanje, pa je srce mladom činovniku postalo obuzeto razočarenjem!

59. Srećom po njega, tu je bilo prisutno još jedno društvo te su organizirali za njega onaj veliki daršan pa se njegova nadanja ipak ispuniše.

60. Nakon što je ugledao taj Babin izgled osjetio se ispunjen u samoj jezgri pa je smjesta pao u stanje radosti položivši mu se pred nogama; tijelo mu se naježilo, a niz oči potekle su mu suze ljubavi.

61. Pa kad se na jedan tren i pribrao u umu – poslušajte što mu je to onda Baba izgovorio radosno lica s usmjerenim opomenama, a što su čuli mnogi posjetitelji!

62. "Pa kako vam je ono Appa Kannada objasnio ono o onom jahanju niz gorske uspone; taj mučni silazak baš i nema kraja a ispaštanje tijelom neizbježno će ga istrošiti."

63. Samo slušajući ove znakovite riječi, prepoznao je to značenje s velikom dubinom. Riječi koje je svetac u Vadgaonu (Appa Kannada) davno izgovorio bile su sasvim istinite – taj prastari iskaz postao je potkrijepljen njegovim svjedočenjem!

64. Zatim je, sklopivši obje ruke, položio glavu na Saijeva stopala. Rekao

je: "Smiluj se, o Sai Nathe, primi me, bespomoćnog, pod svoje okrilje."

65. "Ti si sâm moj Mahapuruša (Velika Duša). Tek danas sam u potpunosti shvatio učenje iz Nischaldasove knjige, koje daje spoznaju neizrecive sreće."

66. "Gdje je Vadgaon, a gdje Shirdi! Kakav je to nevjerojatan par svetaca (Satpuruša i Mahapuruša)! Kako je jasan bio onaj tvoj kratki govor i kako se točno to učenje razriješilo!"

67. "Jedan mi je rekao da čitam knjigu, da ću u budućnosti sresti Veliku Dušu, i da će mi On tada dati istinske upute o mojim daljnjim dužnostima."

68. "Milošću sudbine doista sam Ga sreo, i On mi je potvrdio te znakove. Ali, ono što se od jednoga pročita, mora se od drugoga (u praksi) primijeniti."

69. Sainath mu tada reče: "Ono što je Appa rekao je istina, ali tek kada se to provede u djelo, tada će tvoje želje biti u potpunosti ostvarene."

70. Knjiga *Vicharasagar* (Ocean misli) od Nischaldasa spomenuta je u Vadgaonu za dobrobit bhakte, no tek nakon dugog čitanja knjige, u Shirdiju mu je objašnjena njena praktična primjena.

71. Prvo treba slušati sveti spis (Shravan), zatim o njemu razmišljati (Manan). Kroz ponavljano čitanje (Parayan), postiže se neprekidno duboko promišljanje (Nididhyasan).

72. Samo pročitati nije dovoljno; to se mora primijeniti u praksi. Inače, sve to postaje poput izlijevanja vode na naopako okrenut krčag.

73. Čitanje knjiga je potpuno uzaludno ako se ne stekne iskustveno znanje. Bez milosti Gurua koji je spoznao Brahmana, knjiško je znanje besplodno.

74. Kratka priča o ovome pokazat će pravu prirodu pobožnosti i neophodnost osobnog truda (Purushartha). Neka slušatelji ovo poslušaju radi vlastite dobrobiti.

75. Jednom je jedan gospodin iz Pune, po imenu Anantrao Patankar, osjetio poštovanje prema Saijevom daršanu i brzo stigao u Shirdi.

76. On je saslušao cijelu Vedantu i temeljito pročitao Upanišade s komentarima. Ipak, njegov je um ostao zauvijek nemiran i nikako se nije mogao osloboditi tjeskobe.

77. Uzimajući daršan moćnog Saija, Patankarove su se oči smirile. S poštovanjem se poklonio Njegovim stopalima i obavio propisano štovanje.

78. Zatim je, sklopljenih ruku, sjeo nasuprot Babi. Prepun ljubavi i s velikom poniznošću, Anantrao ga je upitao:

79. "Pročitao sam razne knjige, proučavao Vede, Vedange i Upanišade. Slušao sam svete spise (Šastre) i Purane. Ali zašto je moj um i dalje ovako nezadovoljan i bez mira?"

80. "Sada osjećam da je sve što sam pročitao bilo uzalud. Mislim da su jednostavni, neuki ljudi koji imaju istinsku vjeru (bhakti) mnogo bolji od mene."

81. "Svo moje čitanje knjiga bilo je gubljenje vremena, proučavanje Šastri bilo je uzaludno. Sve to knjiško znanje je besmisleno sve dok je um ovako nemiran."

82. "Čemu služi svo to isprazno učenje Šastri? Koji je smisao ponavljanja Velikih izreka (Mahavakyas)? Ako to umu ne donosi mir, kakva je korist od spoznaje Brahmana?"

83. "Slušao sam glasine sa svih strana da se Saijevim daršanom brige

uklanjaju, te da On kroz šale i obične razgovore lako usmjerava ljude na pravi put."

84. "Zato sam, o Maharaju, riznico askeze, pao pred Tvoja stopala. Molim Te, daj mi takav blagoslov da moj um pronađe stabilnost."

85. Tada mu je Maharaj ispričao jednu šaljivu anegdotu, kojom je Anantrao postigao zadovoljstvo i ostvario plodove svog znanja.

86. Sada ću vam ispričati tu kratku priču koja sadrži najvišu bit; budite spremni slušati. Iako je šaljiva, vrlo je poučna; tko bi je mogao zanemariti?

87. Baba je odgovorio: "Jednom je naišao jedan trgovac. U to se vrijeme ispred njega našao konj (kobila) i ispustio devet kuglica balege."

88. "Trgovac, posvećen svom cilju, raširio je rub svoje odjeće kad su kuglice balege pale, čvrsto ih sve zamotao u nju i tako zadobio potpunu usredotočenost uma."

89. Što je to moćni Sai rekao? Kakvo bi moglo biti skriveno značenje ovoga? Zašto bi trgovac skupljao konjsku balegu? Patankar nije mogao shvatiti nikakav smisao.

90. Razmišljajući o tome, Anantrao se vratio natrag i ispričao čitav taj razgovor Dadi Kelkaru.

91. Upitao ga je: "Tko je taj trgovac? Kakva je svrha te balege? Koji je razlog zašto ih je baš devet? Molim te, objasni mi to."

92. "Dado, kakva je ovo zagonetka? Ja sam slabe pameti i ne mogu to odgonetnuti. Babi je srce sigurno otvoreno za tebe, zato mi, molim te, jasno reci što to znači."

93. Dada je odgovorio: "Ni ja to u potpunosti ne razumijem. Svi su Babini

govori takvi. Ali, potaknut Njegovim nadahnućem, reći ću ti onoliko koliko shvaćam."

94. "Taj konj (kobila) je Božja milost. To je zapravo zagonetka o devet oblika pobožnosti (Navavidha Bhakti). Bez pobožnosti ne može se doći do Boga; sâmo znanje Ga ne može dosegnuti."

95. "Slušanje o Njemu (Shravan), pjevanje Njegove slave (Kirtan), sjećanje na Vishnua (Smaran), služenje Njegovim stopalima (Padasevan), obožavanje (Archan), klanjanje (Vandan), služenje (Dasya), prijateljstvo (Sakhya) i potpuno predavanje sebe (Atmanivedan) – znaj da je ovo devet oblika pobožnosti."

96. "Ako se s potpunom vjerom u srcu prakticira barem jedan od ovih oblika, Sri Hari (Bog), koji je gladan istinske vjere, pojavit će se u bhaktinu domu."

97. "Ponavljanje mantri (Japa), pokora (Tapa), prakticiranje joge, proučavanje Veda i Upanišada, opsežna tumačenja duhovnog znanja – sve je to bezvrijedno bez pobožnosti (bhakti)."

98. "Nisu potrebna velika znanja o Vedama i Šastrama, nije potrebna svjetska slava mudraca, niti suha, bezosjećajna ljubav prema pjevanju bhajana. Ono što je potrebno jest pobožnost ispunjena ljubavlju."

99. "Smatraj sebe onim trgovcem, i shvati pravo značenje te trgovine. Kada se zastava pobožnosti – počevši od slušanja (Shravana) – zavijori, kralj znanja (Jnanaraja) će procvjetati u tebi."

100. "Baš kao što je konj ispustio devet kuglica balege, a trgovac ih željno potrčao pokupiti, tako i ti prikupi taj osjećaj devet oblika pobožnosti kako bi donio mir svom umu."

101. "Tek tada će tvoj um pronaći stabilnost, i svugdje će vladati čista

vjera i ozbiljnost. Bez toga, nemir je neizbježan," s ljubavlju je objasnio ovaj izvanredni Guru.

102. Sljedećeg dana, kada je Anantrao otišao pokloniti se Saijevim stopalima, Baba ga je upitao: "Jesi li svezao onih devet kuglica balege u svoj rub odjeće?"

103. Anantrao se tada pomolio: "Neka Tvoja milost bude na ovom siromahu. Tek tada će one s lakoćom biti svezane; inače, kakva je njihova vrijednost?"

104. Tada ga je Baba blagoslovio, uvjeravajući ga: "Bit ćeš dobro." Anantraovo se srce ispunilo radošću i zadobio je neizrecivo blaženstvo i mir.

105. A sada, slušatelji, poslušajte pažljivo još jednu kratku priču. Kroz nju ćete podjednako shvatiti Babino sveznanje i Njegovo vođenje na pravi put.

106. Jednom je došao jedan odvjetnik. Čim je stigao, otišao je u džamiju, uzeo daršan Sainatha i poklonio se Njegovim stopalima.

107. Nakon što je dao Dakshinu, odvjetnik je odmah sjeo sa strane. Tamo su se vodili Saijevi razgovori i u njemu se probudilo poštovanje prema slušanju.

108. Baba je tada okrenuo lice prema njemu i obratio mu se. Njegove su riječi pogodile odvjetnika u živac, ispunivši ga kajanjem.

109. "Kako su samo ljudi lukavi! Padaju mi pred noge i nude Dakshinu, a iznutra me psuju i zlostavljaju. Kakvo je to čudo, reci mi!"

110. Čuvši ovo, odvjetnik je ostao sjediti mirno, jer je duboko u sebi sve shvatio. Uvidio je da su te riječi bile upućene baš njemu, a značenje mu se urezalo u um.

111. Kasnije, kada je otišao u Wadu, ispričao je Dikshitu: "Ono što je Baba rekao, ciljajući na mene, bilo je sasvim točno."

112. "Čim sam došao, izgrdio me; to je bilo izričito upozorenje za mene. U Njegovom srcu nema mjesta za bilo čije ruganje ili ogovaranje."

113. "Naš Munsif (sudac) se razbolio pa se zabrinuo i uzeo dopust, te mirno boravi ovdje kako bi poboljšao svoje zdravlje."

114. "Dok smo bili u odvjetničkoj sobi, počelo se pričati o Munsifu. Iako nismo imali nikakve veze s tim, počeli smo o njemu naširoko raspravljati."

115. "Hoće li se fizička bolest izliječiti bez lijekova, samo pjevanjem i priklanjanjem Saiju? Dolikuje li takvo ponašanje nekome tko je na položaju Munsifa?"

116. "Tako smo ga počeli ogovarati i ismijavati Saija. I ja sam djelomično sudjelovao u tome; Baba mi je sada pokazao koliko je to bilo neprikladno."

117. "Ovo nije bio samo ukor, već i blagoslov! Ogovaranje, ismijavanje, klevetanje i slične zle navike moramo odbaciti i izbjegavati takva loša djela."

118. "Ovo je bio još jedan dokaz; iako smo bili udaljeni stotinu kosova (stotinama milja), Sai zna svačiju nutrinu. On doista poznaje srca svih."

119. "Ovo je donijelo još jednu presudu: čak i ako su između nas planine i brda, ništa nije skriveno od Saijeva pogleda. I tajno i javno, Njemu je sve poznato."

120. I tako je od tog trenutka odvjetnik donio čvrstu odluku. Zarekao se da više nikada neće sudjelovati u ogovaranju ili zlobnom govoru.

121. "Što god činili i gdje god to činili, nitko ne može izbjeći Saijevom

pogledu." Kada je postao potpuno siguran u to, u njemu je nestala sva

privlačnost prema zlim djelima.

122. U njemu se probudila svijest o činjenju dobrih djela, stalno osjećajući Saijevu prisutnost oko sebe. Tko bi mogao prevariti takvog Moćnog Učitelja? To mu se čvrsto urezalo u srce.

123. Kada sagledamo ovu priču, iako se odnosi na tog odvjetnika, ona je po svom značenju primjenjiva na sve nas.

124. Odvjetnik, govornik, i svi slušatelji, kao i svi ostali Saijevi bhakte – iskreno se molim da svi donesu istu takvu čvrstu odluku.

125. Kada se izlije kiša Saijeve milosti, svi ćemo biti ispunjeni i zadovoljni. U to nema nikakve sumnje; On će utažiti žeđ svih žednih.

126. Neizmjerna je slava Sainatha! Njegove uzvišene priče su neizmjerne. Neizmjerna je dubina priča o Saiju (Sai Charitra), jer On je utjelovljenje samog Vrhovnog Brahmana (Parabrahme).

127. Sada, u sljedećem poglavlju, dragi vjerni slušatelji, slušajte s poštovanjem priču koja će ispuniti vaše želje i donijeti stabilnost vašem umu.

128. Moćni Sai unaprijed poznaje buduće nevolje i krizne situacije svojih bhakta. Kroz šale, anegdote, smijeh i igru, On te nevolje odvraća.

129. Bhakta Hemadpant traži utočište u Saiju. Ovdje se ova priča završava. Priča u sljedećem poglavlju bavit će se time kako On otklanja nevolje i krize svojih bhakta.

130. Kako li je samo ocean milosti, Sai, unaprijed znao za teške i neizbježne krize i nevolje svojih bhakta, te ih na vrijeme otklanjao dajući

im pravovremena upozorenja!

Tako završava dvadeset prvo poglavlje pod nazivom "Davanje milosti i blagoslova (Anugraha)" u svetom spisu Sri Sai Satcharitra, kojeg je po nadahnuću svetaca i vrlinskih ljudi napisao bhakta Hemadpant.

|| Neka bude predano Sri Sadguru Sainathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || Dvadeset drugo poglavlje ||

Nakloni Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruu, Božanstvu obitelji, Šri Sitaramačandri i Šri Sadguruu Sainathu.

1. Slava tebi, Sadguru, oblaku blaženstva, utjelovljenju znanja, najuzvišeniji čistitelju. Slava tebi koji uništavaš strah od svjetovnog postojanja, spaljuješ grijehe Kali yuge i potpuno si savršen.

2. Ti si ocean blaženstva na kojem se podižu razni valovi misli i osjećaja. Ti ih sam obuzdavaš; smiluj se svojim bhaktama.

3. Zmija koja se pričinja u tami sumraka zapravo je samo uže. I slabašna svjetlost i sama svjetlost – ti si otac obojemu.

4. Tvorče iluzije u obliku zmije, ti si taj koji joj daje i oblik užeta. Ti stvaraš strah, a na kraju ga ti i otklanjaš.

5. U početku, kada vlada potpuni mrak, nema ni zmije ni užeta. Nema mjesta na kojem bi se pojavila iluzija; tada si i ti bezobličan.

6. Kasnije to bezoblično poprima oblik, i to je prilika koju pruža slaba svjetlost. Zbog toga se počinje priviđati otrovna zmija, a ti si uzrok i te iluzije.

7. Takva je priroda vidljivog i nevidljivog, to je snaga tvoje blažene prirode. Tvoju istinsku prirodu, koja je izvan postojanja i nepostojanja, nitko ne može dokučiti.

8. Čak su i sveti spisi (Šruti) zašutjeli pred tobom. Iako su te hvalila nebrojena usta, pa ni tisućuglavi Šeša ne poznaje tvoj istinski oblik, kako bih ga onda ja mogao spoznati?

9. Babo, bez viđenja tvoga lika, mome umu ništa ne pruža radost. Želim samo o tome meditirati i držati taj lik pred svojim očima.

10. Ti si puko utjelovljenje čistog znanja za postizanje potpunog blaženstva. Za nas nema drugog utočišta osim tvojih stopala.

11. Kako je divno tvoje svakodnevno sjedište; brojni bhakte dolaze po daršan. Polažući glave na tvoja stopala, s ljubavlju crpe unutarnju radost.

12. A kakvo je to tvoje stopalo? Baš poput pravila o 'grani i mjesecu'. Obuhvaćajući nožni palac, ono ispunjava želju za viđenjem (daršanom).

13. Petnaestog dana tamne polovice mjeseca, u tamnoj noći mladog mjeseca (Amavasya), prirodna je svačija žudnja da ponovno ugleda mjesec.

14. Kako prolazi noć tamne polovice, rađa se nada da će se vidjeti mjesec. Svi gledaju prema zapadu, upirući pogled u nebo.

15. Tu čežnju svojih bhakta ti ispunjavaš kraj svojih stopala, u trenutku kada sjediš držeći desno stopalo na lijevom koljenu.

16. Kažiprst i srednji prst tvoje lijeve ruke obuhvaćaju nožni palac u obliku slova 'V'. Pored tog desnog nožnog palca, nokat sjaji poput srpa mjeseca drugog dana.

17. Želja za gledanjem je velika, a inače se mjesečev srp ne bi vidio na nebu. Mudrac tada usmjerava pogled ispred tog razmaka između prstiju i kaže: "Gledajte".

18. "Gledajte sada kroz taj razmak, ispred vas će se ukazati mjesec." Iako je mjesečev srp malen, odatle postaje vidljiv.

19. Blagoslovljena je veličanstvenost tog palca, koji je i sam postao Veni-Madhav (mjesto spajanja rijeka). Stvorivši svete rijeke Gangu i Yamunu,

zadovoljio je Das Ganua.

20. Kada je on tražio dopuštenje da se okupa na svetom mjestu u Prayagu, Baba mu je rekao: "Znaj da je ovaj moj palac Prayag; okupaj se tu."

21. Čim je Baba to izgovorio, Das Ganu je položio glavu na njegova stopala. I gle, vode Gange i Yamune potekle su upravo na tom mjestu.

22. O tom je događaju Das Ganu ispjevao onu predivnu pjesmu: "Nesaglediva snaga, čudesne igre", na radost svih pažljivih slušatelja.

23. U četvrtom poglavlju Sai Satčarite, Das Ganu je to opjevao vlastitim riječima. Ako to slušatelji tamo ponovno pročitaju, čudo će im se opet otkriti.

24. Zato, koristeći se pravilom 'grane i mjeseca', držeći kažiprst i srednji prst na palcu, Majka Sai pokazuje svojim bhaktama jednostavan put.

25. On poručuje: "Odbacite ponos i poklonite se svim bićima. Meditirajte na samo jedan palac; to je jednostavno sredstvo predanosti (bhakti)."

26. A sada, vraćamo se na nit prethodne priče, nakon što smo ispričali o milosti spuštenoj na bhakte. Molim vas, poslušajte s punom pažnjom ovu nevjerojatnu priču koja slijedi.

27. Shirdi je postao sveto mjesto, iznimno čisto zbog Babine prisutnosti. Hodočasnici pristižu danju i noću, dostojni ljudi dolaze po duhovne zasluge.

28. Njegovo je svjedočanstvo u svih deset smjerova dokazano izravno ili neizravno. U obliku Saija, ovo drvo koje ispunjava želje (Kalpavriksha) izravno se utjelovilo u Shirdiju.

29. Bili oni siromasi ili bogataši, on ih sve vidi jednakima. Pokazujući

nepojmljivu moć, on ostvaruje dobrobit svojih bhakta.

30. Kakva je to bezgranična ljubav i prirodno bogatstvo znanja! Isto tako, kakav dubok osjećaj jedinstva sa svim dušama; blagoslovljen je onaj sretnik koji to doživi.

31. Ponekad drži strogu tišinu, i to je samo po sebi njegovo učenje o Brahmanu (Apsolutu). Ponekad je poput gustog oblaka svijesti i blaženstva, okružen bhaktama.

32. Ponekad govori u zagonetkama sa skrivenim značenjem, a ponekad se zadirkuje u šali. Ponekad ostavlja stvari dvosmislenima, a ponekad se pretvara da je ljut.

33. Ponekad poučava predanosti, a ponekad razlučivanju. Ponekad govori otvoreno i odlučno. Gledajte kako je na bezbroj načina davao svoje upute.

34. Takav je bio život svemogućeg Saija, neobjašnjiv umu, intelektu i govoru. Njegova su djela bila nepojmljiva, nezamisliva, nepoznata i neočekivana.

35. Nismo ga se mogli zasititi gledajući njegovo lice, niti razgovarajući s njim. Nismo se mogli zasititi slušajući njegove priče; radost nije mogla stati u srce.

36. Mogu se izbrojati kapi kiše, pa čak se može i vjetar svezati u zavežljaj, ali tko bi mogao izmjeriti i izbrojati sva čuda Sai Babe?

37. Neka to ostane tako, pređimo sada na sljedeću priču. Slušajte mirna uma o Babinoj brizi za zaštitu svojih sljedbenika i o tome kako je otklanjao teške nedaće.

38. Znajući unaprijed za veliku opasnost koja prijeti bhaktama, on im na vrijeme pruža hrabrost. Otklanjajući zla, drži ih sigurnima uz svoja stopala,

uvijek težeći njihovoj dobrobiti.

39. Priča koja to ilustrira razveselit će vas, nestrpljive slušatelje. Povećat će radost koju donosi Babino društvo i probuditi vjeru u vjernicima.

40. Bili oni najniži, siromašni ili bespomoćni, njihova će ljubav prema Babinoj priči rasti. Ako u svakom trenutku ponavljaju Saijevo ime, Sai će ih prevesti na drugu obalu spasenja.

41. Kakasaheb Mirikar živio je u gradu Ahmednagaru. Vlada mu je s naklonošću dodijelila uglednu titulu Sardara.

42. Njegov je sin također bio predan dužnosti, a radio je kao Mamledar u Kopergaonu. Dok je bio na poslovnoj turneji u Chitaliju, svratio je u Shirdi na daršan.

43. Otišao je u džamiju, sjeo i položio glavu na Babina stopala. Razgovori i priče započeli su uz međusobno raspitivanje o zdravlju.

44. Tamo se okupilo mnogo ljudi, a u blizini je bio i Madhavrao (Shama). Novi nektar ovih priča trebaju pažljivo upiti oni usredotočenog uma.

45. Kakvo nevjerojatno upozorenje na buduću opasnost i jednostavan plan za njezino otklanjanje! Babini su načini zaštite svojih bhakta zaista nepojmljivi.

46. Baba tu postavlja pitanje Mirikaru, gledajte to čudo: "Znaš li ti za ovu našu Dwarakamai?"

47. Balasahebu to uopće nije bilo jasno. Zatim mu Baba reče: "Gledaj sad, upravo ovo ovdje je Dwarakamai."

48. "Ovo je naša Majka Dwaraka. Kad djeca sjede u krilu ove džamije, ona im pruža neustrašivost. Tu ne preostaje ni trunke brige."

49. "Ova Majka-džamija je iznimno milostiva, ona je majka iskrenih bhakta. Tko god upadne u kakvu nevolju, ona će ga baš ovdje zaštititi."

50. "Tko jednom sjedne u njezino krilo, njegov je brod sigurno preplovio. Tko god se odmori u njezinoj sjeni, taj uzjaši na prijestolje sreće."

51. "Ovo je sama Dwaraka Dwaravati." Baba mu potom dade sveti pepeo (Udi), položi mu ruku zaštite na glavu, i Mirikar krenu na odlazak.

52. Ponovno Babi dođe na um da Mirikaru postavi još jedno pitanje: "Poznaješ li Dugog Babu? A reći ću ti i jedno čudo o njemu."

53. Zatim, stisnuvši šaku lijeve ruke i pomičući je oko desnog lakta, Baba reče: "On ti je ovako strašan."

54. "Ali što nam on može učiniti? Mi smo djeca Majke Dwarakamai. Nitko ne može dokučiti njezina djela; ti samo tiho promatraj to čudo."

55. "Kada je Dwarakamai spasiteljica, kako te Dugi Baba (zmija) može ubiti? Kolika je moć onoga koji ubija, u usporedbi sa snagom one koja spašava?"

56. Zašto je Baba dao ovakvo objašnjenje upravo u tom trenutku? Kakve to veze ima s Mirikarom? U svima se probudila znatiželja.

57. Ipak, nitko nije imao hrabrosti pitati Babu. Mirikar je ponovno položio glavu na Babina stopala, i budući da je već kasnio za Chitali, krenuo je prema dolje.

58. Madhavrao (Shama) je bio s njim. Tek što su obojica stigli do vrata mandapa, Baba pozva Madhavraoa natrag i reče: "Dođi na trenutak."

59. Baba reče: "Shama, spremi se i ti i pođi s njim. Napravi krug do Chitalija i vrati se, bit će jako zabavno."

60. Shama je smjesta sišao, prišao Mirikaru i rekao: "I ja moram poći s tobom u Chitali u tvojoj kočiji."

61. "Idem samo kući da se spremim, računaj da se vraćam odmah." Baba tada dodade: "I ja bih također trebao poći s vama u Chitali."

62. Mirikar mu tada odgovori: "Chitali je tako daleko. Što ćeš ti tamo raditi? Bit će ti to samo uzaludan napor."

63. Madhavrao se vratio i ispričao Babi što se dogodilo. Baba je rekao: "Dobro je. Što smo mi time izgubili?"

64. Mantre, sveta mjesta, brahmani, božanstva, astrolozi, liječnici ili Guru – plodovi koje od njih dobivamo ovise upravo o onakvoj vjeri kakvu u njih imamo.

65. Mi uvijek trebamo misliti na njihovo dobro i davati ispravne savjete. Ali ono što im je zapisano u karmi, to će se sigurno i dogoditi.

66. U međuvremenu, Mirikar se zamislio. Shvatio je da bi trebao poslušati Babine riječi. Tiho je dao znak Madhavraou i rekao: "Idemo u Chitali."

67. Madhavrao tada reče: "Čekaj, dolazim. Samo da ponovno tražim Babino dopuštenje. Čim potvrdi, istog se trena vraćam."

68. "Već sam bio krenuo, ali ti si me vratio nazad. Baba je na to rekao: 'Dobro je. Što smo mi time izgubili? Smjestio si me da mirno sjedim.'"

69. "Sada ću ga ponovno pitati. Čim potvrdi, brzo dolazim. Učinit ću točno onako kako on kaže, jer ja sam sluga njegovih naredbi."

70. Zatim je otišao Babi i rekao: "Mirikar me zove. Vodi me sa sobom u Chitali. Traži tvoje dopuštenje."

71. Sai se tada nasmiješi i reče: "U redu, ako te on vodi, pođi. Njeno ime je Majka-džamija (Masjidmai), zar bi ona dopustila da joj ugled bude narušen?"

72. "Majka je majka, iznimno brižna i puna suosjećanja prema svojoj djeci. Ali ako djeca postanu tvrdoglava i svojeglava, kako će se ona brinuti o njima?"

73. Tada se Madhavrao pokloni Saijevim stopalima i krenu. Došao je do mjesta gdje je Mirikar čekao, kako bi sjeo u kočiju.

74. Obojica su otišli u Chitali. Nakon raspitivanja, doznali su da visoki dužnosnik koji je trebao doći ipak nije stigao. Tako su tamo ostali sjediti u miru.

75. U Marutijevom hramu postojala je mogućnost za smještaj, pa su se obojica bez oklijevanja tamo uputila.

76. Prošla je već jedna straža noći (oko tri sata). Prostrvši tepih, posteljinu i jastuke, sjedili su uz svjetlost lampe i razgovarali.

77. Tamo su bile neke novine koje je Mirikar otvorio i počeo čitati. Dok mu je um bio zadubljen u vijesti, dogodila se jedna neobična stvar.

78. U to mračno doba, tko zna otkuda i kako, došuljala se jedna zmija. Promaknuvši svačijem pogledu, smjestila se tu i smotala u klupko.

79. Na Mirikarovom struku nalazio se kraj njegovog gornjeg ogrtača. Zmija je mirno i bezbrižno sjedila na tom mekom sjedalu.

80. Dok se polako uvlačila, čulo se šuškanje papira. No nitko od tog zvuka nije posumnjao da bi to mogla biti zmija.

81. Iako je situacija bila tako zastrašujuća, Mirikar je i dalje bio udubljen u

novine. Ali um sluge počeo je lutati na valovima slutnji.

82. "Otkuda dolazi taj zvuk? Od čega bi to moglo biti?" Pitajući se to, podigao je malo lampu i tada ugledao 'Dugog gospodina' (zmiju).

83. Ugledavši je, prestravio se i tiho povikao: "Zmija! Zmija!" Mirikar je istog trena izgubio svu hrabrost i cijelo mu je tijelo počelo drhtati.

84. Shamarao je također bio zapanjen te reče: "Babo, što si to učinio? Otkud si poslao ovu nepotrebnu nevolju? Sada se ona mora otkloniti."

85. Vidjevši situaciju, svatko je dograbio što god mu se našlo pod rukom, i odmah su potrčali prema njoj, pazeći da ne stvaraju buku koracima.

86. Tada su vidjeli kako zmija polako klizi niz njegov struk. Kao da to nije bila samo zmija, činilo se kao da samo utjelovljenje nesreće silazi s njega.

87. Dok si trepnuo okom, pomrčina (opasnost) je prošla. Štapovi su već bili u zraku. Snažno su se sručili na zmiju i sasjekli je na komade.

88. Na taj je način izbjegnuta kobna nesreća. Vidjevši to, Mirikar je bio duboko ganut, a njegova je ljubav prema svemogućem Saiju neizmjerno porasla.

89. Žmarci straha su nestali, a suze ljubavi potekle su iz njegovih očiju. "Kakva je samo golema nesreća izbjegnuta! Kako li je Baba za to znao?"

90. "Kako nas je mimoišla ova smrtonosna opasnost! Kako je Baba na vrijeme dao upozorenje! Čak i kada sam rekao 'ne', smjestio je Shamu u kočiju i poslao ga kao pomoć."

91. "Koliko je samo samilosti u njegovom srcu! Kakav je njegov unutarnji vid! Znajući da nam predstoji zla kob, izrekao je spasonosne riječi."

92. Pokazao je veličanstvenost svog daršana. Urezao nam je u svijest važnost džamije. Kroz svoju bezbrižnu igru, spontano je pokazao ljubav prema svojim sljedbenicima.

93. Jednom je jedan veliki astrolog po imenu Nana Dengle bio u društvu bogatog Butija. Poslušajte što mu je tada rekao.

94. "Današnji dan je iznimno nepovoljan. Prijeti ti smrtonosna opasnost. Zadrži hrabrost u srcu, ali budi jako na oprezu."

95. Kad je Dengle to izgovorio, Bapusaheb (Buti) postao je vrlo uznemiren. Neprestano je brinuo, a dan nikako da prođe.

96. Kasnije, u uobičajeno vrijeme, družina se uputila u džamiju. Bapusaheb, Nana i ostali otišli su i sjeli kod Babe.

97. Baba je smjesta upitao Butija: "Što to Nana govori? Pokušava li te on to ubiti? Ne trebamo se mi toga bojati."

98. "Da vidimo kako će te ubiti, slobodno neka udari! Slobodno mu tako odgovori." Nakon što se to odigralo, poslušajte o čudu koje je uslijedilo.

99. Navečer, kada je Bapusaheb otišao van obaviti nuždu, u tom se trenutku kod jame pojavila zmija.

100. Ugledavši tu strašnu opasnost, Bapusaheb je izašao van. Njegov sluga Lahanu pomisli: "Ubijmo je kamenom."

101. Lahanu je krenuo podići kamen, ali ga Bapusaheb zaustavi rekavši: "Idi i donesi štap. U ovakvim stvarima brzopletost nije dobra."

102. Dok je sluga otišao po štap, zmija se počela penjati po zidu. Izgubila je ravnotežu, iznenada pala i otpuzala kroz neku rupu.

103. Odatle je pobjegla, pa više nije ni bilo razloga da je ubiju. Prisjetili su se Babinih riječi. Tako je opasnost otklonjena na oba načina.

104. Onaj tko je svojom srećom vlastitim očima vidio ovu proslavu boravka u Saijevom društvu, zasigurno je nikada, ni u jednom trenutku, neće zaboraviti.

105. Pokazujući ovakve bezbrojne dokaze, privlačio je srca svojih bhakta. Da ih se pokuša opisati, ponestalo bi papira, a opisima nikada ne bi bilo kraja.

106. Slušajte sada o još jednom takvom događaju koji se zbio usred noći, oko druge straže (ponoći), izravno na Chavadi pred samim Babom.

107. U selu Korhale, taluka Kopargaon, rodnom mjestu Vatanwadi, živio je Amir Shakkar, čija je vjera počivala na Saijevim stopalima.

108. Po kasti je bio mesar, a po zanimanju posrednik. Bio je vrlo poznat u Vankdiju. Snažno ga je pogodila bolest, zbog koje je postao iznimno nemoćan i jadan.

109. Kad nastupi nevolja, čovjek se sjeti Boga. Ostavio je sve svoje poslovne obaveze, zaključio sve svoje transakcije i pohitao u Shirdi.

110. Kunti, majka petorice Pandava, iako je pretrpjela beskrajne muke tijekom izbjeglištva i života u šumi, molila je Boga jedino za nedaće.

111. Govorila je: "O Bože, Svevišnji Gospodaru, podari sreću drugima koji je traže. Meni daj neprekidni niz tuga, kako nikada ne bih zaboravila Tvoje ime."

112. "To je, Bože, moja jedina molba. Ako mi već želiš nešto dati, daj mi to. Tada će Tvoje ime postati neprekinuta ogrlica oko moga vrata."

113. Neka i slušatelj i govornik danju i noću mole Saija samo za ovo: "Da ne zaboravimo Tvoje ime i da nas držiš blizu Svojih stopala."

114. Bilo kako bilo, Amir se naklonio. S poštovanjem je poljubio Babine ruke. Detaljno mu je opisao svoju bolest i molio ga za oslobođenje od patnje.

115. Upitao je za lijek za teški reumatizam od kojeg je obolio. Baba mu tada odgovori: "Otiđi i smjesti se u Chavadi."

116. Iz džamije bi Baba noću, redovito svaki drugi dan, odlazio u taj Chavadi. Na tom mjestu Amir je sada trebao boraviti.

117. Amira je mučio reumatizam. Mogao je udobno boraviti bilo gdje u selu, ili je mogao otići i ležati u Korhaleu, što bi mu više odgovaralo.

118. Taj Chavadi potjecao je još iz vremena Malik Ambara, potpuno oronuo odozgo do dolje. Tamo su krtice, gušteri i otrovni škorpioni nesmetano tumarali.

119. Uz to su tamo boravili i bolesnici oboljeli od gube. Psi su tamo jeli ostatke hrane. Amir je bio vrlo nesretan, ali pred Babom nije bilo rasprave.

120. Stražnji dio bio je krcat smećem. Bilo je tamo mnoštvo rupa dubokih do koljena. Takvu muku ni pas ne bi otrpio! Bilo je to kao cjeloživotno ispaštanje.

121. Odozgo kiša, odozdo vlaga. Tlo je bilo neravno, negdje uzdignuto, negdje udubljeno. Vladao je pravi kaos vjetra i hladnoće. Amirov um bio je u previranju.

122. Zglobovi njegova tijela bili su zakočeni. Bilo je to mjesto izloženo vjetru i kiši, puno vlage. Ali Babina je riječ bila njegov jedini lijek.

123. Babi su to bile odlučne riječi: "Bilo da je tu vjetar, kiša ili vlaga, bilo da je mjesto uzdignuto, udubljeno ili neravno, o tome ne trebaš prosuđivati."

124. Iako je to mjesto budilo sumnje, Saijevo je društvo bilo golem blagoslov. Prihvativši Njegovu riječ kao lijek za sve muke, tamo je sretno ostao.

125. Čim se popne na Chavadi, točno ispred, u sredini, Amir Shakkar je postavio svoju postelju i ostao tamo živjeti devet mjeseci.

126. Reumatizam mu se uvukao u tijelo. Izvana su mu svi uvjeti išli na štetu. No, u srcu je nosio nepokolebljivu vjeru, i zahvaljujući njoj, potpuno je ozdravio.

127. Amiru je bilo određeno da devet mjeseci boravi upravo tamo. Bilo mu je zabranjeno dolaziti u džamiju po daršan.

128. Međutim, taj Chavadi bio je takvo mjesto da mu je omogućavao viđanje s Babom (daršan) potpuno prirodno, bez ikakva truda.

129. I to svakog jutra i večeri. K tome, svaki drugi dan u oba doba. Mogao je do mile volje promatrati veličanstveno slavlje u Chavadiju.

130. Svakog bi jutra, idući u prošnju, Babin put vodio točno pored Chavadija. Amir je lako primao daršan dok je Baba prolazio, a da pritom nije morao napustiti svoje mjesto.

131. Tako bi svakog predvečerja Baba dolazio pred Chavadi. Kimajući glavom i pomičući kažiprst, sjedio bi udubljen klanjajući se stranama svijeta.

132. Odatle bi se zatim vraćao natrag, do kuta zgrade gdje se nalazi grobnica. Zatim bi se s bhaktama ponovno vraćao u džamiju.

133. Svaki drugi dan noćio je u Chavadiju. Bio je tamo i jedan običan zastor, te pregrada od drvenih dasaka između njih dvojice. Obojica su voljeli razgovarati.

134. Tamo bi se obavljalo štovanje i pjevale bi se pjesme iz predanosti. Nakon toga bi bhakte odlazili svojim kućama, a njih dvojica bi mirno nastavili razgovarati.

135. Izvana je to izgledalo kao zatočeništvo, ali iznutra je to bilo čvrsto društvo Saija. Bez prave sreće, takav je blagoslov drugima bio teško dostižan.

136. Unatoč tome, Amiru je dosadilo neprestano boraviti na istom mjestu. Činilo mu se to kao pravi zatvor. "Kamo da odem u selo?" pomisli on.

137. Um je žudio za slobodom, komu se još sviđa biti sputan? "Dosta je više ovog zatvora," javila se zamisao u Amirovoj glavi.

138. Izašao je bez Babina dopuštenja, napustivši svoje određeno mjesto. Zaputio se u Kopargaon i odsjeo tamo u svratištu.

139. Pogledajte čudo koje se tamo dogodilo. Tamo je ležao neki fakir na rubu smrti. Izmučen žeđu, zatražio je gutljaj vode.

140. Amiru ga je bilo žao i otišao mu je dati vode. No, onog trena kad je fakir popio vodu, njegovo je tijelo palo mrtvo.

141. Nastupila je smrt, a nigdje nikoga u blizini. K tome još i noć. Amirov je um zahvatila panika.

142. "Ujutro će se sastati porota. Zbog ove iznenadne smrti počet će uhićenja i vlasti će pokrenuti istragu."

143. "Iako je ova priča istinita, tko će to na prvi pogled potvrditi? Odluka

suda donosi se na temelju dokaza i svjedoka, takav je zakon pravde."

144. "Baš kad sam mu dao vodu, fakir je iznenada izgubio život. Čak i ako ispričam ovu istinu, sigurno će mene okriviti."

145. "Prvo će mene uplesti, uhićivat će mene u vezi ovoga. Tek kasnije, kad utvrde pravi uzrok smrti, dokazat će se moja nevinost."

146. "Ali dotad će proći mnogo vremena, bit će to nesnosne muke i patnje. Zato je najbolje odmah pobjeći onim putem kojim sam došao." Tako je odlučio.

147. Stoga je Amir te noći, dok ga nitko nije gledao, pobjegao odande. Hodao je naprijed, osvrćući se unazad, nemirna uma.

148. "Da mi se bar nekako dočepati Chavadija!" pomisli. Dok se tamo ne vrati, neće imati mira. Pun sumnji i straha, Amir je koračao prema Shirdiju.

149. "Babo, što sam to učinio? Kakav je ovo grijeh pao na mene? Sada shvaćam da me snašla kazna za moja vlastita djela."

150. "Napustio sam Chavadi u potrazi za udobnošću, i zato sam upao u nevolju. Bilo kako bilo, izvuci me sad iz ove muke i vrati u Shirdi."

151. Brzo se spakiravši, Amir je te noći otišao, ostavivši mrtvo tijelo onako kako je bilo, u svratištu, u gluho doba noći.

152. Ponavljajući u ustima: "Babo, Babo", preklinjući za oprost i milost, stigao je do Chavadija i tada mu je um pronašao mir.

153. Sve u svemu, bila je to velika pouka, prava opomena. Odtad se Amir počeo bolje ponašati i napustio krive puteve.

154. Tako je uz vjeru uslijedilo i ozdravljenje od bolesti. Oslobodio se

reumatizma. Poslušajte sada što se nakon toga dogodilo.

155. Chavadi je imao ukupno tri prostorije. Jugoistočni kut bio je Babino mjesto. Okružen sa svih strana drvenim daskama, tamo je Baba spavao.

156. Cijelu noć su gorjele svjetiljke, uvijek je spavao na svjetlu. Fakiri bi spavali vani u mraku.

157. Amir je bio kao jedan od njih, u blizini drugih ljudi koji bi se tamo smjestili kako bi prenoćili. Bilo je mnogo takvih.

158. Tamo se nalazio Babin priručni pribor i prostor za skladištenje. Njegov bhakta Abdul, u potpunosti odvojen od svjetovnog, bio je osobno predan služenju Babi.

159. Jedne noći, oko ponoći, Baba povika prema Abdullahu: "Pogledaj oko moje postelje, tu se jedna otrovnica probila!"

160. Pozivao ga je iznova i iznova. Abdul je dotrčao sa svjetiljkom u ruci. Baba mu je kroz plač govorio: "Pogledaj, zar više nije tamo?"

161. Abdul reče: "Sve sam pregledao, ovdje nema ničega." Baba mu odvrati: "Širom otvori oči i sve pažljivo pogledaj!"

162. Abdul je svuda pretraživao, a Baba je štapom udarao po tlu. Svi ljudi koji su spavali vani probudili su se i gledali što se događa.

163. Probudivši se, Amir Shakkar se pitao: "Kakva je ovo buka danas? Zašto to usred noći stalno udara štapom?"

164. Vidjevši ovu Babinu igru, Amir je odmah shvatio: zmija se negdje provukla, i Baba je to znao.

165. Imao je puno iskustva s Babom, poznavao je njegovu narav. Znao je

da u njegovim riječima ima skriveno značenje, pa je tako sve razumio.

166. Kad god bi opasnost zaprijetila njegovim bhaktama oko glave, Baba bi govorio da je opasnost kod Njegove postelje. Amir je razumio taj rječnik, pa je u srcu shvatio na što Baba misli.

167. Upravo tada, kraj Amirovog jastuka, primijetio je nešto kako puže. "Abdule, svjetlo! Svjetlo ovamo!" povika Amir.

168. Čim je svjetlo doneseno, vani su ugledali veliko smotano klupko. Obasjana svjetlom, ogromna otrovnica podizala je i spuštala glavu.

169. Tamo su je i ubili i tako je našla svoj kraj. Zahvaljivali su Babi za Njegovu neizmjernu pomoć. Govorili su: "Kakav neobičan način buđenja nam On pruža."

170. Otkud otrovnica i otkud svjetiljka? Sve se moralo poklopiti u to mračno doba. Spašavanje bhakta iz nevolje – to je bio smisao cijele ove igre.

171. Bezbroj ovakvih priča o zmijama moglo bi se opisati u Babinoj biografiji. Međutim, to bi učinilo knjigu previše obimnom, pa je ovdje izložena samo ukratko.

172. "I u zmijama i u škorpionima prebiva Narayana," rekao je mudrac Tukaram. "Ali ipak, treba im se klanjati izdaleka." I to su Njegove riječi.

173. On ih također naziva utjelovljenjem 'nepravde'. Kaže da 'zaslužuju samo udarac cipelom'. Postupanje s njima nije čvrsto utvrđeno.

174. Onaj tko ima određenu prirodu, djelovat će u skladu s njom. Baš kako to propisuje i Božji zakon – u tome je tajna.

175. Za otklanjanje ove sumnje, shvatite da se kod Babe može naći samo

jedan odgovor: Sva su živa bića jednaka. Nenasilje je temelj u svakom pogledu.

176. Bio to škorpion ili zmija, Bog boravi u svima. Kad On ne želi prouzročiti štetu, tko to onda može učiniti u Njegovo ime?

177. Cijeli ovaj svemir je u Božjim rukama. Ovdje ništa nije neovisno. To je bilo Babino znanje iz iskustva, iako ga mi sa svojim ponosom često odbacujemo.

178. Škorpion je pao u jezero i počeo se boriti za život, tonući prema dnu. Netko je radosno pljeskao i rekao: "Eto, tako zaslužuješ patnju."

179. Čuvši taj pljesak, netko drugi je dotrčao na obalu jezera. Vidjevši škorpiona kako se bori u vodi, obuzelo ga je duboko suosjećanje.

180. Otišao je bliže i lagano uštipnuvši podigao škorpiona, no ovaj ga je, zbog svoje prave prirode, naglo ubo u prst.

181. Kakvo je tu naše znanje? Mi smo u potpunosti podređeni. Narayana je onaj koji nam daje inteligenciju; ono što On odredi, to se zaista i događa.

182. Mnogi su imali razna iskustva. Ispričat ću vam i jedno svoje. Moja je vjera u Babine riječi velika čast, a predanost Njemu smatram jedinim bogatstvom.

183. Poput Kakasaheba Dixita, koji je danju čitao Natha-Bhagavat, svake noći bi on isto tako čitao Bhavarth-Ramayanu.

184. Mogao je propustiti cvijeće za pođu bogovima, pa i samo kupanje, i sve druge obaveze mogle su pričekati, ali njegovo je čitanje bilo neizbježno.

185. Obje te Eknathove knjige su sama suština Vrhovne Istine. Dixit ih je

čitao kao stvarni dokaz naklonosti Svevišnjeg Saija.

186. U ovim jedinstvenim, predivnim knjigama sjaji vječna trojna svjetlost znanja o Sebstvu, odvojenosti od svjetovnog i pravednosti.

187. Čije god su usne imale sreću okusiti nektar učenja iz tih knjiga, odjednom bi se ugasile njihove trostruke patnje i otvarao bi se put prema oslobođenju.

188. Milošću Saija, postao sam slušatelj Dixitovih čitanja. Dobio sam priliku slušati Bhagavat, na čemu sam duboko zahvalan.

189. Išao sam danju i noću kako bih slušao te svete priče. Bila je to velika sreća da mi je otvoren put do tog duhovnog skupa; moje su uši time pročišćene.

190. I tako jedne noći, dok se čitala vrlo sveta priča, dogodila se čudna pod-priča. Poslušajte, o slušatelji, ovu zgodu.

191. Što da radim, dok jednu priču opisujem, umom mi odjednom sine druga! Ali poznavajući vrijednost za slušatelje, kako bih to mogao izostaviti?

192. Slušali smo predivnu priču iz Ramayane, onaj dio kad je Hanuman bio prožet duhovnom snagom od majke, a ipak je otišao iskušavati snagu svog Gospodara i na kraju je skupo platio tu nesmotrenost.

193. Pogođen vihorom Raminih strijela, Hanuman se vrtio zrakom, na rubu snaga i prestravljen. Otac je došao do njega u tom trenutku.

194. Poslušavši očeve korisne savjete, Hanuman se predao Rami. Dok se taj dio priče čitao, poslušajte što se neobično dogodilo.

195. Dok je moj um bio potpuno zaokupljen slušanjem priče, utopljen u

radosti slušanja, kako li se samo pojavio jedan stvarni, fizički problem u obliku škorpiona?

196. Tko bi znao što mu je tu bilo zanimljivo? Neprimijećen mi je skočio na rame, smjestio se tamo i sjedio ne mičući se, kao da i on uživa u tom soku slatke priče.

197. Ali tu je Babino svjedočanstvo! Moj um uopće nije bio na njemu. No, onog tko je u potpunosti usredotočen na božansku priču, njega sam Gospodin Hari štiti.

198. Spremno se spustio moj pogled i ugledah strašnog škorpiona, posve mirnog na mom desnom ramenu, gore na pokrivaču.

199. Bez pokreta i pomicanja, duboko smiren, slušatelj bijaše potpuno posvećen slušanju, sjedeći u mirnom i stabilnom položaju.

200. Da sam samo malo, tek iz pukog ćudljiva hira, pomaknuo ili dotaknuo njegov žaok, ne bi mi dao ni trenutka mira, donoseći mi neizrecivu patnju.

201. Atmosfera Ramine priče bila je ushićujuća, slušatelji i govornik bijahu duboko zadubljeni. Narušiti svima taj božanski užitak bila bi strašna i nesretna pogreška.

202. Takva je moć Ramine priče; tu nikakva tjeskoba i smetnje ne mogu nadvladati. Sve nevolje moraju se smiriti i nestati, zaboravljajući vlastitu narav.

203. Uz Raminu milost stekao sam razboritost; polako sam trebao odložiti tu opasnost. Ali moj nestalni um nije smio gubiti iz vida cilj sve do samog kraja.

204. Pokrivač kojim sam bio ogrnut pažljivo sam primio s obje strane, čvrsto u njega zamotao škorpiona, odnio ga i nježno pustio u vrt.

205. Škorpion je po prirodi opasan i lako bi mogao pokazati svoju ćud. Strah je bio stvaran, ali Babina zapovijed bila je čvrsta, stoga se moja ruka nije usudila nauditi mu.

206. Ovdje će slušatelji prirodno postaviti pitanje: Nije li otrovni škorpion štetan i zaslužuje li smrt? Hoće li nam onaj tko nas ubode donijeti sreću? Zašto ga se ne smije ubiti, tko bi ga razumio?

207. Svi su škorpioni otrovne životinje i nitko ih nikada ne zanemaruje. Reći će nam: Zar je Baba doista mogao reći da ih se ostavi na miru?

208. Sumnja slušatelja potpuno je opravdana, i moj je um bio posve isti. Ali prisjetivši se prijašnjih takvih događaja, poslušajte Babine riječi.

209. Pitanje je bilo još teže kad se u Shirdiju, u Kakatovoj gostinjskoj kući, jednom blizu prozora na gornjem katu pojavila strašna otrovnica.

210. Kroz otvor u drvenom okviru ušuljala se zmija. Obasjana sjajem svjetiljke, smotala se u klupko i tako sjedila.

211. Iako obasjana svjetlom svijeće, uplašila se ljudskih koraka. Nastala je gužva, a ona se na trenutak ukočila i ostala mirna.

212. Nije htjela nazad ni naprijed, vrteći glavom gore-dolje. Tada je nastala opća panika: na koji je način ubiti?

213. Svi su u žurbi dohvatili motke i štapove. Bilo je to vrlo tijesno i nezgodno mjesto za sve njih, stvarajući veliku muku.

214. Kad bi netko usput neoprezno udario gmaza i natjerao ga da pobjegne pod zid, on bi se prvo namjerio upravo na moju postelju i doveo me u veliku opasnost.

215. Da je udarac pogodio metu, izbjeglica bi uzvratio smrtonosnim

ujedom. Donijeli su svjetiljku da provjere mjesto, ali opasnost se već bila sakrila.

216. Njezino vrijeme za smrt još nije došlo, a naša je sreća bila jaka. Iako su okolnosti bile pogubne i kobne, Baba nas je sve zaštitio.

217. Žurno se vrativši, brzo je otpuzao i nestao. Svi su osjetili olakšanje i podijelili radost slobodni od straha.

218. Tada je ustao Muktaram i rekao: "Jadan čovjek je dobro prošao! Da se nije provukao kroz onaj otvor, izgubio bi život."

219. Gledajući Muktaramov suosjećajni pogled, u srcu sam se rastužio. Kakva je svrha slijepog sažaljenja? Kako bi uopće svijet mogao funkcionirati na taj način?

220. "Muktaramu, kad god se mi okupimo ovdje ujutro i navečer, moja je postelja blizu prozora." Njegove mi se riječi nisu svidjele.

221. On je zastupao jednu stranu, a ja sam preuzeo drugu. Rasprava se žestoko rasplamsala i ostala neriješena.

222. Jedan je govorio da zmiju treba ubiti i ni trenutka je ne štedjeti. Drugi je tvrdio: "Zašto mučiti nedužno živo biće?"

223. Jedni su osuđivali Muktarama, drugi su podržavali mene. Rasprava se između nas rasplamsala i činilo se da joj nema kraja.

224. Muktaram je sišao dolje, a ja sam promijenio svoje mjesto. U rupu sam uglavio čep i namjestio svoju postelju za spavanje.

225. Oči su se sklapale od umora, društvo je otišlo na spavanje. I ja sam počeo zijevati, i rasprava je sama od sebe utihnula.

226. Noć je prošla, svanulo je jutro. Obavio sam jutarnju higijenu, Baba se vratio iz Lendija i narod se okupio u džamiji.

227. Kao i obično, u uobičajeno vrijeme došao sam u džamiju. Muktaram i ostali članovi društva došli su i sjeli na svoja mjesta.

228. Netko bi trljao duhan na dlanu, netko punio Babinu čilimu, netko mu masirao ruke i noge – služba se odvijala na taj način.

229. Baba je znao svačije misli i raspoloženja, pa je polako upitao: "Kakva je to rasprava sinoć bila gore u kući?"

230. Tada sam ispričao Babi sve točno onako kako se dogodilo. Upitao sam ga treba li zmiju ubiti ili poštedjeti, iznijevši mu cijelu tu situaciju sa zmijom.

231. Babin je stav oduvijek bio samo jedan: bili to zmija ili škorpion, Bog prebiva u svima i prema svemu gaji samo ljubav.

232. Bog je vladar svijeta i sve se pokorava Njegovoj zapovijedi. Stoga ni otrovna zmija ni škorpion ne djeluju izvan Njegove volje.

233. Zato gajite ljubav i milost prema svim živim bićima. Ostavite strah i budite strpljivi, jer Gospodin Hari štiti sve.

234. Koliko bi se još ovakvih priča o Sai Babi moglo ispričati! Stoga slušatelji trebaju izabrati i usvojiti samo pravu suštinu iz njih.

235. Sljedeće poglavlje je još ljepše, puno naboja i čvrste vjere. Opisat će težak događaj s bhaktom Dixitom i žrtvovanjem ovna.

Završeno je dvadeset i drugo poglavlje blaženog i svetog životopisa svemoćnog Shri Sainatha, nadahnutog od svetih i dobrih ljudi, a koje je napisao bhakta Hemadpant.

|| Neka je ovo predano u stopala našeg Sriguru Sainatha || Neka bude blagoslovljeno ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || Dvadeset treće poglavlje ||

Poklon Sri Ganeshi. Poklon Sri Saraswati. Poklon Sri Guruu. Poklon obiteljskom božanstvu (Kuladevati). Poklon Sri Siti i Ramachandri. Poklon Sri Sadguru Sainathu.

1. Ova duša (Jiva) zapravo je iznad tri gune (svojstva prirode), ali opčinjena Mayom (iluzijom) zaboravlja svoju istinsku prirodu Sat-Chit-Anande (Postojanja, Svijesti i Blaženstva) te se poistovjećuje isključivo sa svojim tijelom.

2. S takvim ponosom na tijelo, ona počinje misliti: "Ja sam vršitelj svih djela, ja sam uživatelj." Zbog toga se upliće u beskrajni niz nevolja i ne poznaje put do oslobođenja.

3. Put ljubavi i predanosti (Bhakti yoga) pred Učiteljevim (Guruovim) stopalima jedini je način da se te nevolje unište. Veliki redatelj Sai, poput Šriranga (Vishnua), boji svoje bhakte u svoju boju.

4. Mi Ga smatramo Avatarem jer posjeduje apsolutno sve znakove božanstva, ali On sâm je uvijek govorio: "Ja sam samo Allahov sluga."

5. Iako je bio Avatar, besprijekorno je poštivao svjetovna pravila i poticao ispravno pridržavanje čistih dužnosti (Varnashrama dharme).

6. Nikada se nije izjednačavao ni s kim, niti je to dopuštao drugima. Videći Sveprisutnoga Boga u svemu pokretnom i nepokretnom, uvijek je zadržao istinsku poniznost.

7. Nikoga nije omalovažavao niti je ikoga smatrao bezvrijednim. U svim je bićima vidio samo Narayanu – samu suštinu Čiste Svijesti.

8. Nikada nije izgovorio "Anal Haq" (Ja sam Bog), već je govorio: "Ja sam samo Božji sluga, ja sam siromah." Njegova su usta neprestano ponavljala "Yade Haq" (Sjećaj se Boga) i "Allah Malik" (Bog je Gospodar).

9. Koje je kaste neki svetac? Kako se ponaša i što jede? Njihovo se duhovno stanje ne može prosuditi po takvim stvarima, jer je ono uvijek uzvišenije i iznad toga.

10. Radi spasenja neukih duša, na ovu zemlju silaze milosrdni sveci. To nije ništa drugo doli milost samoga Svevišnjega (Gospodara svega).

11. Tek kada čovjek nakupi dovoljno zasluga (dobrih djela), u njegovom se srcu budi želja za slušanjem priča o svecima, što mu donosi sreću i istinsko zadovoljstvo.

12. Jednom je neki jogi, uzevši sa sobom Chandorkara, došao u džamiju kako bi primio Babin daršan.

13. Taj je čovjek temeljito proučio Patanjalijeve izreke i ostale spise o jogi. No, u praksi je to bilo čudno – nije mogao postići Samadhi ni na jedan jedini trenutak.

14. Pomislio je: "Maharaj Sai je Gospodar jogija. Ako mi podari svoju milost, sve će moje sumnje nestati i ja ću sigurno ostvariti Samadhi."

15. S takvom namjerom u srcu, dok je uzimao Saijev daršan, ugledao Ga je kako sjedi i jede suhi kruh (bhakri) s lukom.

16. Vidjevši pred sobom kako Sai jede ustajali kruh i sirovi luk, jogi pomisli: "Kako će mi ovakav čovjek razriješiti sumnje?" U njemu se probudila snažna nevjerica.

17. Čim se ta sumnja rodila u njegovom umu, sveznajući Sai Maharaj reče: "Nano, luk bi trebao jesti samo onaj tko ga može probaviti."

18. "Samo onaj tko ima snagu da ga probavi, može slobodno jesti luk." Čuvši to, jogi se trgnuo i s istinskom mu se predanošću predao.

19. Neka to bude tako. Kasnije, kada je Baba došao i sjeo na svoje mjesto, taj je jogi sjeo pokraj Njega čistog i posve usredotočenog uma.

20. Pažljivo je postavio svoja pitanja, dobio rješenje za svoje sumnje, primio Udi (sveti pepeo) i Babin blagoslov, te se vratio kući radosna srca.

21. Slušajući s pobožnošću mnoštvo ovakvih priča, bhakte brzo pronalaze olakšanje od nevolja poput tuge, patnje i iluzija.

22. Baš kao što svinja, čak i ako je lokva mala i strašno smrdljiva, u njoj bez ikakve sumnje vidi najveću i neizmjernu sreću.

23. Ista je stvar s dušom (Jivom) i papigom – jedna je zarobljena u tijelu, a druga u kavezu. Iako je papiga izgubila slobodu, njoj je njeno ropstvo sasvim dobro.

24. Ta je papiga poput žabe u bunaru; sav njen osjećaj sreće svodi se na taj kavez. Ona ne poznaje radost slobode, a lakoma duša ponaša se potpuno isto.

25. Papiga misli: "Kako je zabavan moj kavez! Šećem po zlatnim rešetkama. Čak i ako visim naglavačke, meni je dobro, samo da mi noge ne skliznu."

26. "Ako izađem van, izgubit ću ovu sreću. Neće više biti sjemenki nara ni jedenja slatkih papričica." Tako ona samu sebe pljačka od istinske sreće.

27. No, kada papigi kucne pravi čas, dogodi se neobičan susret (s Učiteljem). On ju s ljubavlju potapša i stavi joj melem znanja na oči.

28. Od snage (Shaktipata) tog tapšanja, ona se oslobodi okova i otvori oči.

Započne letjeti slobodno na krilima vjetra – tko je tada više može zadržati?

29. Pred njom se otvara prostrani svijet, beskrajni voćnjaci nara i guave. Široko nebo poziva je na slobodan let, i ona tada uživa u slavlju slobode.

30. Takvo je i stanje ove duše. Kada Božjom milošću pronađe Gurua, tim dvostrukim blagoslovom biva oslobođena okova i doživljava spasenje i istinsku slobodu.

31. Sada, pažljivi i vjerni slušatelji, poslušajte na trenutak ovu slatku i sočnu priču prepunu čiste ljubavi.

32. U prošlom poglavlju opisano je čudo kada je Baba poslao Mirikara na putovanje u Chitali, u pratnji Shame.

33. Budući da Sai unaprijed zna sve što će se dogoditi, vidio je opasnost koja se približavala izdaleka, te je na vrijeme upozorio Mirikara na krizu.

34. Nije ga samo upozorio, već mu je dao i sredstvo za obranu. Iako je Mirikar to odbijao, Baba mu je to nametnuo "objesivši mu oko vrata" (poslavši Shamu), i tako ga spasio u trenutku najveće opasnosti.

35. Baba je uvijek spreman pobrinuti se za dobrobit svojih bhakta. Uklonivši smrtonosnu opasnost od Balasaheba Mirikara, pružio je ljudima nevjerojatno iskustvo.

36. Nadalje, pogledajte samo Shaminu situaciju! Kada ga je iznenada ugrizla zmija, nije bilo baš nikakve nade da će preživjeti, ali ga je Baba izbavio i spasio.

37. To je još jedna Babina božanska igra (leela). Ispričat ću to prvo vama, slušateljima. Iako ga je ugrizla zmija otrovnica, poslušajte kakav je nevjerojatan lijek primijenjen!

38. Bilo je to oko sedam sati navečer, kada ga je zmija odjednom ugrizla za mali prst na ruci. Taj je dio tijela odmah počeo gorjeti od otrova.

39. Bol je bila neizrecivo nepodnošljiva i činilo se da mu se bliži kraj. Madhavrao (Shama) bio je užasnut i ispunjen strahom i brigom u srcu.

40. Tijelo mu je pocrvenjelo. Okupili su se svi prijatelji i rodbina i rekli: "Idemo brzo do hrama (Birobi)." Život mu je visio o koncu.

41. Tada je istupio Nimonkar i rekao mu da radije ponese Udi. Madhavrao je otrčao do džamije. I što je Baba učinio?

42. Čim su im se pogledi sreli, pogledajte to Babino čudo! Počeo je nezaustavljivo vikati i psovati na njega, ne dopuštajući mu da se popne stepenicama!

43. "Ne penji se gore, barmine (svećeniče)! Ako se popneš, pazi se! Odlazi, gubi se odavde, silazi dolje!" urlao je iz svega glasa.

44. Baba je postao nevjerojatno bijesan, sipajući vatru iz usta. Madhavrao je ostao u šoku. Zbog čega ga je Baba napadao tako oštrim riječima?

45. Gledajući takav prizor, Madhavrao se strahovito preplašio. Nije mu ništa padalo na pamet. Zbunjen i razočaran, sjeo je dolje ispred džamije.

46. Kad se sâm Bog tako razbjesnio, Madhavrao se u srcu silno uplašio. Pomislio je da su mu propale baš sve nade za spas kad ga je i sâm Baba tako odbacio.

47. Tko se ne bi preplašio gledajući takvu strašnu srdžbu? Slušajući tu kišu uvreda i psovki, situacija mu se činila stravičnom.

48. "Ova džamija je moj pravi dom. Ja sam Saijevo rođeno dijete. Ako je to tako, zašto se majka danas ovako neobuzdano razbjesnila na svoje dijete?"

49. "Kome drugome da odnesem svoju patnju zbog ugriza zmije, ako ne vlastitoj majci? Ali kad me ona sama udara nogom!" Misleći tako, napravio je tužno i jadno lice.

50. Odnos između Madhavraoa i Babe bio je baš poput odnosa djeteta i majke. Budući da su bili nerazdvojni dan i noć, zašto se sada stvorila ovakva strašna situacija?

51. "Kada sama majka udara dijete nogom, tko će ga onda zaštititi?" U tom je trenutku Madhavrao izgubio i posljednju nadu u život.

52. Nakon što je prošlo neko vrijeme, Baba se smirio. Madhavrao je tada skupio hrabrost, popeo se i sjeo.

53. Baba mu tada reče: "Ne gubi hrabrost. Nemoj se u srcu brinuti ni oko čega. Bit ćeš dobro, prestani se sekirati. Milosrdni Fakir će te zaštititi!"

54. "Idi kući i mirno sjedi. Nemoj izlaziti iz kuće. Ostani bez straha i smiri um. Zadrži svoju vjeru u Mene."

55. I čim se on vratio, tek što je stigao svojoj kući, Baba je za njim poslao Tatyu s porukom da provjeri kako je.

56. "Reci mu da nipošto ne spava. Neka neprestano šeta po kući. Neka sa zadovoljstvom jede što god želi. Samo neka pazi na ovo."

57. Te je iste noći Baba rekao i Kakasahebu Dikshitu: "Tijekom noći će ga uloviti val (pospanosti od otrova), nipošto mu ne dajte da zaspi!"

58. I tako, zahvaljujući ovoj brizi i mjerama opreza, opasnost je izbjegnuta, premda je u prstu još uvijek bio ostao blag osjećaj pečenja od otrova.

59. Kasnije je i to prošlo. Kakva je samo strašna sudbina izbjegnuta! Takva je naša suosjećajna majka Sai, čija se milost prelijeva za njene bhakte!

60. "Ne penji se gore, barmine!" – Mislite li da su ove Babine grube riječi doista bile upućene Madhavraou?

61. One uopće nisu bile namijenjene Madhavraou! Ta stroga i oštra naredba zapravo je bila upućena onom smrtonosnom zmijskom otrovu.

62. "Ako se popneš, pazi se!" – Ova stroga zapovijed iz Saijevih usta zaustavila je širenje otrova baš tamo gdje je bio. Otrov se nije uspio popeti više po tijelu.

63. I ne samo to, Njegove riječi: "Odlazi, gubi se odavde, silazi dolje!" postale su moćna Saijeva mantra koja je smjesta poništila i izbacila otrov iz njega.

64. Nisu bila potrebna nikakva druga sredstva, ni svjetovne mantre (bajalice) ni mistični slogovi (Panchakshari). Tako Sai, zaštitnik svojih bhakta, otklanja svakovrsne nevolje.

65. Nije ponavljao nikakve mantre, nije začarao rižu ni vodu, niti je prskao vodu, a ipak, kako se otrov nevjerojatno povukao!

66. Zar to nije čudo? Samo su riječi iz usta sveca izliječile Madhavraoa. Njegovoj milosti doista nema kraja.

67. Sada, priču koja je nagoviještena u prošlom poglavlju, a koja je tako slatka i čudesna, neka slušatelji poslušaju od početka do kraja s potpunom pažnjom.

68. Priča opisana u prošlom poglavlju je sjajna, ali ova donosi još veću novost. Slušateljima će se prepričati kako Sai stvara Svoju Mayu (božanske igre).

69. Slušajući ove slatke priče, urezat će se snažni dojmovi Učiteljevih (Guruovih) riječi. Posljedice djelovanja (karma), nedjelovanja (akarma) i

loših djela (vikarma) bit će uništene, a vjera će čvrsto sjesti pred Učiteljeve noge.

70. Najlakši od svih lakih načina je sjećati se Saijevih stopala u svom srcu. To je jedini put k spasenju kojim se uništava iluzija (Maya).

71. Strah od svjetovnog života je golem; on je poput pobune proizašle iz Maye. Slušanjem ovih priča on će biti razbijen u komadiće, a ostvarit će se neprekidno blaženstvo.

72. Jednom je u Shirdi stigla teška epidemija kolere, pa su se mještani u srcu silno preplašili. Jednoglasno su dali udarati u bubanj i zaustavili sav promet prema selu.

73. Strah od epidemije bio je toliko velik da su seljani bili potpuno prestravljeni. Nisu puštali strance unutra, a sav je posao stao.

74. Odlučili su: sve dok epidemija traje u selu, nitko ne smije zaklati kozu. Nijedna zaprega ne smije preći granicu sela. Svi se moraju strogo držati ovih pravila.

75. Ovo praznovjerje mještana Babi se uopće nije svidjelo. Po Njegovom mišljenju, te su krive predodžbe bile samo plod ljudskog neznanja.

76. Oni su tamo donijeli svoja pravila, a Baba je na njih izlio hladnu vodu (pokvario im planove). Poslušajte sada s poštovanjem u srcu kako je to učinio.

77. Odluka seoskog vijeća (panchayata) bila je čvrsta i seljani su je se strogo pridržavali. Naplaćivanje kazne bilo je jedino rješenje ukoliko bi se pravilo prekršilo makar i za dlaku.

79. (78. stih u originalu ne postoji) Baba nije imao nikakvog straha od kazne, On je uvijek i zauvijek neustrašiv. Kada su drva za ogrjev stigla na

seoska vrata, nastala je neprilika jer su se ljudi tome usprotivili.

80. Tamo je vladala nestašica drva za ogrjev, i seljani su u svojim srcima toga bili itekako svjesni. Ipak, kršenje pravila smatralo se nedopustivim, zbog čega su svi prisutni bili u velikoj brizi (tjeskobi).

81. Okrenuli su se protiv vozača zaprege s drvima i počeli vraćati njegova kola. Kad je Baba čuo za taj događaj, dojurio je ravno na to mjesto.

82. Sâm je stao ispred zaprege, čime je vozač dobio hrabrost. Tvrdoglavost seljana bila je slomljena, a zaprega je unesena unutar seoskih granica.

83. Odatle je dovezena sve do vrata džamije i istovarena unutra. Iz ničijih usta nije izašla ni jedna jedina riječ prigovora.

84. Bilo ljeto, jesen, zima, sezona kiša ili proljeće, Babina sveta vatra (Dhuni) neprestano je gorjela u džamiji svih dvadeset i četiri sata (osam prahara).

85. Kakva li je samo čudesna bila Babina odlučnost! Poput svete vatre brahmana (Agnihotrija), Njegov je sveti Dhuni plamtio dan i noć.

86. Samo zbog tog Dhunija, Baba bi kupovao snopove drva za ogrjev i slagao ih na hrpu uz zid prednjeg dijela džamije.

87. Koristeći vrijeme rada tržnice, Baba bi sakupljao drva. No, čak su i na to Njegovi susjedi bacili oko. Rijetko je naći nevinu osobu kada je u pitanju vlastiti interes.

88. Govorili bi Mu: "Babo, nemamo drva za peć. Bez drva peć se neće upaliti." Pričajući takve laži, uzimali bi i oni dio Njegovih drva.

89. Sebični su ljudi po prirodi zlobni. Kako džamija nije imala vrata, to im je davalo savršenu priliku, pa su se ponašali poput lažljivih prosjaka.

90. Baba je bio iznimno dobroćudan i milosrdan. Kako uopće opisati Njegovu veličinu? Izvana je izgledao strogo, ali iznutra je bio beskrajno blag.

91. Njegova je slava nedokučiva. Samo onaj čiji govor postane lišen ponosa i tko se iskreno pokloni Njegovim stopalima, može uroniti u nju.

92. Znajući da Gospodar Svemira (Vishvambhara) prebiva u svemu pokretnom i nepokretnom, On ni prema kome nije gajio neprijateljstvo.

93. On sâm ispunjava cijelo stvaranje, u svih deset smjerova, izvana i iznutra. Stoga bi mu pogled bačen u ljutnji prema bilo kome nanio duboku patnju.

94. Iako je u sebi posjedovao potpuno odricanje (vairagyu), radi dobrobiti ljudi i davanja primjera onima koji su ovisili o Njemu, ponašao se kao običan čovjek u svijetu.

95. Kakva je tek poniznost ovog Mahatme! Slušajući o tome, um se ispunjava čuđenjem. Tu se ogleda Njegova čista ljubav prema bhaktama i istinska svrha Njegove inkarnacije.

96. U srcu je gajio neusporedivu naklonost prema siromašnima i nevoljnima. Silno je volio poniznost. Na milijune je priča koje to mogu posvjedočiti.

97. Nikada nije provodio teške postove, ni askeze, niti se bavio naporima Hatha yoge. Nikada nije žudio za užicima okusa, već je jeo sasvim malo.

98. Odlazeći redovito u određene kuće, tražio bi suhu ili namočenu bhakri (kruh). To je bila Njegova svakodnevna milostinja (Madhukari). Nikada nije udovoljavao željama nepca.

99. Nije ugađao jeziku niti se otimao za raskošnim slatkišima. Ono što bi

dobio, bilo to ukusno ili ne, Njemu je sve bilo podjednako slatko.

100. Na ovaj način On održava Svoju životnu silu i štiti Svoje tijelo, jer je ono sredstvo za postizanje Znanja i Oslobođenja (Moksha), ostajući pritom uvijek potpuno lišen svakog ponosa.

101. Onome kome je unutarnji mir (Nijashanti) istinski ukras, čemu njemu ukrašavanje vijencima? Njemu ne treba ni mazanje pastom od sandalovine niti svetim pepelom (vibhuti). Sri Sai je savršeno utjelovljenje Brahmana (Brahma Purna).

102. Ova priča iznimno je sveta i donosi duboku pouku. Ona daje prednost pobožnosti (bhakti). Oni koji je budu pažljivo slušali, izgubit će vezanost za ovaj svjetovni život (iluziju svijeta).

103. Što je veća vjera prisutnih slušatelja, to se više otvara Saijeva riznica. Oni koji su skloni lažnoj logici i kompliciranju ne mogu uživati u njoj; u njoj s ljubavlju uživaju samo nevini, iskreni i puni ljubavi.

104. Sada, ako slušatelji s usredotočenim umom poslušaju nastavak priče, to će probuditi iskru čiste ljubavi i donijeti suze radosnice u njihove oči.

105. Kakva je tek bila Babina vještina (mudrost)! Kakve su bile Njegove metode i pronicljivost! Ovu tajnu mogu spoznati samo oni s istinskom predanošću (bhakti), i to se iskustvo može doživjeti u svakom trenutku.

106. Pijenje nektara ove priče o Saiju (Sri Sai Satcharitra) činite s poštovanjem i punom pažnjom. Usredotočivši svoj um na Učiteljeva stopala, pratite tijek ove pripovijesti.

107. Ova je priča poput izvanredno ukusnog obroka. Slušatelji ne bi trebali žuriti dok je "konzumiraju". Trebaju okusiti izvanrednost svakog pojedinog jela (detalja) i uživati u njegovoj novosti i punini do mile volje.

108. Sada je dosta o priči s drvima. Slijedi još neobičnija priča o jarcu. Slušatelji će u svojim srcima osjetiti čuđenje, a Učiteljevi bhakte neizmjernu radost.

109. Jednom se dogodila jedna čudna stvar. Netko je donio jednog jarca. Bio je sasvim slab i na rubu smrti. Ljudi su se okupili da ga vide.

110. Onaj tko nema gospodara ni zaštitnika, njega čuva majka Sai. Zato su stari, onemoćali i bolesni nalazili utočište i zaštitu u Njegovoj džamiji.

111. U to je vrijeme blizu bio Bade Baba (Veliki Baba). Baba mu je rekao: "Žrtvuj ga. Presijeci mu vrat (ubij ga) jednim udarcem."

112. Kakva je tek bila važnost Bade Babe! Njegovo mjesto za sjedenje bilo je s Babine desne strane. Tek nakon što bi Bade Baba povukao prvi dim, Baba bi uzeo lulu (čilam) i pušio.

113. Bez Bade Babe, lišće (tanjur od lišća) pred Babom ne bi se ni pomaknulo. Dok Bade Baba ne bi uzeo prvi zalogaj, ni Baba ne bi počeo jesti.

114. Jednom prilikom slavio se blagdan poput Diwalija. Tanjuri su bili

prepuni raznih slatkiša (pakwana). Kada su svi sjeli u red na svoja mjesta, Bade Baba se uvrijedio (naljutio) i otišao.

115. Kako Bade Babe nije bilo u redu, ni Sai Baba nije htio jesti. A dok sâm Sai Baba ne uzme prvi zalogaj, kako su mogli jesti ostali?

116. Zbog toga su svi ostali čekati. Otišli su, pronašli Bade Babu i doveli ga natrag. Tek kada su ga posjeli u red uz ostale, Baba je počeo jesti.

117. Sada, ostavljajući trenutnu priču malo sa strane, osjećam da bi slušatelji trebali čuti o liku i djelu Bade Babe. Ovo se ne bi trebalo smatrati nepotrebnim skretanjem s teme.

118. Bade Baba bio je Babin gost. U vrijeme obroka sjedio bi dolje u dvorani (sabhamandapu), čekajući i napinjući uši ne bi li čuo kada će ga pozvati.

119. Bila su formirana dva reda s obje strane, a u sredini je sjedio Baba. Mjesto za Bade Babu ostavljeno je prazno, s Babine lijeve strane.

120. Kada bi sva hrana bila poslužena na tanjure, a tanjuri postavljeni pred redove, i kada bi svi gosti sjeli na svoja mjesta u vrijeme objeda...

121. Tada bi Baba, s krajnjim poštovanjem, sâm zazvao snažnim glasom: "Bade Miya (Veliki gospodine)!" Čuvši to, on bi se brzo, klanjajući se, popeo gore.

122. (Netko bi mogao pitati:) Kakvog smisla ima iskazivati takvo poštovanje onome tko se bez pravog razloga naljutio na hranu? Zašto toliko uvažavati nekoga tko je hranu uvrijedio?

123. No, i to je bio način poučavanja ljudi i davanja primjera. Baba je vlastitim djelom pokazao da je pogrešno (neprikladno) jesti i započeti obrok bez gosta.

124. Baba nikada nije kršio ova pravila ispravnog ponašanja obiteljskog čovjeka (grihastha dharme). Ono što će otkloniti nevolje Njegovih bhakta, to je On sâm uvijek prakticirao.

125. Poštovanjem gosta ostvaruju se željeni ciljevi, a uklanjaju se nedaće. Ako se to ne učini, zasigurno slijede loše posljedice. Zato mudri ljudi uvijek poštuju (obožavaju) gosta.

126. Ako gost ostane bez hrane, to donosi propast za stoku, potomstvo, bogatstvo i žetvu. Dopustiti da gost gladuje zapravo je poziv na nesreću.

127. Svemoćni Sai davao bi njemu (Bade Babi) svakodnevno pedeset rupija kao milodar (dakshinu). I ne samo to, Baba bi ga sâm pratio stotinu koraka kako bi ga ispratio!

128. Kada je na tog Bade Babu došao red za onog jarca (da ga zakolje), iz njegovih je usta izašao izgovor: "Kako da ga zakoljem bez razloga (tek tako)?"

129. Madhavrao (Shama) je bio prisutan tamo. Baba mu naredi: "Shama, idi ti i donesi nož! Idi sada zakolji tog jarca!"

130. Hrabri bhakta Madhavrao otišao je do Radhakrishnamayi. Donio je odatle nož i stavio ga ispred Babe.

131. Iako se Madhavrao potrudio da donese taj nož, to je bio više nalik malom nožiću, što Babi nije bilo po volji.

132. U međuvremenu, glas o tome stigao je do ušiju Radhakrishnamayi. Iz dubokog sažaljenja (prema jarcu) koje se probudilo u njezinom srcu, zatražila je da joj se nož vrati natrag.

133. Tada je Madhavrao (Shama) otišao donijeti drugi nož. Međutim, on je otišao i sjeo tamo u wadu (zgradu), samo kako se to ubojstvo ne bi

dogodilo njegovom rukom.

134. Zatim, kako bi provjerio Kakin (Dixitov) um, Baba mu naredi: "Idi ti, donesi nož i zakolji ga. Oslobodi ga od njegove muke."

135. Iako je Baba vrlo dobro znao da je Kaka poput čistog, dvadesetčetverokaratnog zlata, ipak, dok se zlato ne ispita u vatri, ljudske oči ne mogu biti potpuno uvjerene.

136. Je li zlato čisto ili lažno? Radoznali ljudi to ne prihvaćaju tek tako. Ne vjeruju praznim riječima dok ga ne provjere na probnom kamenu.

137. Da bi dijamant zadobio svoju raskošnu ljepotu, mora izdržati udarce čekića (prilikom brušenja). Božanska veličina i ugled ne dobivaju se besplatno i bez podnošenja teških udaraca dlijeta.

138. Iako je Kaka Babi bio poput dragocjene amajlije oko vrata, kako bi se to moglo dokazati drugima? Čak i dijamant stručnjaci vežu koncem i bacaju u vatru kako bi ga testirali.

139. Onaj tko sumnja u riječi sveca, njegovi će poduhvati propasti. Njegovi su razgovori besmisleni i isprazni, te on ne može postići ni najmanji duhovni napredak.

140. Onaj tko u potpunosti poštuje smisao Učiteljevih (Guruovih) riječi, postiže uspjeh i u svjetovnom i u duhovnom životu. A onaj tko u njima vidi manu ili prijevaru, taj zasigurno doživljava propast.

141. Onaj tko je uvijek posvećen služenju Gurua i poštuje isključivo Njegove naredbe, on sav teret razmišljanja o tome što je ispravno a što pogrešno prepušta Guruu.

142. Takav je samo ponizni sluga Guruovih naredbi. On nema nikakvih vlastitih misli. Neprestano je usredotočen na ispunjavanje Guruovih riječi i

uopće ne propituje posljedice.

143. Njegov je um usredotočen na sjećanje na Saijevo ime, njegov je pogled prikovan za stopala moćnog Saija, on je neprestano zadubljen u meditaciju o Saiju, a tijelo je predao Njegovoj svrsi.

144. Između davanja naredbe i njezinog izvršenja ne bi smio proći ni jedan jedini trenutak. Čak se ni to najmanje odlaganje ne smije dopustiti. To je bila Babaina nevjerojatna igra testiranja.

145. Dixit je bio čovjek čiste duše i odlučan poput čvrste planine Meru. Njemu uopće nije padalo na pamet pitanje: "Kako da vlastitim rukama ubijem ovog jarca?"

146. "Umrijet će nevin jarac. Njegova će duša patiti. Uprljat će se moj besprijekoran ugled, a povrh svega počinit ću i veliki grijeh."

147. Takvim razmišljanjima tamo nije bilo mjesta. Uspoređujući grijeh kršenja zapovijedi naspram vrline njenog ispunjenja, za njega nije bilo veće svetinje od poslušnosti.

148. Za onoga kome je Guruova naredba najviša istina, to ga ispunjava čudesnom unutarnjom snagom. Tako se njegovo, inače sasvim meko srce, sada pripremilo nekome oduzeti život.

149. Zatim je Kaka otišao u Sathein wadu, donio oružje (nož) prema naredbi i spremio se ubiti jarca. Nije oklijevao ni za zrno sezama.

150. Ispunjavanje Guruove zapovijedi probudilo je u njemu pravo junaštvo. Uzeo je nož i čvrsto pripremio svoje srce za taj čin.

151. Rođen u čistoj brahmanskoj obitelji, od samog je rođenja prakticirao zavjet nenasilja (ahimsa). A povrh svega, sad ga snalazi ovakva situacija! Kako će se njegova ruka uopće podići?

152. Unatoč tome što je, poslušan Guruovoj naredbi, bio hrabar i u potpunosti pripremio um za taj čin, srce mu je počelo snažno udarati, a znoj ga je oblio u potocima.

153. Onaj tko tijelom, umom ni riječima nikada nikoga nije udario, sada mora nekoga udariti pravim oružjem! Bilo je to nevjerojatno teško iskušenje.

154. Oni koji ne poštuju Guruove riječi, za njih nema drugog puta ni spasa. Dobre zasluge (punya) iz njihovih prošlih života zasigurno bivaju izbrisane.

155. Slijeđenje Guruovih zapovijedi je najvredniji od svih ukrasa. To je zaštitni znak pravog učenika, a nepoštivanje zapovijedi je veliki grijeh.

156. Guruovu naredbu treba izvršiti ne oklijevajući ni sekunde. Znajte da je onaj tko stane i važe zapravo pravi nesretnik, poput čovjekolike zvijeri bez rogova.

157. Tu se ne smije preispitivati je li pravo vrijeme, je li nešto povoljno ili nepovoljno, i je li nešto hitno. Mudar (dhurt) učenik naredbu izvršava odmah, dok je onaj tko odugovlači naprosto nesretan.

158. Kaka je tada jednom rukom podvio svoj dhoti (kasa), a drugom čvrsto zgrabio nož. Zasukavši rukave, hrabro je prišao mjestu gdje je stajao jarac.

159. Mještani su gledali u čudu. Kakav je to bio nevjerojatan prizor! Kako je ona divna nježnost Kakina srca mogla samo tako nestati?

160. Čak je i Bade Baba, koji je musliman i jede meso, odbio podići oružje na tog umirućeg jarca, a ondje, Kaka stoji potpuno spreman za to!

161. "Tvrđi od dijamanta, a opet mekši od cvijeta." Te se riječi uistinu savršeno odnose na srca ovakvih izvanrednih ljudi.

162. Čvrsto držeći nož u ruci i podigavši ga visoko, Kaka je rekao: "Babo, da ga doista zakoljem? Molim Te, reci mi to sad samo još jednom."

163. Podigao je oružje kako bi oslobodio paćenika njegovih muka, i zbog toga je trebao ubiti nevinog jarca. Ali Kaka je svoj život već prodao služenju Guruu, stoga za njega tu nije bilo mjesta sumnji.

164. Kad je žurno zamahnuo da ga udari, u njegovom se srcu probudila beskrajna samilost. Nož je zastao u zraku i krenuo unazad; ruka mu nije htjela ići naprijed.

165. "Hajde, udari sada! Što gledaš i čekaš?" Čuvši ovu posljednju Babinu zapovijed, silovito je zamahnuo u polukrugu, spreman za udarac.

166. Podigao je ruku s nožem i jarcu je kucnuo posljednji čas! Ali sâm mu je Bog bio zaštitnik, koji mu je istog trenutka pritekao u pomoć.

167. "Ovaj će sada stvarno udariti!", pomislila je majka Sai. Shvativši da bi ovakav preoštar test mogao završiti tragično, uzviknuo je: "Stani! Ostavi ga!"

168. "Stani Kaka, odmakni se! Kakva je to tvoja nemilosrdnost? Ti si brahman, a baviš se ovakvim nasiljem. Zar nimalo ne misliš svojom glavom?"

169. Čuvši to, Kaka je ispustio nož. I mlađi i stariji silno su se začudili. Jarcu je bio pošteđen život, a Kakina Guru-bhakti (predanost Učitelju) popela se na sam vrhunac.

170. Bacivši nož, obratite pažnju na to što je Kaka rekao: "Babo, Tvoje nektarske riječi za nas su zakon i sama naša vjera (dharma).

171. Mi ne poznajemo nikakvu drugu dharmu. Uopće ne osjećamo ni sram ni sramotu u tome. Slušati Tvoje riječi naša je dužnost. Za nas je to jedini

sveti spis.

172. Poštivanje Guruovih naredbi jedini je pravi pokazatelj tko je pravi učenik. To je nama najveći ukras, dok je neposlušnost najveća mrlja i grijeh.

173. Donijelo nam to sreću ili patnju, ne opterećujemo se time. Ono što se treba dogoditi neka prepušteno sudbini; neka Gospodar Svevišnji brine o tome.

174. Znamo samo za jedno: neprestano u mislima ponavljati Tvoje ime, čuvati Tvoj sveti lik u očima i ostati Ti vjerni sluge dan i noć.

175. Nasilje ili nenasilje – to za nas nije bitno. Naš jedini Spasitelj su Sadguruova stopala. Nikad se ne pitamo zašto si nešto zapovjedio, naša je dužnost slušati."

176. Tamo gdje je Guruova naredba sasvim jasna, a učenik unatoč tome preispituje je li to ispravno ili pogrešno, taj se učenik smatra izgubljenim (bezvrijednim). Vidim ga kao otpalog od njegove duhovne službe.

177. Kršenje Guruovih naredbi siguran je duhovni pad za svaku dušu. Slijeđenje Njegovih naredbi najviši je oblik ispravnog djelovanja (dharme).

178. Um se mora neprestano držati prikovan za Guruova stopala, neovisno o tome hoćemo li ostati živi ili umrijeti. Za nas vrijedi jedino Njegova zapovijed. Za konačni rezultat i konačno spasenje brine sâm On.

179. Mi ne mjerimo što nam donosi svjetovnu korist, a što štetu. Ne raspoznajemo razliku između sebičnih potreba i pomaganja drugima. Znamo samo ispuniti dužnost za svog Gurua i to je nama naša Vrhovna Istina (Paramarth).

180. Ispred Guruovih riječi sva se druga svjetovna pravila (što je

dozvoljeno, a što zabranjeno) gube i postaju besmislena. Učenik se mora jedino posvetiti svome zadatku, dok sav teret tog djela pada ravno na glavu samoga Gurua.

181. Mi smo tek puke sluge Njegove Volje, stoga ne smijemo razmišljati je li nešto prikladno za nas ili nije. Damo li za to priliku, radije ćemo žrtvovati živote nego da pregazimo Učiteljevu zapovijed."

182. Ono Kakino srce, inače tako čisto prepuno mekoće, pretvorilo se sada u tvrdi kamen! Spremio se na takvo djelo na koje bi ustuknuo i najgrublji muslimanski koljač iz tog vremena, a eto baš Kaka spremio to uraditi!

183. Slušateljima se sve to sada čini jako zastrašujućim, no vjerujte, ovo nije ništa drugo doli prava mala tajanstvena čarolija kuće pravog Učitelja! Postanite samo jednom istinski utkani u ruku Božjih naredbi i svaka ova skrivena istina otvorit će vam se iste sekunde!

184. Kada mu jednom istinski prigrlite onaj nevidljivi porub milosne ruke s apsolutnim predavanjem pred Božanskim nogama, svu njegovu muku na Sebe preuzima Učitelj, dok ti kao čovjek ne moraš napraviti ništa!

185. Posvetite svoj cijeli život Njegovim nogama s iskrenim srcem; kad se to dogodi prestaje i najobičniji, svjesni strah – ovakva sigurna vjera samo po sebi, odmah te prebacuje na onu obalu Istine.

186. U ovoj školi, Učenici se javljaju sa različitim kapacitetima po kategorijama triju osobina, odnosno tri raspoloženja. Neki idu prema visokim standardima (Uttam) oni prosječni u (Madhyam), a dolje i oni pri kraju onog nižeg kruga (Adham). U kratkim vam crtama predočavam te karaktere.

(Napomena prevoditelja: Ovdje izvornik preskače stih 187 i ide direktno na stih 188).

188. Onaj tko uspijeva čitati želje svog Gurua i bez da mu ovaj i spomene riječi, posvećen s namjerom služi odmah ne očekujući upute (Uttam) takav je najsavršeniji među svim bhaktama.

189. Slušati Gurua iz puke kurtoazije; poslušnost pokazati dok na kraju ponovo ponavljate na sva usta ispričavanja i odgađanja kako ćete "zbilja uraditi sve u redu", dok svaki korak ispunjavate sitnim promašajima i izlikama za sve promašeno to je najniži karakter "Adham"! (Prosječni - "Madhyam" - je onaj koji posluša kad mu se izravno naredi).

190. Kome od sveg srca, unutrašnjost ne vapi za apsolutnim odricanjem prolaznog za onaj trajni doživljaj (Vairagya i Viveka). Kome će se drugom doista spustiti blagoslov duhovne mudrosti milosti sve dok je takav bez prave zbiljske predaje čisti promašaj svake godine i života bačenog u ništavilo.

191. Onaj tko stalno prebiva pred nogama svoga zaštitnika Učitelja, Njemu Svevišnji podari svako od želja ali ga odgaja da sve više hodi postajanjem mirnim, uravnoteženim stvorenjem. Tamo postane nepobjedivi suputnik svog unutarnjeg Boga i Zaštitnika.

192. Ne okaljana vjera i postojana pamet kad udruži to zajedno još i uz najvišu razinu uporne nesalomljive izdržljivosti – strpljenja (Saburi) u toj je prilici sav taj duhovni hod blagoslovljeno popločan svakim velikim razvojem i pobjedama napretka (Paramarth).

193. U cijeloj toj igri nikakvo puko zadržavanje životnih daha pri Pranayami ne postiže krajnji mir; ne vrijede ovdje pretraživanje uz sve tehnike Udane i Apane kao i zamršeni smjer Hatha Yoga samadhija što većini ljudi bude teški nerazumljivi postupak prepun nepreglednih nedoumica za ovladavanje.

194. Samo neka se tvoja, kao tražiteljska pozornost održi čvrsto pripravljena! Ne treba vam Sadguru odgoditi nijednog trena svoje

božansko prisustvo kad mu ti pružiš iskrenu prirodu. Spreman on samo očekuje podati onaj dio od svete i blažene samilosti milostivo čekajući da mi pristupimo bliže Njemu!

195. Cijelo predivno spoznaje da osobni lik Gospoda zbilja bude ovdje, i jedino ga tako jasno proživljuju nevini dobri istinski vjernici (Bhakte); srca ispunjenih nježnošću spoznaju ljepotu ove predaje! One koji preferiraju samo jalovo prepiranje oko detalja s lažnim kritikama taj sve shvaća običnim promašajima jer mu duša takvu tajnu ne dohvaća!

196. I tu se onda natrag vraća priča, pa Baba reče onome Kaki: "Ajde u ruke ti preuzmi vodu s kojom pere ruke, posudu to ovu limenu, pustit mi daj neka taj 'Halal' sad zakoljem sigurno ja! Tako mu samo spas i Sadgati (Vrhunsko izbavljenje i sudbinu) odajem sad ja!"

197. Taj izmučeni Jarac koji već bijaše i tako spreman polako kliziti do vječnog kraja ležao tamo do samog ovog velikog jastuka Babi u krilu. S tim se trenom Fakhir-Baba sad prisjetio genijalnog malog primjerenog savjeta.

198. I pristali su na taj dogovor. Pa su Jarca po preporuci, da zakolju odmah tik tog divnog mjesta blizu njegovih nogu. Odmah od kada uspjeli, na onoj istoj udaljenosti u tom premještanju tek što napravili i jedan, maleni premještajući jedinstven skok da prebace biće u drugu iz poziciju za izrezati, on napusti svijet sam preživjevši to prebacivanje!

199. Kako su se pomirili da ova smrt ovoga jarca mora pristići do toga bili su se složili baš sasvim svi do jednog; Baba im, odigravši ovaj pravodobni prikladni trenutak spasi biće uz poslužįvši se tako predivno jednostavnom ali iznimnom predstavom u obliku nevjerojatne božanske Leele!

200. Tko se pred onakvog Sadgurua uputi po predaju sasvim mu duša stopi sa Učiteljem samim! Pa ako krene gruda usitnjene kamene obične slane soli okupati svoje, malo slano rasuto tijelo dolje u more nepregledno

slanom moru, kako mu se ta zrnca mogu ikad vratiti iz istoga obranjena od iz vodenog rastapanja izvan nazad?

201. Svaki pojedinac tek samo iskorištava igralište svog zemaljskog živućeg ciklusa, a onom Višim Stvoritelju jedino mu ostavljeno dijeliti svakom i taj ovozemaljski trud posve u plodove uživanja i iz promašaja. Dok pravim tim, darovateljem spasa i neprocjenjivog duhovnog uzvišenja, čista i jedina iz poveznica, tog beskrajnog sjedinjavanja na tom višem Ja svake od nas iz Duše leži na Sadguruovom čistom srcu!

202. Jer kad vam se pred Njim smekša od ganuća Učiteljeva srce od Njegove beskrajne blagosti; daruje Vam blagoslov jasnoga Božanskog pravog onog trećega vida od Vizije s kojom takvi samo tim prevelikim jasnim viđenjem s jednim bljeskom zapažaju kako je obuhvatio bez objašnjenja i cjelovitu cijelu Vaseljenu sve u trenutku iz takvoga čistoga jednog treptaja viđenja bez daljnjega traženja.

203. I ovaj Hemadpant, prignuo je sve to ponizno od istine, u obliku predaje pri najveličanstvenijim njegovim nogama odbacujući sav i ovakvi običan egoizam ovoga zemaljskoga ruha za ponos, tražeći mu iskreno srdačnu nadu: "Babo moj voljeni učini od mog uma slobodno stvorenje bez taštine da samo tebe prepoznajem u punini bez mojega osobnoga praznoga s ponosa!"

204. Sljedeća vam dva pripovijedanja u nastavku ovog divnoga dijela opisat ću prelijepe šaljive rasplete kao iznimno sladak slasni jelo sačinjen pun duha! Prekrasno majstorstvo sa kakvim duhovnim milim podbadanjem uči slušatelje ovaj naš Učitelj, a ti s pažnjom saslušajte te nevjerojatne zanimljive spletke koje nudi Gospodar Sai!

205. Premda ovo izgleda publici tek samo kako on zabavlja mase smijehom tu naočigled s tim malim ugodnim predstavicama sa šaljivim anegdotama to Vam skriva duboko i nadasve neusporedivo životno pravo iskustvo; prouči li takvo duhovni sljedbenik posvećeni iz srca takvom

donese svaka ovakva priča vječno beskrajno predivno pravo radosno spasenje sreće!

Tako završava dvadeset treće poglavlje pod nazivom "Prikaz priča posvećenih Guru-bhakti (predanosti Učitelju)" u svetom spisu Sri Sai Satcharitra, kojeg je po nadahnuću svetaca i vrlinskih ljudi napisao bhakta Hemadpant.

|| Neka bude predano Sri Sadguru Sainathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || Dvadeset i četvrto poglavlje ||

Poklon Šri Ganeši (Sri Ganeshaya Namah)

Poklon Šri Sarasvati (Sri Saraswatyai Namah)

Poklon Učiteljima (Sri Gurubhyo Namah)

Poklon obiteljskom božanstvu (Sri Kuladevatayai Namah)

Poklon Šri Siti i Ramachandri (Sri Sitaramachandrabhya Namah)

Poklon Šri Sadguru Sainathu (Sri Sadguru Sainathaya Namah)

1. Obećanje dato na kraju prošlog poglavlja – kako Sainath (Gospodar Sai), učitelj ispunjen najdubljom samilošću, podučava čak i kroz šalu i zadirkivanje – sada ću vam ispričati.

2. Dok pričam ovu priču, napuštam svoj ponos. Pred Učiteljevim stopalima valja biti potpuno bez ega. Samo tada priča poteče prirodno i treba je slušati sa štovanjem.

3. Pravi sveci i velike duše vječno su čisti i bez ijedne mrlje. Poput vedrog neba bez oblaka, oni su apsolutno čisti i besprijekorni.

4. Štovanje Gospodara Saija donosi uspjeh i u svjetovnom (Swarth) i u duhovnom životu (Paramarth). Zadržavanjem uma na svojoj pravoj prirodi (Svasvaroopu), čovjek postiže duboki unutarnji mir (Samadhan).

5. Onaj tko istinski želi postići vlastito duhovno dobro, neka s poštovanjem sluša ovu priču. Kroz to će spontano iskusiti najvišu radost (Paramanand) i ostvariti svrhu svog života.

6. Samo slušanjem ovog teksta postići će se pravi spokoj. Nestat će umor izazvan strahom od svjetovnog postojanja. Dostići će se Vrhunsko Blaženstvo (Paramanand) i sigurno spasenje (Sadgati) bit će izravan plod slušatelja.

7. Svemogući Sai u potpunosti poznaje srca svojih bhakta, jer on prebiva u njima (Antarsaksh). Vidjevši iskrenost (Bhav) bhakte, ispunjava njegovu dužnost do kraja i tako oslobađa obećanja.

8. On, Moćni Sai, jedini je inspirator uma. On me potiče da govorim u Njegovo ime. Ispričat ću bit ovog teksta prema svom vlastitom shvaćanju, koje je korisno i za materijalni napredak i za duhovno probuđenje.

9. Iako ljudi nisu slijepi niti noćno slijepi, sa zdravim očima ostaju neuki. Zaslijepljeni tjelesnom (fizičkom) svijesti, nesposobni su prepoznati vlastitu istinsku dobrobit.

10. Znamo mi jako dobro da je ovo tijelo potpuno prolazno. Na njega se ne možemo osloniti ni na trenutak. Zato vas usrdno molim, makar i na trenutak, probajte okusiti ovaj duhovni nektar (Rasa).

11. Svi vole šale i humor, no Babine metode bile su uistinu nesvakidašnje. Kroz bezazlene šale usadio bi esencijalnu istinu, korisnu svima.

12. Obični ljudi možda ne mare mnogo za šale, ali prema Babinim su gajili poseban interes i privlačnost. Bhakte su radoznalo iščekivali red, pitajući se: "Kada će Njegova šala pasti na nas?"

13. Ljudi uglavnom ne vole da se drugi zbijaju na njihov račun, no Babine šale svi su voljeli i uživali u njima. A kada bi svojim pričama dodao još malo svoje čarobne glume, taj bi postupak bio iznimno učinkovit i snažan.

14. Te su šale izvirale prirodno, lako i bez napora, popraćene blagim smiješkom i iskričavim pogledom. Kada bi se humor ispunio Njegovom

dražesti, njegova se slatkoća naprosto nije dala opisati riječima.

15. Sada ću ispričati jedno vlastito iskustvo. Zgodna je to i pomalo neobična anegdota iz koje proizlazi mala pouka. Obratite pažnju na to kako, skriveno u šali, klija najviše duhovno znanje (Paramartha). Divite se dubini Njegovih riječi.

16. Svake nedjelje u Shirdiju održavao se veliki tjedni sajam. Trgovci bi na otvorenom postavljali šatore (cerade) i trgovalo bi se na veliko.

17. Na samoj ulici uzdizale su se hrpe povrća. Zauzeli bi tako raskrižja sjedeći za obiljem proizvoda tkalci (Teli) i prodavači betela (Tamboli).

18. Jedne takve nedjelje, točno u podne, dok sam sjedio kraj Babe nježno mu masirajući stopala, dogodio se jedan čudan incident.

19. To uobičajeno podnevno okupljanje u to je vrijeme uvijek bilo prepuno ljudi. S obzirom da je bila nedjelja i pazarni dan, okupila se nevjerojatna gomila posjetitelja.

20. Sjedio sam točno ispred Babe, pognute glave, masirajući Mu noge istodobno pjevušeći Božje Ime u mislima (Namasmarana).

21. Madhavrao (Shama) sjedio je s lijeve, a Vamanrao s desne strane. Imućni gospodin Buti također je sjedio ondje, nudeći svoje usluge.

22. I Kaka (Dixit) je sjedio u blizini. Iznenada se Madhavrao (Shama) nasmija i reče: "Annasaheb (misleći na Hemadpanta, autora), što je to tamo? Kakva su to zrna prosuta tamo?"

23. Rekavši to, Madhavrao ispruži ruku te prstom dotaknu moj rukav kaputa i svi primijetismo nekoliko zrna slanutka kako su se zakačila u nabore mog rukava.

24. Kako bismo vidjeli o čemu se radi, ispružio sam lijevu ruku. Na naše čuđenje, pečeni slanutak počeo je glasno padati na pod. Prisutni ga odmah počeše skupljati.

25. Sakupljajući komadić po komadić, nabrojali su otprilike dvadeset i pet zrna. To je postao izvrstan povod za Babaovu šalu. A kako je do svega toga došlo?

26. Svi su počeli nagađati i iznositi pretpostavke. Svatko se duboko zamislio. Kako je uopće došlo do tog kontakta slanutka s mojim kaputom? Prisutni su bili zapanjeni.

27. Koliko samo nabora ima ovaj kaki (khaki) kaput? Kako su ta zrna uopće uspjela ući i ostati ondje? Odakle su došla i pod kojim uvjetima? To doista nitko nije uspio razumjeti sa sigurnošću.

28. Dok sam Mu masirao noge i bio zadubljen u ponavljanje Imena, otkud je odjednom iskrsla ova priča sa slanutkom?

29. Toliko je vremena proteklo služeći, a oni nikada prije nisu slučajno ispali. Pravo je čudo da su ostali ondje baš do sada, pomisliše svi prisutni u nevjerici.

30. Odakle se slanutak stvorio? Kako se uspio smjestiti u naborima mog kaputa? Dok su se svi i dalje čudili, poslušajte što je Baba na to rekao.

31. Metode podučavanja ovog Učitelja (Svetaca) često su uistinu nevjerojatne (nekonvencionalne). Različitim ljudima prilagođava različite načine. Baba svakom daje pouku točno prema njegovoj razini razumijevanja i sposobnostima.

32. Metode Maharaja su toliko neobične i istovremeno nevjerojatno divne za pamćenje. Nigdje drugdje nisam iskusio, ni vidio ni čuo nešto slično.

33. (Govoreći za mene) Baba reče: "Ovaj čovjek ima jednu jako ružnu naviku. Obožava jesti sâm u tajnosti (bez dijeljenja). Danas je bio sajmeni dan, on je otišao tamo, kupio slanutak, žvakao ga usput, a evo sad je došao ovamo."

34. Zatim nastavi: "Nije lijepo jesti samo za sebe samoga. Ja itekako poznajem tu njegovu naviku. Ovaj je slanutak čisti dokaz za to! Zato, čemu se onda uopće čudite?"

35. Tada sam rekao: "Meni nikada nije bila navika jesti nešto bez da podijelim s drugima. Otkud Vam onda vijest o ovoj mojoj 'lošoj navici'? Ta mi se optužba jednostavno ne može prilijepiti."

36. "Babo, ja danas još uopće nisam bio na tržnici u Shirdiju! Da sam išao, sigurno bih uzeo nešto slanutka. A onda bih to sigurno tek kasnije pojeo."

37. "Tko voli jesti sam neka uživa u tome, ali to doista nije moja navika. Nikada ne stavljam ništa u usta bez da prethodno ne podijelim barem malo s nekim drugim."

38. Pogledajte sada kako je Baba pronicljiv! Kako majstorski produbljuje odanost (bhakti) pod Svojim stopalima! Poslušajte pažljivo Njegov odgovor na ovo moje izravno pojašnjenje.

39. "Dijeliš onome tko je pored tebe", rekao je. "A što bi napravio kad nikoga nema u tvojoj blizini? Što bih Ja trebao učiniti s tim? Sjetiš li se ti Mene ikada?"

40. "Zar Ja nisam uvijek uz tebe (blizu tebe)? Nudiš li tada (kad si sam) Meni zalogaj prije nego što pojedeš?" Uzimajući slanutak samo kao izliku (motiv), Baba mi je u srce usadio ovu duboku, nepromjenjivu istinu.

41. Oni koji jedu isključivo kako bi nahranili i ugojili svoje tijelo – odbijajući ponuditi žrtvu Božanstvima (Devata), životnim energijama

(Prana) ili Vatri (Agni), odnosno ako zanemaruju ponuditi obrok nepozvanom gostu (Atithiju) nakon obreda Vaishvadeve – na takvu se hranu gleda kao na strašan grijeh.

42. Iako to načelo može izgledati sasvim beznačajno (sitno), ono poprima neizmjernu važnost kada se primijeni u svakodnevnom životu. Kušanje slatkog nektara ovdje služi samo kao primjer. Ovaj je princip jednako primjenjiv na svih pet osjetilnih objekata (zvuk, dodir, oblik, okus, miris).

43. Tko god posjeduje snažnu pohlepu (privlačnost) prema osjetilnim užicima (Vishayama), u njemu nema želje za najvišom duhovnom sviješću (Paramarthom). Ali, za onoga tko je spreman napustiti (zauzdati) ovu pohlepu za žudnjama, najviše Vrhunsko Znanje stajat će mu pred nogama poput sluge!

44. Mantra kojom (Vede/Shruti) pjevaju "Yada pancha avatishthante" (Kad se pet osjetila spoznaje smiri/zaustavi), upravo tu je Istinu potvrdio i ojačao Baba kroz ovu običnu igru sa šalom!

45. Zvuk (Shabda), dodir (Sparsha), vizualni oblik (Roop) i miris (Gandh) – svaki od ova četiri osjetila obuhvaćen je i uključen u isto ovo pravilo. Koliko je samo prepuna pouke ova Njegova priča! Kakav je izvanredan tok misli (metoda uvjeravanja) iza Babinih riječi!

46. Prije nego što vaš um i osjetila započnu uživati u ovosvjetovnim osjetilnim radostima, prisjetite se najprije Mene (kaže Baba). Najprije taj dio u potpunosti posvetite i posvetite ga Meni u mislima.

47. Da osjetila mogu ostati potpuno odvojena od svojih objekata osjetila (žudnji) je nešto što se neće dogoditi ni do samog kraja ovog ciklusa stvaranja (Kalpanta). No, ako te iste objekte prvo predamo pod Guruova (Učiteljeva) stopala, prirodna vezanost i pohlepa polako i same od sebe izblijede (nestaju).

48. Čak i kada požuda (Kama) u vama nastane, trebala bi to biti požuda isključivo prema Meni. Ako se osjetite ljutima (Krodha), budite ljuti (izražavajte ljutnju) samo na Mene. Vaš ponos i vaša tvrdoglavost neka mi budu ponuđeni. Predajte svu svoju predanost (Bhakti) ravno pod Moja stopala.

49. "Kada god strasti poput žudnje, gnjeva ili arogancije žestoko proključaju u tvome umu, usmjeri ih apsolutno prema Meni (s punim fokusom samo na Mene)!"

50. Prakticirajući to s vremenom redovito, korak po korak, sâm će Gospodin (Hari) ukrotiti te uzburkane valove. A potom će Taj Isti Vrhovni Bog (Govinda) donijeti konačni kraj i poništiti ovaj ubojiti otrov od valova ova tri najsnažnija osjećaja.

51. Zapravo, sve vrste niskih osjećaja (vikara) s vremenom se potpuno utapaju i rastapaju u Mom (Božanskom) obličju, odnosno stapaju se s Moćnim Orijentom i na kraju, same dolaze naći odmor i svoje smirenje pred Mojim stopalima!

52. Postupnim usvajanjem ovakve duhovne discipline (abhyasa), kretanja uma s vremenom počinju sve više jenjavati. Kasnije, um prirodno gubi svoju čvrstinu i biva iskorijenjen do srži, pretvarajući se tako u prazninu, stanje "Bez uma" (Vritti shunya).

53. Onaj tko stalno prebiva u uvjerenju da je "Moj Učitelj (Guru) uvijek prisutan uz mene" i čija ova spoznaja svjesnosti jača u njegovoj čvrstoj spoznaji (Buddhi), njega materijalna zadovoljstva više nikada u životu ne mogu prevariti ni sputati u ovome obliku podizanja.

54. Kada ova čista ljubav prema ovom Uvjerenju (Sadbhav) snažno uhvati korijen, u tom se trenutku raskidaju okovi zemaljskoga života (Bhavabandhana). Tada u svakom i na svaki način (materijalno opredjeljenje/Vishaya) sam Bog se ukazuje s pojavom svoga Učitelja, i to

isto zemaljsko vezanje pred našim očima oblači oblik Njegove Božanske forme (Guru Rupa)!

55. Kad bhakta krene iskusiti bilo kakvo najmanje osjetilno iskustvo, osjeti izravno u umu misao kako je "Baba (moj Bog) točno sad ovdje blizu mene!" Istog se trenutka iznenada rađa jasna prosudba (Vivek) oko toga "što je zapravo pravo i vrijedno od uživanja, a što se treba zaobići i napustiti".

56. Sve neprikladne i nezdrave stvari čovjek prirodno i s lakoćom sam od sebe ostavlja, uništavajući tim putem svaku žudnju prema ovisnosti i zlu kod ovisnog tražitelja. Um sam od sebe počinje osjećati duboko gađenje zbog ovakvih nepravilnih objekata usvajajući napokon i razvijajući ovu veliku ispravnu naviku iz preokreta!

57. Tko jednom zauzda naviku svojih strasti, njemu Vede tada postaju ispravni okvir i način ponašanja iz te upute. S takvom se razinom predanosti objektima može izravno pristupiti prema pravednom usmjerenju (dharmi) ostavljajući s druge strane vlastitu nepredvidivu volju iz hirova po strani.

58. Kada ovakvo prelijepo nagnuće obuzme nečiji um; sve se prazne osjetilne zablude gase iz korijena. Njemu potom pristiže osjećaj neizmjerne ljubavi u obožavanju i sjećanju Njegovog Imena u formi (Gurubhajana) čime automatski rastu klice za čisto Vrhovno znanje o Spasenju.

59. Rastom buđenja takvoga Čistog duhovnog Uvida, ruše se okovi prepoznavanja tijela kao sebe sama (Dehabuddhi). Spoznaja u takvom čovjeku zaroni u ocean Apsolutnog (Aham Brahmasmi/Ja Sam Bog), čime ostvaruje trajnu svjesnost za konačnim iskusnim Mirom bez okvira Vremena (Sukha nirvadi).

60. Razmislite samo: Iako smatramo da je ovo ljudsko utjelovljenje bezvrijedno zbog svojega prolaznoga života, ono uistinu jedino djeluje iz

svoje prisutnosti sposobnosti osvajanja ovog vrhovnog Cilja, čija je snaga toliko snažnija od najuzvišenijega Osloboditelja samoga, to sve upravo zato što baš takvo ljudsko tijelo djeluje posredništvom kroz snagu Puta Bhakti joge koja nam ostvaruje taj dobitak u duhovnosti (Darivatelja spajanja s Bogom).

61. Postavljen visoko na najistaknutiji podest iznad sva preostala ta uobičajena osnovna "četiri zemaljska (ljudska) stupnja usmjerenja i napretka", ova stepenica za duhovni hod u tom Petom stajalištu je doseg o kojoj ne postoji apsolutno ništa blisko sa čime se može to za uspoređivati s nijednom drugom joga granom na svijetu; kakva je za razliku od svakog običnoga poimanja posve neobičan ovaj put Bhakti - duhovne privrženosti za Istinom iz odanosti srca!

62. Samo oni iz takve predaje Učiteljevoj (Guru) poniznoj službi i slušanja pronalaze pravu svrhu ovoga usavršenja osjećajući pravo iz tog zadovoljenja svog prebivanja; oni tako to isto najskrivenije srce božanske tajne dokučuju jasno u cjelosti u tom prepoznavanju prave namjene smisla onih bitnih načela (Iz Odanosti/Bhakti, mudrosti Znanja/Jnan i Nenastavljanja – Bezvezanosti – Odricanja - Vairagye)! Taj istinski plod se ostvaruje tek onda ako u konačnici postanemo posjednici pravog smisla samog u Spoznaji (Paramarthu)!

63. Čiji um vidi razliku između Gurua i Boga, taj u cijelom Bhagavata Puranu uopće nije spoznao Boga.

64. Pročitati cijelu Ramayanu, a ne znati tko je Ramina Sita! Napustite doživljaj razdvojenosti i znajte da su Guru i Bog jedno te isto.

65. Iskrenim i čistim služenjem Guruu, svjetovne će se želje iskorijeniti; um će postati čist i sjajan, te će se objaviti božanska priroda.

66. Bilo kako bilo, kad se pokrene Njegova snažna volja, pržena slanutkova zrna Babina su dječja igra; za izvođenje još neobičnijih čuda Njemu ne

treba vremena.

67. Običan mađioničar radi preživljavanja izvodi čarolije, pa pokretom začarane kosti stvara predmete kakve god zamisli.

68. Sainath je izvanredan čarobnjak; kakva li je tek veličina Njegove igre! Čim poželi, i bez posude stvorit će nebrojena zrna slanutka.

69. No, koja je suština ove priče? Zadržimo se na tome: nijedno od pet osjetila ne bi trebalo uživati ni u čemu bez Babe.

70. Dajući umu ovu pouku, prisjećat ćemo se s vremena na vrijeme. Pri svakom davanju i uzimanju, naša će pozornost ostati pri Babinim stopalima.

71. Otići će sve sumnje, a ovaj utjelovljeni Čisti Brahman ostat će pred našim očima. Rodit će se predanost, oslobođenje i odvojenost, te ćemo postići vrhovno dobro.

72. Gledajući očima Njegov predivni lik, nestat će svjetovna glad i žeđ; izgubit će se svijest o prolaznim užitcima i um će pronaći potpun mir.

73. Stih se ne može prisjetiti kad se silom traži, ali dođe sam od sebe dok se sjedi za žrvnjem. Tako me ova priča o slanutku podsjetila na priču o Sudami.

74. Jednom, dok su Rama, Krishna i Sudama služili u guruovom ašramu, Guruova žena poslala je Krishnu i Balaramu po drva za ogrjev.

75. Po nalogu guruove žene Krishna i Balarama krenuli su prema šumi, a za njima je poslala i Sudamu da ide s njima.

76. Dala mu je prženi slanutak i zapovijedila da ga, ako ogladne dok lutaju šumom, podijele i pojedu sva trojica.

77. Kasnije u šumi, kad ih je Krishna sreo i rekao: "Brate, ožednio sam", poslušajte što je Sudama odgovorio ne spominjući slanutak.

78. Sudama reče: "Ne valja piti vodu prazna želuca, odmori se malo." No nije spomenuo slanutak, pa je Krishna naslonio glavu na njegovo krilo da se odmori.

79. Vidjevši da je Krishna zaspao, Sudama je počeo jesti slanutak. Tada Krishna upita: "Brate, što to jedeš? Kakav je to zvuk?"

80. "Što bih imao za jesti? Zubi mi cvokoću od hladnoće, pa ne mogu jasno izgovoriti ni Vishnu Sahasranamu!"

81. Čuvši taj Sudamin odgovor, sveznajući i Svevišnji Krishna reče: "Zanimljivo, upravo sam i ja sanjao točno takav san!"

82. "Sanjao sam da netko jede tuđu hranu, pa kad ga pitaju 'Što to jedeš?', on odgovori 'Zar jedem zemlju?', a glas na to uzvrati: 'Neka tako bude!'"

83. "Ma to je bio samo san, brate! Zar bi ti išta jeo bez mene? Pitanje 'Što jedeš?' postavio sam ti samo ponukan time iz sna."

84. Da je Sudama tada u mladosti shvaćao Krishninu božansku igru, ne bi učinio tu pogrešku i ne bi morao trpjeti posljedice.

85. A te posljedice nisu bile male — zapao je u krajnje i strašno siromaštvo. Zato oni koji jedu sami i tajno moraju ovo imati na umu.

86. Iako mu je sam Bog Krishna bio prijatelj, čim je takav bhakta poput Sudame malo skrenuo s prave staze pravičnosti, zapao je u životne nevolje.

87. Kasnije, kad mu je s ljubavlju ponudio šaku rižinih pahuljica koje je njegova žena mukotrpno nabavila, Krishna se razveselio i obasuo ga neizmjernim bogatstvom.

88. Bilo kako bilo, sada ću vam ispričati još jednu poučnu zgodu. Isprva je puna šale i veselja, ali na kraju nosi duboku pouku.

89. Netko voli duhovne pouke, netko logičke rasprave, a netko šalu i humor – no ovo će svima donijeti čisto veselje.

90. I ovo je bila jedna šala; prepirali su se gospođa i starac Patel na Babinom dvoru, ali bez ikakve prave povrede ili štete.

91. Ova je priča izuzetno zanimljiva i donijet će veliku radost slušateljima. Dok se bhakte međusobno prepiru, doći će do smijeha i zabave.

92. Bhakta Damodar Ghanshyam, čiji je nadimak bio Babare, bio je poznat pod nadimkom Anna Chinchankar. Babina ljubav prema njemu bila je bezgranična.

93. Bio je vrlo oštre i izravne naravi, nikome nije podilazio. Govorio je otvoreno i bez ustručavanja, ne mareći godi li to nekome ili ne.

94. Koliko god da je Annina narav bila stroga, toliko je bio pošten i čista srca. Bio je poput napunjene puške koja plane na najmanju iskru.

95. U svemu je postupao odlučno i bez odgađanja; s njim nije bilo odgode ni okolišanja. Nikoga se nije bojao i poslovao je potpuno iskreno i izravno.

97. Mogao se držati živi ugljen u ruci, ali Anna je bio još žešći od toga. Ipak, njegova je narav bila bez ikakve pakosti, i upravo zato ga je Baba toliko volio.

98. Baba bi promatrao po strani, potiho izazivajući prepirke među bhaktama, a kad bi ljutnja prošla, na kraju bi ih obojicu pomirio.

99. Netko bi Babi masirao bokove, netko stopala, netko leđa i trbuh – tako su Mu služili.

100. Baba je bio vječni celibatnik (Brahmachari), potpuno čistog života, te je dopuštao i muškarcima i ženama da Mu jednako služe.

101. Anna je stajao pognut izvana i polako Mu masirao lijevu ruku; a poslušajte mirna uma što se događalo s desne strane.

102. S te je strane bila jedna žena, iznimno odana Babinim stopalima, koju je Baba nazivao "Majkom", a svi ljudi su je zvali Mavsibai.

103. Svi su je zvali Mavsibai, no njezino je pravo ime bilo Venubai Kautalgi, i gajila je neusporedivu predanost prema Saiju.

104. Anna je već prešao pedesetu i ostao bez zuba, a i ta je Mavsibai bila u poodmaklim godinama; i među njima dvojima izbi prepirka.

105. Anna je služio sa svojom obitelji, a Majka je bila udovica. Dok je masirala Babin trbuh i bokove, nije mogla suspregnuti uzdahe predanosti.

106. Snažna u službi Saiju i čista srca, Mavsibai je objema rukama snažno pritiskala i gnječila Njegov trbuh.

107. Obgrlivši Babu s leđa objema rukama, pritiskala je i valjala Njegov trbuh kao da bućka mlaćenicu u posudi.

108. Potpuno predana Saiju, Mavsibai je masirala bez ikakva straha, a Baba nije ni uzdahnuo, kao da Mu je to godilo.

109. Taj neobičan način masaže spajao Mu je trbuh i leđa; no u tome je bila čista ljubav koja je budila suosjećanje u srcu.

110. Takva je bila Saijeva iskrena ljubav – primao je uzvišeno služenje kako bi bhakte neprekidno razmišljale o Njemu na svoju dobrobit.

111. Koliko je uopće naše duhovno nastojanje da bismo zaslužili društvo

takvog sveca? No Sai uistinu voli ponizne i nikada ne zanemaruje svoje bhakte.

112. Kakva je to bila vještina u tim pokretima! Dok se Baba pomicao gore-dolje, i ona se tako pomicala; čudnovat li je bio taj način služenja!

113. Anna je stajao pognut i miran, dok je žena bila potpuno unijeta u svoju službu. Zbog toga se njezino lice pomicalo gore-dolje – i poslušajte što se tada dogodilo.

114. U radosti služenja Saiju, dok je gnječila trbuh i njihala se, njezino se lice približilo Anninom licu.

115. Vidjevši takvu priliku, šaljiva Mavsibai reče: "Gledajte ovog Annu, zašto me traži poljubac?"

116. "Zar te nije sram sijede kose, pa bi htio poljubac od mene?" Kad je Mavsibai to rekla, Anna je zasukao rukave.

117. Reče on: "Jesam li ja starac, budala i posve lud? Ti si sama približila svoje lice mojemu i sad se došla svađati sa mnom!"

118. Vidjevši kako se razbuktala svađa, Baba se pobrinuo za oboje, pa upotrijebi mudru dosjetku kako bi ih smirio.

119. Reče On s ljubavlju: "Ehej Anna, zašto bez razloga podižeš toliku buku? Ne razumijem što je loše u tome ako si poljubio svoju Majku?"

120. Čuvši to, oboje su utihnuli u srcu; šala se odmah prihvatila, prasnuli su u radostan smijeh i svima se ta pošalica svidjela.

121. Iako je ovo kratka priča, mudri slušatelji uživat će u njoj; u njoj će se jasno vidjeti kako treba usmjeriti svoj um.

122. Kao što postoji ljubav između majke i djeteta, gdje vlada obostrana naklonost, tamo se ne bi rodila razmirica niti bi se javila ljutnja.

123. Ponekad udarac bičem izazove smijeh, a udarac cvijetom natjera na plač – valovi raspoloženja i osjećaja nastaju u trenu, tko to ne zna iz iskustva?

124. Čudnovata je Babina jednostavna mudrost! Izgovarao bi prave riječi u pravo vrijeme, čime bi umirio srca slušatelja i odmah im pružio pouku.

125. Tako se jednom, dok Mu je masirala trbuh, kod jednog drugog odanog Babinog bhakte javila briga, suosjećanje i zabrinutost videći njezinu silovitost.

126. Reče on: "Gospođo, imajte milosti! Zar se tako masira tijelo? Imajte malo obzira, puknut će Babi žile!"

127. Čim su te riječi doprle do Babinih ušiju, Baba brzo ustade sa svog mjesta, uze svoj štap (satku) u ruku i udari njime o tlo.

128. Obuze Go silan gnjev – tko bi se uopće usudio stajati pred Njim? Oči su Mu sjajile poput užarenog ugljena dok je gledao uokolo.

129. Kao što mačje zjenice svijetle u mraku, tako su Njegove oči sjajile usred bijela dana, pa se činilo da će plamenom iz očiju u sekundi spaliti cijeli svijet.

130. Primio je vrh štapa objema rukama, pritisnuo ga u udubinu svog trbuha, a drugi kraj usmjerio prema stupu ispred sebe i čvrsto obgrlio stup.

131. Štap je bio dug oko lakat i četvrt. Činilo se kao da mu je cijeli ušao u trbuh. Ljudi su mislili da će mu trbuh svakog trena puknuti i da će izgubiti život.

132. Stup je bio nepomičan, kako bi se i pomaknuo? Baba se sve više i više stiskao uz njega. Čvrsto je pritisnuo trbuh uz stup, što je promatrače od straha oblilo hladnim znojem.

133. "Sad će mu trbuh puknuti!" Svi su u šoku stavljali prste u usta. "Bože moj, kakva strašna situacija! Zadesila nas je teška nevolja."

134. Tako su se ljudi brinuli pitajući se što učiniti u ovom zastrašujućem trenutku. Tolika nevolja zbog one Mavshi! No Babino je geslo pokoravanje volji svojih bhakta.

135. Kad god bi netko obavljao službu, ako bi se tko sa strane umiješao i ukazivao na nepravilnosti, ili ako bi netko prigovarao onome tko služi, Baba to nikako nije mogao podnijeti.

136. Odanom bhakti došlo je iz dubine srca da upozori Mavsibai kako bi Sai Babi bilo ugodnije. Ali tko je mogao znati da će to izazvati ovakvu posljedicu?

137. Bilo kako bilo, Gospodin se smilovao. U Saijevom umu zavladala je mirnoća. Ostavivši tu zastrašujuću pozu, vratio se i sjeo na svoje mjesto.

138. Iako je taj odani bhakta bio hrabar, vidjevši ovu žestoku Babinu narav, dobro je naučio lekciju i dobio opomenu za ubuduće.

139. Odtad je čvrsto odlučio da se više nikome neće miješati u posao. Neka svatko radi onako kako mu dođe u misli.

140. Sam je Samartha (Baba) svemoćan; On savršeno zna koga treba kazniti, a koga blagosloviti. Zašto bismo mi tražili mane ili vrline u onima koji Mu služe?

141. Nečije je služenje Saiju ugodno, a nečije grubo. Sve su to samo zablude našeg vlastitog uma; pravu istinu mi ne možemo dokučiti.

142. Bilo kako bilo, ovo je bila šala i zabava, no onaj tko je mudar izvući će iz nje pouku. Neka bhakte i dalje piju taj slatki nektar iz Saijevih priča.

143. Hemadpant je ponizno predan Saijevim stopalima. Sljedeće će poglavlje biti još dublje od ovoga. U njemu će Sai, oblak milosrđa, ispuniti želju bhakte Damodara.

144. Bit će to još jedno veliko čudo. Damodar je bio jako izmučen svjetovnim životom, no Baba ga je pozvao k sebi i zauvijek otklonio njegovu tešku tjeskobu.

Završeno je dvadeset i četvrto poglavlje blaženog i svetog životopisa svemoćnog Shri Sainatha, nazvano "Zabavne šale i anegdote", nadahnuto od svetih i dobrih ljudi, a koje je napisao bhakta Hemadpant.

|| Neka je ovo predano u stopala našeg Sriguru Sainatha || Neka bude blagoslovljeno ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || Dvadeset peto poglavlje ||

Naklon Shri Ganeshi! Naklon Shri Saraswati! Naklon Shri Guruima! Naklon zaštitničkom božanstvu obitelji! Naklon Shri Siti i Ramachandri! Naklon Shri Sadguru Sainathu!

1. Sai Maharaj je ocean milosti, izravno utjelovljenje Boga. Njemu, potpunom Brahmanu i najvećem od jogija, padam ničice pred noge.

2. Slava Tebi, najdragocjeniji od svih svetaca, prebivalište blagoslova, o Dušo svega! Naklon Tebi, svemoćni Sai, počivalište i utjeho Tvojih bhakta, ispunjenje svih želja!

3. U prethodnom smo poglavlju razmotrili šale i zabavu. No ovaj Sai, koji toliko voli Svoje bhakte, svakodnevno ih uveseljava.

4. Sai je najviše utjelovljenje milosrđa; ono što On traži jest samo nepodijeljena predanost. Bhakta koji je pun vjere i iskrenosti nikada neće oskudijevati u ostvarenju svojih želja.

5. Krishna je rekao Uddhavi: "Sadguru, to je Moja slika i prilika." Kad se takvom Sadguruu s ljubavlju služi, to se naziva nepodijeljenom predanošću.

6. U srcu mi se rodila želja da napišem ovaj Sri Sai Charit. To je iznimno čudesna priča dostojna slušanja, a On mi ju je uistinu dao zapisati.

7. Unatoč mom nedostatku sposobnosti i znanja, On je nadahnuo mene, običnog puka, i dao mi da napišem ovu knjigu kako bi probudio Svoje bhakte.

8. Kad mi je milostivo zapovjedio: "Čuvaj svoje bilješke!", moj se skromni

um odmah ispunio hrabrošću i spoznajom.

9. Tada sam stekao samopouzdanje, shvativši da će ovaj uzvišeni Sai zadržati moje bilješke kako bi time spasio Svoje bhakte.

10. Da nije tako, kako bih uopće imao hrabrosti preuzeti na sebe ovakvu rječitost? Ovaj nektar Njegovog životopisa je poput slatkog prasadama dobivenog od svetih stopala.

11. Ovaj Sri Sai Charit je sveto svratište iz kojeg teče nektar Saijevih priča za dobrobit vjernika. Pijte iz te Saijeve milosti koliko god želite i ugasite bol ovoga svijeta.

12. Ovo nije Mjesečev kamen, već nektar nalik mjesečini koji izvire iz Saijevih priča. Neka bhakte, poput žednih ptica Chakora, piju do mile volje i potpuno utaže žeđ.

13. A sada, dragi slušatelji, bez ustezanja i posve smirena uma, saslušajte ove pročišćujuće Saijeve priče koje uklanjaju prljavštinu doba Kali.

14. Kad se u nekomu rodi nepokolebljiva odanost, On otklanja sve prepreke tom bhakti, ispunjava mu želje i oslobađa ga od svih muka.

15. U tom smislu ispričat ću jednu priču koja će pokazati Saijevu ljubav prema bhaktama. Slušateljima će srce biti ispunjeno radošću dok je budu slušali s poštovanjem.

16. Stoga, uložite svoje srce i poslušajte ovu jedinstvenu priču. Vaš će um iskusiti i shvatiti kako je milosrdna i neizmjerna iluzija Gurua.

17. Iako je ova priča vrlo kratka, njezino je duboko značenje izuzetno čisto. Obratite pozornost samo na trenutak i sve će se nevolje raspršiti.

18. U Ahmednagaru je mirno živio bogat trgovac broncom. Taj bhakta,

zvan Damu Anna, bio je duboko odan Saijevim stopalima.

19. Slušanje priče o tom velikom bhakti donijet će vam veliku radost. U njoj ćete izravno vidjeti Saijevu spremnost da zaštiti Svoje bhakte.

20. Na godišnjem slavlju Ramnavamija kroz selo Shirdi nose se u povorci dvije velike nove zastave, što je dobro poznata tradicija tamošnjim mještanima.

21. Jedna od tih zastava pripada Nimonkarima, a druga Damu Anni. Taj se običaj održava neprekidno već mnogo godina iz čiste ljubavi i predanosti.

22. Damu Anna imao je dvije žene, ali ni s jednom nije imao djece. Naposljetku je uz Saijev blagoslov dobio dragulj od sina.

23. Tada se zavjetovao da će nositi zastavu na slavlju Ramnavamija. Odtad je započela tradicija godišnje povorke sa zastavom.

24. Pripreme za povorku odvijaju se u kući tesara Kondye, a odatle se zastave uz zvuk instrumenata u povorci nose dalje.

25. Zatim se te dugačke zastave vežu na oba kraja džamije. Ovu predivnu svečanost slave svake godine pred svima.

26. Isto tako, nahrani do sitosti sve fakire koji se tamo zateknu. Taj trgovac na takav način obilježava i poštuje Ramnavami.

27. Sada ću tu priču o Damu Anni ispričati onima koji su je željni čuti; slušajte pažljivo jer će se tu jasno očitovati Saijevo veličanstvo.

28. Njegov prijatelj iz Bombaya napisao mu je pismo odande: "Uđimo u onaj posao koji će nam donijeti čistu dobit od dvjesto tisuća (dva lakha)."

29. "U partnerskom ćemo udjelu zaraditi svaki po sto tisuća. Brzo mi

pošalji odgovor; posao je odličan i bez ikakvog rizika."

30. "Kupimo pamuk na vrijeme, cijena će ubrzo porasti; oni koji ne sklope posao na vrijeme, kasnije će jako žaliti."

31. "Ne bismo smjeli propustiti ovakvu priliku." U Anninom se umu podigla bura. Iako je imao snažno povjerenje u tog prijatelja, nije se mogao odlučiti.

32. Treba li sklopiti posao ili ne? Sumnja mu je razdirala dušu. "O Bože, što će biti i kako?" Njegov se um našao u pravoj zapetljanosti.

33. Ali i Damu Anna bio je odan učenik (sin svog Gurua). Zato je odlučio napisati pismo Babi: "Naš um nije neovisan; Ti si naša jedina zaštita."

34. "Izvana se čini da bih trebao ući u taj posao, ali hoće li donijeti dobitak ili gubitak? Molim Te, obaspi nas milošću i reci nam."

35. Poslao je to pismo Madhavraou s uputom: "Pročitaj ovo Babi i javi mi Njegovu zapovijed. Pothvat mi se čini dobrim."

36. Idućeg dana poslijepodne, pismo je stiglo u Madhavraove ruke. Odnio ga je u džamiju i položio pod Babina stopala.

37. "Što je bilo, Shama, čemu žurba? Kakav to papir stavljaš pred Moje noge?" On odgovori: "Baba, to te onaj trgovac Damu iz Nagara želi nešto pitati."

38. "A zašto? Što on to piše? Kakve to planove kuje? Ruke su mu se zaželjele dotaknuti nebo; više ne želi ono što mu Bog daje."

39. "Čitaj, hajde, pročitaj njegovo pismo." Shama odgovori: "Ovo što si Ti upravo izgovorio, doslovno je značenje pisma Damu Anne."

40. O Bože, Ti sjediš potpuno mirno, a u bhaktama izazivaš pravu buru! A onda, kad u njihovim srcima nastane tjeskoba, privučeš ih K Svojim stopalima.

41. Neke sam privučeš k Sebi, druge navedeš da pišu pisma. Unaprijed otkriješ njihove unutarnje misli, a zatim tražiš da se pisma pročitaju! Čemu to?

42. Baba reče: "Daj, Shama, pročitaj to; zašto moje riječi shvaćaš ozbiljno? Ja sam samo takav, bezvezan; to što kažem dogodi se sasvim slučajno."

43. Tada je Madhavrao pročitao pismo, a Baba je pažljivo slušao. Potom je s iskrenom brigom rekao: "Um tog trgovca se pomutio."

44. "Odgovori mu ovako: Što tebi uopće nedostaje u tvojoj kući? Budi zadovoljan svojom polovicom kruha i nemoj žudjeti za tim milijunima."

45. Damu Anna je iz trena u tren željno iščekivao odgovor. Čim je pismo stiglo, odmah ga je otvorio i počeo čitati.

46. Pročitavši takav odgovor, Damuov je entuzijazam nestao. Kula njegovih želja srušila se u prah, a drvo nade bilo je iščupano iz korijena.

47. "Mislio sam da ćemo zaraditi po sto tisuća, da ću pola od toga posuditi uz kamatu. Odmah bih postao bogat bankar i radosno živio u gradu."

48. Svi dvorci u zraku koje je sagradio u trenu su isparili. Razočarani Damu Anna pomisli: "Što mi je to Baba učinio!"

49. "Pismo koje sam napisao sve je upropastilo; sam sam sebi naudio. Kao da sam vlastitom nogom šutnuo pun tanjur hrane ravno ispred sebe."

50. Ipak, u onom pismu upućenom Damu Anni, Madhavrao je nadodao i ovo: "Između onoga što čuješ i vidiš postoji razlika; dođi radije osobno

ovamo."

51. Tako je savjetovao Madhavrao. Damuu se to učinilo ispravnim: "Tko zna, možda se i u tome krije nešto dobro, pa će mi osobno ipak dati dopuštenje."

52. S tom mišlju, Anna je doputovao u Shirdi, bacio se ničice pred Babu i sjeo u Njegovoj blizini.

53. Polako Mu je masirao stopala, ali nije imao hrabrosti pitati Ga otvoreno. Iznutra se rodila misao da bi Babu trebao uzeti za poslovnog partnera.

54. U sebi je pomislio: "O Sainath, ako pristaneš biti moj partner u ovom poslu, ponudit ću Ti dio dobiti i položiti ga pred Tvoja stopala."

55. Držeći glavu na Saijevim stopalima, Damu Anna tako je sjedio. Njegov um bio je pun neodlučnosti; misli o poslu neprestano su se rojile unutra.

56. Bhakta u svom srcu može gajiti mnoge želje, ali ne prepoznaje što je za njega zaista dobro. Samo Guru savršeno poznaje korist Svog učenika, sagledavajući prošlost, sadašnjost i budućnost.

57. Koliko god se netko trudio sakriti želje vlastitog uma, svemoćni i sveprisutni Sai zna svaku unutarnju tajnu.

58. Kad netko s ljubavlju položi svoju srčanu tajnu pred Saijeva stopala i s punim povjerenjem zatraži Njegov blagoslov, Sai mu uvijek pokaže ispravan put.

59. Svi bhakte znaju da je On preuzeo taj zavjet: On štiti i oslobađa od nedaća svakoga onoga tko Mu se preda cijelim svojim bićem.

60. Guru je istinska majka i otac; On je zaštitnik i spasitelj iz brojnih

prošlih života. On je Vishnu, Shiva i Brahma – jedini Koji sve čini i svime upravlja.

61. Kad dijete traži slatkiš, majka mu daje gorki lijek. Dijete se može otimati ili plakati, ali njezina odluka proizlazi iz čiste ljubavi.

62. Gorčina tog lijeka pokazat će svoje dobro djelovanje kad za to dođe vrijeme, ali što to dijete zna o tome! Samo majka poznaje svoje majčinske nakane.

63. I da Mu je Anna doista ponudio partnerstvo, zar mislite da bi se Baba time dao zavesti? Njegova ljubav ne traži nikakvu korist; On je neprestano posvećen jedino dobrobiti svojih bhakta.

64. Za koje su zlato i bogatstvo poput obične zemlje, što bi im onda značile sitnice? Sveci se na ovom svijetu utjelovljuju jedino radi spasenja siromašnih i potrebitih.

65. Koji su obdareni pravednošću, samokontrolom i unutarnjim mirom, slobodni od iluzije i zavisti, te čiji je jedini smisao života činiti dobro drugima – to je 'Svetac'.

67. Unutarnje misli svih živih bića Babi su potpuno poznate. Prošlost, sadašnjost i budućnost Njemu su jasne kao plod na dlanu.

68. Babi je unaprijed poznata budućnost Njegovog bhakte. Poslušajte ove jasne riječi o tome kako ih u pravo vrijeme upozorava.

69. "Sinko moj, mi nismo u tome!", Baba mu dade blago upozorenje. Posao se Saiju nije svidio, pa se Anna u sebi posramio.

70. Čuvši te Babine riječi, Damu Anna shvatio je poruku; odustao je od svoje namjere i sjedio u tišini pognute glave.

71. Ponovno mu se u umu javila misao: "Bih li onda pokrenuo neki drugi posao, poput trgovine rižom, pšenicom ili žitom?" Poslušajte Babin odgovor.

73. Ništa se nigdje ne događa što bi izmaknulo Saijevom pogledu. Gdje god pogledali, gore ili dolje, sve Mu je posve otvoreno i znano.

74. U međuvremenu, njegov prijatelj upao je u duboko razmišljanje. Nije znao što učiniti, a odgovora od Anne nije bilo.

75. Tada mu je trgovac napisao pismo i izvijestio ga o onome što se dogodilo. Pročitavši to, prijatelj se začudio i rekao: "Čudne li su sudbinske okolnosti!"

76. "Kakva se izvanredna prilika ponudila! Zašto nije razmislio svojom glavom? Zašto se povezao s tim fakirom i uzalud izgubio dobit?"

77. "'Bog daje, a sudbina odnosi; um se priklanja onome što mora biti.' Tamo gdje je posao tako čist i siguran, zašto uopće slušati fakira?"

78. "Oni koji su odustali od posla i poput ludjaka idu od vrata do vrata te prose komadiće kruha da prehrane trbuh – što oni uopće znaju o poslovanju?"

79. "No dobro, nije mu bilo suđeno, zato je tako i odlučio. Netko drugi postat će partner. 'Ono što nije suđeno, neće se ni dogoditi.'"

80. I tako je Anna ostao miran. A oni kojima je sudbina tako odredila, postali su partneri tom prijatelju i svalili si teret na vrat.

81. Krenuli su u spekulaciju, no sreća im je okrenula leđa. Doživjeli su udarac i pretrpjeli gubitak – kakva li je bila ta fakirova zaštitnička palica!

82. Kako je moj Damu Anna bio sretan i mudar! Istinska je bila Saijeva

milost prema njemu; kolika li je Njegova samilost prema bhakti!

83. Prijatelj reče: "Bio bi propao i ostao bez svega da je uletio u moju zamku, no jadnik se spasio slušajući fakira. Kakva nepokolebljiva vjera!"

84. "Moja rugalica na račun njegova 'ludila' i moja oholost zbog vlastite 'mudrosti' pokazale su se posve uzaludnima. To je lekcija koju sam naučio."

85. "Da nisam uzalud kudio tog fakira, nego da sam ga poslušao, i mene bi na vrijeme probudio pa me ne bi zadesila ova nesreća."

86. A sada ću vam ispričati još jednu priču i time završiti poglavlje o Anni. Donijet će radost u srca slušatelja i izazvat će zadivljenost Babom.

87. Znajte da se jednom dogodilo ovo: iz Goe je stigao paket s čuvenim mangom koji je poslao netko po imenu Mamledar Rale.

88. Paket je bio naslovljen na Madhavraoa s namjerom da se preda Saijevim stopalima. Preuzet je u Kopargaonu i donesen u Shirdi.

89. Kad su ga otvorili u džamiji pred Babom, unutra su bili predivni plodovi manga. Bilo ih je preko tristo, slatkih i mirisnih.

90. Baba ih je sve pogledao i predao Madhavraou. On ih je stavio nekoliko u posude (kolamba), a preostale odnio sa sobom.

91. Kad su plodovi stavljeni u posude, poslušajte što je Baba izgovorio: "Ti plodovi pripadaju Damu Anni, neka ostanu tamo gdje jesu."

92. Nakon otprilike dva sata, Damu Anna došao je u džamiju obaviti obred štovanja, noseći sa sobom mnoštvo cvijeća.

93. On nije znao što se ranije dogodilo, a Baba naglas reče: "Ovi plodovi manga pripadaju Damuu, a ne nama, iako su ljudi poletjeli da ih pojedu!"

94. "Onaj čiji su plodovi, neka ih i uzme; zašto bismo uzimali tuđe? Tko god da ih posjeduje, neka ih pojede i neka umre jedući ih!"

95. Anna je to prirodno prihvatio u duhu svetog darivanja (prasad); nije se uplašio tog naizgled nepovoljnog značenja riječi, jer je sve dobro razumio.

96. Završivši obred, Anna je otišao, no ubrzo se vratio i upitao: "Trebam li dati ove plodove starijoj ili mlađoj ženi? Ne znam kojoj da ih dam."

97. Baba reče: "Daj ih mlađoj ženi! Ona će roditi osmero djece — četiri sina i četiri kćeri. Ova čudesna igra s mangom donijet će potomstvo."

98. Budući da nije imao sinova, ulagao je silne napore, pjevao hvalospjeve svecima i mudracima te tražio njihove milosrdne blagoslove.

99. Radi toga slijedio je svece i, u želji da ublaži utjecaj planeta, posvetio se astrologiji te i sam postao astrolog.

100. Prema nalazima astrologije, nije mu bilo suđeno da ima djece. Anna je to dobro znao i sjedio je posve obeshrabren.

101. Pa ipak, ovo obećanje i riječi iz usta sveca Saija ponovno su probudili nadu u njemu čim se Samartha (Baba) smilovao.

102. I tako su se s vremenom Babine riječi u potpunosti obistinile; iz manga kao darca sveca rodilo se obilno potomstvo.

103. Kako je rekao, tako se i dogodilo; njegova se astrologija pokazala pogrešnom, a Saijeve riječi nepogrješivima — djeca su se rodila točno po Njegovu obećanju.

104. Bilo kako bilo, tako je govorio Baba dok je bio u fizičkom tijelu; no i kasnije, nakon napuštanja tijela, sam je potvrdio Svoju slavu:

105. "Čak i ako izgubim život, smatrajte Moje riječi istinom: Moje će vam kosti iz groba (samadhija) pružati utjehu i jamstvo!"

106. "Ne samo Ja, već će i Moj grob (samadhi) razgovarati s vama. Tko god mu se odano preda, s njim će se radovati!"

107. "Ne brinite se što ću nestati iz vaših očiju; slušat ćete kako Moje kosti govore i povjeravaju vam se!"

108. "Samo se sjećajte Mene, imajte srce puno vjere i obavljajte nesebičnu molitvu — i postići ćete potpuno blagostanje!"

109. O drvo želja Svojih bhakta, moćni Sadguru Sai! Hemadpant moli za milost na sve moguće načine da se nikada ne odvoji od Tvojih stopala.

110. Pritiči u pomoć, o uzvišeni Guru, milosrdni prema Svojim bhaktama! U ovom svjetovnom životu nema odmora, neka konačno prestanu ova kruženja rađanja i umiranja.

111. Nas koji smo odani svjetovnim sklonostima i usmjereni na vanjske užitke, odvrati od osjetilnih užitaka i okreni našu svijest prema unutra!

112. Nosim se bezglavo s valovima u oceanu svjetovnog života; pruži nam ruku u pravi čas i oslobodi nas ovoga svijeta!

113. Osjetila nam divljaju na sve strane i naginju lošim djelima; sagradi branu na toj poddivljaloj rijeci i vrati osjetila natrag!

114. Dok osjetila ne postanu okrenuta prema unutra, Duša se nikada neće razotkriti; a bez toga gdje je vrhunska sreća? Život će biti bezvrijedan.

115. Žena, sin, prijatelji — nitko od njih ne pomaže na kraju. Ti si jedini konačni suputnik, Onaj koji daje sreću i oslobođenje.

116. Razmrsi mrežu naših dobrih i loših djela, odvoji nas od patnje i spasi ove jadne i slabe Svojom milošću, o Veliki Kralju!

117. Rasprave i sve ostale nesreće potpuno uništi Svojom milošću; neka naš jezik neprekidno ponavlja Tvoje ime, o čisti Kralju Sai!

118. Daj takvu ljubav našem umu, otkloni sve sumnje i kolebanja, učini da zaboravimo na tijelo i dom te ukloni naš egoizam!

119. Neka se događa neprekidno spominjanje Tvojeg imena i neka ne bude nikakvih drugih misli. Neka um postane postojan i neka ga nemir više ne dotiče.

120. Kad nas priviješ na Svoje grudi, tamna noć neznanja će zaći; živjet ćemo radosno u Tvojoj svjetlosti, pa što bi nam onda nedostajalo?

121. Napojio si nas nektarom Svoje životne priče i blago nas probudio pottapšavši nas – zar je to mala zasluga?

122. Sljedeće će poglavlje biti još slađe; ispunit će želje slušatelja, povećati ljubav prema Saijevim stopalima i učvrstiti vjeru.

123. Jedan je bhakta došao po blagoslov ostavivši stopala svog vlastitog Gurua; no poklonivši se Saijevim stopalima, Njegova je vjera prema vlastitom Guruu postala još čvršća.

124. Isto tako, drugi jedan obiteljski čovjek, bogat ali pogođen nevoljom, došao je sa ženom i sinom na poklonjenje Saiju.

125. Kako je ispunio njegovu želju i kako je njegovog sina koji je bolovao od epilepsije izliječio samim pogledom, podsjetivši ga na prijašnji događaj.

126. Stoga se Hemadpant predaje Saiju i s poštovanjem moli slušatelje: posvetite se Saijevim pričama i učinite svoje slušanje smislenim.

Završeno je dvadeset peto poglavlje blaženog i svetog životopisa svemoćnog Shri Sainatha, nazvano "Ispunjenje želja bhakta", nadahnuto od svetih i dobrih ljudi, a koje je napisao bhakta Hemadpant.

|| Neka je ovo predano u stopala našeg Sriguru Sainatha || Neka bude blagoslovljeno ||

|| Ovdje započinje Shri Sai Satcharitra || Poglavlje 26 ||

Poklon Shri Ganeshi! Poklon Shri Saraswati! Poklon Shri Guruu! Poklon obiteljskom božanstvu! Poklon Shri Sitaramachandri! Poklon Sadguru Sainathu!

1. Cijeli ovaj svemir sa svim svojim živim bićima i materijalnim stvarima nalazi se unutar Tebe. Kao što se grad odražava u ogledalu, tako je i on čarolija stvorena Mayom (iluzijom).

2. U stvarnosti, on nije stvoren; on je utkan u samu prirodu Duše (Atmana). Ovaj naizgled stvarni i pokretni svijet u suštini je samo u tebi.

3. Ono što god se vidi u ogledalu, u stvarnosti tamo ne postoji. Baš kao što se stvari u snu čine stvarnima zbog želja, ali nestaju buđenjem.

4. U trenutku kada nastupi budno stanje, svijet iz snova nestaje. Radost spoznaje nedvojnosti (Advaita) rađa se kroz uzvišene izreke Sadgurua.

5. Jedino je On (Sadguru) taj neovisni temelj iz kojeg svemir crpi svoje postojanje i svjesnost. Tek kada je ta Guru-Duša, Bog, zadovoljan, dolazi do samoostvarenja.

6. To je samoisijavajuća, istinska priroda Duše. Cijeli ovaj svijet, sa svim bićima i materijom, samo je Mayina igra.

7. Od Brahme do vlati trave, sva materija i bića samo su plod mašte. Tako se ovaj svijet raširio, a sve je to čista predstava Maye.

8. Kao što se zbog neznanja uže smatra zmijom, vijencem, štapom ili mlazom vode, tako je i s ovim velikim širenjem svijeta; nema mu pravog temelja u istinskom obliku.

9. Svi ovi vidljivi oblici prepuni su Maye i uništavaju se spoznajom Istine. A to se buđenje ostvaruje putem Guruovih riječi u pravo vrijeme.

10. Treće lice jednine, glagol 'gunati' (slaviti/hvaliti) – ako se uzme njegovo pravo značenje u srcu, Guru je jedini taj koji je na ovom svijetu sposoban učeniku podariti spoznaju istine.

11. Stoga, molim se Babi: Učini moj um okrenutim prema unutra, ispuni ga moći razlikovanja vječnog od prolaznog i obdari me nevezanošću.

12. Ja sam, naprotiv, uvijek nerazuman i neuk, zakopan pod preprekama neznanja. Moj um je stalno sklon pogrešnom zaključivanju i zato mi je to tajna.

13. U Guruove izjave o Vedanti položit ću svoju nepokolebljivu vjeru. Učini moj um poput čistog ogledala u kojem će se odraziti spoznaja vlastitog Jastva.

14. O vrhovni Sadguru, moćni Sai! Daj da uistinu shvatim ovo znanje. Bez vlastitog iskustva, puko premetanje riječi oživljava samo govor; kako bi mi to moglo pomoći na duhovnom putu?

15. Zato, neka Baba svojom moći učini da ovo znanje osobno iskusim, da s lakoćom postignem stanje sjedinjenja i milostivo mi podari taj dar.

16. Za tu svrhu, o Bože, Sadguru Sai, polažem svoj tjelesni ego pred Tvoja stopala. Od sada pa nadalje, Ti pazi na svoje; u meni više ne postoji 'ja'.

17. Uzmi moj ponos na tijelo i oslobodi me osjećaja sreće i tuge. Vodi me po Svojoj volji i obuzdaj moj um Svojom milošću.

18. Ili pak to moje 'ja', Ti sam postani. Preuzmi na sebe ulogu onoga tko doživljava sreću i tugu; ne dopusti da se više brinem o tome.

19. Pobjeda, pobjeda Tebi čije su sve želje ispunjene! Neka moja ljubav bude čvrsto vezana za Tebe. Neka ovaj nemirni um, o prebivalište svega dobrog, pronađe svoj odmor pred Tvojim stopalima.

20. Tko bi drugi osim Tebe govorio nama riječi za naše najveće dobro? Tko bi nam uklonio tugu i donio mir našim umovima?

21. Sreća je zaista pala na Shirdi kada je Baba onamo stigao, odlučio tamo i ostati i to mjesto pretvorio u svetište.

22. Blagoslovljena su dobra djela Shirdija što je ovaj milostivi Sai učinio to mjesto sretnim, ukrasivši ga Svojom prisutnošću.

23. Ti si taj koji me nadahnjuje; Ti si taj koji pokreće moj govor. Tko sam ja da pjevam Tvoje vrline? Ti si jedini stvoritelj i onaj koji potiče na djelo.

24. Tvoje stalno društvo, to je nama sva religija i sveti spisi. Stalno slušanje o Tvom životu, to je naše sveto čitanje (Parayana).

25. Neprekidno ponavljanje Tvog imena je naša molitva i slušanje. To je naše neprestano razmišljanje i u tome nalazimo svoj mir.

26. Ne treba nam nikakvo drugo zadovoljstvo zbog kojeg bismo se odvratili od štovanja Tebe. Ima li išta gore od takvog pada na duhovnom putu?

27. Suze radosnice vruća su voda kojom Ti peremo stopala; naša čista ljubav je pasta od sandalovine; a naša istinska vjera odjeća kojom Te odijevamo.

28. Ovaj unutarnji obred štovanja daleko je nadmoćniji od bilo kakvog vanjskog obreda. Na taj način Tebe činimo zadovoljnim i radosnim.

29. Ponudit ćemo Ti izuzetno čist lotos s osam latica, sačinjen od osam

čistih osjećaja; ponudit ćemo ga s potpunom pažnjom i požnjeti duhovne plodove.

30. Na Tvoje čelo stavit ćemo mirisni prah istinske predanosti; vezat ćemo snažan pojas čvrste vjere; naslonit ćemo svoje vratove na Tvoj nožni palac i uživati u ovom čudesnom slavlju.

31. Ukrasit ćemo Te draguljima ljubavi; kao ponudu ponudit ćemo Ti sve što imamo; mahat ćemo s pet životnih sila (prana) kao s lepezama da te rashladimo; i zaštitit ćemo Te kišobranom našeg potpunog uranjanja u Tebe.

32. Tako ćemo Ti ponuditi to unutarnje obožavanje i mirise. Tako ćemo mi, o kralju Sai, radi naše dobrobiti štovati Tebe.

33. Da bismo postigli željeni cilj, uvijek ćemo se prisjećati imena "Moćni Sai". Ovom mantrom postići ćemo svoju duhovnu svrhu i vlastitom se vjerom ispuniti.

34. U prošlom poglavlju opisano je kako je svemoćni i milosrdni Sai poučavao svog bhaktu radi njegove vlastite dobrobiti.

35. A sada u ovom poglavlju slušajte kako uspostavlja Svoje bhakte pred stopalima njihovog vlastitog Gurua. Slušajte tu divnu priču.

36. Na kraju prošlog poglavlja najavljena je priča o bhaktama Pantu kao nektar; stoga vas molim, slušatelji, posvetite punu pažnju da biste spoznali njeno pravo značenje.

37. Kakva su sve iskustva pokazana, kako mu je stavljena mast vjere na oči; kako je učvršćen u odanosti svom vlastitom Guruu i kako se njegov um smirio.

38. Jednom se tako jedan bhakta po imenu Pant, poduzevši veliki napor,

zaputio u Shirdi zajedno sa svojim prijateljima da bi dobio daršan Saija.

39. On je ranije primio inicijaciju i bio je predan stopalima vlastitog Gurua. U svom umu dvojio je iz kojeg razloga uopće putuje u Shirdi.

40. Pa ipak, čovjeku se dogodi upravo onako kako treba i iznenadni neočekivani događaji se ostvare. Ukaže se prilika za Saijev daršan i to postane nepogrješiv izvor radosti.

41. Mi možemo isplanirati jednu stvar, a Bog isplanira nešto posve drugo. Ništa ne uspijeva pred sudbinom; slušajte ovo mirnog uma.

42. Odredivši Shirdi kao svoje odredište, neki su ljudi krenuli iz svojih mjesta vlakom, okupljeni svi zajedno u radosti.

43. Kada su ušli u vagon, slučajno se dogodilo da je i Pant bio tamo. Pant je tako saznao da cijela grupa ide za Shirdi.

44. Među njima bilo je Pantovih prijatelja pa čak i rodbine. Iako Pant uopće nije namjeravao ići onamo, nagovorili su ga usprkos njegovom otporu.

45. Prvotno, Pant je namjeravao ići samo do određene točke, a tamo je glasila i njegova karta; no poslije mu se plan promijenio.

46. Prijatelji i rodbina rekoše: "Hajde, idemo svi zajedno u Shirdi." Iako u umu to nije planirao, Pant je pristao zbog njihovog nagovaranja.

47. Pant je izašao na stanici Virar, a grupa je produžila za Mumbai. Pant je potom također otišao u Mumbai kako bi posudio novac za put.

48. Ne mogavši razočarati prijatelje, a dobivši i suglasnost vlastitog Gurua, zaputio se s ostalima prema Shirdiju, presretan i zadovoljan.

49. Svi su došli u džamiju ujutro oko jedanaest sati. Vidjevši veliko

mnoštvo bhakta okupljenih na štovanje, osjetili su veliku radost.

50. Gledajući Babin zadubljeni izraz lica, svi su bili preplavljeni radošću. U tom trenutku Pant se iznenada onesvijestio i srušio bez svijesti.

51. Njegov je um bio potresen, a tijelo postalo potpuno ukočeno. Među njegovim pratiteljima zavladala je tjeskoba i velika zabrinutost.

52. Ogromna pomoć pratitelja i milosrdni Sai Babin pogled! Kad su mu po glavi poprskali vodu, besvjesno stanje potpuno je iščeznulo.

53. Došavši k svijesti, trgnuo se i sjeo, osjećajući se kao da se upravo probudio iz dubokog sna.

54. Baba, znajući sve, prepoznade u njemu odanog sina drugog Gurua, umiri ga, pruži mu zaštitu i učvrsti ga u molitvi svome vlastitom Guruu.

55. Baba mu reče: "Što god se dogodilo, 'svoj jastuk (svog Gurua) nemoj napuštati'. Uvijek i stalno ostani nepokolebljiv i održavaj jedinstvo u jednoj vjeri."

56. Pant je odmah shvatio poruku i sjetio se svog vlastitog Gurua. Babina samilost ostala mu je u sjećanju do kraja života.

57. Isto tako, iz grada Mumbaija, jedan obiteljski čovjek po imenu Harishchandra, imao je sina koji je patio od epilepsije; zbog toga je bio silno uznemiren.

58. Pokušali su s domaćim i stranim liječnicima, no nijedan lijek nije pomogao. Vidjevši da su svi napori propali, preostalo im je još samo potražiti pomoć svetaca.

59. Godine 1910. Das Ganu izvodio je svoja pjevanja; slava Shri Sainatha se raširila i putovanja u Shirdi su postala brojnija.

60. Malo selo, ali s velikom sudbinom; Shirdi se pretvorio u sam Pandharpur! Njegova se slava bezgranično proširila i nebrojeno mnoštvo ljudi hrlilo je onamo.

61. Bolesti bi nestajale samim daršanom (viđenjem), dodirom Njegove ruke, ili pak Njegovim pogledom punim čiste milosti. Mnogi su to iskusili.

62. Tko god bi došao s potpunim predanjem, dobio bi blagoslov. Znajući unutarnje namjere sviju, Baba je ispunjavao svačije želje.

63. Zli duhovi bi pobjegli samim nošenjem svetog pepela (Udi); bolesti bi nestajale s Njegovim blagoslovom; nesreće su izbjegnute Njegovim milosrdnim okom. Ljudi bi tamo trkom dolazili!

64. Čuvši iz usta o Njegovoj slavi kroz priče i kirtane te Das Ganuove knjige – u mnogima se probudila želja za Njegovim daršanom.

65. Uzevši sa sobom ženu i djecu, uz razne darove i voće, Pitale je došao u selo Shirdi, vođen snagom dobrih djela iz prošlosti.

66. Stavio je svoje dijete Njemu pred stopala i sam pao pred Babom. I tada se dogodilo nešto neočekivano – Pitale je postao neizmjerno zbunjen.

67. Čim su se pogledi Saija i dječaka susreli, dječak je pao u nesvijest; prevrnuo je očima i iznenada se srušio. Roditelji su bili posve izvan sebe.

68. Srušio se na tlo u nesvijesti, a na usta mu je izašla obilna pjena. Roditelje je obuzela tjeskoba – kakva ih je to sudbina snašla?

69. Disanje kao da je stalo, pjena je i dalje izlazila; cijelo tijelo oblivao je znoj, a nada u život se gasila.

70. Dječak je i prije mnogo puta imao ovakve napadaje, no nikada niti jedan nije trajao ovako dugo.

71. Ovo se pokazalo kao nešto 'što nije bilo niti će ikada biti'. Dječakovo stanje približilo se samoj smrti. Majčine suze neprekidno su tekle gledajući takvo stanje svoga djeteta.

72. (Pomislili su:) "Zašto smo uopće došli? Što se dogodilo? Naš trud se pretvorio u propast! Zašto su ova stopala bila tako zlokobna? Sav naš napor bio je uzaludan."

73. "Uđeš u kuću u strahu od lopova, a kuća ti se sruši ravno na glavu – tako je ispao naš dolazak ovamo," jadala se majka.

74. "Bježiš spašavajući živu glavu da te tigar ne bi proždrao, a na putu naletiš pravo na krvnika! Eto točno se to nama dogodilo."

76. "S punom vjerom u Boga uđem u hram za molitvu, a hram se sruši pravo na mene! Ista takva situacija nam se ovdje dogodila."

77. Tada ih Baba utješi riječima: "Smirite se i imajte hrabrosti u srcu. Pažljivo odnesite dijete; tamo će se oporaviti i zaspati."

78. "Odnesite dijete u svoju sobu; i za nepunih sat vremena, dječakovo tijelo vratit će se u život. Nemojte nepotrebno paničariti."

79. I tako su učinili. Babine riječi obistinile su se. Cijela se obitelj Pitale obradovala, a sve njihove loše misli su se otopile.

80. Čim su sina donijeli u zgradu, on je smjesta došao k svijesti. Tuga je pala s ramena njegovih roditelja i ispunila ih je golema radost.

81. Tada je Pitale, zajedno sa svojom suprugom, došao Babi na daršan, padajući u najdubljem štovanju, ispunjen potpunom poniznošću.

82. Vidjevši da se njihov sin oporavio, s osjećajem neizmjerne zahvalnosti i veselja, sjedili su i masirali Babina stopala. Baba ih uz osmijeh upita:

83. "Pa, jesu li se oni tvoji valovi sumnji i briga konačno malo smirili? Tko god zadrži vjeru i strpljenje, toga će sam Bog (Sri Hari) uvijek čuvati."

84. Obitelj Pitale je inače bila imućna i ugledna; donosili su Babi u izobilju voća, poslastica, slatkiša i listova betela.

85. Njegova supruga bila je iznimno plemenita, puna ljubavi, odanosti i vjere. Sjedila je blizu stupa i zadivljeno, ne trepćući, promatrala Babu.

86. Gledala ga je tako kao da nikako ne može zasititi svoje oči. Vidjevši tu nevjerojatnu snagu njezine ljubavi, Baba je time bio izrazito dirnut.

87. Kakvi su Bogovi, takvi su i sveci – uvelike ovise o ljubavi Svojih bhakta. Tko god ih štuje s jednousmjerenom odanošću, njih oni obasipaju velikom milošću.

88. Naposljetku, ova je obitelj trebala krenuti. Došli su u džamiju po daršan, uzeli Babino dopuštenje, primili sveti Udi te se pripremili za polazak.

89. Tada Baba izvadi tri rupija iz svog džepa. Pozva Pitalea bliže k sebi i izgovori ove riječi – slušajte ih:

90. "Bapu, onamo ranije, ja sam ti već dao dva rupija, a u njih stavi ova tri! Nastavi ih štovati i tako ćeš dostići svoje konačno blagostanje."

91. Pitale uze rupije u ruku, i primivši to kao blagoslov, radosno ih prihvati. Pade ničice pred stopala i reče: "Budi mi milostiv, o Maharaja!"

92. Ipak, u umu su mu se uzburkale misli: "Ali meni je ovo prvi put da sam ovdje! Što li to Baba govori? Ja ovo zaista ne mogu shvatiti."

93. "Nikada prije ja Babu nisam vidio; pa kako mi je onda ranije dao dva rupija?" Značenje nikako nije uspijevao shvatiti i ostao je prilično zbunjen.

94. Želio je saznati pravo objašnjenje. No, kako mu Baba nije dao nikakav dodatni trag, ostao je zaprepašten i bez odgovora.

95. Iako svetac nešto samo usput kaže, te se riječi moraju pokazati istinitima. Baš ta spoznaja duboko u njegovom srcu bacila ga je u duboko razmišljanje.

96. No kasnije, kada su stigli do svog doma u Mumbaiju, dočekala ih je stara majka i ona je utažila njegovu znatiželju.

97. Stara majka ga je spontano upitala kako je bilo u Shirdiju, pa se povela priča o ona tri rupija; no Pitale i dalje nije uspijevao povezati priču.

98. Nakon malo razmišljanja, majka se sjetila te reče Pitaleu: "Sada se potpuno sjećam! Ono što je Baba izgovorio prava je istina."

99. "Kao što si ti sada odveo svog sina u Shirdi na Saijev daršan, jednako tako tebe je tvoj otac nekad davno bio odveo u Akkalkot!"

100. Tamošnji Maharaja također bijaše savršen, iznimno dobročinitan, svevladajući mudri jogi, a i otac mu bijaše čista ponašanja.

101. Prihvativši štovanje tvoga oca, kralj jogija se obradovao i dao mu dva rupija kao dar (prasad) da obavi obred štovanja.

102. Ta dva rupija koja su ti sada dana, o sinko, Swami ti je dao u ono vrijeme kao dar kako bi obavljao ritualno štovanje.

103. To je bilo tvoje štovanje božanstva; u tome su bila ta dva rupija, a tvoj ih je otac s velikom predanošću i redovito štovao.

104. Ja jedini znam za njegovu predanost i on je postupao sukladno njoj; no nakon njegove smrti, pribori za štovanje postali su dječje igračke.

105. Vjera u bogove je nestala, pojavio se osjećaj srama prema obredu, štovanje su preuzela djeca, a tko bi se još brinuo za te rupije?

106. Prošle su mnoge takve godine, ti su rupiji zatureni, svaka uspomena na njih posve je izblijedjela, a par rupija se izgubio.

107. No tvoja je sreća velika: pod izlikom Saija susreo si samog Maharaju, koji ti je došao razbiti koprenu zaborava i ukloniti tvoje nevolje!

108. Stoga od sada nadalje odbaci lude sumnje, pogledaj na svoje pretke i nemoj imati pogrešan stav prema poslu.

109. Nastavi štovati te rupije i smatraj svetčev dar svojim uresom; moćni Sai potvrdio je ovo značenje kao ponovno oživljavanje bhakte.

110. Čuvši ovu majčinu priču, Pitaleovo je srce ispunjeno vrhunskom radošću; shvatio je Saijevu sveobuhvatnost i smisao svoga hodočašća.

111. Riječi-nektar njegove majke probudile su zaboravljene osjećaje, potaknule osjećaj grižnje savjesti i pokajanja, te mu pokazale njegovu buduću dobrobit.

112. No dobro, ono što se trebalo dogoditi, već se dogodilo; sveci su ga probudili za njegova buduća djela. Cijeneći njihovu dobrotu, ostao je oprezan i posvećen svojem pozivu.

113. Iskazujem vam još jedno čudo, poslušajte ga mirnog uma: kako Baba obuzdava divlje i neobuzdane nagone uma Svojih bhakta.

114. Gopal Narayan Ambekar, odan i uzoran bhakta, bijaše iz Pune; poslušajte njegovu priču koju vam ovdje iznosim.

115. Radio je u službi britanske vlade, u carinskoj i trošarinskoj upravi; a nakon što je navršio punih deset godina staža, morao je ostati kod kuće jer

je napustio službu.

116. Sudbina mu se okrenula i postala nepovoljna; nisu svi dani isti. Zadesile su ga teške planetarne nevolje od kojih se, što god činio, nije mogao izvući.

117. U početku je radio u okrugu Thane, a kasnije mu je sudbina donijela Jawhar; ondje je služio kao činovnik i upravo tamo ostao bez posla.

118. Zaposlenje je bilo poput vode na vrhu trave – kako se ponovno skrasiti? Učinio je sve što je bilo moguće u potrazi za rješenjem.

119. No ni u čemu nije naišao na uspjeh. Odlučio je osloniti se sam na sebe, no nevolja je dosegla vrhunac i bio je potpuno shrvan i očajan.

120. Iz godine u godinu tonuo je sve niže, financijska situacija mu se srozala, jedna nevolja sustizala je drugu, a obiteljski život postao mu je nepodnošljiv.

121. Tako je prošlo sedam godina, a on je svake godine dolazio u Shirdi, izlijevajući svoju tugu pred Babom, padajući ničice i danju i noću.

122. Godine 1916. bio je potpuno izbezumljen i očajan; pomislio je da si oduzme život odlaskom u sveto mjesto Shirdi.

123. Boravio je u Shirdiju zajedno s obitelji puna dva mjeseca; poslušajte što se dogodilo jedne noći.

124. Dok je sjedio na kolima s volovima ispred Dixitove gostinjske kuće, Ambekar je bio preplavljen bujicom misli.

125. Zgadio mu se život, um mu je bio krajnje utučen; pomislio je: "Dosta je ovoga, ne želim više ove muke, odustajem od svake nade u život."

126. Razmišljajući tako, potaknut očajem, Ambekar se spremao baciti u bunar.

127. Nikoga nije bilo u blizini; iskoristivši taj miran trenutak, odlučio je ispuniti želju svog uma i osloboditi se patnje.

128. Iako je grijeh samoubojstva težak, donio je tu čvrstu odluku; no upravitelj svega bio je Sai Baba i On je spriječio tu suludu namjeru.

129. Na samo četiri koraka odatle nalazila se kuća čovjeka koji je držao gostionicu, a koji je također bio Saijev poklonik i posluživao ga.

130. Taj je čovjek došao do praga i upitao Ambekara: "Jeste li ikada pročitali ovu knjigu o Maharaku iz Akkalkota?"

131. "Da vidim, da vidim što je to za knjiga", reče Ambekar, uzevši je u ruke; ovlaš prelistavši stranice, počeo je čitati nasumce iz sredine.

132. Kakve li čudesne podudarnosti! Otvorio je upravo onaj dio koji je trebao pročitati, a čim ga je počeo čitati, u dubini njegove duše odmah se urezao snažan dojam.

133. Priču koja se tu spontano našla, prenosim sada svima vama, slušateljima, u vrlo sažetom obliku radi uštede prostora u knjizi.

134. U Akkalkotu je živio istaknuti svetac, uzvišeni Maharaja, u kojemu je boravila apsolutna istina. Jedan njegov bhakta bio je teško bolestan i trpio je nesnosne muke.

135. Dugo ga je služio s nadom da će se osloboditi bolesti, no više nije mogao izdržati te silne bolove i postao je krajnje očajan.

136. Donijevši odluku o samoubojstvu, dočekao je noćni sat, otišao do bunara i skočio u njega.

137. U tom trenutku ondje se stvorio Maharaja, vlastitim ga je rukama izvukao van i poučio ga riječima: "Sve što je suđeno mora se iskusiti i odživjeti!"

138. Prema tvojim prošlim djelima, tvoja bolest, guba, patnje i bolesti moraju biti do kraja proživljene; kako ti samoubojstvo može pomoći u tome?

139. Ako taj preostali dug ostane neproživljen, morat ćeš se nanovo roditi; stoga stoički podnesi malo te patnje i nemoj postati ubojica samoga sebe.

140. Pročitavši ovu prigodnu priču, Ambekar je ostao zapanjen u duši; shvativši Saijevu sveobuhvatnost, iznenada se pokajao na licu mjesta.

141. Ambekar je u sebi shvatio: "Prošlu sudbinu moram odživjeti." Upravo mu je to u pravo vrijeme posvijestilo da ne smije učiniti tu ludost.

142. Baš kao bestjelesni glas, tako je djelovao i ovaj primjer; njegovo se srce čvrsto vezalo uz Saijeva stopala – nevjerojatne li Saijeve igre!

143. Kroz usta običnog čovjeka Sai je poslao znak u obliku ove neočekivane knjige; da je samo malo zakasnila, život bi mu bio uništen.

144. Izgubio bih vlastiti život, počinio strašan grijeh uništavanja obitelji, nanio nesreću supruzi i upropastio i ovozemaljski i duhovni život.

145. Iskoristivši knjigu kao povod, Baba je potaknuo Sagunu na djelovanje i odvratio njegov um od samoubojstva.

146. Da se to tako nije odigralo, jadnik bi uzalud izgubio život; no tamo gdje je Sai zaštitnik, tko ga uopće može uništiti?

147. Oddanost Swami于是 iz Akkalkota koju je njegov otac nekad gajio, Baba mu je sada ponovno oživio i pokazao kao dokaz.

148. Bilo kako bilo, sve je dobro završilo; i ti su dani prošli. Marljivo je učio astrologiju i trud je urodio plodom.

149. Primivši dar milosti Saija, došli su bolji dani; usavršio se u astrologiji i njegovo nekadašnje siromaštvo je iščeznulo.

150. Ljubav prema Guruovim stopalima je porasla, život mu se smirio u miru i blagostanju, stekao je obiteljsku sreću i odmor te osjetio vrhunsku radost.

151. Takvih je bezbroj čuda, jedno veće od drugoga; kad bismo ih sve prepričavali, knjiga bi se previše odužila, stoga vam donosim samo samu srž.

152. Predajući se Saijevim stopalima, Hemadpant u idućem poglavlju donosi prekrasnu priču o tome kako je Vishnu Sahasranama dana Shami.

153. Iako je Shama govorio "Ne, ne želim", Sai je osjećao silnu ljubav prema njemu te mu je na silu podario sveto Ime i opisao njegov predivan sjaj.

154. Poslušajte sada tu priču s pažnjom: kada dođe vrijeme za inicijaciju, vidjet ćete kako je Baba podaje premda učenik to u početku uopće nije želio.

155. Kakva je to čudesna narav inicijacije u Guruovoj kući – to će se jasno vidjeti u ovom poglavlju, stoga je slušatelji poslušajte sa štovanjem.

156. Onaj tko donosi konačno blagostanje jest ovaj riznica vrlina, Sai. Blagoslovljeni su oni koji s pobožnošću slušaju i pjevaju o Njegovom svetom i pročišćavajućem životu.

Završeno je dvadeset šesto poglavlje blaženog i svetog životopisa svemoćnog Shri Sainatha, nazvano "Uklanjanje epilepsije i samoubojstva

te učvršćivanje u stopalima vlastitog Gurua", nadahnuto od svetih i dobrih ljudi, a koje je napisao bhakta Hemadpant.

|| Neka je ovo predano u stopala našeg Sriguru Sainatha || Neka bude blagoslovljeno ||

|| Ovdje započinje Shri Sai Satcharitra || Poglavlje 27 ||

Poklon Shri Ganeshi! Poklon Shri Saraswati! Poklon Shri Guruu! Poklon obiteljskom božanstvu! Poklon Shri Sitaramachandri! Poklon Sadguru Sainathu!

[1] Čvrsto držeći stopala Sadgurua, ostvaruje se štovanje Brahme i drugih božanstava iz Trimurtija. To je izravno klanjanje Parabrahmanu, čime se jasno očituje istinsko blaženstvo.

[2] Jednim uranjanjem u taj ocean, ostvaruju se dobrobiti posjeta svim svetim mjestima. Sjedeći mirno pred Guruovim stopalima, pronalazimo u tom utočištu sve bogove.

[3] Pobjeda, pobjeda tebi Sai Sadguru! Pobjeda tebi, drvo želja koje daruje oslobođenje! Pobjeda tebi, oceane samospoznaje, potakni u nama poštovanje prema ovim pričama.

[4] Kao što ptica Chatak žudi za kišnim oblakom, tako neka Tvoji vjerni bhakte piju nektar Tvojih priča, i neka uvijek pronalaze sreću u tome.

[5] Dok slušaju Tvoje čiste priče, neka im tijelo oblije znoj, neka im se oči napune suzama ljubavi, a dah neka zastane od ganuća.

[6] Neka im um preplavi osjećaj miline, neka im se dlačice na tijelu naježe od uzbuđenja, te neka i oni i svi slušatelji zaplaču i zajecaju od ljubavi.

[7] Neka nestanu sve međusobne svađe, kao i razlike između malih i velikih. Upravo je to spoznaja Guruove milosti koju treba potražiti u vlastitom srcu.

[8] To se stanje ne može vidjeti običnim očima, ono je nevidljivo svim

osjetilima. Bez Sadgurua ne postoji onaj tko bi ga mogao podariti, makar ga tražili po sva tri svijeta.

[9] Dok se ne smire šest neprijatelja (požuda, ljutnja, itd.), dok se ne razvije neizmjerna ljubav i odanost, te dok se ne uspostavi vrhunska vjera u Guruova stopala, osam duhovnih osjećaja ne može se probuditi.

[10] Radost koju bhakta osjeća u svojoj duši donosi vrhunsko veselje i samom Guruu. Što se bhakta više okreće prema duhovnosti, to ga Guru s većim divljenjem promatra.

[11] Tijelo, kuća, sin, žena, osjećaj "ja" i "moje" – sve su to isprazne brige. Sve je to samo prolazna Maya (iluzija), poput sjene u podne.

[12] Da se ne biste zapleli u mrežu Maye, ako vam je to zaista na umu, onda se s jednousmjerenom odanošću potpuno predajte Saiju.

[13] Kako bi dokučili kraj Maye, čak su se i Vede i Šastre predale (priznale nemoć). No, onaj tko u svim živim bićima vidi Boga, taj će se sigurno izbaviti.

[14] Napustivši Nizamovo područje, blagoslovljeni Patil Chandbhai, uzevši sa sobom fakira Saija, u početku je došao u Nevasu.

[15] Tamo je fakir boravio šest mjeseci. Tu su ga ostavili u društvu s nekim ljudima iz sela Kanad.

[16] Kasnije, iz poznatog mjesta Takali, povevši sa sobom Dagadua Tambolija, cijela je grupa zajedno s njim stigla u Shirdi.

[17] Posvuda na svijetu postoje bezbrojna, iznimno sveta mjesta hodočašća. Ali za Saijeve bhakte, Shirdi je mjesto najveće svetosti.

[18] Da nam sudbina nije donijela ovu priliku, kako bismo mi jadni zaslužili

tu golemu sreću? Ovaj naš susret ovdje istinska je blagodat.

[19] Kojoj god svrsi bhakta koji mu se preda teži, Sai mu pokazuje pravi put za njegovu vlastitu dobrobit.

[20] Zato, slušatelji, s usredotočenim umom stalno slušajte Sai Satcharitru. Taj sveti Saijev životopis je vrhunsko sredstvo za stjecanje Guruove milosti.

[21] U prošlom poglavlju opisano je kako je jednoga utvrdio u stopalima njegova vlastitog Gurua, podsjetivši ga na znak i milost Swamija iz Akkalkota.

[22] Kako je drugog spasio od samoubojstva neočekivanom domišljatošću, darovavši mu u trenu novi život i otklonivši sigurnu smrt.

[23] A u ovom poglavlju slušajte priču o tome kako Sai, pun zadovoljstva, daje blagoslove i inicijaciju, ispunjavajući Svoje bhakte radošću.

[24] Kako li je samo čudesan taj Njegov način inicijacije i kako je primjenjuje na koga! Pun šale, smijeha i igre – zato, slušatelji, slušajte s punom pažnjom.

[25] Različiti načini podučavanja opisani su ranije u ovoj knjizi. Put se preporučuje sukladno sposobnostima onoga koji ga prima.

[26] Liječnik zna dijagnozu bolesti i poznaje svojstva lijeka. Bolesnik to ne razumije i prvo traži da mu se da slatki šećer (jaggery).

[27] Taj je šećer sladak, ali mu šteti; ipak, bolesnik tvrdoglavo inzistira na njemu. Ne želi uzeti posudicu s lijekom ako mu se prvo ne stavi šećer u ruku.

[28] Liječnik tada ne može primijeniti silu na bolesniku, već koristi

lukavstvo. Prvo mu daje šećer, a zatim lijek, te tako postiže svoj cilj.

[29] Samo prilagodi popratni sastojak lijeka kako bi neutralizirao štetnost šećera, te tako propisani lijekovi postanu djelotvorni. Upravo je takva bila i Babina metoda.

[30] I to nije vrijedilo samo kao opće pravilo, već ovisno o nečijim zaslugama i sklonostima uma. Prema ljubavi i usluzi bhakte, tako je započinjao i davati inicijaciju (blagoslov).

[31] Čudesni su ti Babini načini! Kada bi nekome postao naklonjen, podario bi mu milost. Poslušajte u kakvim je to okolnostima radio.

[32] Ponekad bi mu to palo na pamet dok nitko to nije ni slutio niti mislio o tome. Kroz jednostavnu šalu i zabavu, učinio bi da bhakta postigne svoj duhovni cilj.

[33] Kad bi se pojavila želja za čitanjem nekog svetog teksta, bhaktama bi prirodno palo na pamet da knjigu daju Babi u ruke i prime je natrag kao Njegov blagoslov (prasad).

[34] Zatim bi se čitanje te knjige pokazalo vrlo korisnim. Pravo je blagostanje za govornika i slušatelja kad slušaju knjigu ispunjenu Njegovim blagoslovom.

[35] Netko bi mu donio slike deset avatara, netko himne deset avatara, a netko bi nudio knjige o tuđim životima ili svete knjige poput Pancharatni Gite.

[36] Das Ganu je također nudio svoje knjige Sant Leelamrut i Bhakta Leelamrut. Netko bi dao knjigu Vivek Sindhu, a Baba bi ih sve predao Shami.

[37] Rekao bi: "Shama, ove su knjige za tebe, odnesi ih kući i čuvaj ih

vezane u zavežljaju." Shama bi primio naredbu i pospremio knjige u svoju mapu (daptar).

[38] Znajući to, bhakte bi kupovali knjige u trgovinama s namjerom da ih daju Babi i zatraže natrag kao blagoslov.

[39] Iako je Babina priroda bila darežljiva, za to je trebala i hrabrost, pa bi bhakte doveli Madhavraoa (Shamu) sa sobom i gurnuli ga ispred sebe.

[40] Kroz njegove ruke dali bi knjigu Babi, pazeći na pravo vrijeme. Baba je znao važnost knjige jednako kao i stanje uma svoga bhakte.

[41] Bhakte bi predali knjigu u Njegove ruke, Baba bi je letimično prelistao, a bhakte bi zatim pružili ruke naprijed da je dobiju natrag.

[42] Ali Baba im je ne bi vratio; dao bi je Madhavraou govoreći: "Shama, zadrži ovaj primjerak, neka sada ostane kod tebe."

[43] Shama bi mu jasno odgovorio: "Oni željno pružaju ruke, trebam li im vratiti njihove primjerke?" No Baba bi odvratio: "Ti je zadrži!"

[44] Jednom prilikom, bhakta Kaka Mahajani, koji je jako volio čitati Bhagavat, stigao je u Shirdi donijevši sa sobom primjerak te knjige.

[45] Kad ga je Madhavrao došao posjetiti, uzeo je tu knjigu u namjeri da je čita. S njom u ruci otišao je u džamiju, a Baba ga spontano upita:

[46] "Shama, kakva ti je to knjiga u ruci?" Shama mu objasni o čemu je riječ. Baba je uzeo knjigu u ruke, pogledao je i vratio mu je.

[47] To je bila ista knjiga, isti primjerak Eknathovog Bhagavata, koju je Kaka Mahajani već ranije primio iz Babinih ruku kao Njegov blagoslov.

[48] "To nije moja knjiga," reče Shama, "to je vlasništvo Kake Mahajanija.

Uzeo sam je privremeno jer sam je poželio čitati," objasni mu jasno.

[49] Unatoč tome, Baba mu reče: "Budući da sam ti je ja dao, sačuvaj je u svojoj zbirci, trebat će ti u tvojoj mapi."

[50] Neko vrijeme nakon toga, Kaka je ponovno došao u Shirdi. Sa sobom je donio još jedan primjerak Bhagavata i dao ga u Saijeve ruke.

[51] Baba mu je vrati kao blagoslov i naredi: "Pažljivo je čuvaj." Uvjerio ga je da će mu dobro doći i postati mu draga poput vlastita života.

[52] "Tebi će ova knjiga biti od koristi, nemoj je nikome davati," rekao mu je vrlo odlučno, a Kaka je to prihvatio s ljubavlju i poštovanjem.

[53] Baba je osobno bio ispunjen; Njegove su sve želje bile ostvarene i prema svim materijalnim stvarima bio je potpuno ravnodušan. Za onoga kojemu je Bhagavat (život posvećen Bogu) u samom ponašanju, čemu trud oko sakupljanja knjiga?

[54] Tko može dokučiti Babin um? Ipak, ovo skupljanje knjiga, iz svjetovne perspektive, iznimno je sveto jer pruža sredstva za čitanje i slušanje Njegovim bhaktama.

[55] Shirdi je sada postao sveto mjesto. Babini će se sljedbenici okupljati iz svih krajeva, s vremena na vrijeme, i održavati rasprave o duhovnom znanju.

[56] Tada će ove knjige biti od koristi. Shama će ih izvaditi iz svog daptara, a kada On sam (Baba) ode u svoje vječno prebivalište, ove će knjige biti poput Njegovih slika.

[57] Te su knjige iznimno svete, čitali ih u Shirdiju ili negdje drugdje. Njihova je svrha vjerojatno bila ta da, kada ih bhakte budu čitali, sjećaju se Njega.

[58] Bilo da čitate Ramayanu ili Bhagavat, ili bilo koji drugi duhovni tekst o liku Rame, Krišne i drugih, i ispred i iza svakog slova pojavljivat će se samo Sai.

[59] Činit će se da su sve božanske inkarnacije iz tih knjiga zapravo sam Sai, preuzimajući te oblike. I govornici i slušatelji stalno će ispred sebe vidjeti Saijev lik.

[60] Onaj tko pokloni knjigu svome Guruu ili je daruje svećeniku (brahmanu), u tom se činu nalazi i blagostanje za samog darivatelja; takvo je pravilo svetih spisa.

[61] Je li to bio mali razlog zašto je Baba odredio Shami: "Odnesi ove knjige kući i čuvaj ih zaštićene u svojoj mapi!"?

[62] Kao što je Shama bio vrhunski bhakta, tako ga je i Baba silno volio. Odlučio mu je dati neki zavjet ili pravilo, te se ta želja rodila u Saijevom umu.

[63] I vidite sada što je učinio! Iako Shama to nije želio, Baba ga je njome blagoslovio. Poslušajte u kakvim se okolnostima to zbilo.

[64] Jednoga dana u džamiji se nalazio neki gospodin iz sekte Ramdasi. Imao je svakodnevnu rutinu čitanja Ramayane.

[65] Ujutro bi oprao lice, okupao se, izmolio molitve, nanio sveti pepeo, odjenuo narančastu odjeću i sjeo u meditaciju.

[66] Zatim bi čitao Vishnu Sahasranamu, a nakon toga i Adhyatma Ramayanu. Čitao bi redom sveti tekst za svetim tekstom s puno vjere.

[67] Prošlo je dosta vremena otkad je to radio, a onda je došlo Madhavraovo vrijeme. Poslušajte što je palo na um svemoćnom Saiju.

[68] Madhavraova je služba donijela plodove; trebalo mu je uvesti neko pravilo u život, trebao mu je biti podaren blagoslov na putu pobožnosti, kako bi našao odmor u ovom svijetu.

[69] Došavši na tu misao, Baba je pozvao Ramdasija k sebi i rekao: "Uhvatili su me grčevi u trbuhu, osjećam se kao da mi se crijeva kidaju!

[70] Idi, ova bol ne prolazi; donesi brzo malo lišća sene (sonamukhi). Dok ne progutam malo tog praha, ovo previjanje u želucu neće stati."

[71] Ramdasi je bio nevin i poslušan čovjek. Označio je mjesto u knjizi, odmah ostavio čitanje i potrčao prema tržnici, poslušan Babinoj naredbi.

[72] Čim je Ramdasi sišao dolje, znate li što je Baba učinio? Odmah je ustao sa svog sjedala i prišao njegovim knjigama.

[73] Među ostalim knjigama tamo se nalazila i knjižica Vishnu Sahasraname. Baba ju je uzeo u ruke i vratio se na svoje mjesto.

[74] Reče: "Shama, ova knjiga koju vidiš ovdje prepuna je vrlina, stoga ti je darujem. Trebao bi je početi čitati."

[75] "Jednom me uhvatila neka teška boljka, srce mi je počelo strahovito udarati. Disanje mi se uzbunilo i mislio sam da mi nema spasa.

[76] Ne mogu ti opisati, Shama, koliko mi je ova knjiga u toj situaciji pomogla. Ovaj mi je život spašen zahvaljujući njoj!

[77] Dala mi je u trenu odmor u prsima, i tijelo mi se smjesta ohladilo. Imao sam osjećaj kao da mi je sam Allah sišao u trbuh. Ona mi je spasila život!

[78] Zato je, Shama, odnesi kući; čitaj je polako, dio po dio, pa makar uzimao samo jedno slovo dnevno, jer donosi veliku radost."

[79] Shama reče: "Ne treba mi to, Ramdasi će pobjesnjeti na mene. Reći će da sam mu ja uzeo knjigu iza leđa i napravit će mi problem.

[80] On je ionako po prirodi lud, tvrdoglav i prgav. Zašto bih nepotrebno stvarao takav sukob i navlačio si ovu glavobolju na vrat?"

[81] "Osim toga, knjiga je pisana na sanskrtu, a moj je govor grub i neuk. Ne mogu ni izgovoriti te spojeve slova, moj jezik se u tome lomi."

[82] Gledajući sve što je Baba činio, Shama je mislio da Baba samo želi izazvati svađu. No Shama uopće nije mogao dokučiti koliko se Baba zapravo brinuo za njega.

[83] Baba pomisli: "Moj Shama je možda neuk, ali ja ga iznimno volim. Imam za njega toliku ljubav i on mi je neizmjerno prirastao srcu."

[84] "Ovu ogrlicu Višnuovih tisuću imena stavit ću mu oko vrata vlastitim rukama. Tako ću ga osloboditi svjetovnih tuga i potaknuti ga da je izgovara."

[85] Ime Božje razbija planine grijeha, Ime kida okove tjelesnosti; Ime izbacuje stotine loših želja iz uma i potpuno ih izgoni.

[86] Ime lomi vrat samoj smrti i preokreće krug rađanja i umiranja. Upravo sam iz tog razloga želio Shami usaditi slatkoću zbirke Tisuću Imena.

[87] Ako se Ime ponavlja uz trud, ono pročišćava; ali ni ponavljanje bez svjesnog truda ne može donijeti ništa loše. Čak i ako se izgovori posve slučajno, pokazat će svoju moć.

[88] Nema ničeg lakšeg od Imena; za unutarnje čišćenje ne postoji drugo sredstvo. Ime je najljepši ukras jezika i hrana na duhovnom putu.

[89] Za uzimanje Božjeg Imena nije potrebno ni kupanje, ne podliježe

nikakvim ritualnim pravilima i propisima. Ime uništava sve grijehe i uvijek je pročišćavajuće.

[90] Uzimajući neprekidno Moje Ime, vaša će lađa sigurno prijeći na drugu obalu. Ne trebaju vam nikakve druge tehnike; oslobođenje će vam samo pasti u ruke.

[91] Onaj tko stalno ponavlja Moje Ime, time ispire sve svoje grijehe; onaj tko pjevuši Moje Ime, takav mi je draži od onih s najuzvišenijim vrlinama."

[92] To je bila namjera u Babinom umu i On se tako i ponašao. Iako je Shama govorio "Ne želim", Baba mu ju je gurnuo u džep.

[93] Zahvaljujući golemim zaslugama njegovih predaka, dobio je plod Saijeve milosti. Okupljanje ovih čistih Tisuću Imena otklonit će sve brige materijalnog svijeta.

[94] Ostala karma i obredi zahtijevaju stroga pravila, ali Ime se može ponavljati bilo kada, neograničeno. Ne podliježe zabranama u određene dane; zaista nema takve druge duhovne vježbe!

[95] I Eknath Maharaj je postupio na potpuno isti način; jednom je svom susjedu izričito nametnuo ovu Sahasranamu (Tisuću Imena) i usmjerio ga na duhovni put.

[96] Kod Eknatha kod kuće svakodnevno su se čitale Purane. Njegov susjed, koji je po rođenju bio braman, nije se ni kupao ni obavljao molitve, već se odao vrlo lošem ponašanju.

[97] Taj čovjek (susjed) nikada nije želio slušati svete spise (Purane). Taj zlobnik nikada nije ni kročio u njegovu kuću. Ipak, Eknath je, pun samilosti, poslao po njega i pozvao ga unutra.

[98] Znajući u čemu je tajna – da će rođenje ovog čovjeka u višoj kasti

propasti uzalud – Eknath je osjetio vrhunsku milost prema njemu, pitajući se kako ga izvući iz tog stanja.

[99] Stoga, iako je ovaj to odbijao, Eknath mu je nametnuo učenje Sahasraname (Tisuću Imena). Podučavajući ga stih po stih, omogućio mu je vlastito spasenje.

[100] Ponavljanje ovih Tisuću Imena je siguran i prokrčen put do pročišćenja uma. To je tradicionalna praksa. Upravo je zato i Baba uložio toliki trud.

[101] U tom se trenutku žurno vratio Ramdasi, donoseći u rukama lijek od lišća sene (sonamukhi). Shama (Anna) stajao je tamo poput Narade iz doba Kali Yuge (vjesnik sukoba) i ispričao mu od početka do kraja sve što se dogodilo.

[102] Ramdasi je već po prirodi bio agresivan, a sad je još uslijedila ova "Naradina posrednička priča"! Tko bi uopće mogao vjerno opisati neviđenost te situacije koja je uslijedila?

[103] Ramdasi je već otprije bio sumnjičav. Madhavrao je u svom umu sumnjao i govorio: "Upleo je Babu kao posrednika samo da bi prisvojio moju knjigu!"

[104] Ramdasi je potpuno zaboravio na sonamukhi (lijek). Obrušio se na Madhavraoa. Njegov se bijes nije mogao obuzdati, zasuo ga je pljuskom grubih riječi.

[105] "Sva ova priča o bolovima u trbuhu samo je prijevara! Ti si taj koji je na to nagovorio Babu. Bacio si oko na moju knjigu, ali to ti kod mene neće proći!

[106] Ja sam onaj neustrašivi Ramdasi! Ne samo da ti ne dam knjigu, nego pazi: razbit ću ti tu glavu i posvuda proliti tvoju krv!"

[107] "Bacio si oko na moju knjigu, sam si smislio cijelu ovu spletku, a onda si sve svalio na Babu, dok se ti držiš po strani!"

[108] Madhavrao ga je na sve načine pokušavao smiriti, ali Ramdasi nije nalazio mira. Tada mu je Madhavrao blago rekao, poslušajte što:

[109] "Pripisuješ mi lažljive namjere, nemoj me bez razloga optuživati. Što je tako posebno u toj tvojoj knjizi? Uopće nije neka rijetkost.

[110] Ne znam je li tvoja knjiga optočena zlatom ili dijamantima. Sramota na tvoj život ako nemaš nimalo povjerenja ni u samog Babu!"

[111] Vidjevši Ramdasijevu tvrdoglavost, Baba mu se blago obrati: "Što je pošlo po zlu, o Ramdasi? Zašto se uzalud toliko naprežeš?

[112] Shama je samo naše dijete! Zašto se toliko živciraš bez razloga? Zbog čega se nepotrebno mučiš i stvaraš predstavu pred svima?

[113] Kako to da si toliko sklon svađi? Zašto ne progovoriš blagim riječima? Ti neprestano učiš iz ovih knjiga, ali tvoja unutrašnjost je još uvijek nečista!

[114] Svaki dan čitaš Adhyatma Ramayanu i ponavljaš Sahasranamu. Pa ipak, ne napuštaš to svoje neobuzdano ponašanje, a nazivaš se Ramdasijem!

[115] Kakav si ti to Ramdasi? Trebao bi biti ravnodušan prema svemu, no ne možeš se osloboditi vezanosti za običnu knjigu. Što da se kaže o takvim djelima?

[116] Ramdasi ne bi smio biti vezan za materijalno; trebao bi gledati jednako i na velike i na male. A ti pokazuješ toliki razdor prema ovom djetetu i hvataš se u koštac s njim samo zbog knjige!

[117] Idi i sjedni na svoje mjesto. Ovakve knjige se mogu kupiti na kilograme za sitniš. Ali istinskog čovjeka ne možeš pronaći cijelu vječnost. Imaj to na umu.

[118] Koja je važnost tvoje knjige? Shama uopće ne razumije njezin sadržaj. Ja sam je svojom voljom uzeo i ja sam mu je dao.

[119] Ti je ionako već znaš napamet! Došlo mi je da je dam Shami. Neka je čita i vježba, to će mu donijeti ogromnu dobrobit."

[120] Kako su samo bile sočne Njegove riječi! Koliko li samo slatkoće i suosjećanja! Kao da hlade istinskim blaženstvom; neviđena je njihova ljepota.

[121] Tada je Ramdasi shvatio. Ljutito se okrenu prema Madhavraou i reče: "Sad ti kažem, zauzvrat ću uzeti tvoju Pancharatni Gitu!"

[122] Ramdasi se već bio toliko smirio da je Madhavrao osjetio radost. Reče mu: "Što jedna, dat ću ti deset takvih Gita u zamjenu!"

[123] I tako je svađa utihnula, a Gita je ostala kao jamstvo. Onoj osobi koja nije shvatila Gospodara Gite (Boga), što će joj sama Gita?

[124] Taj isti Ramdasi, koji stalno proučava Adhyatma Ramayanu, suočen sa Saijem ponaša se svađalački i raspravlja. Zašto se tako ponaša?

[125] Ali tko sam ja da to sudim? Kako da ikoga krivim? Da se ti događaji nisu dogodili, kako bi nam se ukazala njihova važnost?

[126] Tko je taj koji je započeo cijelu svađu i istovremeno otklonio Babinu (lažnu) bolest? Moje je vlastito dobro u onome što mi iznimno daruje Sai.

[127] Da nije bilo ovog napora, Madhavrao nikada ne bi stekao povjerenje. Zaista, riječi mu ne bi ni prešle preko jezika i on to sam od sebe nikada ne

bi čitao.

[128] Takav je ovaj naš pun ljubavi Sainath. On je nevjerojatan igrač u vrhunskoj duhovnosti. Kada i kakav će okidač pritisnuti – Njegova su djela nedokučiva!

[129] Kasnije se Shaminu predanost učvrstila. Dixit i Narke su ga podučavali. Učili su ga prepoznavati slova, a zatim mu je knjiga legla na jezik (počeo je tečno čitati).

[130] Takva je bila ova Madhavraova rasprava. Ona je Saijev prijevod čistog znanja. Ovo je anegdota prepuna vrhunske radosti, bez sumnje on donosi sreću.

[131] Isto tako s onima koji proučavaju znanje o Brahmanu (Brahmavidyu). Baba ih je neizmjerno volio. Poslušajte kako se to izražavalo ovisno o prilici.

[132] Jednom je (Bapusaheb) Jogu stigao paket. Zapakiran u pošti u Shirdiju. Otišao je onamo u žurbi kako bi ga preuzeo na licu mjesta.

[133] Gledajući knjigu u paketu, to je bila Geeta Rahasya, (komentar) Lokmanya Tilaka. S knjigom pod rukom stigao je u džamiju na daršan (viđenje s Babom).

[134] Kad je sagnuo glavu da se pokloni, i paket mu je pao pred Babine noge. "Bapusaheb, što je to unutra?" - upita ga Baba u tom trenutku.

[135] Paket je otvoren pred Njim i on je objasnio o čemu se radi. Dao je paket s knjigom Babi u ruke i Baba ga je promotrio.

[136] Izvadio je knjigu, prelistao je na brzinu, pa izvukao iz svog džepa jednu rupiju. Iz poštovanja, s ljubavlju je stavio kovanicu na knjigu.

[137] Zatim je u Jogovo krilo (padar) stavio knjigu zajedno s rupijom. Rekao je: "Pročitaj ovo od početka do kraja. Donijet će ti dobrobit."

[138] Priča o ovakvim Babinim blagoslovima ima nebrojeno. Ako bih sve opisivao, knjiga bi postala preopširna, stoga cijenim kratkoću.

[139] Jednom se u Shirdiju dogodilo sljedeće: došao je Dadasaheb Khaparde. Ostao je sa svojom obitelji i uživali su u Babinoj ljubavi.

[140] Khaparde nije bio običan građanin. Bio je iznimno učen i na visokom položaju. Stajao bi ispred Saija spojenih ruku, spuštajući glavu pred Njegovim stopalima.

[141] Iako vješt u engleskom obrazovanju, poznat i utjecajan u Zakonodavnom vijeću; onaj čiji je govor drmao mase, pred Saijem bi "progutao zrno graha" (ušutio bi).

[142] Babinih je sljedbenika nebrojeno, ali većina njih nije šutjela u Njegovoj prisutnosti. Osim Khapardea, Nulkara i Bootyja, ne nalazi se nitko drugi s takvim zavjetom šutnje.

[143] Svi ostali su pričali s Babom; ponekad bi mu čak i uzvraćali riječi. Nije tu bilo oklijevanja ni srama. Ali ova su trojica održavala zavjet šutnje.

[144] Nema ni govora da su išta govorili, pred Babom su samo klimali glavom. Neopisiva je njihova poniznost, baš kao i duboka pristojnost u njihovom slušanju.

[145] Taj Dadasaheb (Khaparde), kojemu su drugi trebali objašnjavati smisao Vidyaranye i Panchadashija (duhovnih tekstova), čuvao bi tišinu čim bi stupio u džamiju!

[146] Bez obzira koliko je blistalo nečije znanje o spisima (Shabda Brahman), to je znanje postajalo blijedo pred istinskim Brahmanom. Sai,

sâm sjajna slika Parabrahmana, posramljivao je svu svjetovnu učenost.

[147] Njegov je boravak trajao četiri mjeseca, a obitelj mu je ostala sedam mjeseci. Iz dana u dan oboje su osjećali sve veću radost.

[148] Njegova je supruga bila duboko odana, s neizmjernom ljubavlju prema Saijevim stopalima. Svakodnevno je u džamiju vlastitim rukama donosila hranu (naivedya) za Babu.

[149] Sve dok On ne bi prihvatio njezinu ponudu, gospođa bi postila. Tek nakon što je Maharaj pojeo njezin obrok, ona bi uzimala svoj.

[150] Jednom je došao i taj trenutak; Baba, koji vrhunski ljubi Svoje bhakte, vidjevši nepokolebljivu vjeru ove žene, pokazao joj je svijetli put.

[151] Za razne ljude imao je razne metode, ali Babina je metoda uvijek bila potpuno jedinstvena. Poklanjao bi inicijaciju kroz igru i smijeh, ostavljajući pritom neizbrisiv trag u srcu.

[152] Jedne večeri, donijela je gospođa pun pladanj shira-purija, riže i juhe, s prženim namirnicama, papadumima i raznim salatama.

[153] Čim je pladanj stigao, Baba je, s iznimnom željom u umu, zasukanih rukava Njegove kafanije, skočio sa svog mjesta.

[154] Otišao je i sjeo na mjesto za jelo. Privukao je pladanj k sebi, sklonio prekrivač i započeo s jelom.

[155] Donosili su mu se i mnogi drugi pladnjevi s hranom, pa i znatno bogatiji od ovog. Oni bi ponekad ostali stajati netaknuti neko vrijeme, ali prema ovome je osjećao toliku privlačnost!

[156] Zašto bi obične svjetovne stvari opterećivale um sveca? Madhavrao (Shama) upita moćnog Saija: "Zašto ova nepravednost?"

[157] "Sve ostale pladnjeve odguruješ u stranu, pa čak i one srebrne. No, čim je stigla hrana ove žene, ustao si i odmah je počeo jesti! Ovo je zapanjujuće."

[158] "Zašto ti je njena hrana tako slatka, o Bože? To nam je velika zagonetka. Kakva je to tvoja iluzija, zašto tebi netko jest draži?"

[159] Baba mu odgovara: "Da ti kažem u čemu je stvar, kakva je posebnost u ovoj hrani? U prošlom je životu ona bila trgovčeva krava. Davala je obilje mlijeka i bila vrlo debela.

[160] Onda je jednog dana nestala. Potom se ponovno rodila u vrtlarovoj obitelji. Nakon toga je prešla u obitelj Kšatrija i na kraju je postala žena jednog trgovca.

[161] Kasnije je rođena u bramanskoj obitelji. Nakon toliko mnogo vremena sad su mi ponovno pale oči na nju. Pusti me da na miru uzmem koji zalogaj s ljubavlju kako bih ispunio srce srećom."

[162] Rekavši to, najeo se do mile volje, a onda oprao usta i ruke. Podrignuvši od zadovoljstva, vratio se i sjeo na svoj madrac.

[163] Tada mu se gospođa poklonila i počela masirati Saijeva stopala. Iskoristivši tu priliku, Baba joj poče iznositi tajne (za njezinu vlastitu dobrobit).

[164] Ruke gospođe koja mu je masirala stopala Baba je uzeo i nježno ih stisnuo u svojima. Shama se počeo šaliti, vidjevši takvu služenje između Boga i Njegova sljedbenika.

[165] "Baš ti dobro ide, o Bože! Kakav je to zanimljiv prizor! Gledajući ovu vašu međusobnu privrženost, obuzima me veliko čuđenje."

[166] Vidjevši njezinu želju za služenjem, Babino se srce smilovalo, pa joj

tiho reče: "Rajarama, Rajarama, ponavljaj neprestano te riječi.

[167] Radi to cijelo vrijeme. Majko, tako će tvoj život ispuniti svoju svrhu. Tvoj će se um smiriti, i postići ćeš golemo dobrostanje."

[168] Kakav je samo bio utjecaj Njegovih riječi! Duboko su joj prodrle u srce. Kroz same te riječi, moć se probudila (Shaktipat), učinivši čudo u samo jednom trenutku.

[169] Takav je milosrdni Gospodar, zaštitnik poniznih, Sainath. On uvijek ispunjava želje svojih vjernika i brine za njihovu dobrobit.

[170] S najvećom naklonošću, s velikom ljubavlju i u krajnjoj poniznosti prema slušateljima, s prisnošću vam molim: primite ovo k srcu.

[171] Kao što mrav, pohlepan za slatkoćom šećera, ne pušta taj okus čak i ako mu se odlomi glava, tako se i vi sklonite kraj Saijevih stopala, a on će vas štititi svojom blagošću.

[172] Guru i bhakta nisu odvojeni. Njih dvoje su poput nedjeljivog bića. Ako ih netko, usprkos svemu, pokušava umjetno odvojiti, ego počinitelja sam nestaje.

[173] Kada je jedan bez drugog, nezreli Guru čini nezrelog učenika. Međutim, onaj tko je kod potpunog, zrelog Gurua, s njim nema razlike.

[174] Guru živi u jednom selu, a Njegov učenik u drugom. Bez obzira na to, um onoga koji posjeduje vjeru čini da oboje postanu predivno jedinstveni.

[175] Kad to uopće i nisu dvije različite osobe, kako bi se uopće mogli smatrati odvojenima? Jedno ne može postojati bez drugoga – toliko su oni jedno sa svime (ananya).

[176] Među Guruom i bhaktom ne postoji prostor; oni uvijek tako

prebivaju. Čak je i čin stavljanja glave bhakte na stopala Gurua tek formalnost.

[177] Bhakta se posvećuje potpunom služenju bez razlika (advaita), a Guru uzvraća naklonošću tom sljedbeniku advaite. Ne biti sjedinjeni zajedno, već je tek svjetovno korištenje imena.

[178] Kako da dođemo do hrane i odjeće? Ne brinite o tome ni trenutka, jer sve ovisi o posljedicama prošlih djela i bit će vam dano i bez vašeg truda.

[179] Bude li se (bogatstvo) mukotrpno stjecalo s prevelikim naporom, bit će to samo bezvrijedan zamor. Radije stječite duhovno bogatstvo; neka vam o tome um razmišlja i danju i noću.

[180] "Ustanite i budite budni!" Zašto hrčete dok padate u dubok san? Majka Shruti (sveopće božansko znanje) viče na sav glas i iz ljubavi budi usnule bhakte.

[181] Svi oni koji se valjaju u snu neznanja (avidya), što je sjeme svih nesreća – neka se probude na vrijeme i ispiju nektar Guruova znanja.

[182] Za to postanite iznimno poslušni i predajte se Guruovim stopalima. Samo On zna što je prikladno a što nije; mi smo svi poput neznalica djece.

[183] Živa duša, puna eganja (ahankara), ima ograničeno znanje; a čisti, sveznajući Gospodar Siva, bez ega, nema granica. Put prema razumijevanju kako ne postoji razlika između njih prolazi kroz Jednoga Gurua.

[184] Onaj ograničen prividom neznanja naziva se "Jiva", a onaj ograničen iluzijom Maye zove se "Shiva". Jedino vrhovni Guru zna kako uništiti tu lažnu podjelu.

[185] Svoje misli pune sumnji i želja, predajte Saijevim stopalima. Neka tada ponovno izraste ono što je odande izviralo; ostavite taj osjećaj jastva kraj Njega.

[186] Isto tako sve sposobnosti djelovanja prinesite Saiju. Tada On, kakav vam naredi, u istom obliku postupajte.

[187] Znajte da se sve događa prema Saijevoj volji. Bacite sav svoj teret na Njega. Radeći tako bez ega, cilj će vam sigurno stići u ruke bez ikakvih smetnji.

[188] Ali, ako budete mislili: "Ja ovo radim", i ako budete imali i malo ponosa, posljedice će odmah postati vidljive. Neće biti potrebno čekati ni sekunde.

[189] Kroz mrak iluzija i zavodljivosti (Maya i Moha), bacajući se nemirno s boka na bok – i pored svog oklijevanja, Hemadpant je stekao naklonost Gospoda i Gurua (Hari i Guru).

[190] I to se dogodilo isključivo na temelju sudbine. Nije se za to vježbalo ni trudilo. Izgleda da je On sam na mene obratio pažnju i blagoslovio me ovim poštovanjem.

[191] Kako bi uzdigao svog sljedbenika, utvrdio je iznimnu prirodu Svoje životne priče. Silom me primio za ruku i natjerao da opširno zabilježim ovaj tekst.

[192] Stalno podsjećanje i praksa postaju niz na koji skupljam predivne svjetove jedinstvenog i nesebičnog obožavanja koje vežem u jedan prekrasan vijenac, radosno ga nudeći Saiju.

[193] Steknimo tron samoodređenja! Zauzmimo naše zasluženo mjesto. Uživajmo u blaženstvu bez ponosa duše, osjećajući olakšanje unutar nas samih.

[194] Takva je moćna i nevjerojatna Saijeva životna priča. Ono što slijedi jest i neviđenije. Budite sada pozorni slušatelji makar na minutu i tako dajte svojem umu svetost.

[195] U iduća će tri poglavlja Baba sjesti i pokazati divne aspekte svoje zapanjujuće istine, pokazujući nove, neistražene vizije.

[196] Prvo od njih odnosi se na Lolu Lakhmichanda, kojeg je privukao mrežom Njegove vlastite ljubavi, osiguravši mu utočište i spas ispunjen ljubavlju.

[197] Drugo poglavlje opisuje ženu iz Burhanpura za kojom je bio lud sa željom da pojede njenu khichdi, pokazujući pritom pravo blaženstvo Svoje želje.

[198] A zatim, u Meghinovom snu, naredio je da izvadi Njegov (Sivin) trozubac, a iza tog ukaza, pokazalo se Šivino prebivalište koje je tako pronašao!

[199] Ovakve se mnoge priče nadalje nastavljaju. S onima od vas koji pažljivo slušaju i nastavljaju sa znatiželjom, smisao ovakvog slušanja se ostvaruje.

[200] Baš kao što komadići soli nestaju kad se urone u ocean voda, istim se načinom predao i Hemad Saiju, dok njegova bit nedjeljivo postala posvećena stanjima "On sam jesam (So Ham)". Takav je put poniznog predavanja Njemu.

[201] K tome se ponizno, prepun ljubavi, moli da Saijeva meditacija ispunjava svačiji um iz minute u minutu, i ništa osim Njega ne bi smjelo ulaziti unutra; i mi stalno obratimo pažnju i osjetilima budimo oprezni na to.

[202] Neka se sve prošle greške povuku i budu popravljene; pustite neka

svaka buduća bol ostane iza leđa. Pustite sve one priče iz prošlosti, i u svakom trenutku neka srce ostane priklonjeno pod ovim božanskim blagoslovima Guruovim!

Neka bude mir! Ovdje završava 27. poglavlje koje su potaknuli sami božanski Sveci, koje je sastavio Bhakta Hemadpant u časnom Shri Sai Samartha Satcharitra, priču pod nazivom Inicijacija i Darovanje.

|| Tako prinosim ovu duhovnost svetom Sadguru Sainathu || Neka donosi blagostanje i radost ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || 28 poglavlje ||

Poklon Shri Ganeshi! Poklon Shri Saraswati! Poklon Shri Guruima! Poklon obiteljskom božanstvu! Poklon Shri Sita Ramchandri! Poklon Shri Sadguru Sainathu!

[1] Sai nije ograničen na jedno mjesto. Sai prebiva u svim bićima. Od Brahme (stvoritelja) pa sve do insekata, mrava i muha – On prožima sve i posvuda.

[2] Riječi kojima opisuje Brahmana su cjelovite, dokazujući Njegovu suštinu vrhunskog Brahmana. Tako je vješt u oboje (i u svjetovnom objašnjavanju i u dokazivanju svoje uzvišenosti), zbog čega u Njemu boravi uloga pravog, plemenitog Sadgurua.

[3] Onaj tko je i sam neizmjerno mudar i dubokok, ali ne zna poučavati i voditi učenike do prosvjetljenja (niti sam obitava u svom pravom sebstvu) – kako bi takvome moglo pristajati zvanje Sadgurua?

[4] Otac daje tijelu rođenje, a nakon rođenja dolazi smrt. Guru, s druge strane, razara taj ciklus rađanja i umiranja. Njegova je milost iznad svega.

[5] A sada, nastavljamo s prethodnim pričama – poslušajte poglavlje o snovima. Priču o tome kako je Baba posjećivao svoje vjernike u snovima i davao im Daršan (otkrivenje).

[6] Nekome bi rekao da donese trozubac; od drugog bi tražio khichdi. Zgrabivši štap u ruke, znao bi tući leđa trećemu, sve pod krinkom gurua.

[7] Nekome bi se pojavio u snu i ispunio ga strahom; oslobodio bi ga poroka poput opijanja. Uklanjao bi razne prepreke vjernika, navodeći ih na slatkoću Svojih stopala.

[8] Kome je tukao leđa? Čija je prsa gnječio kamenim valjkom? Ta je priča ispričana u desetom poglavlju, a slušatelji su je već čuli.

[9] Priča koja slijedi prepuna je čuda; blagoslovljeni oni koji slušaju, blagoslovljeni oni koji je pripovijedaju. Ako se oboje potpuno prepuste iskustvu, steći će neizmjernu, neprolaznu radost.

[10] Slušanje i širenje priča o zlim djelima bit će oprani slušanjem i prenošenjem ovih svetih priča o svecima, koje zauvijek posvećuju dušu.

[11] Sada poslušajte s poštovanjem istu tu priču iznova, o poštovani slušatelji! Ovdje ćete na svakom koraku svjedočiti Saijevoj neizmjernoj milosti.

[12] Postojali su Grci, braća Ralli. Njihova se kupovina protezala cijelom Indijom. Imali su podružnice (poslovanja) po gradovima, a jedna od njih bila je u Mumbaiju.

[13] Kod jednog od tamošnjih službenika Lakhmichand je u to vrijeme radio. Bio je iznimno odan, poslušan i obavljao je posao činovnika (munshija).

[14] Lakhmichand je u početku bio zaposlen u željeznici. Kasnije je prešao u Venkatesh tiskaru. Evo kako je upravo u to vrijeme dospio u društvo Saija.

[15] "Ako je netko 'moj', pa makar bio udaljen tisućama kilometara, dovući ću ga k sebi kao da sam mu zavezao konac za nogu, baš kao malog vrapčića!"

[16] Baba bi to često govorio. Mnogi su Ga ljudi čuli. I iskustvo je potvrdilo Njegove riječi; sada ću vam ispričati Njegovu božansku igru (Lilu).

[17] Toliko je mnogo takve "djece" sa svih strana svijeta dovedeno u Shirdi.

Među njima je bio i Lakhmichand, jedno od te pobožne djece koja su voljela Babu.

[18] Kada karma (praarabdha) prikupljana kroz brojne živote sazri, tek se tada dobije društvo sveca i nestane neznanje rođeno iz obmane (moha-janit tamo nase).

[19] Tada se zapali oganj razlučivanja. S dolaskom dobre sudbine, rađa se odvojenost od svjetovnog (vairagya). Nagomilana karma se uništava i čovjekov život postiže svoj istinski cilj.

[20] Kada onima vizija jednom padne na Gospodara Saija, više im se ništa ne čini tuđim. Oni postaju toliko ispunjeni time, da i sklopljenih očiju, svuda oko sebe vide samo Sainatha.

[21] Kada je Lalaji (Lakhmichand) upoznao Saija, prepričavao je ta osobna iskustva. S ljubavlju ih je čuvao u škrinji svog srca, pa ću vam ih sa željom iznijeti.

[22] Bila je to neviđena i doista jedinstvena (alaukik) milost koja mu je ukazana. Neka pobožni slušatelji obrate pažnju, ujedinivši um i srce!

[23] Godine 1910., baš u vrijeme Božića, Lalaji je dobio priliku posjetiti Shirdi.

[24] Tada je Ga je prvi put osobno vidio, no znak ovog događaja ukazao mu se u snu mjesec ili dva ranije. Oslušnite kako se to odigralo:

[25] Dok je boravio u Santacruzu, sasvim iznenada (avachita), bez ikakvih prethodnih misli (dhyani mani), usnio je neobičan, čudesan san.

[26] U snu je vidio starca duge brade, okruženog skupinom pobožnih bhakta. Vidjevši tog Mahatmu kako stoji pred njim, poklonio mu se s punom ljubavlju.

[27] Nekoliko dana nakon toga, Lakhmichand je zajedno sa čovjekom zvanim Dattatreya Manjunath Bizur, otišao na kirtan (vjersku pjesmu) koji je vodio Das Ganu.

[28] Das Ganu je imao naviku ispred sebe postaviti Babinu sliku. Čim je ugledao tu sliku, Lakhmichand se sjetio lica Mahatme iz svog sna.

[29] Istu tu bradu, iste godine, isto lice, i stopala... Lakhmichand je bio zadivljen – to je doista bio isti onaj Mahatma!

[30] Već samo Das Ganuovo izvođenje priče o Tukaramu bilo je dovoljno samo po sebi, a uz to vizija sveca iz njegova sna! Lalaji je postao duboko obuzet.

[31] Lakhmichand, nježna srca, prolio je suze radosnice. U njemu se probudila duboka čežnja, a stalno ga je kopkalo: "Kada ću, o kada, moći vidjeti ovaj blagoslovljeni oblik vlastitim očima?"

[32] Slika Mahatme kojeg je prvo vidio u snu, pa zatim i na portretu poslije kirtana, potpuno mu je ispunila um. O ničemu drugom više nije mogao misliti.

[33] "Hoću li naći prijatelja koji bi išao sa mnom u Shirdi? Kada ću napokon spustiti glavu pred Njegovim stopalima? To je bio i moj san!", mislio je Lakhmichand.

[34] "Kada ću konačno ugledati ovog sveca? Hoću li uopće doživjeti tu neopisivu radost?", takva je snažna čežnja stalno gorjela u njegovom srcu.

[35] "Prvo moram osigurati novac za put. Što da radim onda? Kako ću najbrže stići tamo?", počeo je razmišljati i tražiti rješenje.

[36] Bog je uvijek gladan nečije (iskrene) odanosti; stoga pogledajte kakvo se čudo dogodilo! Iste večeri, oko osam sati, jedan prijatelj pokuca na

njegova vrata.

[37] Otvorio je vrata i ugledao svog prijatelja Shankarraoa. Ovaj upita Lakhmichanda: "Bi li htio poći sa mnom u Shirdi?"

[38] Shankarrao je na početku planirao posjetiti Khedgaon kako bi dobio daršan Narayan Maharaja, ali je promijenio mišljenje i odlučio najprije posjetiti Shirdi.

[39] Kakva bi tek trebala biti radost, kad ti bez ikakvog napora, ono za što bi uložio ogroman trud, dođe samo od sebe? Lakhmichandovo srce preplavilo je neizmjerno veselje.

[40] Posudio je petnaest rupija od svog bratića, dok je Shankarrao napravio istu stvar. Obojica su napravila pripreme za putovanje.

[41] Spakirali su posteljinu i stvari, pripremili se za odlazak, kupili karte i uhvatili vlak na vrijeme.

[42] Shankarrao je bio čovjek koji je često pjevao bhajane, pa su tako obojica to radila tijekom putovanja. Radoznali Lakhmichand je svakog propitkivao uz put:

[43] Kad bi sreo nekog poznanika iz Shirdija na cesti, naklonio bi im se pitajući ih o Saijevom značaju, želeći čuti istinita svjedočanstva iz prve ruke.

[44] "Sai Baba je veoma istaknut svetac, slavni učitelj u regiji Nagar; molimo vas, ispričajte nam barem jedno svoje iskustvo", govorili bi onima koje bi susreli.

[45] U tom su se odjeljku nalazila i četiri muslimana. Očigledno su živjeli u blizini Shirdija. Svi su zajedno raspravljali o ovome.

[46] "Imate li ikakva saznanja o Sai Babi? Ako imate, molim vas ispričajte nam!" – Lakhmichand, iznimno odan, s puno je ljubavi zamolio.

[47] "Sai Baba je veliki svetac, prisutan u Shirdiju već mnogo godina. On je veliki i vrlo moćan čovjek (Avaliya Mahant)!" – odgovorili su oni obojici.

[48] Uz ovakve razgovore radosno su nastavili putovanje. A onda, kada su stigli do Kopargaona, sjetio se jedne stvari.

[49] Sjećao se da je Sai Baba volio guave. "U Kopargaonu rode guave, a kažu da se prodaju na obalama rijeke Godavari; moći ću ih pridonijeti Babi."

[50] Ipak, kad je došao do obale, zanesen predivnim krajolikom i u radosti koja ga je preplavila, stigao je do druge obale rijeke. Tada je potpuno zaboravio na svoju namjeru s guavama.

[51] Od tamo do Shirdija ima oko dvanaest milja (četiri sela, gaona), a putovali su u zaprežnim kolima. Odjednom se ponovno prisjetio – sad kad guave više nigdje nisu mogle biti pronađene!

[52] A kad tamo – pojavljuje se neka stara žena i trči za kolima s košarom na glavi! Zaustavili su kola i od nje dobili – guave!

[53] Ispunjen srećom, Lakhmichand izabire voće iz njezine košare i kupuje ga, dok starica ponavlja: "Ponudite ih Babi i u moje ime!"

[54] Prisjećanje na guave, a zatim i zaborav, da bi se starica s njima iznenadno pojavila... Gledajući tako njezinu divnu privrženost Saiju (Bhakti), obojica su bila krajnje začuđena!

[55] U njegovom se snu najprije pojavio jedan starac, onaj isti kojeg je vidio na kirtanu. Nije li ova žena nekako povezana s njim? – razmišljao je u sebi Lalaji.

[56] Zaprežna kola krenula su naprijed. Kroz razgovor su uskoro doprli do Shirdija. Izdaleka su primijetili zastave džamije, a njih su dvojica izrekli ponizni pozdrav.

[57] Spremivši ono što je potrebno za prinošenje, užurbano su se uputili u džamiju. Želeći vidjeti Saija, srca ispunjena čistim blaženstvom, uputili su se tamo u trku.

[58] Prošavši kroz vrata dvorišta, stigli su u dvoranu za sastanke (Sabhâ Mandap), i izdaleka vidjevši Babin oblik, obuzelo ih je duboko uzbuđenje u srcu.

[59] Ispunjena je bila Lakhmichandova molitva jer sada promatra predivnog sveca (Murti) te se sav u njega upio, izgubivši svaku osjećaj gladi ili žeđi. Postigao je pravi raj!

[60] Uzeli su pregršt bistre i čiste vode kako bi oprao Njegova sveta stopala. Ponudio je i arghya padyadi – razne ponude (cvijeće, voće), dok je pritom ponudio i kokosov orah.

[61] Prinos tamjana, ponude svjetla od ulja, pa i tambul, odnosno betel listova; onda je mentalno počinio obilaženje (Pradakshina). Na kraju se s puno ljubavi i poniznosti nudio predivan vijenac cvjetova, prije nego je predao dar. Potom je mirno sjeo pored stopala Gospodinovih.

[62] I tako taj sljedbenik ljubavi, Lakhmichand, doživljavajući užitak Gurudasa (ljubav od Gospoda) kraj Njegovih lotosovih nogu (Charan Aravind), bi sav ispunjen takvom radosti i oduševljenjem kakvim sliči roj pčela opijen.

[63] "Ljudi bezumnici na pješačenju pjevaju bhajanove na putovanjima u svojim prijevozima, no usput znaju stalno pitati strance. Kakva je to uopće korist?"

[64] "Naime, zašto ikome uopće ispitivati išta svojim očima gledati iznova i iznova? San li je laž il zbilja? Samo ti o tomu sam procijeni dobro!"

[65] "Što s novcima pozajmljenima od braće koja trguje kao i mi, uz takvu veliku potrebu, ima li daršan uopće potrebu za time, kada ti je i ispunjena sva potreba?!"

[66] Kako mu je Baba ispričao ono što se raspitkivao putem, to je neizmjerno čudilo Lakhmichanda misleći u svom srcu.

[67] "Njegov se mi lik pojavio doma, u san. Pa onda bhajan, iznova mi to on reče ovdje... Kakvo mu je to sveprisutno sve-viđenje, u unutrašnjost uma vidjeti sve!"

[68] "Koliko li mi samo željna duša bijaše; zbilja nije u džepu ni rupije bilo pa i taj dug sâm načinio da to prođe ok. Vidim sad da on sve i svugdje zna!"

[69] Kakvo je ovo iznenađenje zateklo samog Lakhmichanda! A iznenađenja takvog bijaše i mnogom vjerniku prisutno pri pogledu Njegovog neprekidnog otiska nogu – toliku moć, Njegov nedokučiv trik.

[70] Jer zaduživati i slaviti svetkovine te pak ići na duga hodočašća, to sve za Babu bijaše nedopustivo jer zaduženja ne bi trebalo provoditi za ovu nakanu, kao najveće učenje ovog svega.

[71] U međuvremenu su se svi zaputili i zajedno u dvorani Sathyinim stigli; obzirom da vrijeme ručka bi se blizu primicalo sa smiješkom, svi ispunjenim dušama o tome uživaše s radošću jedući, kad tamo:

[72] Tu donese za prasad Njegov onaj divni bhakta – sanja (vrsta kaše/ halwe, napravljenog od krupice); stavi malo sanje za vrijeme kad je sam Baba u punom duhu posvetio pa uživao sve skupa s njim, uz dubok doživljaj jela svima koji prisustvovali.

[73] Narednog je dana, međutim Lalaji za doručak ponovno to okusiti imao veliku nakanu – međutim on to pojeo ne bi stalno u to doba noćilo, pa taj slatki san izmamio on tu želju zadržavši s vremenom.

[74] A na treći pak taj dan što da mislite i dogodi; Babina sva volja se pokazati u svojoj veličini te to želju ispuniti u zanosu kroz koji izvanredan trik pa svjedočite o njemu!

[75] Eto donosi sve prinošeno uz ponude i darove; on donosi plamen u ulju uz sve aartije prinese Jog moli Babu govoreći...

[76] "Koji od današnjeg objeda prinosim, a sad reci Gospode" I On njemu odgovara i kaže u zadanu nakanu: "Ti idi napuni s vrhom tanjur sanjine kaše pa ju meni tu danas sad obaspi svim."

[77] Odmah ga tako on uslišio bez odgode na što Jog taj pun preuze a sa njim brzo krenuo on. Stavio ju potom svima da posvuda brzo krene i dade se svakome a da to bude dovoljno puno svima tu.

[78] Sva aarti, po noći krenula, kad prinesoše sve sa aartijem posvećeni oni objedu pa svu nakanu k njemu stavili no na on uzvrati i procijedi, to bješe bhaktima:

[79] "Današnji vam ovo veliki dar pa je meni sad poslan da se i po svim stranama k svemu od ovoga razdijeli na pregršt kako svi pojesti s radošću, bez oklijevanja!"

[80] E onda su mu dva velika bokala tu bhakte svi prebacili što od same sanjine te smjese bi, e eto na – kako li samo Lalajiu trbuha iscijedilo, e tako njemu izmuči sav njegov trbuh po noći.

[81] On pak sad od trbuha umirao bolio taj grč koji muku prožme pa on sav nemiran ne zna on di je. Ali sad se onda začu na taj trenutak to Babina taj stih:

[82] "O gladna budi i nek jede on sad što hoće od jela – pa sve i u križa na bol mora on dati lijeka, za svu bol, stoga to aarti vi uzmite jer taj sad sanje zapuhat u vjetru bi zrak sad odnio pa do njega, tako sad on u molitvi na kreni!"

[83] Kakvo god bi išta bilo s kim iz njegove svijesti Lakhmichanda, njemu to uvijek glas o Njemu sa svim dojavljen bješe kao jeka. Pustinja bez da riječi jedne se izrekne na tom tragu unutarnjeg prosvjetljenog glasa Maharaja!

[84] Kad Aarti završio svu radost mu podijeljeno pod njegov objed prinesoše pa se tom njegovom čežnjom ispoštivalo. Puno mu ljubavi prinese srcu, ispunivši to!

[85] Potom još i veliku vezanost za Nj je Lalaji pridonio. Koji miris štapića pa vijenac te kokos dade; s tom sve on se pokloniti u hram Njemu obavezno zapućen svakog jutra krenu.

[86] Tko i od onih u koje on bi se upućivao, ukoliko se i k Njegovim tim hramovima namjerio – kad mu taj to dade mu taj pokloni dar to dade tu poslati: ta bi bila k njemu po ruki od te tri tu njemu dane.

[87] U sve Shirdi selo tko tu otišao bješe uz saznanja ta na njegovom putovanju i ove preporuke od strane same mu sve darovalo to svesrdno a onda poslalo te njemu to uvijek predavano bi tamo na sve!

[88] Te prigode pak baš noći kada na chavadi dođoše te sve okupljanje ondje se kretalo za njim i krenuo pa uz Babu se primjetno baš krenula jakog kašljanja uz zakašnjelim, napadima.

[89] U svom srce misleći: Kakav to napad bi se ovo tu njemu događao iz te nimalo drage pa iz straha od pogleda ljutite naravi i uroka taj isti se javljao pa o tome mu baš tu misli idu."

[90] Jer kako Lakhmichandu te na srca misli pridošle tako on idućeg tog jutra stiže ponovno uz hram gdje pa se tu Babino novo to uvelike reče:

[91] I kako mu stigne pa on Madhavraou on sam sad tu reče te tu on sam govori ovo mu pojasniti tu "Kakvu tu muku jučer imao od kašljanja tog. A što li to, nije li tu se radilo od tuđih pogleda zlih?

[92] Čije li sam zlo ja sam tu doista u tome doživio sam od tih tuđih pa mu teških baš zbog svih njih osjetio? A mene ovaj tu mučenje sve na srce me teško umara sad to cijelo moje!."

[93] S nevjerojatnom mu se zapanjivanjem sve uze Lakhmichanda, pitajući to se on: "Pa da, sve o njemu ja sam sâm isto onako pomislio sam no no to Baba da sad sazna pa vidiš on sam živi svim tim tim!?"

[94] U strahu da mu tako što god on i sam prineso sklopi tad on ruke on uz sav taj pun ljubavi pa moli ga "Svu sam tu ponudio punom molitvom, zaštiti ga pa mi zaštitu sa istim ti milovanjima ovakvim zaštiti Maharaja!"

[95] Ti mene a s drugom onda te na Njegovom ni s nijednim više u Njemu ne vidjeh ga sad k njem se divljenjima za Njim da sve to o sebi se sad k Njem povratkom sjeti samo k stopama tim i jedino se odano vrati se k nogama Njegovom!"

[96] "Spuštam svoju glavu pred tvojim stopalima, o moćni Sai, i tražim tvoj blagoslov za rastanak. Dopusti nam sada da pođemo, a ti i dalje pazi na nas siromašne i bespomoćne."

[97] "Neka tvoja milostiva ruka uvijek bude nad nama, da ne ispaštamo u ovom svijetu. Neka nam ostane snaga za ponavljanje tvoga svetog imena, i da u potpunosti uživamo u miru i blagostanju."

[98] Primivši udi (sveti pepeo) i blagoslov, osjećajući radost u društvu svog prijatelja i pjevajući hvalospjeve o Saiju putem, Lakhmichand se vratio

kući.

[99] Baš kao ta, Baba je u Shirdi doveo još jednu "vrapčicu" (bivšu dušu vezanu za Sebe). Kad je došao trenutak za njezin neposredni daršan, poslušajte tu neobičnu i predivnu priču.

[100] Ta je žena bila draga i predana bhaktinja, a njezina je priča bila krajnje zadivljujuća. Dok je boravila u Burhanpuru, imala je viziju (san) u kojoj je ugledala Maharaj Saija.

[101] Iako ga dotad nikada nije vidjela uživo, ta je žena usnila san u kojem je Baba došao pred njezina vrata i zatražio da mu pripremi khichdi (jelo od riže i leće) za obrok.

[102] Žena se odmah probudila, no pogledavši oko sebe, nije vidjela nikoga. Odmah je požurila svima ispričati o tom neobičnom snu.

[103] Njezin je muž u tom istom gradu radio kao službenik u pošti. Kada su ga kasnije premjestili u Akolu, počeli su se pripremati za put u Shirdi.

[104] Taj je bračni par bio iznimno pobožan i gorio je od želje da ugleda Saija. Vizija iz sna duboko ih se domogla, jer je Saijeva božanska iluzija bila doista neshvatljiva.

[105] Vidjevši da je došao povoljan trenutak, njih dvoje kretoše prema Shirdiju. Na putu su se poklonili svetom ušću rijeke Gomti i ubrzo stigli u Shirdi.

[106] S velikom ljubavlju primili su Babin daršan, iskazali mu poštovanje s dubokom predanošću, te svakodnevno služeći Njegova stopala, postadoše istinski sretni i ispunjeni.

[107] Tako je taj bračni par s radošću proveo dva mjeseca u Shirdiju. Baba je također bio zadovoljan khichdijem koji su mu pripremili s toliko ljubavi i

predanosti.

[108] Želeći ponovno ponuditi svoj dar khichdija, bračni par se vratio u Shirdi. No, prošlo je već četrnaest dana, a khichdi je i dalje ostao neprinosiv (netaknut).

[109] Budući da ta žena nije voljela pretjerano kompliciranje i odugovlačenje, petnaestog je dana, točno u podne, stigla donijevši pripremljeni khichdi.

[110] U to su vrijeme zavjese (na hramu) bile spuštene. Okupivši svoje bhakte, Baba je već sjedio spreman za jelo – tako je barem žena saznala.

[111] Iako je u to vrijeme obroka vrijedilo pravilo da nitko ne ulazi iza spuštenih zavjesa, žena se silno žurila i nije mogla ostati mirno stajati po strani.

[112] Zbog čiste radosti prinošenja khichdija, potegnula je cijeli put od Akole do Shirdija; kako bi uopće mogla obuzdati tu golemu želju?

[113] Ne mareći ni za koga, vlastitom je rukom razgrnula zavjesu, ušla unutra samoinicijativki i tako ispunila svoju najveću želju.

[114] Tada je Baba učinio nešto nevjerojatno! Bio je toliko gladan te khichdija da je odmah zatražio da mu se da, pa je uzeo cijeli tanjur u obje ruke.

[115] Vidjevši khichdi, obuzeo ga je preveliki mir i radost. Zgrabivši zalogaj za zalogajem, Baba ga je počeo stavljati u usta, što je sve prisutne ostavilo u čudu.

[116] Gledajući Babinu veliku hitrost i glad, srca svih nazočnih ispunila su se čuđenjem. Slušajući priču o ovom khichdiju, svima je postalo jasno koliko je Sai moćan i jedinstven.

[117] A sada, poslušajte priču koja slijedi – njezino će vam slušanje ispuniti srce ljubavlju. Jedan gudžratski brahman došao je sasvim iznenada u Shirdi kako bi služio.

[118] U početku je radio u službi kod Raosaheba Sathea. Kroz čistu i iskrenu službu, uspio je dostići milost Babinih stopala.

[119] Ta je priča također vrlo mila. Onaj tko voli predanost i ljubav, neka posluša kako Gospodin ispunjava želje i težnje ljudskog srca.

[120] Zvao se Megha. Njegova je sudbina bila čvrsto povezana sa Saijem, što ga je i dovelo u Shirdi. Budite potpuno usredotočeni dok pratite daljnji tijek ove priče.

[121] Sathe je boravio u regiji Khed, i upravo je tamo sasvim slučajno upoznao Meghu, te ga uzeo u službu za svakodnevno obavljanje obreda u hramu boga Šive.

[122] Kasnije, kada su ti Sathei došli u Shirdi, probudila se njihova sreća. Ondje su pronašli Maharadža Saija, a njihova su se srca čvrsto vezala za Njegova stopala.

[123] Vidjevši golemu gužvu i silne mase hodočasnika, shvatili su da trebaju imati vlastitu kuću ovdje, kako bi lakše riješili pitanje smještaja.

[124] Potom su okupili seoske starješine i mještane, te osigurali zemljište – upravo ono mjesto gdje se Baba prvotno ukazao – i dogovorili izgradnju tog prenočišta (wada).

[125] O veličini ovog svetog mjesta već je bilo riječi u četvrtom poglavlju, stoga nema potrebe za ponavljanjem; nastavit ćemo s našom pričom.

[126] Meghina je akumulirana dobra karma bila velika, pa je tako upoznao Raosaheba Sathea. Od tog je trenutka odlučno zakoračio na put

duhovnosti pod njegovim vodstvom.

[127] Budući da su ga životne okolnosti bile svladale, bio je skrenuo s pravog puta. No Sathe mu je dao inicijativu u Gayatrimantru i tako ga uveo na pravi put.

[128] Megha je stupio u Satheovu službu, a njihovo međusobno poštovanje sve je više raslo. Sathe mu je postao poput gurua, a među njima se razvila velika privrženost.

[129] Jednog dana, dok su u opuštenom razgovoru veličali moć i slavu svojih gurua, Satheovo se srce ispunilo ljubavlju, pa je s poštovanjem upitao Meghu:

[130] "Moja najveća želja iz dna duše jest da pošaljem posvećenu svetu vodu iz Gangesa (Gangodak) kako bi se Baba okupao. Upravo zato tebe šaljem izravno u Shirdi."

[131] "Osim toga, gledajući tvoju neusporedivu i iskrenu predanost, srce mi želi da doživiš susret sa Sadguruom, te da tvoja ljubav čvrsto prione uz Njegova stopala."

[132] "Tvoj će život tada postići svoj smisao, a tvoje rođenje vrhunsku dobrobit. Idi, idi svim svojim bićem – tijelom, umom i govorom – i baci se pod stopala Sadgurua!"

[133] Megha ga upita o Babinoj kasti, no zapravo ni sam Sathe nije znao odgovor. Neki su govorili da je musliman (Avindhy/Yavan) jer sjedi u džamiji.

[134] Kad je čuo riječ "musliman" (yavan), Meghin se um uznemirio. Mislio je: "Zar postoji nešto niže od yavana? Kakva je Njegova veličina kao gurua?"

[135] Kada je pomislio da to odbije, bojao se Satheova gnjeva; a ako prihvati, mislio je da će mu propasti duša. Nije znao što bi učinio i našao se u velikim brigama.

[136] Našao se kao između čekića i nakovnja, neodlučan i nemirna uma. Ipak, Sathe je toliko navaljivao da je na kraju donio čvrstu odluku da ide i vidi ga.

[137] Kad je Megha stigao u Shirdi i došao do dvorišta džamije, čim je zakoračio na prvu stepenicu, Baba je započeo svoju igru.

[138] Poprimivši zastrašujući i ljutiti oblik, uzeo je kamen u ruku i povikao: "Pazi da nisi nogom kročio na ovu stepenicu! Ovo su mjesto sagradili muslimani (Yavan)!"

[139] "Ti si visokorodni brahman, a ja sam najniži od nižih, musliman! Zaprljat ćeš se ako stupiš ovdje, zato se smjesta vrati natrag!"

[140] Taj strašni prizor bijesa nalikovao je na gnjev boga uništenja (Pralayrudra), od kojega su se promatrači tresli od straha, dok je Megha drhtao cijelim tijelom.

[141] Ipak, taj je bijes bio samo izvana – duboko u Njegovom srcu tekao je ocean suosjećanja. Megha je bio zapanjen i ispunjen čuđenjem: kako je on mogao znati što mu se mota po glavi?

[142] Gdje je njegovo zabačeno selo, a gdje daleki Ahmednagar? Pa ipak, Njegova je moć razotkrila njegov nutarnji otpor i sumnje!

[143] Što bi se god Baba zaletio prema njemu, Megha bi gubio hrabrost. Svaki bi mu korak bio unatrag i više se nije usuđivao poći naprijed.

[144] Tako je proveo nekoliko dana, gledajući Babine izljeve bijesa i raspoloženja. Obavljao je službu koliko je mogao, ali u njegovu srcu još

uvijek nije bilo čvrstog i nepokolebljivog povjerenja.

[145] Kasnije se vratio svojoj kući, gdje se razbolio i bio prikovan za krevet s groznicom. Ondje ga je ponovno obuzeo snažan čež Eza za Babom, pa se ubrzo vratio natrag u Shirdi.

[146] Jednom kad se vratio, tu je i ostao. Njegova se ljubav čvrsto usidrila uz Saijeva stopala, te je postao Njegov nepokolebljivi bhakta, a Sai mu je postao jedini Bog.

[147] Megha je otprije bio poklonik boga Šive, no kad se jednom predao Saiju, počeo je u Sai Naju gledati samoga Šivu – Njegova vlastitog Umu natha (Gospodara Ume).

[148] Megha je danju i noću neprestano ponavljao ime Sai-Šiva. Njegov se um u potpunosti stopio s tim, a srce mu se očistilo od svake ljage.

[149] Postao je istinski Saijev bhakta, videći u Saiju živog Šivu. S usana mu je neprestano odjekivalo: "Šiva! Šiva!", ne priznajući nijedno drugo božanstvo.

[150] Sai mu je bio predmet obožavanja; Sai mu je bio suprug božice Parvati (Girijaraman). Držeći se čvrsto tog uvjerenja, Megha je uvijek bio radosna srca.

[151] Bog Šiva voli listove drveta Bael (bel), no u Shirdiju nije bilo stabla baela. Zbog toga bi Megha pješačio milju i pol daleko kako bi udovoljio toj svojoj želji.

[152] Što je milju i pol hoda i prelazak preko brda za malo baela? Pa ipak, činio bi to da ispuni svoju oddanu potrebu za obožavanjem i nahrani svoje srce.

[153] Donosio bi listove baela izdaleka, prikupio sve ostale potrepštine za

obožavanje, obišao redom seoska božanstva i svima njima prinio darove prema pravilima.

[154] Nakon toga bi se vratio u džamiju s istim žarom, s ljubavlju iskazao poštovanje Babinu sjedištu, izmasirao Njegova stopala, te prvi popio svetu vodu s Njegovih stopala (Padatirtha).

[155] Priče o Meghi donose veliku radost onima koji ih slušaju. Kroz njegovo poštovanje prema seoskim božanstvima, mogla se sagledati sva širina i sveobuhvatnost Saijeve moći.

[156] Sve dok je boravio u Shirdiju, Megha je svakodnevno vodio podnevnu aarti, ali bi prije toga uvijek obišao i ispoštovao sva seoska božanstva, pa tek onda došao u džamiju.

[157] Tako je izgledala njegova svakodnevna rutina, no jednog se dana taj redoslijed poremetio. Unatoč silnom trudu, dogodilo se da preskoči obožavanje boga Khandobe.

[158] Pokušao je obaviti obred, no vrata su ostala zatvorena unatoč svim naporima. Stoga je morao preskočiti tu molitvu i otići ravno na aarti.

[159] Tada mu Baba reče: "Danas si prekinuo lanac svojih obreda! Svi su se drugi bogovi okoristili tvojim štovanjem, samo je jedan ostao bez obožavanja."

[160] "Idi, obavi to pa se vrati ovamo." Megha odgovori: "Vrata su bila zaključana, a kad sam ih pokušao otvoriti, nisu se htjela otvoriti, pa sam morao preskočiti obred."

[161] Baba mu reče: "Idi i provjeri, vrata su sada otvorena!" Megha smjesta odjuri ondje i uvjeri se u istinitost Babinih riječi.

[162] Nakon što je obavio obožavanje Khandobe, Meghina je tjeskoba

nestala, a od tog mu je trenutka Baba dopustio da slobodno vodi obrede posvećene Njemu.

[163] Tada bi s najvećom predanošću prinosio osmerostruke darove – sandalovinu, cvijeće i drugo – obavljajući obred uz svu moguću skromnost, prinošenje darova, vijenaca i plodova prema svojim mogućnostima.

[164] Jednog dana, na blagdan Makar Sankranti, palo mu je na pamet da donese vodu iz rijeke Godavari, te da njome, uz oblaganje sandalovinom, priredi sveto kupanje za Babu.

[165] Budući da je neprestano molio za dopuštenje, a Baba mu rekao: "Radi što god ti je volja", Megha je uzeo posudu za vodu (gagru) i krenuo na put.

[166] Prije nego što je sunce izišlo na istočnom horizontu, Megha je krenuo noseći praznu posudu, bez kišobrana i bosi, kako bi donio vodu iz svete rijeke.

[167] Odlazak i povratak značili su prelazak osam milja puta, no pomisao na umor ili golem napor nije mu pala na pamet ni u snu.

[168] Meghu to nije brinulo; krenuo je čim je dobio pristanak. S čvrstom odlukom u srcu, radost obavljanja zadatka ispunila mu je cijelo biće.

[169] S mišlju da okupa Saija svetom vodom iz Gangesa, kakav umor ili napor je mogao postojati? Jedino što je vrijedilo bila je njegova nepokolebljiva vjera.

[170] I tako je donio tu vodu i ulio je u bakrenu posudu za svetu vodu (gangalyu), te ga nagovarao da ustane na kupanje, no Baba na to nije pristajao.

[171] Podnevna aarti je već bila završena, ljudi su se razišli svojim

kućama, pripreme za kupanje bile su posve gotove, a prošlo je i podne, dok je Megha i dalje molio.

[172] Vidjevši Meghinu silnu upornost, božanstveni lik Saija uzeo ga je za ruku i nježno ga počeo odvraćati:

[173] "Što će meni kupanje u Gangesu, budalasto moje dijete? Zašto se toliko mučiš zbog mene, jednog siromašnog fakira? Kakve ja veze imam s vodom Gangesa?"

[174] No Megha nije htio ni čuti za to. Za njega je Baba bio jednak bogu Šivi, a on je znao samo jedno – da se Šiva raduje kupanju u vodama Gangesa.

[175] Rekao mu je: "Baba, danas je sveti blagdan Makar Sankranti. Kada se Šiva okupa vodom Gangesa, On postaje iznimno zadovoljan."

[176] Vidjevši njegovu ljubav i nepokolebljiv zavjet, Onaj koji poznaje svačiju nutrinu reče: "Neka se tvoja želja ispuni, o Megha."

[177] Rekavši to, ustao je, sjeo na drvenu klupicu pripremljenu za kupanje, privukao Meghinu glavu bliže i reče mu da poškropi malo vode.

[178] "Dovoljno je da poškropiš malo vode samo po vrhu moje glave, a to će se računati kao da sam obavio potpuno kupanje."

[179] Rekavši "U redu", podigao je posudu, a dok ju je s ljubavlju izlijevao na Njegovu glavu uz povik "Har Gange!", izlio je cijelu količinu vode po Njegovu tijelu.

[180] Megha je osjetio neizmjernu radost: "Moj je Šiva okupan od glave do pete!" Spustivši prazan vrč, počeo je začuđeno promatrati.

[181] Iako je voda bila izlivena po cijelom Njegovu tijelu, samo mu je glava

bila mokra, dok su svi ostali dijelovi tijela ostali potpuno suhi – čak ni na odjeći nije bilo tragova vode!

[182] Megha se osjetio potpuno posramljenim i zapanjenim u Njegovoj blizini, dok je Shri Sai na ovaj način u potpunosti ugađao željama Svojih bhakta.

[183] "Htio si mi prirediti kupanje, pa si ga i priredio po svojoj želji. Kroz to ćeš lako spoznati i skriveni znak moje unutarnje prisutnosti."

[184] To je bit prave predanosti Saiju – ako čovjek pukom srećom susretne gurua, tada mu ništa nije teško, već sve s vremenom postaje lako i dohvatljivo.

[185] Kroz svaku riječ, dok se sjedi, ustaje ili šeće ujutro i popodne, bhakta koji gaji čvrstu vjeru i postojanost ostvaruje sve svoje ciljeve.

[186] No, kako bi se takav znak potvrdio u svakodnevnom životu, On bi kroz postupne lekcije i s dozom miline vodio čovjeka prema razumijevanju prave duhovnosti.

[187] Postoji još jedna priča o Meghi koja će razveseliti slušatelje; kad se vidi kolika je bila Saijeva ljubav prema bhaktama, srca će im se ispuniti radošću.

[188] Postojala je jedna velika Babina slika koju im je Nanasaheb poklonio kao novu, a Megha ju je držao u wadi (prenočištu) i s predanošću je obožavao.

[189] Dok je u džamiji bila živa prisutnost (Murti), u wadi se nalazila njezina vjerna replika, pa su tako obožavanje i aarti danonoćno tekle na oba mjesta.

[190] Dok je takva služba neprekidno trajala i prošlo dvanaest mjeseci,

jednog je jutra u zoru Megha, dok je bio budan, doživio neobičnu viziju.

[191] Iako su mu vjeđe na postelji bile zatvorene, um mu je bio potpuno budan i jasno je vidio Babin lik.

[192] Prepoznavši da je budan, Baba baci malo zrna riže (akshata) po njegovu krevetu i reče: "Megha, izvadi trozubac", nakon čega je smjesta iščezao.

[193] Čuvši te Babine riječi, Megha je s velikim veseljem otvorio oči, no vidjevši da je Baba nestao, obuzeo ga je dubok i neopisiv osjećaj čuđenja.

[194] Megha je pogledao oko sebe. Riža je bila rasuta posvuda po njegovom krevetu. Vrata prenoćišta (wade) bila su zatvorena baš kao i prije. Ta ga je zagonetka zbunila.

[195] Smjesta je otišao u džamiju. Dok je primao Babin daršan, Megha je ispričao priču o trozupcu i zatražio Njegovo dopuštenje za to.

[196] Nakon što je Megha detaljno prepričao svoje viđenje, Baba reče: "Kakvo viđenje? Zar nisi čuo moje riječi? Rekao sam ti da nacrtaš trozubac."

[197] "Zašto umanjuješ moje riječi nazivajući ih pukim viđenjem (snom)? Moje riječi imaju duboko značenje, niti jedan jedini slog nije prazan!"

[198] Megha odgovori: "Ti si me probudio, to sam i ja isprva pomislio. Ali kako niti jedna vrata nisu bila otvorena, smatrao sam da je to bila samo vizija."

[199] Poslušajte Babin odgovor na to: "Meni ne trebaju vrata da bih ušao. Ja nemam ni oblika ni dimenzija; Ja oduvijek prebivam svugdje."

[200] "Onaj tko prebaci sav svoj teret na Mene i potpuno se stopi sa

Mnom, za njega Ja postajem upravitelj koji vodi sve njegove tjelesne radnje."

[201] A sada, pažljivo poslušajte o ovoj predivnoj igri i svrsi trozupca, pa ćete shvatiti povezanost.

[202] U međuvremenu, Megha se vratio i počeo crtati trozubac. Na zidu wade, odmah pokraj Babine slike, nacrtao je trozubac crvenom bojom.

[203] Već sljedećeg dana, jedan je Ramdasov bhakta iz Pune stigao u džamiju. S ljubavlju se poklonio Babi i ponudio Mu Šiva Lingu.

[204] Baš u tom trenutku tamo je stigao i Megha, poklonivši se Babi do zemlje (sashtang pranam). Baba mu reče: "Evo, Šiva je stigao! Sada se ti brini o Njemu."

[205] Dobivši Lingu tako neočekivano, odmah nakon vizije o trozupcu, Megha je ostao nepomičan gledajući u nju i bio je potpuno preplavljen ljubavlju.

[206] Poslušajte s poštovanjem još jedno izvanredno iskustvo Kakasaheba Dixita vezano uz Lingu, koje će učvrstiti vašu vjeru u Saijeva stopala.

[207] Uzevši Lingu, Megha je izašao iz džamije. U to je vrijeme, nakon kupanja u svojoj wadi, Kakasaheb Dixit bio zadubljen u ponavljanje Božjeg imena (namasmaran).

[208] Obrisavši tijelo čistom tkaninom i stojeći na kamenu s ručnikom preko glave, Dixit se prisjećao Saija.

[209] Slijedeći svoju svakodnevnu rutinu, pokrivene glave, dok je ponavljao sveto ime, doživio je viziju (daršan) Linge.

[210] Dok je recitirao ime, zapitao se: "Zašto sam baš danas imao viziju

Linge?" Dok je Dixit bio zadivljen time, pred njim se pojavi radosni Megha.

[211] Megha reče: "Pogledaj Kaka, pogledaj Lingu koju mi je Baba dao!" Vidjevši upravo tu Lingu, Kaka je bio ispunjen iznenađenjem i veseljem.

[212] Isti oblik, obrisi i značajke koje su mu se netom prije pojavile u meditaciji – vidjevši tu potpuno istu Lingu u stvarnosti, Dixitovo je srce u trenu bilo ispunjeno radošću.

[213] Tako je Megha dovršio crtanje trozupca, a Sai je uredio da se Linga postavi tik do Babine slike.

[214] Megha je volio štovati Šivu, pa mu je, podarivši mu Šiva Lingu, Sai učvrstio predanost. Takva je bila čudesna Saijeva igra!

[215] Što reći o samo jednoj ovakvoj priči? Mogao bih ispričati bezbroj sličnih. Ali to bi previše proširilo knjigu, stoga molim slušatelje za oprost.

[216] Ipak, budući da ste željni slušanja, ispričat ću vam još jednu. U sljedećem ćete poglavlju svjedočiti Saijevim čudima koja su još nevjerojatnija od ovoga.

[217] Hemad se predaje Saiju i potiče vas da slušate Saijevu životnu priču. Time će strah od svjetovnog postojanja biti uništen, a sve nedaće slušatelja bit će iskorijenjene.

Neka bude blagoslovljeno! Ovdje završava dvadeset osmo poglavlje pod nazivom "Pripovijedanje vizija" u Shri Sai Samartha Satchariti, nadahnuto svecima i dobrim ljudima, a koje je sastavio bhakta Hemadpant.

|| Neka je posvećeno Shri Sadguru Sainathu || Neka bude dobrobiti ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || 29 pogavlje ||

Neka je slava Šri Ganeši! Neka je slava Šri Sarasvati! Neka je slava Šri Guruu! Neka je slava obiteljskom božanstvu! Neka je slava Šri Siti i Ramačandri! Neka je slava Šri Sadguruu Sainathu!

[1] U prošlom je poglavlju mnogo toga rečeno. U ovom ću vam poglavlju ispripovijedati još jednu nedokučivu priču o Njegovim čudesnim djelima, nastavljajući narativni niz.

[2] Poslušajte Babinu neizmjernu lilu (božansku igru). Godine 1916. u Širdi je stigla pjevačka skupina (bhajan mela) kako bi primila blagoslov (daršan).

[3] Bila je to skupina putnika koja je u Madrasu čula za Njegovu slavu. Na svom putu za Kaši (Varanasi), svratili su u Širdi.

[4] Sai Baba bio je veliki svetac, staložen, velikodušan i milostiv. Prema hodočasnicima je bio vrlo milosrdan i dijelio im je mnogo novca.

[5] Dijelio je pregršt kovanica, pljuskove sitniša; nekome bi dao deset, nekome dvadeset, a nekome i pedeset rupija.

[6] I to ne samo praznicima, posebnim prigodama ili svetkovinama, već bi svakoga dana s velikom radošću dijelio novac na ovaj način.

[7] Dolazili su razni ljudi: plesači su plesali, pjevači pjevali, pjesnici Ga hvalili, zabavljači Mu odavali počast, a posvećenici se gubili u radosnom pjevanju Božjeg imena.

[8] Takva je bila Njegova velikodušna priroda. Čuvši za tu Njegovu darežljivost iz prve ruke, mnogi su poželjeli doći i vidjeti Ga.

[9] Kad god bi Babi to palo na pamet, dijelio bi novac čak i usputnim putnicima. Brinuo se za siromašne i slabe, On, utjelovljenje milosti, Sainath.

[10] Skupina se sastojala od četiri člana: jednog muškarca i tri žene (njegove supruge, kćeri i šogorice), koji su došli vidjeti sveca.

[11] Primivši Saijev daršan, skupina je bila ispunjena mirom. Svakoga su dana pred Njim predano pjevali bhajane.

[12] Pripadali su Ramdasi tradiciji i pjevali su s velikim zanosom. Baba bi im ponekad, kad bi tako odlučio, dao pola rupije ili osam ana.

[13] Ponekad bi im dao slatkiše (barfi), a ponekad bi ih vratio praznih ruku. To je bila Babina navika, u tome nije bilo nikakvog pravila.

[14] Istina je da je dijelio novac, u to nema sumnje, ali nije ga davao svima. Nitko nije mogao dokučiti namjere Njegova uma.

[15] Iako su fakiri i prosjaci stalno dolazili na Babina vrata, i premda je bio vrlo milosrdan, nije svima davao milostinju.

[16] Samo onaj čije je vrijeme za nagradu došlo, doživio bi tu sreću. Onaj tko dobije makar i novčić dotaknut rukom sveca, uistinu je sretnik.

[17] Ispričat ću vam jednu priču o tome koja će obradovati slušatelje, a nakon toga ćemo nastaviti dalje.

[18] Jednog jutra, nakon doručka, Baba je sjedio pokraj stupa blizu dhunija (svete vatre) u džamiji, kada je dotrčala djevojčica po imenu Amani.

[19] Amani je bila gološava trogodišnja djevojčica. S otvorenom kutijicom u ruci, dotrčala je zajedno sa svojom majkom Jamali u pravom trenutku.

[20] Amani bi sjela Babi u krilo, stavila Mu kutijicu u ruku, uhvatila Ga za ruku i govorila: "Baba, rupija, rupija."

[21] Baba je obožavao djecu. I ona je bila slatka i ljupka. Poljubio bi je, milovao i prigrlio na grudi.

[22] Dok bi je Baba grlio, Amanin je um bio usredotočen na rupiju. "Baba, daj, daj mi", govorila je, dok joj je sva pažnja bila usmjerena na Njegov džep.

[23] To je dječja priroda, no istu takvu pohlepu imaju i mnogi odrasli. Svi trče za vlastitim interesom, dok je duhovna predanost rijetka.

[24] Djevojčica bi sjedila u krilu, a majka je izdaleka, iza zida, pokazivala kćeri da se ne miče dok ne dobije novac.

[25] "Što sam ja tvom ocu? Samo si dotrčala i ne puštaš me! Ti mala izjelice!" – rekao bi Baba tobože ljutito.

[26] Ali ta je ljutnja bila samo izvanjska; unutra su se valjali valovi ljubavi. Posegnuo bi rukom u džep i izvadio rupiju.

[27] Čim bi rupija snažno pala u njezinu kutijicu uz glasan zvuk "khat", djevojčica bi zgrabila kutijicu i pojurila ravno kući.

[28] To se događalo u vrijeme doručka. Isto tako, kada bi Baba išao prema Lendiju (vrtu), Amani bi opet dobila rupiju, a On bi je opet tobože grdio.

[29] Tako bi njoj davao dvije rupije dnevno, Jamali bi dobila šest, Dada Kelkar pet, a Bhagya i Sundari po dvije.

[30] Taatya je dobivao deset do petnaest, fakir Baba petnaest do pedeset. Siromasima je redovito dijelio po osam rupija.

[31] Vratimo se ljudima iz Madrasa. Čuvši za tu Njegovu nevjerojatnu darežljivost, u njima se probudila pohlepa, te su počeli pjevati bhajane s tim motivom.

[32] Izvana je to bilo prekrasno pjevanje, ali iznutra je gorjela pohlepa za novcem. Ostali su u Širdiju s nadom da će dobiti bogatstvo.

[33] Troje od njih bilo je jako pohlepno, no supruga (od onog muškarca) bila je jedina koja je pjevala s istinskom predanošću i vjerom u Saijeva stopala.

[34] Baš kao što paun radosno pleše kada ugleda tamni oblak (Megha), ili kao što ptica čakor žudi za mjesecom, takva je bila njezina ljubav i poštovanje prema Njemu.

[35] Jednom, za vrijeme podnevne aarti molitve, milostivi Sai, vidjevši njezinu čistu pobožnost, ukazao joj se u liku boga Rame.

[36] Dok su ostali vidjeli svog uobičajenog Sainatha, njezine su oči vidjele Gospodara svemira (Ramu). Suze su joj potekle niz lice, a svi prisutni bili su zadivljeni njezinim stanjem.

[37] Pljeskala je rukama i neprestano lila suze. Vidjevši taj neobičan prizor, ljudi su se čudili.

[38] Taj je prizor u svima probudio znatiželju. Pitali su se zašto je nju preplavio takav val ljubavi i zašto je samo ona osjetila takvo blaženstvo.

[39] Kasnije tog poslijepodneva, ispunjena radošću, sama je ispričala svom suprugu o čudesnoj viziji Rame u kojoj joj se Sai ukazao.

[40] Rekla je: "Vidjela sam Rame, tamnoputog poput latice plavog lotosa, Onoga koji ispunjava želje bhakta, Bharatinog starijeg brata, Sitinog supruga.

[41] Vidjela sam Ga ukrašenog krunom i naušnicama, s vijencem od šumskog cvijeća, odjevenog u žutu svilu (pitambar), s četiri ruke.

[42] Vidjela sam tog Vrhovnog Gospodina predivnog lika, koji drži školjku, disk i mlat, s draguljem Kaustubha i znakom Srivatsa.

[43] On je na sebe preuzeo ljudski oblik i izvodi neobične božanske igre. Ja sam u Njemu vidjela predivnog Gospodara s lukom u ruci.

[44] Izvana može izgledati kao fakir koji prosi od vrata do vrata, ali ja sam vidjela predivnog Gospodara s lukom u ruci.

[45] Neka svatko ovog sveca (avaliju) vidi onako kako želi; za mene, On je bio predivni Gospodar s lukom u ruci."

[46] Žena je bila puna iskrene vjere, no njezin je muž bio iznimno pohlepan i ciničan. Pomislio je: "Žene su tako lakovjerne. Otkud bi Rama bio ovdje?"

[47] "Ono što je u umu, to se ukazuje naivnim vjernicima. Mi svi vidimo Saija, kako je samo ona mogla vidjeti Ramu?"

[48] Vođen takvim lošim mislima, počeo ju je ismijavati. Međutim, žena nije osjećala ljutnju, jer nije znala za laži i zle namjere.

[49] Ljudi su već prije znali da je ona duhovno vrlo napredna. Svakoga sata osjećala je radost te Ramine vizije.

[50] Kasnije se i u njoj probudila želja za novcem. A tamo gdje je novac, tamo nema Boga. Vizija Rame je nestala – takva je priroda pohlepe.

[51] Sai, budući da je sveznajući, znao je za to. Kada se njezina karma očistila, ponovno joj je podario viziju Rame i ispunio joj želju.

[52] A sada poslušajte što se dogodilo te iste noći. Njezin je suprug usnuo

iznimno zastrašujući san.

[53] Sanjao je da se nalaze u nekom gradu. Uhvatio ga je policajac, čvrsto mu svezao ruke na leđima i stajao iza njega.

[54] Odmah pored nalazio se zatvorski kavez. S vanjske strane, nedaleko od kaveza, stajao je Sai, miran i spokojan, promatrajući sve to.

[55] Vidjevši Maharadža (Saija) u blizini, čovjek je sklopio ruke, napravio žalosno lice i progovorio plačnim glasom:

[56] "Baba, došli smo pred Tvoja stopala čuvši za Tvoju slavu. Zašto nam se ovo događa dok si Ti ovdje prisutan?"

[57] Maharadž mu je odgovorio: "Svatko mora snositi posljedice vlastitih djela (karme)." Čovjek je vrlo ponizno rekao: "Ali ja nisam učinio ništa loše!"

[58] "Ako nisi učinio ništa u ovom životu zbog čega te snašla ova nevolja", reče Maharadž, "onda si to sigurno učinio u prošlom životu."

[59] Čovjek mu odgovori: "Što ja znam o prošlim životima? Čak i ako sam nešto učinio, samim pogledom na Tebe to bi trebalo biti uništeno.

[60] Baš kao što suha trava izgori pred vatrom, tako bi svi grijesi trebali izgorjeti Tvojim daršanom. Kako to da ja nisam oslobođen?"

[61] Maharadž mu tada reče: "Imaš li ti zaista takvu vjeru?" Kada je čovjek potvrdio, Baba mu je naredio da zatvori oči.

[62] Čim je iz poslušnosti zatvorio oči, začuo je snažan zvuk, kao da je netko pao uz prasak ("dhad").

[63] Trgnuo se na taj zvuk i otvorio oči. Vidio je da su mu ruke slobodne, a

policajac leži na podu obliven krvlju.

[64] Zbog toga se strašno uplašio i pogledao Maharadža. Baba se nasmijao i rekao: "Sada si u pravoj nevolji!

[65] Uskoro će doći dužnosnici, vidjeti što se dogodilo, reći će da si ti opasan nasilnik i ponovno će te uhititi."

[66] Tada čovjek očajno reče: "Baba, govoriš istinu. Molim Te, učini bilo što i spasi me. Ne vidim drugog spasitelja osim Tebe."

[67] Čuvši to, Sai reče: "Zatvori ponovno oči." Kada ih je otvorio, dočekala ga je nova neobična situacija.

[68] Nalazio se izvan zatvorskog kaveza, a Sai Maharadž je bio pored njega. Pao je ničice pred Njim (saštang namaskar), a Baba ga upita:

[69] "Reci mi, postoji li razlika između ovog namaskara (poklona) koji si mi sada uputio i onih koje si mi stalno upućivao prije? Razmisli i reci mi."

[70] Čovjek odgovori: "Razlika je kao između neba i zemlje! Moji prethodni pokloni bili su samo zbog želje za novcem, a ovaj sada je iz istinske vjere u Tebe kao Boga."

[71] "Prije nisam imao nikakve vjere. Ne samo to, nego sam bio ljut na Tebe misleći: 'Ovaj je čovjek musliman, a kvari nas hinduse.'"

[72] Baba ga tada upita: "Zar u tvom srcu nema mjesta za štovanje muslimanskih svetaca?" Čovjek je to zanijekao.

[73] Baba ga upita: "Nemate li u svojoj kući 'Pandžu' (simbol ruke) i ne štujete li ga tijekom dana Muharrama? Zapitaj se malo.

[74] Zar u tvojoj kući nije božanstvo 'Kad-Bibi'? Zar je ne štuješ i ne nudiš

joj počasti tijekom svadbenih svečanosti? To je muslimansko božanstvo."

[75] Kada je čovjek to potvrdio, Baba ga upita što još želi. Čovjek reče da ima snažnu želju vidjeti svog osobnog Gurua, Ramdasa.

[76] Maharadž mu reče da se okrene i pogleda unatrag. Kad se okrenuo, pred sobom je ugledao sliku Samartha Ramdasa.

[77] Čim je pao pred Samarthova stopala, vizija je nestala. Tada ga je s poštovanjem upitao još nešto.

[78] "Baba, koje su tvoje godine? Izgledaš staro. Znaš li koliko ti je života preostalo?"

[79] Sai mu odgovori: "Što to govoriš, da sam star? Hajde, trči sa mnom pa ćeš vidjeti!" Rekavši to, Sai je počeo trčati, a čovjek je potrčao za Njim.

[80] Maharadž je trčao tako brzo da se podigla prašina, a u tom je trenutku Baba nestao iz vida, a čovjek se probudio iz sna.

[81] Kada se probudio i razmislio o snu, njegovo se stanje uma potpuno promijenilo. Počeo je pjevati hvalospjeve o Babinoj veličini.

[82] Nakon što je doživio takvo čudo, njegova se predanost Saijevim stopalima učvrstila. Sve njegove prijašnje sumnje o Babi su nestale.

[83] Iako je sve to bio samo san, pitanja i odgovori iz njega nose duboko značenje koje bi slušatelji trebali shvatiti i prihvatiti.

[84] Kroz ovaj san s pitanjima i odgovorima, čovjek iz Madrasa primio je vrhunsko učenje. Kroz šalu i humor, sav njegov otpor prema Saiju je nestao.

[85] Sljedećeg jutra, cijela je skupina došla u džamiju na daršan. Sainath

im je udijelio svoju milost i dao im barfi u vrijednosti od dvije rupije.

[86] Baba im je također dao kovanice iz svog džepa s jednakim blagoslovom. Ostali su još nekoliko dana, nastavljajući pjevati bhajane i moliti se.

[87] Nakon nekog vremena, skupina se spremila za polazak. Iako nisu dobili mnogo novca, dobili su obilje Njegovih blagoslova.

[88] "Allah malik bohot dega. Allah tumhara accha karega" (Bog je Gospodar, dat će puno. Bog će vam učiniti dobro). Ove su im Babine riječi bile od velike pomoći na njihovom putu.

[89] S Babinim blagoslovom, držeći sjećanje na Saija u srcu i umu iz dana u noć, nisu doživjeli ni mrvicu patnje na svom putovanju.

[90] Zahvaljujući blagoslovu, njihovo je hodočašće prošlo savršeno. Bez i najmanje muke na putu, sretno su se vratili svojim domovima.

[91] Hodočašća koja su planirali uspješno su obavili. Hvaleći Saijeva čudesna obećanja, svi su osjećali neusporedivu radost.

[92] Uz to, svečeve riječi blagoslova "Bog će vam učiniti dobro" obistinile su se do posljednjeg slova, i sve su im se želje ispunile.

[93] Svi ti hodočasnici, bhakte iz Madrasa, bili su ljudi vrlina (sattvični). Sai ih je oslobodio ovozemaljskih okova.

[94] Postoje i druge, jednako predivne priče koje ću ispričati, stoga molim slušatelje za pažnju. Ako budete slušali s predanošću, vaša će srca biti ispunjena čuđenjem.

On je drvo koje ispunjava želje (Kalpadruma) za potrebe svojih bhakta. Kako On uvijek, neumorno i s ljubavlju, ispunjava želje svojih bhakta! ||95||

U okrugu Thane nalazi se grad Bandra. Tamo je živio jedan veliki bhakta, Raghunathrao Tendulkar, pametan, strpljiv i vrlo obrazovan. ||96||

Uvijek radostan i pun ljubavi prema Bogu, potpuno se predao Saijevim lotosovim stopalima. Žudeći za nektarom Njegovih učenja, neprestano je ponavljao Njegovo ime. ||97||

On je sastavio zbirku pod nazivom 'Bhajanmala' (vijenac bhajana), u kojoj je opisao Saijeve božanske igre. Tko god je bude čitao s ljubavlju i predanošću, Sai će ga blagosloviti na svakom koraku. ||98||

Njegova se supruga zvala Savitri, a najstariji sin Babu. Poslušajte njihovo neobično iskustvo, poslušajte ovu priču o Saiju. ||99||

Jednom je Babua obuzela sumnja. Iako je pohađao medicinsku školu i stjecao strano medicinsko obrazovanje, nije htio izaći na ispit. ||100||

Pretvorio je noć u dan učeći iznimno marljivo. Usput je upitao jednog astrologa: "Hoću li proći na ispitu?" ||101||

Prelistavajući stranice almanaha, astrolog je proučio položaje planeta. Brojeći na prste horoskopske znakove i zviježđa, promatrao je sa zabrinutim izrazom lica. ||102||

Rekao je: "Uložio si veliki trud, ali ove godine planeti ti nisu naklonjeni. Sljedeća će godina biti puno povoljnija i tada ćeš sigurno proći ispit." ||103||

"Kakvog smisla ima izaći na ispit ako će trud biti uzaludan?" Student se zbog toga uplašio i njegov je um bio potresen. ||104||

Kasnije je majka tog studenta, tijekom kratkog odmora, otišla u Shirdi. Nakon što je položila glavu na Saijeva stopala, započeli su ugodan razgovor. ||105||

Tada se spomenula i ova tema. Moleći se Babi milosrdnim riječima, upitala ga je: "Ako moj sin izađe na ispit, hoće li mu planeti biti naklonjeni?" ||106||

"Astrolog je pregledao njegov horoskop i rekao da ove godine nema povoljnih aspekata. Iako je dobro naučio, moj sin ne želi izaći na ispit." ||107||

"Zato, Baba, kakva je to planetarna situacija? Zašto takvo razočaranje ove godine? Svi se duboko nadamo da će konačno položiti taj ispit jednom zauvijek." ||108||

Čuvši to, Baba je rekao: "Reci mu neka posluša moj savjet. Neka smota taj horoskop i stavi ga sa strane, te neka sa smirenim umom izađe na ispit. ||109||

Ne slušajte tuđa naklapanja. Ne gledajte u natalne karte. Ne vjerujte čitanju iz dlana (hiromantiji). Neka nastavi marljivo učiti. ||110||

Reci sinu da će uspjeti. Neka mirnog uma izađe na ispit. Neka ne bude tako razočaran i neka zadrži vjeru u Mene." ||111||

Primivši Babin blagoslov, majka se vratila kući. Prenijevši sinu Babinu poruku, majka ga je s velikim entuzijazmom ohrabrila. ||112||

Ohrabren Saijevim riječima, mladić je izašao na ispit. U zadanom je vremenu napisao odgovore na sva ispitna pitanja. ||113||

Pismeni je ispit završio i on je odgovorio na sva pitanja. Međutim, sumnja je potkopala njegovo samopouzdanje i uzdrmala njegov dotad smiren um. ||114||

Iako je napisao točne odgovore, dovoljne za prolaz, njemu su se činili nedovoljnima te je izgubio nadu. ||115||

Zapravo je prošao pismeni ispit, ali je bio uvjeren da je pao. Zbog toga je postao potišten i nije htio izaći na usmeni dio ispita. ||116||

Usmeni su ispiti započeli. Prvi je dan prošao. Drugog je dana naišao njegov prijatelj i zatekao studenta kako sjedi za ručkom. ||117||

Prijatelj mu reče: "Zamisli, ispitivač se brine za tebe! Rekao mi je: 'Idi i provjeri zašto Tendulkara jučer nije bilo.'" ||118||

Prijatelj nastavi: "Jasno sam mu rekao da si pao na pismenom pa nema smisla mučiti se s usmenim, i da zato sjediš potišten kod kuće." ||119||

Tada mi je ispitivač rekao: "Idi i dovedi ga onakvog kakav jest. Prenesi mu radosnu vijest da je prošao pismeni ispit!" ||120||

Ne treba ni opisivati njegovu radost! Odmah je zahvalio Sai Maharadžu. Bez ijednog trenutka oklijevanja, radosno je odjurio na ispit. ||121||

Tako je sve dobro završilo. Uspješno je položio ispit. Ispunivši njegovu želju, Sai mu je podario čvrstu vjeru u Svoja stopala. ||122||

Baš kao što se klin mlinskog kamena protrese kako bi se čvrsto uglavio, tako je i s vjerom u Guruova stopala. Sai ju prvo protrese, a zatim učini savršeno čvrstom. ||123||

Baba nikada nikome nije dao takvo obećanje a da mu pritom ne iskuša um. To je bilo stalno iskustvo s Babom; na taj je način učvršćivao vjeru. ||124||

Dok se korača tim putem, na samom početku sve se čini slatko i lijepo. Međutim, kasnije se po putu prospu trnje i prepreke, trnje je na sve strane. ||125||

Tada se vjera počne granati i lutati, a sumnja lako prevlada. Um se počne pitati: "Zašto me Sai doveo na ovu stranputicu?" ||126||

No, upravo kada se jave takve misli, treba se čvrsto uhvatiti za vjeru. Te su nevolje zapravo pravi ispit, a iz njih se rađa nepokolebljiva vjera. ||127||

Suočavajući se s nevoljama i neprestano se sjećajući Saija, sve se opasnosti rasprše. Tolika je golema moć Njegovog Imena. ||128||

Upravo je to svrha ovih prepreka, a i njih same stvara Sai. Jer tek se tada čovjek zaista prisjeti Saija, i tek se tada nevolje povuku. ||129||

Vratimo se ocu ovog mladića, koji je bio iznimno dragi Babin bhakta. Bio je strpljiv, velikodušan i pun vrlina, no tijelo mu je zbog starosti onemoćalo. ||130||

Radio je pošteno i odano za jednu poznatu stranu trgovačku tvrtku, koja je imala svoje sjedište u Mumbaiju. ||131||

S dolaskom starosti, vid mu je počeo slabiti, a osjetila su otkazivala poslušnost. Žudio je za mirnim odmorom. ||132||

Više nije imao snage za rad, pa je Raghunathrao uzeo dopust kako bi popravio zdravlje i uživao u mirnom odmoru. ||133||

Vrijeme dopusta je isteklo, ali on se nije u potpunosti oporavio. Zato je napisao novu molbu, tražeći produženje dopusta. ||134||

Vidjevši molbu, njegov ju je nadređeni preporučio za odobrenje. Međutim, viši upravitelji te tvrtke bili su vrlo obzirni i suosjećajni ljudi. ||135||

Vlasnik je bio velikodušan čovjek. Vidjevši svog vjernog zaposlenika, iz poštovanja bi mu dodijelio "pola kruha" (mirovinu), kako bi imao za život. ||136||

To je bio uobičajeni državni sustav, kojeg bi s vremena na vrijeme i ugledne tvrtke primjenjivale kao nagradu i ohrabrenje za svoje poštene

zaposlenike. ||137||

"No, hoće li moj poslodavac i meni osigurati taj 'kruh' kada prestanem raditi?" Raghunathrao je neprestano razmišljao o tome. ||138||

"Moja plaća iznosi svega sto i pedeset rupija. S mirovinom od sedamdeset i pet rupija morat ću podmirivati svakodnevne troškove." Takve su mu se misli vrzmale po glavi. ||139||

Ali onda se dogodilo nešto predivno, pogledajte Babinu čudesnu igru. Poslušajte to čudo kako je Baba u povjerenju razgovarao s Raghunathraovom suprugom. ||140||

Petnaest dana prije no što je donesena konačna odluka, Baba joj je došao u san i upitao je: ||141||

"Moja je želja da mu daju sto rupija. Hoće li to ispuniti tvoja očekivanja?" Žena je odgovorila: "Zašto me to pitaš? Mi se uzdamo jedino u Tebe." ||142||

Tamo je uprava rješavala njegovu molbu: "Raghunathrao je vjeran zaposlenik. Do sada je odradio mnogo godina službe, treba mu dodijeliti 'pola kruha'." ||143||

Iako je u snu spomenuo iznos od sto rupija, on je dobio još deset rupija više. Takav je naš Samartha (Svemogući), pun milosrđa. Njegova je ljubav prema bhaktama neizmjerna. ||144||

Sada poslušajte još jednu predivnu i zanimljivu priču, koja budi zanos ljubavi u bhaktama i donosi radost slušateljima. ||145||

Postojao je liječnik, kapetan Hate, koji je bio iznimno odan Babin bhakta. Baba mu je u zoru podario daršan u snu. Evo te divne priče. ||146||

Hate je živio u Gwalioru. U snu je ugledao Babu. Pogledajte kako ga Baba

vješto propituje i što Mu Hate odgovara. ||147||

Baba ga je upitao: "Jesi li me zaboravio?" Hate je odmah obgrlio Njegova stopala: "Čak i ako dijete zaboravi svoju majku, kako se onda može spasiti?" ||148||

U snu je brzo ustao i otišao u vrt. Ubrao je svježi grah (wal-papdi). Skupio je namirnice, razne potrepštine i gotovinu za dakšinu, pripremivši tako sve za čin predanosti. ||149||

Kad je sve pripremio i krenuo Babi ponuditi košaru, odjednom je otvorio oči. Tada je shvatio da je to bio samo san. ||150||

Hate je odmah odlučio nabaviti sve te namirnice, otići u Shirdi i osobno ih ponuditi Babi. ||151||

No, on je tada bio u Gwalioru, stoga je napisao pismo u Mumbai. Detaljno je opisao cijeli događaj svom prijatelju i zamolio ga da on osobno ode u Shirdi. ||152||

U pismu je stajalo: "Novac ću ti poslati poštom. Kupi sve potrebne namirnice, a posebno se potrudi pronaći lijepe, svježe mahune graha (papdi) kako god znaš." ||153||

"Preostali novac ponesi sa sobom. Daj ga Babi zajedno s namirnicama. Pokloni se pred Njegovim stopalima, zatraži prasad i pošalji mi ga." ||154||

Čim je primio novac, prijatelj je krenuo. Došavši u Shirdi, kupio je sve potrepštine, no nigdje nije mogao pronaći mahune. Baš u tom trenutku, pojavila se jedna košara. ||155||

Košaru je na glavi nosila jedna žena. Kada su je pozvali da vide što prodaje, unutra su bile upravo tražene mahune! Svi su bili silno iznenađeni. ||156||

Zatim su sve te namirnice donijeli i predstavili Sai Maharadžu. On ih je predao Nimonkaru, koji ih je sutradan skuhao i ponudio. ||157||

Kasnije, kada je Baba sjeo jesti, nije ni taknuo rižu, dal i ostalu hranu, već je pojeo isključivo te mahune. Svi su bili zapanjeni. ||158||

Uzeo je samo mahune i prinio ih ustima. Kada je Hate saznao za taj događaj, bio je iznimno sretan. ||159||

Kakva je vjera u srcu, takvo se iskustvo očituje – to je dokazalo Hateovo iskustvo. Poslušajte sada ljepotu sljedeće priče i Saijevu slatku naklonost. ||160||

"Poželio bih imati u svom domu novčić od jedne rupije koji je bio posvećen dodirom Saijevih ruku." Ta se želja rodila u Hateovom umu. Sai ispunjava želje iz srca. ||161||

U umu se rađaju milijuni misli. Odbacujući one loše, trebali bismo njegovati samo dobre. Tada možete svjedočiti Saijevoj vještini, jer On uvijek stoji uz svoje bhakte. ||162||

Čim se u njemu rodila ta plemenita želja, nije prošao ni trenutak prije nego što je ispunjena. Njegov je prijatelj upravo tada krenuo po Saijev daršan. ||163||

Namjere bi trebale biti čiste, a Sai će na čudesan način uslišiti vaše molitve. On ispunjava želje onih koji gaje plemenite namjere u srcu. ||164||

Hate je tom prijatelju s velikom ljubavlju predao jednu rupiju. Rekao mu je: "Molim te, nemoj zaboraviti staviti ovaj novčić u Babinu ruku." ||165||

Kada je prijatelj stigao u Shirdi, odmah je otišao na Babin daršan. Poklonio se pred Njegovim stopalima i sjeo nasuprot Njemu. ||166||

Kada je Baba pružio ruku za dakšinu, prijatelj Mu je prvo dao svoju dakšinu, koju je Baba bez oklijevanja spremio u džep. Nakon toga, prijatelj je izvadio Hateovu rupiju. ||167||

Sklopljenih ruku, položio je taj novčić na Babin dlan i rekao: "Ovu Ti je dakšinu po meni poslao doktor Hate." ||168||

Iako je Hate živio u Gwalioru, Sai, koji obitava u srcima svih živih bića, znao je njegovu želju, te je sjeo i počeo promatrati taj novčić. ||169||

Ispunjen ljubavlju, Baba je držao novčić ispred sebe i netremice zurio u njega, dok su ga ljudi sa strahopoštovanjem promatrali. ||170||

Palcem desne ruke bi ga bacio u zrak, a onda ga ponovno ulovio. Igrajući se tako s njim nekoliko trenutaka, Baba mu je vratio novčić. ||171||

Rekao je: "Vrati ovo onome čije je. Uzmi i ovaj udi kao prasad. Ne treba nam ništa tvoje. Reci mu neka bude spokojan." ||172||

Prijatelj se prosuo pred Babinim stopalima. Dobivši Babin blagoslov i udi prasad, vratio se natrag u Gwalior. ||173||

Stigavši u Gwalior, dao je novčić doktoru i ispričao mu sve što se dogodilo. Hate je bio preplavljen osjećajima. ||174||

Rekao je: "Ovo je točno ono što sam htio i zamišljao. Znavši moju želju i namjeru, Baba mi ju je ispunio." ||175||

Tako je mislio Hate. No to je bilo samo njegovo razmišljanje. Tko zaista može dokučiti namjere i postupke svetaca? ||176||

Iako bi netko mogao biti siguran u to, poslušajte ovo drugo iskustvo. Ono je bilo potpuno suprotno od ovoga. Samo On zna razloge u svom umu. ||177||

Novčić jedne osobe bi vratio natrag, a od druge bi ga zadržao u džepu. Koji je pravi razlog tome? Tko zna što je u Babinom umu. ||178||

Samo On zna svoje razloge. Naše je samo promatrati tu predivnu igru. Ne smijemo propustiti tako slatku priliku, pa poslušajte priču o tome. ||179||

Jednom je Vaman Narvekar, koji je gajio beskrajnu ljubav prema Babi, s velikom predanošću donio jedan predivan novčić od rupije kako bi ga ponudio. ||180||

Na jednoj su strani novčića bili urezani likovi Rame, Lakshmane i Site. Na drugoj se strani nalazio prekrasan lik boga Marutija (Hanumana) sklopljenih ruku. ||181||

Namjera iza tog dara bila je da mu Baba, nakon što svojim dodirom posveti novčić, vrati rupiju zajedno s udijem. Stoga je stavio novčić na Babin dlan. ||182||

Baba je znao što svaki čovjek skriva u srcu. No, čim mu je novčić dospio u ruke, odmah ga je spremio u džep. ||183||

Madhavrao (Shama) je prenio Babi Vamanraovu želju i usrdno Ga zamolio da mu vrati novčić. ||184||

"Zašto bih mu ga vratio? Ja ću ga zadržati za sebe," rekao je Baba jasno pred Vamanraom. ||185||

"Ali, ako on želi platiti dvadeset i pet rupija za njega, dat ću mu ga u zamjenu," rekao je. ||186||

Tada je Vamanrao žurno prikupio potrebnih dvadeset i pet rupija s raznih strana i predao ih Babi za onaj jedan novčić. ||187||

No, Baba je i taj novac spremio u džep kao i ranije, rekavši: "Čak i da

doneseš hrpe rupija, ne mogu se mjeriti s onim novčićem. Njihova je vrijednost zanemariva u usporedbi s njim." ||188||

Zatim je rekao: "Shama, uzmi ti ovaj novčić. Zadrži ga kod sebe. Stavi ga u svoj oltar i štuj ga." ||189||

Zašto Baba čini takve stvari? Tko ima pravo propitivati Ga? Sai zna što je ispravno, a što ne. On ima moć i uzeti i dati. ||190||

I tako, privodeći ovu priču kraju, dajmo odmora umovima slušatelja, kako bi mogli razmišljati i meditirati o onome što su čuli. ||191||

Sve ono što uđe na uši ne može se usvojiti bez promišljanja. Ako nema meditacije o onome što smo čuli, svako slušanje postaje uzaludno. ||192||

Zato se Hemad(pant) predaje Saiju i stavlja Njegova stopala na svoju glavu. Od svih duhovnih praksi, ovo je najbolja. O ostalom će biti govora u idućem poglavlju. ||193||

Neka bude na dobrobit svima. Nadahnuto svecima i dobrim ljudima. Sastavio bhakta Hemadpant. U Šri Sai Samartha Satchariti, ovime završava 29. poglavlje pod nazivom "Priče o snovima".

|| Neka je posvećeno Šri Sadguruu Sainathu || Neka bude blagoslovljeno ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || 30 poglavlje ||

Neka je slava Šri Ganeši! Neka je slava Šri Sarasvati! Neka je slava Šri Guruu! Neka je slava obiteljskom božanstvu! Neka je slava Šri Siti i Ramačandri! Neka je slava Šri Sadguruu Sainathu!

Om, klanjam se Tebi, milosrdni Sai! Ti voliš Svoje bhakte i ocean si suosjećanja. Svojim daršanom oslobađaš bhakte od straha svjetovnog postojanja i otklanjaš sve njihove nevolje. ||1||

U početku si prebivao u bezobličnom (Nirguna) stanju. Ali zbog iskrene pobožnosti Tvojih bhakta, očitovao si se u tjelesnom obliku (Saguna), o Sai Nathe, krunski dragulju među svecima. ||2||

Misija oslobađanja vlastitih bhakta je neizbježna dužnost svih svetaca. A budući da si Ti Učitelj (Ačarya) mnoštva svetaca, za Tebe je to jednako neizbježno. ||3||

Svi oni koji su se čvrsto uhvatili za Tvoja dva lotosova stopala, oslobođeni su svih grijeha. Probudio se plod njihovih prošlih dobrih djela (sanskara), a njihov je put postao siguran i bez prepreka. ||4||

Misleći na Tvoja stopala, brahmani s velikih hodočasničkih mjesta dolaze Tebi. Oni tu recitiraju Gayatri mantru i čitaju svete spise (Purane). ||5||

A mi, s nedostatkom dobrih odlika i malom moći – što mi znamo o pravoj pobožnosti? Ipak, premda smo potpuno odbačeni, Sai nas ne napušta. ||6||

Oni na koje On izlije Svoju milost zadobivaju nezamislivu i golemu moć. Dobivaju sposobnost razlikovanja stvarnog od nestvarnog (Atma od Anatma) i ubrzo stječu pravo Znanje. ||7||

Žudeći za riječima koje izlaze iz Saijevih usta, bhakte postaju opčinjeni. Oni utiskuju u sebe svaki slog Njegovih riječi i s potpunim Mu povjerenjem svjedoče Njegovoj prisutnosti. ||8||

Sainath u potpunosti poznaje želje unutar srca Svojih bhakta. I On je jedini sposoban ispuniti ih, čime Svoje bhakte čini zadovoljnima i zahvalnima. || 9||

Dođi brzo u pomoć, o Sainathe! Polažem svoju glavu na Tvoja stopala. Zaboravi sve moje prijestupe i ukloni tjeskobu Svoga sluge. ||10||

Tako, kada bhakta prolazi kroz nevolje i sjeti se Sainatha, On je jedini Koji donosi mir njegovom uznemirenom umu. ||11||

Takav je Sai, ocean milosrđa. Izlio je Svoju milost na mene i zbog toga sam čitateljima uspio predstaviti ovu svetu i blagotvornu knjigu. ||12||

Inače, tko sam ja i kakvo pravo imam preuzeti ovaj zadatak na sebe? Kada Onaj čije je ovo djelo tjera mene na pisanje, kakav je onda to uopće teret za mene? ||13||

Kada je Svemogući Sai, svjetiljka Znanja i uništavatelj tame neznanja, Taj Koji prosvjetljuje moj govor – zašto bih onda uopće imao sumnji? ||14||

Uzdam se samo u Tog suosjećajnog Gospodara; zato ne osjećam ni trunku umora. Ispunio je čežnju mog srca; to je dar Njegove milosti. ||15||

Ova služba svecima u obliku ove knjige, skriveno je blago mojih prošlih dobrih djela. Bog ju je velikodušno prihvatio od mene i zbog toga sam blagoslovljen milošću. ||16||

U prošlom smo poglavlju slušali i kroz razne primjere vidjeli kako je milosrdni Sai Svojim bhaktama podario duhovnu pouku. ||17||

A u ovom poglavlju poslušajte predivnu i radosnu priču o jednom svećeniku i štovatelju božice Saptashrungi. ||18||

Obratite pozornost u svojim umovima na ovo čudo: kako bogovi i božice upućuju svoje vlastite bhakte svecima. ||19||

Priča o Maharadžu (Saiju) ima nebrojeno, jedna je čudesnija od druge. I ova je priča vrijedna slušanja; poslušajte ju pažljivo i usredotočeno. ||20||

Ovo nije samo slušanje priče, to je ispijanje nektara koje će vam donijeti duboki mir. Iz nje ćete shvatiti Saijevu veličinu i Njegovu sveprisutnost. ||21||

Ne obraćajte pozornost na cinične kritičare i prepirače; za njih ovdje nema mjesta. Ovdje su potrebne samo neizmjerna ljubav i predanost. ||22||

Oni učeni moraju postati ponizni vjernici, puni poštovanja i povjerenja, te sluge u kući svetaca. Za sve ostale (koji samo debatiraju), ovo su tek isprazne priče. ||23||

Ovo drvo ispunjenja želja (Kalpataru) Saijevih božanskih igara s lakoćom donosi cvjetove i plodove. Ali u njegovoj sjeni može uživati samo onaj sretnik koji se odlikuje neizmjernom strpljivošću i vjerom. ||24||

Slušajte, dakle, ovu presvetu priču koja tragačima daruje oslobođenje; priču koja je kruna svih duhovnih praksi i koja slušateljima donosi najveću dobrobit. ||25||

Konzumiranje nektara Saijevih priča prirodno pročišćava svjetovne duše. Običnim ljudima donosi mir i utjehu, a tragačima služi kao sredstvo za spasenje. ||26||

Ako netko ovdje donese jednu sitnu želju, dobiva blagoslove iznad svake zamisli. Zato Hemadpant iznimno ponizno moli slušatelje za pažnju. ||27||

Pripovijedajući ovakve priče jednu po jednu, radost slušanja Njegovih (božanskih) lila samo raste. Brige svjetovnog postojanja nestaju; to je moć Svemogućeg Saija. ||28||

U okrugu Nashik, u selu Vani, živio je čovjek po imenu Kakaji Vaidya. Bio je svećenik u hramu i ondje je obitavao. ||29||

Ime božice bilo je Saptashrungi. Ovaj je svećenik bio izrazito nestabilnog i uznemirenog uma; izmučen brojnim ozbiljnim nevoljama i patnjama svjetovnog života. ||30||

Zarobljen u vrtlogu kotača vremena, um mu se vrtio poput zvrka, a tijelo umorno lutalo bez cilja. Ni na trenutak nije mogao pronaći mir. ||31||

Kakaji je zbog toga bio iznimno nesretan. Otišao bi u hram i, stojeći pred božicom, suznih očiju molio da ga oslobodi briga. ||32||

Molio se iz dubine srca i božica je, vidjevši njegovu pravu predanost, bila zadovoljna. Iste noći dobio je viziju. Poslušajte to čudo. ||33||

Majka, božica Saptashrungi, pojavila se u Kakajijevom snu i rekla mu: "Idi k Babi i tvoj će se um smiriti." ||34||

"Tko je taj Baba? I odakle je? Želio bih da mi božica to pojasni." Upravo dok su se ova pitanja rađala u njegovom nestrpljivom umu, Kakaji je otvorio oči i probudio se. ||35||

Pitanja su ostala neodgovorena, jer je iskustvo sna naglo prekinuto. Kakaji je počeo razmišljati: "Tko bi mogao biti 'Baba' o kojem je govorila?" ||36||

Zaključio je u svom umu da je taj 'Baba' zasigurno Gospodar Shiva iz Trimbakeshwara. Odmah je krenuo kako bi primio Njegov daršan, ne mogavši više trpjeti nemir uma. ||37||

Kakaji je boravio u Trimbakeshwaru deset dana, no i do samog kraja bio je tužan i nije pronašao nikakvu radost ni utjehu. ||38||

Njegova se tjeskoba nije umanjila niti mu se nestabilnost stišala. Zabrinutost je iz dana u dan samo rasla, pa se Kakaji naposljetku vratio natrag u Vani. ||39||

Tamo u Trimbakeshwaru svako se jutro rano kupao, neprestano lijevao vodu po Lingamu i ponavljao Rudra mantre, ali mu je srce ostalo nemirno. ||40||

Ponovno je otišao na vrata hrama i zavapio božici: "Zašto si me poslala u Trimbakeshwar? Molim te, sada umiri moj um; ne želim više besciljno lutati naprijed-natrag." ||41||

Vrlo molećivo i preklinjući, tako je zazivao božicu. Te noći, božica mu je ponovno podarila viziju i ovako mu rekla u snu: ||42||

"Baba kojeg sam ti spominjala je Šri Sai Samartha iz Shirdija. Ne razumijem zašto si bespotrebno išao u Trimbakeshwar." ||43||

"Ali gdje je Shirdi i kako da tamo stignem? Ja ne poznajem tog Babu. Ne znam kako otići tamo niti što trebam učiniti." (razmišljao je Kakaji). ||44||

Međutim, kada se nečiji um posveti stopalima svetaca, i kada ta osoba ima snažnu želju za daršanom u svom srcu, sam Bog (Ananta) i sveci mu ispunjavaju tu želju. ||45||

Onaj tko je svetac jest sam Bezgranični (Ananta). Nema razlike između njih dvojice, zapravo, prepoznavanje te činjenice (da su jedno) predstavlja ne-dvojnost. ||46||

Reći "Ja ću sam otići vidjeti tog sveca i ispuniti svoju želju" puka je iluzija vlastitog ega (ponosa). Ono kako sveci vuku stvari koncima naprosto je

neobjašnjivo. ||47||

Tko može otići k svecima na daršan bez Njihove dozvole? Bez Njihove volje, ne miče se ni list na drveću! ||48||

Razmjerno želji bhakte za daršanom, onoliko koliko su jaki njegova vjera i pobožnost, tolika će biti visina njegove sreće i spoznaje. ||49||

Dok se Kakaji brinuo o tome kako otići na daršan Saiju, iz Shirdija je u Vani stigao jedan gost u potrazi za Kakajijevom adresom. ||50||

A taj gost nije bio obična osoba; bio je izuzetno drag Babi. Svatko bi ostao zasjenjen u usporedbi s njegovom ljubavi, jer je njegova predanost bila uzvišena. ||51||

Njegovo ime bilo je Madhavrao (Shama), iz stare plemićke obitelji Deshpande. Nitko nije mogao iskazati takvu prisnost prema Babi kakvu je imao on. ||52||

Uvijek su bili spremni na prepirke pune ljubavi; neprestano su jedan s drugim razgovarali tonom bliskosti 'ti' i 'ja', iskazujući dječju razigranost. Takav je čovjek upravo stigao u Vani. ||53||

Dok je jednom kao dijete (Madhavrao) bio teško bolestan, njegova je majka otišla božici (Saptashrungi) i molila: "Stavljam ovo malo dijete u tvoje krilo; o tebi ovisi hoćeš li ga spasiti ili uništiti." ||54||

"Kada moje dijete ozdravi, dovest ću ga tebi i položiti pred tvoja stopala." Tako se majka zavjetovala božici i djetetu je doista bilo bolje. ||55||

Liječnici, pa čak i Bog, lako se zaborave jednom kada problem nestane. Zavjeta se sjećamo jedino usred panike ili tjeskobe, sve dok strah u potpunosti ne popusti. ||56||

Prošle su mnoge godine, mjeseci i dani, a zavjet je bio zaboravljen. Majci se polako primicao kraj života i na svojoj je samrtnoj postelji zamolila Madhavraa. ||57||

"Ovaj moj zavjet star više godina stoji neispunjen... sada je na tebi da to odradiš. Nema smisla da to nastaviš odgađati, odmah otiđi (k božici) na daršan." ||58||

Također su se na majčinim dojkama stvorile otekline koje su uzrokovale jake bolove pa je s teškom patnjom dala i drugi zavjet božici. ||59||

"Majko božice, padam pred tobom na koljena! Ako me riješiš ovih bolova... darovat ću ti dvije srebrne dojke..." ||60||

Nažalost, ni taj zavjet nije ispunila jer je stalno odgađala pa joj je sve to s mukom palo na pamet prilikom njezine smrti. ||61||

Izbavila je zavjetovanje od sina podsjetivši ga da mora odraditi taj zadatak umjesto nje... a potom u miru predala dušu prema Harijevim (Božjim) nogama. ||62||

Unatoč svemu tome... prolazile su godine i mjeseci u stalnim izgovorima "otići ću"... no Madhavrao je u međuvremenu na sve to naprosto zaboravio i obaveza je stajala. ||63||

Tako je prošlo trideset godina. Potom... što se dogodilo u Shirdiju? Tamo je za vrijeme putovanja došao neki astrolog (poznat čovjek). ||64||

Imao je duboko znanje astrologije. Znao je točno govoriti o prošlosti, sadašnjosti, ali i o budućnosti... rješavajući ljudske probleme s vrlo jakim procjenama. ||65||

Mnogima poput Shrimant Keshavrao Butija pružio je razne savjete s točnim očitavanjima usrećivši time mnoge duše unutar Shirdija. ||66||

Jednom prigodom ga je mlađi Madhavraov brat, Bapaji, upitao u vezi svojih briga, pa mu je astrolog rekao kako je (božica Saptashrungi) izrazito ljutita i nesretna. ||67||

Kazao mu je: "Vaša majka vam je prije smrti prepustila njene terete zavjetovanja kako bi tvoj stariji brat obavio njenu dužnost kod božice." ||68||

"Budući da do sada to niste još uvijek obavili, božica stvara sve vaše prepreke i patnje!" I kada se Madhavrao vratio kući – Bapaji mu je to prepričao u cijelosti. ||69||

Madhavraou je tad sinulo o čemu je riječ. Poslao je poziv zlataru, naručio izradu dviju srebrnih dojki, te se s njima zaputio prema džamiji (k Babi). ||70||

Pao je na noge pred Babu... i odložio dvije dojke od srebra govoreći mu (Babi): "Uzmi ove zavjetne dojke... i spasi me (riješi moj grijeh)." ||71||

"Za mene Ti si sama Saptashrungi... ti si moja božica! Stoga te molim primi ove darove da duša ostane netaknuta i čista." ||72||

Na to mu je Baba odgovorio (strogim) riječima: "Pođi do hrama Saptashrungi (božice) i vlastitim ih rukama postavi kod stopala same božice!" ||73||

Uvidjevši Babino inzistiranje (tvrdoglavost), Madhavrao je prestao propitivati (Njegove namjere) u vlastitom srcu. Te se tako on zaputio odlučnim korakom... izvan vlastite kuće (zauvijek odlučan da ugleda viziju na putu). ||74||

Tražeći od Babe blagoslov nakon daršana, otišao je od Njega podigavši udi prasad i Babinu dozvolu. ||75||

Gle čuda... došao je do hrama Saptashrungi. Odmah je potražio kuću upravitelja svetišta... a sudbina ga je smjestila upravo pred Kakajijeva vrata, ni manje ni više! ||76||

Do tada su Kakajijeve misli žudjele za Babinom prisutnošću u obliku čežnje u dubini utrobe, te stoga (ovaj) sretni susret s Madhavraom nikako nije bio puka slučajnost ni mala stvar! ||77||

Dok su pitali jedno drugo odakle dolaze... onog trena kada je saznao da onaj ispred njega dolazi direktno (iz Shirdija)... suzama obojice naprosto nije bilo mjesta. Obojica su se samo snažno i predivno zagrlila. ||78||

Preplavljeni srećom nastavili su zajedno pjevati i usklikivati divne i očaravajuće Saijeve 'lile' prepričavajući sve, te čim je zavjet božici ispunjen... obojica se sretni zaputiše prema Shirdiju. ||79||

Kakaji Vaidya (Upadhye) bio je zadivljen tim pratiteljem jer nikada nije imao tako veliko i sretno putovanje ispred sebe znajući kako putuje točno ondje (na odredište) gdje se ispunjavaju snovi. ||80||

Istoga trena su ushićeno odradili hramsko putovanje te su napokon presretnih srca kročili (k Babi na onaj poznati daršan) prepuni ljubavne ekstaze pred samo svetište Babino. ||81||

Srce (Kakajijevo) trčalo je prema Shirdiju kao da leti unatoč trudu, brzo preskakavši blisku rijeku Godavari, naposljetku premostivši i granice samoga grada Shirdi... ||82||

(Kakaji) se odmah prislonio uz Babina stopala preplavljujući ih suzama dok se njegov um preporođen kupao u suzama radosnicama (zadobivši time sreću bez kraja). ||83||

Tada je saznao točno rješenje i spoznao zašto mu je Majka božica podarila san - kada je direktnim očima ugledao Samartha (Svemogućeg Saija), bio

je apsolutno ispunjen, utišanih (strasti i) želja. ||84||

Upravo te emocije bile su čiste poput ushićenosti koje dolaze poslije blagostanja! Daršan ga je posve odagnao od propasti te je zaista primio veliku zaštitu Božanske prisutnosti nad njegovim ranijim nedaćama (osjetivši svu sreću milosrdnog). ||85||

Sav pređašnji nemir duše (raspoloženja) jednostavno se izgubio, pretvarajući se u zapanjujući spokoj i divljenje dok je promatrao zagonetnu moć Saijevih pothvata i osjećao Njegovu blizinu. ||86||

(Baba) nije proslovio ni jedne jedine riječi. Niti je razmijenio ijedno pitanje pa niti prosuo konkretne rječite blagoslove. Njegov sam izraz (pogled) darivao ga je svime potrebitim. ||87||

"Moj do sada uznemireni i prevrtljivi um se (prekratio mirnim tišinama) te dobio neizmjerno čudo prosvijetljene svrhe... e to se naprosto zove čudo čistoga daršana!", divio se. ||88||

Gledajući sa čežnjom stopala sveca, čitav njegov govor je zanijemio a sve uslišane Njegove božanske priče slušane uhom unosile su golemu toplinu unutar svakog njegovog otkucaja. ||89||

Tako je svećenik, ponesen svojom skrušenom sudbinom, bio na (milostivoj prisutnosti sveca) zaboravivši kako je bilo patiti u prethodnim mukama i tjeskobama. ||90||

Kakaji je tako obitavao idiličnih dvanest dana, i iznutra ostao umiren, a potom ponovo kročio prema božici (kući) i Saptashrungi hramu bez strahova u duši. ||91||

Snovima također pripadaju posebni trenuci; ono što sanjaš na pragu rano ujutro najčešće uistinu poprima stvarni oblik rezultata – svi su ostali promašeni te jalovi u svojem obećanju sna... ||92||

No usprkos tim uobičajenim mišljenjima i propovijedima o snovima svake vrste, Babine snoviđenske lile se obistinjuju točno tada, nevažno od stanja i pravila te bezrezervno pronalaze mjesto iskustva. ||93||

Evo vam naprosto jedan sitan (divan) prijenos takve priče ispred vas (slušatelja), slušanje iz čije radosti vam ne preostaje negoli još veća ugodnost u čitanju ove božanske istine o vizijama. ||94||

U neko podne (jednoga dana) Baba je zatražio svoga druga, (Kaka) Dikshita: "Pođi zapregom do mjesta 'Rahate', (nađi tamo) i pokupi onog Khushalbhaua..." ||95||

"Proslo je zaista vremena otkad Ga (njegov) duh želi (usrdno u tišini)... (poruči mu kako) te je sam Baba pozvao preko Mene..." ||96||

Nakon poslušno prihvaćenog i dubokog (prijenosa) volje, Dikshit je potražio zapregu (tongu) otišao te potražio i ispričao navod (Khushalbhau). ||97||

Shvativši što on govori - ovaj (Khushalbhau) nađe ogromno čuđenje izrečenom te posvjedoči: "Znaš - evo me sad, (od prije trena) probuđen nakon sna, i u tom snu sam upravo ovo bio prisiljen napraviti (kroz zov). || 98||

Nakon jela... otiđoh da bih (potražio počinak) a dok mi je vjeđa obujmljena u zatvaranju kapaka pala (izgubila svjesnost stanja) - (U točnom času) mi Baba u snovima to izusti! ||99||

"Meni (Njemu) je u nalog dao 'Sad ćeš kod mene u Shirdi'! U mom se srcu prožela hitnja... no nadođe izgovor o mom neraspoloživom konju te sam zamolio dijete da javi... ||100||

No taman dok je poslanik (dijete) prolazio kraj sela, ti prilaziš kočijom..." Tada Kaka (Dikshit) presretno posvjedoči sa šalom: "Izgleda da je ovo i

moja misija da budem (poslan pred tebe kočijom)!" ||101||

"Stoga se požuri ukoliko ideš sa mnom... pošto je moja zaprega i prijevoz stacionirana nedaleko spremna...!" Sretnog duha u srcima obojice odveze ih putovanje natrag u Shirdi. ||102||

Cijela istina ovog prikaza bila je kako Khushalbhau sreće Babu (sretan te blažen); te Khushalbhau ostade u potpunosti poslušan te obujmljen nakon te spoznaje - koliko Saijeve 'igre' graniče predivnom (nestvarnom božanskom voljom)! ||103||

Postojaše, ujedno i neki brahman Punjabi – imenom Ramlal (stanujući) tada oko i u Mumbaiju kada u (taj isti tajnoviti čas) usred vlastita počinka i njemu Baba ponudi san... ||104||

(Pod) prisutnosti Devet nebeskih polova (Dig), Vjetrova i Sunčevih utjecaja itd... sve ove spoznajne, aktivne čestice unutarnjih senzornih sposobnosti tijela ostaju (uključene na javi)! A to zovemo – stanje budnosti. ||105||

Kada cjelina nadmoćnih pet osjetila ustupi snagu pred 'unutarnjom vizijom' formirajući sve prosvjetljene utjecaje ranijih stanja; To se manifestira u pojmu prikaza koji opisujemo sanjanjem (i stanjem 'Svapan'). ||106||

Pritom njegov san prosvijetlio je um te stvorio upit – ne prepoznajući o kojoj se pojavi ni svecu točno radi; i (bilo) mu bi rečeno: "Ti odmah moraš k meni"... ||107||

Vidjevši to, i prigrlivši tu tajnu pojavu, znao je kako je to (u snu) veliki pustinjak il' svetac; A ipak iz vida neshvaćena oklopa ne znajući točnu destinaciju svetišta... ostade zatečen nesigurnošću (probuđen iz vida Ramlal)! ||108||

U svome sjećanju ga tiranizira upit te želja o odlasku - no lokacije svete

prispodobe nigdje a kamo se uopće ide; Srećom - Svi mi (saznat ćemo u idućem retku) na koji način taj (Baba) Koji želi, otvara stazu (Njemu samom)! ||109||

Nedugo (nakon poslijepodneva) uslijedio bi izlet (šetnje) i dok se šetao u miru promatrajući prostore primijeti zabačenu sliku pokraj dućana te u šoku potresen prepozna... ||110||

Slika pred njegovim prsima bijahu oblik čovjeka i obris sveca kojeg (identično u snu ugleda tu istu noć)... Oštar i probuđeni Ramlal ushoda se i ustremi u želji upita trgovca na stanici! ||111||

Kada je saznao iz pozorne promatrane slike (identitet onoga za kojeg ustreptalo propituje koordinate sveca na uvid) kako se to čudo u pitanju tiče Saija te se (Baba nalazi i posjećuje) u samome gradu Shirdi - umirivši tlapnje usidrio je (Ramlala)... ||112||

Ramlal potom preuzima daljnje pozicije i rješava naputke puta, sretno otputovavši do Shirdija za posjet i ostaje pokraj samih i nedostižnih (Babinih) svetih nogu te duhovnih poduka okupan u 'Mahasamadhi' stanju svršetka vremena sve do Babinog napuštanja samog života! ||113||

Sve to upotpunjuje zahtjeve te spajajući srčane daršane - čista ostvarenja duša Njegove bhakta predaje (svjetovno i duhovno bogatstvo ostvarenja)... takve predivne i duboke želje isključivo pripadaju (Babinome) srcu božjem! ||114||

U tome On se predavao sam za se - bez osobne želje (svega potpuno opremljen); ni jedan trunak osjećaja vlastite ponositosti (Ahamkāra), u potpunoj (i nezainteresiranoj, milostivoj) žrtvi Avatara za posvećenost (bhakti)! ||115||

Dok zlobe i sumnje ne dotaknu rub same mu vlasi (a strasti naizgled potpuno za strast nevažne ostaše po strani) onaj za kojega samožive

sebične pobude trbuha izostaju – zasluženo zvan jedini Istinski Sadhu. || 116||

Kojemu svatko bio (drag i voljen u čisto nesebičnoj milosti) točno kako namjene uzvišenih muškaraca obvezuju (sve izreke te naputci postojali jedinstveni a svako i najtiše, puko spominjanje nije prazna tlapnja)! ||117||

(Sai Baba bi doslovno) držao i hvatao suptilnom vlašću moju prisutnost prispodobljujući mi iscrtano mastilom kao naputak u (isključivoj želji i moći usmjerenja) - da ovo neprekidno štujete podučavanjem srca samo Njega - (u tom naumu ovoga istinskog poslanja rukopisa svete priče!) || 118||

Upravo tako i jedino stoga ponizni i presušni Hemad moli svakoga iz Vas svih - da čitate (ovo isto štivo Sai Satčarite) samo putem najmilije vjere; usrdnog usredotočenja - ushićenosti u štovanju u Vašoj (vjernosti duše)! || 119||

Tom milosti ćete upoznati oslobađajući duhovni Mir a prislonivši svoje duše bit ćete lišeni tuge; (Svoju predaju Saijevim podučenim Njegovim lotosovim učištima i Stopalima)... vodeći Vas isključivo oslobođenju vječne zablude oslobođenjem samoga kruga postojanja... ||120||

Zatim poslušajte poglavlje (nastavak 31.) a slijede priče o (Sanyasiju po ugledu Swami Vijayanandu), posvećenika koji putuje rutama jezera Manasarovara pronalazeći na istom cilju u (Njegovom) krilu konačno (Mukti) utočište stanja umirenja. ||121||

Također o jednom milom vjernom sljedbeniku 'Balaram Mankaru' isto na takvo smirujuće odredište (Babinog ugošćenja) te oboje prispodobnih želja vezanih za dvojca – iz priča Nulkara i bhakte Megha... (ispunjavajući svakom ono u želji uslišeno...)! ||122||

Da... čak je i okrutnoj stvorenoj živoj naravi divljoj prirodi od tigra u

prisustvu ponuđeno (Božansko i jedino) milosrdno utočište i sveto prisustvo (na umirenje patnje) - sva i svaka Babina neograničena 'Čudesa' pred slušanjem ostaju veličanstveni i nezaboravni blagdan ušima. ||123||

Neka bude na dobrobit svima! Inspirirano svecima i dobrim ljudima, sastavio bhakta Hemadpant. U Šri Sai Samartha Satčariti, ovim završava trideseto poglavlje pod nazivom "Priče o zavjetima i drugim događajima".

|| Neka je posvećeno Šri Sadguruu Sainathu || Neka bude blagoslovljeno ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || 31 poglavlje ||

Neka je slava Šri Ganeši! Neka je slava Šri Sarasvati! Neka je slava Šri Guruu! Neka je slava obiteljskom božanstvu! Neka je slava Šri Siti i Ramačandri! Neka je slava Šri Sadguruu Sainathu!

U prošlom smo poglavlju slušali priču o bhakti božice Saptashrungi, i kako je Sai pomogao ispuniti Madhavraov zavjet. ||1||

Kako je u snu podario viziju Khushalshetu i Ramlalu, te kako je zadržao Ramlala kod sebe do samog kraja. ||2||

Sada s najvećim poštovanjem poslušajte ovu još divniju priču. Kako je jedan sannyasi (asketa), koji je krenuo prema jezeru Manasarovar, pronašao svoje oslobođenje. ||3||

Kako je ispunio želje Mankaru, Noolkaru i Meghi. Oni su bili ljudi, ali On je čak i jednom okrutnom tigru dao mjesto pred Svojim stopalima. ||4||

Ove su priče vrlo opširne i knjiga bi postala prevelika. Zato ću vam ispričati samo bit, koja će vam donijeti duhovnu dobrobit. ||5||

O čemu god čovjek razmišlja u trenutku smrti, takav oblik preuzima u sljedećem rođenju. No, onaj tko se stopi s Božjim stopalima, oslobađa se ciklusa rađanja. ||7|| (Napomena: Izvorni tekst preskače stih 6).

Upravo iz tog razloga treba njegovati praksu ponavljanja Božjeg Imena (Namasmarana). U trenucima krize ne treba se izgubiti, kako bi sjećanje na Boga ostalo do samog kraja. ||8||

Ako je netko bio budan cijeloga života, a zaspi u trenutku smrti, sav njegov trud propada. Čemu onda služi društvo svetaca (Satsang)? ||9||

Zato iskreni bhakte predaju svoje živote u ruke svetaca, jer sveci poznaju puteve oslobođenja. Oni su naši jedini pratitelji na kraju. ||10||

O ovome postoji predivna priča koja se odigrala pred Saijem. Slušajući je, umovi slušatelja uvidjet će Saijevu ljubav prema Svojim bhaktama. ||11||

Gdje je Madras, a gdje Shirdi? Gdje su obale jezera Manasarovar? Kako On točno namješta sudbinu Svojih bhakta, privlačeći ih Svojim stopalima! || 12||

Jednom je jedan sannyasi (redovnik) iz Madrasa, po imenu Vijayanand, s velikim entuzijazmom krenuo iz Madrasa prema jezeru Manasarovar. ||13||

Vidjevši kartu jezera Manasarovar kod jednog japanskog putnika, u srcu mu se rodila snažna želja da ga posjeti. ||14||

Na putu je naišao na selo Shirdi. Čuvši za Babinu moć i slavu, s velikom željom za daršanom, počeo je tražiti to mjesto. ||15||

Čuo je da je Sai Maharaj veliki svetac, slavan i poznat u cijelom svijetu. U želji da ga vidi, zastao je na svom putu. ||16||

U to je vrijeme u Shirdiju boravio Swami Somdevji iz Haridwara. Njih dvojica su se spontano susrela u društvu bhakta. ||17||

Sannyasi tada upita Swamija koliko je daleko Manasarovar. Swami mu odgovori da je to petsto milja iznad Gangotrija. ||18||

"Tamo pada mnogo snijega. Jezik se mijenja svakih pedesetak milja. Stanovnici Butana su sumnjičavi i stranci doživljavaju velike muke." ||19||

Čuvši te riječi iz Swamijevih usta, sannyasi je postao potišten. Um mu se uznemirio i potonuo je u brige. ||20||

Otišao je na daršan kod Sai Babe i pao Mu pred noge. Um mu se razvedrio te je sjeo na svoju asanu. ||21||

Tada se Babino raspoloženje iznenada promijenilo te On reče okupljenima: "Otjerajte ovog sannyasija! Njegovo mi društvo nije od koristi." ||22||

Sannyasi je bio nov i nije poznavao Babinu narav. Iako se posramio u duši, ostao je sjediti, promatrajući kako drugi služe Babu. ||23||

Bio je to jutarnji prijem; džamija je bila prepuna ljudi. Vidjevši kako bhakte obavljaju puju (štovanje) s mnogo predmeta, ostao je zapanjen. ||24||

Netko bi držao Babina stopala, netko bi uzimao vodu od pranja Njegovih palčeva u žlicu i s čistom vjerom je pio, ili njome doticao oči. ||25||

Neki su Mu stavljali pastu od sandalovine, neki su Ga mazali mirisnim uljima. Zaboravili su na sve razlike između brahmana, šudri i drugih kasti. ||26||

Iako je Baba bio ispunjen gnjevom, sannyasijevo je srce bilo ispunjeno ljubavlju. Nije se mogao povući te nije ustajao sa svog mjesta. ||27||

Ostao je u Shirdiju dva dana. U to mu je stiglo pismo u kojem je pisalo da mu je majka u rodnom selu na samrti, zbog čega je postao jako tužan. ||28||

U srcu mu se rodila želja da vidi majku i vrati se u domovinu. Ali nije mogao otići bez Babinog dopuštenja. ||29||

S pismom u ruci, sannyasi je otišao u džamiju. Počeo je moliti Babu, objašnjavajući mu stanje u kojem mu se nalazi majka. ||30||

"O Maharadž, Svemogući Sai, u srcu imam želju vidjeti majku. Molim Te, radosno mi daj dopuštenje i milosrdno blagoslovi moj put." ||31||

Dotrčao je i pao Babi pred noge: "Smiluj se i daj mi dopuštenje! Moja se majka bori za zrak, prikovana za krevet." ||32||

"Sigurno me iščekuje. Dopusti mi da je samo vidim. To će joj olakšati patnju i moći će u miru dočekati svoj kraj." ||33||

Svemogući Sai, koji sve zna, shvatio je da se život ovog sannyasija približava kraju. Slušajte pažljivo što mu je odgovorio: ||34||

"Ako si bio toliko vezan za majku, zašto si uopće obukao ovu odoru? Vezanost ne pristaje ovom ruhu; donio si sramotu šafranovoj boji." ||35||

"Idi i sjedni. Ne budi tužan. Pusti neka prođe nekoliko dana. Onda ćemo razmisliti što dalje. Zadrži hrabrost u srcu." ||36||

"U ovom konačištu (wadi) ima mnogo lopova. Zatvori vrata i budi oprezan. Ukrast će ti sve što imaš, nanijet će ti teške udarce." ||37||

"Bogatstvo nikada nije vječno, a i ovo tijelo je oduvijek prolazno. Znajući da je smrt uvijek neposredno blizu, drži svoju vjeru budnom." ||38||

"Ponos i vezanost za tijelo, ženu i djecu u ovom svijetu - zbog toga nastaje trostruka patnja koja se naziva ovozemaljskom propašću." ||39||

"Druga je propast vezana uz onaj svijet. Oni koji žude za zagrobnim životom, i taj im je svijet prepreka oslobođenju, te uvijek padaju." ||40||

"Tamo se zasluge ne gomilaju. Tamošnja postignuća nisu sigurna. Kada se zasluge iscrpe, neminovno postoji strah od pada i na tom svijetu." ||41||

"Zato su užici i ovog i onog svijeta uzroci patnje. Njihovo potpuno odbacivanje temeljni je izvor radosti." ||42||

"Oni kojima se zgadio svjetovni život i koji su se potpuno predali

neprolaznim Harijevim stopalima, raskinuli su okove zabluda i uništili temelj neznanja." ||43||

"Čak i trenutak pjevanja i prisjećanja na Harija tjera grijehe, patnje i jad. Ako Ga s velikom ljubavlju zazivaš, On uskače u nevolji." ||44||

"Tvoje su prošle zasluge velike, zato si i stigao na ovo mjesto. Sada obrati pozornost na moje riječi i učini ono što će ti spasiti dušu." ||45||

"Od sutra počni iskreno proučavati *Bhagavatu*. Posveti tri tjedna toj knjizi umom, tijelom i govorom." ||46||

"Odbaci sve želje. Slušaj tu knjigu ili je čitaj s potpunom predanošću, potpuno uronjen u nju." ||47||

"Bog će biti zadovoljan. Učinit će kraj svim tvojim patnjama, tvoja će iluzija i vezanost nestati i dobit ćeš najveću radost." ||48||

"Očisti se, usredotoči svoj um na Harijeva stopala. Ispuni ovaj zavjet čitanja i bit ćeš oslobođen od zabluda." ||49||

Vidjevši da se opasnost po njegovo tijelo (smrt) približava, Baba je odredio ovaj lijek. Dao mu je da čita knjigu *Ramvijay*, čime je umirio Gospodara Smrti. ||50||

Idućeg jutra, nakon pranja i kupanja, sannyasi je prinio cvijeće Babi i poklonio se prašini s Njegovih stopala. ||51||

Stavio je knjigu *Bhagavata* pod ruku, tražeći mirno mjesto za čitanje. Odabrao je divan, miran vrt Lendi. ||52||

Otišao je tamo, postavio asanu i počeo čitati. Potpuno posvećen Bogu, završio je puna dva tjedna (saptaha) čitanja. ||53||

Dok je započinjao treći tjedan, iznenada se osjetio loše. Slabost se povećavala, pa je knjigu ostavio nedovršenom. ||54||

Vratio se u wadu i teškom mukom izdržao dva dana. U zoru trećeg dana, sklopio je oči zauvijek. ||55||

Oslonivši glavu na krilo fakira Bade Babe, sannyasi se tamo smirio, oslobođen okova tijela. ||56||

Kada je sannyasi preminuo, Baba je bio obaviješten o tome. On je naredio da se tijelo zadrži cijeli dan. ||57||

"Nemojte ga još pokopati. Možda će oživjeti." Ljudi su s velikom nadom čuvali tijelo. ||58||

Kada život jednom ode, kako se može vratiti? Ali Babina riječ je zakon, pa su tijelo pažljivo čuvali. ||59||

To je na kraju donijelo plod. Tijelo čovjeka bez obitelji bilo je sačuvano. Policijske sumnje su otklonjene - kakav bi život mogao biti u mrtvacu? ||60||

Zar Baba to nije znao? Kako bi se mrtvac vratio? Prava je namjera bila spriječiti da se leš zakopa u zemlju bez odgovarajuće istrage. ||61||

Vlast (policija) istražuje iznenadne smrti osoba bez pratnje. Baba je izveo ovu "predstavu" kako tijelo ne bi bilo prerano zakopano. ||62||

Sve se to na kraju obavilo. Prema pravilima obavljeni su rituali za tijelo. Zatim je pokopano na prikladnom mjestu. Tako je završen zadatak koji je odredio svetac. ||63||

Sada ću slušateljima ispričati još jednu takvu priču. Slušajte je na trenutak s poštovanjem, uvidjet ćete Saijevu sveprisutnost. ||64||

Bio je jedan bhakta po imenu Balaram, prezimena Mankar. Bio je veliki Babin bhakta, obiteljski čovjek. ||65||

No, kada je njegova žena preminula i kada se prekinuo njegov obiteljski život, izgubio je svoj mir, ali se uzdigao do velikog duhovnog blaga. ||66||

Kao plod prošlih djela, pronašao je utočište kod Saijevih stopala. Tu se razvila njegova nepokolebljiva pobožnost i potpuna odvojenost od svjetovnog. ||67||

Presjekavši okove želja za djecom i obitelji, gle, sretni se Mankar odvojio od svjetovnog života. ||68||

Zatvorivši vrata svjetovnim težnjama i stavivši brige oko ovozemaljskog svojoj djeci na teret, posvetio se služenju Bogu/duhovnosti. ||69||

To je također bila vrsta odricanja (sannyasa), odricanje na mnoge načine. No, sannyas koji nije prožet pravim Znanje, stvara nevolje na svakom koraku. ||70||

Zato je velikodušni Sai vidio Mankarovu neizmjernu predanost. Odlučio mu je iskazati milost i učvrstiti njegovu odvojenost od svijeta (vairagyu). ||71||

Zbog impresija (sanskara) iz bezbrojnih života, nemiran um ne može se smiriti. Valovi želja su moćni, a odvojenost ne može ostati nepokolebljiva. ||72||

"Shirdi nije moje jedino boravište. Ja nisam ograničen vremenom ni prostorom." Da bi mu to dokazao, izdao je Mankaru sljedeću zapovijed: ||73||

"Dosta ti je Shirdija. Evo ti dvanaest rupija gotovine za put. Idi na tvrđavu Macchindragad kako bi vršio askezu i živi tamo u miru." ||74||

Čuvši ove Saijeve riječi, primio je naredbu i pao Mu pred noge (sashtang namaskar) s velikim poštovanjem. ||75||

Ponizno Balaram reče Saiju: "Tamo gdje nema Tvog daršana, što ću ja tamo raditi?" ||76||

"Ovdje svakodnevno gledam Tvoja stopala, pijem svetu vodu od pranja Tvojih stopala. Ovdje danju i noću prirodno meditiram o Tebi, a tamo ću biti siromašan i usamljen." ||77||

"Također, Baba, kakva mi je korist bez Tebe? Nisam to u stanju razumjeti. Zašto me šalješ na to mjesto?" ||78||

Ali bhakta ne smije imati ni trunku sumnje u riječi svog Gurua. U umu Mankara odmah je nestala sumnja i donio je čvrstu odluku. ||79||

Rekao je: "Baba, oprosti mi. To su bile misli mog ograničenog uma. Posumnjao sam i zato se sramim; takva mi sumnja ne priliči." ||80||

"Ja slušam Tvoje naredbe i posvetit ću se ponavljanju Tvog Imena. I na tvrđavi ću boraviti samo oslanjajući se na Tvoju moć." ||81||

"Tamo ću meditirati o Tebi, sjećati se Tvog milosrdnog lika. Meditacija na Tvoja stopala bit će moja neprestana askeza." ||82||

"Tebi sam se potpuno predao. Kada sam Svoj odlazak i ostanak prepustio u Tvoje ruke, zašto se uopće o tome brinem u srcu?" ||83||

"Sila Tvoje naredbe donijet će mom umu mir i tamo. Kada imaš takvu moć, zašto da se uzalud brinem?" ||84||

Svemogući Sai je vječni Bog (Brahman). Njegove riječi su poput zapisa samog Boga. Onaj tko u njih povjeruje, steći će potpuno iskustvo o tome. || 85||

Zatim mu Baba reče: "Smiri svoj um. Pažljivo poslušaj moje riječi i ne padaj u zamku sumnji." ||86||

"Idi brzo u Macchindragad. Vršit ćeš askezu tri puta dnevno. Kada tamo provedeš neko vrijeme, bit ćeš ispunjen najvišim blaženstvom." ||87||

Čuvši ovo obećanje, Mankar je utihnuo. "Što više da kažem, ja, tvoj ponizni sluga? Započinjem put prema tvrđavi." ||88||

Ponovno je dodirnuo Saijeva stopala, primio sveti prah (udi) i blagoslove. Zatim je, mirnog uma, krenuo prema Macchindragadu. ||89||

Stigao je na to predivno mjesto, gdje je voda bila čista i bistra. Puhao je blagi povjetarac i Mankar je pronašao svoj mir. ||90||

Tako je Mankar, prema Saijevoj naredbi, bio na tvrđavi odvojen od Saija. Obavljao je svoju askezu u skladu s uputama i ostao tamo točno kako mu je naređeno. ||91||

Vidite Babino čudo! Dok je Mankar bio duboko udubljen u askezu, dobio je viziju (daršan) osobno na samoj tvrđavi. Ostvario mu se izravan susret. || 92||

Doživjeti viziju u stanju duboke meditacije (samadhija) nije ništa neobično. Ali Mankar je vidio Svemogućeg Gospodina dok je sjedio u potpuno budnom stanju. ||93||

Nije ga samo vidio. Balaram ga je osobno upitao: "Zašto si me, Baba, poslao ovdje?" A što mu je ovaj odgovorio? ||94||

"Dok si bio u Shirdiju, mnoge su ti se sumnje rađale u mislima, pojavljivali su se razni valovi nemira. Zato sam tvom nemirnom umu odredio odlazak na tvrđavu." ||95||

"Da ne bi mislio kako sam ograničen na kuću od zemlje dugu tri i pol lakta, i da izvan Shirdija ne postojim za tebe." ||96||

"Sada mirnog uma uvidi da onaj koji je tamo, isti je Onaj koji je i ovdje. Znaj da sam te poslao ovamo upravo s tim razlogom." ||97||

Nakon što je prošlo određeno vrijeme, Mankar je odlučio krenuti kući i napustio je tvrđavu Macchindragad. ||98||

Želio je doći u mjesto Bandra, svoje rodno mjesto. Planirao je krenuti vlakom iz Pune prema Dadaru. ||99||

Stigao je na željezničku stanicu u Puni. U trenutku kada je morao uzeti kartu i dok je stajao ispred blagajne, dogodilo se jedno čudo. ||100||

Ugledao je ispred blagajne nepoznatog putnika koji je odjeven poput seljaka (kunbija) nosio samo pregaču oko struka, a preko ramena prebačenu vunenu deku (kambali). ||101||

Uzevši kartu za Dadar, dok se seljak okrenuo ravno natrag, odmah se našao oči u oči s Balaramom. ||102||

Upitao ga je: "Kamo putujete?" Kada je Balaram odgovorio: "U Dadar", ovaj mu je odmah pružio kartu i rekao: "Molim vas, uzmite ovo." ||103||

"I ja sam namjeravao ići tamo, ali sjetio sam se da ovdje moram obaviti još neke važne zadatke, pa je moj put odgođen." ||104||

Kada je novac u džepu već bio potrošen, nabaviti kartu bio je težak zadatak. Ali kada se ona dobila bez muke, Mankar je osjetio iznimnu radost. ||105||

U trenu kada je zavukao ruku u džep da mu plati cijenu karte, taj se seljak ugurao u gužvu i nestao tko zna kamo. ||106||

Balaram se potrudio pronaći tog seljaka, ali sav je trud bio uzaludan. U međuvremenu je stigao vlak. ||107||

Bez cipela na nogama, s krpom omotanom oko glave, s dekom na ramenu i pregačom oko struka – tko je bio taj čovjek, taj seljak? ||108||

Cijena puta nije bila mala, a on ju je platio gotovinom iz vlastitog džepa. Zašto mi je nabio ovaj teret zahvalnosti? Ta zagonetka je ostala nerazjašnjena. ||109||

Bila je to plemenita i nesebična duša, tko li je bio taj seljak naivan izvana? To je ostalo nejasno do samog kraja, što je Mankara ispunilo tugom. ||110||

Ipak, ostavši zapanjen tim čudom, noseći u srcu želju za ponovnim susretom, stajao je skrušeno na ulazu sve dok vlak nije krenuo. ||111||

Kada je vlak naposljetku krenuo i svaka nada u ponovni susret bila potpuno ugašena, uhvatio je rukohvat vrata i uskočio u pokretni vlak. ||112||

Izravni susret na tvrđavi i ovaj potpuno drugačiji prizor ovdje – vidjevši taj čudni postupak seljaka, Mankara je obuzela tuga i čežnja (čutput). ||113||

Tako su ti uzvišeni bhakte, potpuno odani Saijevim stopalima, s čvrstom vjerom i predanošću, ispunili svoje živote smislom u Shirdiju. ||114||

Poput pčele koja kruži oko lotosovih cvjetova, bhakta-pčela Balaramji ostao je zauvijek u Shirdiju, s pogledom i mislima prikovanima za Saijeva stopala. ||115||

Uzimajući Babino dopuštenje, ponekad vodeći sa sobom Muktaramjija, napuštao je Shirdi i povremeno putovao izvan njega. ||116||

Ali Shirdi mu je bio središnje mjesto; iznova se uvijek vraćao ondje, da bi

naposljetku njegovo tijelo napustilo ovaj svijet u prejasnom i svetom Shirdiju. ||117||

Blagoslovljen je ishod njegovih prošlih djela! Postao je predmetom Saijevog pogleda, sjedinio se s Njegovim stopalima i bez straha dočekao smrt. ||118||

Blagoslovljen je Tatyasaheb Noolkar! Blagoslovljen je Mehta, uzvišeni bhakta! Koji su u posljednjim trenucima, usred pjevanja u slavu Boga, napustili svoja tijela u Shirdiju. ||119||

Mehta je već otprije bio potpuno ispunjen i blagoslovljen. ||120||

Povedvši sve bhakte, mještani su pošli na pogrebnu povorku. Čak je i Baba otišao na groblje, posipajući cvijeće po Mehti. ||121||

Nakon što su obavljeni pogrebni obredi za Mehtu, i Babine su oči postale suzne, osjećajući duboku tugu poput običnog čovjeka koji pati za svojim bližnjima. ||122||

S ljubavlju je Baba vlastitim rukama prekrio tijelo hrpom cvijeća, izrazio svoju tugu tužnim glasom, a potom se vratio natrag. ||123||

Mnoge smo svece vidjeli kako donose spasenje ljudima, ali kolika je tek veličina Sai Babe – kako se to uopće može opisati? ||124||

Okrutna zvijer poput tigra – zar je ona mudra poput čovjeka? Pa ipak se i tigar poklonio Njegovim stopalima! Neobjašnjiva su Babina djela. ||125||

Poslušajte s pažnjom ovu krasnu priču! Tada ćete shvatiti Saijevu sveprisutnost i Njedinu jednaku ljubav prema svim bićima. ||126||

Jednom se u Shirdiju dogodilo čudo, sedam dana prije nego što je tigar napustio tijelo. Došla su jedna volovska kola i zaustavila se ispred ulaza. ||127||

Na njima je bio golem tigar, oko čijeg su vrata bili svezani debeli željezni lanci. Bio je čvrsto sputan, s grozomornim licem okrenutim prema natrag. ||128||

Nešto ga je mučilo i bolovalo; voditelji životinje (darveshi) iscrpili su sve načine liječenja, pa su pomislili da je jedini spas u posjetu svecu. ||129||

Bila su tu trojica darvesha kojima je taj tigar bio jedini izvor prihoda. Putovali su od sela do sela izvodeći predstave kako bi preživjeli. ||130||

Putujući tim krajem, čuli su za Saijeve lile (čuda) pa su rekli: "Hajdemo na daršan, i povedimo tigra ondje." ||131||

"Njegova su stopala poput kamena Chintamani (koji ispunjava želje). Osam mističnih moći (siddhi) i devet blaga dolaze k Njemu i valjaju se pred Njegovim nogama, dok ljudi uzimaju svetu prašinu s Njegovih stopala." ||132||

"Položit ćemo glave na Njegova stopala i zamoliti za blagoslov tigra. Kroz blagoslovne riječi svetaca, svima će biti dobro." ||133||

S tom namjerom, ti su darveshi skinuli tigra blizu ulaza, čvrsto držeći njegove željezne lance, te su iščekivali na ulazu. ||134||

Već od ranije divlji, strašan i razjaren, tigar je sada bio i teško bolesan. Stoga je bio izrazito nemiran, a svi su okupljeni začuđeno promatrali taj prizor. ||135||

Darveshi su prenijeli stanje u kojem se tigar nalazio izravno Babi. Dobivši prethodno Babino dopuštenje, vratili su se natrag do vrata. ||136||

Čvrsto su zategnuli lance kako ne bi pobjegao, te su ga polako, pazeći na njega, poveli ravno pred Saija. ||137||

Ugledavši Saija koji je blistao poput snopa svjetlosti, čim je tigar stigao do stepenica, tko zna što ga je presjeklo u duši – s dubokim strahopoštovanjem spustio je glavu prema dolje. ||138||

Pogledajte ovo čudo! U trenu kada su se njihovi pogledi sreli, čim je tigar zakoračio na stepenice, s dubokom ljubavlju počeo je promatrati Babu. || 139||

Odmah je podigao kitnjasti rep, tri puta udario njime o tlo, položio svoje tijelo pred Saijeva stopala i srušio se potpuno nemoćan i bez svijesti. ||140||

Jednom je strašno zaurlao i u istom trenutku izdahnuo na tom mjestu. Svi su ljudi ostali zaprepašteni i zapanjeni vidjevši kako je tigar uginuo. ||141||

Darveshi su se najprije rastužili, ali su potom postali radosni, shvativši da se bolesna i umiruća životinja oslobodila u miru. ||142||

Umrijeti pred očima svetaca i mudraca nosi golemu duhovnu zaslugu. Bilo da se radi o crvu, kukcu ili tigru – svi njihovi grijesi bivaju očišćeni i oni postižu spasenje. ||143||

Možda je bio dužnik iz prošlog života; platio je svoj dug i oslobodio se obveza, položivši svoje tijelo pred Saijeva stopala. Tajanstvena su djela sudbine! ||144||

Kada neko živo biće premine držeći glavu na stopalima svetaca, ono biva odmah spašeno. To je najveća nagrada jednog rođenja. ||145||

Bez iznimno velike sreće i sudbine, može li nečije tijelo tek tako izdahnuti pred očima svetaca i postići spasenje? ||146||

Napustiti tijelo pred očima svetaca jest vrhunska sreća. Poput ispijanja otrova koji se pretvara u nektar – kod takve smrti nema straha ni tuge. || 147||

Blago onom tijelu i predanom životu čije biće premine dok su mu pred očima bila stopala svetaca! Takva duša više se ne vraća u krug novih rođenja. ||148||

Smrt pred očima svetaca nije obična smrt, već blaženstvo Vaikunthe (nebeskog prebivališta). Onaj tko tako umre pobjeđuje zemaljski svijet i za njega više nema tuge ni ponovnog rađanja. ||149||

Oni koji napuste svoje tijelo dok promatraju svece oslobođeni su povratka u ovaj svijet. To je potpuno otkupljenje od grijeha i postizanje puta spasenja. ||150||

Gledajući sveca od glave do pete, dok u tom istom trenutku dolazi do napuštanja tijela – može li se to uopće nazvati smrću? To je pravo samoiskupljenje i spasenje! ||151||

Kada se pogleda u prošlost, vjerojatno je netko od njih bio iznimno pravedan čovjek. No zbog oholosti i ponosa na svoje znanje, pobožni je bhakta naišao na uvredu. ||152||

Kletva te osobe dovela ga je do rođenja u ovom okrutnom životinjskom obliku. No upravo ga je ta ista kletva dovela do Saijevih stopala – čudesna su djela bhakta! ||153||

Možda je ta kletva bila suđena, ali su u Daršanu Saija sva zla izgorjela, okovi su pukli, patnje nestale i postignut je potpuni spas. ||154||

Bez vrhunske sreće, otkud nekom smrt pred očima svetaca? Tu su uništene sve trostruke patnje, trostruke veze i tri guda (svojstva prirode), te se duša uzdigla u bezoblično (Nirguna) stanje. ||155||

Tako su prekinute veze s prošlim karmama, prekinuta je okrutna tjelesna povezanost i razbijeni teški željezni lanci – to je jedna od Božjih odredbi. ||156||

Gdje se još može pronaći put spasenja osim kod stopala svetaca i mudraca? Vidjevši da je tigar postigao takvo spasenje, darveshi su osjetili mir u srcu. ||157||

Iako im je tigar bio izvor zarade i prehrane za obitelj, vidjevši da je uginuo, tuga im se nadvila nad lica. ||158||

Darveshi upitaše Maharadža: "Kakva nam je sada sudbina? Kako da ga pokopamo? Molimo te, podari mu svojom rukom najviše spasenje (Sadgati)." ||159||

Maharadž reče: "Ne tugujte. Njegov je kraj došao upravo ovdje. On je bio iznimno blagoslovljen i postigao je najveću sreću." ||160||

"Ondje, s druge strane kolibe, gdje je hram Gospodara Shive – odnesite ga i pokopajte ga, te ga uputite prema Nandi (blizu bika)." ||161||

"Kada ga pokopate ondje, i on će postići spasenje. Oslobodit će se dugova i okova vašom vlastitom rukom." ||162||

"On je bio dužnik iz prošlog života, došao je ovdje platiti svoj dug i zato je sve do danas ostao vezan u vašim rukama." ||163||

Darveshi su ga podigli i odnijeli do hrama, te ga zakopali u udubljenju iza Nandinog položaja. ||164||

Kako li je brzo to čudo prošlo i tigar tako naglo nestao! Da se takav događaj zbio, lako bi ga se moglo i zaboraviti... ||165||

Ali samo sedam dana nakon ovoga, Baba je napustio svoje tijelo i položio ga na zemlju. Zato se ta sjećanja iznova i iznova vraćaju i uzburkavaju u srcu. ||166||

Iduće poglavlje je još slađe; u njemu Baba opisuje misterij svog vlastitog

Gurua i ispunjava zavjet gospođe Gokhale darujući joj inicijaciju (anugrah). ||167||

Hemad se predaje Sainathu. Kako je Baba zadobio milost i blagoslov držeći ga okrenutog naopako uz pomoć Gurua – poslušajte tu priču. ||168||

Neka je blagoslovljeno! Inspirirano svecima i dobrim ljudima, sastavio bhakta Hemadpant. U Šri Sai Samartha Satčariti, ovim završava trideset i prvo poglavlje pod nazivom "Slava daršana".

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguruu Sainathu || Neka bude sve dobro ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || 32poglavlje ||

Neka je slava Ganeši! Neka je slava Sarasvati! Neka je slava Guruu! Neka je slava obiteljskom božanstvu! Neka je slava Šri Siti i Ramačandri! Neka je slava Šri Sadguruu Sainathu!

U prethodnom smo poglavlju slušali kako je Vijayanand postigao oslobođenje. I kako je Balaram uronio u najvišu radost kraj Saijevih stopala. ||1||

Slično tome, i Tatyasaheb Noolkar, kao i Mehta, obojica su bili neusporedivi bhakte. Obojica su predali svoja tijela pred Saijevim očima. ||2||

Čak i veće čudo od toga dogodilo se jednoj divljoj i okrutnoj životinji poput tigra. Slušatelji su već čuli detaljno o načinu na koji je on napustio tijelo. ||3||

A sada, u ovom poglavlju, ispričat ću vam vrlo slatku priču koju je Baba osobno izgovorio, a koja će biti od velike koristi slušateljima. ||4||

Jednom dok je Baba bio u šumi, iznenada Mu se ukazao Njegov Guru. Poslušajte s pažnjom kako su čudesna bila djela tog Gurua. ||5||

Ova je priča nevjerojatna. Koliko god je ja, neuka osoba, hvalio, ne mogu dovoljno opisati njenu veličinu. Sam Sai, koji daje vjeru, pobožnost i oslobođenje, ispričao ju je svojim ustima! ||6||

Također, kako je jedna žena u srcu imala želju otići na daršan kod Babe. Zavjetovala se da će ondje ostati tri dana, provodeći ih u postu. ||7||

Kako ju je Baba doveo u određenu situaciju, kako ju je naveo da prekrši

svoju čvrstu odluku i kako je od nje naručio da ispeče ukusne, mirisne pogače (puran poli). ||8||

Ne samo da je zatražio da ispeče pogače, nego ju je naveo da ih jede do mile volje! Istrošio je njeno tijelo služeći drugima, a potom je tu zaslugu iskoristio za dobrobit. ||9||

U ovome se skriva najveće dobro, mnogostruko vrijednije od samog posta. Baba joj je to usadio u srce na takav način da to više nikada ne može zaboraviti. ||10||

Oni koji vole put duhovnosti (paramarthe), kako trebaju čvrsto učiti i vježbati? S kakvom hrabrošću moraju pristupiti teškim iskušenjima da bi postigli vječno jedinstvo? ||11||

Slušajući tijek ovih priča, koje su slađe i od samog nektara, slušateljima će se probuditi pobožnost, a njihova tuga i patnja će nestati. ||12||

Ove slatke priče ispunjavaju želje onih koji žude slušati. Tako se ispunjavaju nade i govornika i slušatelja, donoseći radost oboma. ||13||

Potpuno neobičan i ispunjen ljubavlju je Saijev pripovjedački dar! Zapanjujuće je da ovakva udivljujuća djela bivaju zapisana čak i od neukog mene. ||14||

Kao što pogled na rijeku Ganges ispire grijehe, ili kao što pogled na mjesec ublažava vrućinu, tako i riječi iz Saijevih usta uklanjaju grijehe i tugu. ||15||

Sada vi, dragi slušatelji, pripremite svoj um da biste pažljivo slušali riječi iz usta Maharadža Saija koje otkrivaju daršan Njegovog osobnog Gurua. ||16||

"Čak i da netko prouči vede, vedange i recitira svete spise (šruti) u cijelosti – bez Guruove milosti nema pravog znanja, sve je to samo običan trud. || 17||

Ovo stablo svjetovnog života, počevši od nevidljivog stanja (Avyakte) do nepokretnih bića, iznimno je ogromno. Ispunjeno je tugom zbog rađanja i umiranja, a sve vidljivo podložno je uništenju. ||18||

Ono što je podložno rezanju i uništenju naziva se "stablom" (vriksha). Ovo stablo svjetovnog postojanja (sansara), uspoređeno s pravim stablom, obuhvaća sve – od nevidljivog svijeta pa sve do nepokretnih stvari. ||19||

Njegova priroda je vidljiva, ali i sklona propadanju. Njegovo korijenje raste prema gore. Njegove se grane prostiru beskonačno; nitko, bez obzira koliko malo pokušao, ne može u potpunosti spoznati ovaj oblik svjetovnog života. ||20||

Kao što jedan trenutak prolazi za drugim, tako se ovo stablo širi i izbacuje nove grane. Iako se ponekad izdaleka čini predivnim, kada ga zagrlite, osjetite trnje po cijelom tijelu. ||21||

Poput stabljike banane bez srži, ili iluzije miraža, ili grada nebeskih svirača – obavijeno vodama želja, ovo stablo izgleda izvana privlačno. ||22||

Ovo stablo rađa se iz neznanja (avidya), želje (kama) i djelovanja (karma). Njegovo sjeme počiva u nevidljivom (Avyakta) i svakim se trenutkom njegova narav mijenja. Unatoč svojoj vidljivosti, ono u suštini ne posjeduje stvarno postojanje. ||23||

U svojoj osnovi ovo stablo donosi patnju, rodilo se u maternici neznanja (Avidya) te se oko njega nakuplja voda žudnje i vezanosti za objekte (eshan-trishna). ||24||

Pomoću bogatstva, žita, djece i žena stvara se velika obitelj i vlasništvo (parigrah). Sve to proizlazi iz poistovjećivanja s tijelom (dehabuddhi) i ovo stablo se održava na tom temelju. ||25||

Njegovo glavno deblo sastavljeno je od neizmjernog broja živih bića

podijeljenih po spolovima. Karma, želje i druga suptilna uvjetovanja postaju nepropusne puzavice; zahvaljujući njima to stablo se nevjerojatno razgranava i cvate. ||26||

Njegovo lišće su sveti spisi poput šrutija (Veda) i smritija, cvjetovi i pupoljci su osjetilni objekti (zvukovi, dodiri), procvjetalo je vrlinama darivanja (dana) i obrednih žrtvovanja (yagya), te kaplje sokovima dualnosti. ||27||

Njegovim plodovima nema kraja; ono daje uzdržavanje svim stvorenjima. To su ujedno i svi svjetovi poput Bhu Loke i Bhuvar Loke – ništa ne postoji izvan njega. ||28||

Ponekad na njemu prevladava ples, glazba i pjesma, dok su nekad to igra, smijeh i plakanje. Ovo vječno stablo Ashvattha (figa) uvijek raste naopako (okrenuto je dolje). ||29||

Njegovo pravo postojanje skriveno je u iluzornom apsolutu (Shabal Brahman). Ono što ga siječe jest mač nevezanosti (Asanga Shastra) kojeg je razotkrio Onaj koji jest, onaj čisti temelj bića. Trebate znati da on po svojoj naravi jest Svjetlo Znanja. ||30||

Taj Brahman je istina i temelj svega, dok je ovaj svijet poput lažnog sna. Pošto nema izvjesnog ni početka ni kraja, kako onda to nešto može postojati u sredini? ||31|| (Napomena: u izvornom tekstu stih 32. nedostaje)

Ako netko u srcu osjeti želju za ostvarenjem (Brahmana), on se treba predati Svecima. Onda treba poslušati sve što oni kažu i potpuno se odmaknuti od pogrešnog rasuđivanja (kutarka). ||33||

Treba zavezati i suzbiti svoj um, odbaciti vlastiti ograničeni intelekt, postati potpuno nenavezan te skrenuti pogled ravno na Guruova stopala! || 34||

Treba ukloniti lažna rasuđivanja ili će ona izazvati sukob na tom putu. Uživajte u mudrosti Gurua gazivši ego svojim nogama, jer samo se tada može stići na drugu obalu. ||35||

O ovome, slušajte jednu slatku priču koju je Baba sam ispripovjedio. Ispijajući nektar guruovih riječi doživjet ćete beskrajnu radost. ||36||

Jednom smo nas četvorica prijatelja čitali svete knjige, shastre i purane te smo počeli raspravljati o prirodi Brahmana vjerujući da smo veoma obdareni znanjem. ||37||

Uddhared atmanatmanam (čovjek se mora sam uzdići kroz svoje djelovanje) – to je izreka iz Gite. Apsolutno oslanjanje na druge nije prikladno. Tako je započeo jedan od nas. ||38||

Drugi je odgovorio: 'Onaj tko vlada vlastitim umom je istinski blagoslovljen. Um treba biti slobodan od stalnih sumnji i odluka. Osim nas samih (našeg vlastitog jastva), ništa na svijetu zapravo i ne postoji.' ||39||

Treći je govorio: 'Sve što je prolazno (anitya) prolazi kroz razne modifikacije (vikara), dok je nepromjenjivo samo ono što je stalno (nitya) i besprijekorno (nirvikara). Stoga trebamo stalno vježbati propitivanje o onome što je neprestano i onome što je prolazno.' ||40||

Četvrti, kojemu se nije sviđalo knjiško znanje, predložio je: 'Trebamo prihvatiti put pravilnog djelovanja. Prepustimo tijelo, govor, životnu silu i sve što imamo – do kraja se predajmo guruovim stopalima.' ||41||

'Guru je Vrhovni Bog; On ispunjava cijeli svemir, i unutra i vani. Za takvo nepokolebljivo uvjerenje potrebna je beskrajna vjera.' ||42||

'Osoba koja ne razumije spise, a oslanja se samo na logiku i propitivanje ne može postići prosvjetljenje (spoznaju) čak ni u snu. Treba biti iskreni bhakta (štovatelj).' ||43||

Tako smo nas četvorica mudrih i učenih ljudi krenuli tražiti istinu. Željeli smo je spoznati pomoću vlastitog uma, potpuno slobodni i bez ičije pomoći. ||44||

Iako su nas sva četvorica bila jednako željna toga, dok smo lutali slobodno kroz šumu, na putu smo sreli jednog pripadnika plemena Vanjari. Upitao nas je: ||45||

'Vrućina je jako jaka. Gdje ste krenuli i zašto?' Odgovorili smo mu: 'Lutamo kroz nepregledne šume.' ||46||

'Što zapravo tražite u ovim šumama?' - upitao je Vanjari. Mi mu odgovorismo: 'Tražimo nešto tajno (Brahmana), što se ne može objasniti ni otkriti riječima.' ||47||

Vidjevši naše besciljno lutanje, Vanjari se rastužio te reče: 'Ova šuma je jako opasna, a vi ne znate put. Ne biste trebali tumarati onako kako vam se prohtije. ||48||

Kada šetate po ovim šumama i ravnicama, trebali biste povesti nekog vodiča sa sobom. U podne i usred ove žege, zašto ulažete ovakav trud i napinjete se bez razloga?' ||49||

'Ne trebate mi otkriti svoju tajnu, samo sjednite i pojedite kruha (bhakri). Popijte malo vode i nakon toga krenite. Budite malo strpljivi.' ||50||

Unatoč tome što nas je sažalio, mi smo nastavili. Odbili smo njegov zahtjev, jer iako smo putovali, umor nas je preplavio. ||51||

Svi smo bili izuzetno pametni i smatrali smo da nam ne treba nitko te da ćemo vlastiti put otkriti sami. Čemu bi nam uopće trebao vodič? Bili smo prilično oholi. ||52||

Šuma je bila beskrajna i ogromna, prepuna visokog i snažnog drveća. U

njoj sunčeva svjetlost nije uspjela probiti tlo. Kako smo uopće tamo mogli putovati? ||53||

Izgubili smo put i lutali posvuda, a nismo našli rješenje. Oslanjajući se na sudbinu, zastali smo na istom mjestu na kojem smo se i izgubili. ||54||

Isti onaj Vanjari ponovno je naišao. Reče on nama: 'Izgleda da ste zalutali. Vaša je pamet bila beskorisna. ||55||

Bilo to malo ili veliko, put zahtijeva ruku koja vodi. Gladom se ne može pronaći izlaz, a razmišljanja ovdje nemaju svrhe. ||56||

Bez da je Bog unaprijed isplanirao za nas, ne možemo očekivati ni susret na putovanju. Zato ne odbijajte ponuđenu hranu, nemojte odgurivati već postavljen tanjur.' ||57||

'Kada vam netko ponudi komad kruha i kaže: 'Uzmite i jedite,' njegove biste riječi trebali prihvatiti kao izuzetno sretan predznak. To će osigurati da se vaši poslovi odvijaju bez poteškoća.' ||58||

'Za sada možete pojesti malo i u srcu imati strpljenja.' Ali ni tada, ovi se mladići nisu htjeli smiriti i slušati. Zaputili su se naprijed bez hrane i pića. ||59||

'Bez pronalaska onoga što tražimo, nećemo konzumirati hranu.' Budući da su to izgovorili zbog vlastite oholosti, pogledajte kako su nastradali: ||60||

'Ja sam postao užasno gladan. Zbog strašne žeđi počeo mi se sušiti vrat (osušen je poput kosti). Vanjarijeva ljubav, premda se nismo ni poznavali, bila je iznimno neobična, a ja sam je počeo doživljavati čudesnom.' ||61||

'Svi ostali bili su intelektualci i obrazovani ljudi, a srce im je postalo tvrdo i potpuno bez ljubavi. Iako bogati, nisu bili voljni čak ni gladnoj vrani dati komadić hrane.' ||62||

'A s druge strane, ovaj neobrazovani i neuki Vanjari iz niže kaste izrekao je te slatke riječi s izuzetno velikom ljubavlju: "Molim te, uzmi i pojedi ovog povrća i kruha." ' ||63||

'Ljubav koju čovjek ne pokazuje iz neke koristi - to u potpunosti posjeduje najmudriji čovjek. Prikazivanje neizmjerne brige – to mi se doimalo kao najviše postignuće mudrosti i učenja.' ||64||

'Zato sam je prihvatio s najvećim poštovanjem. Kada sam pojeo samo četvrtinu onoga što mi je Vanjari dao i kada sam popio malo vode, pogledajte kako se veliko čudo dogodilo.' ||65||

Gospodin Guru se iznenada pojavio. Upitao je: 'Zašto raspravljate?' Zatim smo mu detaljno ispričali kako su se stvari odvijale i što nam se dogodilo. ||66||

On reče: 'Kreni sa mnom, pa ću ja odmah pronaći to što tražiš. Ali samo onaj tko slijedi svaku moju riječ može i ostvariti cilj.' ||67||

Oni se nisu složili, ali sam ja Njegovu izreku prihvatio s poštovanjem (kao vijenac). Zbog toga, svi su ostali krenuli drugim smjerom, a moj me Guru sa sobom uzeo. ||68||

Odveo me na jedan bunar, privezao konopac za moje noge. Držeći me s glavom okrenutom dolje prema vodi (a sa stopalima iznad nje) - tako me objesio niz taj bunar. ||69||

S rukama koje se nisu mogle dočepati vode, te s vodom koja mi se nije mogla napiti, visio sam tako lebdeći niz bunar jer me on osobno tako postavio. ||70||

Gore na ivici stajalo je jedno drvo - na nj je jednostavno privezao konopac te ga je sigurno stegnuo. Nakon toga On je otišao s tog mjesta, a da ja to i ne opazim. ||71||

Kada je proteklo desetak, petnaestak sati, iznenada On se ponovno vratio, hitro me oslobodio i upitao: 'Jesi li dobro?' ||72||

Ja sam tada odgovorio Gospodaru Guruu: 'Moje srce pliva u radosti, bio je to ogroman komad sreće – kako ja to tebi mogu riječima objasniti?' ||73||

Kada je moj Gospodar Guru to sve poslušao, postao je silno veseo! Ruku je pažljivo postavio na moje tijelo i privio me sasvim blizu! ||74||

Nisam mogao obuzdati suze! Poput ptice koja obujmi svoja mlada nježnim krilima kako bi im iskazala ogromnu ljubav – moj Guru sa mnom postupio upravo onako kako je trebao, s toliko puno emocija i ljubavi i zatim me zaputio do Njegove kuće kako bi učio. ||75||

Ta 'škola' – s mojim Guruom bila je jako dobra! Sve prijašnje naklonosti bile su uništene. Vezanost za prošlost (osjećaji strasti za lažnim, kao i naklonosti prema iluziji, rođenju i obiteljskim relacijama) - potpuno se srušila, jer dobio sam bez napora tu apsolutnu slobodu – ja sam slobodan i otpušten! ||76||

Te samim tim prekinuti su i svaki utjecaji prošlih okova iluzije i karmi te zapreke (i prepreke). Doista, moj mi se Gospodar preobrazio pa bih u Njegovoj odvojenoj glavi postavio Njegovo lice unutar mojih misli... ||77||

"Da Onaj Koji Se Ne Osvaja Sam (Brahman/Guru) Nema odraza u mojoj viziji – Oči u glavi bi mogle ispasti bez ikakve smisla kao hrpa propadajućeg mesnog tkiva ili čak još mračnije i puno gore od istinski rođenog slijepog čovjeka - tako je ta 'škola' (Njegova nastava/prostor) za mene ostvarila takve uvjete." ||78||

Tko god digne obje noge iz takve jedne čudesne akademije, naprosto je pravi gubitnik - u potpunosti prevarena žrtva za vlastitu sudbinu... Svi (moj dom, kuća, kao otac, majka - svi i sva) sada samo postaju taj Sam moj Voljeni Kralj, moj Gospodar!" ||79||

Oduzimanje obzira ili interesa prema osjetilima (sva izuzev pamćenja - manas), povlačeći tako i vid dalje s njihove usmjerenosti – sve se svelo oko jedne iste točke vizije te postala u potpunosti zadubljena tek jedino zbog koncentracije samo u tom jednom 'pogledu'." ||80||

Mislio sam s pozornošću, na svaki mogući detalj mojeg Majstora te je Njegova Prikaza u meni bivala potpuno urezana! Nisam tražio više niti jednoga kao svoga. Ovo mi je bio najvažniji (fokus/pozornost – *Ananya avadhan*). ||81||

Prepuštajući cjelinu mojega sjećanja dubokoj misli Njemu – napokon se srušila (smrznula i usporila/onesposobila) spoznajna volja i želja, dok, nakraju - ja ostajem praznih ustiju pokloren na jednoj nepomičnoj šutnji... ||82||

U protivnom se Gospodarevo 'učenje' neće moći dobiti u potpunosti ili uopće izvući 'dobri nauk/mudre poduke'. Čineći sve kako nas ne bi omela 'svjetina', a uz sve žrtvovano (pa gubi se cijeli ušteđeni budžet/financijski iznos)... ostaje poslije razočarenja. ||83||

Kad pričanje i prekomjerno hvalisanje duhovnih znanja bez pravog povoda iskazuju blistav sjaj neke pretpostavljene/nadređene dobrodušnosti - onoga kojega nahrane (izlijeće 'kapi od prašine' od dvoličnosti/samovolje) kakvog dobrog nauka takav učitelj njemu nosi na koncu? ||84||

Čini se čista srca kad on izgleda onako 'odjeven' – na čisto, kao svet i pravovjeran od izvana, izuzetno bez ikakvog pravog temelja - lažno obećavajući nadu - poduka je sasvim promašena ("nema ploda"). ||85||

Nadalje, mjesta izgovaranja i znanstvene rječite prepirke, s tobožnjim razlozima s mudrosti i izvan - duhovnih shvaćanja - kako će takav majstor samome od sebe svojim pohvalama moći utjecati u duhovni uspjeh za Njegovoga vlastitog učenika? ||86||

Za učenike to tada nije korisno a majstorovo shvaćanje se naprosto pokazuje bespotrebnim - Njegovom vlastitom lažnom majstorstvu u tome ne dolazi nijedna namjera, a brbljanje i isprazna pamet je bezuspješna... || 87||

Dobro! Takav on sam je darivatelj tog nepreglednoga (neotkrivenoga/ blagotvornog) saznanja, od Njega. Ni na što u stvari, o Njegovim temeljima nije mi trebalo tražiti pojašnjenje kako razumjeti bit ili tražiti rješenje. ||88||

U potpunosti (tajanstveni temelji te mudrosti), objelodanili bi mu sve sasvim u cijelosti bez dodatnih posezanja (za spoznajama). Bez truda i uz potpunog oslonca Njegovog dobročinstva ili naklonosti učinivši taj napredak bržim nego zaustavivši pretraživanje te tako riješeno samo. ||89||

Tog trena - objesili bi me glavu na dolje za uže uz pete; a Gospodar mi ispunjuje sve bez previše čekanja... S koliko bi samog blaženstva napustio razumjeti te prave potencijale Gospodina... ||90||

Majstor izokrene sve znakove ili propise 'naopako', no upravo ovo razumijevanje je to proživljeno samo u stvarnosti ili po iskustvu. Potreba tog predanog osjećaja jest u samoj potvrdi te točnosti; uz jedno oružje, Guruove milosti. ||91||

"Obredni zakon zahtjeva zabrane za obične radnike (zbog pravila ponašanja - nitya karma i zabrane/na-niskost), osjećaje 'vlastitog sveznanja' obogaćenih intelektualaca, (taština osjećaja, ili moći) zbog samog joga stjecanja - samo zamagljuju ili umaraju... Dok god istina i postojanje vjerodostojnih vjerovanja ne postoje, bez potonjeg – nema u ovome baš puno mogućnosti... ||92||

Sa zatvorenim, slijepim očima učenih (zbog moći koje stiču/taštine koje imaju - postaju kipovi hvalisavca u svojim taštinama). Znanjem - ti učitelji mudraci kada bježe za onima a ne sa svima - nisu udruženi ili usmjereni

zajedno s ovakvima (tj. sa sobom)..." ||93||

Intelektualac, pak odgovara - "S izuzećem (mene) - i zar mi od svih 'tko', bi iole mogao igdje predstavljati 'Boga'! Sama (Moja/Jezgra moje spoznajne inteligencije!) prisutnost - je sama puna spoznaje same i moje sve-savršenstvo (Chidghan). ||94||

Pravi bhakta s osjećajem poštovanja se nimalo samohvalno ne ponaša ni postavlja nad tu razinu. Dušom, bogatstvom (sa svim srcem)... on stvara usku povezanost sa onime s Kojim Se Kune kao svojim Vladarom a sam svu odgovornost preda upravo svom Vladaru. ||95||

To moje "izvršno djelo/odluka"; moć koju odrazim iz tih izvrsnih osobina mojih mogućnosti (što odiše kao čista sposobnost); sve je taj osjećaj intelekta; to se nikada kod bhakte ne uzima u obzir! ||96||

Ono stvoreno kako ispadne On postigne; jedino je on onaj (Sami Vladar! / Bog), jedino spusti kao i on jedino i povisuje; Njegovo samo On sam (Sama Ta Moć), taj Stvoritelj za bitak (jedino On koji upravlja i tvori sva). ||97||

Sam stvorivši Njemu taj 'teret' postignutog i ostvarenja a svome Učitelju položi – prepuštajući sebi jednu savršenu duboku poniznost i nedužnost na sebe! Za ustrajnog (istinskog/upornog) bhaktu svaki djelić mu uvijek ovise u potpunosti s Njegovim samim (božjim/gospodarevom rukom)... i za onog u Njemu ne postoji vlastita snaga 'kontrole', niti bilo koja ta 'osobnost'... ||98||

Dobro, oni svi (od nas Četvorice mudrijaša) su stalno žudjeli ili stalno 'tragali za tim' 'nekim (zagonetnim)...' - tu zasad neka se završi i ostanem šutljiv, na ovom - ipak ovo znanstveno 'usmjereno poučavanje' trebaju svi ostali saslušati." ||99||

Svi ti strogi ritualisti (Karmat) i veliki učenjaci (Ghanapathi) u sebi nose oholost zbog svog znanja. Baveći se pukim naklapanjem i praznim

riječima, pokušavaju dosegnuti Boga. ||100||

Oslanjajući se isključivo na snagu vlastitog znanja, raspravljaju o tome gdje Bog prebiva, kako djeluje i kojim Ga se logičkim putem može dosegnuti. ||101||

Među probuđenima, Šri Sai je jedinstven – On je utjelovljenje nevezanosti i mudrosti, sam Vrhovni Brahman. Zašto se onda oni i dalje drže svog neznanja? ||102||

Slušatelji bi mogli posumnjati: ako je Sai moćni spasitelj svojih bhakta, zašto bi Sebe doveo u tako naizgled podređen položaj? ||103||

Iako je i sam bio Avatar, smatrao je onog Vanjarija (iz prethodne priče) dostojnim poštovanja, prihvatio je njegovu hranu kao samog Brahmana i pjevao o njegovoj veličini. ||104||

Isto tako, onaj tko Ga ne poštuje, pogledajte kakav gubitak trpi! Ovo je priča mudrih: nitko ne može postići pravo znanje bez Gurua. ||105||

Bez vodstva majke, oca i učitelja (Ačarye), nemoguće je istinski spoznati Dharmu. Čak i uz njih, sve ovisi o proučavanju, a bez primjene u praksi, sve je uzaludno. ||106||

Tek kada čovjek primi njihov blagoslov, on doista postaje dijete svoje majke, dijete svog oca i učenik svog učitelja – to je poznata izreka svetih spisa (Šrutija). ||107||

Sklad s ovim trojstvom, ili pak prinošenje žrtvi, proučavanje spisa i davanje milostinje – to su uzvišena sredstva za prelazak oceana rođenja i smrti. ||108||

Sve su to sredstva za pročišćenje uma. Bez njih, novčić spoznaje Vlastitog Jastva ne dolazi u ruke, a život je proživljen uzalud. ||109||

Tako duboka priroda Duše (Atmana), koju tijelo, osjetila, um i intelekt ne mogu dokučiti, može se spoznati samo kroz Guruovu milost. ||110||

Tamo gdje i "izravna percepcija" i "logičko zaključivanje" zakazuju kao dokazi, tko vam drugi osim Gurua može pokazati istinu tako jasno, poput ploda amle na dlanu vaše ruke? ||111||

Kroz trud se mogu postići prva tri cilja ljudskog života (Dharma, Artha, Kama). Ali za onaj četvrti i najviši cilj (Oslobođenje), bez Gurua je svaki trud potpuno uzaludan. ||112||

Na dvor ovog Sveca iz Shirdija dolaze čak i astrolozi kako bi mu iskazali poštovanje, oni koji proriču sudbine ljudima, kako velikima tako i malima. ||113||

Kraljevi, prinčevi, askete, oni koji uživaju u bogatstvu i obilju žita, strastveni i ravnodušni – svi žude za Njegovim daršanom. ||114||

Oni koji ponavljaju mantre, vrše pokore, drže zavjete, sannyasiji (redovnici), hodočasnici, pjevači i plesači sa svojim trupama – svi dolaze u Shirdi na daršan. ||115||

Čak i odbačeni siromasi dolaze i klanjaju se na Saijevom dvoru govoreći: "On jedini je naš istinski Otac i Majka, On će nas osloboditi kruga rađanja i umiranja." ||116||

Pogledajte onog asketu (Jangama) sa Shiva lingamom oko vrata, lica premazanog pepelom, koji traži samo milostinju u obliku obične hrane! ||117||

Manubhavi, žongleri, Gondhaliji koji u zanosu izvode svoje plesove, tražeći milostinju božice Bhavani – svi oni gaje neizmjernu ljubav prema Babi. ||118||

Slijepi, hromi, Nath jogiji, askete, Nanakpanthiji, pjevači – svi oni s velikom ljubavlju hrle na duhovnu tržnicu moćnog Saija. ||119||

Bubnjari, svirači, siromasi, pa čak i akrobati, dolaze izvoditi svoje vještine. I baš u pravo vrijeme, onaj puni ljubavi Vanjari također je stigao onamo. ||120||

Blagoslovljen, blagoslovljen neka je Saijev lik! Pravo utjelovljenje nevezanosti, slobodan od želja za osjetilnim objektima, nesebičan – neusporedivi objekt ljubavi Svojih bhakta! ||121||

No, vratimo se sada na prethodnu misao. Držeći se niti glavne priče, započnimo naraciju; molim slušatelje za pažnju. ||122||

Baba nikada nije postio, niti je ikome drugome dopuštao da posti. Um gladnog čovjeka nije spokojan, pa kako onda on može dosegnuti najvišu duhovnu istinu? ||123||

Bog se ne može pronaći na prazan želudac; prvo treba zadovoljiti dušu. Ispričat ću slušateljima još jednu priču koja ilustrira ovu pouku. ||124||

Kada čovjek gladuje usred poslijepodneva, pa mu se čini da se zemlja pod njim okreće, u umu se prirodno rađa spoznaja da je "Hrana Bog". ||125||

To je iznimno teško vrijeme; bez zalogaja hrane u ustima, jadna osjetila potpuno zaboravljaju svoje prirodne funkcije. ||126||

Bez vlage koju hrana donosi u želudac, kojim će očima čovjek vidjeti Boga? Kojim će glasom pjevati o Njegovoj slavi, i kojim će ušima slušati o Njemu? ||127||

Ukratko, samo kada sva osjetila imaju snagu, moguća je stvarna pobožnost prema Bogu. Ako zbog nedostatka hrane postanu slaba, nema napretka na duhovnom putu. ||128||

Ni prejedanje nije korisno. Umjerena prehrana donosi istinsku ugodu. Ekstreman post je opasan i neprestano donosi patnju. ||129||

Jednom je jedna gospođa došla u Shirdi noseći pismo za Kelkara, u želji da primi Saijev daršan, s ogromnom radošću u srcu. ||130||

Ova je gospođa čvrsto u srcu odlučila da će sjediti pred stopalima Maharadža i postiti tri dana. No, ta je odluka ostala samo njena pustolovna zamisao. ||131||

Prema Babinoj svakodnevnoj praksi, onaj tko traga za duhovnom istinom prvo treba "privezati kruh za struk" (najesti se). Odluka ove gospođe bila je potpuno suprotna tome. ||132||

Ako u srcu želiš pronaći Boga, prvo pojedi komad kruha. Bez toga, kako duša može biti zadovoljna i kako može razumjeti Boga? ||133||

Pronaći Boga na prazan želudac nemoguće je čak i do samog kraja svijeta. Postovi i slična mučenja tijela kod Saija nisu prolazili. ||134||

Sveznajući Maharadž znao je za ovo još prethodnog dana. Već je bio razgovarao o tome s Dadom Kelkarom. ||135||

Baba mu je rekao: "Sada, tijekom ovog praznika Shimga (Holi), hoće li moja djeca ostati gladna? Kako da im dopustim da budu gladni? Čemu ja onda uopće ovdje služim?" ||136||

Tek što su ove riječi izašle iz Babinih usta, sljedećeg se dana ova gospođa pojavila u Shirdiju. ||137||

Prezivala se Gokhale. U glavi je skovala onaj svoj plan. Svoje je stvari ostavila u Dadinoj kući i predala mu pismo. ||138||

Kanitkar Kashibai joj je dala to pismo zbog obiteljskih veza, moleći Dadu

da joj pomogne oko smještaja i organizira daršan kod Sai Babe. ||139||

Čim je gospođa stigla u Shirdi, odmah je otišla na daršan kod Babe. Primila je daršan, sjela na trenutak, a onda je odmah uslijedila poduka. ||140||

Sainath poznaje svačije unutarnje misli. Ne postoji ništa na cijeloj zemaljskoj kugli što Njemu nije poznato. ||141||

Rekao je: "Hrana i onaj koji jede hranu – oboje su oblici Vishnua. Čemu onda post, pokora i izgladnjivanje? Čemu taj besmisleni napor?" ||142||

"Kakva je potreba da ti postiš i mučiš tijelo?" Baba joj je osobno izgovorio ove riječi. ||143||

"Idi u kuću Dada Bhata, s veseljem ispeci slatke pogače (puran poli), nahrani njegovu djecu, a onda i sama jedi dok se ne zasitiš!" ||144||

Bilo je to pravo čudo – baš je bio praznik Shimga, vrijeme njenog dolaska bilo je nevjerojatno precizno, a Dadina obitelj upravo je tada bila u stanju obredne nečistoće (nisu smjeli kuhati). ||145||

Njena želja za postom istopila se poput mjehura, a na nju je došao red da kuha. S ogromnom je ljubavlju poslušala Babinu zapovijed. ||146||

Poklonivši se Babinim stopalima, otišla je u Dadinu kuću, skuhala obrok s puran polijem, poslužila sve ukućane, a potom i sama jela. ||147||

Kakva predivna priča i kakvo duboko skriveno značenje! Tko god ostane ovako čvrst u Guruovim riječima, neće dugo čekati na svoje oslobođenje. ||148||

Šri Sai Samartha se prisjetio još jedne slične priče. Ispričao ju je s ljubavlju svim bhaktama; molim slušatelje da je s poštovanjem poslušaju. ||149||

Onaj tko u srcu žudi za duhovnošću, mora uložiti trud. Mora čvrsto učiti, vježbati i imati barem malo hrabrosti. ||150||

Ovaj nektar dobrih priča treba piti svaki dan za vlastitu dobrobit, poput svete vode s Njegovih stopala. Poniznošću pred svečevim stopalima, srce postaje čisto. ||151||

(Baba započinje priču): "Jednom, dok sam još bio mlad, zavezao sam komad tkanine oko struka i krenuo s namjerom da pronađem posao kako bih se prehranio." ||152||

"Hodajući tako, stigao sam u selo Beed i ondje se odmorio. Putevi mog Fakira (Boga) su potpuno drugačiji; u srcu sam osjetio neizmjernu radost." ||153||

"Tamo sam dobio posao vezilje (izrada ukrasa sa zari koncem). Radio sam neumorno. Sav moj trud urodio je plodom – pogledajte samo moć Fakira!" ||154||

"Četiri pametna i poznata momka koja su se zaposlila prije mene, također su obavljala isti posao, a učinak se mjerio u to vrijeme." ||155||

"Jedan je napravio posao vrijedan pedeset rupija, drugi sto, treći sto i pedeset, ali moj je rad vrijedio dvostruko više od svih njih." ||156||

"Vidjevši moju vještinu, majstor se silno obradovao u srcu. Odao mi je veliko priznanje na mnogo načina i pokazao mi ogromnu ljubav." ||157||

"Poklonio mi je krasnu odjeću – turban za glavu i šal za tijelo. Ali ja sam to samo smotao i spremio, točno onako kako mi je i dano." ||158||

"Ono što jedan čovjek daje drugome nikada nije dovoljno. Koliko god netko davao, uvijek će nedostajati. Ali kada moj Vladar (Bog) daje, to se ne može iscrpiti ni do kraja svijeta." ||159||

"Dar mog Vladara je jedinstven. Kako se s njim išta drugo može mjeriti? Ono što je bezgranično ne može biti ukrašeno nečim ograničenim." ||160||

"Moj Vladar kaže: 'Uzmi, uzmi!', dok meni svi ostali govore: 'Daj, daj!'. Nitko ne obraća pažnju na moje riječi, niti jedan čovjek me ne sluša kako treba." ||161||

"Riznica se prelijeva, ali nitko ne donosi kola da je odveze. Iako im govorim da kopaju, nitko ne kopa; nitko se ne želi potruditi." ||162||

"Ja kažem: iskopajte ovo bogatstvo i odvezite ga u kolima. Čovjek bi trebao biti pravi sin svoje majke; samo tako može napuniti vlastito skladište." ||163||

"Inače, kakva nas sudbina čeka? Prah će se pretvoriti u prah, vjetar će se stopiti s vjetrom, a ovakva prilika više nikada neće doći." ||164||

"Bilo kako bilo, načini mog Fakira, igra mog Boga, riznica mog Vladara – to je nešto potpuno drugačije i jedinstveno." ||165||

"I ja ponekad nekamo odem i sjednem na neko mjesto. Ali ova se duša upliće u iluziju (Mayu) i prima neizbježne udarce." ||166||

"Maya je vrlo teška; ona me učinila slabim i jadnim. Danju i noću razmišljam i brinem za svoje ljude." ||167||

"'Kako tko sije, tako će i žnjeti.' Onaj tko u srcu zadrži ove moje riječi, postići će neprocjenjivu sreću." ||168||

Hemad pronalazi utočište u Saiju. Ovo Njegovo pripovijedanje je jedinstveno. Kada sam Sai pripovijeda priču, moje "ja" (ego) postaje sasvim blijedo i beznačajno. ||169||

On je taj koji pripovijeda ovu priču, On je čita, On je sluša. On je pisac, On

je onaj koji me potiče na pisanje, a On je i onaj koji otkriva njeno značenje. ||170||

Sai se sam očituje kroz ovu priču, On je ljepota ove priče. On je i slušatelj i govornik, i On je onaj koji uživa u vlastitom blaženstvu. ||171||

Što se onda tek može reći o slatkoći slušanja ovoga! Zar je ovo malo duhovno bogatstvo? Sretni su oni bhakte koji prolaze kroz ovaj niz radosti i kušaju čisto blaženstvo. ||172||

Sada, suština sljedećeg poglavlja: neizmjerna slava Saijeve Udi (svetog pepela). O plemeniti slušatelji, širim svoj skut pred vama; molim vas, poslušajte s poštovanjem. ||173||

Hemad govori s velikom poniznošću. Šri Sai Samartha je pokazao svoju milost. On je sam učinio da Njegova istinita životna priča (Satčarita) bude ispričana – priča prepuna nektara i čuda. ||174||

Neka je blagoslovljeno! Inspirirano svecima i dobrim ljudima, sastavio bhakta Hemadpant. U Šri Sai Samartha Satčariti, ovim završava trideset i drugo poglavlje pod nazivom "Opis Guruove slave".

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguruu Sainathu || Neka bude sve dobro ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || 33 poglavlje ||

Poklon Shri Ganeshi, poklon Shri Saraswati, poklon Shri Guruima, poklon božanstvu zaštitniku obitelji, poklon Shri Siti i Ramachandri, poklon Shri Sadguru Sainathu.

1 Sada se poklonimo Svecima i dobrim ljudima. Kad nas oni pogledaju očima punim suosjećanja, planine naših grijeha odmah izgore u pepeo, a nečistoće doba Kali bave se istog časa.

2 Njihova dobročinstva prema nama tolika su da im se ne možemo odužiti ni kroz brojne živote. Njihove jednostavne riječi pune su dobrih savjeta, daruju neizmjernu, neprolaznu radost.

3 Oni ne znaju za razliku između "mojeg" i "tuđeg". Olujni valovi svjetovnog postojanja, zamagljeni osjećajima razdvojenosti, nikada ne dotiču njihove umove.

4 U prethodnom poglavlju slušali ste ponešto o veličini i slavi Gurua. Sada, o slušatelji, poslušajte o neizmjernoj moći Njegove Udi (svetog pepela).

5 (Baba je) neprestano skupljao novac od sljedbenika kao Dakshinu, a zatim ga dijelio kao milostinju siromasima i potrebitima. Od ostatka novca kupovao je svežnjeve drva i gomilao ga.

6 Ta suha drva prinosio je na svetu vatru (Dhuni) ispred sebe. Tako se stvarala golema količina pepela (Udi) koji je rado davao Svojim bhaktama.

7 Postojao je običaj da se prilikom povratka iz Shirdija kući od Babe traži dopuštenje za odlazak, a On bi tada davao Udi. To su znali svi sljedbenici.

8 Zapravo, ako bi Baba rekao: "Uzmi Udi i idi", to se smatralo Njegovim

istinskim dopuštenjem za odlazak. Tada bi sljedbenici s velikom radošću kretali kući.

9 S druge strane, dok su sljedbenici boravili u Shirdiju, Baba nikome nije davao Udi tijekom podneva ili u rano jutro; vraćao bi ih praznih ruku.

10 To je bila svakodnevna rutina. Ali koja je bila stvarna svrha te Udi? Zašto je vatra (Dhuni) neprestano gorjela u džamiji? Zašto je taj proces trajao svakodnevno?

11 Kakvu nam je misao Baba želio prenijeti darivanjem ovog svetog pepela? Svi vidljivi objekti u ovom svemiru na kraju će se pretvoriti u pepeo - neka vam to čvrsto ostane urezano u pamćenju.

12 I ovo tijelo sastavljeno je od "drva" pet elemenata, namijenjeno doživljavanju rezultata prošlih djela. Kada ti rezultati isteknu, tijelo će bezživotno pasti i jasno se pretvoriti u pepeo.

13 "Svi vi, kao i ja, doživjet ćemo istu sudbinu; želim da vas uvijek podsjetim na to. Zato vam danju i noću dajem ovaj Udi (kako biste ostali budni)."

14 Cijeli ovaj svemir samo je manifestacija Božanske iluzije (Maye). Samo je Brahman (Vrhovna Stvarnost) istinit, dok je svijet lažan. Ovaj Udi pouzdani je znak te istine – neka to svatko čvrsto usvoji.

15 Ovdje nitko ne pripada nikome. Tko zapravo pripada ženi, sinu, ujaku ili nećaku? Došli smo na ovaj svijet goli i goli ćemo ga napustiti. Ovaj Udi stalno nas podsjeća na tu istinu.

16 Primjenom ovog Udi, izliječuju se sve bolesti - i fizičke i psihičke. Ipak, duboko duhovno značenje Udi leži u tome što ulijeva duhovnu mudrost i oslobađa od vezanosti.

17 Plaćanje Dakshine (priloga) potiče onu vrstu nesebičnog djelovanja iz kojeg se rađa oslobođenje od želja (Vairagya). Postupno, to će nam otkriti znakove istinskog povlačenja iz svjetovnih stvari i duhovne mudrosti.

18 Čak i ako čovjek postigne nevezanost, ako to nije popraćeno duhovnom mudrošću (sposobnošću razlikovanja Istine od iluzije), to će se s vremenom pretvoriti u "pepeo" (izgubiti smisao). Stoga bismo trebali duboko poštovati ovaj Udi.

19 Ovaj pepeo i Dakshina zapravo predstavljaju jedinstvo duhovne mudrosti i nevezanosti. Bez toga dvoje, vrlo je teško prijeći ocean svjetovnog postojanja i doći do druge obale.

20 Mnogi sljedbenici, i veliki i mali, dolazili su na daršan i klanjali se Babinim stopalima. Kad god bi kretali kući, Baba bi im uvijek dao Udi.

21 Ta vatra (Dhuni) neprestano je gorjela u džamiji, danju i noću. Kad god bi ispraćao sljedbenike, Baba bi im davao pune šake pepela iz nje.

22 Dajući im pepeo kao prasad (sveti dar), Baba bi ga svojim prstom nanio na njihova čela, a zatim bi im stavio ruku na glavu, želeći im sve najbolje.

23 Sveta vatra, sveti pepeo i Udi – to su tri riječi, ali znače istu stvar. Baba je bez prestanka, potpuno slobodno dijelio ovaj božanski dar.

24 Svjetovno postojanje je poput ovog pepela – to je jedna od poruka koju nosi Udi. Ovu misao svakog dana trebate imati na umu.

25 "Kao kap vode na listu lotosa, tako će i ovo prolazno tijelo na kraju nestati." Zato napustite svaki osjećaj pripadnosti i ponosa zbog njega – to je značenje Babinog davanja Udi.

26 Budite sigurni da je sav ovaj ogromni svemir poput hrpe pepela. Trebate o svijetu razmišljati kao o iluziji, a Vrhovnu Istinu pronaći u Udi.

27 Udi je samo prašina, ali on predstavlja krajnji cilj svih imena i oblika. U ovom svijetu sve su promjene samo verbalne igrarije; samo je "prašina" (osnova svega) na kraju prava istina.

28 Slušatelji su svjedočili kako Baba, preplavljen ljubavlju, ponekad i pjeva. Zato s pažnjom poslušajte kratku priču povezanu s pjevanjem i Udi.

29 "Ramate Ram, ayoji, ayoji, Udiya ki goniya layoji..." (Radosni Rama je došao, o, došao je i donio vreće Udi...). Kad god bi Ga obuzelo radosno raspoloženje, pun ushićenja i entuzijazma, pjevao bi ovaj stih vrlo slatkim glasom.

30 Ukratko, koliko je vreća Udi izbacila ova Babina vatra, nitko ne može izbrojati! Ova je Udi izuzetno blagotvorna i moćna.

31 Slušatelji, čuli ste skriveno značenje o podjeli Udi i njezinu duhovnu vrijednost. Ali sada vas zanima i njezina uloga u svakodnevnim brigama.

32 Udi ima i taj svojstvo. Da ga nema, kako bi njezina moć postala poznata? Sai je vrhunski vođa na duhovnom putu; On ispunjava svjetovne želje Svojih sljedbenika kako bi im otvorio vrata duhovnog rasta.

33 Priča o blagotvornom djelovanju Udi mogla bi se ispričati nebrojeno mnogo, ali ću ovdje ukratko spomenuti samo neke kako bi knjiga bila sažeta.

34 Jedan gospodin po imenu Narayan Motiram Jani, brahman iz zajednice Audichya, živio je sa svojom obitelji u Nashiku.

35 U Shirdiju su bila i dva Babina sljedbenika – Ramchandra i Vaman Modak. Narayanrao je bio sluga tih gorljivih sljedbenika.

36 Jednog dana, dok je Baba još bio u tijelu, Narayanrao je sa svojom majkom došao na Njegov daršan.

37 I prije nego što su prišli, Baba joj je već sam rekao: "Odsad on više ne mora raditi nikakvu tuđu službu i obaveze; naš se odnos u tom smislu završio."

38 "Dosta je bilo služenja; započnite vlastiti neovisan posao." Kasnije, nakon kraćeg vremena, Babina se milost zaista očitovala.

39 Riješio se posla ovisnog o drugima, a rad za sebe postao mu je draži. Pokrenuo je posao vođenja kuće za smještaj i ishranu (pansion) na vlastito ime.

40 Dao mu je ime Anandashram (Mjesto spokoja). Mnogo je uložio u to; ugled mu je svakim danom rastao i on je našao mir uma.

41 Vidjevši da se ispunilo ono što je Baba predvidio, njegova se vjera u Saija još više povećala. Ta je vjera prerasla u čvrstu predanost (bhakti), i njegovo mu je iskustvo pokazalo istinitost Babinih riječi.

42 Riječi koje je Sai izgovorio pokazale su se istinitima i priča o tome postala je poznata. Ljubav prema Saiju neprestano je rasla kroz Njegova čudesna djela.

43 Baba bi često govorio u prvom licu ("Ja"), ali to se odnosilo na Njegovo unutarnje božanstvo. Onaj tko bi Ga pažljivo promatrao, doživio bi to danju i noću.

44 Kako su se umnožavala takva iskustva, rasla je i ljubav sljedbenika prema Njemu. Slušajte sada o još jednom jedinstvenom pokazatelju takve predanosti.

45 Jednoga dana, Narayanraova prijatelja iznenada je ugrizao škorpion. Prolazio je kroz strašne bolove.

46 Babin Udi bio je vrlo koristan za ublažavanje bola od uboda. Međutim,

kad su ga počeli tražiti, nisu ga nigdje mogli naći.

47 Prijatelj nije mogao izdržati bol, a budući da nisu našli Udi, pogledao je sliku Babe i zamolio Ga za pomoć.

48 Ispod te iste slike pala je malo pepela od izgorjelog mirisnog štapića. Tog trenutka smatrao je da je to zapravo Udi.

49 Uzeo je mrvicu i stavio je na mjesto uboda. Usnama je ponavljao Babino ime i zahvaljujući njegovoj dubokoj vjeri, dogodilo se čudo.

50 Zvuči nevjerojatno! Čim je pepeo utrljan, bolovi su odmah nestali! Obojica su bili ispunjeni dubokom radošću.

51 Zapravo, onom tko je patio bio je primijenjen pepeo od mirisnog štapića, ali iskustvo je pokazalo da čak i obična prašina može imati istu moć kao Udi.

52 Iako je to samo prašina, zbog njene povezanosti s vjerom, kad netko pati od bolesti, može poslužiti umjesto Udi za liječenje drugih ljudi.

53 Jednom je kćer jednog sljedbenika dobila bubonsku kugu. Kada je otac saznao tu vijest nakon dolaska u drugi grad, silno se zabrinuo.

54 Njezin je otac živio u gradu Bandri, a djevojčica se nalazila na sasvim drugom mjestu. Otac nije imao ni trunke Udi; zato je poslao poruku Nanasahebu (Chandorkaru).

55 Molio je: "Molim te, moli Babu u moje ime i ublaži moju tjeskobu. Molim te, pošalji mi malo tog svetog Udi od Babe!"

56 Dok je čovjek koji je nosio poruku bio na putu, sreo je Nanu. On je baš tada putovao u Kalyan sa svojom obitelji.

57 Poruka je predana Nani dok su bili blizu željezničke stanice u gradu Thaneu. Nana kod sebe nije imao Udi, pa je uzeo malo zemlje (prašine) s puta.

58 Stojeći tamo na cesti, pomolio se moćnom Saiju i, moleći za milost, nanio malo te zemlje na glavu svoje supruge, a ostatak je s ljubavlju utrljao u kćerkino čelo.

59 S druge strane, sljedbenik je otišao i stigao u selo u kojem je bila djevojčica. Kad je čuo vijesti o kćeri, bio je presretan.

60 Djevojčica je bila bolesna tri dana i imala je jako visoku temperaturu. Udi je s Nanonim blagoslovom stavljen malo prije, i djevojčica je osjetila veliko olakšanje.

61 Kad su se osvrnuli na to, shvatili su da je točno u onom trenutku kada je Nana molio Saija, smatrajući običnu prašinu svetom Udi, počelo njezino ozdravljenje.

62 Nastavak priče o ovoj bolesti bit će ispričan detaljnije negdje drugdje, kad dođe pravo vrijeme. Ovo je samo jedna crtica o moći Udi.

63 Isti taj dragi Chandorkar, koji je bio iznimno posvećen vjeri, tada je služio kao sudac (Mamlatdar) u Jamneru. Osluškujte samo čudo koje je moćni Sai – čiji je jedini cilj dobrobit Njegovih bhakta – ondje izveo.

64 Slava ove Udi uistinu je neizmjerna. Poslušajte sada ovo čudo, dragi slušatelji; silno ćete se iznenaditi.

65 Nanina kći, čiji se porod približavao, trpjela je strašne trudove. Iz Jamnera su srčano prizivali moćnog Saija u pomoć.

66 Nitko u Shirdiju nije znao što se događa u Jamneru. No Baba, koji sve zna i posvuda je, ništa nije ostalo skriveno.

67 Shvaćajući tužnu situaciju u kojoj se nalazi Nana zbog Njegove povezanosti sa Svojim bhaktama, suosjećajni Sai odmah je počeo raditi na njezinu ublažavanju. Poslušajte što je učinio.

68 Pomislio je da joj treba poslati Udi. Baš u tom trenutku, jedan hodočasnik po imenu Gosavi Ramgirbuwa odlučio je vratiti se kući.

69 Njegovo je selo bilo u regiji Khandesh, pa se spremio i stigao u džamiju pokloniti se Babinim stopalima prije puta.

70 Dok je Baba bio u tijelu, nitko tko Ga je namjeravao vidjeti radi bilo kakvog posla ne bi mogao napustiti Shirdi bez dobivanja Njegova dopuštenja.

71 Bilo da se radilo o vjenčanju, ceremoniji svete vrpce (mounjibandhan) ili nekoj drugoj vrsti proslave, Njegovo odobrenje bilo je neophodno.

72 Vjerovali su da bez Njegovog konačnog dopuštenja, blagoslovljenog prasadom i svetim Udi, događaj ne bi prošao bez problema. To je bilo zajedničko uvjerenje svih Njih.

73 Sukladno tom pravilu sela, Ramgir je došao pokloniti se Babinim stopalima i zatražiti Njegov blagoslov prije puta.

74 Rekao je Babi: "Baba, vraćam se u svoje selo u regiji Khandesh. Daj Svojoj sluzi Udi i Svoj blagoslov; daj Svojoj sluzi dopuštenje da krene na put."

75 Onom kojeg je Baba s ljubavlju zvao Bapugir, Baba je odgovorio: "Idi sretno u svoje selo; ali odmori se malo na putu."

76 "Prvo idi u Jamner. Ondje potraži Naninu kuću. Raspitaj se kako su svi i tek onda nastavi put."

77 Madhavrau Deshpandeu (Shami), Baba je rekao: "Shama, prepiši ovu pjesmu na papir – Adkarovu Aarti (molitvu) i daj je ovom hodočasniku da je uruči Nani."

78 Potom je Gosaviju dao sveti Udi, nešto smotao u mali paketić koji je potom uručio te rekao da to odnese Nani.

79 Baba reče: "Odnesi ovaj paketić s Udi i Aarti pjesmu Nani. Raspitaj se o njemu, i tek onda pođi u svoje selo."

80 Baš kao što je "Aarti Dnyanraja" koju je spjevao Rama Janardanova (izražavala duboku pobožnost prema svecu Dnyaneshwaru), jednako je duboka i moćna ova "Aarti Sai Babi". Obje su iste razine.

81 Rama Janardan bio je Janardanov bhakta; Madhav Adkar bio je posvećen Babinim stopalima. Pjesma je prožeta dubokom milošću, pa svako moljenje koje ju izostavi djeluje nepotpuno.

82 I tako, ovo je bila Babina najomiljenija Aarti. Neka je slušatelji u potpunosti čuju. U nastavku ćete čuti kakve je blagoslove donijela Udi i Aarti koje je Baba poslao.

Aarti

O Sai Babo, mi izvodimo Tvoju Aarti; Ti jedini daruješ sreću i radost. Daj Svojoj djeci mjesto da se odmore pod prašinom Tvojih lotosovih stopala, utočište za Tvoje bhakte!

Spali želje srca (Anang); budi potpuno uronjen u Svoje istinsko Jastvo. Ti sičeš pred onima koji traže oslobođenje blagoslove u obliku Sriranga; blagoslove Sriranga, u Njegovom pravom obliku!

Baš kako svaki pojedinac osjeća prema Tebi u svom srcu, tako i dobiva iskustvo; O Samilosni, očituješ tu čudesnu moć Tvoje milosti!

Pukim ponavljanjem Tvojeg imena, razne tegobe materijalnog postojanja se otklanjaju. Tvoja su djela nezamisliva i moćna; Ti vodiš bespomoćne natrag na pravi put; Ti pružaš vodstvo bespomoćnima!

Ti si pravo Utjelovljenje Boga u doba Kali; Ti si Stvarnost (Brahman) sama manifestirana u fizičkom obliku; Ti si Gospod Dattatreya, onaj odjeven u samo nebo!

Jednom tjedno – svakog četvrtka – bhakte neprestano pristižu da Te vide na Tvome mjestu, O Gospode, i svaka je sjenka straha od materijalnog svijeta odagnana!

Samo služba i molitva pred prašinom Tvojih lotosovih stopala moje su jedino i istinsko bogatstvo! To je sve što sada od Tebe tražim; o Gospode svih Gospodova, Gospode svih Gospodova!

Bhakta (Chatak ptica) žudi za čistom vodom Tvoje vlastite milosti (da bi se ublažila žeđ za znanjem); O Madhavo, izlij Svoju milost i pazi na obećanje koje si dao; pazi na Svoje obećanje!

83 Vidjevši da ima samo dvije rupije kod sebe, Gosavi reče Babi: "Baba, s ovim se novcem ne mogu ni približiti Jamneru."

84 Na to Baba odgovori: "Ti samo mirno idi; svaka će ti pomoć biti pružena." Uz potpunu vjeru u Babine riječi, hodočasnik Gosavi krenuo je na put.

85 Slušajući Babinu zapovijed s dubokim poštovanjem i uzimajući k srcu Njegove blagoslove te posvećeni Udi, odmah je, usredotočen na svoj zadatak, krenuo naprijed.

86 Tada putovanje u Jamner nije bilo lako. Nije bilo vlaka, pa putovanje nije bilo udobno, i to ga je činilo jako zabrinutim.

87 Ušavši u vlak, sjeo je i odvezao se do grada Jalgaona; ali sav ostatak puta odatle morat će nastaviti pješice.

88 Prikupio je sav novac kako bi platio cijenu vlakovne karte, a preostalo mu je bilo jedva dva sitna novčića (chavali). S tim se morao uputiti dalje!

89 Kad se zabrinuti hodočasnik iskrcao na stanici u Jalgaonu i, predavši svoju kartu, izašao sa stanice, u daljini je ugledao jednog čuvara (peon).

90 Taj isti čuvar već je bio na putu, došavši pred same putnike, i počeo raspitivati se: "Pitam se tko je taj 'Bapugir iz Shirdija'; ispričajte mi o tome."

91 Shvativši po njegovu pitanju da je čovjek zaista došao po njega, Gosavi je istupio i rekao: "Ja sam taj o kojem pitate."

92 Taj je čovjek tada rekao: "Chandorkar (Nana) me poslao da vas dovedem. Brzo uđite u konjska kola (Tonga); promatrao sam put dok sam čekao da dođete."

93 Hodočasnik (Buwa) je bio iznimno sretan. Ako je Nana dobio Babinu poruku, samo zato su ova konjska kola poslana na vrijeme; i taj veliki strah zaista je bio otklonjen.

94 Čuvar je bio naočit čovjek, nosio je gustu bradu s velikim brkovima te vrlo urednu odjeću, a konjska su kola izgledala sjajno i uredno.

95 Koliko god kola bila krasna, toliko su i konji bili sjajni. Ali konji nikada ne bi zaostajali (budući da nisu bili unajmljeni). Trčali su punom brzinom mimo svih ostalih, jureći entuzijastično prema svom odredištu.

96 Usred noći (dvanaest ghatika, tj. noću), konji, vođeni silnom brzinom, stigli su do rječice pred zoru i tu su ih zaustavili.

97 Zatim, dok je vozač otpuštao zapregu kako bi napojio konje, rekao je:

"Sad ću doći nakratko. Pojedimo obrok s veseljem i užitkom!"

98 "Uzeo sam malo vode za put. Pojedimo neke poslastice iz vrča i komade slatkiša s prženim tijestom, a onda upregnimo konje i krenimo ponovno na put!"

99 S obzirom na to da su njegova brada i stil odijevanja bili muslimanski, čuvši njegov način govora, Gosavi je posumnjao: "Tko bi s njim jeo obrok (pojeo taj prasad)?"

100 Prijateljski, vozač mu je odgovorio: "Zašto si posumnjao u mene? Ja sam podrijetlom hinduist iz regije Garhwal. Zapravo dolazim iz kaste Rajputa."

101 "Sam Nana pripremio je te poslastice (grickalice) samo za tebe, stoga nemoj uopće sumnjati; jedi i uživaj u miru!"

102 Zbog ovakvog uvjeravanja, Gosavijevo povjerenje u njega bilo je utvrđeno. Obojica su potom s užitkom blagovali, a vozač je upregnuo konje na kola. Putovanje u zoru bilo je potpuno dovršeno.

103 Kako su kola prolazila ulicama grada i stigla do Naninog dvora, i dok su se konji opuštali na trenutak, Ramgirbuvino je srce bilo prepuno mira.

104 Hodočasnik je osjetio potrebu da se malo povuče sa strane, pa je izašao iz kola. Međutim, čim se vratio, ugledao je nevjerojatan prizor!

105 Nije bilo ni konjskih kola ni konja; štoviše, vozača nigdje na vidiku; niti ikoga tko ga poznaje. Područje je bilo potpuno prazno.

106 Hodočasnik se u čudu zapita: "Kakvo je ovo veliko čudo! Nakon što me doveo skroz dovde, gdje bi onda mogao nestati?"

107 Tada je odlučio otići do dvora te potražio gdje bi se sastao s Nanom, i

nakon što su mu javili, otišao je sresti se s njim.

108 Usput, dok se hodočasnik raspitivao, vrlo je lako pronašao Naninu adresu; i dok je sjeo na trijem njegovog ureda, Nana ga je ubrzo pozvao k sebi.

109 Nakon njihovog susreta, i kad su izvukli Babin Aarti i Udi, stao je pred Nanu i iznio mu cijelu tu priču.

110 Baš kao neko veliko čudo, tek što je stigao Babin sveti pepeo (Udi), tog je trenutka kćer u strašnim bolovima već bila na kraju snaga i trpjela najjače porođajne muke.

111 Za spasavanje te očajne situacije, baš su recitirali blagoslove i molili "Navachandi", kad iznenada hodočasnik ugleda tu situaciju prepun začuđenosti!

112 Kao kad vrlo gladan čovjek iznenada dobije gozbu (tali) ili onaj ptica žedan (Chakor ptica) primi ukusni nektar - taj predivan dar dobio je Nana (u tom tenutku je čudo).

113 Brzo zovući svoju obitelj i dijeleći im te neprocjenjive božanske blagoslove - Udi, započeli su vlastitim usnama pjevati Babin Aarti.

114 Tek što je vrlo malo vremena bilo prošlo otkad su izveli tu svetu molitvu te kad je sveta tekućina od pepela prinesena usnama - kći je smjesta osjetila golemo olakšanje!

Priča o konjskoj zaprezi se završila, trenutno olakšanje od muke je nastupilo, kći je sigurno i bez prepreka rodila, sretno i prirodno se porodila, a svačija briga je nestala. 115

Kamo je otišao vozač zaprege, ni ovdje ga nije bilo moguće pronaći, Ramgir je upitao Nanu kamo je poslao zapregu? 116

Nana je odgovorio da je on nije poslao, nije znao čija je to zaprega, tko je uopće znao da dolaziš, zašto bih ja slao zapregu? 117

Tada je Buva priču o zaprezi od početka do kraja ispričao svima, Nanin um ispunio se čuđenjem kada je uvidio Babinu ljubav i brigu. 118

Kakva zaprega, kakav glasnik, ova Majka Sai igra predstavu, u vrijeme krize On dotrči zbog vjere svojih bhakta. 119

Neka bude tako, nastavimo sada s pričom, nastavit ćemo prijašnju pripovijest, nešto kasnije, i Baba je dostigao Nirvanu. 120

Godine tisuću devetsto osamnaeste, na praznik Vijayadashami, Dasara, vidjevši da je to dobar i povoljan dan, Baba je predao svoje tijelo zemlji. 121

Zatim je uslijedio Samadhi, prije toga, Narayanrao, dok je Baba bio u fizičkom tijelu, uspio je dva puta dobiti Darshan. 122

Prošle su tri godine od Samadhija, iako je želja za Darshanom bila snažna, prava prilika nikako da dođe, zbog čega je postao nestrpljiv. 123

Godinu dana nakon Samadhija, Narayanrao je obolio, svi medicinski tretmani su iscrpljeni, svjetovni lijekovi su zakazali. 124

Iako ga je bolest izmučila, danonoćno je mislio na Babu, kako Guru može umrijeti, dao je Darshan Narayanu. 125

Jedne noći usnuo je san, Sai je kroz tunel došao do Narayanraoa i dao mu obećanje. 126

Ne drži nikakvu brigu u umu, groznica će pasti od sutra, čim prođe tjedan dana, sam ćeš se podići i sjesti. 127

I tako, prošlo je osam dana, svaka se riječ obistinila, Narayanrao je ustao i sjeo, u srcu osjetivši neizmjernu radost. 128

Nakon što je prošlo nekoliko dana, Narayanrao je došao u Shirdi na Darshan Samadhija, tada je ispričao ovo iskustvo. 129

Jesu li oni u tijelu živi, a oni u Samadhiju mrtvi, Sai je onkraj rođenja i smrti, On uvijek prožima sve pokretno i nepokretno. 130

Kao što je vatra skrivena u drvetu, nevidljiva, ali prisutna unutra, te se trenjem rasplamsa, takav je Sai zbog bhakte. 131

Onaj tko Ga jednom pogleda s ljubavlju, postaje Njegov za cijeli život, On je gladan samo isključive ljubavi i odgovara na njezin poziv. 132

Njemu ne treba ni mjesto ni vrijeme, On stoji neprestano, u svako doba, kako i odakle će pritisnuti okidač, Njegova su djela neshvatljiva. 133

On će složiti takvu situaciju, u umu će se pojaviti razne sumnje, ali usmjeravanjem pogleda na stopala, meditacija i usredotočenost će rasti. 134

Kada um postane tako usredotočen, događa se duboko razmišljanje o Saiju, Sai sam to ostvaruje, i rad se završava bez prepreka. 135

Nema potrebe napuštati svjetovni život, žudnja će automatski otpasti, navikavanjem uma na ovu praksu, djela će se odvijati bez napora. 136

Tijelo je došlo u zemlju djelovanja, djela će se nesumnjivo događati, žena, sin, bogatstvo i dom, neka sva željena imovina bude tu. 137

Neka se dogodi onoliko koliko je suđeno, meditacija na Sadgurua naš je cilj, odluke i sumnje bit će uništene, a nakupljene nedaće izbjegnute. 138

Gledajući vjeru bhakte, kako je velik Sai, dajući bhaktama iskustvo za iskustvom, On uvećava slavu pobožnosti. 139

Uzima oblik koji god želi, pojavljuje se gdje god Mu odgovara, radi dobrobiti bhakta luta svuda, potreban je samo iskren učenik. 140

Poslušajte još jednu priču o ovome, slušatelji, s poštovanjem u srcu, kako se sveci za svoje bhakte danonoćno trude. 141

Otvorite vrata svojih ušiju, otvorite hram svoga srca, pustite Boga da uđe unutra, On će otkloniti strah svjetovnog postojanja. 142

Upravo je prošao ovaj poznati događaj, rat sa zemljom Njemačkom, vojska se počela pripremati za bitku protiv neprijatelja. 143

Britanski vladari, u ovoj zemlji Indiji, regrutirali su vojsku iz grada u grad, radeći to posvuda. 144

Godine tisuću devetsto sedamnaeste, došlo je vrijeme za jednog bhaktu, dobio je namještenje u okrugu Thane, dogodila se čudesna priča. 145

Zvao se Appa Saheb Kulkarni, njegova je vjera bila vezana uz Saijeva stopala, i to je Saijev utjecaj, Njegove su igre nedokučive. 146

Mnogo godina prije toga, preko Balasaheba Bhatea, dobio je Babinu sliku i postavio je za obožavanje. 147

Tijelom, govorom i umom, prinoseći pastu od sandalovine, rižu i cvijeće, redovito je obožavao sliku i nudio hranu. 148

Kada će se karma iscrpiti, kada će se želja uma ispuniti, prilika za fizički Darshan Saija postala je bol u Appinom srcu. 149

Gledanje slike Sai Babe jednako je fizičkom Darshanu, samo vjera mora

biti potpuna, i na vrijeme ćete dobiti znak. 150

Samo gledanje slike ravno je fizičkom Darshanu, slušatelji, s poštovanjem poslušajte istinsko značenje ovoga. 151

Jednom je Balabuwa Sutar, pjevač bhajana iz Mumbaija, kojeg zovu modernim Tukaramom, otišao u Shirdi na Darshan. 152

Bila je to njihova prva posjeta, nikada se prije nisu sreli, čim su im se pogledi ukrstili, Sai mu je jasno rekao. 153

Poznajem ga već četiri godine, njega poznajem, Balabuwa je bio zapanjen, zašto On to govori? 154

Baba nije napustio Shirdi, a ja sam Ga danas prvi put vidio, kako me onda On prepoznaje već četiri godine? 155

Razmišljajući tako o tome, sjetio se događaja od prije točno četiri godine, kada se jednom poklonio Babinoj slici, Buvi je to palo na pamet. 156

Tada je pravo značenje tih riječi Balabuwa istinski shvatio, rekao je: Pogledajte sveprisutnost svetaca, to je njihova ljubav prema bhaktama. 157

Ja sam se samo poklonio slici, a fizički oblik sam vidio tek danas, ali Baba me prepoznao, dok sam ja to davno zaboravio. 158

Nije ni ispravno reći da sam zaboravio, jer nisam odmah shvatio smisao riječi, da je klanjanje slici isto što i susret, ja nisam bio sposoban znati. 159

Baba me prepoznavao, ali ja o tome nisam imao pojma, tek kada sveci podsjete, tada sve sjedne na svoje mjesto. 160

Čisto ogledalo, čista voda, u njima se vidi odraz predmeta, slika je također

jedan odraz, čisti simbol izvornika. 161

Zato je Darshan slike sveca jednak fizičkom Darshanu, znajte da sveci sve vide, to je učenje za sve. 162

Neka bude tako, sada prijašnju priču pažljivo poslušajte, slušatelji neka usredotoče um i zadrže povezanost. 163

Appino boravište bilo je u gradu Thaneu, dobio je zadatak u Bhiwandiju, vratit ću se za osam dana, rekao je i izašao. 164

Nakon što su prošla samo dva dana, pogledajte čudesan događaj kod kuće, Fakir je stigao na vrata, u njegovu kuću u Thaneu. 165

Čim su Ga ugledali, svima je bilo jasno da je to Sai, sličnost sa slikom od glave do pete, Njegov je izgled bio savršen. 166

Obitelj i djeca, svačije su oči bile uprte u Fakira, svi su bili zadivljeni, činilo se da je došao sam Baba. 167

Nitko prije nije imao Njegov Darshan, ali zbog sličnosti sa slikom, znajući da je to Baba, ispunili su se znatiželjom. 168

Jeste li vi onaj Sai iz Shirdija, svi su upitali Fakira, ono što im je taj Fakir odgovorio, slušatelji, pažljivo poslušajte. 169

Ja uistinu nisam sam Sai, ali ja sam Njegov poslušni sluga, da provjerim kako su djeca, došao sam po Njegovoj naredbi. 170

Zatim je počeo tražiti Dakshinu, majka djece iskazala je poštovanje, odmah Mu je dala jednu rupiju, a On joj je zauzvrat dao Udi. 171

Dao je sveti prah Sai Babe, zavezan u papirnati smotuljak, gospođi, rekao je: Drži ga uz tu sliku, donijet će ti sreću. 172

Tako ispunivši svoju svrhu, Sai će me čekati na putu, rekavši to, oprostio se i Fakir je krenuo svojim putem. 173

Onda, kada je odande otišao, hodao je putem kojim je i došao, događaj koji se zbio s druge strane, čudesna je Saijeva igra. 174

Appa Saheb je otišao u Bhiwandi, umjesto da nastavi dalje, vratio se s puta, konji zaprege su se razboljeli, i daljnje putovanje je prekinuto. 175

Zatim se poslijepodne vratio u Thane, saznao je za sve što se dogodilo, Appa Saheb je u srcu osjetio žaljenje što je propustio Darshan. 176

Dana je Dakshina od samo jedne rupije, njegov se um zbog toga posramio, da sam ja bio ovdje, ispod deset rupija sigurno ne bi bio ispraćen. 177

Izgovorivši to, Appa Saheb osjetio je pomalo tugu u srcu, misleći da će Fakira naći u džamiji, izašao je u potragu dok je još postio. 178

Džamije, odmorišta svuda uokolo, sva mjesta gdje bi itko mogao odsjesti, Appa je pretražio sva mjesta tražeći tada Fakira. 179

Umorio se od silnog traženja, Fakira nigdje nije bilo, zatim je, budući da je bio gladan, otišao jesti, i tada je postao razočaran. 180

Ali nije znao to, da se ne ide u potragu praznog želuca, prvo treba zadovoljiti vlastitu dušu, a tek onda ustati u potragu. 181

Babina priča u vezi s ovim pokazuje istinitost ovog načela, čemu je ovdje ponavljati, slušateljima je to poglavlje poznato. 182

U prijašnjem poglavlju zvanom Slava Gurua, nalazi se predivna priča, tamo je suosjećajni Sai vlastitim riječima opisao obećanje svoga Gurua. 183

Ta se istina doživjela iz iskustva, kada je Appa izašao nakon jela, uzeo je sa

sobom prijatelja Chitrea, opušteno su otišli u šetnju. 184

I tako, nakon što su prošli dio puta, gledajući ispred sebe, vidjeli su jednog gospodina kako dolazi vrlo brzo prema tom mjestu. 185

Kada je došao i stao blizu njih, Appa Saheb ga je pažljivo promotrio, ovo mora da je onaj koji je došao jutros, pomislio je tada. 186

Onaj kojeg sam ranije tražio, čini mi se da je to taj Fakir, savršeno odgovara slici od glave do pete, um mu se ispunio čuđenjem. 187

Dok je Appa tako razmišljao u sebi, Fakir je ispružio ruku, Appa je u tom trenutku stavio jednu rupiju u Njegovu ruku. 188

Kada je tražio još, dao je još jednu, i gledaj, dao mu je i treću, ipak, taj Fakir je tražio još, pravo čudo tek slijedi. 189

Chitre je imao tri rupije, i njih je Appa zatražio, i dao ih Fakiru, ipak, On je ostao i dalje tražeći. 190

Appa Saheb mu reče: Dat ću Vam još kada dođemo kući, rekavši U redu, prema kući to troje se tada vratilo. 191

Čim su stigli kući, još tri rupije izvadio je i stavio Mu u ruku, bilo je devet, ali još uvijek Fakir nije našao zadovoljstvo. 192

Kada je tražio još Dakshine, Appa Saheb Mu je istinito rekao: Samo je novčanica od deset rupija ono što mi je ostalo. 193

Sav sitniš je potrošen, ništa drugo nije ostalo, Fakir mu je rekao da Mu dade novčanicu, i Appa je tako i učinio. 194

Čim mu je novčanica došla u ruku, dao mu je onih devet natrag, Fakir je tada putem kojim je došao, otišao vrativši se velikom brzinom. 195

Gledajući bit ove priče: Kakve riječi bhakta izgovori, On će učiniti da se one točno ispune, to je istinsko Saijevo obećanje. 196

Vidjevši želju slušatelja za slušanjem, sjećam se još jedne priče o ovome, koja mi je prikladno pala na pamet, poslušajte je s velikim poštovanjem. 197

Ima jedan pobožni bhakta, po imenu Haribhau Karnik, stanovnik sela Dahanu, isključivi Saijev sljedbenik. 198

Godine tisuću devetsto sedamnaeste, povodom svetog praznika Guru Purnime, došao je na hodočašće u Shirdi, ispričat ću tu kratku priču. 199

Obavljena je propisna Puja, ponuđeni su Dakshina i odjeća, uzevši dopuštenje i silazeći dolje, pala mu je na pamet ideja. 200

Pomislio je da još jednu rupiju, ode gore i dade Babi, ali onda je odbacio tu misao, neka rupija ostane tu gdje je. 201

Gospodin koji mu je ishodio dopuštenje, sam mu je odozgo dao znak, sada kada je dopuštenje dano, sljedećim korakom nastavi svojim putem. 202

Vjerujući tom znaku, Karnik je nastavio dalje, na putu je sišao u Nashiku, zajedno sa svojim prijateljima. 203

U hramu Kala Rama, kada je Karnik otišao na Darshan, neočekivano je dobio Darshan sveca Narsingh Maharaja. 204

Dok je obitelj bhakta bila uokolo, Maharaj je iznenada ustao, uhvatio je Karnika za zapešće i rekao: Daj mi moju rupiju. 205

Karnik je u umu bio zapanjen, s velikom radošću dao je rupiju, kako i Sai prihvaća rupiju, koja Mu je u umu bila ponuđena. 206

Nije samo da ju je Sai prihvatio, čak i kada mu to nije bilo ni na kraj pameti, On ju je povukao i silom zatražio, takav je to događaj bio. 207

Um je pun odluka i sumnji, val za valom, na prvi pogled pomisliš jedno, a u drugoj prilici javi se druga misao. 208

Val koji se prvi pojavi u umu, ako je to dobra namjera, samo ako se ona bude njegovala, jedino će ona biti korisna. 209

Zadrži usredotočenost na to, čvrsta praksa i meditacija, ne dopusti umu da to zaboravi, pokušaj održati svoju riječ. 210

Appa Saheb je izgovorio riječi, možda bi ih kasnije zaboravio, čim su izgovorene, ispunio ih je, pokazujući čudo pobožnosti. 211

Inače, zašto bi Fakiru s novčanicom bilo devetnaest rupija, zašto je devet dao natrag Appi, jer je želja bila točno za deset. 212

Na koga je Baba položio ruku, to je ova ogrlica od devet novčića, snaga ljubavi devetostruke pobožnosti, način prisjećanja na Babu. 213

Slušajući priču o napuštanju tijela, kada je Baba sam napustio svoje tijelo, shvatit ćete to jedinstveno milosrđe, davanje novog dara u to vrijeme. 214

Tijelom, govorom i umom je dana, samo jedna rupija od obitelji, prihvatio ju je s velikim zadovoljstvom, tada nije bilo traženja više. 215

Ali to što je dala njegova obitelj, Appinom umu učinilo se nedovoljnim, da sam ja bio, dao bih deseterostruko, Fakiru baš tada. 216

Kada je Appa dao takvo usmeno obećanje, govoreći da bi dao deset rupija, bez potpunog davanja onoga što je rekao, kako bi se mogao osloboditi duga? 217

Ovaj Fakir nije bio poput ostalih, je li On bio neki prosjak, bilo što da Mu padne u ruke, zar bi to ikada vratio natrag? 218

Nije prošlo ni nekoliko dana, istoga dana se vratio, ali budući da je to bio nepoznati Fakir, Appa je tada bio sumnjičav. 219

U početku kada je tražio, imao je šest rupija sa sobom, ali on taj iznos nije dao u tu svrhu. 220

Da nije bilo ljubavi prema Appi, zašto bi Baba došao u ruhu Fakira, da nije napravio izgovor s Dakshinom, odakle bi došla slast ovoj priči? 221

Appa Saheb je samo izgovor, vaša i moja situacija je ista, iako su namjere na početku dobre, u praksi postupamo u skladu sa situacijom. 222

Svi smo mi spremni na rasprave, u vrijeme darivanja, sumnje su velike, srce nam skače gore-dolje, a sigurnost je zaista rijetka. 223

Ipak, onaj tko govori korisno i odmjereno, onaj tko postupa kako govori, tko dokazuje istinitost svojih riječi, taj je dragulj Božji. 224

Tko god je iskren i isključiv bhakta, što god on želio, bilo to svjetovno ili duhovno, Sai je moćan da to ispuni. 225

Iako je Appa Saheb bio pametan, obrazovan na engleskom jeziku i oštrouman, u početku, plaću od samo četrdeset rupija davala mu je vlada. 226

Kasnije, nakon što je dobio ovu sliku, ona je polako počela rasti, višestruko iznad onih četrdeset, sada je njegova plaća postala. 227

Davanjem desetostruko umjesto jednog, desetostruki autoritet i desetostruka moć, to je izravno iskustvo Babino pred svima. 228

Osim toga, duhovna vizija rasla je iz vjere, je li to obična stvar, Babina je vještina čudesna. 229

Kasnije, kada je Appa Saheb zatražio Udi koji mu je dao Fakir, vidio je da je to smotuljak, otvorili su ga gledajući s ljubavlju. 230

Zajedno s Udijem, cvijeće i riža, zaista su izašli iz smotuljka, napravio je amajliju s velikim poštovanjem i privezao je oko svoje ruke. 231

Kasnije, uzimajući Babin Darshan, ono što mu je sam Baba dao, tu je kosu s velikom ljubavlju, također stavio u amajliju. 232

Kakva je slava Babinog Udija, Udi je ukras i samog Shive, tko god Ga s vjerom nanese na čelo, prepreke mu se odmah uklanjaju. 233

Tko god opere lice, okupa se, i redovito nanosi Udi, te Ga pije zajedno s vodom s Njegovih stopala, postaje svet i čist. 234

Osim toga, posebnost ovog Udija, uzimajući Ga, dobiva se pun život, svi grijesi su potpuno uništeni, donoseći radost i zadovoljstvo zauvijek. 235

Tako je Sai završio post nektarom ove slatke priče za Appu, tamo smo mi nepozvani gosti, jedući do mile volje u redu. 236

Bio gost ili domaćin, za oboje je gozba ista, svjetovni život nije prepreka kušanju ovog nektara, budite ispunjeni unutarnjim blaženstvom. 237

Hemad se predaje pred Saijevim stopalima, dovoljno je ovog slušanja za sada, u sljedećem poglavlju opisat će se slava Udija još više od ovoga. 238

Nanošenje Udija i Darshan Saija, potpuno izlječenje čireva na kostima, uklanjanje gvinejskog crva i žljezdane groznice, poslušajte to s punom pažnjom. 239

Neka je blagoslovljeno. Nadahnuto svecima i dobrim ljudima. Sastavio bhakta Hemadpant u Shri Sai Samarth Satcharitri, trideset i treće poglavlje Utjecaj Udija je završeno.

|| Ponuđeno Shri Sadguru Sainathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Shri Sai Satcharita || poglavlje trideset i četvrto ||

Neka je naklon Shri Ganeshi, naklon Shri Saraswati, naklon Shri Guruu, naklon obiteljskom božanstvu, naklon Shri Sitaramchandri, naklon Shri Sadguru Sainathu.

U prethodnom poglavlju istinito je ispričana slava Udija, a u ovom poglavlju nastavit će se opisivati njegova ista svojstva i obilježja. 1

To je nastavak prijašnje priče, ista slava Udija u sadašnjosti, koju slušatelji trebaju slušati smirenog uma radi vlastite sreće i spoznaje. 2

Teška bolest čira na kostima, koja se nikakvim lijekovima nije mogla smiriti, potpuno je iskorijenjena nanošenjem Udija iz Saijevih ruku. 3

Mnogo je takvih priča o Udiju, a ja ću ispričati jednu kao primjer, slušajući koju ćete osjetiti divljenje temeljeno na iskustvu. 4

U gradu Malegaonu u okrugu Nashik živio je jedan diplomirani liječnik, čiji je nećak patio od bolesti koja se nije mogla izliječiti lijekovima. 5

On sam je bio liječnik, njegovi prijatelji su bili liječnici, isprobani su razni tretmani, vrsni kirurzi su se umorili i ostali bez rješenja. 6

Ta je bolest bila čir na kostima, u narodu poznata kao 'Hadyavran', neobična i iznimno teška patnja na koju lijekovi nisu djelovali. 7

Isprobani su svi domaći i strani lijekovi, sva su očekivanja iznevjerena, pokušali su i s kirurškim zahvatima, ali ništa nije donijelo uspjeh. 8

Nećak je bio mlad godinama i nije mogao podnijeti te bolove, jedva je disao u mukama, a rodbina je bila tjeskobna. 9

Kada su iscrpljene sve mogućnosti liječenja, a bolest se ni najmanje nije smirila, rođaci su im rekli da se počnu moliti božanstvima. 10

Ni bogovi, ni božanstva, ni obiteljski zaštitnici nisu pomogli, a onda im je do ušiju došlo da u selu Shirdi živi jedan slavni svetac. 11

Čuli su da taj veliki svetac iz Shirdija, vrhunski jogi Sai Maharaj, samim svojim Darshanom istinski otklanja bolesti. 12

U roditeljima se probudila želja za Saijevim Darshanom i odlučili su isprobati i taj lijek uzimajući Božje ime. 13

Govorilo se da je On veliki svetac i da teške bolesti nestaju ako On vlastitom rukom nanese Udi, pa zašto ne bi provjerili to iskustvo. 14

Idemo se pokloniti Njegovim stopalima i isprobati ovaj posljednji lijek, možda se ova nevolja time otkloni, to je jedini izlaz. 15

Zatim su ti roditelji, spakiravši svoje stvari, željni Saijevog Darshana, vrlo brzo stigli u Shirdi. 16

Čim su stigli, uzeli su Babin Darshan, klanjajući se Njegovim stopalima i padajući ničice, ispričali su Mu djetetovu muku i stali pred Njega. 17

Tužnim glasom i sklopljenih ruku, ponizno pred Saijevim stopalima, tužnog lica preklinjali su Saija. 18

Govorili su da je ovo dijete izmučeno bolešću, da više ne mogu gledati njegovu patnju, ne znaju što im je dalje činiti i ne vide nikakav izlaz. 19

Gledajući sinovljeve patnje, jako smo se iscrpili, o Svemogući Sai, stavi Svoju ruku utjehe na njegovu glavu i ukloni ovu bolest. 20

Slušajući o Tvojoj slavi stigli smo sve dovde, predali smo se s potpunom

vjerom, samo nam podari ovaj život. 21

Tada im je Sai, utjelovljenje suosjećanja, dajući im obećanje rekao da oni koji potraže utočište u ovoj džamiji neće doživjeti nesreću do kraja svijeta. 22

Sada budite bez brige, nanesite Udi na taj čir i za tjedan dana bit će mu bolje, zadržite vjeru u Boga. 23

Ovo nije džamija već Dwarawati, a oni čija stopala ovdje stupe odmah dobivaju zdravlje i dobrobit, što ćete i sami iskusiti. 24

Da netko dođe ovdje i ne ozdravi, to se ne događa ni u jednom vremenu, onaj tko se popne uz stepenice ove džamije bit će spašen. 25

Zatim je, po Babinoj naredbi, bolesnik sjeo ispred Njega, a Baba mu je prešao rukom preko noge i uputio mu pogled pun milosti. 26

Bilo da je bol bila samo tjelesna, ili karmička, pa čak i teška duševna patnja, Njegov Darshan je uništava u samom korijenu. 27

Gledajući Shri Saijevo lice, sva je bol istog trena nestala, a pijući nektar Njegovih riječi, bolesnik je osjetio vrhunsku sreću. 28

Zatim su ostali tamo puna četiri dana, bolest se počela smirivati, a njihova vjera u Saijeva stopala postajala je sve čvršća. 29

Nakon toga se to troje, uz Babino puno odobrenje, radosna srca i potpuno zadovoljno vratilo u svoj grad. 30

Je li ovo malo čudo, da se smanjio takav čir na kostima, gdje su Udi i Njegov pogled pun milosti bili jedini i neviđeni lijek. 31

Susret s takvim velikanom velika je sreća, a Njegovo obećanje i

blagoslovne riječi sami po sebi potpuno iskorjenjuju bolesti. 32

Nekoliko dana kasnije, redovitim nanošenjem i uzimanjem Udija, rana je potpuno zarasla i dječak je ozdravio. 33

Čuvši za to u Malegaonu, i u stricu se probudila velika želja za Saijevim Darshanom, te je pomislio da će tu želju ispuniti na povratku u Mumbai. 34

Kasnije, kada je krenuo za Mumbai preko Manmada, netko mu je ubacio sumnju u um i on je odustao od odlaska u Shirdi. 35

Takav je put dobrih djela, na početku zli ljudi stvaraju prepreke, ali oni koji ne podlegnu tuđim pričama, na kraju postižu spasenje. 36

Tako je, preskočivši Darshan sveca, otišao ravno u Mumbai, a preostali godišnji odmor odlučio je provesti u Alibaugu, misleći da je to znak odozgo. 37

Nakon što je donio tu odluku, tri noći zaredom u snu je čuo glas koji mu je govorio: Zar još uvijek nemaš vjere u mene. 38

Čuvši ovaj bestjelesni glas iz noći u noć, liječnik se zadivio i odlučio da će otići u Shirdi, shvativši pravo značenje tog glasa. 39

Ali tada je jedan član obitelji dobio tešku groznicu koju je liječnik sam počeo liječiti, te je odlučio krenuti čim bolesniku bude bolje. 40

Međutim, groznica je bila iznimno jaka, nikakvi lijekovi nisu pomagali, nije se smanjivala ni najmanje i stoga nije mogao odmah otputovati. 41

Tada je u svom umu donio čvrstu odluku: Ako mu danas bude bolje, sutra neću gubiti ni trena i odmah ću krenuti za Shirdi. 42

Čim je donio tu čvrstu odluku, groznica je u roku od nekoliko sati pala,

njegova želja se ispunila i liječnik je krenuo prema Shirdiju. 43

Stigao je u Shirdi kako je i planirao, iskreno se poklonio Njegovim stopalima, a Baba ga je iznutra uvjerio i usmjerio njegovu pažnju na služenje. 44

Stavio mu je ruku blagoslova na glavu i dao mu Udi kao Prasad, a on je ostao zadivljen vidjevši beskrajnu Saijevu slavu. 45

Ostao je tamo četiri dana i vratio se radosnog uma, a nije prošlo ni petnaest dana kada je premješten u Bijapur uz unapređenje. 46

Bolest čira na kostima bila je povod za dobivanje Saijevog Darshana, što mu je usadilo ljubav prema svečevim stopalima i donijelo mu neprolazno bogatstvo. 47

Jednom prilikom je doktor Pillai jako patio od gvinejskog crva, iskočilo ih je sedam jedan za drugim i to mu je zadavalo teške muke. 48

Sai Baba ga je neizmjerno volio, njegovo od milja ime bilo je Bhau, i Baba je s velikom ljubavlju redovito pitao za njegovo zdravlje. 49

U džamiji je ujutro i navečer Bhauovo mjesto bilo pored ograde, i provodeći mnogo vremena uz njega, vodili su brojne međusobne razgovore. 50

Trebao je Bhaua da zapali nargilu, trebao je Bhaua da povuče dim iz bidija, trebao je Bhaua da donese presudu u sporu, i bez njega Babi ne bi bilo ugodno. 51

Takva je njihova priča, kada je bol od gvinejskog crva postala nepodnošljiva, Bhau je nemoćan legao u krevet, shrvan teškom mukom. 52

Bila je to strašna situacija u kojoj mu je na usnama bilo samo Saijevo ime,

misleći da je smrt bolja od ovih muka, predao se Saiju. 53

Poslao je poruku Babi: Umoran sam od ovog stradanja, tijelo mi je prepuno rana i nemam više snage izdržati. 54

Iako živim čistim životom, zašto me snalazi ovakva patnja, ne idem putem zlih djela, zašto je onda ovaj grijeh na mojoj glavi. 55

Ova bol od crva je ravna smrti, o Baba ja to više ne mogu podnositi, neka sada radije dođe smrt, a ovu ću patnju podnijeti u budućnosti. 56

Znam da bez proživljavanja nema oslobođenja i da ću se morati ponovno roditi, jer se sudbinski teret ne može izbjeći, čak i ja tupljeg uma to shvaćam. 57

Sretno ću prihvatiti i deset novih života u kojima ću odraditi svoju karmu, ali molim Te, prekini patnju u ovom trenutnom životu, podari mi tu milost. 58

Dosta mi je življenja u ovom životu, oslobodi me i uzmi moj život, ne želim više podnositi ove muke, to je jedino što tražim. 59

Čuvši njegovu molitvu, u Kralju savršenstva probudilo se suosjećanje, te je radi utjehe doktora Pillaija izlio na njega nektar milosti koji treba poslušati. 60

Tada je On, koji ispunjava želje Svojih bhakta, vidjevši njegovu tešku muku, započeo postupak za ublažavanje njegove patnje. 61

Dixit Mu je donio tu poruku, a Baba mu je saslušavši vijesti rekao: Idi mu reci da ostane neustrašiva uma. 62

I pošalji mu poruku da mu kažu: Zašto bi ovisio o deset života, patnju koja traje samo deset dana podijelit ćemo i zajedno proživjeti. 63

Dok sam Ja sposoban podariti i oslobođenje i svjetovne i duhovne blagodati, je li to tvoja muškost da tražiš nesreću zvanu smrt. 64

Donesite ga ovamo, mi ćemo proživjeti to što se mora proživjeti, nema smisla tako očajavati, donesite ga noseći ga na leđima. 65

Zatim su doktora u takvom stanju smjesta donijeli u džamiju, a Baba je uzeo jastuk na koji se sam naslanjao i dao mu ga. 66

Smjestio ga je sa Svoje desne strane, na mjesto gdje je i sam Fakir Baba sjedio, i rekao mu da se nasloni, leži mirno i ne brine uzalud. 67

Mirno ispruži noge tako da ti bude udobno, jer karma se ne iscrpljuje bez njenog proživljavanja, to je jedini pravi lijek. 68

Podnesi sve što te snađe, Allah Malik je tvoj zaštitnik, ostani uvijek udubljen u misli na Njega, jer On brine o svemu. 70

Predaj se Njegovim stopalima svojim umom, bogatstvom, tijelom i govorom, i neprestano Ga se sjećajući, vidjet ćeš Njegova djela. 71

Tada je Pillai rekao doktoru da mu je Nanasaheb Chandorkar stavio zavoj na crva, ali da bol uopće ne popušta. 72

Baba mu odgovori: Nana je lud, skini taj zavoj inače ćeš umrijeti, sada će doći vrana i kljucnuti to mjesto, i tada ćeš ozdraviti. 73

Dok su tako razgovarali, Abdul se iznenada popeo gore kako bi nadolio ulje u svjetiljke, i pogledajte što se tada slučajno dogodilo. 74

Džamija je ionako bila uska, a gužva bhakta velika, uz sav taj Pillaijev nemir, Abdulu je bilo teško kretati se. 75

Abdul je bio usredotočen na svoj posao sa svjetiljkama i nije obraćao

pažnju na Pillaija, kada se dogodio jedan neobičan incident. 76

Što je Abdul tu mogao učiniti, protiv sudbine nema lijeka, Pillai je ispružio nogu, a Abdul je slučajno nagazio na nju. 77

Noga je već bila jako otečena i baš na to mjesto je stao Abdulov brat, a Pillai je ispustio takav krik da mu se duša prevrnula od boli. 78

Vrisnuo je iz sveg glasa, bol mu je prostrujala sve do glave, a on je sklopljenih ruku, slušajte sada, uputio Babi bolnu molitvu. 79

Crvi su pukli i počeli curiti, Pillai je bio iznimno uznemiren, s jedne strane je jecao, a s druge počeo pjevati. 80

O Milostivi, smiluj se mom stanju, Tvoje ime je Milosrdni i Samilosni, Ti si vladar oba svijeta i Tvoja slava sja u svemiru, svi su poslovi osuđeni na propast, ali Tvoje svjetlo vječno sja, Ti si zaštitnik i uvijek pomažeš.

Bol se iznova i iznova javljala, život mu je bio ispunjen mukom i nemoći, svi su shvatili da je ovo još jedna igra Sai Babe. 81

Baba mu reče: Vidiš Bhau, počeo si pjevati, a Pillai Ga upita hoće li ona vrana ponovno doći da ga kljuca. 82

Tada mu Baba odgovori: Ti sada idi i lezi mirno u Wadu, vrana te više neće doći kljucati. 83

Nije li upravo došla i otišla, onaj tko ti je stao na nogu, to je bila ta vrana koja te kljucnula i pobjegla, poslavši crve na dno. 84

Kakva crna vrana, pred njima se odigrao stvarni događaj u kojem se vrana manifestirala u obliku Abdula, pretvarajući Babine riječi u istinu. 85

Nisu to bile samo riječi, već Brahma-pisak koji zakucava čavao u samu

karmu, jer je Bhau ubrzo osjetio olakšanje. 86

Nanošenje Udija i pijenje Udija bili su i lijek i napitak, a do desetog dana bolest je bila potpuno iskorijenjena. 87

Iz rana je izašlo sedam živih insekata nalik na tanke niti, nesnosna bol se smirila i patnji je došao kraj. 88

Shvativši ovo čudo, Pillai se u dubini duše zadivio, a suze ljubavi potekle su mu iz očiju promatrajući tu plemenitu igru. 89

Pillai je tamo čvrsto zagrlio Babina stopala, grlo mu se stegnulo od suzdržanih emocija i ni riječ nije mogla izaći s njegovih usana. 90

Ispričat ću vam još jedno iskustvo čime ću zaokružiti priču o snazi Udija, jer kakva je čija vjera u umu, takva je i slava ove knjige. 91

Madhavrao je bio stariji brat, a Bapaji njegov mlađi brat, i pogledajte kako ih je snašla nevolja u kojoj im je Udi donio spas. 92

Toliki je utjecaj ovog Udija, koliko god da ga hvalim uvijek je čudesan, za bolesti poput žljezdane groznice ne postoji nikakav drugi lijek. 93

Dok su bili kod bunara Sawool, Bapajijevu je ženu uhvatila groznica, pojavili su joj se otekli čvorovi na preponama, a Bapaji se u umu uplašio. 94

Gledajući ženu u tako teškom stanju u zastrašujuće noćno doba, Bapajijev je um postao zbunjen i napustila ga je sva hrabrost. 95

Iste je noći potrčao, te drhteći i prestravljen stigao u Shirdi, gdje je odmah ispričao čitav događaj svom bratu. 96

Rekao je da su joj iskočila dva čvora, da gori od groznice, dođi i vidi vlastitim očima, jer ja ne vidim nikakvo drugo rješenje. 97

Dok je Bapaji tako očajno govorio, Madhavrao se trgnuo, krv mu se sledila u žilama i um mu se nije mogao smiriti. 98

Madhavrao je bio razborit čovjek, ali na spomen oteklih čvorova prošla ga je jeza, jer je svima bila poznata silina žljezdane groznice. 99

Bilo da je prilika dobra ili teška, bilo da je događaj poželjan ili ne, prvo treba upitati Saija za put, takvo je bilo nepisano pravilo u Shirdiju. 100

Zatim, onako kako bi On rekao, tako je trebalo postupiti u toj situaciji, jer to rješava krizu bhakta, a koliko tek takvih iskustava treba opisati. 101

Prema tom uobičajenom pravilu, Madhavrao je razmislio i odlučio da će to prvo predočiti Babi, uz potpuni naklon. 102

Rekao je: Slava Sai Nathu, smiluj se nama bespomoćnima, kakva je ovo sada nevolja iskrsla i donijela nam nepotrebnu brigu. 103

Kome drugome da odemo i koga da molimo osim Tebe, otkloni patnje one djevojke i podari nam svoje blagoslovne riječi. 104

Molim Te, otkloni ovu nevolju, tko nam je zaštitnik osim Tebe, smiri ovu strašnu groznicu i zaštiti svoju riječ. 105

Zatražio je dopuštenje da pođe, a Baba mu na to reče: Nemoj ići u ovo gluho doba noći, radije joj pošalji Udi. 106

Kakvi čvorovi, kakva groznica, naš Allah Malik je Otac, njoj će sve proći samo od sebe i bit će zdrava i sigurna. 107

Samo ti ujutro u zoru otiđi do bunara Sawool, nema potrebe da se sada žuriš, ostani mirno ovdje. 108

Trebaš otići sutra ujutro, nemoj se uzaludno maltretirati, neka joj s vjerom

nanesu i daju piti Udi, i zašto bi se onda bojao. 109

Čuvši to, Bapaji se uplašio i silno razočarao, jer iako je Madhavrao poznavao ljekovito bilje, u ovom trenutku od toga nije bilo koristi. 110

Bez Saijeve milosti lijekovi nemaju nikakvog učinka, to je tajna i znak koji je Madhavrao vrlo dobro znao. 111

Poklonivši se Babinoj naredbi, poslao je Udi, a Madhavrao je ostao smirenog uma, dok se Bapaji vratio tjeskoban. 112

Pomiješao je Udi s vodom, dao joj da popije i nanio ga na tijelo, nakon čega se ona silno oznojila i čvrsto zaspala. 113

Kada je svanulo, obitelj je primijetila da je njoj bolje, nije bilo groznice ni otrovnih čvorova, a Bapaji je ostao u čudu. 114

U međuvremenu se Madhavrao probudio, obavio jutarnje obveze, krenuo prema bunaru Sawool i svratio u džamiju na Darshan. 115

Uzeo je Babin Darshan, pao Mu pred stopala, primio Udi s blagoslovom i krenuo odande. 116

Dok je silazio niz stepenice džamije, začuo je Babinu naredbu: Shama, vrati se brzo nazad, ne smiješ se zadržavati. 117

Pomislio je kako mu šogorica zacijelo stenje u bolovima, pitajući se kako će podnijeti pečenje onih dvaju čvorova, sigurno se prevrće u mukama, te je s tim mislima tugovao putem. 118

Baba mu zacijelo daje nekakav znak kada mu je rekao da se brzo vrati, pa se Shama uplašio i ubrzanim korakom nastavio put. 119

U velikoj žurbi stigao je do bunara Sawool gubeći strpljenje, a čim je kročio

preko praga, u srcu se zadivio. 120

Kada je upitao Bapajija, vidio je da je ona zauzeta svakodnevnim poslovima, a Bapaji mu reče da je to zasigurno čudo Babinog Udija. 122

Rekao je da joj je čim je stigao dao popiti Udi te ga utrljao po cijelom tijelu, nakon čega se ona odmah oznojila i mirno zaspala. 123

Zatim je, kada je sunce izašlo, ustala potpuno zdrava, čvorovi su nestali zajedno s groznicom, sve je to Saijeva igra. 124

Vidjevši takvo stanje, Shama se smjesta prisjetio Saijevih riječi da se odmah vrati nazad, i um mu se ispunio čuđenjem. 125

Sve je bilo riješeno i prije njegova dolaska, pa se Madhavrao nakon čaja vratio, ušao u džamiju i poklonio se Babinim stopalima. 126

Rekao je: O Bože kakva je ovo igra, Ti sam uzburkavaš naš um, sjedeći na mjestu dižeš oluju, a onda je ponovno stišavaš. 127

Baba mu je na to odgovorio: Pogledaj duboke puteve karme, Ja doista ništa ne činim niti uzrokujem, oni mi samo pripisuju to djelovanje. 128

Sve ove skrivene događaje pokreće karma, Ja sam tamo samo svjedok, Stvoritelj i Pokretač je taj jedan Beskonačni, On jedini je milostiv. 129

Ja nisam ni Bog ni Stvoritelj, Ja nisam Gospodar ni Uzvišeni, Ja sam onaj koji podsjeća na Boga, Ja sam ponizni sluga Allahov. 130

Odbacivši egoističan ponos i iskazujući Mu zahvalnost, onaj tko prepusti sav svoj teret Njemu, bit će sigurno spašen. 131

Poslušajte sada važno iskustvo jednog čovjeka iz Irana, čija je mala kći svaki sat vremena gubila svijest. 132

Svakih sat vremena padala je u grčeve, savijala se poput luka, gubila svijest u kritičnom stanju, a nikakav joj lijek nije pomagao. 133

Tada mu je jedan njegov prijatelj opisao slavu Udija, govoreći da je to takav nevjerojatan i siguran lijek kojemu nema ravnog. 134

Otidite odmah u Vile Parle i zatražite Udi od Dixita, on ga drži u zalihama i dat će vam ga s velikom radošću. 135

Zatim taj Udi svakog dana pomalo, prisjećajući se Saija s vjerom i ljubavlju, dajte njoj da pije i grčevi će proći, a vi ćete pronaći sreću. 136

Čuvši to, taj je Parsi zatražio Udi od Dixita i redovito ga davao kćeri da ga pije, nakon čega je ona ozdravila. 137

Grčevi koji su je mučili svaki sat vremena smjesta su se smirili zahvaljujući Udiju, a razmaci između napada su se povećali na sedam sati. 138

Napadaji koji su se javljali iz sata u sat prorijedili su se na svakih sedam sati, a nakon nekog vremena su potpuno prestali. 139

U jednom selu blizu Harde živio je stariji gospodin koji je patio od bubrežnih kamenaca i bio je zbog toga iznimno izmučen. 140

Ovoj bolesti, kažu stručnjaci za kirurgiju narodu, nema drugog lijeka osim operativnog zahvata. 141

Bolesnik je bio silno zabrinut, nije znao kako bi postupio, tijelo mu je bilo slabo i na rubu smrti, a bol koju je trpio bila je neizdrživa. 142

Za operaciju je potrebna hrabrost, a bolesnik u sebi nije imao te sigurnosti, no nasreću došao je kraj njegovim teškim danima, pa poslušajte sada ovo čudo. 143

Dok se sve to događalo, doznali su da je u selo stigao seoski glavar, Inamdar, koji je bio veliki Sai Babin bhakta. 144

Svi su znali da on uvijek sa sobom nosi Babin sveti prah, pa su mu bolesnikovi rođaci došli s molbom da im da malo Udija. 145

Inamdar mu je dao Udi, sin ga je umiješao u vodu i dao ocu da popije, i nije prošlo ni punih pet minuta kada se dogodilo pravo čudo. 146

Čim se Udijev Prasad upio u tijelo, kamenac se pomaknuo sa svog mjesta i izašao kroz mokraćovod, donoseći trenutno olakšanje. 147

Živio je u Mumbaiju jedan gospodin iz kaste Prabhu Kayastha, čija je žena u vrijeme poroda uvijek bila u kritičnom stanju. 148

Koliko god bi tada pokušavali s različitim mjerama, nijedan tretman ne bi uspio, ženin bi život bio ugrožen, a siroti čovjek bi patio od brige. 149

Postojao je jedan Saijev bhakta poznat pod imenom Shriram Maruti, na čiji je savjet ovaj gospodin krenuo za Shirdi. 150

Kako bi se približilo vrijeme poroda, oboje bi zapadali u veliku krizu, no jednom su odlučili da će u Shirdiju pronaći sigurnost od svojih strahova. 151

Neka bude što god da se mora dogoditi, ali neka to bude u Babinom prisustvu, s tom čvrstom odlukom stigli su i ostali u Shirdiju. 152

Tako su oboje proveli nekoliko mjeseci boraveći u Shirdiju, uživajući u molitvi i Babinom društvu, što im je donijelo veliku radost. 153

Dok su tako provodili vrijeme, približio se trenutak poroda i probudila se snažna zabrinutost o tome kako će prebroditi tu krizu. 154

Dok su o tome raspravljali, stigao je i dan poroda, porođajni je kanal ostao zatvoren i svi su zapali u duboke brige. 155

Ženu su uhvatili jaki trudovi, nisu znali što da učine, a usne su joj ponavljale molitve Babi, jer tko bi joj se drugi smilovao. 156

Susjede su dotrčale u pomoć, upućujući molbe Babi, a jedna od njih natočila je vodu u čašu, umiješala Udi i dala joj da popije. 157

Nije prošlo ni pet minuta kada je žena rodila, međutim plod je bio bez znakova života, jer se ugasio još u utrobi. 158

Rodila je plod bez ikakve boli i njezino se tijelo oslobodilo sretno i sigurno, trenutak velike opasnosti je prošao i ostvarila se milost samog rođenja. 160

Sljedeće poglavlje bit će još slađe od ovoga, njegovo će slušanje ispuniti želje slušatelja, ukloniti sklonost traženju mana i donijeti im pravo bogatstvo pobožnosti. 161

Mi se klanjamo bezobličnom, mi nećemo davati nikakve donacije, mi nećemo sagibati naše glave pred njim, samo pod tim uvjetima ćemo doći na Darshan. 162

Oni koji su bili tako čvrsti u tim odlukama, čim bi ugledali Saijeva stopala, sa cijelim bi tijelom i ponudom pali ničice pred Njega, kakvo je to samo čudo. 163

Saznat ćemo i jedinstvenu slavu Udija te predanost i ljubav Nevaskara, i kako je nudeći mlijeko zmiji zaštitio dužnosti svog domaćinstva. 164

Slušajući takve izvrsne priče u vama će se probuditi čista pobožnost i ljubav, a svjetovne će tuge nestati, i ima li veće sreće od toga. 165

Zbog toga vas Hemad moli, klanjajući se pred Saijevim stopalima, da podarite svoju ljubav slušateljima, kako bi mogli uživati u ovim istinitim pričama. 166

Neka je blagoslovljeno. Nadahnuto svecima i dobrim ljudima. Sastavio bhakta Hemadpant u Shri Sai Samarth Satcharitri, trideset i četvrto poglavlje Slava Udija je završeno.

|| Ponuđeno Shri Sadguru Sainathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Shri Sai Satcharita || poglavlje trideset i peto ||

Neka je naklon Shri Ganeshi, naklon Shri Saraswati, naklon Shri Guruu, naklon obiteljskom božanstvu, naklon Shri Sitaramchandri, naklon Shri Sadguru Sainathu.

Na kraju prethodnog poglavlja, vođen tijekom priče, opisao sam određene događaje, a sada ću nastaviti s tom istom pričom koju trebate poslušati smirenog uma. 1

Kada čovjek krene putem duhovnosti, ponos na vlastita uvjerenja i pripadnost vlastitoj sekti predstavlja strašnu prepreku. Ne postoji teža prepreka na tom putu od takvog ponosa. 2

Takvi ljudi govore: "Mi smo štovatelji Bezobličnog Boga, štovanje Boga s oblikom je zabluda. Sveci su samo ljudi, zašto bismo mi pred njima sagibali glavu? 3

Zašto bismo padali ničice pred njima? Zašto bismo im davali Dakshinu (novčani dar)? Sagibanje glave pred njima je puko izrugivanje pobožnosti." 4

U vezi sa Shirdijem čule su se mnoge takve priče, jedni su govorili jedno, drugi drugo, kružile su razne glasine u koje su mnogi sumnjali. 5

Govorili su: "Kažu da ako odete tamo na Darshan, Sai Baba traži Dakshinu. Kakav je to svetac koji žudi za skupljanjem novca? To samo umanjuje njegovu svetost. 6

Slijepa vjera nije dobra, prvo moramo iz prve ruke provjeriti i tek onda u svom srcu odlučiti kako ćemo se ponašati." 7

Odlučili su: "Mi Mu nećemo dati Dakshinu, jer onaj u čijem umu postoji želja za novcem ne može se smatrati pravim svecem i mi se pred takvim nećemo klanjati. 8

Otići ćemo u Shirdi, susresti se s Njim, ali Mu nećemo dotaknuti stopala niti ćemo Mu dati ikakvu Dakshinu." 9

Ali svatko onaj tko bi krenuo s takvim lažnim argumentima, koliko god bio siguran u svoju čvrstu odluku, na kraju bi se, samim činom Darshana, predao i utočište pronašao pred Saijem. 10

Svatko tko bi stao pred Saija ostao bi prikovan na mjestu; nitko se nije vratio natrag kakav je i došao, već bi ostao zauvijek predan Saijevim stopalima. 11

Kao što bi netko u potpunoj poniznosti prišao tražeći spas, tako bi i oni zaboravili na svoje prijašnje odluke i s poštovanjem mu dotaknuli stopala. 12

Ovo trideset i peto poglavlje je mjesto gdje nestaje svaki sektaški ponos i koje donosi duboku radost duši; neka ga slušatelji poslušaju s poštovanjem. 13

Kao i priča o slavi Udija, u njemu se očituje i iskustvo Bale Nevaskara, te kako je s ljubavlju postupao sa zmijom, videći samog Saija u njoj. 14

Smilujte se meni, o slušatelji, ja sam samo poslušni sluga koji slijedi naredbe; izvršavajući te naredbe s poštovanjem, nastaju riječi ove priče. 15

Kada usmjerim pogled na Njegova stopala, iz njih izviru valovi inspiracije, i ja samo punim ovu posudu svetom pričom koja se prelijeva. 16

Mi smo poput mladunčadi kornjače koja svoju djecu hrani samim svojim pogledom punim ljubavi; ona nikada ne ogladne, ne ožedne niti se umore,

već uvijek ostaju potpuno zadovoljna. 17

Kada imamo takvu neizmjernu sreću Njegova pogleda, ne trebaju nam ni hrana ni voda. Njegov pogled utažuje svaku glad i žeđ, kako uopće opisati to divno čudo! 18

Kralj Sai, taj ocean milosti, za nas je sve što naše oči trebaju vidjeti; pred Njim nestaje iluzija razdvojenosti na onoga tko gleda, ono što se gleda i sam čin gledanja. 19

Bilo da se radi o osjetu dodira ili svjetlosti koju nam pruža, ili pak osjetu mirisa, u svima njima prebiva sam Sai. 20

Kada Njegove riječi dopru do naših ušiju, istog trena pred nama se ukazuje Njegov lik; tada nestaje onaj koji sluša, ono što se čuje i sam čin slušanja, brišući svaku razdvojenost. 21

Isto tako, kada osjetimo okus na jeziku, to je sam Sai koji se stapa s njim; pred tim nestaje iluzija onoga tko kuša i samog okusa. 22

Isto se događa sa svim našim osjetilima; kada se sva ona usmjere prema Saiju, sva naša djela nestaju i postižemo stanje potpunog oslobođenja od karme. 23

No, ova se tema sada oduljila, a poneseni ljubavlju prema Saiju, udaljili smo se od glavnog toka; vratimo se sada izvornoj priči i nastavimo tamo gdje smo stali. 24

Jedan zagriženi protivnik štovanja idola i predani sljedbenik obožavanja Boga bez oblika, odlučio je otići u Shirdi isključivo iz znatiželje i želje za propitivanjem. 25

Rekao je: "Otići ću u Shirdi samo kako bih vidio tog sveca, ali nikada pred njim neću pognuti glavu niti ću mu dati Dakshinu. 26

Ako prihvatiš ova dva uvjeta, poći ću s tobom u Shirdi." Čuvši to, njegov prijatelj je pristao i mirna srca su krenuli na put. 27

Taj prijatelj bio je Kaka Mahajani, pravi bhakta čiji je odnos prema svecima bio ispunjen čistim poštovanjem, za razliku od njegovog suputnika koji je bio pun sumnji. 28

Njih su dvojica krenula iz Mumbaija u subotu navečer i stigli u Shirdi u nedjelju ujutro. 29

Zatim su obojica otišla u džamiju kako bi primili Saijev Darshan, a sada smirenog uma poslušajte što se tamo tada dogodilo. 30

Čim su kročili na prvu stepenicu, Baba je, ugledavši onog prijatelja izdaleka, progovorio vrlo slatkim glasom: "Zašto ste došli, gospodine?" 31

Čuvši te riječi pune ljubavi, prijatelj je ostao zapanjen; ton i način na koji su riječi izgovorene smjesta su ga podsjetili na njegovog oca. 32

Kada je Baba izgovorio "Zašto ste došli, gospodine?", boja Njegova glasa bila je takva da je Kakin prijatelj ostao duboko ganut i iznenađen. 33

Slušajući tu očaravajuću melodiju glasa, sjetio se svog preminulog oca, shvativši da je Babin glas potpuno i savršeno isti kao njegov. 34

Kakva je to bila čudesna moć u Njegovom glasu! Kakin prijatelj je zadivljeno rekao: "Ovo su riječi i glas mog vlastitog oca, taj mi je glas nesumnjivo poznat." 35

Čuvši riječi koje su zvučale kao da izlaze iz usta njegovog oca, srce mu se rastopilo, zaboravio je na svoju prethodnu odluku i s poštovanjem položio glavu na Babina stopala. 36

Kasnije, Baba je zatražio Dakshinu, ali ju je zatražio samo od Kake; Kaka

mu ju je dao, obojica su se vratila u smještaj i ponovno došla popodne. 37

Kada su ponovno stigli, obojica su se pripremala za povratak u Mumbai. Kaka je zamolio Babu za dopuštenje da odu, a Baba mu je ponovno zatražio Dakshinu. 38

I to ponovno samo od Kake, rekavši mu: "Daj mi sedamnaest rupija." Nije zatražio ništa od onog prijatelja, što je ovome počelo stvarati nemir u mislima. 39

Prijatelj je tiho upitao Kaku: "Zašto traži Dakshinu samo od tebe? Tražio je od tebe jutros, a i sada traži samo od tebe. 40

Iako sam i ja ovdje s tobom, zašto mene izostavlja?" Kaka mu je šaptom odgovorio: "Pitaj Babu samog o tome." 41

U tom trenutku Baba se obrati Kaki i upita ga: "Što ti to on govori?" Tada je prijatelj osobno upitao Babu: "Mogu li i ja dati Dakshinu?" 42

Na to mu Baba odgovori: "Nisi imao namjeru u srcu da mi išta daš, zato te nisam ni pitao; ali ako sada želiš dati, onda daj." 43

Bilo je poznato da su bhakte davali Dakshinu kada bi je Baba tražio, čemu se taj prijatelj prije podrugivao; no sada, kada nije bio ni pitan, sam je ponudio dati prilog, što je jako iznenadilo Kaku. 44

Kada mu je Baba rekao da dâ ako želi, prijatelj je žurno, premda nije bio tražen, položio sedamnaest rupija pred Babina stopala. 45

Baba mu se tada obrati riječima: "Sada kada ideš, sjedni na trenutak," te mu je dao jedan predivan savjet kako bi mu uklonio osjećaj odvojenosti. 46

Rekao mu je: "Sruši onaj debeli zid razdvajanja koji stoji između tebe i mene, i tek tada će put biti otvoren da se uistinu susretnemo." 47

Nakon što im je dano dopuštenje za odlazak, Madhavrao je počeo moliti u njihovo ime, gledajući u nebo prekriveno gustim oblacima, govoreći da će ih na putu uhvatiti kiša. 48

Baba mu je odgovorio: "Neka idu mirno, kiša im neće predstavljati nikakvu prepreku ni strah na njihovom putu." 49

S poštovanjem se poklonivši Saijevim stopalima, obojica su sjela u kočiju; munje su sijevale, nebo se zamračilo, a rijeka se izlila iz korita. 50

Gromovi su parali nebo, a dio puta morali su prijeći čamcem; no Kaka je u srcu imao potpunu vjeru, jer je dobio Babino obećanje. 51

S druge strane, prijatelj je bio zabrinut pitajući se kakvo će to biti putovanje, misleći da su nepotrebno krenuli i da će naići na mnoge muke na putu. 52

Ipak, sretno su prošli taj dio puta, sjeli u vlak i tek tada je kiša počela padati, te su potpuno sigurno i bez straha stigli u Mumbai. 53

Kada su stigli svojim domovima, otvorivši zatvorene prozore i vrata, Kaka je pronašao dvije uginule vrapčice koje su ostale zatočene unutra. 54

Vidjevši taj prizor, u srcu mu je bilo jako žao; jadna su stvorenja umrla ostavši bez hrane i vode. 55

Pomislio je: "Kada sam kretao za Shirdi, da sam barem ostavio prozore otvorenima, smrt ne bi došla po njih; osjećam se kao da su umrle mojom krivnjom." 56

Zatim je shvatio: "Treća vrapčica koja je izletjela preživjela je jer se Baba očito pobrinuo za nju, i upravo je zato danas tako lako dao pristanak i dopuštenje da se vratimo kući." 57

"Inače bi i ona uginula; kako bi preživjela bez hrane? A onim dvjema je naprosto istekao životni vijek, i to je neizbježna sudbina koju su dočekale." 58

Poslušajte sada i još jedno kratko, ali predivno iskustvo; ovaj je čovjek mjesecima patio od snažnih bolova u peti. 59

Ta ga je bolest mučila mnogo mjeseci prije nego što je uopće krenuo u Shirdi, no nakon što se vratio odande, bol ga više nije mučila i nestala je u vrlo kratkom vremenu. 60

A sada poslušajte drugu priču o tome kako, kada netko dođe testirati sveca, na kraju ipak mora pokloniti glavu, čak i ako to isprva nije namjeravao. 61

Kao i to kako onaj tko nije imao namjeru dati Dakshinu, biva uhvaćen u mrežu ljubavi, te rušeći vlastitu čvrstu odluku, na kraju istu tu Dakshinu ipak daje. 62

Gospodin Thakkar Dharamsey Jethabhai bio je odvjetnik (solicitor) iz Mumbaija; zahvaljujući dobrim djelima iz prošlosti, u njemu se probudila snažna želja da upozna Saija. 63

Kaka Mahajani i on bili su vrlo bliski; obojica su osjećali da trebaju otići ravno u Shirdi i osobno Ga upoznati. 64

Kaka je bio glavni poslovođa u tvrtki gospodina Thakkara; iskoristivši dane godišnjeg odmora, počeo se pripremati za put u Shirdi. 65

Međutim, Kaka se rijetko kad vraćao na vrijeme, često bi ostao u Shirdiju po tjedan dana govoreći da nema Saijevo odobrenje za odlazak, što se njegovom poslodavcu činilo kao loš način vođenja posla. 66

"Kakvi su to sveci," mislio je, "takva pravila nama ne odgovaraju." Zato je

Thakkar odlučio otići tamo tijekom blagdana, s namjerom da osobno ispita i testira Saija. 67

Bio je ispunjen snažnim ponosom na vlastito tijelo i položaj, razmišljajući isključivo o vlastitoj moći, te je vjerovao da su sveci tek obični ljudi i pitao se zašto bi pred njima saginjao glavu. 68

No, kada bi vidjeli Saijevu duhovnu moć, čak bi i najveći učenjaci i mudraci ostajali bez riječi, pa kako bi onda jedan jadni Dharamsey mogao zadržati svoju odluku? 69

"Ipak, slijepa vjera nije dobra, prvo se moram sam uvjeriti," odlučio je u sebi i počeo se spremati za put u Shirdi. 70

Baš kao i onaj ranije spomenuti prijatelj, i Dharamsey je razmišljao na isti način; krenuo je na put vodeći Kaku sa sobom, a zatim mu se obratio. 71

Rekao mu je: "Kada odete u Shirdi i ostanete tamo, ovoga puta to neće proći; morate se vratiti zajedno sa mnom, neka vam to bude jasno." 72

Na to mu Kaka odgovori: "To nije u mojim rukama." Zbog toga je Dharamsey poveo sa sobom još jednog prijatelja koji će mu praviti društvo na povratku. 73

Smatrao je da, ako Kaka odbije poći s njim, neće moći putovati sam, pa je uzeo tog trećeg prijatelja i tako su njih trojica krenula za Shirdi. 74

U svijetu postoji mnogo različitih ljudi, a Baba ovakve pronicljive bhakte privlači k sebi kako bi uklonio njihove sumnje. 75

Jer kada se takvi ljudi vrate natrag, oni prepričavaju svoja iskustva drugima i pišu o njima, usmjeravajući tako i druge ljude na pravi put. 76

Smisao je u tome da tko god dođe pred Njega biva potpuno ispunjen

srećom Njegova Darshana; kakav god bio njihov početni stav, na kraju postižu vrhunsko blaženstvo. 77

Neki bi rekli da idu pred Njegova stopala čak i ako imaju namjeru samo promatrati i propitivati, ali stvarni je ishod potpuno drugačiji – Baba ostvaruje Svoj vlastiti cilj. 78

Baba im sam daje inspiraciju i istog trena oni rade korak naprijed; potičući njihovu istinsku prirodu, On ih usmjerava prema pravoj duhovnosti. 79

Tko bi mogao proniknuti u Njegove duboke tajne? Pokušaj shvaćanja Njegovih puteva samo nas ostavlja zbunjenima; stoga je najbolje odbaciti svaki ponos, pasti Mu pred stopala i uživati u blaženstvu Njegove prisutnosti. 80

Poznato je da se ne bi smjelo dolaziti praznih ruku pred Boga, svećenika ili Gurua, stoga je Kaka usput kupio oko dvije kile grožđa. 81

Želio je kupiti sortu grožđa bez sjemenki, no kako takvo u tom trenutku nije bilo dostupno, Kaka je kupio ono sa sjemenkama koje se nudilo na tržnici. 82

Uživajući u međusobnom razgovoru, ova su trojica stigla u Shirdi i zajedno su otišli u džamiju kako bi primili Babin Darshan. 83

Tamo se nalazio i Babasaheb Tarkhad, predani bhakta; Dharamsey, vođen znatiželjom, poče ga ispitivati, pa poslušajte što su razgovarali. 84

Upitao ga je: "Zašto vi dolazite ovamo?" Tarkhad mu odgovori: "Radi Darshana." Tada Dharamsey reče: "Čuo sam priče da se ovdje događaju čuda." 85

Na to mu Tarkhad uzvrati: "Ja ne dolazim s takvim mislima i namjerama, ali zasigurno je da se svakome tko ovdje dođe s iskrenom željom u srcu, ta

želja i ostvari." 86

Kaka je tada s poštovanjem prislonio glavu na Babina stopala, stavio mu grožđe u ruke, a Baba ih je odmah počeo dijeliti okupljenoj publici. 87

Zajedno s ostalima, Baba je dao malo grožđa i Dharamseyu, no on nije volio tu sortu i preferirao je isključivo grožđe bez sjemenki. 88

Osjetio je odbojnost prema tom grožđu od samog početka, nije mu se sviđalo i pitao se kako bi ga uopće pojeo, osjećajući težinu i odbojnost u umu. 89

Osim toga, liječnici su mu bili strogo zabranili da jede neoprano grožđe, pa su mu se po glavi počele motati razne sumnje i brige oko toga je li uopće u redu da on to sada pere. 90

Na kraju ga je samo stavio u usta, potajno izvadio sjemenke i stavio ih u džep, jer je smatrao da nije u redu to sveto i čisto mjesto uprljati ispljuvcima. 91

Zatim je pomislio u sebi: "Ako je On doista svetac, kako to da ne zna da ja ne volim ovo grožđe, i zašto mi ga onda na silu daje?" 92

Čim je to pomislio, Baba mu je dao još jednu porciju grožđa; znajući da je sa sjemenkama, Dharamsey ga je zadržao u ruci i odbijao ga staviti u usta. 93

Uistinu, to je grožđe imalo sjemenke i on ga nije volio, ali budući da mu ga je Baba stavio u ruku, Dharamsey se našao u nelagodnoj situaciji ne znajući što bi trebao učiniti. 94

Nije ga želio pojesti, pa ga je držao skrivenog u šaci, no Baba mu se obrati riječima: "Baci to u usta i pojedi." Čuvši to, on posluša Njegovu naredbu. 95

Kada mu je Baba rekao da pojede i kada je Dharamsey stavio to grožđe u usta, na njegovo ogromno zaprepaštenje, shvatio je da je svako zrno potpuno bez sjemenki. 96

Kušajući to grožđe bez sjemenki, Dharamsey je bio krajnje zapanjen i pomislio: "Kakva je ovo nevjerojatna moć, zar ovim svecima ništa nije nemoguće! 97

Znajući što želim u svom umu, pretvorio je grožđe sa sjemenkama u grožđe bez sjemenki, ono što mi Sai daje biva uistinu korisno i prilagođeno meni." 98

Njegov je um bio duboko zadivljen, zaboravio je na svu svoju znatiželju i propitivanje, nestao je sav njegov ego i u srcu mu se probudila čista ljubav prema svecu. 99

Njegove prijašnje sumnje i odluke su nestale, ljubav prema Saiju rodila se u njegovom srcu, te je postao zahvalan što je došao u Shirdi; njegova je vjera postala čvrsta. 100

U blizini je sjedio i Babasaheb Tarkhad, točno uz Babu, a Baba je nastavio s dijeljenjem, dajući malo grožđa i njemu. 101

Tada ga Dharamsey upita kakvo je njegovo grožđe, a kada mu je Babasaheb odgovorio da je sa sjemenkama, Dharamseyev se um još više ispunio čuđenjem. 102

Njegova vjera da je Baba pravi svetac postala je čvrsta, a kako bi tu vjeru dodatno potvrdio, u njemu se rodila nova misao: "Ako si Ti doista svetac, onda ćeš sljedeću porciju dati Kaki." 103

Baba je dijelio grožđe mnogima, ali čim je ta misao sinula u Dharamseyevom umu, Baba je sljedeću porciju dao upravo Kaki, ostavivši Dharamseya bez teksta od čuda. 104

Vidjevši te jasne znakove svetosti i to nevjerojatno čitanje misli, Dharamseyev um bio je potpuno zadovoljan i prihvatio je Saija kao istinskog sveca. 105

Madhavrao je stajao u blizini i predstavio Dharamseya Babi, rekavši mu da je taj gospodin Kakin šef. 106

"Kakav je on Kakin šef?" odgovori mu Baba, "Njegov šef je netko potpuno Drugi." Taj je neočekivani odgovor bio itekako poučan i utješan za Kaku. 107

A zatim poslušajte još jedno čudo; tamo je, pokraj same svete vatre (Dhuni), stajao jedan kuhar po imenu Appa, na kojega je Baba sada usmjerio svoju pozornost. 108

Baba je rekao: "Ovaj gospodin nije doputovao sve dovde zbog mene niti se zbog mene umarao; on je ovamo u Shirdi došao samo zato što u srcu nosi ljubav prema Appi." 109

Nakon što su izgovorene ove riječi, Dharamsey je potpuno zaboravio na svoje prijašnje ponosne odluke, sâm je pao ničice pred Babina stopala, a zatim se vratio u smještaj (Wadu). 110

Tog je dana u podne završila Aarti, svi su se počeli spremati za povratak kući; došlo je vrijeme da se zatraži dopuštenje za odlazak, te se skupina uputila prema džamiji. 111

Dharamsey se tada obrati Kaki govoreći mu: "Ja neću tražiti dopuštenje, ti sam moraš pitati za sebe i za nas." Poslušajte sada što je na to Madhavraou rekao Kaka. 112

Kaka mu odgovori: "Ja nemam to pravo; dok ne prođe cijeli tjedan dana, ne mogu tražiti dopuštenje za povratak, stoga je najbolje da ga vi zatražite." 113

Kada su se njih trojica smjestila ispred Babe, Madhavrao je zatražio dopuštenje u njihovo ime, a Baba je tada započeo priču koju trebate smireno poslušati. 114

Baba reče: "Bio jednom jedan prevrtljiv čovjek. Kod kuće je imao obilje bogatstva i hrane, bio je potpuno zdrav i nije patio ni od kakvih bolesti, a opet bi sam sebi stvarao nevolje. 115

Bez ikakvog razloga uzimao bi teške terete na svoja ramena, lutao ovamo i onamo, ne nalazeći mira nigdje, čas bi ostavljao stvari, čas ih podizao, i njegov um nije imao nimalo spokoja. 116

Vidjevši takvo njegovo žalosno stanje, obuzela me duboka samilost, pa sam mu rekao: 'Smiri se jednom i ostani miran na barem jednom mjestu. 117

Zašto besmisleno lutaš uokolo ispunjen tjeskobom? Sjedni na jedno mjesto i budi miran.'" Dharamsey je odmah osjetio da su ove riječi poput izravnog znaka upućenog isključivo njemu. 118

I doista, unatoč tome što je imao ogromno bogatstvo i lagodan život, Dharamsey je bio neprestano ispunjen nemirom i bespotrebno brinuo o nebitnim stvarima. 119

Imao je veliko poštovanje u društvu i veliku imovinu, a opet u njegovom umu nije bilo mira; uvijek bi nosio teške zamišljene tuge i brige, neprestano uronjen u njih. 120

Slušajući priču iz Saijevih usta, Dharamsey se silno zadivio, prepoznajući da je to točan opis samog stanja njegovog vlastitog uma, te je nastavio slušati s još većim poštovanjem. 121

Dharamsey je bio iznimno sretan i zadovoljan u srcu kada je, unatoč tome što je to izgledalo gotovo nemoguće, Kaka dobio dopuštenje za povratak

puno ranije nego inače, i to sasvim lako. 122

Dharamseyeva iskrena želja bila je da se Kaka vrati kući zajedno s njim, i Baba mu je ispunio tu želju dopustivši Kaki da pođe natrag. 123

To je bio još jedan neizrečeni test koji je Dharamsey postavio Babi; kada je vidio kako je Baba s lakoćom pročitao Njegove misli, postalo mu je potpuno jasno kakav je On izniman svetac. 124

Sve su njegove sumnje nestale i on je potpuno prihvatio Saija kao istinskog sveca; jer kakva god bila nečija namjera u srcu, Baba mu je davao iskustvo u skladu s njom. 125

Na koji god put netko želio krenuti, Baba bi ga usmjerio upravo u tom pravcu; On je dobro poznavao duhovni kapacitet svakog pojedinca i davao mu postignuće u skladu s njim. 126

Bilo da mu je dolazio istinski vjernik ili netko sklon podrugivanju, Sai je prema obojici pokazivao jednaku milost; kao milosrdna majka, On nije znao jednog odbaciti, a drugog prigrliti. 127

A onda, u trenutku kada su obojica trebala krenuti natrag, Baba je zatražio petnaest rupija od Kake kao Dakshinu, i Kaka Mu ju je s poštovanjem dao. 128

"Tko god mi je dao jedan rupi kao Dakshinu, morao sam mu uzvratiti deseterostruko." 129

"Ja ne uzimam ništa ni od koga besplatno. Niti tražim od svih redom. Samo onome na koga Fakir uperi prst, samo se njemu spominje Dakshina." 130

"I taj Fakir traži samo od onoga kome je dužan. Davatelj zapravo sije sjeme, kako bi kasnije mogao požnjeti bogatu žetvu." 131

"Bogatstvo ima smisla jedino ako se koristi za Dharmu (dobročinstvo). To će bogatašu donijeti istinsku dobrobit; jer jedino kroz plodove Dharme, mudrost pronalazi svoje mjesto." 132

"Ovo bogatstvo se stječe s mukom i namijenjeno je za dobre i ispravne svrhe. Ljudi ga beskorisno i uzaludno rasipaju, zanemarujući sakupljanje duhovnih zasluga kroz Dharmu." 133

"Onaj tko skuplja novčić po novčić dok ne zgrne silno bogatstvo, a nikada ga ne troši na dobra djela zbog svoje sebičnosti i svjetovnih želja, taj nikada ne može biti sretan." 134

"'Ono što nije dano, ne može se ni dobiti.' Svima je poznata ova vedska istina (Shruti). Ono što ste dali u prošlosti, dočekat će vas u budućnosti; upravo se zato i traži Dakshina." 135

"U inkarnaciji Rame, kada su mu nuđeni neizmjerni darovi u zlatu i ženama, on ih je odbio, ali je njihovu nagradu, u obliku šesnaest tisuća žena, prihvatio kasnije kao Gospodin Krišna." 136

"Bhakta kojemu nedostaju predanost (Bhakti), mudrost (Jnana) i nevezanost (Vairagya) iznimno je jadan. Njemu se prvo mora usaditi nevezanost, a tek mu se onda podaruju predanost i mudrost." 137

"Čin davanja Dakshine je upravo znak te nevezanosti. Zatim ga se usmjerava na put predanosti (Bhakti) i čini ga se stručnjakom u duhovnom znanju." 138

Baba je rekao: "A što Mi to zapravo radimo? Uzimamo jedan, a dajemo deset puta više, te ih korak po korak usmjeravamo na put znanja." Slušajući to, iz Dharamseyevog uma nestala je svaka pohlepa. 139

Tada je Dharamsey samovoljno stavio petnaest rupija u Babine ruke. Potpuno je zaboravio na svoju prijašnju čvrstu odluku da mu neće dati

ništa; cijeli je ovaj događaj doista bio čudesan. 140

Pomislio je: "Prije sam uzalud pričao besmislice. Dobro je što sam došao osobno. Sumnjao sam u to kakvi su sveci, ali sada sam sputan i očaran ovim iskustvom s Njim." 141

"Iako sam u umu čvrsto odlučio da mu se neću pokloniti, ipak sam to sam od sebe učinio. Djela svetaca doista su nedokučiva." 142

"Njemu na čijim je usnama neprestano 'Allah Malik' (Bog je Gospodar), ništa nije nemoguće. Mi smo bili tako nestrpljivi da vidimo samo čuda svetaca." 143

"Naš se ponos pokazao uzaludnim. Poklonio sam mu se do zemlje, a i Dakshinu sam mu predao sam od sebe, iako me nije ni tražio." 144

"Svo naše hvalisanje bilo je uzaludno. Sam sam svoju glavu s dubokim poštovanjem položio na Saijeva stopala; ima li većeg čuda od toga?" 145

Kako uopće opisati Saijevu vještinu! Iako On sam sve ovo čini, izvana ostaje potpuno nepovezan i ravnodušan; to je zaista nevjerojatno. 146

Poklonio se netko pred Njim ili ne, dao mu Dakshinu ili ne, Sai – taj izvor radosti i ocean milosti – nikada nikoga ne zanemaruje niti odbacuje. 147

Ne osjeća ponos kada Ga se štuje, niti tugu kada Ga se vrijeđa. U Njemu nema ni pretjerane radosti ni očaja; Njegovo je stanje potpunog nadilaženja svake dualnosti. 148

Kakve god namjere netko imao u srcu, jednom kada primi Njegov Darshan, Sai veže njegovu predanost za Svoja stopala; takva je Njegova nevjerojatna moć. 149

Nakon toga, primivši posvećeni pepeo (Udi) i Njegov blagoslov, vratili su

se kući bez ijedne sumnje; takva je neizmjerna Saijeva slava. 150

Za odlazak iz Shirdija uvijek je bilo potrebno dobiti Babino dopuštenje. Kršenje Njegove naredbe i odlazak na svoju ruku značilo bi prizivanje nevolja. 151

Onaj tko bi otišao samovoljno, doživio bi kajanje i sramotu. Na putu bi se pojavile teške prepreke koje je bilo iznimno teško prevladati. 152

Ovo je bio opis pravila o odlasku, no ista je stvar bila i s dolaskom. Baba je običavao govoriti: "Nitko ne može doći ovamo dok ga Ja osobno ne dovedem." 153

"Tko može prijeći moj prag bez Moje volje? Zar itko može primiti Darshan vlastitom željom, i zar itko može tek tako, po svom nahođenju, stići u Shirdi?" 154

Svemoćni Sai utjelovljenje je milosti; svaki naš korak ovisi isključivo o Njemu. Tek kada se u Njegovom srcu probudi milost prema nama, tek tada nam je dopušteno doći na Njegov Darshan. 155

Takvo je bilo pravilo dolaska i odlaska u Shirdiju; ako Saijevo srce nije bilo zadovoljno, nitko ne bi dobio Njegovo dopuštenje ni darovani Udi. 156

Kada bi se netko s poštovanjem poklonio i zatražio dopuštenje za odlazak, blagoslov popraćen darivanjem Udija značio bi konačno odobrenje za put. 157

Sada ću slušateljima ispričati jedno sasvim novo iskustvo vezano uz moć svetog pepela (Udija), a potom i priču o izvanrednoj predanosti Balajija Patil Nevaskara i veličanstvenoj Saijevoj milosti. 158

Jedan je gospodin iz Bandre, podrijetlom iz kaste Prabhu Kayastha, patio od teške nesanice; noću nikako nije mogao mirno spavati unatoč svim

naporima i pokušajima. 159

Čim bi sklopio oči i na trenutak usnuo, u snu bi mu se neočekivano ukazao njegov preminuli otac koji bi ga svakoga dana trgnuo iz sna. 160

Otac bi u snu otvarao stara pitanja o tome što je pravo, a što krivo, iznosio bi skrivene, mračne i teške misli, te bi ga obasipao psovkama, kletvama i grubim riječima. 161

Taj se stravičan prizor ponavljao baš svake noći, prekidajući mu san; nije osjećao nimalo mira niti pronalazio utjehu, ne mogavši izbjeći tu patnju. 162

Gospodin je bio potpuno iscrpljen i očajan ne znajući više što da poduzme, pa je upitao jednog Saijevog bhaktu postoji li ikakav lijek za njegovu muku. 163

Bhakta mu je odgovorio: "Ja ne znam ni za kakav drugi lijek. Sai Maharaj je uistinu veličanstven; ako u srce usadiš vjeru u Njega, Njegov sveti Udi zasigurno će pokazati svoju čudesnu moć." 164

Gospodin je učinio točno onako kako mu je bilo rečeno, i upravo takvo iskustvo je i doživio; zastrašujući snovi više se nikada nisu ponovili. 165

Pukom srećom i milošću sudbine, taj je prijatelj bio istinski štovatelj svemoćnog Saija; ispričavši mu priču o čudesnoj slavi Udija, darovao mu je mali prstohvat. 166

Prijatelj mu je savjetovao: "Kada večeras kreneš na spavanje, nanesi malo Udija na čelo, zamotuljak s pepelom stavi pod jastuk, a u umu se sjeti Shri Saija." 167

"Zadrži u srcu predanost i vidjet ćeš moć ovog Udija; on će istog trena odagnati svaku tvoju bol, jer je to njegova prirodna odlika." 168

Čim je to učinio, te je noći utonuo u dubok i miran san. Svaki trag onih zlih snova zauvijek je izbrisan, a gospodin je bio neizmjerno radostan. 169

Njegovoj sreći nije bilo kraja! Od tog je dana onaj zamotuljak uvijek brižno čuvao pod jastukom i svakodnevno se sjećao Saija. 170

Nedugo zatim, nabavio je i Babinu sliku; dočekavši četvrtak, stavio Mu je vijenac oko vrata. Sliku je objesio na zid točno iznad svog jastuka i s dubokim je poštovanjem počeo štovati. 171

Svakoga bi dana uzimao Darshan sa slike, svakog bi četvrtka prinosio svježi vijenac i obavljao redovito štovanje u svom srcu; na taj su način sve njegove nevolje i nesanica u potpunosti nestale. 172

Održavajući ovakvu čvrstu predanost, pronašao je trajni mir koji je priželjkivao. U potpunosti je zaboravio na svu onu patnju, na buđenja u noći i zastrašujuće snove. 173

Ovo je bio samo jedan primjer kako Udi pomaže. Sada ću vam ispričati o još jednoj čudesnoj moći; u kakvoj god se nevolji našli, njegovo korištenje donosi željeni spas. 174

Živio je jedan doista veliki i predani bhakta po imenu Balaji Patil Nevaskar; on je vlastito tijelo istrošio od napora, služeći Babi na nevjerojatan i neusporediv način. 175

Baba je svakoga dana prolazio seoskim ulicama i obilazio Lendi vrt; čišćenje tih ulica kojima bi Baba koračao bio je svakodnevni posao Balajija Nevaskara. 176

Tradicija ovog predanog služenja nastavila se i nakon njega. U tom poslu, vještina i posvećenost Radhakrishnamai bile su zbilja izvanredne. 177

Iako je bila brahmanka, poštovana od svih, a ovakvo se služenje smatralo

ponižavajućim, takve sitne misli nikada nisu zamračile njeno čisto srce. 178

Ustajala bi u rano praskozorje, uzela bi metlu u svoje ruke i sama čistila prašinu s puteva kojima bi Baba hodao; blagoslovljeno neka je njeno služenje! 179

Njezin je rad bio besprijekoran i brz; tko bi se ikada s njom mogao mjeriti? Kasnije, kada je prošlo neko vrijeme, tu je dužnost preuzeo Abdul. 180

Takav je bio taj veliki Patil; iako je živio obiteljskim i svjetovnim životom, bio je potpuno odvojen od njega. Poslušajte sada priču o tome koliko je bila velika njegova nesebičnost. 181

Kada bi na polju završila žetva, svu bi svoju ljetinu donio ravno u džamiju; iskrcao bi ogromne gomile žita u samom dvorištu, predajući ih pred Babina stopala. 182

Smatrajući Babu jedinim istinskim vlasnikom svega, uzeo bi samo onoliko žita koliko bi mu Baba vlastitom rukom vratio; to bi odnio kući i preživljavao bi isključivo od toga. 183

Nakon što bi se Maharaj (Baba) okupao i oprao ruke, noge i lice, voda koja bi se slijevala iz odvoda bila je voda koju bi Balaji svakodnevno pio; to je bila njegova najveća hrana. 184

Sve dok je Balaji Nevaskar bio živ, to se pravilo provodilo bez ijednog prekida. Čak i danas, njegov odani sin djelomično održava taj isti zavjet. 185

I on je nastavio redovito slati žito Babi. Od tog se žita pravila 'bhakri' (vrsta kruha) i sve do Njegovog Mahasamadhija, Maharaj ga je jeo uz svaki Svoj obrok. 186

A sada poslušajte što se jednom dogodilo. Približavala se godišnjica Balajijeve smrti; hrana za obred u njegovoj kući bila je skuhana, a domaćini su je počeli posluživati gostima. 187

Hrana u kući bila je pripremljena prema procijenjenom broju uzvanika, no kada je posluživanje započelo, ispostavilo se da je došlo tri puta više ljudi nego što se očekivalo. 188

Balajijeva supruga jako se uplašila i počela šaputati svojoj svekrvi: "Osramotit ćemo se pred svima, kako ćemo sada izbjeći ovu katastrofu?" 189

No, vjera njene svekrve bila je nesalomljiva: "Kada iza nas čvrsto stoji naš svemoćni Sai, zašto se uopće brineš?" reče ona, "Ostani mirna i ne boj se." 190

Umirivši snahu ovim riječima, uzela je punu šaku Udija i posula ga u svaku posudu s hranom, a zatim ih sve čvrsto prekrila platnom. 191

Tada joj reče: "Idi sada i slobodno nastavi posluživati. Otkrij platno samo toliko da možeš zagrabiti hranu, a potom posudu odmah ponovno prekrij; i strogo pazi na ovo pravilo." 192

"Sva ova hrana pripada Saiju! Niti jedno zrno nije naše. On će sam zaštititi naš obraz i naša čast; ako nečega uzmanjka, to će ići Njemu na sramotu, a ne nama." 193

I doista, njezino čvrsto uvjerenje pretvorilo se u stvarnost. Bez ikakvih problema ili zastoja nahranjeno je trostruko više uzvanika, pa čak i njihovi gosti. 194

Nakon što su svi gosti koji su stizali posluženi i nakon što je gozba uspješno privedena kraju, u posudama je ostalo obilje hrane, kao da uopće nisu ni dodirnute. 195

Takva je nevjerojatna moć Udija i takva je istinska priroda svetaca. S kakvom ih vjerom zamislite u svom srcu, upravo takvo ćete iskustvo i doživjeti. 196

Ali, dok pjevamo o slavi Udija, u misli mi je, potaknuta veličinom njegove predanosti, došla još jedna priča o Nevaskaru; stoga poslušajte i nju. 197

Iako se isprva u mom umu rodila sumnja skrećem li time previše s teme, ipak, bez obzira na sve, budući da se savršeno uklapa u priču, moram vam je s poštovanjem ispričati. 198

Donijevši tu odluku, ovdje ću iznijeti ovu priču; ako vam se učini da je izvan konteksta, molim vas, dragi slušatelji, oprostite mi. 199

Jednom je stanovnik Shirdija po imenu Raghu Patil došao u Nevasu kao gost te je odsjeo u Balajijevoj kući. 200

Dok su krave te noći bile zavezane u staji, iznenada se uz glasno šištanje pojavila ogromna zmija i ušla među njih. 201

Vidjevši taj prizor, svi su se sledili od straha; zastrašujuća zmija se uspravila, raširila svoju veliku kapuljaču i smjestila se tamo. 202

Životinje su postale nemirne i počele su se otimati pokušavajući se osloboditi; no Balaji Nevaskar je bio čvrsto uvjeren u svom srcu: "Ovo je sam Sai uzeo oblik kako bi me posjetio." 203

Ljudi su pomislili: "Ako sada ne odvežemo goveda, netko će zgaziti zmiju i doći će do stravične nesreće." 204

Ali ugledavši zmiju izdaleka, Balajijevo se srce ispunilo neizmjernom radošću. Svojim je tijelom drhtao od oduševljenja i bacio se na tlo kako bi se s dubokim poštovanjem poklonio zmiji. 205

Govorio je: "Sai se smilovao i došao mi je u posjet u obliku zmije." Otrčao je i donio joj zdjelicu punu svježeg mlijeka. 206

Kakav je to tek bio Balajijev duh! U njemu nije bilo ni trunke straha. Sada poslušajte pažljivo kakvim se riječima obratio toj smrtonosnoj zmiji. 207

Rekao je: "O Baba, zašto toliko šištiš? Zar nas pokušavaš prestrašiti? Uzmi sada ovu zdjelicu s mlijekom i mirno je popij." 208

No, pomislivši da mu mala zdjelica neće biti dovoljna, Balaji je donio cijeli lonac pun mlijeka i stavio ga ispred zmije, jer u njegovom srcu nije bilo mjesta strahu; strah je samo iluzija našeg uma. 209

Položivši posudu tik do nje, vratio se na svoje mjesto, ne preblizu, ali ni predaleko, a usta su mu bila puna neprestane hvale za tu veličanstvenu zmiju. 210

No, dolazak zmije donio je strah i paniku; svi prisutni nisu imali istu vjeru kao on, u srcima im je nastao kaos i pitali su se kako će se riješiti ove smrtonosne prijetnje. 211

Bojali su se izaći van, bojeći se da bi zmija, ako se uvuče u unutrašnjost kuće, mogla postati neuhvatljiva, pa su svi budno i u strahu iščekivali što će se dogoditi. 212

S druge strane, nakon što se zmija utažila mlijekom, neprimjetno je, mimo svih pogleda, kliznula u noć i nitko nije znao kamo je nestala; svi su bili zapanjeni. 213

Pretražili su cijelu štalu, ali od zmije nije bilo ni traga. Svi prisutni odahnuli su od ogromnog straha, no Nevaskar je u srcu bio duboko žalostan. 214

Žalio je u sebi: "Kad je barem, baš kao što sam Ga s radošću gledao dok je ulazio u staju, mogao biti pred mojim očima i dok je odlazio." 215

Balaji je imao dvije žene i malu djecu; povremeno su svi oni dolazili iz Nevase kako bi primili Babin Darshan. 216

Baba je sâm kupovao i darivao sarije i odjeću za obje Balajijeve žene te bi im udijelio Svoj veliki blagoslov; takav je bio vjernik Balaji Nevaskar. 217

Ova sveta priča (Satcharita) ravna je i jasna staza; tamo gdje se ona s poštovanjem čita, na tom istom mjestu nalazi se Dwarakamai i ondje je Sai neupitno prisutan. 218

Na tom istom mjestu nalazi se i sveta obala rijeke Godavari, to mjesto

postaje samo svetište Shirdi. Tamo gdje se sjeća Saija, On je prisutan zajedno sa Svojom svetom vatrom (Dhuni) i trenutačno otklanja svaku nesreću. 219

Tamo gdje se pobožno pjevaju priče o Njemu, tamo je Saijevo trajno boravište. Ako se ova priča ponavlja s predanošću i ljubavlju u srcu, On biva beskrajno zadovoljan. 220

Sjećajući se Saija, koji je čisto blaženstvo, i ponavljajući Njegovo sveto ime svakoga dana, čovjeku nije potrebna nikakva druga praksa pokore, niti naporne tehnike usredotočenosti i meditacije. 221

Polažući svu svoju ljubav pred Saijeva stopala, svi oni koji svakodnevno posvećeno konzumiraju i na čelo nanose Njegov sveti Udi, zasigurno ostvaruju najdublje želje svoga srca. 222

Oni dostižu savršenstvo u četiri glavna životna cilja. Otkrit će im se sve skrivene misterije, a uspjeh će ih pratiti kako u svjetovnom, tako i u najvišem duhovnom životu. 223

Čak i najteži grijesi i zlodjela, kao i svi manji prijestupi, potpuno se brišu samim dodirom ovog svetog Udija; a osoba postiže savršeno pročišćenje iznutra i izvana. 224

U ovome leži moć nošenja Njegovog pepela, čiju ogromnu slavu poznaju Njegovi istinski bhakte; iz želje da i vi, dragi slušatelji, zadobijete taj isti blagoslov, ja sam ovu priču i produžio. 225

No, reći da sam ju 'produžio' puka je varka, jer ja ni sam nisam sposoban dokučiti pravu mjeru Njegove veličine. Ono što sam vam ovdje ispripovjedio tek je sićušni sažetak, iznesen isključivo za vašu duhovnu dobrobit. 226

Zato jedino što vas molim je da s poštovanjem položite glavu pred Saija i

prepustite se kako biste se i sami osobno uvjerili; prihvatite moje riječi kao poticaj za vlastito iskustvo. 227

Na ovom putu nema mjesta logici ni intelektualnom nadmudrivanju, za to su potrebni isključivo duboko poštovanje i potpuna, čista vjera. 228

Onima koji nemaju vjere, koji su skloni samo logici, stalnom raspravljanju i propitkivanju, vrata spoznaje svetaca ostaju zatvorena; tu uzvišenu mudrost postižu samo oni ispunjeni čistom vjerom. 229

Što god u ovim pričama smatrali pogrešnim, pretjeranim ili nedostatnim, vjerujte da je svaka riječ došla ravno od Saija; čitajte Sai Satcharitu otvorenog srca, ne tražeći u njoj mane. 230

Neka Sai, koji je ocean samilosti i čiste ljubavi, iskoristi ovu priču kao izgovor da trajno nastani Svoj sveti lik u srcima svih čitatelja, kako bi Ga se vječno sjećali. 231

Gdje je daleki Gomantak, a gdje Shirdi? A ipak je priča o pljački koja se tamo dogodila ovdje razotkrivena; to će biti predivna priča koju će nam sam Sai u potpunosti ispričati u sljedećem poglavlju. 232

Stoga Hemadpant, s najvećim poštovanjem polažući svoju glavu na Saijeva stopala, najponiznije moli svoje slušatelje da otvore svoja srca i pažljivo slušaju ono što slijedi. 233

Neka je blagoslovljeno! Ovdje završava trideset i peto poglavlje knjige Shri Sai Satcharita, nadahnute od svetaca i svetih ljudi, a koju je sastavio bhakta Hemadpant, pod nazivom "Odbacivanje lažnih sumnji i slavljenje slave Udija".

|| Neka ovo bude ponuđeno Shri Sadguru Sainathu || Neka svi budu blagoslovljeni ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || 36 poglavlje ||

Poklon Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruima, Šri Kuldevati, Šri Sitaramćandri i Šri Sadguru Sainathu.

1. Nastavljajući se na prethodno poglavlje i divnu priču o krađi, budite usredotočeni na Lorda Dattu kako je obećano.

2. Ovo nije samo priča, već život samoga blaženstva; što je više pijete, žeđ za njom raste. A da bi se ta žeđ ublažila, slijedi nastavak priče.

3. Priča je tako slatka da donosi radost svakom tko je sluša, ublažava umor i patnje ovoga svijeta te daruje stanje čistoga mira.

4. Tko god iz čista srca želi svoje dobro, neka s poštovanjem i pažnjom sluša kazivanje o Saiju.

5. Veličina svetaca je beskrajna, nitko je ne može u potpunosti opisati; kakvo ja imam pravo na to? Dobro sam svjestan svojih ograničenja.

6. Neka zato govori priča, a ne moj ego. Mudri Sai sam preuzima vodstvo i preko bilo koga čini da se Njegove vrline objave Njegovim štovateljima.

7. On je poput labuda na jezeru Najvišeg Bitka (Paramatma), nevezan za svjetovno, radostan u Brahmanu i oslobođenju, posjeduje neusporedivu snagu.

8. Iako nema ni imena ni sela, nosi beskrajno bogatstvo u sebi; jednim pokretom obrve može siromaha pretvoriti u kralja.

9. On je utjelovljenje duhovnog znanja, koji kroz ulogu svjedoka pokazuje božanska ushićenja. Ostajući nehatan prema vlastitom imenu, izvodi razne

čudesne događaje.

10. Kome god podari svoju milost, tome pokazuje razne oblike. On stvara nebrojena čuda nepredvidive prirode; poslušajte o Njegovoj veličanstvenoj moći.

11. Tko god meditira na Njegov lik ili pjeva Njegove pjesme s ljubavlju, On nikada ne dopušta da im išta nedostaje i u potpunosti se brine o njima.

12. Iz velike ljubavi prema vlastitim pričama, On ih neprestano priziva u sjećanje, koristeći govornika i slušatelja samo kao povod za ispunjenje želja svojih vjernika.

13. Iskreni zaštitnik duhovnog puta, napustio je svjetovne veze i privezao se uz Čakrapanija (Gospoda Višnua), spasivši tako beskrajna bića.

14. Obožavaju Ga u Njegovoj zemlji i u inozemstvu; barjak Njegove predanosti visoko vijori. On doziva siromašne i slabe i ispunjava želje svima.

15. Neka sada slušatelji s poštovanjem poslušaju ovo sveto Saijevo djelo, kako bi uši slušatelja i usta govornika posvuda postali posvećeni.

16. Dva gospodina iz Goe (Gomantak) došla su potražiti Saijev daršan. Obojica su se s radošću poklonila pred Saijevim stopalima.

17. Iako su došli zajedno, Sai je zatražio dakšinu samo od jednog od njih: „Daj mi petnaest rupija“, a ovaj mu ih je radosno predao.

18. Od drugoga nije tražio ništa, a kada mu je ovaj sam ponudio trideset i pet rupija, Sai ih je odmah odbio, što ga je iznimno začudilo.

19. Vidjevši tu razliku u postupanju, Madhavrao (Šama), koji je bio prisutan, upita Saija o tome.

20. „Baba, zašto tako postupate? Kada dva prijatelja dođu zajedno, od jednoga tražite i uzimate dakšinu, a od drugoga, koji Vam sam nudi, odbijate i rastužujete ga?"

21. „Otkud ta pristranost kod svetaca? Od jednoga tražite sami, a drugome koji dragovoljno daje odbijate dar i stvarate mu neugodu."

22. „Pokazujete naklonost prema malom iznosu, a prema većem ostajete ravnodušni. Da sam ja na Vašem mjestu, ne bih tako postupao."

23. Sai odgovori: „Šama, ti ne razumiješ. Ja ni od koga ništa ne uzimam. Majka Džamija (Masdžid-mai) traži dug, kako bi onaj koji daje postao slobodan od duga."

24. „Zar ja imam kuću ili obitelj da bi mi trebao novac? Ja sam u svakom pogledu bez ikakvih briga."

25. „Ali dug, neprijateljstvo i ubojstvo – to stvoritelj ne može izbjeći ni na kraju doba (kalpe). Ljudi čine zavjete radi svojih potreba, a moji su napori usmjereni na to da ih oslobodim."

26. „Vi o tome ne brinete, vi samo trenutno molite i laskate. Ali onaj tko je bez duga među mojim štovateljima – njime sam uvijek zadovoljan."

27. „U početku je ovaj čovjek bio siromašan. Čim je dobio posao od petnaest rupija, zavjetovao se da će svoju prvu plaću ponuditi Bogu. Ali kasnije je na to zaboravio."

28. „Njegova je plaća s petnaest porasla na trideset, pa na šezdeset, pa na sto rupija. Kako se plaća udvostručavala i četverostručavala, zaborav je bivao sve veći."

29. „Vremenom je njegova plaća narasla na sedamsto rupija. Zbog svoje sudbine (karme) došao je ovamo, i tada sam ja pod izlikom dakšine

zatražio svojih petnaest rupija."

30. „Sada poslušaj drugu priču. Dok sam jednom hodao obalom mora, naišao sam na veliku palaču i sjeo na njezin trijem."

31. „Vlasnik palače bio je bogat i ugledan brahman. Srdačno me ugostio i ponudio obiljem hrane i vode."

32. „Tamo, pored jednog ormara, dao mi je čist i lijep prostor za spavanje, i ja sam čvrsto zaspao."

33. „Vidjevši da sam u dubokom sna, pomaknuo je kamen, probio zid, neprimjetno mi rasjekao džep i sve mi ukrao."

34. „Kad sam se probudio i to shvatio, odjednom sam briznuo u plač. Otišlo je trideset tisuća rupija; srce me strašno boljelo."

35. „Sve su to bile novčanice. Kad se dogodio taj iznenadni gubitak, srce mi je jako lupalo, a brahman me licemjerno tješio."

36. „Hrana i voda nisu mi imale okusa. Tako jadno stojim i petnaest dana ostao sam sjediti na tom trijemu."

37. „Na kraju petnaestog dana, dok sam hodao ulicom tražeći milostinju, odjednom je naišao jedan fakir i vidio me kako plačem."

38. „Upitao me za uzrok moje tuge, a ja sam mu sve ispričao. On reče: 'Ovo će se riješiti ako učiniš kako ti kažem.'"

39. „'Uputit ću te jednom fakiru i dati ti njegovu adresu. Idi i potraži utočište kod njega, on će ti vratiti tvoj novac.'"

40. „'Ali drži se zavjeta koji ti kažem dok ne ostvariš željeni cilj: odrekni se svoje omiljene hrane, i tako će tvoj zadatak biti ispunjen.'"

41. „Kad sam tako učinio, sreo sam fakira i dobio natrag svoj novac. Tada sam napustio tu palaču i ponovno krenuo obalom."

42. „Putujući dalje, došao sam do broda, ali nisam mogao ući. Tada mi je jedan dobronamjerni stražar osigurao mjesto na brodu."

43. „Uz povoljan vjetar sreće, brod je stigao na drugu obalu. Sjeo sam u kola i čim sam stigao kući, ugledao sam Majku Masdžid."

44. Ovdje je Babina priča završila. Zatim je Šami dana zapovijed: „Povedi ove goste kući i nahrani ih."

45. Nije prošlo dugo, jela su bila poslužena. Madhavrao (Šama) bio je znatiželjan, pa upita goste: „Je li vam ova priča imala smisla?"

46. „Jer kad realno pogledamo, Sai-baba je ovdje stalno nastanjen. Nema mora, broda ni kormilara – On za to nikad nije znao!"

47. „Koji brahman, koja palača? Proveo je život pod drvetom! Odakle bi On imao toliko bogatstvo koje mu je potom lopov ukrao?"

48. „Ipak, iznio je ovu priču i to baš kad ste vi stigli. Čini se da vam je pod tom izlikom ispričao vašu vlastitu prošlost."

49. Tada gosti, duboko dirnuti i sa suzama u očima, rekoše: „Sai je sveznajući! On je utjelovljenje Parabrahmana, bez dupličnosti, nepodijeljen i sveprisutan."

50. „Riječ po riječ, ono što je upravo ispričao jest naša vlastita priča! Čim završimo ovaj slatki obrok, ispričat ćemo vam sve u detalje."

51. „Sve što je Baba rekao upravo se tako dogodilo! Kako je On to znao iako se ne poznajemo? To je uistinu čudesno!"

52. Nakon obroka, dok su žvakali betelov list s Madhavraom, jedan od njih poče pričati priču.

53. Jedan od dvojice reče: „Moji korijeni su iz područja Ghata, ali sam zbog posla morao otići u primorje."

54. „Zbog toga sam otišao u Gou (Gomantak) u potrazi za poslom. Tamo sam se s velikim poštovanjem molio i zavjetovao Lordu Datti."

55. „'Bože, moram dobiti posao da prehranim obitelj. Budi milostiv, daj mi posao, padam pred Tvoja stopala.'"

56. „'Ako u kratkom roku ispuniš svoju riječ, ponudit ću Ti cijelu svoju prvu mjesečnu plaću.'"

57. „Srećom, Lord Datta bio je zadovoljan i u kratkom roku uslišio moj zavjet. Na početku sam dobio plaću od petnaest rupija."

58. „Kasnije, baš kako je Sai-baba opisao, dobio sam unapređenje. Ali potpuno sam zaboravio na svoj zavjet, sve dok mi ga On nije ovako napomenuo."

59. „Netko bi mogao pomisliti da je uzeo dakšinu, ali to nije bila dakšina – to je bilo vraćanje duga! Pod ovom izlikom podsjetio me na moj davni zavjet."

60. Poanta je da Sai ne prosi novac niti dopušta svojim vjernicima da za njim čeznu. On bogatstvo smatra izvorom nevolja i ne dopušta da Njegovi štovatelji padnu pod Njegovu čaroliju.

61. Poput Mhalasapatija, vjernika koji je uvijek bio odan Saijevim stopalima; iako je živio u teškoj sirotinji, Baba mu nije dopustio da stekne ni najmanje bogatstvo.

62. Sam Sai je često dijelio bogatstvo pristiglo kao dakšina drugima, ali Mhalasapatiju, pritisnutom siromaštvom, nije dao ni novčića.

63. No i Mhalasapati je bio ponosan i dostojanstven. Iako je Sai bio tako velikodušan, on nikada nije pružio ruku niti prosio.

64. Njegovo financijsko stanje bilo je skromno, ali njegovo odricanje (vairagya) bilo je vrhunsko. Podnosio je teret siromaštva i uvijek bio zadovoljan s malim.

65. Jednom je jedan ljubazni trgovac po imenu Hansraj osjetio u srcu želju da nešto dade Mhalasapatiju.

66. Vidjevši njegovo siromaštvo, htio mu je pomoći koliko god može, misleći da je to dobro djelo.

67. Ali iako je njegovo stanje bilo takvo, Sai-baba nije volio da mu itko drugi išta daje, jer je Sai preferirao ravnodušnost prema novcu.

68. Trgovac je ipak, potaknut suosjećanjem, u prisutnosti obojice u Dvarakamaiju, pružio novac Mhalasapatiju.

69. Ponizno, Mhalasapati ga je vratio i rekao: „Bez Saijeve zapovijedi ne mogu to prihvatiti."

70. On nije bio štovatelj novca, već je gladovao za duhovnošću. Bio je posvećen tijelom i dušom, pun ljubavi i nesebičan.

71. Hansraj se obratio Saiju, ali Sai nije doticao ni novčić. Rekao je da ni Njegovi vjernici ne smiju biti zavedeni novcem niti se ponositi bogatstvom.

72. Zatim drugi gost reče: „I moji su znakovi potvrdili priču! Poslušajte, ispričat ću vam sve, pa ćete uživati u slušanju."

73. „Imao sam brahmana, slugu od trideset i pet godina, neumornog i odanog. Ali nesrećom, um mu se pomutio i ukrao je moje blago.“

74. „Unutar zida moje kuće nalazio se ugrađeni ormar. Pomaknuo je kamenje i neprimjetno napravio rupu.“

75. „Ono što je Baba spomenuo o ormaru – doista je u njemu napravio rupu i izvadio kamenje dok su svi spavali.“

76. „I ono što je Baba rekao o ukradenom novcu bilo je posve točno – odnio je svežanj novčanica.“

77. „Vrijednost je bila točno trideset tisuća rupija! Ne znam kako je Baba to znao. Kad je teško stečeni novac nestao, danonoćno sam plakao.“

78. „Tragajući za njim, um mi se iscrpio. Nisam znao što učiniti. Petnaest dana bio sam u vrtlogu brige, bez ikakvog izlaza.“

79. „Jednog dana, dok sam sjedio na trijemu vrlo tužan, ulicom je prolazio jedan fakir tražeći milostinju.“

80. „Vidjevši moje tužno lice, fakir me upita za razlog. Kad sam mu sve ispričao, rekao mi je rješenje.“

81. „'U okrugu Kopargaon, u selu zvanom Shirdi, živi jedan avalija po imenu Sai. Zavjetuj se njemu!'“

82. „'Odrekni se svoje omiljene hrane i reci: Neću je jesti dok ne dobijem Tvoj daršan.'“

83. „Čim mi je fakir to rekao, odmah sam se odrekao hrane i rekao: 'Baba, kad pronađem ukradeni novac i dobijem Tvoj daršan, tada ću opet jesti.'“

84. „Nakon samo dva tjedna, ne znam što mu je palo na pamet, ali

brahman je sam došao i vratio mi moje blago!“

85. „Rekao je: 'Razum mi se pomutio i zato sam to učinio. Sada stavljam glavu na tvoja stopala, reci da si mi oprostio.'“

86. „Sve se sretno završilo! Tada se u meni rodila želja za Saijevim daršanom, i danas se ta želja ispunila. Kako velika sreća!“

87. „Fakir koji je došao na moj trijem dok sam bio tužan i očajan da me utješi – više ga nikada nisam vidio.“

88. „Onaj tko je suosjećao sa mnom, tko mi je ispričao o Saiju i usmjerio me prema Shirdiju – više ga nikada nisam vidio.“

89. „Onaj koji me iznenada sreo, izgovorio te riječi, potaknuo me na zavjet i otišao – više ga nikada nisam vidio.“

90. „Čini se da je taj fakir bio nitko drugi doli vaš Sai Avalija! Sam je došao kako bi nam podario svoj daršan pod vidom pomoći.“

91. „Neki uzimaju mito, ali u meni nije bilo ni želje za ovim daršanom. Fakir je u početku djelovao samo radi povratka novca.“

92. „Novac koji sam dobio Njegovim zavjetom bez ikakvog truda – zar bi On sada tražio mojih trideset i pet rupija kao mito? To je nemoguće!“

93. „Naprotiv, mi smo neznalice, a On se neprestano trudi dovesti nas na pravi put duhovnosti i pobrinuti se za naše blagostanje.“

94. „Eto zašto je ovo utjelovljenje nastalo! Inače, mi neznalice i nepravednici, kako bismo ikada prešli ovaj ocean svjetovnog života? Razmislite mirno o tome.“

95. „Nakon što sam vratio ukradeni novac, moja je radost bila velika, ali

sam s vremenom zaboravio na svoj zavjet zbog teške općinjenosti novcem."

96. „A onda jednog dana, dok sam bio u predjelu Colabe, vidio sam Saija u snu i odmah krenuo prema Shirdiju."

97. „Ono što je Samarth ispričao o svom putovanju – o zabrani ulaska na brod i pomoći stražara – sve je to čista istina."

98. „To su sve bile moje prepreke. Kad sam stigao do broda, zaista mi je jedan nepoznati policajac pomogao."

99. „Službenik na brodu u početku me odbio, ali taj policajac se zauzeo za mene i omogućio mi ulazak na brod."

100. „Policajac mi je bio potpuno nepoznat, ali je rekao da me poznaje. Zbog toga nas nitko nije zaustavio i mirno smo se ukrcali."

101. „Sve te priče o brodu i policajcu – sve se to dogodilo nama, a Sai je sve to preuzeo na sebe!"

102. „Vidjevši ovo čudo, moj um ostaje bez riječi. Osjećam da je ovaj Sai ispunio cijeli svijet!"

103. „Nema ni najmanjeg prostora bez Njega. Kako je nama dao ovo iskustvo, tako će ga dati i drugima."

104. „Tko smo mi, gdje živimo – a kako je velika naša sreća! Izvukao nas je i doveo na ovaj put."

105. „Zar smo mi trebali praviti zavjete, zar je naše blago trebalo biti ukradeno, samo da doživimo ovo čudo i dobijemo natrag svoje blago?"

106. „Kako je velika naša sreća! Nismo Ga prije vidjeli, nismo o Njemu

razmišljali ni slušali, a On nas se ipak sjetio!“

107. „Blago onim vjernicima koji godinama borave u Njegovom društvu i danonoćno služe Njegovim stopalima!“

108. „Svi oni s kojima se Sai igrao, smijao, sjedio, razgovarao, hodao, jeo, odmarao i ljutio – svi su oni neizmjerno sretni!“

109. „Iako mi nismo učinili ništa, On toliko brine za nas! A vi ste neprestano u Njegovom društvu, vaša je sreća uistinu blagoslovljena!“

110. „Čini se da su vaša dobra djela iz prošlosti uzela ljudski oblik i dovela ovu božansku priliku u Shirdi.“

111. „Zbog beskrajnih zasluga stigli smo u Shirdi, i osjećamo da bismo trebali posvetiti sve za ovaj daršan Šri Saija.“

112. „Sai je dobri svetac, sam utjelovljeni Bog, velik u ponašanju poput Višnua, klica drveta znanja, sunce na nebu duhovne svijesti.“

113. „Neka je hvala našoj zasluzi što smo sreli Majku Masdžid, koja je prihvatila naše zavjete i darovala nam svoj daršan.“

114. „On je naš Gospodin Datta, On nam je dao taj zavjet, On nas je posjeo u brod i doveo u Shirdi na daršan.“

115. „Tako je Sai pružio dokaz svoje sveprisutnosti, svoje prisutnosti u svačijem srcu i svog sveznanja.“

116. „Gledajući Njegovo nasmijano lice, srce mi je ispunjeno najvećom radošću; zaboravljam sve svjetovne tuge, a duhovna radost ne stane u prsa.“

117. „Neka sudbina donese što mora, ali neka moj um ostane čvrst u

ljubavi prema Saijevim stopalima i neka Njegov lik zauvijek ostane pred mojim očima."

118. „Saijeve su igrice duboke i tajanstvene, Njegovim dobročinstvima nema granica. O Milostivi, želio bih predati svoj život Tebi!"

119. A sada poslušajte drugu priču. Bjelodano je da je svaka riječ iz Saijevih usta nepromjenjiva poput Božjeg zapisa.

120. Sakharam Aurangabadkar živio je u gradu Solapuru. Njegova supruga, žudeći za potomstvom, stigla je u Shirdi.

121. Čuvši za čudesna djela svetog Sai-babe, došla je sa svojim posinkom kako bi potražila daršan svetog čovjeka.

122. Dvadeset i sedam godina prošlo je bez djeteta. Iscrpila se praveći zavjete raznim božanstvima i postala potištena.

123. Ova udana žena došla je u Shirdi s tom namjerom u srcu, razmišljajući kako da pristupi Babi.

124. „Baba je uvijek okružen vjernicima, kako da Ga nađem u miru? Kako da Mu povjerim ono što mi je na duši?" – bila je zabrinuta.

125. Džamija je otvorena, dvorište je otvoreno, a oko Babe su uvijek vjernici. Kako uloviti miran trenutak za svoju molbu?

126. Ona i njezin sin po imenu Vishwanath ostali su dva mjeseca služeći Babu.

127. Jednom je ponizno zamolila Madhavraoa (Šamu), kad u blizini Babe nije bilo nikoga:

128. „Molim vas, kad ulovite priliku i vidite da je Baba miran, prenesite Mu

moju želju."

129. „Kad bude sam, bez gomile vjernika, recite Mu to brzo tako da nitko drugi ne čuje."

130. Madhavrao odgovori: „Džamija nikada nije prazna. Uvijek netko dolazi po daršan."

131. „Saijev dvor je otvoren svima, nitko nije zaustavljen. Ipak, obećavam ti da ću pokušati, a ti imaj strpljenja."

132. „Moje je da pokušam, a Onaj koji daje uspjeh osigurat će olakšanje tvojim brigama."

133. „Samo uzmi u ruku jedan kokos i mirisne štapiće i stani u dvorani na kamen dok Baba bude ručao."

134. „Kad završi s obrokom i vidim da je dobro raspoložen, dat ću ti znak i tada dođi gore."

135. Tako se stvorila prilika. Jednog dana, čim je Sai završio s ručkom, ukazala se prilika.

136. Dok je Sai prao ruke, a Madhavrao Mu ih brisao krpom, Baba je bio u vrlo radosnom raspoloženju.

137. Iz velike ljubavi, Baba je nježno uštipnuo Madhavraoa za obraz. U tom trenutku započeo je razgovor pun ljubavi između Boga i Njegova vjernika.

138. Madhavrao, pun poštovanja, usmjerio je šalu prema Babi: „Kakvo je to ponašanje?"

139. „Ne treba nam takav nestašan Bog koji snažno štipa za obraze! Zar smo mi Tvoji dužnici? Je li to plod naše bliskosti?"

140. Baba odgovori: „U proteklih sedamdeset i dva pokoljenja, jesam li te ikada dodirnuo? Sjećaš li se uopće?“

141. Madhavrao reče: „Nama treba Bog koji će gladnom uvijek dati novih slatkiša za jelo!“

142. „Ne treba nam Tvoje poštovanje niti nebeske kočije; daj mi samo da moja vjera u Tvoja stopala ostane nepokolebljiva.“

143. Baba reče: „Zato sam i došao ovamo! Počeo sam vas hraniti jer sam se jako vezao za vas.“

144. Dok je Baba sjedao na svoje mjesto pored ograde, Madhavrao je dao znak ženi, koja je spremno čekala.

145. Čim je vidjela znak, brzo se popela stepenicama, došla pred Babu i ponizno se poklonila.

146. Odmah je pred Njegova stopala stavila kokos i poklonila se. Baba je uzeo kokos i snažno njime udario o ograda.

147. Baba reče: „Šama, što ovaj kokos govori? Vrlo opasno buči unutra!“ Šama je iskoristio priliku i rekao Babi:

148. „Neka tako buči i u njezinom trbuhu! Neka joj se ispuni želja i neka joj se um veže za Tvoja stopala!“

149. „Pogledaj je s milošću, stavi joj kokos u krilo i blagoslovi je da dobije sina i kćer!“

150. Baba mu reče: „Zar kokosi daju djecu? Kakva su to luda vjerovanja, čini se da su ljudi skrenuli s uma!“

151. Šama reče: „Znam ja vrijednost Tvojih riječi! Tvoja neprocjenjiva riječ

privući će potomstvo samo po sebi.“

152. „Ali Ti sada praviš razliku i ne daješ pravi blagoslov. Nemoj bez razloga raspravljati, daj joj kokos kao blagoslov!“

153. Baba reče: „Raspolovi kokos!“, a Šama reče: „Stavi joj ga u krilo!“ Nakon kraće prepirke, Baba popusti.

154. Baba reče: „Idi, dobit će dijete!“ Šama upita: „Kada?“, a Baba odgovori: „Nakon dvanaest mjeseci!“ Tada je kokos brzo razbijen.

155. Polovicu su podijelile, a drugu polovicu dali su ženi. Madhavrao reče ženi: „Budi svjedok mojim riječima!“

156. „Ako u roku od dvanaest mjeseci ne dobiješ dijete, poslušaj što ću učiniti!“

157. „Uzet ću ovakav kokos, razbiti ga o glavu ovoga Boga u džamiji i izbaciti Ga odavde, inače se ne zovem Madhav!“

158. „Neću dopustiti takvom Bogu da ostane u džamiji, to ti jamčim! Vidjet ćeš kad dođe vrijeme.“

159. Dobivši takvo uvjerenje, žena je bila presretna u srcu. Poklonila se pred Njegovim stopalima i mirnog se uma vratila u svoje selo.

160. Vidjevši odanost svog voljenog Šame i želeći ispuniti želju svog vjernika, Sai, vezan užetom ljubavi, nije se nimalo naljutio.

161. Da bi obistinio riječ svog vjernika, milostivi Sai, zaštitnik predanih, ispunio je tu želju s ljubavlju.

162. Šama je bio Njegov voljeni vjernik, djetinjast i bezazlen, a svetčev je zavjet ispunjavati želje svojih vjernika.

163. I tako, kad je prošlo dvanaest mjeseci, data riječ bila je ispunjena. Već nakon tri mjeseca žena je zatrudnjela.

164. Srećom rodila je sina, i kad je dijete navršilo pet mjeseci, došla je sa svojim suprugom u Shirdi na daršan.

165. Suprug je također bio presretan, poklonio se pred stopalima moćnog Saija i ponudio petsto rupija na Njegova stopala u znak zahvalnosti.

166. Taj novac je kasnije iskorišten za izgradnju zidova za staju Saijevog konja po imenu Shyamkarna.

167. Zato meditirajte na Saija, spominjite Saija i razmišljajte o Saiju! Ovdje je Hemadovo utočište i nema potrebe trčati bilo kamo drugdje.

168. Zašto lutati uokolo kad imate mošus u vlastitom pupku? Ostanite neprestano pred Saijevim stopalima i Hemad će naći beskrajnu sreću.

169. Sljedeće poglavlje još je slađe – kako su vjernici s ljubavlju u procesiji vodili Babu iz Dvarakamaija do Čavadija u potpunoj radosti.

170. Također, priča o Babinom loncu (Handi), dijeljenju hrane i šalama – slušatelji će u sljedećem poglavlju slušati s još većim oduševljenjem.

Tako završava 36. poglavlje Šri Sai Saćarite, koje je napisao vjernik Hemadpant po nadahnuću svetaca, a govori o Saijevoj sveprisutnosti i ispunjenju Njegovih blagoslova.

|| Neka sve bude posvećeno Šri Sadguru Sainathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Sri Sai Satcharitra || 37 poglavlje ||

Poklon Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruima, Šri Kuldevati, Šri Sitaramćandri i Šri Sadguru Sainathu.

|| 1 || Blagoslavljen je Saijev život i Njegovo svakodnevno djelovanje. Njegova su djela neshvatljiva, čudesna i neopisiva.

|| 2 || Njegov je život nevjerojatan, a Njegov put bez premca – poput hodanja po oštrici mača.

|| 3 || Ponekad bi bio u potpunom božanskom zanosu, ponekad zadovoljan u vlastitoj spoznaji, a ponekad sasvim nepristupačan. Njegovo je stanje bilo nepredvidivo.

|| 4 || Ponekad bi djelovao potpuno nezainteresiran za svijet, ali nije spavao; umom je uvijek bio budan i usredotočen na Vrhovnu Stvarnost.

|| 5 || Ponekad je bio miran poput oceana, ali dubok i nedokučiv. Tko bi uopće mogao točno opisati Njegov neizmjeran oblik?

|| 6 || S muškarcima je postupao kao s braćom, a žene su Mu bile sestre i majke. Svi su znali da je živio u potpunom celibatu.

|| 7 || Neka um ostane čvrsto vezan uz Njegovo društvo sve do trenutka smrti.

|| 8 || Neka se u meni rasplamsa želja za služenjem, neka se rodi nepokolebljiva odanost Njegovim stopalima, i neka u svim bićima vidim Boga te osjećam beskrajnu ljubav prema Njegovom imenu.

|| 9 || Tko god je pokušao istražiti razloge iza Njegovih djela, na kraju bi

odustao i ostao zapanjen.

|| 10 || Mnogi se bore za nebeske užitke i hvale nebo, dok Zemlju smatraju bezvrijednom jer se na njoj boje smrti.

|| 11 || No ono što iz nevidljivog prijeđe u vidljivo zove se "život", a kada se iz vidljivog vrati u nevidljivo, ljudi to zovu "smrt".

|| 12 || Bezakonje, neznanje, vezanost i mržnja – to su prave zamke smrti. Tko ih u potpunosti premaši, taj ulazi u nebeski svijet.

|| 13 || A što je zapravo to nebo? To je stanje svijesti oslobođeno duševne patnje i prožeto Vrhovnim Duhom.

|| 14 || Gdje nema bolesti, briga i patnje, gdje nema gladi ni žeđi, i gdje nitko ne strahuje od starosti.

|| 15 || Gdje nema straha od smrti, niti podjele na dopušteno i zabranjeno, gdje duša živi u potpunoj slobodi – to je pravo božansko nebo.

|| 16 || Ta jedna Bit prožima sve – nepokretno i pokretno, i na ovom i na onom svijetu, bez ikakvih razlika.

|| 17 || Iako je iznad svjetovnih ograničenja, duša oslijepljena neznanjem vidi to jedinstvo kao razdvojeno.

|| 18 || Onaj tko misli "Bog je odvojen od mene, ja nisam On", ostaje zarobljen u krugu smrti.

|| 19 || Nakon rođenja dolazi smrt, a nakon smrti ponovno rođenje – to je neprekidni kotač sudbine koji ga prati.

|| 20 || Zašto čeznuti za nebom ako se ondje zaboravlja na Boga, čak i ako se do njega dođe teškim žrtvama i djelima dobra?

|| 21 || Ne treba nam nebo ako je ono samo mjesto za tjelesne užitke u kojem se ne spominje Božje ime.

|| 22 || Bilo na nebu ili u paklu, užitci su u suštini isti; pogledaj kralja bogova ili običnog magarca – osjećaj užitka je jednak.

|| 23 || Kralj bogova uživa u rajskom vrtu, a magarac se valja po smetlištu; po samom osjećaju užitka, nema nikakve razlike.

|| 24 || Zašto se truditi oko neba s kojeg padaš čim potrošiš dobre zasluge? Bolje je rođenje na Zemlji jer ona ima posebnu važnost.

|| 25 || Što vrijedi rajski svijet u kojem živiš stoljećima? Čak i ako je život na Zemlji kratak poput trenutka, nema mu ravna.

|| 26 || Onaj tko u ovom kratkom životu posveti svako svoje djelo Bogu, postiže stanje bez straha.

|| 27 || Kakvo je to mjesto gdje nema božjih poklonika, gdje se ne priča o Bogu i Guruu, i gdje nema pjesme, plesa i molitve?

|| 28 || Spoznaja jedinstva Boga i duše, koja vodi do konačnog oslobođenja, postiže se upravo ovdje na Zemlji, a ne na nebu.

|| 29 || Predaj Guruu svoje tijelo, govor, um i životnu energiju; ponizno mu se prepusti bez oklijevanja.

|| 30 || Kad se tako predaš Sadguruu, čime te više može uplašiti ovaj svijet? Zašto brinuti o svakodnevnim problemima kad te On od svega štiti?

|| 31 || Tamo gdje vlada neznanje, čovjek je vezan za obitelj i imetak, stalno brine o preživljavanju i nema uvid u istinu.

|| 32 || Neznanje je korijen svega i stvara privid podjele; zato treba steći

znanje koje prenose pravi učitelji.

|| 33 || Kad neznanje nestane, nestaje i privid razdvojenosti, prekida se krug rođenja i smrti, a ostaje samo spoznaja Jednote.

|| 34 || Tko god vidi i najmanju razliku, ostaje zarobljen u muci rođenja i umiranja.

|| 35 || Znanje koje vodi do oslobođenja naziva se mudrost (*Shreya*), a ono što vodi samo trenutnim užitcima naziva se prolaznost (*Preya*).

|| 36 || Smrt je najveći strah; da bi ga se oslobodio, čvrsto se drži Guruovih stopala koja daruju mudrost jedinstva.

|| 37 || Strah ulazi samo tamo gdje postoji osjećaj odvojenosti. Zato služi ono stanje u kojem nema straha ni podjela.

|| 38 || Čistom ljubavlju namaži Njegovo čelo, obuci Mu ogrtač iskrene odanosti, i Stvoritelj će se objaviti svom pokloniku.

|| 39 || Postavi čvrst tron vjere, ukrasi ga iskrenim osjećajima, operi Mu stopala suzama radosnicama, i On će se odmah pojaviti.

|| 40 || Sveži Ga pojasom ljubavi oko struka, predaj Mu sve što imaš i napravi svečanu molitvu.

|| 41 || Svaki stvoreni oblik nestaje vraćanjem u svoj izvor; kad kamen razbije glineni vrč, nestaje samo oblik vrča.

|| 42 || Suština vrča nije nestala; čak i u razbijenim komadima gline i dalje se nalazi materijal od kojeg je bio napravljen.

|| 43 || Zato raspad tvari ne znači prelazak u ništa; tako ni smrt tijela nije odlazak u prazninu.

|| 44 || Posljedica nije odvojena od svog uzroka; bilo vidljiva ili nevidljiva, ona u sebi uvijek nosi svoju bit.

|| 45 || Pri razgradnji vidljivog oblika, iza njega uvijek ostaje njegov nevidljivi uzrok.

|| 46 || Kad se rastvori i taj uzrok, ostaje nešto još finije, gdje um i osjetila više ne mogu doprijeti.

|| 47 || Tamo gdje um stane, prestaje oblik, ali bit ne nestaje – čisto Postojanje sjaji posvuda.

|| 48 || Um nosi želje, pa kad se um smiri, u tom trenutku izlazi unutarnja Svjetlost i postiže se vječno stanje.

|| 49 || Neznanje, privid, želje i djela – to su glavne odlike smrti; kad oni nestanu, prekida se i vezanost.

|| 50 || Kad se sve veze raskinu, Duša sama od sebe zasja, baš kao što sunce zasja kad se oblaci raziđu.

|| 51 || "Ja sam ovo tijelo, ovo je moje imanje" – to se zove tjelesni ego, i to je glavni čvor u srcu i izvor patnje.

|| 52 || Iako ovo tijelo umre, sjeme prošlih djela stvara novo tijelo; ako se to sjeme ne spali, ponovno rođenje je neizbježno.

|| 53 || Iz želja ponovno niču sjemena novog života, i taj se krug vrti sve dok želje potpuno ne nestanu.

|| 54 || Kad se želje unište u korijenu, čvor u srcu se rasplića; tada smrtni čovjek postaje besmrtan – to je učenje Vedante.

|| 55 || Stanje oslobođeno želja i neznanja zove se čistoća; tamo smrt nema

nikakvog utjecaja.

|| 56 || Napuštanje želja vodi u božansku radost; to se stanje opisuje kao neopisivo i iznad riječi.

|| 57 || Spoznaja Vrhovnog Duha uklanja sve nevolje i ispunjava sve prave želje – to potvrđuju svi sveti spisi.

|| 58 || "Onaj tko spozna Boga, postiže Sve"; to je najveći cilj. Što može biti uzvišenije od toga? "Tko spozna Sebe, prelazi preko svake tuge."

|| 59 || Za prelazak preko tamnog oceana ovoga svijeta, jedini je lijek spoznaja Boga.

|| 60 || Potpuna vjera i strpljenje – to su živi Šiva i Parvati. Bez Njegove milosti, Bog u srcu ostaje nevidljiv.

|| 61 || Učitelj Sai Nath je rekao svoje moćne riječi: "Treba vam samo malo strpljenja i vjere, i dobit ćete veliko bogatstvo."

|| 62 || Sve što vidite prolazno je i nestvarno; gledajte na svijet kao na san koji nestaje kad se probudite.

|| 63 || Um doseže samo do određene granice, ali tamo gdje nema podjele na stvarno i nestvarno – tamo boravi prava Duša.

|| 64 || Bez oblika i bez osobina, opisana u svetim spisima, to je ta sveprisutna forma Guruove milosti.

|| 65 || Duša je iznad starosti, rođenja i smrti; ona je drevna, vječna i nepromjenjiva.

|| 66 || Ona je bez početka, sveprisutna poput neba, ne raste i ne mijenja se.

|| 67 || Bez zvuka, bez oblika, bez početka i kraja, bez mirisa i okusa – tko može opisati Njen oblik?

|| 68 || Iako je nevidljiva, nemojte iz neznanja misliti da je nema ili je zvati prazninom; uklonite to neznanje znanjem.

|| 69 || To uzvišeno stanje u kojem je živio Šri Sai – je li ga vrijeme zauvijek odnijelo ili će se ponovno vidjeti?

|| 70 || Pustimo po strani one koji traže samo novac i obitelj; čak i mudraci i pustinjaci dolaze i ostaju vezani uz Njegova stopala.

|| 71 || Blagoslavljen je onaj koji je oslobođen želja, djela i vezanosti za dom i tijelo.

|| 72 || Tko gleda Saija, ne vidi ništa drugo; u svemu što promatra, vidi samo Njegovu prisutnost.

|| 73 || Na usnama mu je Saijevo ime, u srcu Saijeva ljubav; takvog čovjeka sam Sai čuva u miru i sigurnosti.

|| 74 || Njegove uši čuju samo o Saiju, u nosu mu je Saijev miris, a na jeziku Saijeva slast.

|| 75 || Kakvo je samo nasmijano Saijevo lice! Blago onome tko pije te slatke riječi.

|| 76 || On je izvor svega dobroga, rodno mjesto mira, pun mudrosti i odvojenosti od prolaznog.

|| 77 || Kao što tele ne odlazi od krave iako se nasisalo mlijeka, tako i um treba ostati vezan uz Guruova stopala.

|| 78 || Da bi dobio Guruovu milost, pokloni se prašini Njegovih stopala i na

svakom koraku doživi Njegov poučni savjet.

|| 79 || Dok obavljaš svakodnevne dužnosti, u srcu čuvaj ljubav prema Saiju – to će ti koristiti i na ovom i na onom svijetu.

|| 80 || Kao što čarobna mast pomaže vidjeti skriveno blago pod zemljom, tako prašina s Guruovih stopala otvara oči za božansko znanje.

|| 81 || Osobine prosvijetljenih su ujedno i vježbe za poštene tražitelje; mudrac treba ustrajno vježbati da ih dostigne.

|| 82 || U mlijeku se nalazi maslo, ali ako se ne ukiseli, nema ni sirutke ni maslaca – potreban je trud i prerada.

|| 83 || Bez bućkanja sirutke nema maslaca, a bez zagrijavanja nema ni ukusnog pročišćenog masla (*ghi*).

|| 84 || Potreban je snažan rad i unutarnja priprema; bez vježbe nema čistoće uma, a bez nje nema ni znanja.

|| 85 || Kad um postane potpuno čist, postiže se spoznaja Biti; dok se to ne dogodi, ne treba napuštati odanost Bogu.

|| 86 || Odanost Bogu je temelj na kojem se gradi hram spoznaje, s čijeg se vrha vijori zastava odvojenosti od prolaznog.

|| 87 || Psi i svinje dane provode u blatu i jedu nečistoću, i oni uživaju u tjelesnim osjetilima; zar je to svrha ljudskog tijela?

|| 88 || Ljudsko tijelo služi za pročišćenje uma i spoznaju Boga kroz vršenje svojih dužnosti i samokontrolu.

|| 89 || Služenje mudracima je put u slobodu, a pretjerana vezanost za strasti je put u propast – to su riječi mudrih staraca.

|| 90 || Blagoslavljen je onaj koji živi pošteno, uzima samo onoliko hrane koliko mu treba za život i nema pohlepe za imovinom.

|| 91 || Pogledajte čudo: onima koji neprestano misle na Saija, sam Sai uzvraća tako što misli na njih i vraća im dug.

|| 92 || Velika je snaga ponavljanja Božjeg imena; čak i Guru misli na svog poklonika, pa se u tom razmišljanju obojica spajaju u jedno.

|| 93 || Baba je često govorio: "Vi znate svoje, a ja neprestano mislim na vas" – mnogi se sjećaju tih Njegovih riječi.

|| 94 || Ne trebaju nam duge rasprave, dovoljna nam je ova Saijeva priča; koliko god grijeha imali, On nas spašava u nevolji.

|| 95 || Ako ne možete čitati sve, redovito i s ljubavlju slušajte bar poglavlja o odanosti Guruu.

|| 96 || Tko god u bilo koje doba dana redovito čita ovo djelo, sigurno će susresti Boga i svog Gurua.

|| 97 || U kući onoga tko ovo stalno čita vladat će blagostanje, a ako čita bar tjedan dana, siromaštvo će nestati.

|| 98 || Nemojte misliti da ja ovo govorim iz svoje glave; sam Sai govori kroz moja usta, zato odbacite sumnje.

|| 99 || Sai je riznica svih vrline i darovatelj oslobođenja; slušajte Njegovu priču koja čisti sve grijehe.

|| 100 || Pred ovakvim pričama o svecima, što je rajska sreća? Tko bi uopće gledao prema nebu pored ovako žive i vrijedne priče?

|| 101 || Sreća i tuga su samo stanja uma, dok je društvo svetaca uvijek

mirno; ono ispunjava um božanskom energijom i ne daje mjesta patnji.

|| 102 || Sreću koju osjećaju pustinjaci u osami ili vjernici u molitvi ne mogu kupiti ni najmoćniji vladari na svijetu.

|| 103 || Sudbina je moćna i događaji dolaze po prošlim djelima, ali predani vjernik to izbjegava svojom ustrajnošću.

|| 104 || Koliko god se trudili, ne možete izbjeći ono što vam je suđeno; izbjegavanje sudbine nije moguće.

|| 105 || Kao što nesreća dolazi nepozvana, tako neplanirano dolazi i sreća; sveci to odavno znaju.

|| 106 || Neprestano ponavljanje Njegovog imena naša je jedina molitva i post, a odlazak u Shirdi naše je jedino hodočašće.

|| 107 || Ponavljanje imena "Sai, Sai" naša je jedina meditacija i praksa; Njemu se treba potpuno predati.

|| 108 || Iskrena i čista ljubav jedino je pravo štovanje; tada ćete u srcu osjetiti Njegovo čudesno djelovanje.

|| 109 || Dosta je bilo ove teorije, želimo prijeći na stvar; svi jedva čekaju čuti najavljenu priču.

|| 110 || Prepoznavši tu želju slušatelja, skraćujem ovaj teoretski dio kako bih održao vašu pažnju.

|| 111 || Ja sam neznalica i ne razumijem pjesnička pravila; samo držim pero u ruci, a Sai piše kroz mene.

|| 112 || Da mi Sai ne daje mudrost, tko bih ja bio da pišem Njegov životopis? On sam priča svoju priču i On je piše.

|| 113 || Vratimo se sada na priču; obećao sam vam ispričati o Čavadi noćenju i dijeljenju hrane, pa poslušajte.

|| 114 || Ispričat ću vam i druge povezane priče kojih se sjetim, samo ih pažljivo slušajte.

|| 115 || Blagoslavljene su priče o Saiju i blagoslavljena je snaga slušanja; razmišljanjem o njima raste ljubav prema Saijevim stopalima.

|| 116 || Sada ćemo najprije opisati svečanost u Čavadi (*Chavdi*); Baba je svaku drugu noć odlazio tamo na spavanje.

|| 117 || Jednu bi noć proveo u džamiji (*Dwarkamai*), a drugu u Čavadi; to je bila Njegova redovita praksa sve do odlaska s ovoga svijeta.

|| 118 || Od 10. prosinca 1909. godine, u Čavadi je započelo svečano obožavanje Saija uz pjesmu i molitvu.

|| 119 || Počinjemo opis te svečanosti u Čavadi koliko možemo, a Sai će svojom milošću dovesti to do kraja.

|| 120 || Kad bi došla noć za odlazak u Čavadu, svirači i pjevači skupili bi se u džamiji i pjevali sve do ponoći.

|| 121 || Odozada je bila ukrašena kočija, s desne strane sveti bosiljak (*Tulsi*), a sprijeda bi sjedio Baba okružen vjernicima.

|| 122 || Muškarci i žene koji vole duhovne pjesme brzo bi došli u dvoranu i spremno započeli pjevanje.

|| 123 || Jedni su udarali u činele, drugi u bubnjeve i zvona, stvarajući veličanstvenu pjesmu.

|| 124 || Sai je bio poput snažnog magneta koji je svojom snagom

neodoljivo privlačio srca vjernika k svojim stopalima.

|| 125 || U dvorištu su se palile buktinje, neki su ukrašavali nosiljku (*Palkhi*), a na vratima su stražari izvikivali uzvike pobjede.

|| 126 || Raskrižja su bila ukrašena, visjele su zastave, a djeca su bila obučena u novo odijelo i nakit.

|| 127 || Oko džamije su gorjeli nizovi svjetiljki, a u dvorištu je stajao potpuno ukrašen konj Šjamkarna (*Shyamkarna*).

|| 128 || Tada bi došao Tatja Patil sa svojom pratnjom, sjeo pored Babe i pripremao Ga za polazak.

|| 129 || Iako je Baba bio spreman, čekao bi na svom mjestu dok Tatja Patil ne dođe.

|| 130 || Tek kad bi ga Tatja Patil uzeo pod ruku i podigao, Baba bi ustao i krenuo prema Čavadi.

|| 131 || Tatja je Babu zvao "ujak"; njihova je međusobna ljubav i bliskost bila neusporediva.

|| 132 || Baba bi obukao svoju svakodnevnu dugu haljinu (*Kafni*), stavio štap pod ruku, uzeo duhan i lulu, a preko ramena prebacio krpu.

|| 133 || Kad bi se Baba tako pripremio, Tatja bi Mu preko ramena prebacio prekrasan šal sa zlatnim rubom.

|| 134 || Zatim bi Baba otišao do stražnjeg zida gdje je stajao svežanj drva za ogrjev i tamo na trenutak pomicao prst desne noge.

|| 135 || Odmah bi svojom desnom rukom ugasio tamošnju upaljenu svjetiljku, a tek bi onda krenuo prema Čavadi.

|| 136 || Čim bi Sai krenuo, počeli bi svirati glazbeni instrumenti. Vatrometi i baklje osvijetlili bi sve sa svih strana.

|| 137 || Neki su puhali u kružne rogove u obliku luka i trube. Neki su udarali u bubnjeve i činele, a sviračima s malim činelama nije bilo broja.

|| 138 || Uz zvuke mrdange (bubnja) i vine (žičnjaka), kličući Saijevo ime, muškarci i žene su s ljubavlju koračali u redovima pjevajući pobožne pjesme.

|| 139 || Noseći zastave i stjegove, neki su paradirali s Garudinim znakovljem. Svi su krenuli plešući, skačući i pjevajući.

|| 140 || Svi su ljudi bili iznimno radosni, noseći zastave i stjegove. Odjekivali su bubnjevi, trube i rogovi, uz poklike pobjede i poskakivanje konja.

|| 141 || Uz takvu grmljavinu glazbala, povorka je napustila džamiju. Čuvari su glasno najavljivali Njegov dolazak dok je Baba stajao na stepenicama.

|| 142 || Uz zvuke činela i bubnjeva, jedni su svirali vinu, a drugi drvene udaraljke. Poklonici su pjevali, ujedinjeni u sreći na tom mjestu.

|| 143 || Noseći zastave i obilježja, poklonici su koračali prepuni radosti. S obje strane stajala su dva nositelja lepeza od jakovog repa i hladili Ga.

|| 144 || Prekrasni šalovi i platna prostirali su se po stazi Njemu pod noge. Vodili su Babu držeći Ga za ruku, mašući lepezama iznad Njega.

|| 145 || Tatjaba Ga je držao za lijevu ruku, a Mhalsapati za desnu. Bapusaheb je držao suncobran iznad Njegove glave dok je povorka išla prema Čavadi.

|| 146 || Na čelu povorke išao je bakrenasto-smeđi konj po imenu

Šjamkarna. Zvončići su zveckali na njegovim nogama, a bio je ukrašen svim ukrasima.

|| 147 || Stražari sa štapovima išli su naprijed kličući Saijevo ime. Nositelji suncobrana držali su suncobrane, a drugi su Mu mahali lepezama.

|| 148 || Bubnjevi i instrumenti su svirali, a poklonici su uzvikivali pobjedničke poklike. Tako je hodalo mnoštvo vjernika, dok su glasnici s ljubavlju najavljivali Njegov dolazak.

|| 149 || Odjekivao je samo jedan usklik Božjeg imena. Uz melodične zvuke činela i bubnjeva, mnoštvo je u ritmu koračalo kličući i pjevajući.

|| 150 || Tako je to pjevajuće mnoštvo poklonika, prepuno radosti i slaveći Saija putem, stiglo do raskrižja.

|| 151 || Činele, bubnjevi i ostala glazbala svirala su iznimno glasno. Odjekivao je jedinstven huk Saijevog imena i divna pobožna pjesma tog radosnog slavlja.

|| 152 || Muškarci i žene koračali su zajedno, svi uronjeni u radost pjevanja. Klicali su Saijevo ime tako glasno da je zvuk ispunio nebo.

|| 153 || Nebo je odjekivalo od glazbe. Srca promatrača bila su ispunjena srećom. Bila je to veličanstvena procesija prema Čavadi, neusporedive ljepote.

|| 154 || Njegovo je sveto lice blistalo ljepotom poput crvenog večernjeg neba ili sjaja rastopljenog zlata kada je stao pred Čavadu.

|| 155 || Ljepota Njegovog lica u tom se trenutku širila poput sjaja jutarnjeg sunca. Bio je sama srž božanske svijesti. Tko bi propustio takav blagoslov?

|| 156 || Blagoslovljen je bio prizor tog trenutka. Lice Mu je sjalo

crvenkastim sjajem. Okrenut prema sjeveru, duboko usredotočen, kao da nekoga doziva.

|| 157 || Usred buke bubnjeva i glazbala, Maharaj bi, ispunjen radošću, više puta pomicao desnu ruku gore-dolje.

|| 158 || Srebrni pladanj pun cvijeća nosio je veliki poklonik Dixit, neprestano zasipajući Njegovo cijelo tijelo laticama.

|| 159 || Kakasaheb (Dixit) je s puno ljubavi i odanosti na Saijevu glavu stalno bacao ružine latice pomiješane s crvenim prahom (*gulalom*).

|| 160 || Dok je Kaka bacao cvjetne pupoljke s crvenim prahom, odjekivao je snažan i jedinstven prasak bubnjeva i činela.

|| 161 || Seljani i Babini poklonici dolazili su s ljubavlju kako bi Ga vidjeli. Izraz Njegovog lica, crvenkastog sjaja, bio je neobično jasan i vidljiv.

|| 162 || Gledajući taj blještavi prizor, promatračima su se širile oči. Srca puna ljubavi ispunila bi se radošću, oslobađajući se svih životnih muka.

|| 163 || Ah, kakav je to bio čudesan, božanski sjaj! Blistao je poput jutarnjeg sunca. Dok su bubnjevi i rogovi grmjeli, dugo bi stajao na tom mjestu.

|| 164 || Neprestano pomičući desnu ruku gore-dolje i gledajući prema sjeveru, stajao je na jednom mjestu oko sat i pol.

|| 165 || S licem žućkastim poput srži cvijeta ketaki i s blagim crvenkastim sjajem – jezik ne može opisati tu ljepotu, oči su bile te koje su upijale taj blagoslov.

|| 166 || U tom trenutku, kada bi Mhalsapati u zanosu počeo plesati, Babina duboka usredotočenost izazivala bi divljenje u srcima svih prisutnih.

|| 167 || S Njegove desne strane stajao je Mhalsapati držeći rub Babine haljine, dok je s lijeve strane koračao Tatja Kote držeći svjetiljku u ruci.

|| 168 || Kakvo je to samo radosno slavlje bilo! Veličanstven prikaz ljubavi i odanosti. Kako bi svjedočili tom čudu, okupljali su se bogati i plemeniti.

|| 169 || Njegovo lice, sjajno poput Mjeseca, zračilo je vlastitim crvenkastim svjetlom. Neopisiva je bila Njegova ljepota koja je ispunjavala oči ljudi čistim blaženstvom.

|| 170 || Polako je koračao putem dok se s obje strane tiskalo mnoštvo poklonika. Navirala je nezaustavljiva ljubav i predanost; zrak je bio ispunjen gustom, blaženom radošću.

|| 171 || Nitko više nikada neće svojim očima vidjeti takvo slavlje. Ti su dani i to vrijeme prošli. Sada sjećanje na njih ostaje jedina utjeha za um.

|| 172 || Svake vrste instrumenata svirale su bez prestanka, a klicanje Ga je pratilo cijelim putem. Doveli su Ga do sjedala u Čavadi i započeli božanske obrede štovanja.

|| 173 || Iznad Njega bio je razapet bijeli baldahin, a viseći stakleni lusteri izgledali su predivno. Svjetlost koja se odbijala u ogledalima stvarala je blistav prizor.

|| 174 || Svi su se poklonici zajedno okupili u Čavadi. Tatjaba je pripremio sjedalo, pridržao Babu i smjestio Ga na njega.

|| 175 || Bilo je to prelijepo sjedalo s jastukom za oslonac leđima. Čim je Baba sjeo, obukli bi Mu bogato ukrašen ogrtač.

|| 176 || Zaogrnuli bi Ga božanskim haljinama i s ogromnom radošću vršili obrede obožavanja. Pjevali su molitve iz sveg glasa i stavljali Mu vijence i ukrase na glavu.

|| 177 || Namazavši Ga mirisnom pastom od sandalovine, masirali bi Saijeve ruke. Okitivši Ga svečanom odjećom i stavivši Mu krunu, zadivljeno bi Ga promatrali.

|| 178 || Ponekad je to bila predivna zlatna kruna, a ponekad tamni turban s ukrasnim perom koji je blistao, dok su Mu oko vrata sjali dijamanti i rubini.

|| 179 || Zatim su Mu oko vrata stavljali ogrlice od bijelih bisera. Pod svjetlom svjetiljki, Njegova je odjeća blistala nesvakidašnjim sjajem.

|| 180 || Mirisnim crnim mošusom iscrtali bi Mu uspravnu liniju na čelu, a zatim i crnu točku, točno onako kako to nalaže vaišnavska tradicija.

|| 181 || Ljubičasti baršunasti ogrtač počivao je na Njegovim ramenima. Kad bi skliznuo, polako i neprimjetno bi ga s leđa popravljali na obje strane.

|| 182 || Isto su radili s krunom i turbanom. Stalno bi ih neprimjetno, s leđa pridržavali i namještali.

|| 183 || Bojali su se da će baciti krunu ili turban čim osjeti da Ga diraju po glavi. Iako je taj strah bio velik, njihova je ljubav i odanost bila još veća.

|| 184 || Sai je bio sveznajuć, zar mislite da nije primijetio njihove pokušaje da to naprave neprimjetno? Ali, vidjevši njihovu veliku ljubav, svjesno je šutio i dopustio im to.

|| 185 || Onome koji je vječno utemeljen u Vrhovnoj Svijesti, zar uopće treba baršunasti ogrtač kao ukras? Njemu koji blista vlastitim unutarnjim mirom, što će kruna na glavi?

|| 186 || Pa ipak, kitili su Babu svakakvim predivnim ukrasima i crtali Mu na čelu prelijep znak pomiješan sa šafranom.

|| 187 || Neki su Mu stavljali ogrlice od dijamanata i bisera oko vrata, a neki crtali sveti znak na čelu. Baba je jednostavno prepustio poklonicima da uživaju u svojoj igri.

|| 188 || Kada je bio potpuno ukrašen, s krunom na glavi i bisernim ogrlicama koje su Mu blistale oko vrata, Njegova je ljepota bila zapanjujuća.

|| 189 || Nanasaheb Nimonkar držao je bijeli suncobran iznad Babe. Suncobran se s resama vrtio u krug na svom štapu.

|| 190 || Bapusaheb bi s ogromnom ljubavlju prao Učiteljeva stopala. S najvećom pobožnošću prinosio bi vodu za pranje i obavljao sve propisane obrede obožavanja.

|| 191 || Stavio bi srebrni pladanj ispred Njega, na njega položio Babina stopala, s velikim poštovanjem ih oprao, a zatim Mu izmasirao ruke.

|| 192 || Uzevši posudu sa šafranom, namazao bi Njegove ruke tom pastom. Zatim bi Mu u ruke stavio list betela. Saijev pogled bio je prepun milosti.

|| 193 || Sve dok bi Baba sjedao na jastuk, Tatjaba i ostali bi stajali. Pridržavajući Ga, smjestili bi Ga na sjedalo i s dubokim poštovanjem Mu se poklonili do nogu.

|| 194 || Tlo Čavade bilo je čisto, glatko uglačano i sjajno poput kristala. I staro i mlado okupilo bi se ondje, vezani ljubavlju za Njegova sveta stopala.

|| 195 || Kada se smjestio na jastuk, naslonivši leđa na potporanj, s obje strane su Mu počeli mahati velikim i malim lepezama.

|| 196 || Madhavrao (Šama) bi usitnio duhan. Brzo bi pripremio lulu i predao je Tatjabi u ruke, koji bi je prvi povukao.

|| 197 || Čim bi se duhan užario, Tatjaba bi predao lulu Babi u ruke. Kad bi Baba povukao prvi dim, predao bi lulu Mhalsapatiju.

|| 198 || Zatim bi lula kružila u krug dok ne bi dogorjela, prelazeći neprestano iz ruke u ruku između Mhalsapatija, Šame i Tatje.

|| 199 || Blagoslovljena je ta neživa lula! Njenoj sreći nema kraja. Mi živi joj nismo ravni, njeno je služenje pravo služenje Boga.

|| 200 || Prošla je najtežu pokoru. U djetinjstvu (kao glinu) su je gazili nogama, potom je izdržala hladnoću i vrućinu, da bi na kraju bila ispečena u vatri.

|| 201 || Srećom je zadobila dodir Babinih ruku. Ponovno se grijala na svetoj vatri, zatim su je premazali crvenom glinom, i naposljetku joj je pripala čast poljubiti Njegove usne.

|| 202 || Ali vratimo se priči: kamfor, šafran i sandalovinu premazivali su po objema Babinim rukama. Okitili bi Ga cvjetnim vijencima i dali Mu stručke cvijeća da ih miriše.

|| 203 || Što će ponos zbog ukrasa Onome čije je lice uvijek nasmijano i čiji je pogled pun ljubavi i samilosti? On je samo poštovao želje svojih poklonika.

|| 204 || Onome tko je okićen ukrasima odanosti i čiji je najljepši nakit Njegov unutarnji mir, što znače sve te svjetovne ogrlice i dragulji?

|| 205 || Onome koji je pravo utjelovljenje nevezanosti za svijet, što će smaragdne ogrlice? Ali kada su Mu ih prinosili, nagnuo bi vrat kako bi ispunio srca svojih poklonika.

|| 206 || Vrat su Mu krasile božanske ogrlice od zlata i smaragda te biserni nizovi, spleteni u osam i šesnaest niti, pomiješani s rijetkim lotosima.

|| 207 || Vijenci od jasmina i svetog bosiljka sezali su Mu od vrata sve do stopala, a Njegov je vrat blistao neviđenim sjajem.

|| 208 || Zlatni medaljon na zlatnoj ogrlici sa smaragdima počivao je na Njegovim prsima, a predivan crni znak na čelu davao Mu je neopisivo milu ljepotu.

|| 209 || Kako Ga itko može nazvati siromahom (*fakirom*)? Izgledao je poput najsjajnijeg vrhovnog vaišnavskog mudraca, s raskošnim šalom na glavi, dok su se iznad Njega njihali suncobrani i lepeze.

|| 210 || Obično bi Jog, prepun ljubavi i uz sviranje svečanih glazbala, uzeo posudu s pet plamenova i započeo obred obožavanja iznad Babe.

|| 211 || Uz molitve i darivanje pet elemenata, mahao je jarko upaljenom obrednom svjetiljkom, lampom s pročišćenim maslacem i plamenom kamfora ispred Babe.

|| 212 || Kad bi obred završio, svi su poklonici jedan po jedan u dubokom poštovanju padali pred Babom, a zatim bi otišli svojim kućama.

|| 213 || Nakon što bi Babi ponudio lulu, mirise i ružinu vodicu, Tatjaba bi zatražio dopuštenje da ode kući, na što bi mu Baba rekao: "Pazi na mene."

|| 214 || "Slobodno idi, ali tijekom noći s vremena na vrijeme dođi vidjeti kako sam." Tatja bi potvrdno odgovorio, napustio Čavadu i otišao kući.

|| 215 || Kada bi se svi ljudi razišli, Baba bi svojim rukama odvezao zavežljaj. Raširio bi složene dhoti haljine i sam sebi namjestio postelju.

|| 216 || Šezdeset do šezdeset pet bijelih plahti naslagao bi jednu na drugu. Kad bi ih sam složio u hrpu, legao bi na njih.

|| 217 || Tako se u potpunosti odvio i završio opis procesije do Čavade.

Preostale priče ispričat ću u idućem poglavlju.

|| 218 || Stoga, dragi slušatelji, molim vas za oprost. Saijeva je slava nedokučiva, a čak i kada se sažeto prepričava, nema joj kraja. On istinski utjelovljuje uzvišenu ulogu Gurua.

|| 219 || U sljedećem ću poglavlju ispričati priču o Saijevom kuhanju i podjeli hrane, kao i sve ostale preostale događaje, stoga vas molim za pažnju.

|| 220 || Neprestano sjećanje na Gurua istinska je svrha. To je Hemadov konačni duhovni cilj. Kroz klanjanje Učiteljevim stopalima on nalazi potpuno ispunjenje, jer se sva četiri životna cilja nalaze upravo tamo.

Ovdje završava trideset i sedmo poglavlje nazvano "Opis svečanosti u Čavadi" iz Šri Sai Sačarite, koje je potaknuo Gospodin i sveci, a napisao ga je poklonik Hemadpant.

|| Neka bude prineseno Šri Sadguruu Sainathu || Neka je blagoslovljeno ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 38 ||

Naklon Šri Ganeši. Naklon Šri Sarasvati. Naklon Šri Guruima. Naklon obiteljskom Božanstvu. Naklon Šri Sita-Ramačandri. Naklon Šri Sadguruu Sainathu.

|| 1 || O Najveći od Gurua, koji donosiš radost cijelome svijetu, koji si uvijek spreman ispuniti želje svojih poklonika i koji uklanjaš tri vrste patnji onima koji su potražili utočište kod Tvojih stopala, klanjam se Tvojim stopalima.

|| 2 || Zaštitniče onih koji su Ti se predali, Ti si neizmjerno velikodušan. Spašavaš poklonike koji kod Tebe traže utočište. Kako bi blagoslovio i pomogao svijetu, uzeo si ovaj ljudski oblik.

|| 3 || Slava Tebi koji uništavaš iluziju dvojnosti! Slava Tebi koji osvajaš srca svojih poklonika! Slava Tebi koji uklanjaš strah od svjetovnog postojanja! Pobjeda Tebi, o oblače samilosti, Kralju među Guruima!

|| 4 || Kakva su to velika djela iz prošlosti urodila plodom da su ove oči mogle vidjeti Tvoja stopala? Uživao sam u blagoslovu Tvoga društva; to vrijeme je prošlo i više se neće vratiti.

|| 5 || Sama čista suština Vrhovnog Brahmana, izlivena u predivan oblik ispunjen božanskim nektarom – to je Sai, krunski dragulj među svecima.

|| 6 || Sai je sam Vrhovni Duh, prebivalište savršenog blaženstva. Njegove su vlastite želje u potpunosti ispunjene, a On nesebično ispunjava želje svojih poklonika.

|| 7 || On održava i štiti svaku ispravnost (Dharmu). U Njemu se ujedinjuje i duhovna snaga (Brahma-teđa) i ratnička snaga (Kšatra-teđa). On može

pobijediti i samu smrt. Ovo je samo Njegov kratak opis.

|| 8 || On u trenu kida okove rođenja, smrti i svjetovnih vezanosti. Njemu se ja, neuk i slijep, klanjam ispružen na tlu.

|| 9 || U prošlom smo poglavlju s velikom ljubavlju opisali procesiju do Saijeve Čavade. Sada, u ovom poglavlju, slušajte o Njegovom "loncu" (Handi), priči koja donosi neprekidnu radost.

|| 10 || Malo dijete ne zna što je hrana niti što bi trebalo jesti. Majka je ta koja brine, hrani ga mlijekom i daje mu zalogaje.

|| 11 || Isto tako, moja Sai-majka stavila mi je olovku u ruku i natjerala me da napišem ovo djelo, iz ljubavi prema svojim poklonicima.

|| 12 || Prema svetim spisima, za svako doba (jugu) propisan je drugačiji put do ostvarenja: u Satja jugi to je askeza (tapas), u Treta jugi znanje, u Dvapara jugi žrtvovanje, a u Kali jugi to je darivanje (daan).

|| 13 || Najvažnija dužnost i milosrđe u svako doba jest utažiti tuđu glad. Redovito darivanje hrane (Annadaan) najviša je od svih dužnosti.

|| 14 || Kada dođe podne, bez hrane duša postaje izmučena. Onaj tko razumije tuđu glad kao svoju vlastitu, istinski je dobra osoba.

|| 15 || Među svim ispravnim djelima, davanje hrane je najvažnije. Kada se malo bolje razmisli, nema ničeg uzvišenijeg od toga.

|| 16 || Hrana je sam Vrhovni Brahman (Parabrahma); iz nje nastaju sva živa bića. Hrana je sredstvo kojim se održava život i u nju se na kraju sve stapa.

|| 17 || Ako gost stigne na vrata usred dana ili u neko neobično vrijeme, domaćin ga mora usrećiti hranom. Oni koji otjeraju gosta bez hrane, sigurno prizivaju vlastitu propast.

|| 18 || Prije darivanja odjeće ili posuda, ljudi obično razmisle jesu li prikladni za primatelja, no za darivanje hrane to nije potrebno. Tko god da dođe na vrata, ne smije biti odbijen.

|| 19 || Takva je veličina davanja hrane, a to potvrđuju i Vede. Zato je i Baba, slijedeći svjetovne običaje, posvećivao veliku pažnju darivanju hrane.

|| 20 || Darivanje novca i drugih stvari nepotpuno je bez darivanja hrane. Zar zvijezde sjaje bez Mjeseca? Zar ogrlica izgleda lijepo bez privjeska?

|| 21 || Baš kao što ukusno jelo nije potpuno bez vrhunske poslastice na kraju, tako je davanje hrane vrhunac dobročinstva. Krov hrama nije potpun bez vršnog ukrasa (kalaša), a jezero je prazno bez lotosa.

|| 22 || Pobožno pjevanje prazno je bez prave ljubavi, udana žena bez crvene točke (kumkuma) na čelu, pjevanje bez ugodnog glasa, a mlaćenica bez soli je bezukusna.

|| 23 || Bolesni, slabi, slijepi, hromi, gluhi i siromašni trebaju se nahraniti prvi, a tek onda rodbina i prijatelji.

|| 24 || Sada ću pokušati opisati Babin veliki lonac za kuhanje (Handi), kako bi slušatelji i oni željni znanja mogli stvoriti sliku o tome u svojim umovima.

|| 25 || U dvorištu džamije izgradio bi jedno veliko ognjište. Na njega bi stavio ogroman lonac i ulio točno određenu količinu vode.

|| 26 || Ponekad bi kuhao slatku rižu ('mithe čaval'), ponekad mesni pilav. Ponekad bi mijesio pšenično brašno i kuhao loptice od tijesta u juhi od leće (dal).

|| 27 || Ponekad bi napravio pogače od pšenice ili male lepinje i pažljivo ih ubacio u kipuću juhu da se skuhaju.

|| 28 || Sam bi na kamenom mlinu mljeo začine i pripremao jelo. Svojim bi rukama pravio loptice od mung dala i polako ih spuštao u lonac.

|| 29 || U želji da dosegnu nebesa, ljudi prinose životinje kao žrtve u vedskim obredima, a brahmani jedu žrtveno meso (purodaša), nazivajući to žrtvovanjem odobrenim u svetim spisima.

|| 30 || Slično tome, Baba bi pozvao muliju i naredio mu da uz izgovaranje islamskih obrednih molitvi obavi obredno klanje jarca (halal).

|| 31 || Baba je imao dva lonca: jedan manji, drugi veći. U njima bi kuhao hranu i dijelio obroke onima koji su bili gladni.

|| 32 || Manji je lonac mogao nahraniti pedeset ljudi, a veći je bio toliki da bi u njemu ostalo hrane i nakon što bi se nahranilo sto ljudi.

|| 33 || Baba bi sam odlazio trgovcu da dogovori cijene. Nije bilo govora o kupnji na vjeresiju; sve se plaćalo gotovinom na ruke.

|| 34 || Sol, čili, kumin, papar, povrće, kokos – Baba bi sve to sam pažljivo odabrao i donio.

|| 35 || Sjeo bi u džamiju, postavio žrvanj i svojim rukama mljeo pšenicu, leću ili sirak (jowar).

|| 36 || Baba je neprekidno, s najvećom predanošću, sam obavljao sav težak rad oko kuhanja, pa čak i usitnjavanje začina.

|| 37 || Sam bi upravljao vatrom u ognjištu, pojačavajući ili smanjujući plamen namještanjem drva.

|| 38 || Stavio bi leću da se namače, a onda bi uzeo kameni mlin i sam usitnio asafoetidu (hing), kumin i korijander, kako bi jelo bilo aromatično.

|| 39 || Zamijesio bi ogromne kugle pšeničnog tijesta, razvaljao ih i pekao iznimno velike i debele pogače.

|| 40 || Pomiješao bi brašno od sirka s odgovarajućom količinom vode, dodao mlaćenicu i skuhao to kao kašu (ambil) u loncu.

|| 41 || Baba bi tu kašu, uz ostalu hranu, na kraju posluživao svima iznimno pažljivo i s ogromnom ljubavlju.

|| 42 || Kada bi jelo u loncu bilo potpuno skuhano, procijenio bi ga, skinuo s vatre i unio u džamiju.

|| 43 || Tada bi pozvao muliju da pred hranom izgovori obrednu molitvu (fatju). Prvi bi sveti obrok (prasad) poslao Mhalsapatiju i Tatji.

|| 44 || Zatim bi Baba preostalu hranu dijelio svojim vlastitim rukama, hraneći i usrećujući siromašne i slabe dok ne bi bili potpuno siti.

|| 45 || Ti su gladni ljudi jeli s velikom radošću sve dok se ne bi zasitili. Baba bi ih još i nudio govoreći s ljubavlju: "Uzmite još, uzmite još!"

|| 46 || Kakve li su velike zasluge iz prošlosti imali ti ljudi da dobiju takav obrok! Koliko su bili blagoslovljeni oni kojima je Baba osobno posluživao hranu!

|| 47 || Ovdje bi se mogla pojaviti sumnja: kako je Baba mogao davati jelo pomiješano s mesom kao prasad brojnim poklonicima bez imalo oklijevanja?

|| 48 || Odgovor na ovu sumnju vrlo je jednostavan. Hranu s mesom davao je isključivo onima koji su meso inače jeli svaki dan.

|| 49 || Onima koji cijeli život nisu okusili meso, nikada nije dopuštao ni da ga dodirnu. Nikada ih ne bi tjerao na takav korak i izazivao želju u njima da

to pojedu kao sveti dar.

|| 50 || Ako Guru osobno daje prasad, a u umu učenika se pojavi sumnja smije li to jesti ili ne, takav učenik čini duhovno samoubojstvo i pada u propast.

|| 51 || Kako bi vidio do koje mjere Njegovi poklonici shvaćaju tu istinu, Baba bi ih ponekad testirao kroz šalu i zadirkivanje.

|| 52 || Prisjetio sam se jedne kratke priče o tome dok sam ovo pisao. Neka je slušatelji mirna uma poslušaju za vlastito duhovno dobro.

|| 53 || Jednom, na dan posta (Ekadaši), Baba se obrati Dadi i reče mu: "Idi u Korhalu i donesi mi malo ovčetine."

|| 54 || Sai je izvadio novac, izbrojio ga Dadi i naredio: "Idi osobno. Ti ovo moraš obaviti."

|| 55 || Zvao se Ganeš Damodar, prezimenom Kelkar. Budući da su znali da je stariji i poštovan, svi su ga zvali 'Dada'.

|| 56 || Bio je punac Harija Vinajaka Sathea. Imao je neizmjernu ljubav prema Saijevim stopalima. Bio je strogi ortodoksni brahman, privržen vedskim obredima i iznimno čist u svojim djelima i mislima.

|| 57 || Služeći svoga Gurua dan i noć, njegova duša nikada nije bila potpuno zadovoljna, misleći da ne čini dovoljno. Stoga ga je ova zapovijed iznenadila i nije znao što da misli.

|| 58 || Ali njegov um bio je čvrst, a tijelo snažno, osnaženo prošlim zaslugama. Njegov um nije oklijevao, a intelekt mu je bio nepokolebljivo utemeljen na Guruovim stopalima.

|| 59 || Darivanje bogatstva, žita ili odjeće nije prava Dakšina (dar Guruu).

Prava Dakšina je potpuno provođenje Guruove volje u djelo kako bi ga se usrećilo.

|| 60 || Onaj tko s radošću žrtvuje svoje tijelo, govor, um i sve što posjeduje za Gurua, taj snagom vlastite vjere na kraju zadobiva Njegovu milost.

|| 61 || Prihvativši tu zapovijed kao svetinju, Dada se odmah presvukao i krenuo prema tom selu, ali ga je Baba tada pozvao natrag.

|| 62 || Rekao mu je: "Zar ne možeš poslati nekog drugog u kupnju? Zašto da se ti mučiš i ideš tamo-amo? Nema potrebe za tim naporom."

|| 63 || Dada je tada poslao slugu Pandua da donese ovčetinu. Ali slušajte što je Baba učinio u tom trenutku.

|| 64 || Vidjevši Pandua kako kreće na put, Baba povika: "Neka to ostane za danas, pozovite ga natrag!"

|| 65 || Jednom drugom prilikom, kuhanje u velikom loncu bilo je u punom jeku. Lonac je bio na ognjištu, a unutra se kuhala ovčetina.

|| 66 || Baba je ubacio opranu rižu i pravu količinu vode, gurnuo drva pod lonac i sjedio ondje pušući u vatru.

|| 67 || Cijelo selo Mu je bilo podređeno; bilo tko bi rado sjeo i raspirivao vatru umjesto Njega, ali bez Babine izričite naredbe nitko nije imao hrabrosti za to.

|| 68 || Čak i donošenje namirnica čekalo je Njegovu zapovijed. Saijevi sluge su jedva čekali da nešto učine, ali Sai je prema tome bio potpuno ravnodušan.

|| 69 || Zapravo, i riječ "ravnodušan" ovdje gubi smisao. Onaj tko kuha za vlastitu korist može zapovijedati drugima, ali zašto bi zamarao druge kada

kuha hranu da bi je podijelio iz milosrđa?

|| 70 || Onaj tko za vlastito preživljavanje prosi od vrata do vrata i zadovoljava se komadićem kruha...

|| 71 || Zašto bi itko drugi osjećao teret Njegovog dobročinstva? Kada sam preuzmeš sav trud davanja hrane, onda nalaziš zadovoljstvo u tome, ne ovisiš ni o kome.

|| 72 || Baba bi sam ocijenio koliko točno brašna, riže i leće treba za obrok stotinu ljudi i kupovao to plaćajući gotovinom.

|| 73 || Uzimajući posudu za mjerenje, išao bi sam u trgovinu. Ljudi bi od Njega učili kako čovjek treba biti oštar i pošten u poslovanju.

|| 74 || Sam bi pregledao robu i strogo pregovarao o cijenama. Nitko Ga nije mogao prevariti, a oholost trgovaca bila bi uništena.

|| 75 || Djelovao je jako proračunato, ne dajući da propadne ni jedan jedini novčić. No, ako bi netko zatražio pet, dao bi mu deset, i uvijek je plaćao na licu mjesta.

|| 76 || Imao je veliku ljubav prema radu i nikad nije volio da netko drugi obavlja Njegov posao. Nikada nije ovisio o drugima, ali nije nikome bio ni na teret.

|| 77 || Ovaj princip je u Njemu bio budan dan i noć. Zato nikada od nikoga nije tražio pomoć oko kuhanja.

|| 78 || I nije stvar bila samo u loncu! Uzmimo, na primjer, zid prostorije u kojoj je stajala Dhuni (sveta vatra). Tri četvrtine istočnog zida Baba je izgradio vlastitim rukama.

|| 79 || Mahadu je mijesio blato, a Baba ga je uzimao rukama i gradio zid

slažući cigle jednu na drugu.

|| 80 || Što Baba nije radio? Sam je žbukao džamiju, sam šivao svoju kafni haljinu i komad tkanine koji je nosio ispod nje, ne oslanjajući se ni na koga.

|| 81 || Vratimo se priči. Kada bi hrana u loncu počela snažno ključati i kipjeti, Baba bi zasukao rukave haljine, stavio golu ruku unutra i miješao vrelu tekućinu.

|| 82 || Ljudi su gledali taj lonac na jakoj vatri i smatrali da je došlo vrijeme za miješanje. Bili su zapanjeni čudom koje bi Baba pokazao u tom trenutku.

|| 83 || S jedne strane Njegova ljudska ruka od mesa i krvi, a s druge strane lonac koji ključa! Na Njegovoj ruci nije bilo ni najmanjeg traga opekline, niti imalo straha na Njegovom licu.

|| 84 || Kako vatra može opeći Onoga tko svojim blagoslovom uklanja sve tri vrste patnji onima koji Mu se poklone? Zar bi Njemu vatra mogla nešto nažao učiniti?

|| 85 || Sam bi na kamenom mlinu mljeo i odvajao namočenu leću. Zatim bi vlastitim rukama uzimao kamen, usitnjavao smjesu i pravio knedle (mugvadje).

|| 86 || Zatim bi ih polako ubacivao u lonac, pazeći da se ne zalijepe za dno. Kad bi hrana bila gotova, skinuo bi lonac i svima dijelio prasad.

|| 87 || Slušatelji će možda pitati: Sai Baba je bio javan (musliman), kako je uspio natjerati druge da sudjeluju u takvom, hinduistima neprimjerenom ponašanju?

|| 88 || Postoji samo jedan odgovor na ovu sumnju. Za Saija je misao o "vjeri" i "nevjeri" uvijek bila živa svjesnost. On je nadišao svjetovne razlike.

|| 89 || Sai nikada nije pokazivao ni najmanju upornost ili prisilu da svi moraju jesti hranu skuhanu u tom loncu.

|| 90 || Ispunjavao je želje samo onih koji su sami, iz dobre volje, željeli primiti Njegov prasad. Nikada nije poticao svjetovno licemjerje.

|| 91 || Osim toga, tko je zapravo znao Njegovu vjeru? Ljudi su Ga zvali muslimanom jer je živio u džamiji, ali gledajući Njegovo ponašanje, Njegova prava vjera ostajala bi tajna.

|| 92 || Sramotno je raspitivati se o vjeri ili kasti Onoga koga poklonici smatraju Bogom i u čijoj se prašini sa stopala valjaju. Sva priča o duhovnom napretku onih koji to pitaju je besmislena.

|| 93 || Onaj koji posjeduje potpunu nevezanost za ovaj i onaj svijet, čije je najveće blago duhovno razlučivanje (viveka) i odricanje (vairagja) – zašto bi netko propitivao njegovu kastu? Njihov duhovni trud je uzaludan.

|| 94 || Za Onoga čije je stanje uma iznad pravila i propisa religije i tko uvijek boravi u čistom blaženstvu – sramota je i pomisliti na preispitivanje Njegove vjere.

|| 95 || Ovakav je bio Babin život, koji opjevavam za vlastitu duhovnu radost. Tko god čezne slušati ove priče, bit će ispunjen u svojoj vjeri.

|| 96 || Ali vratimo se ranijoj priči o kojoj smo započeli. Baba je pogledao Dadu i zatražio njegovu pažnju:

|| 97 || "Skuhao sam slani pilav, jesi li vidio kako je ispao?" Iz puke pristojnosti Dada Ga je pohvalio: "Da, da, odličan je."

|| 98 || Dada je bio stari i iznimno cijenjeni poklonik, vrlo posvećen ritualnom kupanju i molitvama (Sandhya), strogo pazeći na ono što je čisto, a što nečisto. Ova hrana mu nikako nije odgovarala.

|| 99 || Tada mu Baba reče: "Niti si ga vidio svojim očima, niti si ga okusio svojim jezikom. Kako onda možeš reći da je odličan?

|| 100 || Skini poklopac, stavi ruku unutra i pogledaj." Zatim je Baba uhvatio Dadinu ruku i gurnuo je u lonac.

|| 101 || Tada je rekao: "Izvadi ruku, uzmi malo hrane i stavi je na tanjur. Ne opterećuj se lažnim osjećajem čistoće i nemoj se bez razloga prenemagati!"

|| 102 || Ovo je bio samo način na koji su sveci iskušavali svoje učenike. Sama pomisao na prisilu ovdje je besmislena. Sveci su prepuni milosti; samo oni poznaju puteve kojima vode svoje učenike.

|| 103 || U trenutku istinske ljubavi, majka ponekad uštipne svoje dijete, a kad dijete zaplače, ona ga istog trena privine na prsa.

|| 104 || Sai odobrava i pomaže onima koji obuzdavaju svoje misli, smirujući želje onih čiji umovi žude za zabranjenom hranom.

|| 105 || Logika takve apsolutne poslušnosti ponekad doseže te razine, pa se povjerenje onih koji nikad nisu ni dotaknuli meso može poljuljati.

|| 106 || Međutim, u stvarnosti, Baba nikada ni u jednom trenutku nije prisiljavao nijednog poklonika da učini nešto što se protivi njegovoj savjesti ili ispravnom putu.

|| 107 || Ovaj običaj kuhanja u loncu bio je vrlo čest i pun radosti prije 1910. godine.

|| 108 || Nakon toga počeo je niz događaja s Das Ganuom u Mumbaiju, čija su kirtana (duhovna pjevanja) usadila veličinu Saija u srca mnogih.

|| 109 || Ljudi svih dobi, i mladi i stari, shvatili su Babinu veličinu. Gomila

hodočasnika počela je dolaziti u Širdi, toliko da ih se više nije moglo ni prebrojati.

|| 110 || Započelo je obožavanje s pet svetih elemenata i donosile su se razne vrste svetih obroka (naivedje). Raskošni obroci i poslastice počeli su pristizati Babi u svako doba dana.

|| 111 || Tu su bili juha od leće, riža, slatkiši (šira, puri), pogače, chutney namazi, salate, razne vrste slastica poput kheera. Bilo je obilje hrane!

|| 112 || Nevjerojatan broj ljudi počeo je dolaziti, žureći na daršan. Prinoseći hranu Saijevim stopalima, gladni su se automatski hranili i zasitili.

|| 113 || Započeli su kraljevski obredi štovanja. Mahanje kraljevskim suncobranima i lepezama od jakovog repa. Sviranje činela, rogova i instrumenata... broj obožavatelja se neizmjerno povećao.

|| 114 || Njegova se slava proširila posvuda i ljudi su Mu pjevali hvalospjeve. Širdi je postao iznimno sveto mjesto hodočašća.

|| 115 || Zbog toga je prestala potreba za kuhanjem u onom ogromnom loncu. Toliko je hrane stizalo da su svi psi i siromasi bili siti, a hrane bi još uvijek ostajalo u izobilju.

|| 116 || Sada ću vam ispričati još jednu priču, koja će donijeti radost vašim srcima. Kada bi se nečije božanstvo omalovažavalo, Baba bi u svom srcu bio iznimno nezadovoljan.

|| 117 || Donoseći vlastite zaključke, neki su zvali Saija brahmanom, dok su Ga drugi smatrali muslimanom, iako je On bio izvan svih kasta.

|| 118 || Nitko nije znao Njegovo podrijetlo – kojoj kasti pripada, kada je rođen, tko su Mu majka i otac, te je li musliman ili brahman.

|| 119 || Da je doista bio musliman, kako bi onda u džamiji stalno gorjela sveta vatra (Dhuni)? Bi li dopustio da ondje raste biljka Tulsi? Bi li trpio zvukove zvona?

|| 120 || Bi li dopustio puhanje u školjke, sviranje glazbala, pričanje religijskih priča i pjevanje (kirtane)? Bi li dozvolio sviranje činela i bubnjeva te glasno pjevanje Božjeg imena (Hari Nama) u džamiji?

|| 121 || Da je uistinu bio musliman, bi li mirno sjedio dok su Mu na čelo stavljali pastu od sandalovine i bi li dopustio miješane zajedničke obroke hindusa?

|| 122 || Da je bio musliman, bi li mu uši bile probušene za naušnice? Bi li trošio sav svoj novac na obnovu hinduskih hramova?

|| 123 || Bi li nakon kupanja nosio svetu tkaninu omotanu oko struka? Nasuprot tome, nije mogao podnijeti ni najmanje nepoštovanje prema tuđem božanstvu.

|| 124 || Prisjetio sam se jedne poučne priče dok sam o ovome pisao. Ispričat ću vam je s poniznošću, poslušajte je u miru.

|| 125 || Jednom se dogodilo sljedeće: Baba se vratio iz vrta Lendi i sjeo u džamiju. Poklonici su Mu počeli dolaziti po daršan.

|| 126 || Među njima su bila dvojica Babinih iznimno dragih i velikih poklonika: Chandorkar (Nana) i Biniwale, obojica gladni Njegovog daršana.

|| 127 || Nakon što su se naklonili Saiju, sjeli su ispred Njega. Dok je trajao uobičajeni razgovor, Baba se iznenada jako naljutio.

|| 128 || Rekao je: "Nane, kako si mogao to zaboraviti? Je li to sve što si naučio provodeći vrijeme sa mnom?

|| 129 || Je li ovo rezultat tvog dugog druženja sa mnom? Kako ti se um mogao tako zbuniti? Reci mi iskreno sve po redu."

|| 130 || Čuvši to, Nana je pognuo glavu osjećajući krivnju. Pokušavao je dokučiti razlog Babina gnjeva, ali se ničega nije mogao sjetiti. Bio je vrlo uznemiren.

|| 131 || Nije mu bilo jasno gdje je pogriješio niti je vidio razlog za ovakav ispad. Ali znao je da Baba nikoga ne bi kritizirao bez valjanog razloga.

|| 132 || Stoga je uhvatio Babina stopala, preklinjao Ga na sve moguće načine, uhvatio ga za rub ogrtača i upitao zašto je tako ljut.

|| 133 || Baba je odgovorio Nani: "Godinama si sa mnom, pa kako to da si se ovako ponio? Što se dogodilo s tvojim razumom?

|| 134 || Kada ste krenuli iz Kopargaona, što se dogodilo na putu? Gdje ste stajali na putu ili ste se vozili u kočiji izravno ovamo?

|| 135 || Sigurno se usput dogodilo nešto neobično. Ispričaj mi sve do detalja, ma koliko malo ili beznačajno bilo."

|| 136 || Kada je ovo čuo, Nana je odmah shvatio i lice mu je preblijedjelo. Iako se sramio to izgovoriti, ipak je sve priznao.

|| 137 || Odlučio je da ovdje nema smisla išta skrivati. I tako je Nana sve detaljno ispričao Babi.

|| 138 || Laž ne prolazi kod Saija, niti se Saija može dosegnuti lažima. Laž vodi u propast, a na kraju donosi samo nesreću.

|| 139 || Prevariti Gurua je veliki grijeh za koji nema iskupljenja. Shvativši to, Nana je Babi ispričao sve do detalja.

|| 140 || Rekao je: "Prvo smo iznajmili kočiju s namjerom da idemo ravno u Širdi. Zbog toga Biniwale nije mogao posjetiti Dattatreyin hram na obalama rijeke Godavari."

|| 141 || Biniwale je Dattin poklonik. Budući da je Dattin hram bio na putu, namjeravali smo sići s kočije kako bismo potražili Njegov blagoslov.

|| 142 || Ali ja sam bio u velikoj žurbi i zabranio sam im to, obećavši im da ćemo hram posjetiti na povratku iz Širdija.

|| 143 || Zbog moje žurbe da što prije stignem u Širdi, spriječio sam ih i na kraju propustio Dattatreyin blagoslov.

|| 144 || A zatim, dok sam se kupao u rijeci Godavari, ogroman trn zabio mi se u stopalo uzrokujući veliku bol. Jedva sam ga izvadio."

|| 145 || Baba mu tada reče: "To nije bila dobra žurba! Zanemario si Njegov daršan i dobio taj trn u nogu za nagradu!

|| 146 || Kada se božanstvo tako cijenjeno kao što je Datta nalazi točno na tvom putu, kakvu korist misliš da ti mogu donijeti ako ti, nesretniče, ignoriraš takav susret s Njim?"

|| 147 || A sada se vratimo priči o hrani iz lonca, o čistom i posvećenom poslijepodnevnom objedu zajedno sa Saijem u džamiji, koji pokazuje ljubav koju je imao prema svojim poklonicima.

|| 148 || Svaki dan poslije popodnevne ceremonije žrtvovanja (aartija), prije nego što bi se poklonici vratili svojim kućama, Baba bi svima podijelio sveti prah (Udi).

|| 149 || Baba bi stajao na rubu džamije, dok bi poklonici čekali u dvorištu, klanjajući se Njegovim stopalima jedan po jedan.

|| 150 || Dok su spuštali glave na Njegova stopala, Sai bi im svakome ponaosob prstom utisnuo Udi na čelo.

|| 151 || Govorio bi: "Sada svi pođite kući na ručak, i veliki i mali." Prihvaćajući Njegovu zapovijed s dubokim poštovanjem, poklonici bi se razišli.

|| 152 || Čim bi im Baba okrenuo leđa, po običaju bi se povukao zastor i počeo bi se pripremati predivan prasad uz zveckanje tanjura i posudica.

|| 153 || Kako bi dobili sveti ostatak hrane koji je dodirnuo Sai, brojni bi poklonici sjedili u dvorištu željno iščekujući.

|| 154 || S druge strane, Baba bi okrenuo leđa i sjeo pokraj nimbar niše, dok bi se gosti radovali obroku poslagani u dva reda s obje strane.

|| 155 || Svaki je poklonik nosio svoj sveti obrok (naivedju) i stavljao ga pred Svemoćnog Saija, koji bi ga zatim svojim rukama pomiješao u jednoj posudi.

|| 156 || Bilo je potrebno imati beskrajno mnogo sreće da bi se dobio taj obrok iz Babinih ruku! Onaj tko bi ga dobio, bio bi potpuno pročišćen, iznutra i izvana, a njegov bi život doživio ispunjenje.

|| 157 || Slatki uštipci, jastučići od tijesta (sanjorya), peciva (puris), voćni desert (šikharini), začinjene pogačice (gharage), slojevito prženo pecivo (fenya), razno povrće, salate i kheer – Baba bi sve to prekrasno sjedinio u jednu posudu.

|| 158 || Nakon što bi se sve to na propisan način prinijelo Bogu, Šama i Nana bi iz te mješavine punili tanjure i posluživali okupljene.

|| 159 || Baba bi jednog po jednog pozivao k sebi i hranio ih s ogromnom ljubavlju i radošću dok se ne bi potpuno zasitili.

|| 160 || Uključujući predivnu, aromatičnu mješavinu pročišćenog maslaca, ukusnih deserata i pogača, Baba bi im svima služio tu preukusnu mješavinu ('Kala').

|| 161 || Jedući ovu mješavinu, spravljenu s tolikom ljubavlju, okusili bi pravo božansko blaženstvo. Gosti bi doslovno lizali prste, sretni i beskrajno zadovoljni.

|| 162 || Ponekad bi dijelio pogačice (mande), punjene palačinke (puran-poli), ponekad peciva s puno šećera, a ponekad kondenzirano zaslađeno mlijeko (basundi), slatku kašu (šira) ili preukusne bombone prelivene ušećerenim sirupom.

|| 163 || Ponekad bi servirao vrhunsku bijelu Ambemohar rižu, prekrivenu najljepšim prilozima, začinjenu svježim, vrućim i aromatičnim maslacem (ghee) i posluženu s pregršt povrća i jela od lisnatog povrća.

|| 164 || Kiselkasto povrće, prženi papad, začinjeno povrće, razni uštipci od slanutkovog brašna (bhajiya), pirei, a ponekad kiselo mlijeko, mlaćenica ili sveti desert s pet okusa (pančamrit) – blagoslovljeni su oni koji su jeli tu svetu hranu!

|| 165 || S obzirom na to da je sam Šri Sainath osobno služio goste, kako uopće opisati veličinu tih obroka? Poklonici bi jeli dok ne bi bili prepuni, ispuštajući zvukove potpunog zadovoljstva.

|| 166 || Svaki zalogaj donosio im je beskrajan mir, zdravlje i zadovoljstvo te uništavao svaki osjećaj gladi. Tako je predivna bila ova hrana ispunjena božanskom ljubavi.

|| 167 || Sa svakim zalogajem prinosili su sveto ime kao ponudu božanskoj hrani. Babina posuda nikada se nije praznila; uvijek se ispočetka punila do vrha.

|| 168 || Ako je netko posebno volio određeni slatkiš ili poslasticu, služio ga je upravo tim jelom. Nekima se najviše sviđao sok od manga; njih je s ljubavlju nutkao tim sokom.

|| 169 || Da bi im služio takvu hranu, Baba bi svakoga dana naređivao Nanasahebu Nimonkaru ili Madhavrau Dešpandeu (Šami).

|| 170 || Njihova je svakodnevna i jedina dužnost bila upravo služiti naivedju. Radili su to predano, neprekidno i s bezgraničnom ljubavlju.

|| 171 || Ukusna riža đirasali (Jiresali) bila je bijela i mirisna poput pupoljaka jasmina, a na njoj je bio žuti dal (juha od leće) pomiješan sa žlicama pročišćenog maslaca (ghee).

|| 172 || Dok su ih služili, miris se širio na sve strane. Obrok je bio pikantan i ukusan, sa svim vrstama umaka (chutneya). Ništa nije ostalo nedovoljno kuhano ili bljutavo; svi bi jeli dok ne bi bili potpuno zadovoljni.

|| 173 || Na te sretne tanjure spuštali bi se rezanci i popečci od ljubavi. Tko drugi osim onih iskusnih u blaženom miru može s takvim užitkom blagovati?

|| 174 || "Hari je dragulj (hrana), Hari je onaj koji jede" – sam Hari kuša okus vlastite hrane. Blagoslovljeni su i onaj tko služi i onaj koji u hrani uživa!

|| 175 || Pravi izvor sve te slatkoće bila je duboka, iskrena i moćna vjera (Ništha) u Gurua. Najslađa stvar nije bio ni šećer ni jaggery, nego moćna vjera sama po sebi.

|| 176 || Tako su radost i blaženstvo tamo svakodnevno vladali kroz mnoštvo kheerova, slatke kaše (šire) i mješavina. Kada bi netko sjeo na to mjesto, više ne bi bilo prostora za oklijevanje.

|| 177 || Kada bi se gost najeo brojnih vrhunskih jela do sitosti, obrok

svejedno nije bio potpun bez riže s jogurtom, a ako to nije bilo dostupno, onda bi ga barem zatražio mlaćenicu.

|| 178 || Jednom je tako Guru vlastitim rukama napunio čašu čistom mlaćenicom, dao mi je (Hemadpantu) s ljubavlju, a ja sam je prinio usnama.

|| 179 || Ugledavši tu divnu bijelu tekućinu, moj se um ispunio potpunim mirom. Kada sam je primakao usnama, preplavila me istinska božanska radost.

|| 180 || Bio sam prepun svete hrane pa sam se pitao gdje će i to uopće stati, no nakon prve sumnje shvatio sam koliko je taj gutljaj zapravo božanstveno ukusan!

|| 181 || Vidjevši moju zbunjenost, Baba me s ogromnom ljubavlju natjerao govoreći: "Ispij to do kraja!" Bilo je to kao da mi je htio reći da se takva prilika više nikada neće ponoviti.

|| 182 || Zbilja, ovo se pokazalo proročanskim, jer je Baba samo dva mjeseca nakon toga priveo kraju svoju zemaljsku inkarnaciju i zaista ušao u Vrhovni mir (Mahasamadhi).

|| 183 || Sada mi više nije preostalo načina da ugasim žeđ za onom istom mlaćenicom. Preostaje mi samo neprekidno piti nektar priča o Njemu, što je moja jedina utjeha i podrška.

|| 184 || Hemad traži utočište u stopalima Šri Sainatha. Što god mi Sai usadi u sjećanje za budućnost, to će i biti zapisano u ovoj priči, stoga vas molim da i vi kao slušatelji ostanete pozorni.

Ovdje završava trideset i osmo poglavlje nazvano "Opis kuhanja u loncu" iz Šri Sai Sačarite, koje je potaknuo Gospodin i sveci, a napisao ga je poklonik Hemadpant.

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 39 ||

Slava Šri Ganeši. Naklon Šri Sarasvati. Naklon Šri Guruima. Naklon obiteljskom Božanstvu. Naklon Šri Sita-Ramačandri. Naklon Šri Sadguruu Sainathu.

|| 1 || Blagoslovljeno, tisuću puta blagoslovljeno je mjesto Shirdi, blagoslovljen je dom Dwarakamayi, gdje je sveti i čisti Sri Sai slobodno hodao.

|| 2 || Blagoslovljeni su stanovnici Shirdija koji su, došavši izdaleka zbog kojeg god povoda, ovdje pronašli utočište i trajno se smjestili.

|| 3 || Selo Shirdi prije je bilo malo, ali je uz Saijevo društvo postalo veliko. Postalo je iznimno sveto i zadobilo status svetog hodočasničkog mjesta (Tirtha).

|| 4 || Blagoslovljene su i žene iz Shirdija; blagoslovljena je njihova neizmjenjiva, duboka vjera. Dok se kupaju, melju žrvanj ili tuku žito, neprestano pjevaju o neobičnom Saiju.

|| 5 || Blagoslovljena je i predivna snaga njihove ljubavi, dok pjevaju te iznimne pjesme. Slušajući poneke od tih dirljivih stihova, um pronalazi mir.

|| 6 || Stoga ću slušateljima, u pravo vrijeme i kroz slijed priča, pružiti opuštajući i zadovoljavajući odgovor na njihovu radoznalost.

|| 7 || Sai se pojavio u regiji Nizamshahi, blizu puta pod stablom manga, i iznenada stigao u Shirdi zajedno s hodočasnicima koji su išli u Dhupkhed.

|| 8 || Pobožan čovjek iz tog sela po imenu Chand Patal imao je sreću da u početku pronađe ovo blago, a i drugi su ga upoznali zahvaljujući njemu.

|| 9 || Kako mu se konj izgubio, kako se susreo sa Saijem, kako mu je pripremio čilim (lulu) i kako mu je pomogao pronaći konja – sve je to već ispričano.

|| 10 || Chandbhaikin sestrić imao je vjenčanje; datum vjenčanja bio je u Shirdiju, pa su svatovi došli u selo mladenke.

|| 11 || Cijela ta priča već je ranije ispričana slušateljima. Ipak, prisjetili smo se toga prigodno, ali nema potrebe za ponavljanjem.

|| 12 || Chand Patal bio je samo povod; duboka briga za spasenje poklonika nagnala je Saija da preuzme ovaj oblik i sam dođe u Shirdi.

|| 13 || Tko bi drugi mogao spasiti ove jednostavne, neuke, jadne i siromašne ljude, lišene stroge askeze i ritualnih obrazovanja, koji posjeduju samo čisto i nevino srce?

|| 14 || Od svoje osamnaeste godine volio je samoću. Noću bi bez straha legao bilo gdje, jer mu je cijeli svijet bio prožet Bogom.

|| 15 || Gdje je nekada bila jama i gradsko smetlište, gdje je danju hodao uokolo, noću bi legao na to isto mjesto.

|| 16 || Prošle su mnoge godine tako. Tada je došao sretan trenutak te jame; oko nje je niknuo golemi dvorac ovog milosrdnog Saija.

|| 17 || Na kraju je unutrašnjost iste te jame postala počivalište Saijeva tijela, i upravo ondje je podignuto vječno svetilište njegove Samadhija.

|| 18 || Taj isti milosrdni Sai Samarth stvorio je ovo istinsko plovilo vlastite priče za dobrobit poklonika, kako bi im pomogao prijeći preko nepreglednog oceana ovog svijeta (Bhavasagare).

|| 19 || Jer rijeka svjetovnog postojanja iznimno je teška za prijeći, a njegovi

su poklonici slijepi i nemoćni. Njegovo je suosjećanje veliko – kako da im pomogne stići na drugu obalu?

|| 20 || Svi moraju prijeći ovaj ocean postojanja, a za to je potreban čist um. Temeljno sredstvo za čišćenje uma je slavljenje Boga (Bhagavad-bhajan).

|| 21 || Nema veće predanosti od slušanja (Shravana). Slušanjem se prirodno rađa privrženost Guruovim stopalima i budi se čisti, bistri intelekt iz kojeg niče pravo duhovno znanje (Paramartha).

|| 22 || Bezbrojne su priče o Saiju; pjevajući ih, nastala bi čitava knjiga, ali čak i kada bismo ih pokušali sve sakupiti, njihova širina i prostranstvo nemaju kraja.

|| 23 || Što više slušatelji uživaju u slušanju, to više raste ljubav prema pričama. Ispunjavajući međusobnu radost, steći ćemo pravo duhovno dobro.

|| 24 || Sai je ovdje kormilar. Čvrsta pažnja je naš splav, a s vjerom i poštovanjem u slušanju priča, brzo ćemo prijeći na drugu obalu.

|| 25 || U prošlom poglavlju ukratko smo opisali veliki lonac (Handi), jačanje predanosti Dattatreyi i hranjenje poklonika posvećenim obrokom (Naivedya).

|| 26 || Svi znaju da je na kraju svakog poglavlja ugrađena najava teme koja slijedi u sljedećem poglavlju.

|| 27 || Međutim, po završetku prošlog poglavlja nismo unaprijed znali temu sljedećeg. Sai je taj koji nam u sjećanje doziva temu o kojoj ćemo govoriti.

|| 28 || Kako je rečeno, tako nam je milošću Saija sve došlo u sjećanje i upravo je to ovdje izneseno i predstavljeno slušateljima.

|| 29 || Stoga molim slušatelje da se oslobode svih briga, mirna uma posvete pažnju, jer će im to ispuniti srce radosti.

|| 30 || Jednom je istinski poklonik Chandorkar (Nana) sjedio u džamiji masirajući Saijeva stopala i tiho pjevušeći Gitu.

|| 31 || Ponavljao je četvrto poglavlje Bhagavad Gite, držeći ga na usnama, dok je rukama masirao Saijeva stopala. Pogledajte kakvo se čudo dogodilo!

|| 32 || Svemogući Sai zna prošlost, sadašnjost i budućnost. U njegovu se umu rodila želja da Nani objasni značenje Gite.

|| 33 || Nanino tiho, nejasno mrmljanje stihova o jogi znanja, djelas i odricanja (Jnana-karma-sannyasa i Brahmarpana yoga) poslužilo je kao povod za pitanje.

|| 34 || "Sarva karman akhilam Partha..." – taj stih završava spoznajom znanja, a odmah nakon toga dolazi stih "Tadviddhi pranipatena...".

|| 35 || Stigao je do 34. stiha i tu je stao. U Babinu se umu rodilo pitanje koje je htio postaviti Nani kako bi mu učvrstio unutarnje razumijevanje.

|| 36 || Baba reče: "Nana, što to mrmljaš? Reci jasno to što šapćeš u bradu. Pusti me da i ja čujem što to govoriš sebi u bradu."

|| 37 || Prihvativši zapovijed, izgovorio je sva četiri reda stiha, a Baba zatraži da mu objasni njegovo značenje s potpunim pojašnjenjem.

|| 38 || Nana se ponizno, sklopljenih ruku i s radošću, slatkim riječima obrati i iznese svoje mišljenje Bogu (Babi).

|| 39 || Kako bi ovaj razgovor između Saija i Nane bio svima jasan, citirat ćemo izvorni stih iz Gite red po red.

|| 40 || Želimo započeti ovo izlaganje kako bi se shvatila suština pitanja i stavovi svetaca, te kako bi se došlo do nesumnjivog i jasnog značenja.

|| 41 || Sanskrit je težak jezik, pa se pitaju kako je Saiju postao tako jasan i lagan? Čudom se pitaju o nedokučivom znanju svetaca.

|| 42 || Kada je Baba učio sanskrt? Kada je čitao Gitu? Pa ipak, On poznaje tajne srca koje stoje iza Gite i tako postavlja ovo pitanje.

|| 43 || Kako bi slušatelji shvatili izvorni stih, ponovit ćemo doslovne riječi Božje koje služe kao temelj za daljnju raspravu.

|| 44 || *"Tadviddhi pranipatena pariprashnena sevaya | upadekshyanti te jnanam jnaninas tattvadarshinah ||"*

|| 45 || To je izvorni stih Gite, čije se značenje može shvatiti kroz tekst. Mnogi su komentatori dali tumačenja koja su u potpunosti međusobno usklađena.

|| 46 || Nana, koji je bio iznimno načitan i vješt u komentarima Gite, počeo je objašnjavati značenje svakog dijela i stiha u cijelosti.

|| 47 || Slatkim riječima ispunjenim nektarom, Nana je ponizno i skromno, imajući na umu doslovno značenje, spremno iznio svoje tumačenje.

|| 48 || Rekao je: "Pokloni se pred stopalima Gurua, posvetiti život Guruovoj službi i s poštovanjem postavljati pitanja – mudraci će takvom pokloniku podučiti Znanje."

|| 49 || Ukratko, o Krišna, o riznico milosti, ti s ljubavlju govoriš Arjuni da su služenje Guruu i naklon pred njim sredstva za stjecanje i širenje Znanja.

|| 50 || O Arjuni, idući tim putem, mudri i spoznati ljudi pokazat će ti put do Znanja – tako ja razumijem ovo značenje, o Babi.

|| 51 || Komentari Shankara Bhashya, Anandagiri, Shankarananda, Shrîdhara, te tumačenja Madhusudana i Neelkanthe – sve su to načine na koje Bog daje svoje pouke.

|| 52 || Značenje prva dva reda Baba u potpunosti prihvaća, ali poslušajte što Sai Samarth govori o značenju druge polovice stiha.

|| 53 || Dok ostali poklonici, poput jata ptica Chatak, s otvorenim ustima željno iščekuju svaku kap nektara s Mjesečeva lica Saijevih usta...

|| 54 || Baba reče: "Nana, treći red! Ponovno dobro obrati pažnju i razmisli o značenju koje se krije iza riječi 'Jnana' (Znanje) s obzirom na njezinu negaciju (avagrahu).

|| 55 || Govorim li ja nešto pogrešno? Uništavam li značenje? Smatraš li da su prethodni komentari lažni ili bezvrijedni? Nikako ne mislim tako.

|| 56 || Ako kažeš da mudraci i spoznavači podučavaju Znanje, zašto onda tu riječ tumačiš u smislu neznanja, kako bi dobio pravo razumijevanje?

|| 57 || Znanje nije predmet govora, pa kako bi moglo biti predmet poučavanja? Zbog toga preokreni pojam znanja i traži dokaz u neposrednom iskustvu.

|| 58 || Čuo sam tvoje tumačenje pojma znanja, ali što gubiš ako uzmeš pojam 'neznanja'? Neznanje je predmet riječi, dok je Znanje samo po sebi izvan riječi.

|| 59 || Baš kao što prašina prekriva ogledalo, ili prljavština prekriva izvorsku vodu, ili pepeo skriva vatru, isto tako neznanje prekriva Znanje.

|| 60 || Bog je u ovoj Giti objavio da je Znanje prekriveno neznanjem. Kada se to neznanje ukloni, Znanje se prirodno zasja.

|| 61 || Znanje je samo po sebi vječno i čisto, poput vode prekrivene vodenom lećom. Onaj tko mudro ukloni tu leću, zadobit će čistu vodu.

|| 62 || Baš kao kod pomrčine Mjeseca ili Sunca – oni uvijek svijetle, ali Rahu i Ketu stanu na put i zaklanjaju nam pogled.

|| 63 || Nema nikakve štete za Sunce ili Mjesec; to je samo prepreka našem vidu. Isto tako, Znanje je uvijek neometano i vječno prebiva na svom mjestu.

|| 64 || Oko ima moć gledanja, a ta je moć gledanja sama po sebi Znanje. Katarakta ili mrena koja raste preko oka jest neznanje, i nju je nužno ukloniti.

|| 65 || Tu mrenu ili koprenu uklonite vještom rukom i oslobodite moć vida, otjerajući tamu neznanja.

|| 66 || Pogledajte sav ovaj vidljivi svijet – on je neizreciva manifestacija Maye (iluzije). To je iskonska i nevidljiva Avidya (neznanje), sama igra neznanja.

|| 67 || Znanje nije predmet koji se tek treba steći ili poučavati. Naklon, postavljanje pitanja i služba samo su sredstva za zadobivanje Guruove milosti.

|| 68 || Uvjerenje da je ovaj svijet stvaran velika je iluzija i tama koja prekriva Znanje. Kada se to ukloni, proklamira se božanska istina 'Prajnanam Brahma'.

|| 69 || Kada se neznanje, koje je sjeme ovoga svijeta, nađe pred nama, Guruova milost djeluje kao collyrium (ljekovita mast za oči), raspršujući veo Maye, i preostaje samo čisto Znanje.

|| 70 || Znanje nije nešto što se tek stiče; ono je odvijeka samo po sebi

očito. To je opće poznata istina u spisima, a jedina prepreka Znanju jest neznanje.

|| 71 || Doživljavanje razlika između Boga i poklonika jest korijen tog čudnog neznanja. Čim se to neznanje ukloni, preostaje čisto Znanje.

|| 72 || Priviđenje zmije u užetu posljedica je neznanja o pravoj prirodi predmeta. Kada primite pouku o pravoj naravi, neznanje nestaje i preostaje spoznaja užeta.

|| 73 || Iznutra je zlato, a izvana je trag nečistoće, no da bi se sjaj pojavio, potrebno je ukloniti tu prepreku.

|| 74 || Rođenje tijela potječe iz Maye, a kretanja tijela ovise o sudbini (Adrista). Svi dualizmi ovise o sudbini, a ponos tijelom je neznanje.

|| 75 || Stoga oni koji su u potpunosti oslobođeni ega ne osjećaju tugu ni radost. Kad se iskra ega rastopi, tada se uklanja neznanje.

|| 76 || Neznanje o vlastitoj pravoj prirodi jest rodno mjesto Maye. Kada se javi Guruova milost i Maya nestane, spoznaja vlastite prirode javlja se sama od sebe.

|| 77 || Osim čiste predanosti Bogu, čemu se mučiti s drugim metodama? Čak je i Brahma vezan Mayom, a oslobođenje nalazi jedino kroz predanost.

|| 78 || Može se steći prebivalište Brahme, ali bez predanosti nema oslobođenja. Čak i tamo, ako se izgubi predanost Bogu, čovjek se vraća u krug ponovnih rađanja.

|| 79 || Stoga je jedini lijek za uklanjanje Maye predanost Bogu (Bhagavad-bhajan). Poklonik Božji nikada ne pada niti biva sputan okovima ovoga svijeta.

|| 80 || Ljudi govore da je Maya lažna, ali ona je velika vještica koja iz sata u sat vara čak i mudrace, dok poklonici s njom plešu s lakoćom.

|| 81 || Tamo gdje mudri i učeni padaju u zamku, jednostavni i pobožni ljudi ostaju čvrsti jer su neprekidno predani stopalima Gospodina, dok učenjaci nose bogatstvo svog ponosa na Znanju.

|| 82 || Stoga, za prelazak preko oceana Maye, potrebno je čvrsto se uhvatiti za stopala jednog Sadgurua i predati mu se bez rezerve, čime se odmah uklanja strah od ovoga svijeta.

|| 83 || Smrt će sigurno doći kada joj je vrijeme, ali neka nikada ne zaboravimo Harija! Dok obavljamo dužnosti svojih osjetila i životnih stadija (asrama), u srcu trebamo misliti na Harijeva stopala.

|| 84 || Baš kao što je kočija upregnuta konjima, tako su ovo tijelo i osjetila. Čvrste uzde uma i intelekt drže ih pod kontrolom vlastitom rukom.

|| 85 || Um je pun želja i kolebanja, te trči kamo god želi i slobodno luta. Inlekt svojim čvrstim razlučivanjem sprječava to i drži uzde u svojoj vlasti.

|| 86 || S takvim sposobnim vođom i kočijašem u kočiji, zašto bi vlasnik kočije brinuo? On mirnoga uma obavlja svoje dužnosti.

|| 87 || Sva djela vezana uz tijelo jesu dužnost intelekta. Kada se um navikne na to, sve aktivnosti postaju ispunjene dobrim i blagoslovom.

|| 88 || Ako osjetila krenu za objektima čula poput zvuka, dodira i oblika, snaga će se uzalud potrošiti, a opasnost od pada vreba na svakom koraku.

|| 89 || Zadovoljstva vezana uz pet osjetila – zvuk, dodir, oblik, okus i miris – na kraju donose samo tugu, a krajnja tuga je neznanje.

|| 90 || Jelen biva opčinjen zvukom i na kraju gubi život; slon pada u zamku

zbog osjećaja dodira i trpi snagu kuke.

|| 91 || Insekt biva privučen oblikom i sagorijeva svoje tijelo; riba uživa u okusu i gubi život u trenu.

|| 92 || Pčela, općinjena mirisom, upada u latice lotosa i ugiba. Svako pojedinačno osjetilo nosi opasnost, a skup svih pet zajedno zastrašujuća je prijetnja.

|| 93 || Ako je takva jadna sudbina životinja, ptica i nepokretnih bića, što tek reći za učene ljude koji srljaju prema osjetilnim užicima? Kakvo je to tek neznanje!

|| 94 || Kada se uništenjem neznanja odmaknemo od osjetilnih užitaka, u umu se rađa neopisiva radost, duša se okreće prema pravoj prirodi i dostiže vrhunsku sreću.

|| 95 || U svom srcu mislite na Harija i Gurua, slušajte svete priče kroz uši, održavajte kontemplaciju u umu i ponavljajte Božje ime jezikom.

|| 96 || Neka vam noge idu do hramova Harija i Gurua, neka vam uši i nos udišu miris svetog praha, neka ruke časte Njegova stopala, a oči gledaju Njegov oblik.

|| 97 || Blagoslovljena je situacija onih poklonika koji svoju ljubav usmjere prema svim tim osjetilnim aktivnostima u službi Boga! Postoji li ikakva druga predanost ravna tome?

|| 98 || Ukratko, znaj da se korijen neznanja u potpunosti uništava i preostaje samo čisto Znanje – to je unutarnja poruka koju Krišna upućuje Arjuni u ovom stihu.

|| 99 || Nana, koji odaje iznimnu poniznost, poslušavši ovo predivno izlaganje, bacio se ničice na tlo i s obje ruke iskazao poštovanje obgrlivši

Guruova stopala.

|| 100 || Zatim je s punom vjere i predanosti izrekao molitvu: "Otjeraj moje neznanje, kazni moj skriveni ego i pruži mi pravednu pouku."

|| 101 || Iznad svega želiš pokazati vrlinu i satvu, ali u srcu ti neprestano buja sumnja; ne možeš podnijeti ni tren uvrede – je li to ikakvo drugo neznanje do li tvoje?

|| 102 || Iznutra gajiš želju za ugledom i društvenim statusom, izvana glumiš asketa i meditaciju, a iznutra ti plamte požuda i bijes – je li to ikakvo drugo neznanje?

|| 103 || Iznutra su ti sva djela uništena, a izvana se praviš da si spoznao Brahmana; lišen si ispravnog ponašanja i iskvarenih misli – je li to jasno neznanje išta drugo?

|| 104 || O Babo, ti si riznica milosti! Izlij kišu svoje milosti i ugasi šumski požar ovoga neznanja, pa ću biti blagoslovljen tim darom.

|| 105 || Ne treba meni rasprava o visokom Znanju; molim te, ukloni moje brdo neznanja i spusti svoj pogled milosti na mene, jer je to za mene vrhunska sreća i mir.

|| 106 || Sai je ocean ljubavi i milosti; uzevši Nanu kao povod, održao je ovo predavanje o Gitu svima nama, i vama i meni.

|| 107 || Gita je Božja riječ, stoga znaj da je ona izravan sveti tekst čija je vrijednost vječna u sva tri vremena (prošlost, sadašnjost, budućnost) i nikada se ne smije zanemariti.

|| 108 || Ipak, onaj tko je krajnje opterećen svjetovnim užicima ili onaj tko je istinski oslobođen za života (Jivanmukta) – ni jednom ni drugom zapravo nisu potrebna duboka značenja spisa; oni su namijenjeni onima

koji teže oslobođenju (Mumukshu).

|| 109 || Kada poklonik bude čvrsto okovan svjetovnim užicima i zapita se kada će steći oslobođenje, ovi mu spisi služe kao spas.

|| 110 || Vidjevši takve poklonike, svete duše obuzme veliko suosjećanje, pa kroz neki prigodni povod s lakoćom iznose svoje pouke.

|| 111 || Bog ili Guru uvijek stoje potpuno podređeni svojim poklonicima, brinu o njihovom blagostanju i strpljivo podnose njihove nevolje.

|| 112 || Sada ću ispričati još jednu malu priču o Saiju – kako On naizgled bezazleno započinje neko djelo, a da nitko ne primijeti.

|| 113 || Bilo to malo ili veliko, pravi se razlog nikada ne otkriva odmah; djelo se gradi polako, a da se o tome nigdje glasno ne govori.

|| 114 || Sasvim spontano započne se neki posao bez navođenja temeljnog razloga ili imena, unoseći tek prividnu zabunu izvana.

|| 115 || Izreka "Tko govori taj ne radi, tko galami taj ne lije kišu" u potpunosti i bez iznimke pronalazi svoju potvrdu u Saiju.

|| 116 || Avatar poput Babe dolazi na ovaj svijet radi dobrobiti drugih, a kada ispuni svoju misao i svrhu, na kraju se stapa s nevidljivim.

|| 117 || Mi ne znamo pravi razlog svog dolaska, odakle smo došli, kamo idemo, s kojom svrhom smo rođeni niti koja je svrha našeg života.

|| 118 || Pa ipak, živimo po svojoj volji, a kada se približi smrt, osjetila oslabe, ali nam ni tada ne padaju na pamet mudre misli.

|| 119 || Supruga, djeca, braća, majka, prijatelji i rodbina – gledamo ih dok napuštamo tijelo, pa ipak nam ni tada na um ne padaju ispravne misli.

|| 120 || Sveti ljudi nisu takvi; oni su iznimno budni i potpuno svjesni vremena svoje smrti, te unaprijed znaju trenutak svog odlaska s ovoga svijeta.

|| 121 || Dok god imaju tijelo, gaje neizmjernu ljubav prema poklonicima i troše svoje tijelo za njih, a na samom kraju svoja tijela i stanja usmjeravaju za dobrobit poklonika.

|| 122 || Prije nego što napuste tijelo, neki sami grade svoju Samadhiju kako bi njihovo tijelo imalo mirno počivalište na tom mjestu.

|| 123 || Baš je to učinio i Baba, ali to isprva nitko nije znao. Dopustio je da se izgradi Samadhi mandir – učinio je nešto potpuno neočekivano i čudesno.

|| 124 || Bogati trgovac iz Nagpura po imenu Bapusaheb Buti podigao je ovaj spomenik Babi pod samim Babinim vodstvom.

|| 125 || Bapusaheb bijaše iznimno pobožan čovjek, trajno predan Saijevim stopalima. Došao je sa svojom obitelji i nastanio se u Shirdiju u službi.

|| 126 || Budući da mu je srce gorjelo od ljubavi prema Saijevim stopalima, živio je ondje i želio je zauvijek ostati u Shirdiju.

|| 127 || Došlo mu je na um da kupi malo zemljišta, podigne malu zgradu i živi u njoj neovisno.

|| 128 || Sjeme koje je tada posađeno danas je izraslo u hram-drvo – vidljivi spomenik ljubavi Sai Maharadža prema poklonicima.

|| 129 || Kako je sve to započelo, na koji je način pokrenuto i kako je poprimilo ovaj oblik – poslušajte cijelu priču.

|| 130 || Dok su te misli prolazile njegovim umom, Bapusaheb je spavao na

katu Dikshitove kuće i usnio čudesan san.

|| 131 || Istovremeno je u istom krevetu spavao i Madhavrao, te su obojica usnuli potpuno isti san i probudili se iznimno iznenađeni.

|| 132 || Bapusaheb je usnio san u kojem mu Baba zapovijeda da i on izgradi vlastitu zgradu zajedno s hramom.

|| 133 || Čim je usnio taj san, Bapusaheb se probudio i sjedio na krevetu prisjećajući se sna u potpunosti.

|| 134 || Dok se to događalo, Madhavrao je počeo plakati. Buti ga probudi i reče mu da se smiri, jer je san prošao.

|| 135 || Upitao ga je zašto je plakao, a Madhavrao odgovori da je, čuvši Babine ispunjene ljubavi riječi, bio preplavljen emocijama.

|| 136 || Glas mu je zagušio plač, suze su obilno tekle iz očiju, a jaka ljubav nije se mogla obuzdati te se pretvorila u jecaj.

|| 137 || Rekao je: "Baba je došao preda mnom i jasno mi dao zapovijed: 'Neka se pojavi zgrada i hram, a ja ću ispuniti svaku želju svih vas.'"

|| 138 || Bapusaheb je bio duboko zapanjen – obojica su usnuli isti san! Sumnje su nestale i odlučno su krenuli u ostvarenje plana.

|| 139 || Buti bijaše vrlo imućan čovjek, sposoban izgraditi zgradu i hram, a Madhavrao je bio zadovoljan čovjek – obojica su dijelila isti san.

|| 140 || Njihovi su se snovi poklopili i radost je ispunila njihova srca. Nacrt je utvrđen, a plan je odobrio Kaka (Dixit).

|| 141 || Sljedećeg jutra, dok su njih trojica stajali blizu Babe, Baba je s uobičajenom ljubavlju gledao u Shamino lice.

|| 142 || Shama reče: "O Bože, kakva je ovo tvoja tajna igra? Ne daš nam ni pošteno spavati, nego nas i u snu zezaš!"

|| 143 || Čuvši to, Baba stavi ruke na uši i reče: "Mi smo na svome mjestu, tko god što govorio!"

|| 144 || Zatim su iznijeli spomenuti plan Babi na odobrenje. Baba im je odmah dao svoje dopuštenje da izgrade zgradu zajedno s hramom.

|| 145 || Madhavrao je prionuo na posao; izgrađeni su podrum i prizemlje, iskopan je bunar vlastitim rukama i radovi su napredovali do te točke.

|| 146 || Dok je išao prema Lendi vrtu ili se vraćao odande, Baba je s velikim zanimanjem promatrao postavljanje prozora, rešetaka i vrata.

|| 147 || Pokazujući kažiprstom u vis, govorio bi: "Ovdje stavite vrata, ovdje prozor, a s istočne strane napravite galeriju – izgledat će jako lijepo."

|| 148 || Kako su radovi napredovali, Buti je iz praktičnih razloga prepustio daljnje vođenje radova Jogiju.

|| 149 || Dok su radovi trajali, Butiju je sinula ideja: zašto u središtu ne napraviti svetište i u njemu postaviti kip Murlidhara (Krišne)?

|| 150 || Ideja se rodila, ali bez provjere Babine volje Buti ne bi započeo nikakav posao bez zapovijedi Guruu.

|| 151 || To mu bijaše nepokolebljivo pravilo – Babino odobrenje bilo je ključ svega, i nikada nije poduzimao ništa bez Njegove dozvole.

|| 152 || Zašto napraviti središnju dvoranu i koja bi bila njena svrha? Srušiti zidove s obje strane i u središtu postaviti Murlidhara?

|| 153 || Bapusaheb je želio da ta dvorana postane hram, ali je morao pitati

za Babino mišljenje i postupiti točno onako kako On odobri.

|| 154 || Stoga je rekao Madhavraou da pita Babu za mišljenje, pa će prema Njegovoj želji nastaviti s radovima.

|| 155 || Dok je Baba bio u šetnji i prolazio blizu zgrade, Shama ga upita na ulazu:

|| 156 || "O Bože, Bapusaheb kaže da želi srušiti oba zida dvorane i ondje s ljubavlju postaviti kip Krišne Murlidhara.

|| 157 || U središnjem dijelu napravit ćemo prijestolje, na njega smjestiti Murlidhara i bit će predivno."

|| 158 || Tako je govorio Bapusaheb, ali potrebna je Vaša dozvola da se zgrada i hram izgrade usklađeno.

|| 159 || Čuvši Shamine riječi, Baba s radošću reče: "Da, kad hram bude potpuno završen, preseljen ćemo i mi tamo živjeti!"

|| 160 || Gledajući prema zgradi, Baba je govorio slatke riječi: "Kad zgrada bude gotova, iskoristit ćemo je samo za sebe.

|| 161 || Ondje ćemo razgovarati, ondje ćemo se igrati, s ljubavlju se grliti i uživati u izobilju radosti."

|| 162 || Madhavrao je tada upitao Šri Saija: "Je li to konačna dozvola? Da prebrojimo vrijeme i razbijemo kokos za početak?"

|| 163 || "Je li sad povoljan trenutak, Bože, da razbijemo kokos?" Čim je izgovoreno "Razbij, razbij", odmah je donesen kokos i razbijen.

|| 164 || Tako su izgrađeni svetište i podij za boga Murlidhara, a izrada kipa naručena je kod jednog kipara.

|| 165 || No tada je došao trenutak kada je Baba obolio od teške bolesti. Bližio se kraj, a u srcima poklonika vladala je velika tuga i nemir.

|| 166 || Bapusaheb je bio nemirna uma: što će sada biti sa sudbinom ove zgrade? Nije znao što će biti i obuzela ga je velika briga.

|| 167 || Hoće li Babina stopala ikada kročiti u ovaj hram? Potrošeni su milioni, a na kraju je stigla ova prepreka.

|| 168 || Ako Baba napusti tijelo, čemu Murlidhar, čemu dom, čemu zgrada ili hram? Butijevo je bogatstvo izgubilo smisao.

|| 169 || No predodređenom Božjom voljom i u posljednjem trenutku Saijeve volje, ostvarilo se najveće blagoslovljenje zgrade prema svačijoj želji.

|| 170 || "Dozvolite mi da budem smješten u zgradi" – bile su to Babine posljednje riječi izrečene prije odlaska, koje su svima donijele mir u srce.

|| 171 || Tako je sveto Saijevo tijelo učvršćeno u unutrašnjosti svetišta, zgrada je postala Samadhi mandir, a Saijeva su djela čudesna!

|| 172 || Blagoslovljena je sreća Butija, u čijem je domu vlastitom voljom počivalo sveto tijelo Sri Saija, čije je ime iznimno sveto.

|| 173 || Poslušavši ovu svetu priču, slušatelji su ispunjeni radošću. Hemad se sklanja u stopala Sri Sainatha i ne pušta ih ni na tren.

|| 174 || Neka nam se događaju ugodne i neugodne stvari, sve dok jedino Sai drži naš život sretnim i vodi nas upućenim putem, postignut ćemo željeni cilj bez greške.

|| 175 || Priča, govornik, usta i sam Svemogući Sai – tko je i što je tu uopće Hemad, tek običan lažni pisar?

|| 176 || Stoga, kakva god motivacija i inspiracija dođe ubuduće, takva će se priča i čuti; kakva god bude kompozicija u tom trenutku, o njoj ćemo razmišljati kada za to dođe vrijeme.

Ovdje završava 39. poglavlje nazvano "Objašnjenje stihova Gite i izgradnja Samadhi mandira" iz svetog spisa Šri Sai Samarth Satcharite, koju su inspirirali sveti ljudi, a napisao poklonik Hemadpant.

|| Neka bude prineseno Šri Sadguruu Sainathu || Neka je blagoslovljeno ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 40 ||

Šri Ganeši poklon! Šri Sarasvati poklon! Šri Guruima poklon! Šri obiteljskom božanstvu poklon! Šri Sitaramčandri poklon! Šri Sadguru Sai Nathu poklon!

1. Blagoslovljen, blagoslovljen moćni Šri Sai, koji kroz knjigu poučava o svjetovnim i duhovnim ciljevima i čini bhakte ispunjenima.

2. Čija ruka na glavi u trenutku prenosi duhovnu snagu, donosi nedostižno i uništava svaku razliku.

3. Rasklapajući osjećaj odvojenosti "ja i ti", stvara klanjanje punim tijelom, a tko mu se potpuno predaje, toga grli u srcu.

4. Rijeke i ocean imaju različita imena, ali isti oblik; kad se u kišnoj sezoni spoje, više nema nikakve razlike.

5. Tako i Sadguru Nath, kada mu se bhakta preda s čistom odanošću, daje bhakti vlastitu uzvišenost, videći njegovu čistu predanost.

6. Pobjeda, pobjeda Tebi, Milostivi prema siromašnima, najvoljeniji u spasenju bhakta, koji prožimaš cijeli svemir, a prebivaš izdvojeno u Shirdiju!

7. Postavljajući žrvanj i šireći noge, dok svetac melje brašno, zabijajući klin i sipajući zrnje – moj je um ispunjen čuđenjem.

8. Upravo to je korijen ove knjige; u meni se rodila snažna želja da će opisivanje svih tih djela očistiti sve nečistoće.

9. Sam Gospodin Hari bit će zadovoljan, jer Njemu je najdraže kad netko

pjeva o Njegovim bhaktama ili opisuje njihove vrline.

10. Ako plemeniti slušatelji posumnjaju i učini im se da je ova tvrdnja bez temelja, neka pogledaju Bhavišjottara Puranu, gdje to kazuje Tripurari (Šiva).

11. Sve je ovo Saijeva inspiracija, ali prema svjetovnom običaju i za dobrobit bhakta, On je odobrio ovo djelo.

12. Otada iz mjeseca u mjesec, ove priče o moćnom Saiju, ovu Šri Sai Leelavali, slušatelji slušaju s velikom ljubavlju.

13. On je taj koji je odobrio, On je davatelj moje inteligencije, On je izvorni pokretač svijesti, On sam priča svoju priču.

14. Nemojte u umu sumnjati da ovo Hemad piše svojom pametću; zato molim slušatelje, nemojte mi pripisivati vrline ni mane.

15. Ako ima vrlina, one su Saijeve; ako se vide mane, i one su Njegove. Ja sam samo lutka od drveta koja pleše po Saijevim koncima.

16. U rukama lutkara su konci, on pravi slike kakve želi, šarene ili neobične, i vodi likove kroz priču.

17. Neka tako bude. Kakva je ovo nova čudesna priča? Slušatelji su željni, pa zapjevajmo u slavu Guruovih bhakta!

18. Završavajući prošlo poglavlje, najavljeno je sljedeće i ostavljeno u pamćenju, a sada se prisjećamo, pa poslušajte.

19. Sada pažljivo poslušajte ovu slatku priču; kada bhakta s ljubavlju ponudi hranu, Sai osjeća najveće zadovoljstvo.

20. Kao majka puna ljubavi prema svom dojenčetu, takav je Sai prema

svojim bhaktama; gdje god boravili, On pritiče u pomoć – tko Mu odužiti se može?

21. Tijelom je boravio u Shirdiju, ali se kretao kroz sva tri svijeta; poslušajte mirna uma ovu slatku priču o tome.

22. Jednom je predani Saijev bhakta Balsaheb (Dev), čija je majka bila iznimno posvećena zavjetima, želio ispuniti svačije želje.

23. Mnogi razni zavjeti proizašli su iz njezinih ruku, a njihovo završavanje (udjapan) ostalo je neobavljeno, pa je trebalo sve to valjano dovršiti.

24. Kad se navrši broj zavjeta, mora se napraviti udjapan, inače se ne dobiva zasluga i zavjet ostaje nepotpun.

25. Za udjapan dvadeset ili trideset zavjeta, poziva se sto do dvjesto brahmana na ručak.

26. Zato su odredili datum za ovaj udjapan i napisali pismo Bapusahebu Jogu da zamoli Babu.

27. "Vidite, bez Vašeg dolaska ovaj udjapan neće biti potpun; zato prihvatite ovu molbu i učinite ovog siromaha zahvalnim.

28. Ja sam državni službenik, radim za kruh, a u tome nastojim ostvariti i duhovni cilj, što i sami u srcu znate.

29. Iz Dahanua, tako daleko, nemoćan sam doći osobno, ali se jako nadam da ćete prihvatiti ovaj poziv."

30. Tako je Bapusaheb Jog naglas pročitao pismo Babi i rekao: "Ispunite ovaj zadatak i svečano nahranite božanstva/brahmane."

31. Čuvši poziv ispunjen čistom odanošću, Baba reče: "Tko god me se

neprekidno sjeća, ja se sjećam njega.

32. Meni ne trebaju kola ni konji, zrakoplov ni vlak; tko god me pozove s ljubavlju, ja se pojavljujem u tom trenutku bez odlaganja.

33. Ti, ja i još treći, nas troje zajedno ćemo ići; pošalji takvo pismo, pa će se pisac razveseliti."

34. Sve što je Baba rekao, Jog je javio Devu; Dev se u srcu razveselio Babinim neprocjenjivim riječima.

35. Dev je imao potpunu vjeru da će Baba sigurno doći, a dan kada to doživi bit će zlatni dan.

36. No Dev je također znao da osim Shirdija postoje samo tri sela u koja je Baba rijetko odlazio, a inače je stalno bio u Shirdiju.

37. Kad bi mu došlo, svakih šest mjeseci išao bi u Rahatu, ili u Rui ili Nimgaon, a inače je neprekidno boravio u Shirdiju.

38. Izvan ta tri sela nikada nikamo nije išao; pa kako bi onda došao tako daleko ovamo k meni u Dahanu?

40. Doći odande ovamo ili otići odavde onamo – za Njega koji je potpun iznutra i izvana, nebo nije granica.

41. Takva je nedostižna Saijeva priroda; On ispunjava sve pokretno i nepokretno, pa kakav je Njegov dolazak i odlazak? On se pojavljuje po svojoj volji.

42. Prije toga, jedan sanyasi došao je u roku od mjesec dana k šefu stanice na stanici Dahanu radi svog posla.

43. Bio je promicatelj skloništa za krave, volonter udruge za krave, i došao

je sakupljati priloge radi poboljšanja financijskog stanja.

44. Po izgledu je izgledao kao Bengalac; šef stanice mu je dao savjet: "Idite u grad, tamo će se vaše pitanje dobro riješiti.

45. Tamo je Mamlatdar (Dev); pred njim izložite ovu ideju, pa će vam bogati trgovci pomoći.

46. Kad se Mamlatdar zauzme, skupljanje novca ići će za čas; idite tamo mirna uma radi ovog plemenitog cilja."

47. Dok je šef stanice to govorio unutra, izvana se začuo topot konjskih kopita – sam Mamlatdar je došao i sišao na stanici.

48. Kad je ušao u sobu da se sretne sa šefom stanice, šef reče sanyasiju: "Evo, Mamlatdar je sam došao!

49. Recite sada što imate, sudbina vam ga je sama poslala." Sanyasi mu je tada iznio svoju namjeru.

50. Zatim su obojica izašli van i sjeli na jednu kutiju; sanyasi je zamolio Deva da pomogne u ovom poslu.

51. "Ako vi ne uzmete u ruke ovo vjersko djelo zaštite krava, hoće li se išta postići preko mene, stranca?

52. Vi ste vlast u okrugu, a ja sam prosjak koji ide od vrata do vrata da spriječi gladovanje krava.

53. Ako kažete samo jednu riječ, moj posao bit će brzo gotov, dobit ćete blagoslov majki krava i osigurati uspjeh."

54. Čuvši molbu sanyasija, Dev odgovori: "U gradu sam već započeo skupljanje priloga za drugi posao.

55. Ravsaheb Narottam Sheti, koji ima samilosti za siromašne, i gradski šef sakupljaju jedan prilog.

56. Kako u tome ima mjesta za vaš prilog? Sada nije trenutak za to, vidjet ćemo kasnije.

57. Zato vi dođite ponovno za dva do četiri mjeseca u ovaj grad, pa ćemo vidjeti tada; danas prilike nisu povoljne."

58. Neka bude tako, on je otišao odande; prošlo je oko mjesec dana, kad se on u kočiji (tangi) ponovno vratio u Dahanu.

59. Ispred Devovih vrata bila je kuća odvjetnika Paranjpea; kad se kočija tamo zaustavila, vidjeli su sanyasija kako silazi.

60. "To je onaj isti od prije koji je došao radi priloga", rekao je Dev sinu, osjećajući sumnju u srcu.

61. "Nije prošao ni puni mjesec, zašto je došao ovamo? Je li zaboravio prijašnje riječi?" – to je bio uzrok sumnje.

62. On je tamo pustio kočiju, proveo neko vrijeme, a zatim došao k Devovoj kući i progovorio.

63. Bilo je oko deset sati, vrijeme kad počinje ručak za brahmane; vidjevši Devovu užurbanost, reče: "Nisam nestrpljiv za novac.

64. 'Nisam došao zbog novca, danas želimo ručak.'" Dev reče: "Dođite, radost je, smatrajte ovu kuću svojom."

65. Tada sanyasi reče: "Sa mnom su i dvoje djece." "To je vrlo dobro", reče mu Dev.

66. Budući da je bilo još vremena do ručka, Dev ga upita: "Gdje ste odsjeli,

da pošaljem nekoga po vas?"

67. "Čemu to? Kada da dođem? U koji sat da budem prisutan? Doći ću kad kažete", reče sanyasi.

68. "Dobro, dođite s djecom oko dvanaest sati na ručak, sveti čovječe", reče mu tada Dev.

69. Tako je sanyasi otišao i vratio se točno u dvanaest sati; svo troje su sjeli i obilno se nahranili.

70. Kad je hrana bila pripremljena i brahmani posjedani u redove, domaćin je potpuno nahranio sanyasija s obitelji.

71. Iako je sanyasi sam došao dovevši dvojicu sa sobom, njegov prijašnji razlog stvorio je veo iluzije (maya).

72. Zato je Dev u umu mislio da je to samo neki neočekivani gost koji je došao na ručak, i obuzeo ga je osjećaj neprepoznavanja.

73. Tako su ručali, obavili obredno ispiranje usta, popili hladnu mirisnu vodu i dobili osvježenje za usta.

74. Po običaju, Dev im je s radošću i poštovanjem dao mirise, cvijeće, betelove listove i ružinu vodicu.

75. Nakon toga gosti su otišli svojim kućama, a sanyasi sa svojom pratnjom vratio se u svoje boravište.

76. Iako su došli nepozvani i ručali, Dev u tom trenutku nije pomislio da je to Baba, i sumnja je ostala u njegovom umu.

77. Iako se to dogodilo pred njegovim očima i nahranio je trojicu nepozvanih, Dev je i dalje u umu sumnjao i tražio potvrdu od Joga.

78. Nakon završetka udjapana, Dev piše pismo Jogu: "Kako me to Baba prevario? Što reći na Njegove riječi?

79. Rekao je da ćete i vi doći s Njim i da riječ neće biti pogažena; kako da ne osjećam razočaranje?

80. Zašto se ovo dogodilo i zašto sam se razočarao? Tako sam pažljivo čekao, a nikakav dokaz nisam dobio.

81. Kad sam s ljubavlju pozvao Babu, rekao je da dolazi meni koji sam potražio utočište, ali sve se dogodilo drugačije i to uopće ne razumijem.

82. Moja nemogućnost dolaska bila je zbog posla, napisao sam to s velika preklinjanja u pismu, pa kad sam čuo da dolazite, osjećao sam se blagoslovljeno.

83. Mislio sam da ćete doći pod bilo kojim izgovorom ili u bilo kojem obliku, ali ništa se od toga nije dogodilo, što me iznimno čudi."

84. Jog je cijelu tu priču prenio Saijevim nogama; Baba se začudio i rekao mu:

85. "Kada se pismo otvori predamnom, stanja uma iz pisma ustanu u obliku lika i prije nego što ih pročitam!

86. On kaže da sam ga prevario i dao mu lažnu nadu; reci mu: 'Nisi me prepoznao, zašto si me onda pozivao?'

87. Svjetovno se nisam pomaknuo odavde, ali sam jeo na udjapanu; rekao sam da ću doći s dvojicom i tako sam i otišao s dvojicom.

88. Bilo je još vremena do ručka, pa kad sam najprije došao sam polako u liku sanyasija, zar se ne sjećaš tog prvog ulaska?

89. Vidjevši me da sam došao neočekivano, uplašio si se da ću tražiti novac – zar ti to nije bilo u umu? Otklonio sam tvoju sumnju.

90. Rekao sam da dolazim samo na ručak i da dovodim dvojicu sa sobom – i zar nisam u dogovoreno vrijeme ručao s dvojicom?

91. Pogledaj, radi svoje riječi ja bih dao i vlastiti život, ali riječi iz mojih usta nikada neće postati neistinite!"

92. Dok je Sai Nath tako govorio, Jogova radost nije imala granica; Njegovo obećanje ne biva neistinito – to je iskustvo svih.

93. Zatim je Jog poslao to izvješće Devu, šaljući jedno detaljno pismo vrlo radosna uma.

94. Kad je Dev pročitao pismo, oči su mu se ispunile suzama ljubavi; prekoravao je samog sebe što je uzalud krivio Saija i bio je jako tužan u umu.

95. "Slava Saijevoj veličini! Sram bilo ponos moje pameti! Ali kako sam mogao pretpostaviti da je sanyasi bio Baba, to ne razumijem.

96. Jer prije poziva Babi, on je prvi put došao radi svog posla sakupljanja priloga.

97. Dao sam mu rok da dođe za dva do četiri mjeseca; kad je taj isti došao tražiti ručak, kako bih pretpostavio da je to Baba?

98. Samo jednu Babinu riječ: 'Kad dođem na ručak, sa mnom će doći dvojica' – na tu sam riječ zaboravio.

99. Da sam ga nakon poziva Babi prvi put sreo samo radi ručka, moje oči ne bi tako previdjele.

100. Ali on je došao radi zaštite krava, sakupljajući novac za krave, a tek nakon toga poslan je poziv Saiju za udjapan.

101. Zato je nastala takva iluzija i dogodila se ova stvar; iako je došao i ručao s dvojicom, izgledao je kao netko tko traži novac, a ne hrana.

102. Kad nepoznata osoba dođe neočekivano u vrijeme ručka s još dvojicom, sigurno bi se pomislilo da je to Sai.

103. Ali takav je običaj ovih svetaca – čudesna leela i nevjerojatna djela; oni unaprijed urede okolnosti u kući bhakte."

104. Kad se bhakta preda Njegovim nogama, ostvarenje njegovog dobrog djela dogodi se tako neočekivano – neshvatljiva su djela svetaca!

105. Chintamani daje ono što se zamisli, Kalpataru daje ono što se u umu poželi, Kamadhenu ispunjava želje – neprocjenjiv je dar Majke Gurua!

106. Neka bude tako; ovdje pozvani Baba pojavljuje se u liku sanyasija, ali Njegova je leela čudesna – nekada dolazi i nepozvan.

107. Nekad u obliku fotografije, nekad u obliku glinene/kamene statue – Njegovoj milosti nema kraja, nekada se pojavi sam od sebe.

108. Kad slušatelji čuju moje iskustvo o tome, osjetit će čuđenje i spoznat će moć Saijeve leele – to je nova i nevjerojatna priča.

109. Netko će reći: "Je li ovo priča ili bajka?" Neka govore što god hoće, ali vi poslušajte s poštovanjem.

110. Odbacite lijenost, san i pospanost, budite pažljivi i poslušajte ovu priču – dajte taj dar, pa ću biti zadovoljan.

111. Odbacite na trenutak zauzetost, mirna i usmjerena uma; ako slušate,

slušanje će biti korisno, a zatim slijedi razmišljanje i meditacija.

112. Otuda nadalje dolazi spoznaja, ali baza svega je slušanje; to je bit svega i njome se sigurno prelazi ocean postojanja.

113. Godine 1917., na dan Phalguna Shuddha Purnime (Holi), dok sam u rano jutro spavao na krevetu, usnuo sam san.

114. Pogledajte Saijevo djelo: preuređen u predivnog sanyasija, dajući mi daršan, budi me i govori: "Danas dolazim k tebi na ručak."

115. Budnost u snu bila je potpuno san, jer kad sam se probudio, sam sam se počeo prisjećati.

116. Otvorio sam oči i pogledao – nema Saija niti ikoga na tom mjestu; bio je to san koji trenutak prije nije imao ni trunke jave.

117. Kad se um u to uvjerio, počeo sam se prisjećati stanja u snu; svako slovo sjetio sam se u umu, bez najmanjeg zaborava.

118. Čuvši Saijeve jasne riječi: "Dolazim danas na ručak", razveselio sam se u duši i javio tu vijest ženi.

119. Misao o Saiju u umu i duši bila je moja stalna praksa; iako sam sedam godina boravio s Njim, nikada nije bilo misli o ručku.

120. Neka bude tako; rekao sam joj: "Danas je praznik Holi, stavi jednu mjeru riže više i zapamti to."

121. Čim sam joj to javio, počela je pitati za razlog; rekao sam: "Danas za praznik dolazi gost na ručak."

122. Tada ona reče: "Reci tko je" – obuzela ju je velika znatiželja; ali da sam joj rekao pravi razlog, postao bih predmet podsmijeha.

123. Iako sam to dobro znao, nisam htio iznevjeriti istinu, pa sam joj s vjerom i istinito sve ispričao.

124. Ali to ovisi o vjeri i unutarnjem osjećaju svakoga; je li vijest lažna ili istinita – to je u potpunosti na umu.

125. Koliko god da sam je uvjeravao, vijest joj nije ulazila u um; rekla je: "Baba je daleko u Shirdiju, zašto bi uopće dolazio ovamo?

126. Kakav je naš ručak ovdje, kakav naš praznik Holi? Zašto bi ostavio slastice u Shirdiju i ovdje jeo skromnu hranu?"

127. Tako je ona govorila, a ja rekoh: "U čemu je problem staviti jednu mjeru riže više? Ne nedostaje ti jedna mjera.

128. Ni ja ti ne kažem da će osobno doći Sai kao gost, ali osjećam bez sumnje da će netko doći.

129. Onda ti misli što god hoćeš u umu, ja ću to smatrati jednakim Saiju; štoviše, to će biti sam Sai i san će se obistiniti."

130. Tako je tekao razgovor; zatim je došlo podne, obavljeno je štovanje Holike po propisu i postavljena su mjesta za ručak.

131. Sinovi, unuci, kćeri, zetovi, dragi prijatelji – redovi su postavljeni s tanjurima i prekrasnim rangolijem.

132. U glavnom redu postavljen je drveni stolac u sredini, i jedan tanjur namijenjen Saiju poslužen je zajedno s ostalima.

133. Oko tanjura iscrtan je rangoli u plavim bojama, a svima su stavljene posude za vodu i žlice.

134. Posluženi su papadami, sandge, salate, ukusni kiseli krastavci, razno

povrće i kheer – priprema je bila gotova.

135. Vidjevši da je prošlo dvanaest sati, oni koji jedu obukli su čistu odjeću i sjeli na svoja mjesta, ali nitko drugi nije došao.

136. Svi tanjuri su napunjeni, poslužena je riža, kruh i varivo; osim praznog središnjeg tanjura, ništa nije nedostajalo.

137. Gledali smo prema putu misleći hoće li doći neki gost ili putnik; u umu sam postao sumnjičav – koliko još čekati?

138. Zato sam stavio zasun na vrata, požurio s ponudom hrane, obavio Vaishvadeva i Naivedya obred – došao je trenutak za blagovanje.

139. Upravo kad smo htjeli uzeti prvi zalogaj, začuli su se koraci na stepenicama: "Gdje je Ravsaheb?", govore, "Sjedi li mirno?"

140. Tada sam otišao do vrata misleći da je netko došao; kad sam polako povukao zasun, vidio sam dvojicu na stepenicama.

141. Jedan od njih bio je Ali Mohammed, a drugi učenik sveca Moulane, po imenu Ismu Mujawar – obojica su donosili radost.

142. Vidjevši da su ljudi sjeli i da je hrana poslužena, Ali je zamolio: "Oprostite što sam smetao.

143. Čini se da ste ustali od ručka i pritrčali zbog mene, pa se i red za jelo zadržava.

144. Zato uzmite ovu svoju stvar, a ja ću vas sresti kad budete slobodni i ispričati vam cijelu čudesnu priču o ovome."

145. Rekavši to, Ali je ispod pazuha izvadio svežanj, stavio ga na stol ispred mene i počeo odmotavati čvor.

146. Kad je skinuo omot od novina, u tom se trenutku ukazao Saijev lik; reče: "Zadržite ovu stvar, prihvatite moju molbu."

147. Gledajući Saijevu sliku, trnci su mi prošli tijelom; položio sam glavu na Njegove noge, a u srcu sam bio duboko dirnut.

148. Učinio mi se veliki čudo, čudesna je ova Saijeva leela; osjećao sam da me posvetio pokazujući ovakvo djelo.

149. U umu se javila snažna znatiželja: "Odakle si donio ovu sliku?", a on reče: "Kupio sam je u jednoj trgovini."

150. Zatim ta dvojica nisu ostala ni trenutka; rekli su: "Sada idemo, vi mirno ručajte.

151. Objašnjavanje razloga za ovo sada samo bi uzalud zadržalo ručak ljudi, pa ću vam ispričati kasnije."

152. I meni se to učinilo prikladnim; slika je došla na vrijeme i ta me radost potpuno obuzela, pa sam izrazio zahvalnost.

153. "Dobro, dođite opet, a i mi ćemo vam kasnije reći razlog dolaska ove slike i zašto baš danas."

154. Nakon što su otišli, slika namijenjena Saiju postavljena je na ono središnje stolno mjesto koje je bilo pripremljeno.

155. Svačiji se um smirio – neshvatljivo je Saijevo djelo! Pod ovim izgovorom, dolaskom je obistinio riječ iz sna.

156. Onima u čijem je umu bilo očekivanje da će doći neki gost i sjesti u red – kolika je to bila čudesna stvar!

157. Vidjevši predivan lik na slici, svi su osjetili veliku radost; svi su se

čudili kako se to neočekivano dogodilo.

158. Nakon što je slika tako postavljena, obavljeno je štovanje s ponudom vode za noge, s ljubavlju je ponuđen Naivedya, i svi su počeli ručati.

159. Od tog vremena pa do danas, svakog Holija ova slika prima počasti uz osmerostruko štovanje (ashtopachara pooja).

160. Zajedno s ostalim bogovima u kućnom hramu, štuje se i ova slika; tako ovo čudesno Saijevo djelo pokazuje bhaktama Njegovu prisutnost na svakom koraku.

161. Neka bude tako; ta dvojica su rekla da će se vidjeti sutra ili prekosutra, ali prošlo je devet godina a da se nismo vidjeli.

162. Stjecajem okolnosti i sudbine, ove godine sreo sam Alija Mohammeda dok sam slučajno hodao putem.

163. Čim sam ga sreo, postao sam znatiželjan pitati za čudo sa slikom: "Zašto ste svih ovih godina postali tihi sluga?

164. Kao nekada, tako smo se i danas neočekivano sreli; prilika je došla sama od sebe, ispričajte mi cijelo to čudo.

165. I vi ste bhakta Šri Saija, to mi je sve poznato; ali zašto vam se baš tog dana učinilo prikladnim doći neočekivano?"

166. Tada Ali ispriča priču, reče: "Poslušajte, ispričat ću sve od početka do kraja; pogledajte Saijevu nevjerojatnu leelu, sve je to prepuno čuda.

167. Što znači ova leela, koja je njezina prava svrha i što je u njoj namijenjeno bhaktama – to jedino Sai dobro zna.

168. Mi bismo trebali samo slušati te leele vlastitim ušima ili ih pjevati

vlastitim ustima, jer one daruju najviše dobro."

169. Neka bude tako; sljedeći dio ispričat ćemo u sljedećem poglavlju; skupina slušatelja radovat će se neprocjenjivom Saijevom liku.

170. Sai je čista, neprekinuta radost, uvijek ga treba neprestano obožavati; postići ćete vlastitu sreću i zadovoljstvo, a um će postati slobodan od želja.

171. Ptica Chatak moli za svoju korist, oblak hladi cijelu prirodu; Balsaheb zove Babu, a Baba dolazi s bhaktama.

172. Slušatelji sjede u redu bhakta i s ljubavlju slušaju priču o udjapanu, uživaju u radosti Saijeva društva i podriguju od zadovoljstva.

173. Kako dolaze nepozvani, kako se pojavljuju u obliku slike, kako zadužuju svoje sluge i kako ih bude na svakom koraku!

174. Neka bude tako; Hemad se predaje Saiju, ovo je nacrt sljedeće priče, On sam će je iznijeti i objasniti po svojoj volji.

Tako završava četrdeseto poglavlje pod nazivom "Kazivanje o udjapanu" u Šri Sai Samarth Satcharitre, koju je napisao bhakta Hemadpant po nadahnuću Šri svetaca i plemenitih.

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguru Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Satcharitra || Poglavlje 41 ||

Šri Ganeši poklon! Šri Sarasvati poklon! Šri Guruima poklon! Šri obiteljskom božanstvu poklon! Šri Sitaramčandri poklon! Šri Sadguru Sai Nathu poklon!

1. Upravo je to veličina Saijeve priče; koliko god se slušala, nije potrebno poticanje. Slušatelji zadržavaju prijašnju povezanost i s velikom pažnjom žude čuti je.

2. Da bi pili nektar ove priče, gdje su slušatelji već sami pažljivi, zašto bih ih onda molio za pažnju kada je njihov um već unaprijed potpuno usredotočen?

3. Pjevajući i slušajući o veličini vlastitog Gurua, um će se potpuno pročistiti. Čvrstom meditacijom i ponavljanjem Imena, očitovat će se Onaj koji je utjelovljenje same sreće.

4. U prošlom poglavlju ispričano je kako je udjapan (završetak) jednog zavjeta valjano i u potpunosti obavljen, zajedno s pratećim vizijama i znakovima.

5. Isto tako, kako je Saijeva slika neočekivano došla? Kako je na vrijeme ispunio želju? Sada poslušajte tu priču.

6. Na jedan praznik Holi, Sai je došao u san i rekao: "Danas dolazim na ručak", te mu tako ispunio želju srca.

7. Ta priča je ranije detaljno ispričana. Ali kako je ta slika stigla točno na vrijeme i kakvo je to čudo bilo? S poštovanjem to poslušajte danas.

8. Ali Mohammed ispričao je priču, i ona je bila izuzetno zapanjujuća. Ovo

je još jedna vrlo jasna i zabavna leela (božanska igra).

9. Upravo je on na dan Holija, točno u vrijeme kada smo trebali sjesti za ručak u podne, donio tu sliku i obradovao me.

10. Ovo je bio sažetak prošle priče. Sada, slušatelji, budite pažljivi; poslušajte sljedeće izlaganje o Saijevom svetom životu.

11. I ta je priča potpuno slatka, a slušatelji su već usmjerili svoju pažnju. Govornik je predan Saijevim stopalima, jer je Saijev život dubok i neshvatljiv.

12. On je prava slika dobročinstva, zbog dobrobiti drugih iscrpio je svoj duh. Uvijek i zauvijek, slobodan od neprijateljstva, neprestano se posvetio dobrim djelima.

13. U kakvom god se stanju nalazili, dobrom ili lošem, tjelesne aktivnosti ne napuštaju tijelo. Ipak, um i osjećaje treba s ljubavlju usmjeriti prema Guruovim stopalima.

14. Tada obratite pažnju na to kako Guru neumorno brine o dobrobiti (jogakšema) svog bhakte i to izvanredno iskustvo doživite polaganjem ljubavi pred Guruova stopala.

15. To se stanje ne dobiva običnim traženjem; ono se stječe slavljenjem i pjevanjem slave Guruu. Ono što se ne postiže ni uz najveći napor, dolazi samo po sebi uz snagu Guruove milosti.

16. I oni koji su dolazili s lažnim ponosom da bi Ga pomno propitivali, vratili bi se odbacivši svoj ego, ispunjeni srećom Njegovog daršana (viđenja).

17. Slava, bogatstvo, velikodušnost, znanje, mir i nevezanost – ovih šest vrlina potpuno posjeduje Šri Sai Bhagavan, baš kao i sam Hari (Višnu).

18. Koliko je velika naša sreća, s kojom nam ovaj Sai, taj Oblak Svijesti, daje svoj daršan, i to bez ikakvog našeg prethodnog obožavanja, štovanja ili pjevanja!

19. Ljudi kažu da Bog prebiva tamo gdje ima pobožnosti, a u nama nedostaje prave pobožnosti. No, ovaj uzvišeni Sai je po prirodi milosrdan prema siromašnima i nevoljnima.

20. Neka bude; ono što je Ali ispričao, slušatelji, sada poslušajte od početka do kraja. Tako ćete shvatiti dubinu Saijeve leele i Njegovu neograničenu moć.

21. Jednog dana u gradu Bombaju (Mumbai), šetajući ulicom, ugledao sam trgovca koji je prodavao privlačne slike i portrete.

22. Bile su to razne prekrasne slike brojnih svetaca, mudraca i avlija. Vidjevši ih, moj je um poželio saznati čije su to slike.

23. Dok sam ih tako jednu po jednu gledao, jedna mi se slika posebno svidjela. Bila je najprivlačnija od svih, a usto je prikazivala božanstvo koje se štuje.

24. Sai mi je već od ranije bio prirastao srcu, a sada je Njegova slika bila jasno pred mojim očima. Čim sam je ugledao, požurio sam je uzeti i platio sam je gotovinom.

25. Zatim sam tu sliku donio kući i objesio na zid. Svakog dana s radošću sam je gledao, osjećajući duboku ljubav prema Babi.

26. Tri mjeseca prije nego što sam vama dao ovu sliku, nisam se osjećao dobro. Tada sam boravio kod svog šogora.

27. Moj šogor se zove Noor Mohammed Peerbhoy. Zbog otekline na mojoj nozi, podvrgnuo me operaciji.

28. Budući da sam bio bolestan, ostao sam tamo tri mjeseca. U ta tri mjeseca nitko nije boravio u mojoj kući.

29. Poznati Baba Abdul Rahman, Maulana Sahib Mohammed Hussein, Baba Sai, Baba Tajuddin – svi oni (njihove slike) nisu napustili to mjesto (moju kuću).

30. Slike svih njih i drugih lijepo su krasile zidove moga doma. No, ni njih nije poštedio neumoljivi kotač vremena.

31. Dok je s jedne strane sa mnom bila takva situacija (bolest), s druge se pitam zašto je došla nesreća na te slike? Izgleda da onome što se jednom stvori, i nestanak biva neizbježan.

32. Bilo kako bilo, u takvoj nevolji, kako se točno Sai iz svega izvukao? Sve do danas, to mi nitko nije uspio objasniti.

33. Kad poslušate cijelu ovu priču od početka do kraja, bit ćete zapanjeni. Shvatit ćete Saijevu prisutnost u svemu pokretnom i nepokretnom, te Njegovo nedokučivo znanje.

34. Jedna mala slika svetog Babe Abdul Rahmana bila je u posjedu čovjeka po imenu Mohammed Hussein Tharia Topan.

35. Prije mnogo godina dao mi je jedan njezin primjerak. Ja sam taj primjerak predao svom šogoru, jer je on bio njegov sljedbenik.

36. Ta slika ležala je u ladici njegova stola dugih osam godina. Kada ju je jednom slučajno pronašao, odnio ju je u fotografsku radnju u Bombaju.

37. Budući da je Baba Abdul Rahman bio velik čovjek, naručio je da se izradi podjednako velika i lijepa slika. Namjeravao mu ju je odnijeti na dar s prepunim srcem.

38. Prema toj velikoj slici dao je izraditi više kopija i podijelio ih rodbini i prijateljima. Jednu od tih kopija dao je i meni, te sam je ja objesio na svoj zid.

39. Kasnije, kada je sveti Abdul Rahman držao svoj darbar (skup), Noor Mohammed je spremno uzeo tu vrlo predivnu sliku kako bi mu je ponizno uručio.

40. Vidjevši njegove namjere, i čim je ugledao sliku, Abdul Rahman se neizmjerno razbjesnio te je ustao s namjerom da ga istuče.

41. Snažno ga je ukorio i potjerao van. Zbog toga mu je lice postalo silno tužno, a u srcu mu se pojavila duboka briga.

42. Zatim je, osjećajući se malodušnim, postao jadan i tužan. Očajavao je misleći kako je izgubio i novac, te još navukao i zapreku u dobivanju Guruove milosti.

43. Mislio je: "Do danas sam uživao u milosti svog Gurua, a sada sam odjednom postao uzrok Njegovog gnjeva." Pun takvih sumnji, započeo je postupak odlaganja (bacanja u vodu) tih slika.

44. Rekao je: "Odsada više nikada neću držati slike svetaca u kući. Zbog toga sam se otuđio od ljubavi svoga Gurua. Čemu se uzalud baviti ovim glupostima?"

45. Rekao je: "Slika zbog koje se moj Guru na mene naljutio i zbog koje bi me jednoga dana mogla zadesiti nesreća, potpuno mi je beskorisna."

46. "Nadalje, ovo štovanje slika nimalo se ne sviđa mom Guruu. Čemu onda držati slike i zbog njih trpjeti Njegovo nezadovoljstvo?"

47. "Iako sam potrošio puno novca prikupljajući ove slike, za njih sada nema drugog izlaza osim da ih predam vodi (jalasamadhi)."

48. Odlučivši tako, moj je šogor sakupio te slike i, ne prepuštajući ih nikome tko ih je tražio, odnio ih na pristanište radi potapanja.

49. Otišao je ravno u pristanište Apollo, unajmio čamac, otplovio daleko na pučinu i tamo ih bacio u more.

50. Ipak, nije se zaustavio na tome. Istu stvar započeo je i u Bandri. Zamolio je sve rođake i prijatelje i uzeo im fotografije natrag.

51. Objašnjavao im je: "Baba Abdul se razljutio. Tko god ima fotografiju, neka je vrati da bude potopljena." Tako je svima uputio molbu.

52. Uzeo je natrag primjerak koji je bio kod mene, preuzeo je i onaj od mog brata te sakupio onaj od moje sestre. Tako je prikupio svih šest kopija.

53. Zatim je sa svih šest slika otišao na more u Bandri, sve do mjesta gdje prestaje kopno, prepun ljutnje i odlučnosti.

54. Pozvao je jednog ribara, predao mu sve te slike u ruke i dao da ih se baci u dubinu mora.

55. U to sam vrijeme i ja trpio bolove boraveći u njegovoj kući. I meni je nudio isti savjet i stvarao mi probleme u vezi slika mojih svetaca.

56. Govorio mi je: "Kada ih sve skupiš i baciš u more, tek tada ćeš sigurno ozdraviti i tvoja će se patnja raspršiti."

57. Zato sam pozvao svog upravitelja (mehtu), predao mu ključeve i dao donijeti sve slike svetaca iz kuće, te prepustio odluku šogoru.

58. Šogor je pozvao svog vrtlara te ih preko njega istog trena potopio u morsku vodu pokraj hrama Chimbai.

59. Kad su prošla dva mjeseca i moje se zdravlje popravilo, otišao sam u

svoj stan i tamo doživio veliko iznenađenje.

60. Slika koju sam vam predao još uvijek je visila tamo, ravno nasuprot vrata. Vidjevši je kako netaknuta i čvrsta stoji kao i prije, osjetio sam veliko čuđenje.

61. Upravitelj je donio sve ostale slike; kako mu je onda ova jedina promaknula? Iz tog sam je razloga smjesta skinuo i sakrio u ormar.

62. Pomislio sam: "Ako moj šogor ugleda ovu sliku, odmah će je uzeti i baciti je u vodu."

63. Ne mogu je zadržati u vlastitoj kući jer će je šogor potopiti čim je ugleda. A ne mogu je bez razmišljanja dati nekome tko nema vjere.

64. Ako je nepromišljeno dam nekoj osobi koja o njoj neće valjano brinuti (uzdržavati je), moj će um uvijek biti nemiran i proganjat će me duga briga.

65. Zato sam je morao pohraniti tamo gdje će biti sigurna, tražeći mjesto koje je prikladno. Trebalo bi je predati onome tko će je propisno čuvati u svome domu.

66. Dok mi je um bio uhvaćen u dilemu, sam Sai mi je nadahnuo dobru misao: "Otiđi do Maulana suda i prenesi cijelu priču Ismuu."

67. Zato sam odmah odjurio do Peera Maulane i muđavaru (čuvaru) Ismuu, u potpunoj tajnosti i s dužnim poštovanjem, prepričao čitav događaj.

68. Naš zajednički zaključak bio je da će ta slika biti sigurna i zaštićena jedino kod vas (Hemadpanta). Zato smo tog dana obojica čvrsto odlučili u srcu.

69. Dogovorili smo se da ova slika moćnog Saija mora ostati ovdje kod vas te da vam se mora osobno uručiti. Jedino će tako stići na pravo mjesto.

70. Prema toj odluci, predali smo vam sliku na poštovanje. Čim sam to učinio, vidjevši da je vaš ručak već postavljen i da ste spremni, odmah sam otišao.

71. Nisam imao vremena prepričati vam tada cijelu ovu dugu priču. Zato sam s namjerom da vam je kasnije na miru objasnim, onako naglo napustio kuću.

72. Ponavljajući "sutra-prekosutra", prošlo je punih devet godina. Danas smo se nas dvojica napokon neočekivano ponovno susreli.

73. Zbog ovog susreta sjetili smo se stare pozadine priče. I vi ste mi ispričali čudesan san te su se kockice predivno složile. Nije li ova leela doista čudesna?

74. Sada poslušajte drugu priču s pažljivim umom, slušatelji, o tome kako se Sai s ljubavlju ponašao prema svojim vjernim bhaktama.

75. Oni koji imaju istinsku naklonost prema duhovnosti (paramarth), jako su dragi Saiju. Uklanjajući sve njihove poteškoće, obdaruje ih srećom unutarnjeg blaženstva.

76. Slatko iskustvo toga je slučaj Balsaheba Deva. Ispunio je njegovu želju, ugodio njegovoj volji i obdario ga bogatstvom odanosti.

77. Tijekom dana nije imao drugog izbora osim raditi svoj (državni) posao kako bi uzdržavao obitelj, ali noću, zašto bi mu išta smetalo na duhovnom putu?

78. Već dulje vrijeme imao je snažnu želju svakodnevno čitati Dnyaneshwari. Ipak, neprestano bi nailazio na razne prepreke i nikako nije uspio to ostvariti.

79. Slično onome kako je redovito uspijevao svakoga dana pročitati jedno

poglavlje Bhagavad Gite, tako je odlučio čitati i Dnyaneshwari bez ikakvih prepreka, no nije uspijevao.

80. Kada bi uzeo druge svete knjige, uspješno bi ih redovito čitao. Iako je njegova želja prema Dnyaneshwari bila snažna, pravilo oko nje se uvijek narušavalo.

81. Uzevši dopust na tri mjeseca, Dev je jednom otišao u Shirdi, a potom u svoju kuću u Pound, kako bi proveo vrijeme u mirnom odmoru.

82. I tamo je ispunio druge zadatke i pročitao druge svete knjige prema običaju. No, njegova strast prema Dnyaneshwari ostala je neispunjena; nikako mu se nije dalo naći vrijeme za to.

83. Čim bi u ruke uzeo Dnyaneshwari, u umu bi mu se počele javljati nekakve sumnje. To ga je navelo na površno čitanje, pri kojem u srcu ne bi osjetio nikakvu ljubav prema tekstu.

84. Trudio se iz sve snage, ali mu se želja nije ostvarila. Nije uspijevao svakodnevno usredotočeno pročitati niti pet ovija (stihova).

85. Zatim se zakleo od sveg srca: "Čitat ću barem pet stihova dnevno, kao apsolutni minimum!" Ali ni to malo pravilo nije mogao provesti radosno i kako treba.

86. Iz tog je razloga postavio novo pravilo: "Kada mi sam Sai podari Svoju ljubav i naredi mi: 'Čitaj!', tada ću istoga trena s entuzijazmom započeti, slobodan od sumnji."

87. Zadržavši čvrstu vjeru u Saijeva stopala, pomislio je: "Kad Sai zapovjedi, tada ću čitati Dnyaneshwari." S tom je odlukom potpuno prekinuo svaki pokušaj čitanja.

88. Neka bude; s dolaskom posebne prigode, zajedno s majkom i ostalom

rodbinom, Dev je došao u Shirdi svjedočiti veličanstvu obožavanja Gurua (Guru Pooji).

89. "Kako to da u posljednje vrijeme ne čitate Dnyaneshwari redovito?" upitao je Jog Deva. Poslušajte kakav mu je odgovor dao.

90. "Imam ogromnu želju za Dnyaneshwari, no ta želja ne donosi plodove. Odlučio sam da ću je započeti čitati tek onoga trenutka kad mi Baba osobno kaže da to učinim."

91. Na to mu Jog predloži: "Evo što možeš učiniti: donesi knjigu Dnyaneshwari i dajte je Sai Babi u ruke. Tada će je On dati vama i reći vam da je čitate."

92. "Ne trebaju mi nikakve smicalice. Baba poznaje moju nutrinu. Zar On ne bi trebao osjetiti moju tihu potrebu i Svojom izričitom riječi zapovjediti: 'Čitaj!'?"

93. Prilikom daršana pred Moćnim Saijem, Dev Mu je ponudio jednu rupiju. Na to mu Baba odvrati: "Donesi mi još dvadeset rupija, a ne samo jednu."

94. Otišao je po dvadeset rupija i predao ih Babi. Kasnije te večeri upoznao je Balakrama, i upitao ga za njegovu prošlost i kako je ostvario Saijevu milost.

95. Balakram mu obeća: "Nakon sutrašnjeg aartija reći ću vam sve o tome." Dev se složio.

96. Idućeg dana kada je Dev ponovno došao u džamiju (mesdžid) zbog daršana, Baba ga je ponovno tražio dvadeset rupija, koje mu je Dev s radošću udijelio.

97. Vidjevši da je u mesdžidu velika gužva, Dev je otišao i sjeo tiho sa strane (sakrio se). Baba zatim upita: "Gdje je onaj drug (Dev)? Sakrio se

negdje na uskom mjestu."

98. Dev tada odgovori: "Baba, ja sam ovdje." Na to Baba upita: "Zar ti nije dosta s davanjem (dakshine)?"

99. Dev odgovori: "Dao sam Vam dvadeset." "Čiji je to novac bio?" upita Baba. "Baba, Vaš je", reče Dev. "Zašto si onda pobjegao, kad je novac moj?" uzvrati Baba.

100. "Trebao si doći ovamo. Trebao si sjesti pokraj Mene s mirom u umu." Dev je prema toj zapovijedi ponizno sjeo pored Njega.

101. Zatim je svakodnevni aarti završen i svi su se vratili svojim mjestima u Wadu. Tamo su se Balakram i Dev opet susreli i započeli jučerašnju raspravu.

102. Opet ga je Dev upitao za njegovu prošlu priču, te mu je Balakram u potpunosti objasnio kako ga je Sai osobno uputio u načine molitve i meditacije.

103. "Što ti je točno poručio (Baba)? Kako točno treba obavljati meditaciju na Vrhovno Biće (Brahmana)? Udovolji mojoj znatiželji," Dev ga poče moliti.

104. Baš kad mu je Balakram započeo davati objašnjenje s ciljem da mu zadovolji znatiželju, sam Baba je hitno pozvao Deva natrag.

105. Koliko je samo Sai vješt i pronicljiv! Poslao je Chandua da dovede Deva. Dev nije ni trenutka gubio, već se odmah uputio sastati se sa Šri Saijem.

106. Prošla su već tri dijela dana (oko 15 sati). Naslonjen objema rukama o zidić mesdžida, Šri Sai je stajao ondje točno pred njim.

107. Čim je došao, Dev je učinio naklon do poda. Baba ga poče ispitivati: "S kime si i o čemu razgovarao?"

108. Tada mu Dev odgovori: "Na gornjem katu Kakinog doma, u društvu s Balakramom, slušao sam o Vašoj vlastitoj slavi."

109. "Donesi Mi dvadeset i pet rupija", naredi Baba Devu. Dev smjesta ode, donese i preda Babi rupije točno u taj čas.

110. "Koliko si donio?" pitao je Baba. Dev reče: "Dvadeset i pet." Baba tada reče: "Ajde, dođi i sjedni." Otišli su i sjeli unutar mesdžida.

111. Baba je sjeo uz jedan stup, a oko Njih u mesdžidu nije bilo žive duše. Zatim mu Baba iznenada reče: "Ukrao si moju krpu bez mog znanja."

112. "Meni nije poznata nikakva krpa!" usprotivio se Dev, svjedočeći svojoj nevinosti. Baba na to samo odvrati: "Potraži malo tu naokolo."

113. Zatim Dev primijeti: "Gdje bi ovdje uopće bila ikakva krpa?" Baba odmah usta na to i reče mu: "Traži ti. Tvoj se vlastiti intelekt pokvario i krade."

114. "Neko beskorisno derište ju je odnijelo. Gle, mora biti negdje ovdje!" Čuvši to, Dev je ponovno krenuo temeljito pretraživati, no svejedno nije ništa našao.

115. Tada se Sai namrštio skupljajući obrve, razbacao pogled uokolo, prkosno zabuljio u Deva i počeo bijesno urlati na njega.

116. "Dakle, ti si samo običan lažljivac! Tko bi osim tebe u ovom trenutku mogao doći ukrasti moju krpu? Jedinog lopova kojeg vidim jesi ti!"

117. "Dolaziš li ovamo s takvom navikom samo da bi krao? Iako ti je kosa već pobijelila, ta te loša osobina nije nimalo napustila."

118. "Sjekirom ću te sasjeći! Raskomadat ću te i ubiti! Gdje ćeš to pobjeći od mojih ruku? Doći ću za tobom i tamo ću te pretući!"

119. "Kada dođeš od kuće u Shirdi, dolaziš li ovamo u krađu? Evo, uzmi ovo natrag (svoje rupije) i odmah mi donesi i vrati moju krpu."

120. Sai je potpuno pocrvenio od ljutnje. Krenule su salve uvreda koje su prozivale majku, sipale su se psovke i kletve, izgarao je od srdžbe.

121. Gledajući Sai Natha kako plamti od ljutnje, Dev se nije ni pomaknuo. Samo je šutke stajao, prepun golemog čuđenja u svome srcu.

122. Dev se nalazio pokraj Babe, posve sam, razmišljajući hoće li sada doći njegov red za batine, shvaćajući to ujedno i kao Veličanstveno očitovanje Vishwaroopa, osjećajući tako val radosnog strahopoštovanja.

123. "Hoće li sada zgrabiti kakav štap? Hoće li me snažno udariti zbog svoga gnjeva? Zarobljen sam ovdje posve sam, neka učini sve što Mu padne na pamet."

124. No, ta misterija oko navodne "krpe" Devu nikako nije bila jasna. "Idi, briši!" rekao mu je Baba dok se Dev u međuvremenu malo odmaknuo prema stubištu.

125. "Nemam znanje razumjeti duboki smisao riječi 'krpa'. Kad ostvarim blagoslov iz Saijeve milosti, tada ću i slušateljima moći prepričati njezino pravo značenje."

126. To je trajalo pola sata (12 minuta), sve dok Dev nije ponovno stao ispred Babe. Salva psovki i dalje je tekla. "Zašto si opet došao gore?" rekao je.

127. "Hajde, vraćaj se u Wadu!" Na tu izrečenu zapovijed, Dev Mu se nakloni do stopala i vrati se u Wadu (stan).

128. Sav događaj, točno onako kako se i odvio, Dev je u potpunosti objasnio Jogu i Balakramu od početka do samog kraja.

129. Udarci prijetnji i psovki trajali su potom punih sat vremena. S vremenom, kako bi prošao jedan ili dva prahara (3 do 6 sati), Baba bi znao pozvati pojedince.

130. Među pozvanima napokon je stigao i Dev te sjeo usred grupe. "Nešto je duboko dirnulo u dušu staroga (Babe)," mislio je Dev, "zato će Šri Sai napokon progovoriti."

131. Šri Sai reče s pomirljivim tonom: "Što reći o onoj priči s krpom? Stvarno sam ga ozlijedio ružnim riječima. Krpa je stvarno bila ukradena i tu nisam mogao ništa učiniti. Moram sam govoriti ono što je rečeno."

132. Zatim reče: "Bilo kako bilo, Allah sve vidi i On će zasigurno učiniti za nj (kradljivca) samo dobro." Pritom Baba opraštajuće zatraži: "E, brate (obraćajući se Devu), hoćeš li Mi dati dakšinu?"

133. "Koliko da donesem?" Dev zatraži pojašnjenje. "Donesi Mi brzo dvanaest," on odgovori. Dev ubrzo provjeri stanje i uvidje da mu je ostala tek jedna novčanica te vrijednosti (oko 10-15), a kovanice za razmjenu nije imao.

134. Dev to smjesta napomene Babi. "Ostavi, nemoj mi je onda dati," reče On, "Danas si Mi ujutro već dva puta davao, a Ja sam to jednostavno smetnuo s uma."

135. I pored toga, Dev je uspio sakupiti dvanaest rupija, donijeti ih i uručiti pred Babu, dotaknuvši Ga s poštovanjem po nogama. Molim vas poslušajte što su Mu bile iduće riječi.

136. "Pa dobro, što ti zapravo tu izigravaš?" Kad Mu je Dev odgovorio "Ništa", Devu se napokon izdade zapovijed: "Od sada idi i redovito čitaj tu

svetu knjigu (Pothi)."

137. "Otiđi u Wadu, tamo se udobno smjesti, i svaki je dan redovito čitaj. A dok budeš čitao, imat ćeš obavezu s vjerom razjašnjavati taj nauk svim okupljenima."

138. "Pripremio sam tebi udijeliti prekrasan, čistim zlatom izvezen šal, a ti, ti ideš potajice krasti moje izlizane krpe! Je li ti to postala navika od krasti starudiju?"

139. Konačno, trebao je čitati Pothi (svetu knjigu). To isto obećanje direktno s usana Saija postade sveti tajni znak u mome umu, donijevši mi golemu, posvemašnju sreću i ispunjenje.

140. Poslušavši ovu naređenu zapovijed kao apsolutnu istinu, istog sam trena odlučio započeti neprekidno redovito čitanje i objašnjavanje Dnyaneshwari.

141. Sada kada sam dobio taj blagoslov, prestale su strepnje moga duha vezane uz zavjet. Od sada je Dnyaneshwari zadobila potpunu pravilnost redovitog rasporeda čitanja.

142. "Danas nosim istinsku uputu Gurua i napokon me milostiv dočekao sam Sveti Dnyaneshwar! Što je bilo pogrešno i propalo, bilo je, no od sada neću preskočiti pravilo."

143. "Moj jedini svjedok postade moje vlastito srce; povrh svega i Saijev naputak posta neprikosnovena snaga. Njegovom izrečenom riječi od sada će se sveto čitanje nastavljati bez ikakvih prepreka."

144. "Baba, dolazim puzajući pred Vas! Obraćam Vam se tražeći čvrsto utočište i povjerenje. Primite ovoga Vašeg djeteta natrag i osigurajte da kroz njegova usta samo svetost progovara."

145. Otkrio sam i konačno značenje same riječi "krpe". Kada sam postavljao razna propitkivanja Balakramu, ona su u Babi ostavila dojam beskorisnih "krpa", te je upravo zbog toga On eruptirao takvim bijesom.

146. "Tko ti je pokazao i poučio te kako izvoditi duhovno štovanje? Kako razmišljati o Vrhovnom Bogu?" Zato što sam ja ispitivao Balakrama ovim "ukradenim" tuđim iskustvima, Babi se sve to gnušalo.

147. Kad je na svako željeno pitanje sâm (Baba) stajao pripravan i oran izručiti svoj odgovor, zašto li sam ga tražio kod nekoga drugoga (Balakrama)? Upravo me zbog toga pritiskao mučenjem.

148. "Mučio" je zapravo pretenciozna i pogrešna riječ; za onoga iz čijeg bića izvire takva golema ljubav za sve njegove bhakte, čiji su snovi nezagađeni bilo kakvim mislima mučenja, to je uvredljiv čin upotrebe.

149. On me nije zlostavljao; on me je tome, naprotiv, temeljito poučio. Štogod da je u mom umu izronilo za ispitivanje, trebao sam u Njemu naći jedini ispravan oslonac i dopustiti da se time ostvari; tada se to na kraju ne bi svelo na krađu skrivenih odgovora.

150. Iako je Sai svojim vanjskim izražajem demonstrirao teški bijes i gnjev, iznutra je u Njegovom srcu blistala samo mirnoća. Gledajući to vanjsko pustošenje, čovjek bi iz nutrine osjetio tek beskonačno blaženstvo koje bi Ga potpuno i duboko ispunilo.

151. Ta čitava vanjska iluzija navodnog ludila bjesnila služi samo Njegovim zemaljskim ciljevima. Zbog Njega Sai ostaje samo Veličanstvena Snaga punine u duši; netko mora imati nevjerojatnu količinu bogatstva zasluga na ovome svijetu da Mu pjeva slave.

152. Kako bi uspio u svojoj vlastitoj životnoj misiji, slušatelj iz kojeg se nadimaju snažne žudnje, takve verbalne udarce batine vidi kao da na njega piješte i lijevaju božanske cvjetne latice iz raja; jedino tako održat će

um u službi Vlastitog ostvarenja.

153. Čuvši najgnusnije sramotne prostote i najgore psovke (pogrdne riječi), Devov um nije pokazao nijedan znak uzmicanja niti sumnje; njegovo je čitavo biće tada probila i ispunila milost uz duboko i teško more posvećene ljubavi.

154. Kad je kravlje vime natopljeno blagoslovljenim mlijekom, sretnik pije njezin dobiveni izdašan prinos bogatih plodova, dok obližnji puzavi parazit siše samo sukrvicu pod vimenom prema prirodi vlastitih nečistih osobina.

155. Lotosov se korijen može savršeno doticati prljave žabe; i dok pčela bere prelijepi nektar, nesretnoj blatnoj žabi se sudbinski u hrani servira blato i glib, nesposobna priteći čaroliji pčelinjeg predivnog mirisa.

156. Zato reče Baba: "Tako ste svi i vi doista blagoslovljeni da ostajete Moja nepresušna blizina i suputnici. Dopušteno ti je doći ravno k Meni da saznaš što te zanima."

157. Gledajte ovdje ovu prkosnu Devovu zakletvu o "Pothiju": on sam izjavljuje da "Dnyaneshwari neću čitati i primiti u ruke sve do sekunde kad (Baba) ne progovori jasno 'čitaj'". I kako je lako i nesmetano sam Baba popunio taj uvjet za Njega u tom trenutku!

158. Koliko duboko ova majka uživa u podilaženju i tetošenju Svojih beba, dajući ispunjenje svih njihovih sitničavih snova? Njen osobni najslađi dokaz stapa se kroz svetu obitelj ovoga događaja i stječe pravo bogatstvo iskazanog darivanja iz čiste vjere (Bhakti).

159. "A On", Dev nadodaše dalje, "se nimalo ne zaustavi tek s uputama da u redovitosti 'Čitam'. Ne prođe niti cijela obljetnička godina otkad se ovo zbilo, i blistavo Mi uruči viziju (daršan) kroz noćni sveti san! Molim, pažljivo saslušajte i taj čudesan rasplet koji se odvio mojim ustima."

160. Bila je to naime rana 1914. kalendarska godina Gospodnja; dolaskom ranog svjetla prvog zornog sunca, drugog dana u travanjskom mjesecu na sveti četvrtak jutarnje maglice, zaslužio sam ovaj Božji san vizije!

161. Moćni Sai posjetio me u divnom stanju moga spavanja; On se sjedio gore, podignut u prostoriji mog višeg kata, oboružan jednim brzim pitanjem: "Razumiješ li sveto štivo knjige?" A ja na nj jasno ponudim svoje oštro "Ne!"

162. Zatim se to isto postavljeno glavno pitanje potegnulo i oglasilo za idući, drugi procijenjeni puta: "Pa dobro, reci ti nama, do kojeg vremena ga smatraš razumjeti?" Tada mi moje obje zjenice zaiskriše, poteku prve suze te na ovo upućeno pitanje odgovorim posljedično i po istini:

163. "Moćni moj, sve je čitanje potpun napor jada samome tebi a kamoli duboko razrješavanje u shvaćanju teksta bez Vaše čiste i nesebične božje Milosti na ramenima (kao podršci), ja vam ovo jasno kažem ovim otvorenim jezikom."

164. I kao takvu završnicu Baba zaključi i nadoda sljedeće pronicljive riječi s puno milosnog razuma: "Kada prelaziš očima sveti spis Pothi (Dnyaneshwari), gdje žuriš trčati? Sjedni ovdje ravno i u udobnosti naspram Moga prisustva čitaj jasno kako nalaže."

165. Tada Dev na trenutak zastade pa upita: "Što bi trebao tada početi naglas iščitavati?", a On (Baba) izdade samo ovu zapovjedničku svetu presudu "Adhyatmu" (Znanost spoznaje u Duhu, odnosno samog Dnyaneshwarija); taman u čas kada Dev ustane iz naručja kako bi Mu knjigu donio blizu - u djeliću ga probudi trenutak razbuđenosti.

166. U tu su se točku vizije oči samog Deva potpuno otvorile zori (probudio se). Kada izbistreno osjeti snagu jave nakon presjeka buđenja, može se samo pokušati u slušanju zamisliti ili preslikati što je sve prolazilo Devu, onome što je iskusio sve navedeno, toga spasonosnog budnoga jutra!

167. "Iako provodi cjelodnevno razmišljanje prateći (Devovo) marljivo čitanje tijekom jedne čitave godine i nadzire drži li taj redoviti niz kao dječarac propisanoj zadanoj smjernici za Pothijem. Kako silna brižljivost je u ovoj veličanstvenosti?" (pitao se sam Dev).

168. "Uveo Me sa strašnom strogoćom discipline nadzorom i naizgled svakomjesečnim pomnim praćenjem te budnim okom gleda posustajem li ili ne obavim izricanje redovite lekcije za Pothijem, pazeći pritom točno u kojim prekidima mi pažnja posustaje pri izvedbi! Tko od ostalih tako svjesno, postojano drži pažnju usmjerenu ravno prema Meni?"

169. "I zato", kako kaže izreka, "kada god predani učenik pristupi razrješavanju svetosti sa suzama budnosti očima iščitavanja i očitavanja njenih misterija, na kakve dijelove obvezno mora skrupulozno zadržati pogled? Tko posjeduje jasnije vlastito svjedočanstvo pokazivanja osim pod moćnim prisustvom i ravnateljskoj podršci u zaštiti same Majke Sai?"

170. Ovu predivnu, slavnu snagu svekolike moći Sai-leele i očitovanje bujnog bogatstva tog divljeg Božjeg Veličanstvenog zadovoljstva doživljavao sam na brojnim točkama prebrojavanja osobno pred ovim svojim vlastitim razborom i uvidom promatrajući ga posve čisto svjesnim predanim vidom.

171. Sada ćemo i Mi, ovo veliko poslušno slušateljstvo i društvo okupljenih bhakta postati predani lotosu neokaljanih, Guruovih sjajnih Božanskih Stopala, a ostalo novo oživljavanje slatke miline prateće ljepote sa smjerom novih predivnosti prepustit ćemo na strpljenje i raspletanje u čudesnim odjeljcima sljedećeg nadolazećeg poglavlja na red i čekanje.

172. Mislima u čvrstom sjećanju punog svetog sjaja ispred Božanskih Stopala Uzvišenoga Gospodara i u čistim iskrama poštovanih ushita spuštajući se ponizno za predaju ovim svojim tjelesnim likom, i iz toga sjedinjavanja potpuno iskorjenjujući uništavanje sve teške patnje ovoga materijalnoga ovozemaljskog teškog umnog putovanja života... Ovaj se, s

poniznošću bhakta, samo Vama predaje vaš mali Hemad(pant).

173. Njemu je samo Sai Njegova osobna isključiva tražena sreća božjeg naslijeđa od cilja i svrha postojanja postizanja samog besmrtnog uzvišenog Blaženstva beskrajnoga. Tek kada Sai podari Sebe Svojim dopuštenjem postati punim nasljednikom vječnog uslišenja – eto, to mu je nepropadiva sveto osigurana sudbina!

Neka svima bude uslišan obilati Mir (Swasti). Ovo 41. poglavlje svete knjige 'Šri Sai Samarth Satcharitre', naslovljeno 'Udjeljivanje Blagoslova Darova Milosrdnog Saija' - (Sāīkṛpānugrahadāna) a pod dojmom poticaja i nadahnuća predanih svetih svetaca i velikih bogougodnika stvorenom iz pera i zapisa posvećenog bhakte Hemadpanta na Zemlji, prispjelo je do svoga sretnog i potpunog završenog reda.

|| Neka sve ostane radosno prinosom božanskom Sadguruu Šri Sai Nathu Njemu se predaje || Neka zavlada Dobro svima ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Satcharitra || Poglavlje 42 ||

Naklon Šri Ganeši. Naklon Šri Sarasvati. Naklon Šri Guruima. Naklon obiteljskom božanstvu. Naklon Šri Siti i Ramachandri.

Naklon Šri Sadguruu Sainathu.

(1) O darovatelju Sadguru, klanjam ti se. Ti koji boraviš na obalama svete rijeke Godavari. O utjelovljenje Brahmana, odjeven u jednostavnu tkaninu, najveći među svecima, klanjam ti se.

(2) Koji nam pokazuješ kako prijeći rijeku ovog svijeta, i daješ utočište nemoćnima pred svojim stopalima. Taj Sai je stablo koje ispunjava želje bhaktama, istinsko utjelovljenje sveca.

(3) U prošlom poglavlju ispričana je priča. Slatka priča i čudesno djelo. Kako je Saijeva slika potopljena u vodu i kako je opasnost time bila izbjegnuta.

(4) I kako je ispunio želju jednog bhakte. Pojavivši mu se u snu. Naredivši mu da čita Jnaneshwari, dajući mu time jasno dopuštenje.

(5) Ukratko, svjetlošću Guruove milosti, strah od svjetovnog života nestaje. Otvaraju se vrata oslobođenja, i nemir se odmah pretvara u trajnu sreću.

(6) Stalnim sjećanjem na Sadguruova stopala, prepreke gube svoju moć. Čak i smrt umire, a u zaborav pada tuga svjetovnog postojanja.

(7) Zato, slušatelji, poslušajte priču o Svemogućem za vlastito dobro. Slušajući je s pažnjom, zaista, postići ćete veliku čistoću.

(8) Sada ćemo u ovom poglavlju, opisati Saijevu pravu prirodu. Kako je njegov um bio i izrazito strog i nevjerojatno blag.

(9) Sada saberite svoj um i poslušajte ono što je do sada izloženo. Također pažljivo poslušajte priču o Babinom napuštanju tijela.

(10) Blagoslovljeni su, blagoslovljeni ljudi iz Shirdija, koji su uživali u sreći Babinog društva. Više od pola stoljeća, to im je donosilo neizmjernu radost.

(11) U godini Shake 1840., u prvom mjesecu južne putanje Sunca, u svijetloj polovici mjeseca, na dan Vijayadashami, Baba je napustio svoje tijelo.

(12) Devetog dana po muslimanskom kalendaru, u noći Moharrama. Tog dana u trećoj straži, Sainath se pripremio za svoj odlazak.

(13) Kao što je za Buddhu rođenje, za Saija je to dan preminuća. Ono što je dan rođenja za bogove, to je dan preminuća za svece.

(14) Otkucalo je pola jedan, vrijeme desetog dana (Dashami) je završilo. Započeo je jedanaesti dan (Ekadashi). Vrijeme konačnog odlaska bio je Ekadashi.

(15) Ali budući da je dan počeo izlaskom sunca na Dashami, ljudi ga slave na Vijayadashami i tog dana održavaju proslavu.

(16) Bio je utorak, noć Moharrama. Taj je dan nadaleko poznat. Zato su tog dana veliki svetac Sai stopio svoje svjetlo s Vrhovnim Svjetlom.

(17) To je poznati praznik u Bengalu, dan završetka štovanja Durge. To je veliki praznik svih ljudi u sjevernoj Indiji.

(18) U godini Shake 1838., upravo na dan Vijayadashami. Uvečer u vrijeme

sumraka, Baba je nagovijestio budućnost.

(19) Ispričat ću tu čudesnu igru, zbog koje će se slušatelji zadiviti. Nedokučive su moći moćnog Saija, i kroz njih će svi sve shvatiti.

(20) U godini 1916. kršćanske ere, na dan Dasare za vrijeme prelaženja granice (Seemollanghan). Kada su se vraćali navečer, dogodila se čudesna predstava.

(21) Kao da je na nebu zagrmjelo, ili iznenada bljesnula munja. Tako je Baba iznenada preuzeo strašni oblik usijanog mudraca Jamadagnija.

(22) Skinuvši krpu s glave i bijesno strgnuvši svoju odjeću. Skinuvši i tkaninu oko pasa, bacio ih je sa žestinom u vatru (dhuni).

(23) Vatra je već prije bila sjajna, a s ovim prinosom postala je još jača. Plamenovi su se vinuli uvis, a bhakte su se našli u velikoj zbunjenosti.

(24) Sve se ovo dogodilo iznenada, nitko nije znao što Babi leži u srcu. Njegovo ponašanje u to vrijeme Dasare izazivalo je u svima veliki strah.

(25) Vatra je proširila svoj sjaj, ali je Baba izgledao još sjajnije od nje. Oči su se svima zatvarale, i ljudi su odvraćali poglede.

(26) Primivši ovu ponudu iz svetih ruku, bog vatre postao je vrlo zadovoljan. Baba je stajao gol poput mudraca Bhargave; blagoslovljene su bile oči onih koji su ga vidjeli.

(27) Oči su mu bile raširene od bijesa i crvene od velike ljutnje. Viknuo je: "Sada odlučite i recite, jesam li ja musliman ili hindus."

(28) Grmeći, Baba je rekao: "Gledajte me! Jesam li ja hindus ili musliman danas? Odlučite kako želite u svom umu, i napokon se riješite svojih sumnji."

(29) Gledajući ovaj strašan prizor, svi okupljeni su se tresli od straha. Pitali su se kako će se on smiriti, i to je svima neprestano bilo na umu.

(30) Bhagoji Shinde, koji je patio od teške gube, ali je bio vrhunski Babin bhakta. Skupio je hrabrost, prišao mu blizu i obvezao mu novu tkaninu.

(31) Rekao je: "Baba, kakav je ovo znak? Danas je praznik Dasara." Baba je rekao: "Ovo je moja Dasara," i snažno udario štapom o zemlju.

(32) I tako je kraj vatre Baba stajao potpuno gol. Trebao je ići u Chavadi te večeri; svi su brinuli kako će se to ostvariti.

(33) Bilo je devet pa deset sati, a Baba se još uvijek nije smirio. Ljudi su stajali mirno na svojim mjestima, i samo ga zapanjeno promatrali.

(34) Prošlo je jedanaest sati, a Baba se tada malo primirio. Obukao je novu tkaninu oko pasa i onda ponovno odjenuo kafani.

(35) Oglasilo se zvono iz Chavadija. Svi okupljeni koji su sjedili u strahu su ustali. Nosiljka je bila ukrašena cvijećem i donesena u dvorište po naredbi.

(36) Sa srebrnim štapovima, zastavama, lepezama, kišobranom i drugim kraljevskim počastima, ukrašena povorka krenula je van u redovnom rasporedu.

(37) Nastalo je veliko slavlje i radosni povici u čast Sainatha. Kako se uopće može opisati ta buka, izlio se neizmjeran val radosti.

(38) Zatim, pronašavši čistu bijelu tkaninu, Baba ju je omotao oko glave. Uzeo je dim iz lule; kao da je to bio onaj najpovoljniji trenutak.

(39) Netko je držao kišobran, netko chauri, netko predivnu lepezu od paunovog perja. Netko je držao štap, a netko kraljevski amblem u svojim rukama.

(40) Kroz ovu naizgled običnu situaciju, Baba je dao do znanja svima prisutnima: Da bi se prešao ocean života, Dasara je uistinu najpovoljnije vrijeme.

(41) Nakon toga, Baba je pokazao još jednu Dasaru ljudima iz Shirdija. Pokazavši da je iduća Dasara povoljan trenutak, kada je žrtvovao svoje tijelo zemlji.

(42) Ne samo da je to tada nagovijestio, već je to pokazao vlastitim iskustvom. Žrtvovao je svoje tijelo poput čistog platna u vatru yoge na taj dan.

(43) Bila je 1918. godina, i došao je taj praznik Dasara. Učinio je taj trenutak uistinu povoljnim, stopivši se sa svojim Vrhovnim Ja.

(44) Pišući ovo, sjetio sam se još jednog dokaza Babinog svemoćnog znanja. Da je ovaj dan Vijayadashamija bio određen i isplaniran mnogo prije.

(45) Ramchandra Dada Patil iz Shirdija jednom se jako i teško razbolio. Bolest je bila nepodnošljiva za njegov život, previše ga je mučila.

(46) Nijedan lijek nije djelovao na njega. Bolest se nikako nije povlačila. Patil se umorio od života i postao duboko očajan.

(47) Dok je bio u tom stanju uma, jedne noći u samu ponoć, Babina se slika iznenada pojavila i stala kraj njegovog jastuka.

(48) Patil mu je uhvatio stopala i očajno mu rekao: "Kada će moja smrt sigurno doći? Samo mi to molim te reci."

(49) "Umorio sam se od ovog života. Nije me nimalo strah smrti. Kada će me smrt sresti, to je sve što sada čekam."

(50) Tada je ta slika milosti, Baba, rekao: "Ne brini u svom srcu. Tvoj strah od smrti je prošao. Zašto se onda uopće brineš?"

(51) "Ti se doista nemaš čega bojati. Tvoja je zadužnica života u potpunosti produžena. Ali vidim opasnost za Tatyu, Ramchandra."

(52) "U godini Shake 1840., za vrijeme južne putanje sunca, u mjesecu Ashwinu, u svijetloj polovici, na Vijayadashami, Tatya će preminuti."

(53) "Ali ne govori to nikako njemu. Uplašit će se i izjedati se dan i noć u srcu. Nitko na ovom svijetu ne voli smrt."

(54) Ostale su samo još dvije godine, a Tatyino se vrijeme brzo bližilo. Ramchandra se zabrinuo; Babine riječi bile su čvrste kao kamen.

(55) Čuvao je tu tajnu od Tatye, ali je to prenio Bali Shimpiju. Molili su da nikome drugom ne govore i obojica su bili u velikoj brizi.

(56) Zaista, Ramchandra Patil se potpuno oporavio i ustao iz bolesničkog kreveta. Brojeći dane, vrijeme je prolazilo i neočekivano brzo prohujalo.

(57) Kakvo čudo Babinih riječi! Četrdeseta godina, mjesec Bhadrapada je prošao, i kad je Ashwin počeo, Tatyaba je legao u krevet.

(58) Tamo je Tatya bio bolestan od teške groznice, a ovdje je Baba počeo snažno drhtati. Tatya se pouzdao u Babu, a Babin zaštitnik bio je Gospodin Hari.

(59) Tatya se nije mogao dići iz kreveta, niti je mogao doći Babi. Fizička bol bila je nepodnošljiva i on ju jednostavno nije mogao podnijeti.

(60) Dok je bio toliko bolestan, njegov je um bio neprestano vezan za Babu. Nije mogao hodati ni kretati se, a bolest se nezaustavljivo pogoršavala.

(61) S druge strane, Babino stenjanje i kašalj udvostručili su se iz dana u dan. I začudo, ni njegova muka se uopće nije povlačila.

(62) Kako su prolazili dani, približavao se dan koji je Baba prorekao. Bala Shimpi počeo se znojiti od straha, a isto tako i Patil Ramchandra.

(63) Pomislili su u sebi: "Babine riječi su bile istinite." Tako se svima činilo, jer su se znakovi bolesti samo povećavali.

(64) Konačno je došao čisti deseti dan. Tatyin puls je počeo sve više slabiti. Tatya je bio na rubu smrti, a njegovi prijatelji su bili tužni.

(65) Ali onda se dogodilo nevjerojatno čudo! Tatyina opasnost od smrti je potpuno prošla. Tatya je preživio, ali je Baba otišao, kao da su se u trenu zamijenili!

(66) Vidite sada snagu Babine riječi! Koristeći Tatyino ime, on se pripremio za vlastiti odlazak, ne propustivši ni najmanji mogući trenutak.

(67) Dao je znak tako što je to izgovorio, iako nitko to proročanstvo u to vrijeme nije shvatio. Dok se nije dogodilo, nitko nije razumio njegov pravi plan.

(68) Ljudi kažu da je Baba uzeo Tatyinu smrt na sebe dajući mu u zamjenu svoj vlastiti život. Tko može dokučiti takve Babine tajne?

(69) U noći kad je Baba napustio tijelo, u zoru prije svitanja, ukazao se u snu Dasi Ganuu koji je tada bio u Pandharpuru.

(70) Rekao mu je: "Džamija se potpuno srušila. Svi trgovci i prodavači ulja u Shirdiju su me uznemirili, pa sada odlazim odande."

(71) "Zato sam evo došao ovdje k tebi. Želim biti prekriven gomilom cvijeća. Ispuni mi ovu želju i brzo dođi u Shirdi."

(72) U međuvremenu je iz Shirdija pismo poslano, i Ganu je saznao za Babin odlazak. Čuvši ovu vijest, Ganu je bez oklijevanja krenuo u Shirdi.

(73) Povevši sa sobom svoje voljene učenike, došao je ispred Samadhija. Započeo je pjevati kirtane i bhajane, pjevajući Njegovo ime cijeli dan i noć.

(74) Sam je ispleo prekrasan vijenac od cvijeća i s puno ljubavi ga stavio na Samadhi, nakon čega je nahranio brojne ljude.

(75) Čuvši to neprekidno pjevanje Njegovog imena, Shirdi je izgledao kao pravi raj. Trg je odjekivao pjevanjem i Das Ganu je svima dijelio slavu.

(76) Zašto je Baba imao toliku naklonost baš prema Dasari? To je jedan od onih najpovoljnijih trenutaka u godini. Vrlo povoljno vrijeme, posebno za odlazak iz tijela - to je svima poznato.

(77) Ali i to je besmisleno reći za onoga za kojeg ne postoji nikakav odlazak ni dolazak. Za njega, kako može postojati smrt i kakva mu je svrha povoljnog trenutka?

(78) Onaj tko je slobodan od vezanosti za religiju i tko je prekinuo sve svjetovne spone, čija životna snaga ne napušta tijelo uobičajeno, za njega, kakvo to napuštanje može postojati?

(79) "Kao Brahman postajemo Brahman" - Takvom Sri Sai Maharaju, nema dolaska ni odlaska. Kako bi onda za njega uopće moglo biti napuštanja tijela?

(80) Bilo to kretanje sunca prema jugu ili sjeveru, nema nikakve potrebe za odlaskom. Njegova se životna snaga stapa sa svime tu gdje jest, poput svijeće koja se ugasila.

(81) Tijelo je zapravo samo posuđeno od pet elemenata. Nakon što se ostvari vlastita svrha, ono se samo automatski vraća svom izvoru.

(82) Nagovještavajući unaprijed ono što će se dogoditi, Baba je prethodno pokazao čudo. To dragocjeno vrijeme je prošlo, ali je njegova neizmjerna slava ostala trajna.

(83) Uzimajući običnu groznicu kao izgovor, i oponašajući svjetovna ponašanja ljudi, ponekad bi kašljao i stenjao, ali u srcu je uvijek bio savršeno budan.

(84) Kad je ostalo samo osam Ghatika dana, i vrijeme smrti se jako približilo, ustao je i sjeo uspravno vlastitom voljom, potpuno mirnog i čistog uma.

(85) Vidjevši takav Babin miran izraz lica, pojavila se nada u umovima svih prisutnih da je možda ta strašna opasnost zauvijek prošla.

(86) Dok su svi tako sjedili sa strepnjom i brigom u srcu, približio se Babin konačni kraj. Poslušajte sada pažljivo taj događaj.

(87) Trenutak prije odlaska, tko zna što mu je točno prošlo kroz um, zavukao je ruku u džep svoje odjeće prepoznavši to sveto vrijeme.

(88) Bila je tu žena imenom Lakshmi, koja je bila puna vrlina baš kao i njeno ime. Uvijek je bila odana Saijevim stopalima i tada je stajala blizu njega.

(89) Njoj je Baba vrlo oprezno i svjesno počeo davati novac. Jer je shvatio da će svakog trena Njegovo tijelo preminuti.

(90) To je bila Lakshmibai Shinde. Oduvijek je redovito služila Babi u džamiji, radeći svakodnevne poslove s velikom i nepokolebljivom predanošću.

(91) Tijekom dana, vrata dvora bila su otvorena apsolutno svima. Ali noću je vladala velika disciplina i ograničenja.

(92) Kad bi završilo večernje čišćenje i kad bi se ljudi vratili kućama, tek ujutro sljedećeg dana bi ponovno dolazili u džamiju.

(93) Ali vidjevši duboku pobožnost Bhagata Mhalsapatija, Dade i Lakshmi, Babi nije smetalo da ostanu blizu njega i u noćne sate.

(94) Upravo ova Lakshmi je s velikom ljubavlju svakodnevno Babi donosila povrće i kruh na vrijeme. Kako da dovoljno opišem i pohvalim njenu službu?

(95) Poslušajte priču o ovom kruhu i shvatit ćete Babino duboko suosjećanje, te Njegovu identifikaciju čak i sa psima i svinjama, što će vas neizmjerno zadiviti.

(96) Jednom uvečer, Baba je sjedio naslonjen prsima na zid. Svi su razgovarali s puno ljubavi kad je tamo došla Lakshmi.

(97) Tatya Patil je bio tamo blizu i još neki drugi uz njega. Kad mu se Lakshmi s poštovanjem poklonila, Baba joj je rekao:

(98) "Lakshmi, uhvatila me velika glad." Ona je odgovorila: "Baba, donijet ću ti kruh i dolazim odmah," i otišla.

(99) Nakon što je ispekla kruhove, ubrzo se vratila. Brzo je poslužila obrok pred njim s nekim jednostavnim povrćem.

(100) Baba je uzeo tanjur i odmah ga stavio pred psa. Lakshmi je zaprepašteno upitala: "Baba, što ste to učinili?"

(101) "Otišla sam u takvoj žurbi samo da vam ispečem kruh, a vi činite ovakva čuda i hranite time psa!"

(102) "Vi ste bili tako gladni. Kakva je ovo čudna igra s tom glađu? Niste stavili ni mrvicu u usta i samo ste me natjerali na trud."

(103) Onda joj Baba reče: "Zašto se uzalud brineš u srcu? Njegova utažena glad je isto što i moja, to dobro upamti."

(104) "Zar i ovaj pas nema dušu? Sva živa bića na svijetu imaju istu glad. Samo zato što je on nijem, a ja govorim, postoji li neka razlika u gladi?"

(105) "Znaj da oni koji daju hranu bićima koja su izmučena od gladi, to je kao da stavljaju hranu izravno u moja vlastita usta; to je apsolutna istina."

(106) Preko ovog jednostavnog svjetovnog događaja, prenio je duboku duhovnu istinu. Takav je bio moćni Saijev govor, prepun čiste esencije ljubavi.

(107) Koristeći vrlo jednostavan jezik svijeta, nacrtao je liniju vrhunske istine, ne nalazeći greške ni u kome, čuvajući zadovoljstvo učenika.

(108) Prema toj Njegovoj uputi, Lakshmi je počela redovito donositi kruh, svaki dan ga drobeći u mlijeko s puno neizmjerne ljubavi.

(109) Kasnije je i Baba zbog njene ljubavi redovito počeo jesti taj kruh. Ako bi zakasnio s njim, Baba ne bi jeo ništa dok ga ne dobije.

(110) Kad bi došlo vrijeme za Lakshmin kruh, čak i ako bi druge posude s hranom bile poslužene i vrijeme prolazilo, on ne bi uzeo ni jedan jedini zalogaj ničeg drugog.

(111) Hrana na tanjurima bi se potpuno ohladila. Svi bi gladni sjedili i čekali. Ali dok ne bi stigao Lakshmin kruh, on ne bi počeo s jelom.

(112) Kasnije, neko vrijeme, Baba bi svaki dan popodne tražio rezance iz Lakshminih ruku i s užitkom ih jeo dok je sjedila kraj njega.

(113) Baba bi pojeo vrlo malo i ostatak davao Radhakrishni, naređujući Lakshmi da ih odnese, toliko mu je bila draga.

(114) Dok pričamo priču o preminuću, zašto sada govoriti ovu 'besmislenu' priču o kruhu? Da ne biste tako mislili, znajte da ona pokazuje Saijevu sveprisutnost.

(115) Sve ovo vidljivo, pokretno i nepokretno stvorenje - a čak i ono neizrecivo izvan toga - svugdje je Sai prisutan. Onaj koji je nerođen i besmrtan, to je Sai.

(116) Ta se istina krije u samoj suštini ove priče. Kad sam se iznenada sjetio ove slatke priče o Lakshmi, odlučio sam ju ispričati slušateljima.

(117) Tako je velika i značajna bila Lakshmina služba. Kako je Sai ikada mogao to zaboraviti? Poslušajte pažljivo o Njegovoj izvanrednoj budnosti.

(118) Iako mu je život bio pri kraju i tijelo slabilo bez ikakve snage, Baba joj je u posljednjim trenucima davao milostinju vlastitim rukama.

(119) Izvadivši prvo pet, a zatim četiri rupije iz džepa, stavio ih je ravno u njezine ruke; to je bio Babin posljednji čin.

(120) Bilo da je to bio simbol devet oblika pobožnosti, ili ponuda božici za vrijeme Navaratrija pošto je bio dan prijelaza (Dasara), to je bila Njegova dakshina.

(121) Ili, kao što je Gospodin Krišna rekao Uddhavi u Srimad Bhagavatamu o devet osobina učenika, to je ono na što je Baba ovim činom podsjećao.

(122) Pogledajte to čudo šestog stiha u desetom poglavlju Jedanaestog Skandhe - objašnjava kako učenik treba vježbati i živjeti.

(123) Prvo je dao pet rupija, a zatim točno četiri. Baba je slijedio taj isti redoslijed; kao da mu je to od početka bila namjera.

(124) Učenik treba biti bez ponosa, budan, bez zavisti, bez osjećaja

posjedovanja, posvećen služenju Guruu, željan duhovne istine i potpuno nepokolebljivog uma.

(125) Onaj tko nikada ne zna za ljubomoru i tko ne govori besmislice - s ovim osobinama svatko se treba truditi zadovoljiti vlastitog Gurua.

(126) To je uistinu bila glavna namjera Shri Sainatha kada je dao ovaj dar. Sveci uvijek suosjećajno misle isključivo na vrhunsku dobrobit svojih bhakta.

(127) Lakshmi je ionako bila dobro stojeća u hrani i bogatstvu. Što bi njoj značilo devet rupija? Ali ovo Babino darivanje je za nju bilo neizmjerno.

(128) Zbog njezine izvanredne velike sudbine, primila je ovaj predivan blagoslov izravno iz Saijevih ruku nalik lotosu, kao dragulj.

(129) Tko zna koliko će takvih darova doći i proći. Ali ovaj je dar bio jedinstven. Sve dok bude imala dušu u tijelu u njoj će buditi sjećanje na Saija.

(130) Kad se bližio sam kraj, On je ostao savršeno svjestan. Gledajući pokretna i nepokretna bića, dao joj je sjećanje koje će je pratiti sve do smrti.

(131) Pokazujući ovakvu bistru budnost, ljude koji su bili blizu Njemu poslao je na jelo, dopustivši tek rijetkim seljanima da ostanu s Njim.

(132) Neki od voljenih bhakta inzistirali su i nisu željeli otići. Bili su iznimno zabrinuti zbog težine trenutka.

(133) Ali On je mislio da bi ih prizor mogao svladati u posljednjem trenutku iz ljubavi prema Njemu, pa ih je sve užurbano poslao.

(134) Znajući da mu se smrt jako približila, rekao je Butiju, Kaki i ostalima:

"Idite na imanje i vratite se tek nakon obroka."

(135) Vidjevši tjeskobu ostalih i sam postajući lagano nemiran u umu, naredio je svima prisutnima: "Idite, jedite pa se onda vratite."

(136) On je ovo govorio kao sasvim uobičajenu stvar svojim pratiocima. Iako su u srcu bili zabrinuti, slušali su Njegovu zapovijed i nevoljko otišli.

(137) Zato što se Njegova naredba nije smjela prekršiti, morali su Ga ostaviti. S teškom tugom u srcima otišli su na obrok.

(138) Vidjevši težinu Njegove bolesti, nisu htjeli ni jesti ni piti. Svi njihovi umovi bili su zarobljeni kraj Babe; nisu to mogli zaboraviti.

(139) Tako su otišli i tek što su sjeli jesti, netko ih je pozvao natrag. Dojurili su žurno polu-gladni, ali bilo je prekasno i nisu stigli na vrijeme.

(140) Kad mu je došao krajnji trenutak, životna snaga se povukla iz tijela, i Njegovo je tijelo našlo potpuni mir naslanjajući se na Bayajijevo krilo.

(141) Nije se prevrtao niti ležao. Mirno sjedeći uspravno na madracu. I davši milostinju vlastitom rukom, upravo je ovako napustio tijelo.

(142) Svemogući nije nikome dao do znanja svoju krajnju namjeru. U jednom trenu je odbacio tijelo i bez problema se stopio s Brahmanom.

(143) Uzimajući oblik iluzije ljudskog tijela, Sveci silaze u ovaj svijet. Kad završe svoju svrhu za koju su došli, odmah se stapaju u Nevidljivo.

(144) Preuzimaju različite oblike poput glumaca, ali unutar sebe ostaju svjesni onoga tko jesu. Oni koji se inkarniraju u svom Punom stanju - za njih ne postoji opasnost od smrti.

(145) Za Onoga tko se rodi samo za dobrobit svijeta, i tko kad mu rad ..

završi napusti inkarnaciju. On preuzme tijelo samo kroz božansku igru, pa kako za Njega može postojati smrt?

(146) Kojemu je Vrhovni Brahman njegova istinska slava, kako njemu uopće može postojati smrt? Za onoga tko je iskusio potpuno odsustvo osjećaja "ja" i "moje", kako ga se svjetovno postojanje može ticati?

(147) Iako izgleda angažirano u akcijama, On nikada nije ništa zaista činio. On uvijek vidi ne-djelovanje u djelovanju, i potpuno je bez ikakvog ega.

(148) "Akcije nisu iscrpljene osim ako se ne iskuse njihovi plodovi." Ovo je pravilo karme iz spisa. Ali za Onoga koji zna Brahmana i vidi Brahmana u svakoj stvari, nema te zbunjenosti.

(149) Akcija, onaj koji je izvršava i njen rezultat – ovo je očita dualnost svijeta. Ali Onaj koji zna Brahmana sve smatra Brahmanom, kao što se srebro zamišlja prelijevajući se na školjci.

(150) Brižna majka poput Babe - kako je mogla upasti u nemilosrdna usta vremena! Blještavi dan je progutala tamna noć; eto takva je to bila priča.

(151) Sada ćemo ovdje završiti ovo poglavlje. Zadržat ću mjesečno ograničenje, da slušatelji ne bi postali umorni i izgubili koncentraciju.

(152) Ostatak priče o Njegovom Mahasamadhiju uslijedit će na vrijeme. Ja, Hemad, utočište tražim kod moćnog Saija; i Njegovom sam milošću ispunjen.

Ovdje završava 42. poglavlje Šri Sai Samartha Satcharitre nazvano "Preminuće Šri Sainatha", napisano od bhakte Hemadpanta nadahnuto Svecima.

|| Neka je posvećeno Šri Sadguruu Sainathu || Neka bude blagostanje ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Satcharitra || Poglavlje 43 ||

Naklon Šri Ganeši. Naklon Šri Sarasvati. Naklon Šri Guruima. Naklon obiteljskom božanstvu. Naklon Šri Siti i Ramachandri. Naklon Šri Sadguruu Sainathu.

(1) U prethodnom poglavlju opisan je odlazak sveca Sai Samartha. Ono što je ostalo neispričano, sada će se ovdje u potpunosti dovršiti.

(2) Njegova čudesna ljubav prema Saiju budi tu istu moć u njemu. Hemad leži kraj njegovih stopala i zapisuje ovu njegovu priču.

(3) On sam daje predanost i ljubav, on sam uzdiže slavu ove priče, njime se veliča dužnost obožavanja i nestaje svjetovna obmana.

(4) Zato mu se tisuću puta klanjam tijelom, govorom i umom. Ne mogu obuhvatiti njegovu slavu razmišljanjem, već se samo potpuno predajem njegovom utočištu.

(5) Da bi se sprao nakupljeni grijeh i očistila nutrina, svi drugi načini i sredstva potpuno su beskorisni.

(6) Sjećanje na slavu Harijevih bhakta, pjevanje njihovih pjesama i kirtana — bez toga nema lakšeg načina za čišćenje uma, koliko god tražili.

(7) Nastavimo sada sa započetom pričom i sažeto razmotrimo slijed događaja. Nastavimo izlaganje o Saijevom stanju vječne blažene spoznaje.

(8) Ranije je detaljno ispričano zašto je odabrao baš Vijayadashami za odlazak, te kako je kroz Tatyu unaprijed izrečeno to proročanstvo.

(9) Opisano je i kako je, uoči odlaska tijela, držeći se duhovne dužnosti,

dao darovštinu Lakshmibai.

(10) A u ovom poglavlju pripovijeda se kako je, kada se približio kraj, Sai slušao Ramayanu iz usta jednog brahmana radi općeg dobra.

(11) Također ćemo čuti o odabiru mjesta za Samadhi, neprimjetnom padu cigle i pažljivom planiranju tog svetog mjesta.

(12) Jednom je, podigavši životnu energiju u tjemeni centar (Brahmand), sjedio tako tri dana; ljudi su pomislili da je to kraj tijela i obuzela ih je tuga.

(13) Pripremili su sve za posljednji ispraćaj, a onda se Baba iznenada vratio u tijelo — poslušajte kako su se ljudi zapanjili.

(14) Ova priča o odlasku s ovoga svijeta može rastužiti slušatelje, jer vijest o smrti nikome nije mila srcu.

(15) Ali odlazak svetaca i mudraca posvećuje i slušatelje i govornika. Zbog opsežnosti priče, slušajte dio po dio i ostanite mirna duha.

(16) Napuštanjem tijela postigao je nedokučivo stanje, prebivalište čiste sreće. Baba je dostigao neprolazno stanje bez ponovnog rođenja.

(17) Dok je nosio tijelo bio je vidljiv u jednom obliku, a napuštanjem tijela postao je nevidljiv i sveprisutan u svim oblicima.

(18) Napustio je ograničenost jednog mjesta i prožeo svekoliki prostor. Postao je potpun i vječan, sjedinjen sa svojom pravom prirodom.

(19) Sai je bio život svih ljudi, Sai je bio njihova duša i dah. Bez Saija, mještani Shirdija ostali su bez snage, siromašni i utučeni.

(20) Kad je tijelo ostalo nepomično, nastao je opći jauč. Stari i mladi pali su u duboku brigu, kao da je svima došao kraj života.

(21) Bolesti poput groznice muče ljude vezane za svjetovne stvari, ali se nikada ne usmjeravaju na puteve jogija van svih mjera.

(22) Zapalivši vlastiti unutarnji sjaj, sveci sami spaljuju svoje tijelo — upravo je to Baba učinio vlastitim rukama.

(23) Dogodilo se ono što se nije smjelo dogoditi, Maharaj se sjedinio s Vrhovnim duhom. Ljudi su ostali duboko utučeni i slomljenog srca.

(24) Misleći: "Bolje da nisam ni odlazio, propustio sam posljednji susret... mogao sam biti od pomoći, ali me trenutak prevario."

(25) S takvim raznim mislima svatko je u sebi bio žalostan, ali tko je mogao znati što se nalazilo u Babinom srcu?

(26) Nije bilo hroptanja ni teškog disanja, nije bilo kašlja ni muke. Napustio je svijet u radosti i miru.

(27) Gdje je sada pogled na Saija? Gdje je masaža Saijevih stopala? Gdje je pranje Saijevih nogu i pijenje svete vode?

(28) Zato su se odani bhakte pitali: ako je vidio da dolazi posljednji čas, zašto nas je udaljio od sebe i ostavio u takvoj muki?

(29) Svi bliski bhakte morali bi u posljednjim trenucima izazvati u Babi provalu ljubavi i emocija.

(30) Na putu prema sjedinjenju s Vrhovnim, spona ljubavi može postati prepreka; ako se ta spona ne presječe na vrijeme, kako će um ostati bez želja?

(31) Da se to nije učinilo prije pada tijela, duša bi se uznemirila i odmah bi se stvorila nova svjetovna vezanost i tržnica želja.

(32) Da bi izbjegli takav slijed, sveci su uvijek iznimno oprezni. Takva je bila i Babina čvrsta odluka, poštujući zakone prirode.

(33) U posljednjem trenutku potrebna je upravo ta budnost, mir i osamljenost, s umom usmjerenim na cilj bez ikakvih smetnji.

(34) "Kakva je misao u trenutku smrti, takvo je i stanje u koje se odlazi" — to svi znaju, pa tako i Božji bhakte sami postupaju dajući primjer ljudima.

(35) Kada je ostalo još četrnaest dana, vidjevši da se Vrijeme približava, Baba je odredio Vazea da čita djelo Rama Vijaya.

(36) Vaze je sjeo u džamiju i započeo neprekidno čitanje svete knjige. Baba ga je slušao punih osam dana.

(37) Potom mu je Baba naredio da nastavi čitati bez prestanka, pa je Vaze čitao tri dana i tri noći bez prekida.

(38) Tako je sjedio punih jedanaest dana, a potom je oslabio i umorio se od neprekidnog čitanja tijekom sljedeća tri dana.

(39) Zatim je Baba zaustavio čitanje, poslao Vazea odande i ostao u potpunom miru.

(40) Slušatelji se mogu zapitati zašto ga je poslao ća umjesto da nastavi slušati. Odgovorit ću po svojoj moći, poslušajte s pažnjom.

(41) Kad se bliži odlazak tijela, sveci i mudraci slušaju čitanje svetih spisa i tekstova s punom pažnjom.

(42) Mudrac Shuka je sedam dana kazivao Srimad Bhagavatam, a kralj Parikshit je slušajući to s užitkom i mirom dočekao svoj kraj.

(43) Slušajući Božje igre i gledajući Božji lik u trenutku odlaska, postiže se

uzvišeni cilj duše.

(44) To je uobičajeni put za ljude, ali sveci sami stalno žive u tome; ne krše običaje svijeta, dapače, upravo radi toga i dolaze na svijet.

(45) Za one koji nemaju nikakve vezanosti za ovo fizičko tijelo, stanje odlaska tijela ne donosi nikakvu tugu ni bol — to je za njih sasvim prirodno.

(46) Neka slušatelji ovdje ne posumnjaju: kako bi one koji uživaju u radosti Brahmana mogla dotaknuti iluzija i vezanost?

(47) Onima koji su postojani u svojoj pravoj prirodi i u stalnoj misli na "Allah Malik", prisutnost bhakta ne stvara nikakvu prepreku.

(48) Njihov svjetovni život je završen, duhovni cilj je postignut, osjećaj dvojnosti je potpuno nestao i oni sami jesu sama Bit.

(49) Svaka je riječ u ovome živa istina, bez i najmanje neistine. Ipak, ispunivši svoju svrhu na ovome svijetu, sveci završavaju svoje djelo.

(50) Sveci su slobodni od šest tjelesnih mijena i strasti; oni uvijek prebivaju u nevidljivom stanju, a pojavljuju se samo radi spasenja bhakta — kakva onda smrt za njih postoji?

(51) Spoj tijela i osjetila zove se rođenje, a njihov rastanak zove se smrt. To vezanje i odvezivanje lanaca naziva se rođenjem i smrću.

(52) Nakon rođenja neizbježno slijedi smrt, jedno je neodvojivo od drugoga; smrt je osobina tjelesne prirode, a tjelesni život je njena mijena.

(53) Za one koji su pobijedili smrt i stavili nogu na glavu Vremenu, zar oni brinu o dužini života kad se utjelovljuju po vlastitoj volji?

(54) Oni koji se utjelovljuju u raznim oblicima jedino iz želje za dobrobiti bhakta — zar njih dotiču rođenje i smrt? Obje su te predodžbe čista iluzija.

(55) Onaj tko je i prije pada tijela pretvorio tjelesnu identifikaciju u pepeo — kakav strah od smrti on može imati kada je smrt pred njim beznačajna?

(56) Smrt je prirodno svojstvo tijela, smrt je stabilno stanje tijela, a život je njegova promjena — o tome treba duboko promisliti.

(57) Za Sai Samartha, koji je samo utjelovljenje blaženstva i koji ne zna za rođenje tijela, kako može postojati smrt za njegovo tijelo kad je slobodan od tjelesne svijesti?

(58) Sai je potpuni Parabrahman — odakle njemu rođenje i smrt? Kad je Brahman jedina istina, a svijet iluzija, kako bi on uopće imao svijest o tijelu?

(59) Održavanje daha ili njegovo napuštanje, neprimjetno kretanje posvuda — sve je to samo slobodna igra joge radi spasenja bhakta.

(60) Kaže se da je Sunce pomračeno ili potpuno zaklonjeno, ali to je samo greška ljudskoga pogleda; s jednako tako varljivim očima gleda se i na smrt svetaca.

(61) Tijelo je samo privremeno odijelo; odakle njima duševna ili tjelesna bol? Čak i ako postoji neki utjecaj prošle karme, oni na to uopće ne obraćaju pažnju.

(62) Nastao iz dobrih djela svojih bhakta, prožet nevidljivom predanošću, on se pojavio u Shirdiju samo da bi zaštitio svoje odane.

(63) Sada, kada je rad za bhagte završen, kaže se da je napustio tijelo. Tko bi u to povjerovao kad se zna kakva je moć pravog jogija?

(64) Moćni Sai mogao je umrijeti kada je htio; spalio je tijelo u vatri joge, sjedinio se s Nevidljivim i ostao u srcima svojih bhakta.

(65) Onaj čije samo ime kad se spomene briše priču o rođenju i smrti — kako za njega može postojati stanje smrti? On se samo vratio u svoje prvobitno nevidljivo stanje.

(66) Premašivši materijalno stanje, Baba se sjedinio s Nevidljivim, ali i tamo uživa u svojoj pravoj prirodi i neprestano bdije nad bhaktama.

(67) Onaj tko je ispunjen živom sviješću i duboko urezan u srca bhakta — kako se za njegovo tijelo može reći da je umrlo? Um to ne može prihvatiti.

(68) Zato će ovaj Sai, koji je bez početka i kraja, ostati netaknut i pri uništenju svemira; nikada neće pasti u zamku rođenja i smrti.

(69) Zar je Maharaj Dnyaneshwar nestao? Nakon tri stoljeća dao je svoj darshan i susreo se s Eknathom Maharajom učinivši dobro svijetu.

(70) Kao što je milostivi Eknath postao svjetlo u Paithanu, Tukaram Maharaj u Dehuu, Narasimha Saraswati u Alandiju,

(71) Samarth Ramdas u Paraliyu, Swami iz Akkalkota u Akkalkotu, Prabhu Manik u Humnabadu — tako je i Sai u Shirdiju.

(72) Kakva je komu vjera u srcu, takvo iskustvo dobiva i danas; to je dokazana njegova moć, pa gdje bi tu bilo mjesta za smrt?

(73) On, zaštitnik bhakta, položio je tijelo u Shirdiju, ali je svojim pravim likom ispunio sve pokretno i nepokretno kao moćni avatar.

(74) Zato nemojte u umu sumnjati što je sada u Shirdiju kad se Samarth sjedinio s Brahmanom — Šri Sai je iznad smrti.

(75) Sveci uopće ne podliježu rađanju iz utrobe, oni se pojavljuju samo radi činjenja dobra drugima; oni su utjelovljeni Brahman koji se spušta na svijet.

(76) Stanje rođenja i smrti nikada ne dotiče avatare. Kad završe svoju zadaću, vraćaju se u svoju pravu prirodu i stapaju s Nevidljivim.

(77) Zar je cijelo Njegovo biće bilo ograničeno na tijelo od tri i pol lakta? Govoriti o njemu kao o nekome tko je ograničen određenom bojom i oblikom potpuno je pogrešno.

(78) Osam joga-moći (ashta-siddhi) dolaze i odlaze bez utjecaja na Njegovu mudrost; Njegovo je bogatstvo neprekidno i nepresušno — po tome je poznat.

(79) Pojava takvih velikih duša ima za cilj dobrobit svih ljudi; njihovo pojavljivanje, trajanje i odlazak služe samo pouci i okupljanju ljudi.

(80) Iluzija rođenja i iluzija smrti ne dotiču spoznaju neuništivog Jastva; za njih je to poput bogatstva viđenog u snu.

(81) Onome tko je riznica znanja i tko je uvijek usmjeren na Jastvo, očuvanje tijela ili njegov pad potpuno su sporedne stvari.

(82) Kada je Babino tijelo palo, srušila se planina tuge i u cijelom se Shirdiju podigao neizmjerni jauč.

(83) Čuvši za Babin odlazak, ta je vijest pogodila mještane poput strelice; svakodnevni rad je stao i nastao je potpuni raspad.

(84) Dok se ta zla vijest širila, svima se učinilo kao da ih je pogodio udar groma; mudri su zanijemili u tišini, a ostali su naglas zakukali.

(85) Zbog prevelike ljubavi grla su im se stegnula, suze su tekle iz očiju i

samo su izgovarali: "Shiv, Shiv, Hare!"

(86) U svakoj kući nastala je pometnja, zavladala je velika panika, srca su jako tukla i ljudi su prestravljeno trčali.

(87) Mještani su osjećali da s Maharajevim odlaskom i njihov vlastiti život prestaje, govoreći: "Bože, ovo je strašna nesreća koja nam je razderala srca."

(88) Tko god bi ustao, odmah bi potrčao; džamija i trijem postali su pretrpani. Gledajući to stanje, srce se pucalo, a grlo se kočilo od tuge.

(89) Otišao je sjaj Shirdija, nestala je sva sreća i blagostanje; svačije su oči bile pune suza i svačija je hrabrost pokleknula.

(90) Kakva je bila veličina te džamije, koja se ubraja među sveta mjesta i koju je Baba uvijek nazivao "Dwarakamai"!

(91) Bilo da se zove odlazak, nirvana ili kraj, Dwaraka je mjesto potpunog oslobođenja i sjedinjenja; onaj tko je u stalnoj vezi s Bogom, ovdje nalazi svoje prebivalište.

(92) Taj Sai, kralj među guruima, bio je majka i otac pun suosjećanja prema bhaktama, mjesto odmora i svakodnevnog sjećanja.

(93) Bez Babe Shirdi je ostao pust, svih deset smjerova postali su prazni i tužni; kakav život napusti tijelo, takva je praznina obuzela Shirdi.

(94) Kao što ribe u presušenom jezeru uveliko pate i muče se, tako su i ljudi u Shirdiju postali beživotni i duboko nemirni.

(95) Poput jezera bez lotosa, poput kuće bez sina, ili poput hrama bez svjetiljke — takav je postao prostor oko džamije.

(96) Poput doma bez domaćina, grad bez kralja, ili riznica bez novca — Shirdi je bez Babe postao prava pustinja.

(97) Kao majka svome djetetu, ili kišna kap ptici chatak — takva je bila Saijeva ljubav prema ljudima u Shirdiju i svim bhaktama.

(98) Shirdi je izgubio svoj sjaj, postao je beživotan, jadan i tužan; kao riba bez vode, tako su se ljudi mučili.

(99) Poput žene koju je napustio muž, ili djeteta odvojenog od majčinog mlijeka, ili teleta koje je izgubilo kravu — tako su se osjećali i mali i veliki.

(100) Ova neizdrživa tuga obuzela je sve mještane Shirdija; po ulicama i raskrižjima ljudi su besciljno trčali.

(101) Zbog Saija je Shirdi bio svet, zbog Saija je Shirdi bio slavan, zbog Saija je Shirdi bio sveto mjesto, i Sai je bio zaštitni krov za sve.

(102) Netko je naglas plakao, netko se valjao po zemlji, netko je padao u nesvijest — svi su bili obuzeti teškom tugom.

(103) Suze tužaljke tekle su iz očiju, muškarci i žene bili su iznimno potreseni; ostavili su hranu i vodu, tužnih i uvelih lica.

(104) Vidjevši to Babino stanje, mještani, staro i mlado, i svi bhakte pali su u duboki nemir.

(105) Tamo gdje su se svakodnevno slušale slatke priče i gdje je vladala velika radost, gdje se od gužve nije moglo ući — ta je džamija odjednom izgledala pusta.

(106) Shirdi, koji je ranije bio pun neprekidne sreće i blagostanja zahvaljujući Babi, sada je bio u potpunom žalovanju.

(107) O Ti, izvore radosti i utjelovljenje blaženstva, koji si uzeo tijelo radi bhakta — ispunivši svoju svrhu, otišao si u nevidljivo stanje!

(108) Danonoćno si nam neumorno davao dobronamjerne savjete, ali je naš razum u to vrijeme bio potpuno pomračen.

(109) Poput vode prolivene po okrenutom ćupu, tvoj je savjet samo prešao preko nas, a da ni kap nije prodrla unutra.

(110) Govorio si nam na svakom koraku: "Ako nekoga vrijeđate, mene to odmah zaboli", ali mi to nismo slušali ni marili.

(111) Koliko je bilo takvih naših grešaka jer nismo slušali tvoje dobre riječi! Jesi li nas ovako kaznio zbog neposlušnosti?

(112) Je li se nakupila mjera svih naših grijeha prema tebi? Što nam sada vrijedi kajanje kad moramo sami snositi posljedice svojih djela?

(113) Jesi li se zato umorio od nas i sakrio iza zavjese? Kakva nas je ovo iznenadna nesreća snašla od strane Vremena?

(114) Vikao si nam na sav glas dok ti se grlo ne bi osušilo, ali čini se da ti je dosadila naša ravnodušnost.

(115) Zato si se naljutio na nas, zaboravio svu prijašnju ljubav, ili je presušila tvoja samilosna briga i potok ljubavi?

(116) Da smo barem unaprijed znali da ćeš tako brzo otići, bilo bi puno bolje i ljudi bi se na vrijeme probudili.

(117) Ali mi smo ostali mirni i bezbrižni, spavali smo u potpunoj opuštenosti, i na kraju nastradali kao da nas i nema.

(118) Postali smo grešnici prema guruu jer nismo ništa učinili na vrijeme;

čak ni mirno sjediti nismo znali.

(119) Dolazili bismo izdaleka u Shirdi, a onda tamo tratili vrijeme u praznim razgovorima, potpuno zaboravljajući da smo došli na sveto mjesto.

(120) Bilo je tu raznih vrsta bhakta — učenih, ponosnih, iskrenih i logičara — a za Saija su svi oni bili jedno te isto, bez ikakve razlike.

(121) Za onoga u čijim očima nema ničega drugog osim Boga na ovome svijetu — takva je bila Njegova spoznaja, u kojoj nije bilo dvojnosti.

(122) "Bhakta je sam Bog, a ja sam Guru i nitko drugi" — kada se izgubi ta spoznaja vlastite prave prirode, nastaje privid razlike među njima.

(123) U stvarnosti mi jesmo sam Bog, ali zaborav vlastite prave prirode u duhovnom životu glavna je oznaka razdvojenosti i uzrok pada.

(124) Kao kad vladar u snu prosi od vrata do vrata, pa kad se probudi shvati tko uistinu jest — tako djeluje samospoznaja.

(125) Djelovanje u budnom stanju jest svjetovni put, a odricanje u snu; pravo buđenje jest osobno iskustvo i potpunost potpunog jedinstva.

(126) Mudri ili nemudri, svi su tražili Njegovo utočište i prema svima je imao neizmjernu ljubav, smatrajući ih bližima od vlastitog života.

(127) On je bio sam Bog u ljudskom obliku, i iako je dao to iskustvo, svi su pali pod utjecaj Njegove prisnosti i bliskosti.

(128) Nekome je dao bogatstvo, nekome obiteljsku sreću i potomstvo, pa su zbog toga pali u veliku obmanu i propustili duhovno znanje.

(129) Kad bi se s nekime smijao, u tome bi se probudio ponos misleći da

Baba baš njega voli više nego druge.

(130) A kad bi na nekoga viknuo, govorili bi da ga ne voli, dok prema drugima ima više poštovanja i pažnje.

(131) Tako smo pravili razlike i usporedbe o kojima Baba nije ni sanjao, uzalud šteteći vlastitom duhovnom napretku i zaboravljajući svoju dužnost.

(132) Dok je utjelovljeni Vrhovni Brahman bio kraj nas, zaboravili smo pravi zadatak i predali se zabavi i razonodi.

(133) Čim bi došli na darshan, ponudili bismo voće i cvijeće, a kad bi zatražio dakshinu, oklijevali bismo i odlazili.

(134) Govorio nam je pouke za naše dobro, a kad bi vidio naš uski pogled, čini se da se uistinu ražalostio i iznenada otišao u svoje prebivalište.

(135) Hoće li naše oči ikada više vidjeti to stanje čistog blaženstva? Ta je radosna figura nestala i postala nevidljiva za mnogo života.

(136) Kakva teška sudbina! Izgubili smo svog pravog prijatelja Saija, koji nam je bez ikakvog interesa pružao čistu samilost.

(137) "Nije dobro nikoga mučiti, jer mene od toga hvata bol" — nismo marili za te Babine riječi i svađali smo se do mile volje.

(138) Nanoseći bol jedni drugima, izgubili smo Sainatha, a sada se kajemo dok se prisjećamo Njegovih riječi.

(139) "Pojavit ću se ponovno kao osmogodišnje dijete" — tako je Maharaj ranije rekao svojim bhaktama.

(140) To su riječi svetaca i nitko ih ne bi trebao smatrati praznima; u

Krishna avataru Gospodin je učinio upravo tako.

(141) U obliku predivnog osmogodišnjeg djeteta s četiri ruke i oružjem, lik Krishne pojavio se pred Devaki u tamnici.

(142) Tamo je razlog bio uklanjanje tereta sa Zemlje, a ovdje spasenje siromašnih bhakta — zašto onda sumnjati u nedokučivu igru svetaca?

(143) Ovo nije spona samo jednog života, već povezanost i ljubavna veza kroz sedamdeset i dvije generacije o kojoj je Baba govorio.

(144) Svezavši ih mrežom ljubavi, čini se kao da je Maharaj otišao na put, ali bhakte u srcu čvrsto vjeruju da će se ponovno vratiti.

(145) Mnogi su doživjeli izravnu spoznaju i vizije, a mnogima čudesne dokaze u tajnom obliku i dalje pokazuje.

(146) Za nevjerne je nevidljiv, a za iskrene bhakte prisutan je na licu mjesta; kakvo tko ima stanje uma, takvo neposredno iskustvo i dobiva.

(147) U Chavadiju u tajnom obliku, u džamiji u obliku Brahmana, u Samadhiju u stanju apsolutnog mira — On je izvor sreće posvuda.

(148) Neka sada svatko ima to čvrsto povjerenje u svojoj duši; moćni Sai nema kraja i Njegovo je prebivalište neprolazno i vječno.

(149) Bogovi se vraćaju u svoje prebivalište, a kod svetaca vlada samo stanje Brahmana; oni ne znaju za dolazak i odlazak, već uživaju u vječnom blaženstvu.

(150) Zato upućujem ovu poniznu molbu i poklon svima, malima i velikima — poslušajte pažljivo u svojim srcima.

(151) Neka se učvrsti društvo plemenitih duša, čista i nesebična ljubav

prema guruovim stopalima, te iskrena predanost u pjevanju guruovim vrlinama.

(152) Neka ta ljubav bude neprekinuta i spone prijateljstva neraskidive; neka bhakte danonoćno uživaju u sreći i blagostanju kraj guruovih stopala.

(153) A sada, što dalje učiniti s tijelom — o tome su počeli raspravljati mještani i učenici.

(154) Bogati Boti, veliki vjernik, kao da je unaprijed napravio spomenik za budućnost, sagradio je veliku i udobnu zgradu (Wada).

(155) Rasprava o tome gdje bi tijelo trebalo počivati trajala je punih trideset i šest sati dok se nije ostvarilo ono što je bilo suđeno.

(156) Jedni su govorili da se tijelo više ne smije davati hindusima, već da se u svečanoj povorci odnese na muslimansko groblje.

(157) Drugi su rekli da ga treba položiti na otvorenom i sagraditi lijepu grobnicu u kojoj će zauvijek počivati.

(158) Khushalchand i Amir Shakkar također su tako mislili, ali Babine vlastite riječi bile su: "Neka ovo tijelo bude u Wadi."

(159) Ramchandra Patil, odlučan čovjek i seoski starješina, koji je odano služio Babu, rekao je mještanima:

(160) "Što god vi mislili, nama to uopće nije prihvatljivo. Izvan Wade, na bilo koje drugo mjesto, Sai ne smije ići ni na jedan jedini trenutak."

(161) Hindus prema svojim vjerskim običajima, a muslimani prema svojim — ta se rasprava o tome što je ispravno vodila cijelu noć.

(162) U međuvremenu, kod kuće Laxmanmame, u rano jutro dok je

spavao, Baba ga je primio za ruku i rekao: "Brzo ustani i pođi!"

(163) "Bapusaheb neće doći danas jer misli da sam umro. Ali ti dođi i obavi Kakad Aarti i obred obožavanja."

(164) Odmah, prema svakodnevnom običaju, uzevši sve potrepštine za obred, Laxmanmama je stigao na vrijeme i obavio obožavanje.

(165) Seoski astrolog iz Shirdija, ujak Madhavraova (Shame), svakog je jutra redovito obavljao obožavanje Babe.

(166) Mama je bio strogi brahman; ujutro bi se okupao, obukao čistu odjeću, došao na darshan Babi, oprao mu noge, ponudio sandalovu pastu, cvijeće, listove tulsija, tamjan i svjetiljku.

(167) Pranje nogu, nanošenje sandalove paste i riže, ponuda cvijeća, tulsija, tamjana, svjetiljke, hranbenih darova (naivedya) i darivanje novčanog priloga (dakshina) — sve bi to obavio redom.

(168) Nakon molitve i potpunog naklona (sastanga), primio bi blagoslov. Zatim bi podijelio posvećenu hranu (prasada) svima, stavio tilak na čelo i otišao.

(169) Odande bi nastavio obožavati Gajananu (Ganesha), Shani-deva, Umaramanu (Shivu), te Marutirayu (Hanumana), sina Anjanina.

(170) Tako je Joshi-buva svakodnevno obožavao sva seoska božanstva; zato je i za ovo tijelo s punom ljubavlju i predanošću pripremio cjeloviti obred.

(171) Mama je i prije bio iznimno odan, a sada ga je ovaj izravni doživljaj još više učvrstio. Došao je s priborom za Kakad Aarti i pao na zemlju u potpunom naklonu.

(172) Podigavši tkaninu s Babinog lica, promatrao ga je s ljubavlju, oprao mu ruke i noge, ponudio svetu vodu za ispijanje (achamana) i obavio ritual obožavanja točno po propisima.

(173) Iako su Maulvi i drugi muslimani sprječavali bilo koga da dotakne tijelo, Mama nije mario za to; stavio je sandalovu pastu i u potpunosti dovršio obred obožavanja.

(174) To je tijelo pripadalo Samarthu, njegovom voljenom božanstvu; je li bio hinduist ili musliman — takva misao Mami nije pala na pamet ni u snu.

(175) Kada je to sveto tijelo bilo živo, obred obožavanja bio je veličanstven praznik. Sada, kada je ostalo nepomično tijelo, obred obožavanja nije bio samo formalnost već duboki čin odanosti.

(176) Ugledavši te Babine znakove, Mama je već bio duboko skrhan tugom, ali došao je obaviti posljednji obred jer je znao da će ovaj susret uskoro biti nedostižan.

(177) Oči su mu se napunile suzama, nije mogao podnijeti prizor tog stanja; ruke i noge su mu podrhtavale, a um mu je bio ispunjen teškom tugom.

(178) Otvorivši Babine stisnute šake, položio je u njih list betela i novčani dar (dakshinu), ponovno pokrio tijelo kao i prije, te potom otišao.

(179) Kasnije poslijepodne, Bapusaheb Jog i ostali bhakte obavili su redoviti dnevni Aarti gore u džamiji, baš kao što su činili svaki dan.

(180) A što se dalje dogodilo s Babinim tijelom i kako je položeno na to predivno i prostrano mjesto — o tome će biti govora u sljedećem poglavlju.

(181) Kako je njegova omiljena cigla, pratiteljica iz dugog niza godina, pukla i donijela zloslutni znak koji je najavio odlazak tijela;

(182) I kako se sličan događaj zbio trideset i dvije godine ranije, kada je podigao životnu energiju u tjemeni centar (Brahmand), pa je tijelo palo u iznimno teško stanje;

(183) Kako je bhakta Mhalasapati danonoćno bdio nad Babom i kako su svi već izgubili nadu, a onda je Baba iznenada ponovno ustao;

(184) O tom učitelju joge koji je cijeli život živio u potpunom celibatu (brahmacharya) i bio najmudriji među mudracima — kakvo se sve bogatstvo i veličina mogu opisati o Njemu?

(185) Onome čija je veličina takva, upućujem iskren i odan poklon. Ponizni Hemad, bez ikakvog drugog utočišta, predaje se Njegovim stopalima.

Ovdje završava 43. poglavlje pod nazivom "Nirvana Šri Sainatha" u svetome spisu Šri Sai Satcharitra, autorstva bhakte Hemadpanta.

|| Posvećeno Šri Sadguru Sainathu || Neka bude dobro svima ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 44 ||

Klanjanje Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruu, Šri Kuldevati, Šri Sita-Rami i Šri Sadguru Sai Nathu.

1 Klanjam se Šri Saiju, čistojsvijesti, prebivalištu sve sreće, riznici svih bogatstava, čija milost otklanja svu bijedu.

2 Iz puke zabave pokloniti se Njegovim stopalima pere sve grijehe; a onaj tko Ga štuje i obožava s vjerom, još je blagoslovljeniji.

3 Gledajući Njegovo nasmijano lice, zaboravlja se sva tuga svijeta, žeđ i glad nestaju same od sebe – tako je izvanredan Njegov daršan.

4 Onaj čiji je fokus na "Alla Malik" (Bog je Gospodar), koji je bez želja, bez ega, bez pohlepe i bez žudnji – kako da opišem Njegovu veličinu?

5 On čini dobro i onima koji mu čine zlo, takav je mir u Njegovom srcu; nitko Ga ne zaboravlja ni na trenutak, treba Mu dati prebivalište u vlastitom srcu.

6 Rama i Krišna bili su lopočooki, neki sveci su slijepi na jedno oko ili slabovidni, ali Bog je krasnog oblika, dok su sveci uvijek sama forma blaženstva.

7 Božje oči i uši imaju granice, ali vizija svetaca je beskrajna. Bog kaže "kako Me tko štuje, tako mu odgovaram", ali svetac se smiluje čak i onima koji ga kude.

8 Rama, Krišna i Sai – među njima nema razlike. Pogledaj, to su tri imena, ali u svojoj suštini jedno te isto.

9 Vijest o smrti tog Bića potpuno je lažna; Onaj koji vlada i nad samom Smrću, kako bi mogao trpjeti u Njenim rukama?

10 Ne poznajem svoje prošle karme, niti razumijem svoje sadašnje djelovanje; O Sai, kralju među učiteljima, milostivi, preklinjem Te za milost znajući sve.

11 Valovi raznih želja ne daju miru mome umu; bez Tvoje milosti, duša ne može naći stabilnost.

12 U prethodnom poglavlju dao sam obećanje, ali ga nisam ispunio; cjelovito objašnjenje nije dovršeno, stoga poslušajte sve od početka do kraja.

13 Osjećajući da se bliži krajnji čas, Baba je četrnaest dana i noći s potpunom posvećenošću slušao čitanje Ramajane iz usta jednog brahmana.

14 Kad su prošla ta dva tjedna slušanja Ramajane i došao dan Vijayadashami, Baba je dosegao beztjelesno stanje.

15 U prethodnom poglavlju opisano je kako je nakon Babinog odlaska Lakshman-mama napravio pooja, a Jog ponudio Aarti sa svjetiljkom.

16 Sljedećih trideset i šest sati Hindusi i Muslimani razmišljali su i raspravljali o tome kako predati to tijelo posvećenju.

17 Kako planirati mjesto za samadhi, kako je neočekivano pala cigla, i kako je Baba jednom na tri dana podigao svoj životni dah u tjeme.

18 Je li to samadhi ili smrt tijela – svi su pali u sumnju; vidjevši da je disanje prestalo, činilo se nemogućim da će ponovno ustati.

19 Kad su tako prošla tri dana, smrt je smatrana sigurnom, pa se prirodno

među svima pojavila priča o posmrtnim obredima.

20 Čak i u tom trenutku, Baba je iznutra bio potpuno svjestan; iznenada se vratio u svoje tijelo i odagnao brigu naroda.

21 Neka slušatelji s ljubavlju i predanošću poslušaju cijelu ovu priču; slušanje će donijeti radost srcu i grlo će se stegnuti od ganuća.

22 Ovo nije samo priča, već škrinja u kojoj se nalazi neprocjenjivi Sai-dragulj; otvorite je s ljubavlju i iskusite radost Njegovog viđenja.

23 U ovom čitavom poglavlju vidjet ćete utkanog Sai Natha; slušanjem će se ispuniti sve želje, a sjećanjem na Njega dobit ćete zaštitnika.

24 Pripremite se poslušati ovo žitije Saija čije je ponašanje bilo izuzetno velikodušno, mirnog uma i s ljubavlju.

25 Slušajući ovu svetu priču, srce vjernika ne može se zasititi; ispunjava ga vrhunsko blaženstvo i odmor za one umorne od svjetovnog života.

26 Sreća vedrog uma, vlastito blaženstvo staje pred vas; čista sreća svih sreća – to je ova priča o Saiju.

27 Koliko god je slušali, uvijek je nova; to je odlika ljepote. Zato ovu svetu priču o svetcu treba slušati s potpunom posvećenošću.

28 Bilo kako bilo, nastavile su se rasprave i nesuglasice oko posmrtnog obreda za tijelo; dok su se svi iscrpljivali raspravama, pogledajte što se na kraju dogodilo.

29 Dvorana u Bootyjevom dvorcu i svrha njenog unutarnjeg hrama trebali su služiti za postavljanje kipa Muralidhara, ali to je mjesto bilo suđeno za Babu.

30 Kad se na početku kopao temelj dok je Baba išao prema Lendi vrtu, na Madhavravljevu molbu Baba je kimnuo glavom.

31 Kada je Madhavrav zamolio i dao orah u Babine ruke dok su kopali hram za Muralidhara, rekao je: "Pogledaj s milošću."

32 Vidjevši taj povoljan trenutak, Baba je rekao: "Razbijte orah; svi mi, djeca i odrasli, provodit ćemo vrijeme ovdje."

33 "Sjedeći i ustajući ovdje, razgovarat ćemo o sreći i tuzi; ovdje će sva djeca i ljudi naći mir uma."

34 U početku se svima činilo da Baba govori bilo što, ali kasnije, kada su to iskusili, shvatili su duboko značenje tih riječi.

35 Kada je Baba napustio tijelo, postavljanje Muralidhara je ostalo nedovršeno; ovo se mjesto pokazalo najboljim za očuvanje Saijevog blaga.

36 "Neka ovo tijelo počiva u dvorcu" – te Babine posljednje riječi bile su konačna odluka, pa je sam Baba postao Muralidhar.

37 Shrimant Booty i svi ostali, Hindusi i Muslimani, složili su se s ovom idejom i dvorac je poslužio uzvišenoj svrsi.

38 Da je tako dragocjen dvorac ostao prazan bez Babinog tijela, bio bi pust i izgledao bi zastrašujuće.

39 Danas se tamo odvija pjevanje bhadjana, štovanje, pripovijedanje priča, slušanje Purana i dijeljenje hrane gostima i putnicima – a sve je to zbog Šri Saija.

40 Danas se tamo održava dijeljenje hrane, recitiranje Laghurudre i Maharudre, te dolaze ljudi iz svih krajeva zemlje – sve zbog Šri Saija.

41 Neka tako bude; ove riječi svetaca pohranite slovo po slovo u svojim ušima. Nemojte ih odbaciti misleći da su to samo prazne riječi.

42 U početku mogu izgledati tajanstveno ili dvosmisleno, ali s vremenom se značenje razjašnjava, iako je u početku teško razumljivo.

43 Prije nego što je došlo vrijeme za napuštanje tijela, u džamiji u Shirdiju dogodili su se neki loši predznaci vezani za buduće događaje.

44 Izvijestit ću slušatelje samo o jednome od njih, jer ako bih krenuo objašnjavati sve, knjiga bi postala preobimna.

45 Puno godina Baba je imao jednu staru ciglu na koju bi naslonio ruku i sjedio na svom mjestu.

46 Naslanjajući se na tu ciglu, svake večeri u samoći Baba bi u džamiji sjedio mirnog uma.

47 Taj višegodišnji ritam odvijao se neometano i bez prekida; ali sudbini se ne može zapovijedati, i dogodio se neočekivan prestup.

48 Dok Baba nije bio u džamiji, jedan dječak je pomeo pod; čisteći smeće ispod, malo je podigao tu ciglu.

49 Došlo je vrijeme da se razbije; cigla je iskliznula dječaku iz ruku, pala uz tresak na pod i odmah se raspala na dva dijela.

50 Čuvši to, Baba je rekao: "Nije se razbila cigla, nego moja sudbina." Rekavši to, duboko je tugovao i suze boli potekle su Mu iz očiju.

51 Cigla na kojoj je svakodnevno sjedio u jogičkom položaju kad se razbila, srce Mu se slamalo od tuge i grlo Mu se stezalo.

52 Vidjevši da je ta stara cigla, osnova Njegovog sjedala, iznenada

slomljena, džamija Mu se učinila pustijom nego ikad.

53 Ta cigla bila Mu je draža od samog života; vidjevši njeno takvo stanje, Baba je u srcu duboko žalio.

54 Naslanjajući lakat na tu ciglu Baba bi provodio sate i sate, posvećen jogi, i zato je prema njoj gajio veliku ljubav.

55 "Moja suputnica u samopromatranju, koja mi je bila život i duša, moja suputnica se slomila; ne mogu ni ja ostati bez nje."

56 "Životna suputnica cigla otišla je i ostavila me danas" – prisjećajući se njenih vrline, Baba je zaplakao.

57 Ovdje se prirodno može javiti sumnja: zar i cigla nije prolazna? Zašto žaliti za time, što će ljudi reći?

58 Ta sumnja može se na prvi pogled javiti u svačijem umu; iznijet ću objašnjenje klanjajući se Saijevim stopalima.

59 Kako će se spasiti svijet, kako će se izbaviti jadni i siromašni? Samo radi toga postoji inkarnacija svetaca, oni nemaju druge dužnosti.

60 Smijeh, plač, igra – sve je to samo svjetovna predstava; kao što uzorni ljudi postupaju, tako se odvija i svjetovni život.

61 Iako su sveci potpuno prosvijetljeni i svi njihovi ciljevi ostvareni, radi izbavljenja ljudi oni se prihvaćaju djelovanja.

62 Neka bude tako; prije ovog napuštanja tijela, trideset i dvije godine ranije trebala se dogoditi samadhi, ali Mhalasapatijeva mudrost spriječila je tu nesreću.

63 Da se ta nesreća nije izbjegla, gdje bi bila Saijeva milost za sve nas?

Prije četrdeset i tri godine došlo bi do tog razdvajanja.

64 Na puni mjesec u mjesecu Margashirsha, Baba je dobio težak napad astme; da bi podnio tjelesne tegobe, podigao je dušu u Brahmand.

65 "Od sada tijekom tri dana podižemo životni dah u Brahmand; nemojte nas buditi" – tako je Baba unaprijed upozorio.

66 "Pogledajte tamo u dvorištu" – Baba je pokazao prstom na mjesto i rekao: "Tamo iskopajte samadhi i položite me na to mjesto."

67 Obraćajući se samom Mhalasapatiju, Baba je tada izričito rekao: "Nemojte me zanemariti ili ostaviti tijekom tri dana."

68 "Na tome mjestu postavite dva stijega kao znak raspoznavanja." Govoreći tako, podigao je svoj životni dah u Brahmand.

69 Tijelo je odjednom postalo beživotno poput kladca; Mhalasapati Mu je stavio glavu u svoje krilo, dok su ostali izgubili svaku nadu.

70 Bilo je deset sati navečer kad se to dogodilo; pogledajte taj prizor, ljudi su ostali zapanjeni – kakav neočekivan događaj!

71 Ni disanja ni pulsa, činilo se da je život napustio tijelo; ljudi su bili u užasnom stanju, dok je Sai bio u potpunom miru.

72 Zatim je Mhalasapati danonoćno ostao budan i oprezan, čuvajući Sai Babu i sjedeći pored Njega.

73 Iako je iz Saijevih usta došla zapovijed da se iskopa samadhi, nitko nije imao hrabrosti to učiniti.

74 Vidjevši da je Baba u stanju samadhija, skupilo se cijelo selo; ljudi su zapanjeno gledali, a poklonik nije micao Njegovu glavu iz svog krila.

75 Kada se saznalo da je dah nestao, svi su doživjeli šok; obmanuvši ljudi rečenicom "čuvajte me tri dana", Sai ih je sve prevario.

76 Disanje je prestalo, osjetila su potpuno zamrla, nije bilo ni traga kretanju, a sjaj je izblijedio.

77 Izgubio je vanjsku svijest, u govoru je zavladala duboka tišina; kako će se vratiti svijesti – ta je briga pritisnula sve.

78 Svijest se nije vraćala u tijelo ni nakon dva dana; došli su maulavi i mulah te počeli raspravljati o posmrtnim koracima.

79 Appa Kulkarni i Kashiram došli su i donijeli čvrstu odluku: Baba je dosegao svoje prebivalište blaženstva, treba predati tijelo počinku.

80 Neki su rekli: "Pričekajte trenutak, tolika žurba nije dobra; Baba nije poput drugih, Njegove su riječi nepogrešive."

81 Drugi su odmah odgovorili: "Tijelo je hladno, odakle bi došao život? Kako ste svi tako nerazumni?"

82 "Iskopajte grob na pokazanom mjestu, pozovite sve ljude, predajte tijelo zemlji na vrijeme i pripremite sve."

83 Dok su se tako vodile rasprave, ispunila su se tri dana; u tri sata ujutro primijećen je povratak svijesti.

84 Polako su mu se oči otvorile, tijelo se protegnulo, disanje je započelo i vidjelo se kretanje trbuha.

85 Licem se ponovno razlila radost, oči su se počele otvarati, beživotnost je nestala i pojavili su se znaci buđenja.

86 Kao da je zaboravio na tjelesnu svijest pa je se ponovno prisjetio; kao

da se pronašlo izgubljeno blago i otvorila riznica.

87 Vidjevši da je Sai svjestan, svima su se lica ozarila od radosti; Božjom milošću nesreća je izbjegnuta, a vjernici su ostali uronjeni u čuđenje.

88 Poklonik ga je s divljenjem gledao u lice, a Sai je lagano kimnuo glavom; maulaviji i fakiri su pokunjeno utihnuli jer je strašna situacija izbjegnuta.

89 Vidjevši tvrdoglavost maulavija, da je poklonik pogriješio u izvršavanju zapovijedi i da je Njegova odlučnost popustila i najmanje, došla bi teška vremena.

90 Da se grob napravio prije četrdeset i tri godine, gdje bi bile vijesti o Njemu? Gdje bi bilo to predivno viđenje koje je donosilo sreću?

91 Radi dobrobiti ljudi Sai je napustio samadhi i ustao, na veliko zadovoljstvo vjernika.

92 Onaj koji se trudio za dobrobit vjernika i bio uronjen u vrhunsko blaženstvo, kako se prvo probudio – Njegova je igra neobjašnjiva.

93 Vidjevši Babu budnog i svjesnog, vjernici su se obradovali; svatko je žurio da dobije daršan, što je donijelo novo oživljavanje sreće.

94 Neka bude tako; vraćajući se na prethodnu priču o Njegovom konačnom napuštanju tijela, sve je to detaljno opisano kako je zapamćeno do danas.

95 Zato svi vi slušatelji, razmislite na trenutak u svom umu: zašto osjećati radost ili tugu kad su obje proizašle iz neznanja?

96 To grubo tijelo od tri i pol lakta, taj kostur od tijela i osjetila – zar je to naš snažni Sai? Odbacite tu zabludu u potpunosti.

97 Ako Saija nazivate tijelom, On uopće nema naziv beztjelesnog; pogledajte, To Biće nema ni oblik, Šri Sai je iznad svih oblika.

98 Tijelo je propadljivo, ali Biće je neovisno i neuništivo; tijelo se sastoji od pet elemenata, dok je vlastito Biće bez početka i kraja.

99 Čista priroda tog Bića je Brahman u obliku svijesti, pokretač materijalnih osjetila – to je Biće po imenu Sai.

100 To je iznad osjetila; materijalna osjetila Ga ne poznaju, ali On pokreće osjetila i upravlja dahom.

101 Ime te snage je Sai; bez Nje nema praznog mjesta, bez Nje je svih deset smjerova pusto, Ona ispunjava sve pokretno i nepokretno.

102 To je bilo stanje inkarnacije; prije je bila u nemanifestiranom stanju, a kroz ime i oblik postala je manifestirana, da bi se nakon izvršenog djela ponovno stopila s nemanifestiranim.

103 Završivši djelo inkarnacije i napustivši tijelo u inkarnaciji, kao što ulaze u carstvo bez sumnji, takvo je bilo i Saijevo djelovanje.

104 Kad je poželio postati nevidljiv, baš kao što je Swami u Ganagapuru rekao "idem na putovanje na planinu" i iznenada otišao.

105 Kad su ga vjernici zaustavili, On ih je utješio rekavši: "Ovo moje odlaženje je samo svjetovni običaj, ja ne napuštam Ganagapur."

106 "Jutarnje kupanje na obali Krishne, vjerske obrede u Bindukshetrju, i štovanje otisaka stopala u samostanu – tamo je moje stalno prebivalište."

107 Takav je bio i Sai Babin način: smrt je bila samo svjetovni običaj, no ako pogledate, Šri Sai prebiva u svim pokretnim i nepokretnim bićima i unutar svih.

108 Kako tko štuje, tako to svakodnevno i iskušava; nemojte imati nikakve sumnje u umu, Šri Sai je iznad smrti.

109 Sai ispunjava sve pokretno i nepokretno, Sai je unutar i izvan svih, Sai prebiva unutar vas i mene zauvijek.

110 Sai je moćan i milostiv prema slabima, zaštitnik iskrenih vjernika; On je gladan čiste ljubavi i izuzetno privržen svima.

111 Iako Ga tjelesne oči ne vide, On je posvuda; i ako se sam sakrije u suptilnosti, ipak nas čini opčinjenima Sobom.

112 Njegova smrt bila je samo predstava, maska koju je navukao da nas zavara; On je savršeni glumac koji je neprolazno učinio prolaznim.

113 Kroz ljubav prema Njemu slijedit ćemo Njegov trag i na kraju pronaći Njegov put te ostvariti svoj cilj.

114 Štujući Ga svim srcem i prisjećajući Ga se s predanošću, svi će vjernici iskusiti Njegovu sveprisutnost.

115 Nastanak, održanje i nestanak ne plaše Prirodu Svijesti; Ona je uvijek ispunjena svijšću i u Njoj nema mjesta za promjene.

116 Kao što zlato ostaje zlato i bez nakita, i ako se od njega naprave razni ukrasi, ono ne gubi svoje svojstvo zlata.

117 Razni ukrasi su samo prolazne forme; kada se rastope, ostaje nepromijenjeno zlato, a oblik i ime nestaju.

118 Stoga neka se ovaj Hemadpant potpuno rastopi u tom Zlatu i pod Saijevim stopalima prebiva do kraja svijeta.

119 Kasnije, trinaestog dana, Balasaheb, dragulj među vjernicima, okupio

je mještane i brahmane te započeo posmrtne obrede.

120 Nakon kupanja u odjeći, Balasahebovom rukom prinesene su ponude vode sa susamom i ponuđene obredne kuglice od riže.

121 Svi posmrtni obredi provodili su se u skladu s vjerskim propisima i u odgovarajuće vrijeme.

122 Najbolji među vjernicima, Upasani, zajedno s Jogom otišao je na sveto mjesto na obali Bhagirathi i izvršio obred žrtvene vatre.

123 Hranjenjem brahmana, dijeljenjem hrane i davanjem milostinje po propisima, vratili su se natrag.

124 Sada nema Babe ni razgovora s Njim; iako postoji ta razdvojenost, kad pogled padne na tu džamiju, budi se sjećanje na prošlu sreću.

125 Da bi se iskusila radost Babinog svakodnevnog sjedenja na Njegovom mjestu, u džamiji je s ljubavlju postavljena predivna slika.

126 Prestankom Saijevog tijela, gledanje te slike nastavlja Njegovu prisutnost; iskrenim vjernicima čini se kao da se sam Lik ponovno pojavio.

127 Shamrao, prezimenom Jayakar, naslikao je tu predivna slika koja stalno podsjeća na Njega.

128 Kao što je bio poznati slikar, tako je bio i veliki Babin vjernik; postupao je promišoljeno i prema Babinoj zapovijedi.

129 Njegovim rukama izrađeni su predivni portreti i postavljeni u domove vjernika za meditaciju i koncentraciju.

130 Sveci nikada ne umiru; o tome je već ranije bilo riječi mnogo puta, vjerojatno se sjećate pa dodatna objašnjenja nisu potrebna.

131 Iako Baba danas nema tijelo, onome tko Ga se prisjeća On i dalje pomaže kao i prije, kao da je u tijelu.

132 Ako je nekome nešto rekao, a to se još nije obistinilo, ne treba smatrati da je to ostalo neispunjeno samo zato što je tijelo napušteno.

133 Babine riječi su Božje pismo; imajte vjere i vidjet ćete dokaz. Ako se iskustvo ne pojavi odmah, zasigurno će doći s vremenom.

134 Kad se spomenulo Jogovo ime, prisjetio sam se jedne sporedne priče u ovoj pripovijesti; poslušajte njenu posebnost, vidjet ćete Saijevu ljubav.

135 Iako je ovo kratak razgovor, vrlo je poučan za učitelja i učenika; sretan je onaj tko ima spoznaju o nepristranosti, a nesretan onaj tko je vezan za svjetovni život.

136 Jednom je Jog upitao Babu: "Kakvo je ovo moje stanje? Plodovi moje karme su čudni, kada ću dosegnuti dobro stanje?"

137 "Dugi niz godina služim Te predano, o Bože; zašto onda ovaj nemirni um još uvijek nema mira?"

138 "Kakav sam ja to nesretnik? Je li to plod boravka uz svetca? U kojoj ću prilici na vlastitom tijelu osjetiti rezultat društva svetaca?"

139 Čuvši ovu molbu vjernika, svemogući Sai dao je Jogu odgovor; poslušajte ga mirnog uma.

140 "Kada se unište loša djela i u pepeo pretvore i grijesi i zasluge, i kada vidim torbu na tvom ramenu, tada ću te smatrati sretnim."

141 "Kada se odrekneš svih svjetovnih briga i posvetiš stalnoj božanskoj predanosti, kada se pokidaju sve veze želja, tada ću te smatrati sretnim."

142 "Smatrajući osjetilne užitke bezvrijednima i odbacujući ego u potpunosti, kada ovladaš jezikom i osjetilima, tada ću te smatrati sretnim."

143 Nakon nekog vremena Babine riječi pokazale su se točnima; milošću Sadgurua u Jogu se probudila nepristranost o kojoj je Baba govorio.

144 Nije imao djece ni obiteljskih veza, svoju ženu usmjerio je prema oslobođenju, a prije napuštanja tijela prihvatio je sanyas, pa je nepristranost došla prirodno.

145 Zato je i ovaj Jog bio sretan, Saijeve riječi postale su istina; na kraju je prihvatio sanyas i stopio se s Brahmanom.

146 Kako je god Sai prorekao, tako se na kraju i dogodilo; Saijeva izjava pokazala se točnom, Jog je doista bio sretnik.

147 Ukratko, Baba je bio milostiv prema slabima, suosjećajan za dobrobit vjernika, nudeći obilje nektara mudrosti u Shirdiju u sva tri vremena.

148 "Oni koji me izuzetno vole, uvijek su pred mojim očima; bez mene im je svijet pust i na njihovim su usnama samo priče o meni."

149 "Oni stalno meditiraju na mene, njihovi jezici ponavljaju samo moje ime, a dok hodaju ili putuju, pjevaju o mojim djelima."

150 "Kada tako postanu jedno sa mnom, zaboravit će na svoje postupke; gdje god se poštuje ova moja služba, ja tamo stalno boravim."

151 "Onome tko mi se potpuno preda i tko me se stalno prisjeća, ostajem dužnik i odužit ću mu se tako što ću ga spasiti."

152 "Onaj tko ne jede i ne pije prije nego što ponudi meni, i tko stalno meditira na mene – ja sam pod Njegovom kontrolom."

153 "Onaj kome sam ja glad i žeđ i tko ne vidi nikoga ravnog meni – ja stalno meditiramo na njega i pod Njegovom sam kontrolom."

154 "Onaj tko se okrenuo od roditelja, rodbine, prijatelja, žene i djece – taj je uistinu posvećen mojim stopalima."

155 "Kao što se u kišnom razdoblju razne rijeke u velikom potopu ulijevaju u more i zaboravljaju da su bile rijeke, postajući sam ocean."

156 "Oblik je nestao, ime je nestalo, i voda se pomiješala s oceanom; rijeka i ocean su se sjedinili i dvojnost je nestala u jedinstvu."

157 "Dosegnuvši takvo jedinstvo, um zaboravlja ime i oblik; tko me tako vidi u svojoj pravoj prirodi, za njega nema drugog mjesta osim mene."

158 "Da bih ljudima pokazao da nisam samo običan kamen – čime knjige i učeni ljudi samo brbljaju – donijeli su željezne šipke."

159 "Ali kad su udarili po meni, umjesto toga pojavilo se zlato; moje kameno svojstvo je nestalo i pojavilo se čudesno iskustvo."

160 "Bez imalo ega predajte se meni koji boravim u vašem srcu; neznanje će odmah nestati i razlog za slušanje bit će ispunjen."

161 "Neznanje rađa tjelesnu svijest, a iz tjelesne svijesti dolaze duševne i tjelesne bolesti; to preprečuje samoostvarenje."

162 "Pitat ćete gdje sam sada i kako vas mogu susresti; ja boravim u vašem srcu, vrlo blizu i bez imalo truda."

163 "Pitat ćete tko je taj koji boravi u srcu, kakve su Njegove osobine i po kojem znaku Ga možemo prepoznati?"

164 "Stoga budite pažljivi i poslušajte jasno objašnjenje o tome tko je Onaj

u srcu kome se treba predati."

165 "Raznim imenima i raznim oblicima svijet je ispunjen bez mjere; sve su to samo oblici maje."

166 "Također i tri kvalitete (sattva, rajas, tamas); ono što se uzdiže iznad te tri kvalitete i iskri kao čista bit – znajte da je to oblik Onoga koji boravi u srcu."

167 "Onaj tko je bez imena i oblika, ono što preostaje od tvoga 'ja' – to je osobina Onoga koji boravi u srcu, znaj to i predaj Mu se."

168 "Gledajući 'ja sam ti', i kada se ta vizija proširi dalje, u svim živim bićima vidi se vlastiti Guru i nema mjesta praznog bez mene."

169 "Vježbajući tako iz dana u day, iskusit ćete moju sveprisutnost; tada ćete dosegnuti jedinstvo sa mnom i uživati u potpunoj predanosti."

170 "Usmjeravajući pažnju na prirodu Svijesti, steći ćete čisto srce; to će za vas biti kupanje u Gangesu, bez doticaja s vodom Gangesa."

171 "Mudri ne dopuštaju da ih veže ponos na prirodna djelovanja; oni su iznutra uvijek oprezni."

172 "Uvrstivši se u vlastitu pravu prirodu, ne pomiču se ni za trunke odatle; za njih ni samadhi ni izlazak iz njega nemaju nikakvu svrhu."

173 Zato stavljajući glavu pred stopala slušatelja, ponizno i s ljubavlju molim: poštujte ljubav prema Bogu, svecima i vjernicima.

174 Baba je toliko puta rekao: "Netko je nekome prigovorio pod kišobranom, time je dodirnuo moju ranu i proboo me u srce."

175 "Netko je nekoga uvrijedio ružnim riječima, to mi je odmah nanijelo

bol; a onaj tko je to podnio sa strpljenjem, razveselio me na duže vrijeme."

176 Tako je Sai ispunjavao sva bića iznutra i izvana; osim čiste ljubavi, On nije imao nikakvih drugih želja.

177 Ovaj izuzetno blagoslovljeni i sveti nektar stalno je tekao iz Saijevih usta; tko god je bio sretan, spoznao je ovu neizmjernu ljubav prema vjernicima.

178 Oni koji su imali povlasticu sjediti s Njim u društvu, koji su se smijali i igrali s Njim – kako li se osjećaju njihova srca kad je u njima ostala ta duboka čežnja?

179 Na takvoj gozbi plemenitog Čovjeka, ja sam vlasnik ostataka; sakupljam mrvicu po mrvicu i dijelim taj slatki dar.

180 Priče koje su do sada ispričane – zar ih zna Hemadpant? Moćni Sai je njihov kazivač, On je i onaj koji piše i onaj koji diktira.

181 Pričajući ovu priču o moćnom Saiju, moj se um ne može zasititi; srce mi je stalno obuzeto time, a slušatelji osjećaju radost dok slušaju.

182 Osim toga, oni koji pjevaju o Saijevoj slavi i oni koji je slušaju s čistom vjerom – i jedni i drugi postaju jedno sa Saijem, znajte to čvrsto u srcu.

183 Sada, završavajući ovo poglavlje, Hemad se predaje Saiju, s ljubavlju grli Saijeva stopala; nastavak objašnjenja slijedi dalje.

Neka je dobro. Tko potiče svete i dobre ljude. Sastavio bhakta Hemadpant u Šri Sai Samarth Satchariti. Završeno je četrdeset i četvrto poglavlje pod nazivom "Odlazak Šri Sai Natha".

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguru Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 45 ||

Klanjanje Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruu, Šri Kuldevati, Šri Sita-Rami i Šri Sadguru Sai Nathu.

1 Onaj koji je mlin stavio i mljeveći pokrenuo svoje sveto žitije, kakva je čudesna Njegova vještina što je usmjerio vjernike na pravi put!

2 Iako je oslobođenje (moksha) najviši ljudski cilj, Guruova su stopala još moćnija; služeći i pijući svetu vodu s Njegovih stopala, oslobođenje neprimjetno ulazi u dom.

3 Ako je Guru pun milosrđa, ovaj svjetovni život postaje pun sreće; dogodit će se i ono što se činilo nemogućim, i u trenutku će nas prevesti na drugu obalu.

4 Iako je ova knjiga već toliko narasla i priča ispričana vrlo sažeto, Saijeva je slava toliko beskrajna i nedokučiva, pa kako bih je ja uopće mogao opisati?

5 Ona čiji daršan donosi stalno zadovoljstvo, čije društvo daje užitak blaženstva, čija prisutnost oslobađa od straha pred svjetovnim životom – taj lik Saija sada je nestao.

6 Onaj koji nas je usmjeravao na put duhovnosti, koji je uklanjao obmanu maje, koji je donosio vrhunsko dobro – taj lik Saija sada je nestao.

7 Uz koga nije bilo straha od svjetovnih patnji, uz koga su pravednost i moral bili budni, tko je davao hrabrost umu u nevolji – taj lik Saija sada je nestao.

8 Usadivši svoj lik u meditaciju svojih vjernika, Sai je otišao u svoje vlastito

prebivalište i završio svoju inkarnaciju; to stanje joge izvan je svakog razuma.

9 Kada je djelo inkarnacije bilo dovršeno, fizičko tijelo je nestalo, ali ova knjiga kao Njegovo književno tijelo davat će sjećanje na Njega na svakom koraku.

10 Osim toga, slušajući ove priče um stječe koncentraciju, a neusporedivi mir koji iz toga proizlazi ne može se uopće opisati.

11 Vi, slušatelji, svi ste mudri, dok sam ja pred vama neznalica; ipak, prihvatite ovu Saijevu žrtvu riječi s poštovanjem i zahvalnošću.

12 Stavljajući mene neznalicu naprijed, ovaj blagotvorni žrtveni dar riječi dovršava Onaj koji zna svoje djelo, a vi mudri slušatelji to znate.

13 Onaj tko usredotočena uma, poklonivši se Saijevim stopalima, sluša ove najsvjetije i izuzetno čiste priče,

14 Onaj vjernik koji je pun predanosti i nastoji ostvariti svoje dobro, usredotočena uma pijući ovaj nektar priče,

15 Sai će ispuniti njegove želje, ostvarit će mu i svjetovne i duhovne ciljeve; služba Njemu nikada ne biva uzaludna i na kraju ga čini blagoslovljenim.

16 U četrdeset i četiri poglavlja ove knjige opisano je Saijevo napuštanje tijela na kraju, no napredak ove knjige se nastavlja – kakvo je to čudo, ne razumijem.

17 U prethodnom poglavlju Saijevo je napuštanje tijela po redu dovršeno, pa ipak privlačnost ove Saijeve igre ne napušta nas ni na trenutak.

18 Gledajući dublje, u tome nema čuda; napuštanje tijela bilo je samo za

fizičko tijelo, dok je Sai izvan rođenja i smrti i prebiva u nemanifestiranom kao i prije.

19 Tijelo je otišlo, oblik je nestao, ali On ostaje u nemanifestiranom kakav je i bio; Njegove čudesne igre nakon napuštanja tijela poznate su svima.

20 Ako bismo ih krenuli opisivati, i one su beskrajne, ali da se knjiga ne bi previše proširila, izvući ćemo njihovu suštinu i ponuditi je slušateljima.

21 Blagoslovljeno je naše stanje i sreća što se Sai utjelovio u ovo doba, te smo u isto vrijeme dobili ovo sveto društvo tako prirodno.

22 I pored toga, ako se naše misli ne okrenu od svjetovnog života i ako se ne rodi ljubav prema Bogu, ima li veće propasti od toga?

23 Predanost Saiju svim osjetilima – to je pravo stanje obožavanja; inače, dok oči gledaju Njegov lik, usta ostaju nijema i stisnuta.

24 Uši slušaju pjevanje o Saiju, jezik je uronjen u slatki sok manga, ali pri dodiru Saijevih stopala, teško se odriče svjetovnih užitaka.

25 Onaj tko se ni na trenutak ne odvaja od Saija – je li on pravi Saijev vjernik? Kako nazvati odanim stopalima onoga tko se ne zna odreći svjetovnosti?

26 Osim jednog muža, kada netko drugi naiđe njenim putem, ona ga uvažava prepoznajući ga kao svekra, djevera ili brata.

27 Postojano srce vjerne žene nikada ne napušta svoj dom; neizmjerna ljubav prema vlastitom mužu njen je jedini životni oslonac.

28 Čedna i vjerna žena nikada ne pomišlja u svom umu smatrati drugoga svojim mužem niti ići tražiti njegov daršan.

29 Za nju je njen muž jedini muž i nitko drugi se ne može usporediti s njim; u njemu je njena jedinstvena ljubav, a tako se i učenik odnosi prema Guruovim stopalima.

30 Ljubav vjerne žene prema mužu uspoređuje se s ljubavlju prema Guruu, ali ljubav prema Guruu nema granica – tu veličinu zna samo pravi učenik.

31 Kada netko ne može pomoći ni u svjetovnom životu, kako će pomoći u duhovnosti? Bilo da se radi o rodbini, zetu ili ženi, ni u koga se ne može pouzdati.

32 Majka i otac pokazat će naklonost, sin će gledati imovinu, žena će plakati zbog udovičkog znaka, ali nitko nije suputnik u duhovnosti.

33 Tko onda preostaje tko može pomoći u ostvarenju duhovnosti? Kada se na kraju razmisli, čovjek na kraju ostaje sam sa sobom.

34 Razlikujući vječno od nevječnog, odričući se plodova užitka na ovome i onome svijetu, te ovladavši vrlinama, blagoslovljen je onaj tko teži samo oslobođenju.

35 Napustivši nadu u druge, treba imati čvrsto samopouzdanje; tko sam zapne i trudi se, taj će ostvariti duhovnost.

36 Brahman je vječan, svijet je nevječan; samo je Guru pravi Brahman. Odricanjem od nevječnog treba razmišljati samo o Guruu – to neprekidno osjećanje je sredstvo.

37 Odricanjem od nevječnog rađa se nepristranost; Sadguru je sama bit božanske svijesti, te se u svim bićima prepoznaje Božanstvo – to se zove ne-dvojno obožavanje.

38 Bilo iz straha ili ljubavi, onaj tko stalno meditira na bilo što, sam meditator postaje objekt meditacije – kao što su bili Kamsa, Ravana ili osa.

39 U razmišljanju treba postojati jedinstvo; nema boljeg sredstva od meditacije. Tko samostalno vježba, osigurava vlastito izbavljenje.

40 Gdje je tu rođenje i smrt? Individualna svijest se potpuno zaboravlja, gubi se svijest o svjetovnom i doživljava se blaženstvo spoznaje Sopstva.

41 Zato ponavljanje imena vlastitog Gurua rađa vrhunsko blaženstvo; vidjeti Boga u svim bićima – ima li veće veličine od Guruovog imena?

42 Onome čije ime ima takvu veličinu naklanjam se s iskrenom odanošću; tijelom, govorom i umom predajem se Njemu kao jedinom utočištu.

43 Sada ću slušateljima ispričati priču koja to ilustrira; poslušajte je radi vlastitog dobra usredotočena uma.

44 Pokojni Kaka Dixit, koji je bio poslušan zapovijedima moćnog Saija, redovito je recitirao Bhagavatu, što je svima dobro poznato.

45 Jednoga dana Dixit je u domu Kake Mahajanija na Chowpattyju, nakon ručka, prema svom običaju čitao knjigu.

46 To Jedanaesto poglavlje Bhagavate bilo je izuzetno i slatko; dok se čitalo po redu, srce slušatelja bilo je potpuno ispunjeno.

47 Madhavrao (Shama), Babin vjernik, sjedio je zajedno s Kakom Mahajanijem usredotočena uma i slušao Bhagavatu.

48 Priča je srećom bila izuzetno slatka, takva da ispunjava želje slušatelja i budi ljubav prema božanskoj predanosti.

49 Rishabhinih devet sinova – Kavi, Hari, Antariksha i drugi – izašla je njihova slatka priča koja donosi radost i pouku.

50 Sva devetorica bila su sam božanski oblik, puni oprosta i mira; dok su

opisivali moć Bhagavata-dharme, kralj Janaka ostao je nepomičan i zadivljen.

51 Što je to vrhunsko dobro, što je to uzvišena predanost Hariju, kako je ova Harijeva maja lakša za preći i kako su Guruova stopala najbolje utočište.

52 Što je djelovanje (karma), nedjelovanje (akarma) i pogrešno djelovanje (vikarma) – tajna svega toga je jedna: Guru je sam Paramatma, a Bhagavata-dharma je predanost Guruu.

53 Drumilnath je opisao Harijev život, utjelovljenja i vrline, te pokazujući znakove čovječjeg utjelovljenja opisao oblik Narayana.

54 Zatim je Chamasa Nath opisao sudbinu nevjernika i kako napuštanje dužnosti propisanih Vedama dovodi do potpunog propadanja.

55 Hari prebiva u svim bićima, zato ni prema kome ne treba gajiti mržnju; u svakom tijelu treba vidjeti Najvišeg Boga, jer bez Njega nema praznog mjesta.

56 Na kraju je deveti, Karabhajana, objasnio obožavanje u dobima Krita, Treta itd., te opisao na koje se likove meditiralo.

57 U doba Kali-juge postoji samo jedno sredstvo: sjećanje na stopala Harija i Gurua; to uklanja strah od svjetovnog života i jedino je utočište za predane.

58 Kada se čitanje knjige završilo, Kakasaheb je upitao: "Kakvo je to djelo Devet Natha, njihovo je stanje uma izvan našeg razuma."

59 S ljubavlju je rekao Madhavraou: "Kako je ovo teška predanost! Odakle nama gladnima i neukima takva snaga, to nam se neće dogoditi ni kroz živote."

60 Gdje su ti moćni Nathi, a gdje smo mi rođeni grešnici! Je li ta predanost laka? Blagoslovljeni su oni koji prebivaju u istinskom obliku.

61 Hoće li se nama uopće dogoditi takva predanost? Kako ćemo se spasiti? Postao sam bezvoljan, noge su mi klonule, čini se da je ovaj život uzaludan.

62 Kakasaheb je bio osjećajan vjernik; u njemu se javio nemir i zašto je njegovo mirno stanje postalo uznemireno – to je izazvalo smutnju u Shami.

63 Madhavrao, zvani Shama, koji je gajio iskrenu ljubav prema Kaki, nije volio tu Kakinu sklonost prema jadikovanju.

64 Mislio je: Onaj tko je dobio ukras poput Babe i takvu sreću, a pravi jadno lice – njegov je život uzaludan.

65 Ako je vjera u Saijeva stopala nepokolebljiva, zašto onda taj nemir u umu? Iako predanost Nathima nije naša moć, zar naša nije iskrena?

66 Zapovijed nama je jasna: čitati Jedanaesto poglavlje Bhagavate s Eknathovim tumačenjem i svakodnevno recitirati Bhavartha Ramayanu.

67 Također i sjećanje na ime Harija i Gurua – to je autoritativna Babina zapovijed; u tome je naše izbavljenje od straha, pa zašto brinete?

68 Ali život tih devetorice jogija i njihov zavjet oštren poput mača – hoćemo li mi išta od toga moći ostvariti? To je stalno mučilo Kaku.

69 U duši se javio veliki nemir: predanost devetorice jogija je uzvišena, ali kojim će se putem objaviti pa da Bog zaista bude blizu?

70 I tako, dok ga je mučila ta briga pri sjedenju i spavanju, sljedećeg dana dogodilo se čudo; poslušajte ga detaljno, slušatelji.

71 Pogledajte to čudo iskustva: rano ujutro Anandrao, čije je prezime bilo Pakhade, došao je potražiti Madhavraoa.

72 Došao je rano ujutro baš u vrijeme čitanja Bhagavate, sjeo pored Madhavraoa i počeo pričati čudo iz svog sna.

73 Ovamo se čitala knjiga, a tamo su njih dvojica šaptala međusobno, što je unijelo nemir u um slušatelja i predavača.

74 Anandrao je nemirna duha pričao san Madhavraou, a dok su govorili i slušali u šapatu, čitanje je nakratko stalo.

75 Tada ih Kakasaheb upita: "Kakvo je to novo čudo? Zašto ste obojica tako radosni, kažite i nama što je bilo!"

76 Tada Madhavrao reče: "Jučer ste imali sumnju, a sada evo vam rješenja iz prve ruke i znakova spasonosne predanosti."

77 Poslušajte Pakhadeov san i kako mu je Baba dao daršan; vaša će se sumnja razjasniti, a predanost Guruovim stopalima bit će dovoljna.

78 Tada su svi osjetili veliku znatiželju čuti taj san, a posebno Kakasaheb, čija je sumnja i započela sve ovo.

79 Videći svačiju želju, Anandrao iznese san s iskrenom odanošću u srcu, što je i slušateljima bilo čudesno.

80 "Stajao sam u velikom oceanu u vodi do pojasa; tada se pred mojim očima neočekivano pojavio moćni Sai."

81 "Prijestolje ukrašeno draguljima na kojem sjedi Sai, a Njegova su stopala uronjena u vodu – vidio sam tu viziju."

82 "Vidjevši taj predivan prizor doživio sam potpunu smirenost; u tom snu

gubi se vanjska svijest i um postaje ispunjen srećom zbog daršana."

83 "Kakvo čudo toga trenutka! Tamo je stajao i Madhavrao te mi s ljubavlju rekao: 'Padnite mu pred stopala, Anandrao!'"

84 "Tada sam mu odgovorio: 'I moja je želja velika, ali Njegova su stopala pod vodom – kako da ih dohvatim rukama?'"

85 "'Dok su stopala u vodi, kako da prislonim glavu uz njih? Što da sada učinim, zaista ne znam ništa!'"

86 "Čuvši to, Madhavrao reče Babi: 'Bože, podigni stopala iz vode, skrivena su ispod površine!'"

87 "Čim je to rekao, Baba je u tom trenutku izvadio stopala van, a Anandrao ih je odmah obgrlio i poklonio se bez oklijevanja."

88 "Kada sam tako čvrsto obgrlio stopala, Baba me blagoslovio: 'Idi, bit će ti dobro, nema nikakvog razloga za strah!'"

89 "I još je Baba rekao: 'Daj jedan dhotar sa svilenim rubom mome Shami, to će ti donijeti sreću.'"

90 "'I poštujući tu zapovijed na svojoj glavi, donio sam dhotar sa svilenim rubom; Kakasaheb, predajte ga vlastitim rukama Madhavraou.'"

91 "'Prihvatite ovu moju molbu, neka Madhavrao obuče ovo i tako me razveselite, bit ću vam izuzetno zahvalan.'"

92 Madhavrao je sam slušao te Anandraove riječi, no kada mu je Kakasaheb davao to odijelo, on ga nije htio prihvatiti.

93 U njegovom umu bilo je: Ovo je ipak bio samo san; moramo dobiti jasan znak, i bez božanskog dokaza ne smijem uzeti ovo odijelo.

94 Kakasaheb tada reče: "Sada ćemo potražiti Babinu potvrdu; je li prikladno uzeti ovo ili ne, bit će nakazano putem listića."

95 "Kakvu nam zapovijed Baba da na listiću, tako ćemo prihvatiti;" i s čvrstom namjerom stavili su listiće pred Babina stopala ispod Njegove slike.

96 Sav teret Kakasaheba bio je potpuno na Saiju; najprije bi potražio Njegov savjet, pa tek onda postupao dalje.

97 Tako je bilo za Babinog života, a isti se red nastavio i nakon Njegovog odlaska: tražio je zapovijed izvlačenjem listića i postupao točno tako.

98 Bilo da se radilo o velikom ili malom poslu, bez dobivanja zapovijedi putem listića ništa se nije činilo ni po cijenu života – Njegovo odobrenje bilo je jedini autoritet.

99 Kada vlastito tijelo više nije naše jer je ponuđeno Babinim stopalima, kakvo pravo imamo upravljati svojim postupcima?

100 Pogledajte, s tim jednim osjećajem odbacio je zaradu od stotina tisuća rupija, ali je tu odluku ostavio čvrstom do kraja života.

101 "Tvoja odanost rodit će plodom, poslat ću po tebe nebesku kočiju (vimana) i posaditi te u nju; budi mirnog uma!"

102 Te Babine blagoslovljene riječi ostvarile su se do posljednjeg slova; čitateljima Saijevih čuda poznato je Kakino konačno stanje i odlazak.

103 Prisjećajući se toga stanja, kakav je to bio odlazak nebeskom kočijom! Kakva radosna smrt uz ponavljanje Guruovog imena!

104 Takav je bio sam odlučni Dixit, u čijem su umu stalno bila Saijeva stopala; davajući pouku i svojim prijateljima, stopio se s Guruovim

stopalima.

105 Vraćajući se na prethodnu priču: obojica su prihvatila ideju o listićima, jer su obojica voljela Kaku, pa su bez oklijevanja dali napisati listiće.

106 Na jednom je listiću pisalo "Uzmi dhotar", a na drugom "Odbij ga"; napisavši to, stavili su ih pred Saijeva stopala ispod slike.

107 Kada su rekli jednom tamošnjem djetetu da podigne listić, došla je zapovijed Madhavraou da uzme dhotar.

108 Kakav san, takav i listić! Svi su doživjeli radost u srcu, pa je dhotar sa svilenim rubom predan u Shamine sklopljene ruke.

109 Njegov san i njihova poruka – kada su se poklopili, vrhunsko blaženstvo nije stajalo u prsima i obojica su bila presretna.

110 Madhavrao je u dubini srca bio radostan, Anandrao zadovoljan, Saijeva predanost se učvrstila, a Kakina sumnja je nestala.

111 Bilo kako bilo, o suštini cijele ove priče svatko treba sam razmisliti: kada se glava položi pred Guruova stopala, treba paziti na riječi iz Guruovih usta.

112 Bolje od nas samih, naše stanje, našu razinu i misli našeg uma Guru poznaje od glave do pete, i On je taj koji nas izbavlja.

113 Kakva bolest, takva dijagnoza; tako i lijek ili dodatnu terapiju Sadguru propisuje učeniku kako bi uklonio bolest svjetovnog postojanja.

114 Ono što On sam čini, ne treba slijepo oponasati; trebate poštovati onu riječ koja izađe iz Guruovih usta.

115 Usmjerite um na te iste riječi, stalno razmišljajte samo o njima; to je

uzrok vašeg izbavljenja, imajte to na umu zauvijek.

116 Ono što Guru govori jest prava sveta knjiga, to je objašnjenje Njegovih vlastitih riječi; pazite na glavnu pouku, to je vaše vrhunsko znanje.

117 Riječi bilo kojeg svetca ne smiju se omalovažavati; vlastita majka brinut će se o nama – tko bi drugi to učinio?

118 Prava majčinska toplina i njeno suosjećanje prema djetetu – dijete ni ne zna za te radosti, a ona ispunjava svaku njegovu želju.

119 U svijetu ima nebrojeno svetaca, ali "vlastiti otac je vlastiti otac"; urežite te Saijeve riječi suosjećanja na platno svoga srca.

120 Zato usmjerite svoju pažnju na riječi iz Saijevih usta; na kraju će taj Izvor Milosrđa ublažiti sve tri vrste patnji.

121 Samo On zna svoju umjetnost, a mi trebamo gledati to čudo svojim očima – kakva su čudesna Njegova djela koja se odvijaju tako lako i prirodno!

122 Samo zato što netko drugi nešto govori, treba poslušati sve, ali ne dopustiti da se naruši vlastita usredotočenost i nikada ne zaboraviti riječi svog Gurua.

123 U tome je najveće dobro, u tome je izbavljenje od straha od svjetovnosti, u tome su sve svete knjige i to je sama praksa ponavljanja imena i pokore.

124 Ukratko, volite Gurua, poklonite Mu se nepokolebljivom odanošću; kako može biti tame pred suncem? Za njih oceana patnje uopće nema.

125 Bilo gdje na ovome svijetu, blizu ili koliko god daleko, pa i preko sedam mora – radi svog vjernika On je pun neizmjerne ljubavi.

126 Bilo kako bilo, pišući ovo, prisjetio sam se jedne priče u umu: kako čovjek zapadne u nevolju kada oponaša drugoga.

127 Jednom, dok je Baba bio u džamiji zajedno s Mhalasapatijem, neočekivano se prisjetio one prijašnje drvene daske.

128 Širina joj je bila samo dlan i pol, na oba kraja privezane krpe, te obješena o strop džamije pravila je ljuljačku.

129 Da se ne spava u mraku, pri uzglavlju i podnožju palio bi svjetiljke noću i spavao na toj dasci.

130 Cijela priča o toj dasci već je ranije opisana u jednom prethodnom poglavlju, pa ovdje poslušajte njenu važnost.

131 Jednom je Baba s ljubavlju opisivao veličinu te daske; poslušajte kakva se misao tada rodila u umu Kake Dixita.

132 Tada je rekao Babi: "Ako volite spavati na dasci, s ljubavlju ću objesiti još jednu pa spavajte mirna uma."

133 Baba mu odgovori: "Ostavivši Mhalasapatija dolje, kamo da ja sam idem spavati gore? Bolje mi je ovdje dolje."

134 Na to Kaka s velikom ljubavlju reče da će objesiti drugu dasku: "Vi spavajte na jednoj, a Mhalasapati na drugoj."

135 Na to pogledajte Babin odgovor: "Tko to spava na dasci? Samo onaj tko u sebi ima posebne vrline, taj može spavati na dasci."

136 "Spavanje na dasci nije lako; tko bi osim mene mogao spavati na njoj? Samo onaj čije su oči otvorene iako san nestane, sposoban je za to spavanje."

137 "Kada ja krenem spavati, zapovijedam mu: 'Drži ruku na mojim prsima i sjedi pored mene.'"

138 "Ni taj posao on ne može obaviti, nego na mjestu gdje sjedi počne klimati glavom od sna; za njega ova daska nije ni od kakve koristi, ta je daska postelja samo za mene."

139 "'Ponavljanje božanskog imena odvija se u mojim prsima, stavi ruku tamo i gledaj, te me probudi ako zaspim' – iako mu je tako zapovijeđeno,"

140 "Kada njega svlada teški san, ruka mu postane teška poput kamena; a kada kažem 'Bhagatu!', kapci mu polete i on se trgne iz sna."

141 "Onaj tko ne može sjediti ni na zemlji i čiji položaj nije stabilan, kako će čovjek kojeg svladava san spavati na visini?"

142 Zato "svatko sa svojim, a drugi s drugima" – to je Baba u raznim prilikama govorio iz ljubavi prema vjernicima.

143 Neshvatljivo je djelovanje Šri Sai Natha, zato je Hemad pao pred Njegova stopala, a On ga je svojim blagoslovom održao u neprekidnom sjećanju.

Swasti, inspiriran blagoslovljenim svetim gospodom.

Sastavio bhakta Hemadpant u Šri Sai Samarth Satchariti. Završeno je četrdeset i peto poglavlje pod nazivom "Veličina Guruovih stopala".

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguru Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 46 ||

Klanjanje Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruu, Šri Kuldevati, Šri Sita-Rami i Šri Sadguru Sai Nathu.

1 Blagoslovljena su Sai Tvoja stopala, blagoslovljeno je sjećanje na Tebe, blagoslovljen je Tvoj daršan koji oslobađa od okova karme!

2 Iako si sada u nemanifestiranom obliku, kada se gaji iskrena predanost, Tvoja živa svjetlost u samadhiju daje neposredno iskustvo radi vjernika.

3 Držiš tako finu i nevidljivu nit da se ne vidi odakle djeluješ, ali privlačiš i dovodiš svoje vjernike k sebi, bili oni u blizini ili u dalekoj zemlji.

4 Dovodiš ih i stavljaš pred svoja stopala, s ljubavlju ih privijaš na prsa; kao što majka hrani svoje dijete, tako Ti s lakoćom brineš o njima.

5 Pokrećeš konce na tako čudesan način da nitko ne zna gdje se nalaziš, ali na kraju u srcu ostaje osjećaj da Ti čvrsto stojiš iza svojih vjernika.

6 Učeni i mudri zbog svog ponosa ostaju zaglavljeni u svjetovnom životu, dok Ti svojom moći vodiš i blagoslivljaš jednostavne, bezazlene i neuke.

7 Iznutra pokrećeš cijelu igru, a izvana nosiš barjak nevezanosti; činiš sve, a nazivaš se nedjelatnikom – nitko ne može razumjeti Tvoje djelo.

8 Zato Ti predajemo tijelo, govor i um pred Tvoja stopala; neka sjećanje na Tvoje ime bude neprekidno u ustima, čime će se očistiti svi grijesi.

9 Onome tko ima želje ispunjavaš želje, a onome tko je bez želja daješ prebivalište vlastitog blaženstva; tako je slatko Tvoje ime, a Tvoja stopala jednostavan put za prave vjernike.

10 Time se uništavaju grijesi, rajas i tamas neupitno nestaju, a sattva vrlina se postupno povećava, utirući put pravednosti.

11 Kada se probudi pravednost (dharma), odricanje (vairagya) dolazi odmah za njom; svjetovni predmeti ostaju samo u imenu, i u tom trenutku otkriva se spoznaja Sopstva.

12 Kada se uz razlučivanje (viveka) stekne znanje, um se usmjerava na vlastitu bit; to stanište u Guruovim stopalima zove se potpuna "predanost Guruu".

13 Jedina je potvrda da je um predan Saijevim stopalima: tragalac postaje pun mira i u njemu se razvijaju plodovi čiste predanosti.

14 Nesebična ljubav prema Guruu jest 'dharma', spoznaja da je 'sve to Ja' jest 'bit znanja', neprisutnost želje za užicima jest najviše 'odricanje', a prestanak svjetovnosti jest 'mir'.

15 Blagoslovljena je veličina takve predanosti kada joj se čovjek preda svim srcem i dušom; mir, odricanje i slava stalno su pod njenim okriljem.

16 Onome tko ima takvu predanost Guruu, što bi uopće moglo nedostajati? Što god poželi u svom umu, to stječe bez ikakvog napora.

17 Uz takvu predanost, stanje Brahmana služi kao darovana sluškinja; tamo nitko i ne pita za oslobođenje, a sva sveta mjesta sama dolaze do Njegovih stopala.

18 U prethodnom poglavlju opisano je čitanje Bhagavate od strane Dixita, opis predanosti devetorice jogija i daršan Saijevih stopala.

19 Ispričan je i čudesni san Saijevog vjernika Anandraa Pakhadea, koji prikazuje sve bogatstvo predanosti Saiju.

20 Onoga koga Sai uzme pod svoje okrilje, bio on kod kuće ili na drugom kontinentu, Šri Sai sigurno prebiva u njegovoj blizini tijekom svih dvadeset i četiri sata.

21 Gdje god vjernik išao, na bilo koje mjesto, Baba tamo stiže prije njega i neočekivano mu daruje svoj daršan.

22 O tome ću vam ispričati novu i čudesnu priču; dok je slušate osjetit ćete veliko čuđenje i radost u srcu.

23 Kada se ove riječi iz Saijevih usta s ljubavlju primaju kroz uši, radost samadhija se vraća i pravi se vjernik raduje u vlastitom blaženstvu.

24 Slušajući ovu slatku priču u kojoj je svaki korak prožet čudom, slušatelj će zaboraviti na sebe i obuzeti ga neizmjerna ganutost.

25 Kakasaheb Dixit odlučio je organizirati obred posvećenja (vratabandha) za svog najstarijeg sina Babua u Nagpuru.

26 Nanasaheb Chandorkar je također planirao vjenčanje svog najstarijeg sina u gradu Gwalioru.

27 Nanasaheb je u srcu želio da se zbog Kakasaheba ne dogodi nikakva odgoda, te da nakon obreda posvećenja svi zajedno pođu u Gwalior na vjenčanje.

28 Odabrao je povoljan trenutak da Kaka mirna uma stigne iz Nagpura u Gwalior, što je odgovaralo obojici.

29 Zatim je Nanasaheb, kao uzoran vjernik, s velikim oduševljenjem došao u Shirdi na Saijev daršan i kako bi uručio pozivnicu za vjenčanje.

30 Kakasaheb je već bio tamo; Nana je otišao u džamiju i sa sklopljenim rukama pozvao Babu na vjenčanje.

31 Baba je odgovorio "U redu" i dodao: "Povedi i Shamu sa sobom." Nakon dva dana i Kaka je upitao Babu i pozvao Ga na obred posvećenja.

32 I njemu je Baba rekao isto: "Povedi Shamu sa sobom." Kakasaheb Ga je počeo nagovarati da i On osobno dođe.

33 Na to je Baba odmah odgovorio: "Brzo ću obići Kashi i Prayag i stići ću prije Shame; zašto bi Meni trebalo dugo da stignem?"

34 Sada neka slušatelji usmjere pažnju na ove riječi i razumiju njihovo značenje, kako bi vidjeli dokaz Babine sveprisutnosti.

35 Nakon ručka Madhavrao (Shama) je promislio: "Kada već stignem u Gwalior, koliko je onda Kashi daleko odatle?"

36 Posudio je sto rupija od Nandrama za putne troškove i otišao pitati Babu za odobrenje s velikim poštovanjem.

37 "Sada kad idem do Gwaliora povodom vjenčanja i posvećenja, čini mi se prikladnim iskoristiti priliku i posjetiti Kashi i Gayu."

38 "O Bože, padam pred Tvoja stopala, smijem li otići i vratiti se iz Kashija i Gaye?" Baba mu je s radošću dao dopuštenje za put.

39 Osim toga, rekao mu je: "Zašto pitaš kad u tome nema ništa loše? Ono što se dogodi lako i bez napora, to svakako treba iskoristiti."

40 Tako je stigla zapovijed; Madhavrao je unajmio kočiju i krenuo prema Kopargaonu, gdje je usput sreo Appu Kotea.

41 Appa je išao u Chandwad po svoju unuku; čuvši za put u Kashi, odmah je uskočio u kočiju.

42 Iako Appa nije imao novca pri sebi za putovanje u Kashi, nije htio

propustiti priliku za putovanje u društvu Madhavraoa.

43 Madhavrao mu je dao hrabrost, pa Appa Kote nije oklijevao – odmah je s radošću sjeo u kočiju i pripremio se za put.

44 Appa Kote Patil bio je imućan, ali pri sebi nije imao novca za put; zato se brinuo hoće li morati propustiti put u Kashi i Prayag.

45 Mislio je u sebi: "Treba iskoristiti priliku i oprati ruke u rijekama dok teku; šteta bi bila propustiti ovakvo društvo s Madhavraom."

46 Prepoznavši njegovu situaciju, Madhavrao mu je dao podršku na vrijeme, poveo ga sa sobom i omogućio mu da posjeti Kashi.

47 Zatim su otišli u Nagpur na svečanost posvećenja, gdje je Kakasaheb dao Madhavraou dvjesto rupija za troškove.

48 Odatle su otišli u Gwalior na vjenčanje, gdje je Nanasaheb dao Madhavraou sto rupija.

49 Nanin bogati tazbin, gospodin Jathar, također mu je dao sto rupija; tako su svi izrazili neizmjernu ljubav prema svom bratu po Guruu.

50 U Kashiju, na Manikarnika Ghatu, nalazio se predivan hram Lakshmi-Narayana s drvenim rezbarijama, čiji je vlasnik bio upravo Jathar.

51 U Ayodhyi su Jatharovi također imali lijep hram posvećen Šri Ramu; u obaju svetih mjesta brigu o gostima povjerili su svojim upraviteljima.

52 Iz Gwaliora su otišli u Mathuru; s njima su išli i Oze Binivale i Pendharkar, a njih trojica su se odande vratila.

53 Madhavrao i Kote nastavili su prema Prayagu, a za vrijeme praznika Rama Navami stigli su u Ayodhyu.

54 Tamo su ostali dvadeset i jedan dan, u Kashiju su proveli dva mjeseca, a nakon pomrčine Sunca i Mjeseca obojica su krenula prema Gayi.

55 Dok su bili u vlaku, čuli su da u Gayi vlada epidemija kuge i da su ljudi po ulicama zabrinuti.

56 Kada je vlak stigao na stanicu već je pala noć, pa su se obojica smjestila i odmorila u tamošnjem odmorištu (dharmashala).

57 Rano ujutro došao je lokalni svećenik (gayawal) i rekao im: "Požurite, hodočašće je već počelo."

58 Madhavrao ga je sa zabrinutošću u glasu tiho upitao: "Doći ćemo, ali vlada li kuga u vašem susjedstvu?"

59 Svećenik mu odgovori: "Dođite pa pogledajte sami; tamo nema takvih problema, pođite sa mnom bez ikakvog straha."

60 Otišli su u dom tog svećenika i vidjevši njegovu prostranu kuću osjetili su mir u srcu.

61 Još jedan razlog za radost bio je taj što je Madhavrao, čim je sjeo, ugledao Babinu sliku na zidu i obuzela ga je duboka ganutost.

62 Niti u snu nisu očekivali da će na tako udaljenom mjestu kao što je Gaya ugledati Saijevu sliku; obojica su bila iznenađena.

63 Madhavrao je bio izuzetno dirnut, a suze radosnice potekle su mu iz očiju; svećenik ga upita zašto plače bez vidljivog razloga.

64 Vidjevši ga kako plače bez ikakvog razloga, svećenik se zbunio i postao zabrinut.

65 Mislio je da se Madhavrao brine zbog kuge u Gayi i pitao se kako će se

hodočašće uopće održati.

66 "Već sam vam rekao da ovdje nema kuge, a vi se i dalje brinete – to me zaista čudi."

67 "Ako mi ne vjerujete, pitajte sve ove ljude; ovdje vam se neće dogoditi ništa loše, pa zašto plačete?"

68 Svećenik je mislio da se putnik uplašio kuge i izgubio hrabrost, pa zato bez razloga neprestano plače.

69 Zato ga je pokušavao smiriti, dok je Madhavrao u svom umu razmišljao: "Moja Majčica stigla je prije mene i čeka me ovdje!"

70 Drevne Babine riječi: "Obići ću Kashi i Prayag i stići prije Shame" – ovdje su se doslovno obistinile.

71 Ugledavši Babinu sliku čim je kročio u kuću, taj neočekivani prizor činio mu se kao pravo čudo.

72 Grlo mu se stisnulo od ljubavi, suze radosnice potekle su iz očiju, a po cijelom tijelu izbila je jeza i znoj.

73 Takvo je bilo Madhavraovo stanje, dok je svećenik pogrešno tumačio da on plače zbog straha od kuge.

74 Potaknut znatiželjom, Shama upita svećenika: "Kako ste došli do ove slike? Ispričajte mi cijelu priču."

75 Svećenik je tada počeo pričati Madhavraou cijeli događaj koji se dogodio prije dvanaest godina i koji je bio zaista čudesan.

76 "Imam na stotine zaposlenika koji bilježe podatke o hodočasnicima u Manmadu i Puntambi."

77 "Dok se taj posao odvijao, čuo sam za velikog svetca Sai Babu i poželio otići u Shirdi na Njegov daršan."

78 "Otišao sam tamo, poklonio se Njegovim stopalima i poželio nabaviti Njegovu sliku."

79 "Tada je jedna slika visjela na zidu kod Madhavraoa; zatražio sam je, i uz Babino dopuštenje on mi ju je dao."

80 "To je bila upravo ova slika, a ovaj svećenik bio je taj čovjek; tada se prisjetio kako ga je Baba poslao ovamo i omogućio im susret nakon toliko vremena."

81 Kada se pogleda stvarnost, radilo se o događaju od prije dvanaest godina – tko bi se toga sjetio bez razloga?

82 Ali zbog nepokolebljive Babine igre, poslao je Shamu baš tamo, dao mu svoj daršan i usrećio svećenika.

83 Shama se prisjetio kako je upravo s ovog mjesta, uz Saijevo dopuštenje, dao sliku ovom svećeniku.

84 Svećenik se pak prisjetio da je prilikom posjeta Shirdiju odseo upravo kod Shame i da mu je on omogućio Saijev daršan.

85 Tada njihovoj međusobnoj zahvalnosti i radosti nije bilo kraja; svećenik ih je izuzetno lijepo ugostio u Gayi.

86 Kakvo je to bilo bogatstvo u njegovoj kući! Pred vratima su stajali slonovi, sam je jahao u nosiljci (palki), a Shamu je posadio na slona.

87 S radošću su otišli do Vishnupada s priborom za obred, obavili obredno kupanje boga i izvršili obred Pinda Dāna prema propisima.

88 Zatim su nahranili brahmane i ponudili hranu Bogu; hodočašće je uspješno završeno pod Babinim vodstvom.

89 Ukratko, bit cijele ove priče jest da su se Babine riječi doslovno obistinile, pokazujući Njegovu neizmjernu ljubav prema vjernicima.

90 Nije to bila ljubav samo prema vjernicima – On je jednako gledao sva živa bića i doživljavao potpunu poistovjećenost s njima.

91 Ponekad, dok bi hodao od Lendija prema džamiji, ako bi usput naišao na stado koza, osjetio bi neizmjernu radost.

92 Prešao bi svojim pogledom punim nektara preko cijelog stada, a zatim bi izabrao jednu ili dvije koze.

93 Koliko god vlasnik tražio, Baba bi to odmah platio i ostavio koze kod Kondajija; takav je bio Njegov običaj.

94 Jednog dana Baba je kupio dvije koze za trideset i dvije rupije, što je iznenadilo sve prisutne.

95 Čim ih je ugledao, u Njemu se probudila neočekivana ljubav; prišao im je i pomazio ih po leđima.

96 Videći ih u životinjskom obliku, moćni Sai osjetio je milosrđe; Njegovo srce bilo je obuzeto suosjećanjem i preplavljeno ljubavlju.

97 Privukao ih je k sebi i nježno ih milovao, dok su vjernici u čudu promatrali tu Babinu neobičnu narav.

98 Prisjetivši se neizmjerne ljubavi iz prošlog života, u Saiju se probudila samilost; vidjevši ih u životinjskom rođenju, osjetio je neusporedivu bol.

99 Tatyaba se začudio vidjevši da Baba daje šesnaest rupija za kozu koja

vrijedi dvije, tri ili četiri rupije.

100 Vidjevši to vlastitim očima, Tatya i Madhavrao otvoreno su prigovorili Babinom postupku.

101 Pitale su se zašto daje šesnaest rupija za dvije koze, zar Mu novac ništa ne vrijedi ili radi stvari bez ikakvog reda.

102 Obojica su u sebi bila ljuta i prigovarala Babi kakva je to kupovina.

103 Ljudi su se okupili gledajući kako je Baba prevaren, dok je Baba u sebi ostao potpuno miran i staložen.

104 Iako su se njih dvojica naljutila i počela prigovarati, Baba se nimalo nije pomeo – ostao je nepokolebljiv u svom miru.

105 Zatim su Ga obojica s poštovanjem upitala: "Kakva je to darežljivost? Otišle su trideset i dvije rupije ni za što!"

106 Čuvši da se radi samo o novcu, Sai se nasmiješio i pomislio u sebi: "Ovi su ljudi zaista ludi, kako da ih smirim?"

107 Ali Babin mir bio je izvanredan; Njegova staloženost nije se pomaknula ni za mrvicu, što je zadivilo sve prisutne.

108 U Koga nema gnjeva, Tko doživljava vrhunski mir i vidi Boga u svim bićima – kako bi Ga mogla dotaknuti nerazumnost?

109 Onima koji imaju mudrost gnjev ne prilazi; ako se i dogodi takva situacija, u Njima se otvara riznica mira.

110 Stalno je meditirao na "Allah Malik" (Bog je Gospodar); kako opisati Njegovu veličinu? Njegovo je djelovanje duboko, sveto i blagotvorno.

111 On koji je riznica znanja i odricanja, ocean mira i pun samilosti – poslušajte što je zapravo rekao.

112 Vidjevši njihovo inzistiranje, Baba je rekao: "Ja koji nemam ni vlastitog doma ni mjesta, zašto bih išta sakupljao?"

113 Rekao je: "Idite u trgovinu, kupite četiri šera leće, nahranite koze koliko god žele, a zatim ih vratite pastiru."

114 Prema Njegovoj zapovijedi odmah su nahranili koze lećom, a zatim ih bez odlaganja vratili natrag u stado.

115 Sai je bio utjelovljenje dobročinstva; što bi mu Tatya, Shama ili bilo tko drugi mogli prigovoriti?

116 Nahranivši ih lećom s velikom ljubavlju, vidio je da su koze zadovoljne, a zatim rekao da ih vrate vlasniku u stado.

117 Novac je otišao kao novac, koze su otišle besplatno, a zatim je Baba ispričao čudesnu priču iz njihovog prošlog života.

118 Kao što je volio Tatyu, tako je volio i Shamu; kako bi smirio njihov gnjev, ispričao im je ovu zanimljivu priču.

119 Sai im je sam počeo pripovijedati i opisivati prošli život ovih koza, pa poslušajte to i vi, slušatelji.

120 "U prošlom životu imale su sreću i bile su ljudi; sjedile su pored Mene, ali karma ih je dovela do ovoga."

121 "Ove koze koje vidite bile su braća u prošlom životu; međusobno su se toliko svađale da su na kraju završile u ovom stanju."

122 "U početku je među braćom vladala ljubav, zajedno su jeli i spavali i

brinuli se jedno za drugo; bili su potpuno ujedinjeni."

123 "Iako su bili rođena braća, zbog zle karme i strašne pohlepe za novcem među njima se rodilo neprijateljstvo."

124 "Stariji brat bio je izuzetno lijen, dok je mlađi neumorno radio i stekao veliko bogatstvo, zbog čega je stariji postao ljubomoran."

125 "Zbog pohlepe je stariji brat odlučio ukloniti mlađeg kako bi usmjerio svo bogatstvo sebi, te je krenuo stranputicom."

126 "Zaslijepljen pohlepom za novcem, zaboravio je na bratsku ljubav i pripremio se da ga ubije."

127 "Zbog teške sudbine rodilo se nepotrebno neprijateljstvo; izašle su na vidjelu tajne spletke i neobuzdana pohlepa."

128 "Život im je bio na izmaku, potpuno su zaboravili bratsku ljubav, razbjesnili se od ponosa i potukli kao pravi neprijatelji."

129 "Jedan je udario drugog štapom u glavu i oborio ga, a ovaj mu je uzvratio udarcem sjekire i ubio brata."

130 "Tako su obojica pala bez svijesti, prekrivena krvlju, i ubrzo potom obojica su izdahnula."

131 "Nakon takvog kraja ušle su u ovaj život životinja; to je njihova priča koje sam se u potpunosti prisjetio čim sam ih ugledao."

132 "Kada je tako došao njihov kraj, ušle su u ovu vrstu života; to je njihova priča koje sam se u potpunosti prisjetio čim sam ih ugledao."

133 "Da bi odslužile svoja učinjena djela, došle su u rođenje koza; čim sam ih iznenada ugledao u stadu, obuzela me silna ljubav prema njima."

134 "Zato sam potrošio novac iz vlastitog džepa želeći im pružiti odmor; ali uslijed vašeg uplitanja njihova se karma ispriječila čvrsto pred njima."

135 "Imao sam samilosti prema kozama u srcu, ali zbog vašeg inzistiranja na kraju sam i sam pristao vratiti ih natrag pastiru."

136 "Neka bude tako, ovdje završava priča; neka mi slušatelji oproste, a čitanje sljedećeg poglavlja donijet će radost vašem srcu."

137 "I ono je preplavljeno najvišom ljubavlju i nektarom iz Saijevih usta; Hemad se ponizno klanja Saijevim stopalima i moli slušatelje za pažnju."

Swasti, inspiriran blagoslovljenim svetim gospodom.

Sastavio bhakta Hemadpant u Šri Sai Samarth Satchariti. Završeno je četrdeset i šesto poglavlje pod nazivom "Odlazak u Kashi i Gayu – Priča o rođenju koza".

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguru Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 47 ||

Klanjanje Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruu, Šri Kuldevati, Šri Sita-Rami i Šri Sadguru Sai Nathu.

1 Blagoslovljeno je Saijevo lice, čiji samo jedan trenutak gledanja uništava patnje nebrojenih života i koje je izvor vrhunskog blaženstva!

2 Koga On pogleda pogledom milosti, taj se u trenu oslobađa okova karme, a Njegovi odani vjernici bez oklijevanja u trenutku stječu puninu vlastitog blaženstva.

3 Pred Njegovim pogledom pune milosti nestaje zamršeni čvor djelovanja i nedjelovanja; pod svjetlom tog Sunca milosti, svjetiljka svjetovnog života gubi svoj sjaj i skriva se.

4 Rijeka Ganga pere grijehe svijeta, ali time i sama postaje ispunjena nečistoćom; kako bi sprala tu nakupljenu nečistoću, ona sama čezne za prašinom s nogu svetaca.

5 Ganga dobro zna: "Tek kada me dotaknu stopala svetaca ili kada oni dođu okupati se u meni, oslobodit ću se svojih grijeha, nikako drugačije."

6 Krunski dragulj takvih svetaca jest moćni Sai, a ovo su Riječi iz Njegovih usta; neka stoga pobožni i dobri ljudi s velikim poštovanjem slušaju ovu svetu priču.

7 Čudesna je veličina ove priče: bilo da su slušatelji učeni ili neuki, slušanjem ove izuzetno svete priče presijeca se okov karme.

8 Sai je Oko naših očiju i Uho naših ušiju; ušavši u moje srce, On je Sam objavio i ispričao ovu priču.

9 Sai je Sam po sebi uzvišena Duša; slušajući čudo ove priče, slušatelji zaboravljaju tjelesnu svijest i obuzima ih osam oblika božanske ljubavi.

10 Usredotoče li pažnju na priču iz Saijevih usta, na njenu duboku bit i smisao, slušatelji će ispuniti svoju životnu svrhu.

11 Zato molim slušatelje za pažnju; iako sam ja pripovjedač ove priče, prazan sam poput vas ako ne prihvatim njenu duboku bit.

12 Prisjećajući se Njegove ljubavi prema vjernicima, um zaboravlja svoju svjetovnu narav, a čovjek pogođen svjetovnim patnjama nalazi mir – ima li većeg dobitka od toga?

13 Neka slušatelji pozorno prate slijed prethodne priče; neprekidnim slušanjem ove priče duša stječe potpuni mir.

14 Na kraju prethodnog poglavlja slušatelji su čuli priču o kozama, o Babinoj ljubavi prema njima i Njegovom sjećanju na njihov prošli život.

15 Jednako tako, poslušajte sada pozorno ovu priču o tome kako krajnji stupanj pohlepe za novcem vodi u propast.

16 Potpuni Saijev pogled milosti odmah nadahnjuje ovu priču, ne dopuštajući nikakav prekid u slušanju i povećavajući radost i zadovoljstvo.

17 Pripovjedač priče, sama priča i usta koja govore – sve je to Sam moćni Sai; zašto bi onda Hemad uopće išta značio pod tim svojim nadimkom?

18 Sjedimo na obali oceana Saijevih priča; kakva je za nas poteškoća u pričama? Pod drvetom želja (Kalpataru), čim se želja javi, ona se odmah ispunjava.

19 Tko se u domu Sunca brine za svjetiljku? Za onoga tko neprekidno pije nektar besmrtnosti, što znači val otrova?

20 Kada imamo nekoga poput Saija koji je uvijek uz nas i štiti nas, zar bi nam moglo nedostajati nektara priča? Uživajte u toj radosti koliko god želite!

21 Zakon karme izuzetno je dubok i zamršen, nitko ga ne može u potpunosti razumjeti; u njemu se prevare i najučeniji, dok se jednostavni i neuki spasavaju kroz vjeru.

22 Jednako tako, Božji je zakon teško dokučiv, tko ga može prekršiti? Zato uvijek obavljajte svoje svjetovne dužnosti i izvršavajte svoja djela.

23 Inače, činjenje teškog bezakonja vodi u smrt, a prema djelima koja je netko učinio, dobiva se i odgovarajući novi život.

24 Prema djelima i spoznajama, duša ulazi kroz majčinu utrobu u novo tijelo, a neke prelaze u nepokretne oblike.

25 Značenje svetih spisa "rođenje je prema sklonostima uma" nije svima poznato; čovjek uzima rođenje kakvo odgovara njegovim vlastitim željanima.

26 Znajte da neznalice, obuzete neznanjem, teže za uzimanjem tijela; kakvo god tijelo zaradili svojim djelima, takvo tijelo i dobivaju.

27 Stoga onaj tko prije pada tijela ne propusti neprocjenjivu priliku ljudskog rođenja za postizanje spoznaje Sopstva, smatra se uistinu mudrim.

28 Samo je on oslobođen okova svjetovnog života, dok ostali padaju u kotač rađanja i umiranja, nikada se ne oslobađajući tjelesnosti i patnji rađanja.

29 A sada poslušajte čudo ove priče u kojoj se opisuje utjecaj zlih misli: osjećaj "ja sam tijelo" nestaje, a probudit će se čisti sattvički osjećaji.

30 Tko ima neizmjerno bogatstvo, a po prirodi je izuzetno škrt – neka je proklet njegov život, jer do smrti proživljava samo muku i patnju.

31 Uz to, mržnja i neprijateljstvo nikada nisu dobri; obuzdajte um od njih, jer oni uništavaju čitav život.

32 Posljedica međusobnog neprijateljstva jest da se iz dobroga rađa loše; dužnik, neprijatelj i ubojica vezani su zakonom karme sve dok se ne oduže kroz niz života.

33 O tome govore ove svete Riječi iz Saijevih usta, koje s poštovanjem iznosim pred slušatelje; budite pozorni u slušanju.

34 Kako sam čuo tu priču i kako mi je ostala u sjećanju, točno tako je pripovijedam onim Riječima koje je izrekla ta Majka.

35 Sai je Sam pisac svog životopisa i Sam vodi širenje ove priče; Hemad je samo povod, dok je On Taj koji povlači konce.

36 "Jednog jutra, oko osam sati, nakon što sam doručkovao, izišao sam u šetnju.

37 Hodajući putem umorio sam se te stigao do obale rijeke. Oprao sam noge, okupao se i osjetio veliku radost u srcu.

38 Rijeka je bila veličine poput ove rijeke u Rahati; bila je puna vode od obale do obale, a uz obalu je raslo gusto šipražje.

39 Tamo se nalazila staza, a vidio se i jasan kolni put; drveće na obali bilo je gusto i stvaralo predivnu hladovinu.

40 Pirao je lagani povjetarac koji je donosio veliku radost umu; vidjevši to drveće, sjeo sam slobodno u njegovu hladovinu.

41 Kada sam krenuo puniti svoju lulu (čilim) i namakati krpicu za nju, čuo sam zvuk 'drav-drav' – činilo mi se da je to glas žabe.

42 Kakvo čudo, gdje ima vode, tamo je prirodno da bude i žaba. Namočivši krpicu vratio sam se i uzeo kresivo u ruke.

43 Iskra sa kremena zapalila je čilim i on je bio spreman, kad u tom trenutku dođe jedan putnik, pokloni mi se i sjedne pored mene.

44 Ponizno je uzeo čilim iz mojih ruku, te me s poštovanjem upitao: 'Otišli ste jako daleko!'

45 'Džamija je odavde vrlo daleko, u putu će vas uhvatiti vrućina; s druge strane je moj dom, popijte čilim pa pođimo tamo.'

46 'Tamo pojedite malo kruha, odmorite se nakratko, a kada vrućina popusti, slobodno se vratite natrag.'

47 'I ja ću poći s vama' – nakon tih riječi putnik je pripalio čilim i s poštovanjem mi ga dao da povučem dim.

48 U međuvremenu je ona žaba počela glasno i tužno zapomagati; putnik se zapitao tko to tako zapomaže.

49 Tada sam rekao: 'Na obali rijeke žaba se našla u velikoj nevolji; njena karma ide za njom, poslušaj priču pa ću ti ispričati.'

50 'Kako si činio u prošlom životu, tako žanješ u ovome; mora se podnijeti plod svojih djela, zašto sada plakati?'

51 Čuvši to, putnik mi dade čilim u ruke i krenu odande govoreći: 'Idem samo malo pogledati.'

52 'Je li to uistinu žaba ili neko drugo stvorenje, neka mi se um oslobodi

sumnje o kakvoj je patnji riječ.'

53 Vidjevši njegovu želju, rekoh mu: 'Idi i pogledaj.' Žaba je pala u usta velike zmije i zapomagala.

54 Obojica su bili veliki zlikovci, obojica su činili užasna djela; zbog strašnih grijeha iz prošlog života dobili su nova tijela kako bi odslužili svoju karmu.

55 Dok su se takve misli nizale, putnik je stigao na to mjesto, vidio prizor vlastitim očima i vratio se te ispričao točan slijed događaja.

56 'Zmija je poput same smrti, s ogromnom čeljusti, a i žaba je velika i strašna, ali je postala hrana zmiji.'

57 'Pitanje je trenutka ili pola trenutka, žrtva je već u zmijinim ustima; kakav li je to čudnovati zakon karme, u trenu će biti potpun kraj.'

58 Tada mu ja rekoh: 'Zašto bi to bio kraj? Zar ja nisam ovdje kao njen otac? Zašto bih onda bio potreban?'

59 'Nisam napustio svoje mjesto i došao ovamo sjediti da bih dopustio da zmija pojede žabu; gledaj kako ću je osloboditi!'

60 'Kada prekinemo ovu borbu, poći ćemo svojoj kući; idi, napuni još jednom čilim, pa ćemo vidjeti što će zmija učiniti.'

61 Putnik je odmah pripremio čilim, sam ga zapalio, povukao dim i dao mi ga u ruke.

62 Povukao sam dva dima, uzeo putnika sa sobom i pošao kroz šipražje do tog točnog mjesta.

63 Ponovno ugledavši zmiju, putnik se uplašio; vidjevši to ogromno

stvorenje, iz straha me počeo odvraćati.

64 Govorio je: 'Nemojte ići naprijed, zmija će krenuti prema nama; ako htjednemo pobjeći, ovo je mjesto usko, nemojte ići tamo!'

65 Promatrajući taj prizor, putnik se prestrašio za svoj život; a sada poslušajte pouku upućenu tom međusobnom neprijateljstvu.

66 'O baba Veerbhadrappa, zar se tvoj neprijatelj Basappa još uvijek nije pokajao, iako je došao u obliku žabe?'

67 'I ti si došao u obliku zmije, ali još uvijek držiš to duboko neprijateljstvo; imaj barem sada stida, napusti neprijateljstvo i mirno živi!'

68 Čim su te riječi pale iz usta, zmija je ispustila žabu i pobjegla, brzo zaronivši u duboku vodu i nestavši odande.

69 Žaba je iz usta same smrti skočila visoko, otišla i sakrila se u grmlje, a putnik se nemalo iznenadio.

70 Rekao je: 'Ne razumijem što se ovo dogodilo; kakve su to riječi pale iz vaših usta da je žabu zmija pustila, a i zmija se sakrila?'

71 'Tko je od njih Veerbhadrappa, a tko Basappa?' Putnik upita za razlog tog neprijateljstva i zamoli me: 'Molim vas, ispričajte mi.'

72 'Dobro, hajdemo najprije pod drvo i povucimo opet čilim' – rekoh mu – 'ispunit ću tvoju znatiželju, a potom ću poći svome domu.'

73 Obojica smo došli pod drvo gdje je bila gusta hladovina; pirio je hladan povjetarac, pa smo iznova pripalili čilim.

74 Putnik je prvi povukao dim, a potom mi ga predao; dok sam pušio, ispričah putniku ovu priču.

75 'Gledaj, na dvije ili tri milje od mog mjesta nalazilo se staro, sveto i slavno mjesto.

76 Tamo se nalazio jedan ruševni hram posvećen Mahadevu (Šivi); svi su došli na zamisao da ga obnove.

77 U tu svrhu prikupljen je velik prilog i sakupila se priličnа svota novca; dogovorena je služba i obred, te je napravljen potpun plan.

78 Jedan tamošnji bogataš imenovan je upraviteljem i novac je predan u njegove ruke; njemu je povjereno konačno odlučivanje.

79 On je trebao voditi posebne knjige, u njih upisivati prikupljene priloge u gotovini i taj posao obavljati pošteno.

80 Ali on je po prirodi bio velika škrtica, pazio je da ne potroši ni novčića iz svog džepa; zbog takvog pristupa posao se nije pomicao s mrtve točke.

81 Potrošio se sav prikupljeni novac, a posao je bio završen tek dopola; svoj vlastiti novac nije htio potrošiti, niti dati ijedan novčić iz svog džepa.

82 Iako je bio veliki bogataš, bio je pravo utjelovljenje škrtosti; davao je samo prazna obećanja, a posao nije dobivao oblik.

83 Kasnije su se u njegovoj kući okupili ljudi koji su sakupljali novac i rekli mu: 'Kakvo je to tvoje bogatstvo kad od njega nema nikakve koristi?'

84 'Ako ne pružiš ruku pomoći u obnovi Mahadevovog hrama, ne znamo kako će se to dovršiti; razmisli malo o tome.'

85 'Opet ćemo nagovoriti ljude i sakupiti još priloga, pa ćemo ti i to poslati, samo privedi ovaj posao kraju.'

86 Potom se sakupilo još novca i stiglo u njegove ruke; ali od toga nije bilo

nikakve koristi, bogataš je i dalje mirno sjedio.

87 Prošlo je nekoliko dana i Bogu je palo na pamet da bogataševoj ženi pošalje viziju.

88 'Probudi se i idi sagradi kupolu na tom hramu; što god potrošiš, Gospodin Nilkanth vratit će ti stostruko.'

89 Sutradan je ona u potpunosti ispričala tu viziju svom mužu; za čovjeka koji bi dao život prije nego novčić, to je izazvalo teški nemir.

90 Čovjeku čiji je jedini cilj bio zgrtanje novca dan i noć, kako bi odgovarala ideja iz sna o trošenju novca?

91 Rekao je svojoj ženi: 'Ja ne vjerujem u te vizije, uopće nemam vjere u to' – i počeo se rugati s njom.

92 Kakav je čiji um, takav mu se čini i čitav svijet; budući da je sam bio nepošten, i druge je vidio takvima.

93 'Da je Bog htio uzeti baš moj novac, zar sam ja bio daleko od tebe, zašto je došao u tvoj san?'

94 'Zašto se tebi dogodila ta vizija, zašto je Bog nije dao meni? Zato nemam povjerenja u to i ne razumijem smisao toga.'

95 'To mora da je lažan san ili Božja zamka da se unese razdor između muža i žene – tako mi se čini.'

96 'U obnovi hrama zar je moja pomoć bila mala? Svakog mjeseca prazni se naša vreća koju smo punili.'

97 'Ljudi donose svu tu svotu, izvana to izgleda tako, ali trgovački način vođenja knjiga donosi mi veliku štetu.'

98 'Ljudi to ne znaju, kako bi to tebi bilo jasno? Zato se ta tvoja vizija ne može smatrati istinitom.'

99 'Smatrati to istinom bila bi obmana; snovi dolaze zbog poremećenog sna, tko ih još smatra istinitima?' – presudio je bogataš.

100 Čuvši to, žena je zašutjela bez riječi pred mužem; iako su ljudi sakupljali novac, davali su ga bez prave radosti.

101 Ono što se da bez ljubavi, pod pritiskom ili iz obaveze, to Bogu nije drago; malo darovano s ljubavlju vrijedi jako puno.

102 Kako se sakupljao novac, tako se i radilo; kad bi novac stao, stao bi i rad, i tako se to otezalo.

103 Bogataš škrtac nije htio izvaditi ni novčića iz vlastite vrećice; a sada poslušajte kakvu je novu viziju imala njegova žena.

104 'Nemoj nagovarati muža da dade novac za hram; tvoja je vjera Bogu dovoljna, daj ono što sama želiš.'

105 'Jedan novčić darovan s iskrenom vjerom i vlastitom voljom vrijedi stotine tisuća; ponudi ga Bogu uz muževo dopuštenje.'

106 'Nemoj se uzalud mučiti, daj ono što ti padne na pamet; pa bilo to i sasvim malo od tvog vlastitog imetka, ponudi to.'

107 'Ovdje je važna jedino vjera, znajući da je imaš, Bog te nagovara da bilo što dadeš.'

108 'Zato dadi ono malo što imaš i budi mirna; davanje bez vjere nije ispravno, Bogu se to nimalo ne sviđa.'

109 'Tko dade bez vjere, sve mu to propada i na kraju biva potpuno

uzaludno – to ćete ubrzo iskusiti.'

110 Čuvši tu viziju, žena donese čvrstu odluku u umu da proda nakit koji joj je dao otac i tako ispuni Božji zahtjev.

111 Potom je svoju odluku saopćila mužu; čuvši to, muž se iznutra jako uznemirio.

112 Gdje je pohlepa, gdje je tu razum? Nema tu ni Boga, ni vjere, ni poštenja! Pomislio je u sebi: 'Kakva je ovo bezumnost, ona je uistinu poludjela!'

113 Mislio je: 'Uzet ću sav taj njen nakit, procijeniti mu vrijednost na tisuću rupija, a na njeno ime ugraditi zemlju.'

114 Sam je kupio nakit umjesto da dade novac svojoj ženi, dajući joj svoju močvarnu zemlju koja je bila kod njega pod hipotekom.

115 Ta je zemlja bila napuštena i neplodna čak i u vrijeme kiša; rekao je ženi: 'Pokloni je Onome koji nosi Pinak (Šivi).'

116 'Darivanjem takve zemlje od tisuću rupija Bogu, On će biti zadovoljan prema viziji i ti ćeš se osloboditi duga.'

117 Prihvativši muževe riječi, škrtčeva žena s ljubavlju i vjerom darova tu zemlju kako bi razveselila Šankara.

118 A stvarna situacija bila je da je ta zemlja bila kod bogataša pod hipotekom za dug od samo dvjesto rupija, vlasništvo jedne siromašne žene po imenu Dubaki.

119 Dubaki je bila žena bez nikoga, ta zemlja bila je pod njenom vlasti, a i nju je morala dati u zalog zbog novčane stiske.

120 Ali izuzetno pohlepni bogataš nije se bojao prevariti ni samoga Šankara; zakrio je ženinu imovinu i radovao se prijevarnom dobitku.

121 Vrlo je lažna ta strast za svjetovnim užicima, ona vodi u propast onoga tko je obuzet njome; ne treba se zaplitati u te mreže ako se želi sačuvati život.

122 Jelen gine zbog želje za slušanjem glazbe, zmija zbog nošenja dragulja, leptir zbog privlačnosti svjetla – takvo je loše društvo svjetovnih užitaka.

123 Za svjetovne užitke potreban je novac, a u velikom trudu oko toga raste strašna žeđ za užicima koju je nemoguće obuzdati.

124 Ta potpuno potopljena zemlja na kojoj ni trudom ne može izrasti ni zrno žita – on reče: 'Pokloni je Bogu', a kakva je to zasluga u takvom daru?

125 Tamo gdje nema ni najmanje čiste namjere, to nije nesebičan dar Bogu, već zarađeni grijeh koji na kraju donosi samo patnju.

126 S druge strane, siromašni brahman koji je vršio službu u tom hramu, stekavši tu zemlju za Boga, osjetio je veliko zadovoljstvo.

127 Prošlo je neko vrijeme i dogodilo se nešto sasvim suprotno; pala je strašna kiša u konstelaciji Krittika i nastala je užasna oluja.

128 Iznenada je udario grom i čitava se zgrada srušila; ostali su samo goli zidovi, sve je izgorjelo.

129 Nesreća je pogodila i bogataša: on je poginuo zajedno sa svojom ženom, a i Dubaki je preminula – tako je došao kraj za svo troje.

130 Potom se ovaj bogataš rodio u gradu Mathuri u utrobi jedne siromašne brahmane, pobožne žene hramskog svećenika.

131 Neno ime bilo je Gouri. A s Dubaki se dogodilo drugačije: u utrobi Šivinog sluge (Gurava) rodilo se muško dijete.

132 Tom djetetu nadjenuli su ime Chenbasappa. Tako se dogodila promjena u životima sve troje i njihova je karma donijela plodove.

133 Bogataš je u novom rođenju dobio ime Veerbhadra; to je tajna sudbine i karme koja se završava tek proživljavanjem njenih plodova.

134 Šivin svećenik bio mi je izuzetno drag; redovito je dolazio u našu kuću i pušio čilim sa mnom.

135 Tada bismo u velikoj radosti razgovarali cijelu noć; Gouri je odrasla i postala stasala za udaju, pa ju je i nju vodio sa sobom.

136 I ona me poštovala s odanošću. Jednog dana svećenik me upita: 'Pregledao sam sva mjesta, ali nigdje ne mogu naći mladoženju za kćer.'

137 'O Baba, umorio sam se tražeći, odustao sam i došao u slijepu ulicu.' Rekoh mu: 'Zašto se brineš? Mladoženja već ide putem!'

138 'Tvoja kći je sretna, bit će vrlo bogata; tražeći nju, mladoženja sam dolazi svojim koracima.'

139 'Ubrzo će doći u tvoj dom, ispuniti tvoju želju i vjenčati se s Gouri prema tvojim riječima.'

140 S druge strane, Veerbhadra, živjeći u siromaštvu, dao je hrabrost svojim roditeljima i napustio dom.

141 Prosio je od sela do sela, nekad radio za dnevicu, jeo što bi našao i zadovoljan lutao uokolo.

142 Lutajući tako, sudbinom je stigao u dom Šivinog svećenika; čudesna je

igra Božja, svima se počeo sviđati.

143 Polako se rodila naklonost i svećenik poželi dati mu Gouri za ženu; zvijezde, rod i običaji su se poklopili, i svećenik se obradova.

144 Povedavši Veerbhadru sa sobom, svećenik dođe jednog dana k meni; vidjevši ih obojicu u tom trenutku, iznenada mi padne na pamet misao.

145 Zbog te misli odmah rekoh: 'Sada je povoljan trenutak za vjenčanje, pa daj ovom mladiću ovu Gouri i oslobodi se brige.'

146 Uzevši pristanak svoje žene, izabraše Veerbhadru za mladoženju, nađoše povoljan trenutak i obaviše vjenčanje kako priliči.

147 Kada je sve bilo završeno, obitelj dođe po moj daršan i blagoslov kako bi njihov obiteljski život bio uspješan.

148 Radosno sam im dao blagoslov; počevši dobivati dobru hranu i postavši bogat, Veerbhadra je izgledao vrlo zadovoljno.

149 I on postade moj odani vjernik i ubrzo stvori dom; ali tko je taj sretnik koji se ovdje nije ogorčio zbog novca?

150 Taj novac stvara veliku nevolju, muči i velike i male; u pravo vrijeme i Veerbhadra je osjetio tu stisku – takva je igra novca.

151 'O Baba, ovaj je okov vrlo težak, bez novca smo u velikoj nevolji; recite nam neko rješenje kako bih mogao voditi obiteljski život.'

152 'Padam pred Vaša stopala, nemojte me odbiti, riješite moju nevolju, ta Vi ste bili povod za ovo vjenčanje.'

153 I ja sam ga poučavao s puno ljubavi i davao mu blagoslove: 'Allah Malik (Bog je Gospodar), On sve zna i On će ukloniti nevolju.'

154 Znajući Veerbhadrine misli i želeći ispuniti njegove želje, tješio sam ga da se nimalo ne brine.

155 'Tvoje sretno vrijeme je blizu, nemoj se uzalud mučiti, novac će ti biti poput prašine na rukama i imat ćeš ga u izobilju.'

156 'Novac me ismijava, ne mogu se osloniti ni na ženu; dosta je više ove sramote, ne treba mi ova veličina vjenčanja.'

157 A sada se dogodilo nešto čudesno: pogledajte moć Gouriinih zvijezda! Cijena one močvarne zemlje naglo je porasla, tko može razumjeti Božju igru?

158 Došao je jedan kupac spreman dati sto tisuća (lakh) rupija; polovicu je dao odmah u gotovini na licu mjesta, a polovicu u ratama.

159 Odlučeno je da se svake godine plaća dvije tisuće s kamatama, tako da će nakon dvadeset i pet godina Gouri dobiti punu naknadu.

160 Taj je dogovor svima odgovarao, ali tada se podiže Chenbasappa Gurav i reče: 'Novac koji je darovan Šivi – Gurav je njegov prvi vlasnik!'

161 On reče: 'Za mene kao Gurava polovica kamata svake godine treba ići u moj džep, bez toga neću biti zadovoljan.'

162 Veerbhadrappa mu nije htio dati ništa, a Chenbasappa nije htio odustati; izbila je žestoka svađa i obojica dođoše k meni.

163 Šiva je potpuni vlasnik te zemlje, ona ne može poslužiti ni u čiju drugu svrhu; nemojte padati u uzaludnu pohlepu – rekoh tada obojici.

164 'Ono što je darovano Šivi, to je uistinu Njegova vrijednost; tko god čezne za tim osim Gouri, past će mu prašina u usta!'

165 'Tko god dotakne ovaj novac bez Božjeg dopuštenja, navući će na sebe Božji gnjev, jer sva ova imovina pripada Bogu.'

166 'Pravo na to ima hramski svećenik, a Gouri je u nasljednom odnosu; što tu imaju tražiti stranci? To je imovina pod Gourinom vlasti.'

167 'Zato sam obojici rekao: Ako budete djelovali pod Gourinom vlasti i uz njen pristanak, postići ćete uspjeh.'

168 'Ako budete djelovali protiv njene želje, Bog neće biti zadovoljan; Veerbhadrappa nema pravo samostalno raspolagati time.'

169 Iako sam tako jasno iznio svoje mišljenje, Veerbhadrappa se naljutio na mene i zasuo me bujicom psovki.

170 Rekao je: 'Baba, Vi želite uspostaviti vlasništvo moje žene, prisvojiti sav novac i osigurati vlastitu korist!'

171 Čuvši te njegove riječi, ostao sam bez riječi na mjestu; čudesna su djela Allahova, zašto se uzalud žalostiti?

172 Veerbhadrappa mi je to izgovorio, a kod kuće se žestoko okomio na svoju ženu; poslijepodne je ona došla po daršan i počela me moliti:

173 'O Baba, nemojte slušati ničije riječi i nemojte me skretati s Njegove milosti; širim svoj skut i molim Vas da imate ljubavi prema svojoj kćeri.'

174 Čuvši te njene riječi, dao sam joj potpuno obećanje: 'Prevest ću te preko sedam mora, nemoj biti tužna.'

175 Te iste noći dok je spavala, Gouri je imala viziju: Šiva je došao u njen san i rekao joj ove riječi:

176 'Sav ovaj novac pripada tebi, nemoj ga davati nikome; reći ću ti kako

da postupiš da tako zauvijek ostane.'

177 'Novac za hram, kako ti Chenbasappa rekne, upotrijebi za Mene s povjerenjem; drži se tog pravila.'

178 'Za druge svrhe nemoj trošiti novac bez konzultacije s Babom u džamiji, nemoj praviti nikakve druge raspodjele.'

179 Gouri mi je u potpunosti ispričala tu svoju viziju, a ja sam joj dao odgovarajući savjet da prihvati viziju.

180 'Glavnicu uzmi sama za sebe, a Chenbasappi dadi polovicu kamata; tako čini redovito, a Veerbhadra s time nema nikakve veze.'

181 Dok smo tako razgovarali, njih trojica dođoše svađajući se; uložio sam najveće napore da se međusobno smire.

182 Ispričao sam obojici u potpunosti Šivinu viziju koju je imala Gouri; čuvši to, pobješnjeli Veerbhadra pobjesni još više.

183 Veerbhadra je zasuo suparnika bujicom psovki i govorio svašta, zbog čega se ovaj drugi potpuno prestrašio.

184 U tom bijesu, psujući i proklinjući, govorio je: 'Gdje god te nađem, uništit ću te!'

185 Obraćajući se Chenbasappi, pobješnjeli Veerbhadrappa reče: 'Rastrgat ću te na komade, pojest ću te i progutati cijelog!'

186 Prestrašeni Chenbasappa čvrsto me uhvati za noge i reče: 'Oslobodite me ove nevolje!' Tada sam mu dao obećanje zaštite.

187 Dao sam hrabrost jadnom Chenbasappi i rekao mu tamo: 'Neću dopustiti da pogineš od Veerbhadrine ruke!'

188 Vrijeme je prolazilo i Veerbhadra je preminuo; potom se rodio u obliku zmije – tako se promijenilo njegovo tijelo.

189 Chenbasappa je živio u strahu i u tom strahu preminuo, te se rodio u obliku žabe – takva je bila njegova sudbina.

190 Zbog neprijateljstva iz prošlog života, jedan se rodio u utrobi zmije i krenuo za Basappom-žabom, te ga je na kraju Veerbhadra uhvatio.

191 Jadni Basappa u obliku žabe pao je u usta zmije Bhadrappe, a čuvši njegovo milostivo zapomaganje, moje se srce potreslo.

192 Sjetivši se obećanja danog u prošlom životu, oslobodio sam Chenbasappu iz zmijinih usta i tako održao svoje obećanje.

193 Allah u trenutku nevolje pritekne u pomoć svojim vjernicima; On me poslao ovamo i učinio da zaštitim svog vjernika.

194 To se vidjelo u samom iskustvu: Veerbhadrappa je otjeran, a Chenbasappa spašen iz nevolje – sve je to učinio Bog.

195 A sada, napuni čilim, popit ću ga i poći svom domu; i ti idi u svoje selo i neka ti misli budu usmjerene na Mene.'

196 Rekavši to, popio sam čilim, uživao u sreći društva svetih, i lutajući se vratio natrag, osjećajući potpunu ispunjenost u svojoj duši."

Tako završava četrdeset i sedmo poglavlje pod nazivom "Priča o odlasku u Kashi i Gayu – Priča o rođenju koza i oslobođenju žabe" u Šri Sai Samarth Satchariti, koju je napisao bhakta Hemadpant na temelju priče iz Saijevih usta, a po nadahnuću svetaca i dobrih ljudi.

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguru Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 48 ||

Klanjanje Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruu, Šri Kuldevati, Šri Sita-Rami i Šri Sadguru Sai Nathu.

1 Započinjući ovo poglavlje, slušatelj iznimno posvećen slušanju počeo je razmišljati: Tko je guru, a tko Sadguru Šri Sai?

2 Radi njegova zadovoljstva i razjašnjenja, ukratko ćemo opisati obilježja Sadgurua, kako bi se na stopalima moćnog Šri Saija prepoznali znaci pravog Sadgurua.

3 Onaj od koga se stječe učenje Veda ili znanje o šest Šastra, te onaj koji tumači Vedanta-filozofiju – mudraci takvog ipak ne nazivaju Sadguruom.

4 Neki zadržavaju dah, nose žareće pečate na tijelu i zabavljaju slušatelje raspravama o Brahmanu – no mudri ni takve ne nazivaju Sadguruom.

5 Daju učenicima obredne mantre iz spisa i zapovijedaju im da ih ponavljaju; ali kada će doći plod toga – u ičijem srcu nema prave vjere.

6 Tumačenje istine je izuzetno sladak nagovještaj, a znanje u riječima obilno i razliveno; no postoji suša vlastitog iskustva – takvo je znanje prazno i samo u riječima.

7 Čim se čuje tumačenje, nastaje gadljivost prema svjetovnim i nebeskim užicima; no čisti okus iskustva razotkriva samo onaj tko je sam iskusan.

8 Onaj tko posjeduje potpuno znanje u riječima, a ujedno je i pun neposrednog iskustva i darovatelj spoznaje – samo on ima pravo podučavati učenika, i samo se on naziva Sadguruom.

9 Onaj tko sam nema iskustva, što može dati učeniku? Tko nema nikakvog neposrednog iskustva, nikada se ne smije zvati Sadguruom.

10 Onaj tko u srcu ne goji želju da ga učenik služi, čak ni u snu, već želi dati vlastito tijelo za dobrobit učenika – znajte da je on pravi Sadguru.

11 "Učenik je beznačajan, a učitelj je najuzvišeniji od svih" – onaj tko je lišen takvog egoizma, taj je jedini Sadguru koji donosi dobro.

12 Smatrajući učenika potpunim Brahmanom, on mu pruža ljubav poput roditeljske i ne želi od njega nikakvo uzdržavanje – takav je Sadguru najuzvišeniji na svijetu.

13 Gdje je riznica vrhunskog mira, gdje nema ponosa zbog učenosti i gdje su mali i veliki potpuno jednaki – znajte da je to prebivalište Sadgurua.

14 Ova opća i sažeta obilježja Sadgurua iznio sam, predan potpuno Njemu, ukratko radi slušatelja.

15 Očima koje su se zasitile Saijevim pogledom, tim sretnicima – što bih im više mogao opisati? Ovo su istinska obilježja Sadgurua.

16 Plod velikih zasluga skupljanih kroz mnoga rođenja bio je nakupljen u nama, i zato smo stekli ova stopala Sadguru kralja Saija.

17 Iako u punoj mladosti, živio je u potpunom odricanju; bez oslonca, bez stana i doma; duhan i čilim bili su mu sva imovina, uz strahovito obuzdavanje uma.

18 Od svoje osamnaeste godine imao je potpunu pobjedu nad umom, živio učeći u osami bez straha, uronjen u vlastitu bit.

19 Vidjevši čistu ljubav svojih vjernika, držeći se načela "Ovisan sam o vjernicima", živio je kao središte vjerničke ljubavi kako bi to jasno pokazao

vjernicima.

20 Pobjeda Vječnom Parabrahmanu, pobjeda Onome koji spašava siromašne i ima nasmijano lice, pobjeda Onome koji je čista svijest i podređen vjernicima! Podari svoj božanski pogled vlastitim vjernicima!

21 Pobjeda Onome koji je iznad dvojnosti, pobjeda Onome koji iz neizraženog prelazi u izraženo! On je sveduhovni svjedok, iznad svega, nedokučiv nevjernicima, a dostupan svima.

22 Pobjeda Onome koji uklanja patnju svjetovnog života, pobjeda Onome koji razdire slona svjetovnih muka, pobjeda Sadguru kralju koji je pun ljubavi prema onima koji traže utočište i koji uklanja sve nevolje!

23 Sjedinjujući se s Tobom, neizraženim, oblik je poprimio neobličje; no Tvoje djelovanje za dobrobit vjernika ne prestaje ni nakon napuštanja tijela.

24 Djela koja si činio u tijelu, ista činiš i sjedinjen s Neobličnim; to iskustvo i danas uživaju oni koji su se posvetili Tvojoj odanosti.

25 Mene, neznatnog, učinio si povodom, i da bi raspršio noć neznanja, učinio si da izađe Sunce Tvojeg životopisa, koje je moćno spasiti vjernike.

26 Vjera u Boga i postojanost u odanosti – to je svjetiljka u srcu vjernika; kada se fitilj zapali uljem ljubavi, prosvijetlit će se svjetlo spoznaje.

27 Kakva je kome korist od suhog znanja bez ljubavi? Bez ljubavi nema mira, ljubav mora biti neprekidna.

28 Kako opisati veličinu ljubavi? Pred njom je sve ostalo bezvrijedno; ako nema duboke ljubavi u srcu, slušanje i čitanje su uzaludni.

29 Gdje je ljubav, tamo prebiva odanost; tamo su i čitav mir i nevezanost, a

oslobođenje sa svim svojim bogatstvom služi na tom mjestu.

30 Bez vjere nema ljubavi, a gdje je vjera, znajte da je tamo Bog; u krilu vjere rađa se potpuna ljubav, a vjera je jedini uzrok prelaska preko oceana postojanja.

31 Čist poput vode Gange, izuzetno je sladak Saijev životopis; time je Hemad ukrasio ovu hvalospjevnu pjesmu, postavši samo povodom.

32 Slušajući Sai Sačaritu, slušatelji i pripovjedač postaju zauvijek čisti; grijeh i zasluga propadaju i obojica postaju zauvijek oslobođeni.

33 Izuzetna je sreća u ušima koje slušaju, izuzetna sreća u ustima pripovjedača; blagoslovljen je ovaj Šri Sai hvalospjev, izuzetno svet za Njegove vjernike.

34 Oni koji čista srca i s dobrom vjerom slušaju ovaj životopis, sve njihove želje bit će zauvijek ispunjene.

35 S dubokom vjerom i poštovanjem, tko god sluša ovu Sačaritu, bez napora i bez odlaganja steći će odanost Njegovim stopalima.

36 Služeći Saijeva stopala s odanošću i prisjećajući se Saija, osjetila se neće prepuštati samovolji i prijelaz preko oceana postojanja bit će lak i brz.

37 Ova priča iz Sai Sačarite je poput samog života za vjernike čatake; nakon slušanja, slušatelji trebaju razmišljati o njoj, jer je ona riznica Božje milosti.

38 Ako slušatelji u svim okolnostima slušaju sabrano i pažljivo, lako će preći ocean postojanja i prekinuti okove karme.

39 No, slušatelji u sebi misle: "Kada će konačno započeti sama priča?" Stoga ću raspršiti njihovu nestrpljivost i završiti ovaj uvod.

40 U prethodnom poglavlju rečeno je kako neprijateljstvo, ubojstvo i dug dovode do ponovnog rođenja radi odsluživanja vlastite karme.

41 Ti ljudi nemaju sjećanje na prošli život, no sveci nikada ne zaboravljaju; oni uklanjaju nevolje svojih vjernika, gdje god se rodili.

42 Jednako tako, poslušajte sada drugu priču: dajući, uzimajući, sjedeći ili ustajući – tko ima vjeru u stopala svetaca, taj vjernik postiže uspjeh.

43 Započinjući bilo koje djelo, ako se najprije prisjetimo stopala Harija i Gurua, Oni će ukloniti brigu svojih vjernika ako vjernik ostane predan i oprezan u djelu.

44 "Ja ću samo činiti djelo, a moćni Hari i Guru dat će plod" – tko ima takvu čvrstu odluku, njegov je brod prešao ocean.

45 Sveci u početku mogu izgledati strogi, no u njihovom srcu je nesebična ljubav; potrebno je samo malo strpljenja u srcu, i oni će na kraju donijeti dobro.

46 Kletve, patnje, svjetovna obmana – čim padne sjena društva svetaca, sve to nestaje na samom mjestu; zato se treba prikloniti njihovim stopalima.

47 Ponizno i bez oholosti predajte se svecima i zamolite ih za svoje dobro; oni će podariti mir vašem umu.

48 Tko se ponosi svojim malim znanjem, sumnja u riječi svetaca; takav najprije pretrpi štetu, a tek na kraju kroz vjeru postiže dobro.

49 Bilo s čistim srcem ili s prijevarom, ako netko uhvati stopala pravih svetaca, na kraju postiže oslobođenje; nevjerojatna je veličina svetaca.

50 Poslušajte pažljivo poučnu priču o tome; slušatelj će biti ispunjen

vlastitim blaženstvom, a i pripovjedač će biti radostan.

51 Odvjetnik sa stanom u Akkalkotu, po imenu Sapatnekar – poslušajte njegovo iskustvo i um će vam se razveseliti.

52 Dok je danonoćno učio za odvjetnički ispit, sreo je studenta Shevdea i počeli su razgovarati i raspitivati se jedan o drugome.

53 Došli su i drugi kolege studenti, sjeli zajedno u sobu i počeli ispitivati jedni druge kako bi provjerili naučeno gradivo.

54 Htjeli su vidjeti gdje tko griješi, čiji je odgovor točan, te otkloniti sumnje radi mira u umu.

55 Shevdeovi odgovori bili su pogrešni, pa su svi studenti na kraju rekli: "Kako će ovaj položiti ispit? Sve što je naučio je nedovoljno."

56 Iako su mu se rugali, Shevde je imao potpunu vjeru: "Bilo moje znanje dovoljno ili nedovoljno, u pravo vrijeme ja ću položiti.

57 Ako ja i nisam učio, moj Sai Baba sjedi tamo da me položi; zašto bih se brinuo?"

58 Čuvši te riječi, Sapatnekar se začudio, povukao Shevdea u stranu i počeo ga ispitivati:

59 "Oho, tko je taj Sai Baba čije vrline toliko hvališ i u koga imaš tako potpunu vjeru? Gdje on živi?"

60 Odgovarajući mu, Shevde je opisao veličinu Sai Babe, a zatim mu iskreno iznio i svoju čvrstu vjeru.

61 "U poznatom okrugu Nagar, u selu Shirdi, u džamiji sjedi jedan fakir, izuzetno hvaljen i svet čovjek.

62 Svetaca ima posvuda, ali susret s njima ne postiže se trudom ako u popudbini nema velikih zasluga.

63 Moja je vjera u njega potpuna; bit će onako kako on učini. Ono što rekne iz usta, to će se dogoditi i nikada se neće promijeniti.

64 Koliko god se trudio ove godine, na ispitu ću pasti; ali sljedeće godine, bez muke, sigurno ću proći.

65 To je njegovo obećanje meni i ja imam potpunu vjeru u njega; njegove se riječi ne mogu izmijeniti, to sam čvrsto zapamtio."

66 "Kakvo je to čudo! Proći će i ovaj i sljedeći ispit? Te priče djeluju smiješno" – tako je Sapatnekaru to bez sumnje izgledalo besmisleno.

67 Njegov je um bio pun sumnji, pa mu se te riječi nisu svidjele; no Shevde je otišao odande, a sada poslušajte što je bilo dalje.

68 S vremenom se kroz iskustvo pokazalo da su Shevdeove riječi bile točne; položio je oba ispita, što je iznenadilo Sapatnekara.

69 Prošlo je deset godina i Sapatnekar je zapao u veliku tugu; iznenada ga je pogodila nesreća i obuzela ga je potištenost.

70 Njegov sin jedinac umro je od bolesti grla 1913. godine, zbog čega mu se omrznuo svjetovni život.

71 Obišao je sva sveta mjesta poput Pandharpura i Ganagapura, ali u srcu nije našao mir; potom je čitao Vedantu.

72 Kako je vrijeme prolazilo, čekajući put da um nađe kakav-takav mir, sjetio se događaja sa Shevdeom.

73 Prisjetio se Shevdeove odlučnosti i njegove vjere u Saijeva stopala, pa

je i sam poželio poći na Njegov daršan.

74 Donio je odluku u srcu da posjeti sveca, te je 1913. godine planirao put u Shirdi i krenuo s mlađim bratom.

75 Sjećanje na Shevdea bilo je samo povod da dođe pokloniti se Njegovim stopalima; sam Sai ga je pozvao – poslušajte to pozorno.

76 Sapatnekar je poveo svog mlađeg brata PanditRaoa i s obitelji krenuo u Shirdi na daršan svetca.

77 Obojica su stigli tamo i odmah pošli na daršan; ugledavši Babu izdaleka, u srcu su osjetili veliko zadovoljstvo.

78 Čim su se njihovi pogledi susreli izdaleka, brzo su prišli bliže i obojica stali pred Babu sklopljenih ruku.

79 Obojica su se vrlo ponizno poklonila pred Babom i s čistom, toplom vjerom prinijela kokosov orah Saijevim stopalima.

80 Dok je Sapatnekar prinosio kokos na stopala Moćnoga, Baba ga odbaci uzvikom: "Bježi odavde!" (Chal hat!).

81 Sapatnekar se zabrinuo zašto se Baba tako razljutio; vidjevši to, Babini poznanici pomisliše da ga upitaju za razlog.

82 Onaj čiji je daršan trebao donijeti radost, tim ih je riječima izuzetno rastužio; pa su se povukli natrag, tužni i pognute glave.

83 Kome sada poći, kojeg vjernika upitati što se krije iza Babinih riječi i s kime razgovarati o tome?

84 Vidjevši njihovo stanje, netko im spomenu ime Bala Shimpi (krojač Bala) kako bi ih utješio, pa su ga potražili.

85 Sapatnekar mu je ispričao čitavu priču i rekao: "Baba me odbacuje vrlo oštrim riječima.

86 Pođite i vi s nama da obavimo daršan u miru, kako bi nas Baba pogledao s milošću i prestao se ljutiti na nas."

87 Bala je pristao, Sapatnekar se smirio, kupio Babinu fotografiju i pošao na daršan.

88 Bala Shimpi pošao je s njima, uzeo fotografiju u ruke i pruživši je Babi, rekao:

89 "Bože, kakva je ovo slika?" A Baba mu odgovori: "Ova je slika njegov prijatelj!", pokazujući prstom na Sapatnekara.

90 Rekavši to, Baba se nasmijao, a i ostali su se nasmijali. Bala upita Babu: "Koje je skriveno značenje u tome, Baba?"

91 Tada Bala odmah reče Sapatnekaru: "Hajde, poklonite se brzo!" No kad se poklonio, opet je čuo uzvik: "Bježi odavde!"

92 "Isti onaj 'Bježi odavde' još me uvijek prati; što sada učiniti?" – Sapatnekar se silno začudio.

93 Dok su obojica stajala sklopljenih ruku pred Babom, Baba im na kraju zapovijedi: "Otiđite odavde odmah!"

94 "Vaša je riječ, Swami Samarth, svima neprekršiva; što možemo mi neznatni, odlazimo ovog trenutka.

95 Čuvši da ste izuzetno velikodušni, došli smo na daršan, no dočekao nas je uzvik 'Bježi odavde!' – ne razumijemo kakvo je ovo čudo.

96 Neka nas ipak prate Vaš pogled milosti i Vaš blagoslov, da Vas ubrzo

opet vidimo" – tako su zatražili obećanje.

97 Tko je tako mudar da spozna što je u Babinom umu? Prihvativši izrečenu zapovijed, vratili su se natrag kući.

98 Tako je izgledao njihov prvi daršan, te su obojica, izuzetno tužni, bez ikakvog odlaganja otišli natrag u svoje selo.

99 Prošla je još jedna godina, no um mu se nije smirio; opet je otišao u Ganagapur, ali mu se nemir u srcu samo povećao.

100 Radi odmora Sapatnekar je potom otišao u Madhegaon, a na kraju je odlučio poći u Kashi.

101 Do polaska u Kashi ostala su svega dva dana, kada je njegova žena imala viziju u snu, pa je putovanje u Kashi otkazano.

102 Kako je čudesna bila ta vizija i kakav je bio njen novi oblik – poslušajte pažljivo ovu Saijevu čudesnu igru.

103 Dok je spavala u postelji, u carstvu snova pred njenim očima, žena je uzela vrč i pošla na bunar Lakkadsha.

104 Tamo, pod jednim drvetom neem, nalazio se jedan fakir s povezom oko glave, koji joj reče: "Priđi k meni.

105 Zašto se uzalud mučiš, dijete?" – prozbori fakir blagim glasom. "Napunrit ću ti ovaj vrč čistom vodom."

106 Uplašivši se fakira, uzela je prazan vrč i krenula natrag kući, a fakir je išao korak po korak za njom.

107 Vidjevši takav san, probudila se i otvorila oči; čuvši supruginu priču o snu, Sapatnekar je odlučio poći u Shirdi.

108 Oboje su krenuli u tom povoljnom trenutku i sutradan stigli u Shirdi; čim su stigli, pošli su prema džamiji, no Baba je tada bio u Lendioj bašti.

109 Dok se Baba nije vratio, oboje su sjedili tamo čekajući Njegov dolazak, i Baba ubrzo stiže.

110 Vidjevši lika iz vizije od glave do pete, žena se silno začudila i nastavila Ga promatrati.

111 Nakon što su Babi oprana stopala, žena je prišla uzeti daršan; poklonivši se Saijevim stopalima, sjela je i nastavila Ga promatrati.

112 Vidjevši njenu poniznost, Sai Nathovo srce ispunilo se radošću, te Baba tiho započe priču kako bi uklonio njenu bol.

113 Prema svom običaju, Baba je s ljubavlju počeo detaljno opisivati vlastitu bol nekolicini prisutnih trećih osoba.

114 Iako se radilo o ženinim tegobama i trebalo ih je njoj reći, pričajući to drugima u njenoj prisutnosti, žena je to slušala s velikom pažnjom.

115 "Moje ruke, trbuh i struk bole me neizdrživo već dugo vremena; umorio sam se od uzimanja lijekova, a bolesti nema lijeka.

116 Dosadilo mi je piti lijekove jer nikakvog poboljšanja nema; no sada se čudim kako je ta bol iznenada nestala!"

117 Pričajući tu priču, ne spominjući ženino ime, radilo se u potpunosti o njenim tegobama i sve se odnosilo na nju.

118 Nakon mjesec ili dva, bol koju je Baba opisao kao svoju u potpunosti je nestala kod nje, pa je dobila potvrdu u iskustvu.

119 Ženina se želja ispunila, no kada je Sapatnekar prišao na daršan, Baba

ga je opet dočekao starim uzvikom "Bježi odavde!".

120 "Ne znam u čemu je moja pogreška, Baba me nepogrešivo odbacuje; kad god mu se poklonim, dobijem jedan te isti odgovor.

121 Kakva je to moja prošla karma, zašto se ljuti na mene? Pred mojim očima prema drugima se ponaša s najvećom ljubavlju.

122 Ujutro i navečer svi se vjernici okupljaju oko Babe i svakodnevno uživaju u radosti, dok je meni na čelu pisano samo 'Bježi odavde!'.

123 Možda je moja karma otišla u krivi smjer, možda sam izgubio vrlinu i postao utočište beskrajnih grijeha, pa je zato ova nemilost na meni.

124 U početku sam prema Babi bio pun sumnji i pogrešnih misli; stoga mi se čini da me Baba ovim putem dovodi u red."

125 Stoga je donio čvrstu odluku u sebi: "Dok ne dobijem Babinu milost, ostat ću ovdje mirnog uma i čvrste volje."

126 Tko je to, pogođen trostrukom patnjom i gladan Saijevog daršana, otišao odande pognute glave a da se u srcu nije umirio?

127 Ipak, tog je dana bio izuzetno uznemiren; jelo i piće nisu mu imali sladak okus, dolazak i odlazak nisu mu donosili mir, a oči su mu ostale bez sna u postelji.

128 Nitko drugi nije bio u blizini, Baba je bio sam na svom ležaju; iskoristivši tu priliku, odlučio je obuhvatiti Babina stopala.

129 Donijevši tu odluku, Sapatnekarova je namjera urodila plodom; dirnut u srcu, obuhvatio je Babina stopala.

130 Dok je naslanjao glavu na Njegova stopala, Baba stavi svoju ruku na

njega; dok je Sapatnekar masirao Njegova stopala, dođe jedna žena iz pastirskog roda (Dhangar).

131 Čim je ta žena došla, sjela je i počela masirati Babin struk, a Baba je prema svom običaju započeo razgovor s njom.

132 Čudo tog razgovora bilo je u tome što je Sapatnekar, slušajući pažljivo, prepoznao svaku svoju vlastitu riječ.

133 Iako je pastirica samo potvrdno kimati glavom, Sapatnekar se iznenadio slušajući vlastiti životopis, ostavši zapanjen u srcu.

135 Kao da netko izbliza poznat ili rođak priča sve događaje od rođenja do smrti, tako je sve do detalja ispričano.

136 Pričajući priču toj ženi, priča zapravo nije imala nikakve veze s njom – radilo se o razgovoru između oca i sina, o temi koja se ticala njih dvojice.

137 Dok je Sapatnekar slušao svoju vlastitu priču iz Saijevih usta, obuzelo ga je veliko čđenje i u srcu mu se urezalo duboko poštovanje prema Saijevim stopalima.

138 Činio mu se to čudesnim: "Kako to Baba zna?" No Babi je sve to bilo jasno kao na dlanu.

139 On je sam bit Brahmana, čitav svemir Njegova je obitelj; štoviše, čitav se svemir prožima Njime – to je bio pravi znak Saija.

140 Širenje tog jedinstva bila je sama bit Saijevog utjelovljenja; gdje je tu 'moje' i 'tvoje', kad je On Sam čitav svijet?

141 Onome tko je sjedinjen s Uzvišenim Bićem, gdje je tu jezik dvojnosti? Gledatelj, gledanje ili viđeno ne dotiču ga, baš kao što premaz ne prianja uz nebo.

142 Kad je u sebi spoznao da je Baba sveznajući, poslušajte, dobri ljudi, što mu je Baba tada rekao.

143 Pokazujući prstom prema njemu, Baba izusti rečenicu punu čuda: "Kaže da sam mu ubio dijete! Stavlja tu optužbu na mene!

144 Zar ja ubijam tuđu djecu? Zašto onda dolazi u džamiju i plače? Dobro, sada ću učiniti ovo: ponovno ću mu dovesti sina u utrobu njegove žene.

145 Kao što je umrli Ramdas vraćen onoj ženi, tako ću i njegovog sina ponovno vratiti u utrobu njegove žene."

146 Čuvši to, Sapatnekar je stajao gledajući u Babu, a Baba mu stavi ruku na glavu i pruži mu utjehu.

147 Rekao mu je: "Ova su stopala vrlo stara; tvoja je briga nestala. Imaj potpuno povrenje u mene i ubrzo ćeš postići svrhu."

148 Dok je masirao Njegova stopala i slušao te slatke Babine riječi, Sapatnekaru se oči ispuniše suzama te se pokloni Njegovim stopalima.

149 Obuzela ga su osam božanskih osjećaja ljubavi, suze radosnice potekle su iz očiju i time su Babina stopala bila s ljubavlju oprana.

150 Baba mu ponovno stavi ruku na glavu i reče: "Sjedni mirno." Tada se Sapatnekar vratio u svoj smještaj s radostanim srcem.

151 Pripremili su ponudu hrane (Naivedya), predali je supruzi, te nakon obavljene poče i artija, stavili pladanj pred Babu.

152 Škropeći vodu oko pladnja, obavivši propisano dodirivanje očiju i prinoseći hranu vitalnim dahovima (Prana, Apana, Vyana...), ponudili su je Babi.

153 Prema svakodnevnom običaju, na dodir Babine ruke i Njegovo prihvaćanje ponude, Sapatnekara je obuzela velika radost.

154 Zatim su ostali prisutni vjernici padali pred Babina stopala, a Sapatnekar se ugurao u tu gužvu i brzo se ponovno poklonio.

155 U toj žurbi, dok su se glave sudarale jedna o drugou, kako se Baba tada polako obratio Sapatnekaru:

156 "Ehej, zašto iznova i iznova činiš naklone za naklonima? Dovoljno je što si to učinio jednom s poštovanjem i čašću."

157 Te večeri bila je procesija prema Chavadi; Sapatnekar je s velikom ljubavlju i radošću pošao na čelu paletina, držeći palicu u ruci u velikom blaženstvu.

158 Ova procesija prema Chavadi već je poznata slušateljima, pa je nepotrebno ponavljanje izbjegnuto radi sažetosti.

159 Te iste noći dogodila se čudesna Saijeva igra: Sapatnekaru se učinilo da u Babi vidi samog Panduranga.

160 Kada je sutradan zatražio dopuštenje za odlazak, dobio je odobrenje uz uvjet da najprije ruča; ne prekršivši to ni najmanje, krenuli su nakon daršana.

161 U tom trenutku u njegovom se umu iznenada javila misao: "Ako Baba sada zatraži dakshinu (novčani dar), kako ću je dati?

162 Novac koji sam imao je potrošen, ostalo je samo točno za voznu kartu." Odlučio je u umu što će odgovoriti.

163 "Prije nego zatraži, stavit ću mu jednu rupiju u ruku; ako zatraži još, dat ću još jednu, a nakon toga reći ću da nemam više.

164 Ostavio sam samo ono što je nužno za kartu za vlak" – odlučivši tako, otišao je na susret.

165 Prema ranijoj odluci, kada mu je stavio jednu rupiju na dlan, Baba zatraži još jednu; dajući je, Sapatnekar detaljno objasni situaciju.

166 Baba reče: "Uzmi ovaj jedan kokosov orah, stavi ga u krilo svojoj ženi, a zatim idi mirno, ostavivši svaku brigu u duši."

167 Nakon dvanaest mjeseci rodio im se sin; kada je dijete navršilo osam mjeseci, ponovno su došli na daršan.

168 Stavili su dijete pred Babina stopala – kako je čudesno djelo svetaca! Zatim su oboje sklopili ruke i uputili ovu molbu:

169 "O Sai Nathe, kako da se odužimo za ovu dobrotu? Ne znamo apsolutno ništa, samo stavljamo glavu na Tvoja stopala.

170 Mi smo niski, siromašni i neznatni; imaj milosti prema siromasima. Od sada pa nadalje, neka nam zauvijek bude utočište na Tvojim stopalima.

171 U budnom stanju kao i u snu, razni valovi misli dižu se u umu i nema mira ni danju ni noću; stoga nas usmjeri prema Tvom obožavanju."

172 Sin po imenu Murlidhar, te druga dva sina Bhaskar i Dinkar – zajedno s njima Sapatnekar je bio ispunjen zadovoljstvom.

173 Zatim je poveo svoju ženu, poklonio se milostivom Saiju, umirio svoj nemirni um i, ostvarivši svoju svrhu, vratio se kući.

174 Na početku je u umu bila namjera iznijeti sažetu priču; no kako je Sai Nath bio taj koji je govorio, ova se knjiga proširila.

175 Njemu se predaje ovaj Hemad; prateći slijed sljedeće priče, daje se

kratak pregled pouke za slušatelje.

176 Sljedeća priča je još mnogo slađa; Sai je u potpunosti ispunio želju jednog vjernika koji je volio čuda.

177 Dok su ljudi hvalili Saijeve vrline, jedan kritičar vidio je samo mane; sam nije bio posvećen ni svjetovnom ni duhovnom napretku, već je u umu imao samo želju za traženjem mana.

178 "Ako je Sai Baba svetac, neka mi dade dokaz; bez vlastitog iskustva neću ga nimalo priznati."

179 Želja se ispunjava čak i onome tko je došao samo radi provjere; neka čestiti slušatelji poslušaju upravo tu priču u sljedećem poglavlju.

Tako završava četrdeset i osmo poglavlje pod nazivom "Blagoslov sumnjičavog vjernika" u Šri Sai Samarth Satchariti, koju je napisao bhakta Hemadpant po nadahnuću svetaca i dobrih ljudi.

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguru Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Sačarita || Poglavlje 49 ||

Klanjanje Šri Ganeši, Šri Sarasvati, Šri Guruu, Šri Kuldevati, Šri Sita-Rami i Šri Sadguru Sai Nathu.

1 Hvaliti Sadgurua sa svim Njegovim atributima – tu su zatajile i Vede i Purane; pa kako bih onda ja, neuk, u svom neznanju mogao išta reći nego mirno šutjeti?

2 Uistinu, treba zadržati šutnju, jer to je uistinu prava pohvala Sadgurua; no svaka pojedina Saijeva vrllina čini da se zaboravi šutnja.

3 Blagoslovljena je Saijeva nedokučiva igra! Gledajući je, ne mogu ostati miran. Kad jezik osjeti slatku poslasticu, um se sjeti družine slušatelja.

4 Poželio sam i njih pozvati za stol, kako bi se dvostruko uvećala radost vlastitog okusa; tako je odlučila moja duša i zato se ova gozba pripremila.

5 Kako god poslastica bila slatka, ako za stolom nema prijatelja i dobrih ljudi, samom čovjeku ona ne prija – njena slast ostaje bljutava.

6 Sai je ispunjenje svih želja, Sai je kruna svih svetaca, Sai je utočište mira za svoje vjernike i onaj koji uklanja tešku zabludu svjetovnog života.

7 Njegova je igra neopisiva, pa je riječima nemoguće prikazati; kako bih ja mogao shvatiti nedokučivo umijeće Nedokučivoga?

8 Onaj koji je blagostanje samog blagostanja – to je Sai po svojoj milosti; On daje sjećanje na svoju priču kako bi se ova knjiga potvrdila i dovršila.

9 Kad pođemo pjevati Njegovu nedokučivu veličinu, tko je sposoban to opisati? Gdje i sama Para uzmiče, što reći za Pashyanti i Madhyama?

10 Gdje te tri ne otvaraju usta, što može učiniti četvrta, Vaikhari? Iako to u potpunosti znam, um ipak ne može mirovati.

11 Dok se ne predamo stopalima Sadgurua, ne stječe se Njegovo pravo obličje. Sveci su sam oblik Šri Harija; stoga treba moliti za Njegovu ruku milosti.

12 Ljubav prema Guruovim stopalima naša je najveća imovina; neka nas obuzme slast društva svetaca i bujica ljubavi.

13 Onaj tko ima potpunu vezanost za tijelo, tome ne pristaje naziv "vjernik"; samo onaj tko je potpuno lišen oholosti posjeduje pravo stanje vjernika.

14 Tko se ponosi svojom učenošću i ohol je zbog svoje uzvišenosti, tko je samo prebivalište licemjerja – kakav je njegov ugled?

15 Ovi nesretnici koji s ljubavlju ne pjevaju slavu svog Gurua, koji iako nisu gluhi ne slušaju – oni su pravi utjelovljeni bezumnici.

16 Od hodočašća, zavjeta, žrtvovanja i milostinje veće je strogo pokorničko djelo; od toga je veće pjevanje Harijevih imena, a meditacija na svog Gurua najveća je od svega.

17 Sai je jedina meditacija Njegovih vjernika, Sai je njihovo obožavanje božanstava, Sai je njihovo skriveno blago koje treba čuvati, ali ne škrtariti njime.

18 Ako me katkad i obuzme lijenost, u Saijevu srcu nema zaborava; kada zaboravim priču, On me u pravo vrijeme podsjeti.

19 Kad poželim načas mirno sjediti, moja volja tu ne vrijedi; priča se neočekivano razotkrije pa moram uzeti pero u ruku.

20 Da bi te Njegove nedokučive priče ispričao svojim vjernicima, kao i radi moje vlastite dobrobiti, On me potaknuo na pisanje ove Sačarite.

21 Inače, priče o svecima sklada i piše On sam; bez Njegovog nadahnuća, na svakom bi koraku bila samo suhoparnost.

22 Ipak, milostivi Sai Nath ušao je u moj um i sam dao napisati svoju knjigu, ispunivši tako i moje želje.

23 Ponavljanje Šri Saijevog imena u ustima, promišljanje o Njegovim riječima u srcu i meditacija na Njegov lik u umu – to mi donosi potpuni mir.

24 Tko na usnama ima Šri Saijevo ime, u srcu Šri Saijevu ljubav, i tko sve čini radi Saija – tome je Sai iznimno naklonjen.

25 Za prekidanje okova svjetovnog života nema drugog sredstva; Saijeva priča iznimno je sveta, a njeno stalno uživanje donosi sreću.

26 Nogama činite obilazak oko Saija, ušima slušajte Sačaritu, čitavim tijelom zagrlite Ga s ljubavlju, a očima primite Saijev daršan.

27 Padnite ničice na zemlju, položite glavu na Njegova stopala, jezik zaposlite prisjećanjem Njegovog imena, a nosom mirišite cvjetne ponude s Njegovih stopala.

28 A sada, povezujući se s prethodnom pričom, u prošlom poglavlju obećao sam slušateljima ispričati priču o vjerniku koji je volio čuda.

29 Sam nije bio posvećen ni svjetovnom ni duhovnom napretku, nije shvaćao veličinu svetaca, a kad bi netko opisivao njihove vrline, njegov je um bio pun sumnji.

30 Kad bi prijatelj pričao o Saiju, on bi slušao samo tražeći mane; bez potvrde vlastitog iskustva, nije vjerovao ničemu na svijetu.

31 Čovjek po imenu Hari Kanoba krenuo je s prijateljima iz Mumbaja na putovanje kako bi iskušao i provjerio Saija.

32 No Saijevo umijeće i mudrost sjaje u svačijem srcu; tko može sa sigurnošću proniknuti u to čudo i Njegovu čudesnu igru?

33 Kad je Haribhau krenuo u Shirdi, moćni Sai znao je njegov razlog – da je tek ljubitelj čuda i da je to jedina njegova zrelost.

34 Pokazao mu je upravo toliki nagovještaj i učinio ga svojim, jer pravi sveci znaju kako postupati i učiniti trud svake osobe plodonosnim.

35 U Kopargaonu, Haribhau se s prijateljima popeo na kočiju (tangu); nakon što su se okupali u rijeci Godavari, bez odlaganja su krenuli prema Shirdiju.

36 Stigavši iz Kopargaona, Haribhau je oprao ruke i noge te krenuo potražiti sveca.

37 S novom obućom na nogama i sa zlatom izvezenim turbanom (feta) na glavi, Haribhau je žudio za Sai Babinim daršanom.

38 Kad su stigli do džamije i izdaleka ugledali Babu, poželio je prići blizu i pokloniti se padajući ničice.

39 No mučila ga je obuća – gdje je ostaviti na sigurnom mjestu? Potražio je jedan kutak i tamo je odložio.

40 Zatim je otišao gore na daršan, s ljubavlju se poklonio Saijevim stopalima, uzeo udi i prasad te se vratio kako bi otišao u odaje (wada).

41 Htjede obuti obuću, no unatoč dugom traženju nije je našao; vratio se bos, tužna lica, potpuno izgubivši nadu.

42 Budući da je tamo bilo mnogo ljudi koji su neprekidno dolazili i odlazili, koga je uistinu mogao pitati? Nije znao što učiniti.

43 Um mu je bio uznemiren, pred očima mu je bila samo obuća; u mislima mu je bila obuća i sva mu se pažnja vrtjela oko obuće.

44 "Kupio sam je iz hira, a sada je nestala; sigurno ju je netko ukrao" – tako je čvrsto pomislio.

45 Poslije se okupao, obavio štovanje i ponudu hrane, te sjeo jesti s ostalima, no u srcu nije imao mira.

46 "Kraj samog Saijevog mjesta, pred Babinim očima, da mi netko odnese obuću – zar to nije malo čudo?"

47 Obuzela ga je velika briga, nije imao volje ni za hranu ni za piće; izašao je s društvom van oprati ruke.

48 U tom trenutku došao je jedan dječak Maratha, koji je na vrh štapa nataknuo izgubljenu obuću i iznenada stigao na to mjesto.

49 Dok su ljudi prali ruke nakon jela, dječak je došao tražeći vlasnika i rekao: "Baba me poslao i dao mi ovaj štap u ruku.

50 Rekao mi je: 'Odi i viči: Hari, sin Kanobe, sa zlatnim turbanom! Tko god sa žarom pristupi i rekne: 'To je moja obuća!', predaj mu je.'

51 No, prvo se uvjeri da je to uistinu Hari, sin Kanobe, i da nosi zlatni turban; tek kad u to budeš siguran, predaj obuću i nemoj praviti buku."

52 Čuvši taj uzvik i prepoznavši obuću očima, Haribhau je pritrčao s velikim čuđenjem u umu.

53 Suze radosnice potekle su mu na oči, obuzeli su ga duboki osjećaji;

videći svoju izgubljenu obuću, bio je izuzetno zapanjen.

54 Rekao je dječaku: "Dođi, dođi ovamo! Daj da vidim obuću i reci mi gdje si je točno našao!"

55 Dječak reče: "Ja to ne znam, ja samo slušam Babinu zapovijed. Onome tko je 'Hari, sin Kanobe' moram vidjeti zlatni turban.

56 Samo ću njemu dati obuću, nikoga drugog ne poznajem; tko dokaže Babine znakove, taj će uzeti obuću."

57 "Hej momče, pa to je moja obuća!" – reče Haribhau, ali dječak mu je ne htjede dati. Tada mu Haribhau potvrdno dokaza sve Babine znakove.

58 Reče: "Momče, ja sam Hari, Kanobin sin, a ovaj glas kojim govorim živa je istina; u svakom pogledu to odgovara meni.

59 A sada pogledaj ovaj zlatni turban, pa će nestati svaka sumnja u tvom umu; tada ću ja biti vlasnik obuće i nitko drugi nema pravo na nju."

60 Tada se dječak uvjerio i predao obuću Haribhauu. Njegova se želja ispunila i na vlastitom je iskustvu spoznao da je Sai pravi svetac.

61 "To što nosim zlatni turban – to nije neko veliko čudo, jer on mi je na glavi i svima je vidljiv.

62 Ali dok sam bio u dalekom kraju, ovo je moj prvi dolazak u Shirdi; kako je Sai Baba mogao znati moje ime Hari?

63 Kanoba je moj otac, kojeg nitko ovdje nije vidio ni upoznao; a to što ga je oslovio imenom 'Ka' – to me izuzetno zaprepastilo!

64 Prije, kad su mi moji prijatelji govorili o veličini svetog Saija, odbacivao sam njihove priče; sada se gorko kajem zbog toga.

65 Sada, kad sam sam doživio iskustvo, shvatio sam moć Sai Babe; u meni više nema mjesta sumnji – Šri Sai je veličanstven."

66 Kakva je kome vjera u umu, takvo iskustvo dobiva Haribhau; u njemu je bila samo želja za testiranjem svetaca, a u srcu nije imao duhovne težnje.

67 Moćni Šri Sai iznimno je uzvišen; kad su prijatelji i rođaci pričali o svojim iskustvima, Haribhau je sam htio vidjeti to čudo, i to je bio razlog Njegovog dolaska u Shirdi.

68 Predati život stopalima svetaca znači pronaći Boga; no u Njegovu umu nije bilo ni trunke toga – dokle seže skok guštera?

69 Otišao je na vrata svetca da vidi čudo, i na kraju je dobio svoju novu obuću dostavljenu na kućni prag!

70 Inače, da je beznačajna obuća i nestala, kakav bi to bio veliki gubitak? No dok se ne pronađe, um ne nalazi mira.

71 Dva su puta do spoznaje svetaca: jedan je predanost (bhakti), a drugi znanje (jnana). Put znanja pun je teških napora, dok je put predanosti lakši.

72 Iako je takva predanost laka i pristupačna, zašto je ne prakticiraju svi? Tek kad postoji bogatstvo velike sreće i zasluga, stiže se do nje.

73 Tek kad postoje zasluge iz milijuna prošlih života, susreće se svetac; iz susreta sa svecima rađa se sreća i tako cvjeta prava predanost.

74 Svi mi poznajemo samo svjetovne želje i vezanost za njih, a ne poznajemo odricanje; može li se takvo stanje uma uopće nazvati predanošću?

75 Kakva god bila naša predanost, takav plod dobivamo; to će se zasigurno dogoditi i tu nema ni trunke sumnje.

76 Radi uživanja u svjetovnim stvarima okupljamo se danonoćno oko Saija, pa takav dar i dobivamo; a duhovnim tragateljima On daje duhovnost.

77 A sada poslušajte još jednu priču: čovjek po imenu Somdev Swami došao je osobno u Shirdi kako bi iskušao Saija.

78 Godine 1906. u Uttarkashiju, ovaj se čovjek susreo s Bhaijijem među družinom putnika.

79 Bhaiji je bio poznati brat pokojnog Pandita Dixita; dok su putovali prema Badri-Kedaru, sreli su se na putu.

80 Ostavivši Badri-Kedar iza sebe, Bhaiji se spuštao i odmarao na raznim mjestima, gdje je vidio putnike kako sjede.

81 Među njima je bio i ovaj čovjek, koji je kasnije postao poznat kao Swami iz Haridwara; no i on je pao u Saijeve okove.

82 Njegova je priča izuzetno poučna, razotkrit će Saijevu pravu narav i donijeti radost i vlastito blaženstvo svim slušateljima.

83 Dok je Bhaiji išao obaviti jutarnju higijenu, sreo je ovog Swamija na putu; u opuštenom razgovoru među njima se rodila velika ljubav.

84 U donjem dijelu Gangotrija, dok je Buwa boravio u Uttarkashiju, sedamdeset kosa od Dehraduna – tamo se dogodio taj susret.

85 Ujutro je Buwa uzeo posudu s vodom i krenuo u prirodu, a na isto je mjesto s istim ciljem krenuo i Bhaiji.

86 Najprije su se pogledali, zatim su se sreli na putu, te ugodno razgovarali o zdravlju i dobrobiti.

87 Kako su razgovarali, među njima se razvila ljubav te su počeli ispitivati jedan drugoga za mjesto boravka.

88 "Vi živite u Haridwaru, a mi u Nagpuru; kad god budete prolazili tim krajem, dođite nam na daršan.

89 Kad budete išli na hodočašće, posvetite naš dom; dajte nam priliku da vas opet vidimo i prihvatite našu skromnu službu.

90 Neka nas prati sjećanje na vas, neka vaša stopala kroče u naš dom – to je naša molba i neka Narayan ispuni tu želju."

91 Godine 1906. ispod Uttarkashija tako su razgovarali jedan s drugim.

92 Saznavši prebivališta jedan drugoga i vidjevši da su stigli do čistine, rastali su se i otišli svatko svojim putem.

93 Kad je prošlo pet godina i došlo vrijeme za susret sa Saijem, u Swamiju se javila snažna želja da ponovno sretne Bhaijija.

94 Godine 1911. Swami je došao u Nagpur; tamo je, slušajući svetu priču o Šri Sai Nathu, bio ispunjen radošću.

95 Bhaiji mu je dao preporučatno pismo kako bi s lakoćom stigao u Shirdi; tako je sve dogovoreno i Swami je napustio Nagpur.

96 Kad se spustio u Manmadu, čekao je vlak za Kopargaon; tamo se popeo na kočiju i pun radosti krenuo na daršan.

97 Kamo god pošli, ponašanje i način života svetaca nisu jednaki – kod jednoga je ovako, kod drugoga onako, nigdje nema potpunog usklađenja.

98 Postupanje jednog svetca ne služi kao mjerilo za drugog svetca; to nije sredstvo za procjenu njihove zrelosti ili nezrelosti.

99 Kad netko ide na daršan svetcu, zašto bi brinuo o takvim stvarima? Promatranje njihovog ponašanja samo šteti vlastitoj dobrobiti.

100 No u Swamijevom umu nalazile su se razne misli i sumnje; dok se izdaleka vidio barjak Shirdija, u Swamiju su se gomilale predrasude.

101 Ljudi koji su putovali s njim, čim su izdaleka ugledali barjak na tornju džamije, s ljubavlju su se poklonili.

102 Iako su žudjeli za budućim Saijevim daršanom, nisu mogli zanemariti ni viđeni barjak.

103 Pogled na barjak budi bujicu ljubavi – to je opće iskustvo i znak odanosti; u tome nema ničega neobičnog.

104 No u Swamijevom pokvarenom umu, gledajući taj barjak izdaleka, nizale su se misli za mislima u čudnom sklopu.

105 "Ljubav prema zastavama – zar je to odlika svetosti? Stavljati barjak na hram – to je umanjivanje svetosti!

106 Ako svetac traži takvo poštovanje, to je samo žudnja za svjetovnom slavom; ne priznajem svetost takvoga čovjeka, to je Njegov nedostatak."

107 Ukratko, kakav je stav uma, takav je i sud o svetcu; u Swamijevom se umu stvorio čvrst otpor: "Ne želim Saijev blagoslov!

108 Uzalud sam došao ovoliko daleko!" – u Swamiju se rodilo veliko nepoštovanje te je odmah čvrsto odlučio vratiti se natrag.

109 "Čemu svetcu treba poštovanje i oholost zbog slave? Iz ove zastave ne mogu izvući nikakav drugi zaključak.

110 Isticanjem zastave svetac pokazuje svoju veličinu; to je mana u

svetosti, pa zašto bih uopće išao na daršan?

111 Ako i odem na takav daršan, kako će mi se um smiriti? Ovo je samo isticanje lažnog ponosa i ne donosi nikakvo zadovoljstvo."

112 Reče: "Vratit ću se natrag i poći putem svojoj kući; ovo ne izgleda kao dobra odluka, doista sam ispao budala."

113 Tada mu suputnici rekoše: "Zašto ste došli tako daleko? Zašto vam se um tako uznemirio samo zbog jedne zastave?

114 Sada kad smo blizu, kad vidite kočije, nosiljke, konje i svu tu raskoš, koliko ćete se tek onda uznemiriti?"

115 Čuvši to, Swami se još više razljutio: "Svetaca koji imaju bubnjeve, nosiljke i konje, i koji žive u takvom luksuzu – zar sam ih malo vidio?"

116 S takvim mislima u srcu, Somdevji krene natrag: "Odlazak u Shirdi nije dobra ideja, krenimo prema rijeci!"

117 Tada ga suputnici počeše nagovarati: "Kad ste već došli dovde, nemojte se vraćati!

118 Nastavite dalje kad ste već stigli, nemojte graditi takve pogrešne pretpostavke; ova zastava koja se vijori na džamiji nema veze sa svetcem.

119 Ovom svetcu ne treba zastava, ne treba mu slava ni poštovanje; mještani to vole kao ukras, a mjerilo je njihova predanost.

120 Nemojte gledati u zastavu, samo idite i uzmite daršan; ne ostajte ni trenutka duže, pa se onda vratite natrag."

121 Kad su se približili Shirdiju, učinilo mu se da je taj savjet razuman, pa odluči odbaciti nečistoću iz uma i ne žaliti više.

122 I doista, pri susretu s moćnim Saijem, Buwa se potpuno rastopio; oči su mu se ispunile suzama, a grlo mu se stegnulo od uzbuđenja.

123 Um mu je postao izuzetno vedar, oči ispunjene radošću i srećom; poželio je odmah oprati noge u prašini Njegovih stopala.

124 Promatrajući taj skladni lik, um i oči ostali su prikovani; gledajući Ga, ostao je bez daha, obuzet opčinjenošću.

125 Loše misli iz uma su nestale, um se rastopio u radosti daršana; sagurni lik urezao mu se u oči i Buwa je ostao potpuno uronjen.

126 Gledajući očima tog velikog čovjeka, Somdev je osjetio vrhunsku radost; Atmaram je našao svoj mir i poželio tu ostati.

127 Samim daršanom sumnje su nestale, razum je ostao zadivljen; svaka dvojnost se rastopila, a iznutra i izvana zavladalo je jedinstvo.

128 Riječ je zanijemila u šutnji, oči su prestale treptati; iznutra i izvana zavladala je čista svijest i potpuno zadovoljstvo.

129 Onaj koji se najprije okrenuo natrag zbog zastave, sada se rastapao u bujici ljubavi; obuzela su ga osam božanskih osjećaja i bio je okružen Saijevom ljubavlju.

130 "Gdje se um potpuno smiri, to je tvoje pravo mjesto" – prisjetivši se tih riječi svog Gurua, Buwu je preplavila ljubav.

131 Kako je Buwa polako prilazio naprijed, tako se Maharaj sve više ljutio; sasipao je na njega bujicu psovki, a s time se ljubav u Buwi samo udvostručavala.

132 Djelo moćnog Babe bilo je čudesno, a Njegovo držanje izuzetno neobično; u potpunosti je poprimio obličje zastrašujućeg Narasimhe.

133 "Neka naše licemjerje ostane kod nas, reče On, idi svojoj kući! Pazi na moju džamiju ako ikada više dođeš!

134 Onaj koji stavlja zastavu na džamiju – zašto bi išao na Njegov daršan? Zar su to odlike svetaca? Nemoj ovdje ostati ni sekunde!"

135 S takvim sumnjičavim umom Swami je ušao u dvoranu (sabhamandap); videći Saijev lik izdaleka, Swami nije mogao ostati miran.

136 Slušajući doslovni odjek vlastitih misli u svojim ušima, Buwa se posramio na licu mjesta, shvativši da je Maharaj sveznajući.

137 "Kako sam samo bio nerazuman, a kako je Maharaj prosvijetljen! Kako su moje misli bile pogrešne, a kako je Njegovo srce potpuno čisto!

138 Sai nekoga grli, nekoga dodiruje rukom, nekome daje obećanje, a nekoga gleda s milošću.

139 Nekoga gleda nasmijana lica, nekoga tješi u žalosti, nekome daje udi i prasad, donoseći mir svima.

140 Unatoč tome, Njegov gnjev prema meni odgovara mom vlastitom ponašanju; to nije gnjev, već pouka koja će mi donijeti radost."

141 I doista, tako je i bilo; Swami koji se zadržao uz Babu postao je čist Saijevom milošću i zauvijek ostao uz Njegova stopala.

142 Neka snaga Saijeve odanosti uništi loše želje i zavist, neka rodi mir, blagostanje i hrabrost, i neka učini vjernike uspješnima.

143 Gandharve, Yakshas, bogovi i demoni – time je ispunjen čitav pokretni i nepokretni svijet; iako je taj Stvoritelj neprekidno prisutan u čitavom svemiru,

144 ako ne poprimi oblik i ostane zauvijek bezobličan, nama ljudima koji imamo oblik od toga ne bi bilo nikakve koristi.

145 Ukratko, da Sai nije poprimio tijelo radi svoje božanske igre kako bi okupljao ljude i zauzdavao misli zlih ljudi, kako bi vjernici dobili Njegov blagoslov?

146 Kako se poglavlje bliži kraju, sjetio sam se jednog događaja; to je primjer Saijeve dobre pouke i tko god je prihvati, dobit će dobrobit.

147 Događaj je vrlo kratak, ali tko ga zapamti, postići će blagostanje; stoga molim slušatelje da mi na trenutak posvete svoju pažnju.

148 Jednom, dok je vjernik Mhalasapati sjedio u džamiji zajedno s Nanasahebom, dogodilo se ovo čudo.

149 Jedan bogati gospodin iz Vaijapura, željan daršana moćnog Saija, stigao je tamo sa svojom obitelji.

150 Videći zastore žena, Nana se u srcu posramio i ustao kako bi se odmaknuo i dao im prostora radi njihovog zadovoljstva.

151 No čim je Nana ustao, Baba ga zaustavi i reče: "Oni koji dolaze, doći će gore; ti sjedi mirnog uma."

152 I oni su došli na daršan; netko im je napomenuo da mogu ući bez smetnje, pa su prišli i poklonili se Saiju.

153 Među njima, jedna je žena prilikom poklona pomaknula svoj veo; videći njenu izuzetnu ljepotu, Nana se u srcu očarao.

154 Pred ljudima je bilo sramotno gledati, ali iznutra si nije mogao pomoći; nije znao kako se ponašati, jer nije mogao suspregnuti provalu očaranosti.

155 U srcu ga je bilo sram pred Babom, pa nije podizao lice; no pogled mu je lutao i Nana se našao u procjepu.

156 To je bilo Nanino unutarnje stanje; a Baba, koji prebiva u svačijem srcu, znao je sve, dok drugi nisu ništa primjećivali.

157 Znajući u srcu tu Naninu uznemirenost, poslušajte pouku koju mu je Baba dao kako bi ga vratio na pravo mjesto:

158 "Nana, zašto se uznemiruješ u umu? Kada svatko smireno obavlja svoju dužnost, nitko mu ne bi trebao stajati na putu i u tome nema nikakve štete.

159 Brahma stvara svijet; ako se mi ne bismo divili Njegovoj kreaciji, naš bi estetski smisao bio uzaludan; 'polako i postupno sve će doći na svoje mjesto'.

160 Kad su prednja vrata otvorena, zašto ići na stražnja vrata? Kamo god vodi čisto srce, tamo nema nikakve prepreke.

161 Tko nema loših namjera u srcu, čega se ima bojati i od koga skrivati? Pogled samo obavlja svoju dužnost, pa zašto onda osjećaš sram?"

162 Madhavrao, koji je po prirodi bio znatiželjan, bio je tamo prisutan; da bi zadovoljio svoju znatiželju, upitao je Nanu za značenje tih riječi.

163 Kad ga je Madhavrao to upitao, Nana reče: "Čekaj malo, reći ću ti Babinu namjeru dok budemo išli prema odajama."

164 Nakon što su razmijenili pozdrave i poklonili se moćnom Saiju, Nana se vratio u svoj smještaj, a Madhavrao je pošao s njim.

165 Odmah je upitao Nanu: "Što točno znače Babine riječi 'polako i postupno sve će doći na svoje mjesto'?"

166 Nani nije bilo do objašnjavanja pa je počeo izbjegavati odgovor, što je u Madhavraou stvorilo još veću sumnju i nemir.

167 Tada je Nana otvorio svoje srce i ispričao Madhavraou sve što se dogodilo, odgonetnuvši zagonetku.

168 "Kako je Baba oprezan! Kamo god netko usmjerio svoju pažnju, On sam svjedoči iznutra i sve vidi pred sobom."

169 Slušajući ovu kratku i neobičnu priču, slušatelj će ostati zadivljen; ako se pogleda dublja suština, u njoj leži neprocjenjiv mir i ozbiljnost.

170 Um je po svojoj prirodi nemiran, ne treba mu dopustiti da poddivlja; iako osjetila drhte, tijelo ne smije postati nestrpljivo.

171 Ne treba vjerovati osjetilima niti žudjeti za svjetovnim užicima; postupnim vježbanjem nemir će nestati.

172 Ne treba robovati osjetilima, ali ih se ne može ni potpuno potisnuti; treba ih kontrolirati po pravilu, ovisno o prilici.

174 Oblik je predmet pogleda; ljepotu stvari treba promatrati bez straha. Čemu tu razlog za sram? Ne treba davati mjesta lošim mislima.

175 Kao što je kočijaš glavni uzrok u vožnji kočije do željenog mjesta, tako je i ovaj razum (buddhi) dobročinitelj, oprezan u obuzdavanju osjetila.

176 Kočijaš upravlja kočijom, a razum obuzdava osjetila i sprječava samovoljno kretanje tijela i neobuzdanu nemirnost uma.

177 Kada se završi uživanje duše skupa s tijelom, osjetilima i umom, postiže se Vishnuovo stanje – takva je snaga razuma.

178 Skup osjetila poput očiju predstavlja razne konje, a predmeti poput

oblika i okusa su putevi koji vode u propast.

179 I najmanja želja za svjetovnim užicima uništava duhovnu sreću; stoga je potpuno odbaci, i tek tada ćeš postići oslobođenje.

180 Čak i ako se vanjska osjetila umire, a unutarnje srce ostane vezano, nema kraja rođenju i smrti; svjetovni predmeti izuzetno su pogubni.

181 Kada se stekne mudri kočijaš koji mudro drži uzde u ruci, divlji konji osjetila neće skrenuti na krivi put ni u snu.

182 Tko stekne takvog vještog, odlučnog i mudrog kočijaša za mir svog uma, koliko mu onda može biti daleko Vishnuovo stanje?

183 To stanje je sam Parabrahman, drugo mu je ime 'Vasudeva'; to je najuzvišenije, najviše prebivalište, iznad svega.

184 Tako je završeno ovo poglavlje; sljedeće je još slađe i razveselit će srce pravih vjernika – slušajte ga po redu.

185 U svakom slučaju, konačno, vladar svijeta. Sadguru koji nadahnjuje mudrost. Sa zahvalnošću pred Njegovim stopalima Hemad prinosi svoju glavu.

Tako završava četrdeset i deveto poglavlje pod nazivom "Iskušavanje svetaca i obuzdavanje uma" u Šri Sai Samarth Satchariti, koju je napisao bhakta Hemadpant po nadahnuću svetaca i dobrih ljudi.

|| Neka bude posvećeno Šri Sadguru Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Shri Sai Satcharita || Poglavlje 50 ||

Poklon Ganeshu, Sarasvati, Guruu, obiteljskom božanstvu, Sitarami i Sai Nathu.

1. Mojim roditeljima koji su mi dali ovo ljudsko tijelo i neizmjerno dobro, nisam se rodio kao niže stvorenje.

2 Nisam bio teret u majčinoj utrobi, niti rođen slijep, hrom, gluh ili nijem, već kao potpuno i zdravo ljudsko biće.

3 Božjom milošću rodio sam se u čistom rodu brahmana čija stopala i sami bogovi štuju, sretan sam i blagoslovljen.

4 U milijunima života imamo majku i oca, ali onaj tko oslobađa od ciklusa rođenja i smrti iznimno je rijedak.

5 Otac daje rođenje, drugi daje sveti konac, treći daje hranu, a četvrti spašava od straha.

6 Svi su oni jednaki u svijetu, ali bez milostivog Sadgurua nema pravog oca i duhovnog stvoritelja.

7 Svjetovni otac daje tjelesno rođenje kroz utrobu, ali Sadguru daje izvanredno duhovno rođenje.

8 Bez gubitka kapi vitalnosti i bez nižih oblika rođenja, Sadguru daje duhovno posvećenje svome sinu.

9 Klanjam se Guruu koji uklanja rođenje i smrt, koji je riznica milosti, svjetlo znanja i sveznajući.

10 Klanjam se Guruu koji je sunce u mraku svjetovnog života, mjesec za vjernike i drvo želja.

11 Veličina Gurua je neizmjerna; ponos govora nestaje pred njime, ponizno priklanjam glavu pred njegovim stopalima.

12 Bez zasluga i pokore iz prošlih života nema susreta sa svecem koji uništava sve tri vrste patnje.

13 Tko teži oslobođenju i vlastitom dobru, treba se predati svecima i neće mu ništa nedostajati.

14 Blagoslovljeno je društvo svetaca; ono donosi mudrost, nepristranost i duboki mir vjernicima.

15 Sai je sama čista svijest, nevidljivi koji se pojavio u vidljivom obliku; tko može opisati njegovo uzvišeno stanje.

16 Za odane i iskrene slušatelje on je pun ljubavi; s ljubavlju pripovijeda svoju slatku povijest.

17 Kad njegova ruka padne na glavu, egoizam se lomi, a u duši odjekuje radost spoznaje jedinstva.

18 Kakvu snagu imam ja, bijednik, da opišem njegovu slavu? On sam iz ljubavi prema vjernicima objavljuje ovu knjigu.

19 Klanjam se pred Saijevim stopalima, pozdravljam slušatelje, klanjam se svecima i sve grlim s ljubavlju.

20 Kroz igru i priču on prenosi pouke pune morala i neprocjenjivog mira.

21 Ako ga usporedimo sa suncem, sunce zalazi; ako s mjesecom, mjesec blijedi; a Sai je uvijek potpun.

22 Pod njegovim stopalima Hemad se ponizno moli slušateljima da s vjerom i pažnjom slušaju ovu priču.

23 Ako je zemlja dobro preorana i sjeme posijano, bez kiše milosti plod neće izrasti.

24 Slušanjem priča o svecima nestaju grijesi, a klijaju dobra djela; iskoristite ovu priliku.

25 Ne čeznemo za četiri vrste oslobođenja, naša jedina želja jest nepokolebljiva odanost Saiju.

26 Mi nismo u ropstvu, pa što nam znači oslobođenje? Neka odanost svecima očisti našu nutrinu.

27 Gdje nema osjećaja "ja" i "ti", tražimo to prirodno stanje i nedjeljivu odanost od Saija.

28 Molim slušatelje da pri čitanju ove knjige vide jedinstvo čitanja, teksta i čitatelja.

29 Zaboravite Hemadpanta, on nije autor ove knjige, on je samo instrument za dobrobit vjernika.

30 Tko odbaci školjku s biserom, gubi biser; budite mudri i nemojte zanemariti unutarnju bit.

31 Ovdje nema nikoga osim Saija koji govori; on je govornik, slušanje i slušatelj.

32 Bez poniznosti i predanosti u srcu, slušanje nema pravu vrijednost.

33 Slušajte bez ega i gledajte Saija u svemu, jer to održava stanje ne-dvojnosti.

34 Tada će sva osjetila postati jedno sa Saijem, kao valovi koji se stapaju s oceanom.

35 Mudri će ovdje naći duhovnu pouku, duhoviti radost, a pjesnici stihove — svi će naći radost u ovoj knjizi.

36 U prethodnom 39. poglavlju opisan je poučak koji je Sai dao jednom izvrsnom vjerniku.

37 Dok je taj vjernik bio uz Babu, naglas je recitirao četvrto poglavlje Bhagavad Gite.

38 Služeći mu stopala, tiho je izgovarao stihove, pa je nakon 33. stiha prešao na 34. stih.

39 Recitirao je u sebi s punom koncentracijom, ali Sai koji sve vidi znao je što se događa.

40 Kad je došao do 34. stiha, Sai je odlučio podijeliti milost i pokazati pravi put.

41 Taj vjernik zvao se Nana; Baba mu reče: "Nana, što to šapućeš u sebi? Zašto ne govoriš jasno?"

42 "Već neko vrijeme vidim da šapućeš, ali glas ti se ne čuje. Kakva je to tajna?"

43 Nana reče jasno da recitira Gitu i da šapuće kako ne bi smetao drugima.

44 Baba mu reče da izgovori naglas kako bi i on čuo, pa Nana naglas izgovori stih "Tadviddhi pranipatena" i pokloni se.

45 Kad ga je Baba upitao za značenje stiha kako su ga protumačili drevni učitelji, Nana je objasnio, a Baba je kimnuo glavom.

46 Zatim ga Baba ponovno upita o trećem dijelu stiha "Upadekshyanti te jnanam" i reče mu da dobro razmisli.

47 Pokazao mu je da se iza slova "te" nalazi skriveni glas "a" (avagraha), čime riječ postaje "ajnanam" (neznanje).

48 Drevni komentatori poput Shankaranande, Dnyaneshwara i Madhusudana tumačili su riječ kao "jnanam" (znanje).

49 Svi prihvaćaju to značenje i meni je poznato, ali zašto zanemariti ovo duboko značenje koje nosi avagraha?

50 Tako je milostivi Sai izlio kapljice mudrosti na svoga vjernika, kao što je ranije opisano.

51 Čitateljima Saijevih čuda to se tumačenje učinilo neobičnim i ostali su u čudu.

52 Kako bi se razjasnila ta nedoumica, u nastavku iznosimo kratko objašnjenje u prilog značenju "ajnanam" (neznanje).

53 Tko bi sumnjao u Babičino poznavanje sanskrta? Svecima ništa nije nepoznato, jer tko zna Jedno, zna sve.

54 Onome tko drži plod na dlanu sve je jasno; tako i sveci znaju svemir jer su iznad svjetlosti sunca.

55 Onome tko ima to jedinstveno znanje, gdje ostaje neznanje? On vlada svim znanostima.

56 Neki čitatelji rekoše da je Nana izmislio ovo tumačenje s avagrahom i riječju neznanje.

57 Tvrdili su da je to izmišljotina i nepotrebna rasprava kako bi istaknuo

vlastito znanje.

58 Tvrdili su da je bez razloga ubacio avagrahu i umjesto znanja izvukao neznanje dajući pogrešno značenje Giti.

59 No kad se stvar pažljivo i duboko prouči u sklopu 39. poglavlja, nema nikakve kontradikcije.

60 Bez obzira na svačije mišljenje, Nani se ne smiju pripisivati prazne i lažne tvrdnje.

61 Bez pristranosti i sa čistim pogledom, uvidjet će se da je cijelo tumačenje besprijekorno.

62 Bez čitanja 39. poglavlja, razumijevanje ovog poglavlja neće biti lako i jasno.

63 Stih iz četvrtog poglavlja Gite, koji je izgovorio Shri Krishna, u 34. stihu usmjeren je na pouku o neznanju.

64 Stih glasi: "Tadviddhi pranipatena pariprasnena sevaya, upadekshyanti te jnanam jnaninas tattvadasinah."

65 To je izvorni stih Gite; u trećem stihu, uz avagrahu, riječ iz "jnanam" postaje "ajnanam" (neznanje).

66 Bez avagrahe stoji "jnanam" (znanje), i to značenje svi općenito prihvaćaju bez sumnje.

67 Iz znanja dolazi oslobođenje — to je istina koju poučavaju svi spisi, pa mudraci poučavaju znanje.

68 "Ja sam čista duša, promatrač, čist, slobodan i vječna blažena svijest."

69 "Ja nisam neznanje niti djelo neznanja; Ja sam Brahman, spoznaja i blaženstvo."

70 Čista mudrost je "Ja sam Brahman", dok je osjećaj "Ja sam grešan i bijedan" neznanje (avidya).

71 Ova drevna moć maje sputava jedno biće, a drugo oslobađa od ropstva.

72 Sva imena i oblici obmana su maje, koja je iznimno teška za premostiti.

73 Svaka misao stvara boravište maje; osjećaj ropstva i slobode izviru iz misli.

74 Iako znanje oslobađa, bez uništenja loših djela (grijeha) znanje ne može prosvijetliti um.

75 Čak i onome tko ima čisto znanje, ako se pojavi sumnja, maja ga sputava.

76 Čak i velikim mudracima poput Shuke sumnja može naštetiti; neznanje uklanja samo Guru.

77 Kad sumnja uđe u znanje, mudrac postaje ponosan, kao što kap kiseline pokvari mlijeko.

78 Zato prvo treba razumjeti i ukloniti neznanje, pa kad se um očisti, zasjat će besprekidno znanje.

79 Onaj tko misli na bogatstvo i osjetilne užitke, njegovo znanje je zapravo neznanje.

80 Dok god nema odanosti (bhakti), znanje ostaje prekriveno neznanjem.

81 Sva bića su obavijena neznanjem; oslobođenjem od neznanja postiže se stanje Brahmana.

82 Kad neznanje nestane, pojavljuje se znanje i opraštanje, no dok god ima tjelesnog ega, čovjek je podčinjen prirodi.

83 Inkarnacije poput Rame i Krishne vladaju prirodom, dok druga bića padaju pod njezin utjecaj.

84 Iako Bog prebiva u srcu svih, obmana maje skriva njegovu pravu narav.

85 Bez napuštanja lažnog ega "ja sam tvorac i uživatelj", nema pravog oslobođenja.

86 Razlučivanje vječnog od nevječnog, slušanje i meditacija čiste um od neznanja.

87 Misliti "ja sam ovo tijelo" i "svijet je odvojen od mene" čisto je neznanje.

88 Nauka o Vedanti uči o oslobođenju kroz uklanjanje neznanja i spoznaju jedinstva duše i Brahmana.

89 Četiri su elementa u Vedanti: kvalificirani tragatelj, tema, odnos i cilj.

90 Cilj je uklanjanje neznanja čime se shvaća jedinstvo duše i Vrhovne Svijesti.

91 Jedinstvo duše i Brahmana glavna je tema Vedante, a uklanjanje neznanja u toj temi jest cilj.

92 Uklanjanjem tog izvornog neznanja postiže se radost vlastite prave prirode.

93 Dok se ne ukloni osjećaj razdvojenosti, nitko nije uistinu mudar; egoizam tijela je čisto neznanje.

94 Tko se pravi da je mudar, a čini nedopuštena djela, njegov um spava dubokim snom.

95 Za onoga tko živi suprotno spisima, jedini put čišćenja uma jest uklanjanje neznanja.

96 Tri kvalitete prirode i osjetilni užitci obmanjuju sva bića od Brahme naniže.

97 Cijeli svijet obavijen je drevnim neznanjem i majom, vezan strastima i mržnjom.

99 Kao što krpelj čvrsto prianja uz vime pune krave ali pije nečistoću umjesto mlijeka, tako neznalica odbacuje čistoću.

100 Žaba i pčela žive uz isti lotosov cvijet, ali pčela pije med, a žaba jede mulj.

101 Pred neznalicom stoji čisto znanje, ali ga privlači neznanje jer ne razumi vrijednost znanja.

102 Uništenjem neznanja sama po sebi izranja spoznaja Brahmana, zato je objašnjenje neznanja nužno na početku.

103 Ništa u tri svijeta nije tako sveto kao znanje o Brahmanu; bez toga je

život prazan.

104 Budući da je Brahman izvan osjetila i uma, niti jedno osjetilo ne može ga izravno pokazati.

105 Iako je spoznatljiv razumom, spisi govore da je izvan domašaja osjetila i uma.

106 Kad nema osjetilnog djelovanja, gubi se uzrok opažanja, ali postojanje Brahmana ostaje vječno.

107 Sve što je podložno osjetilima prolazno je, a Brahman je vječna i nesalomljiva Stvarnost.

108 Unatoč prividnom uništenju oblika, bit postojanja ostaje netaknuta.

109 Čak i kad nastupi rastakanje, vječna svijest ostaje kao temelj svega u svemiru.

110 Razbijanjem lonca ostaju krhotine koje svjedoče o glini; uništenje oblika ne uništava bit.

111 Uništenje učinka ne uništava uzrok; bit postojanja i dalje traje.

112 Rastakanje nikada ne završava u čistom ništa, već u vječnom Postojanju.

113 Znanje o Brahmanu svetije je od svih hodočašća i obreda; bez toga su obredi bezvrijedni.

114 Um ukaljan neznanjem ne može se očistiti bez odanosti Bogu; bez odanosti nema znanja.

115 Zato najprije shvatite neznanje i njegovu prirodu, pa će odanošću

prestati sve veze neznanja.

116 Kao što posebna pomast na očima otkriva skriveno blago u zemlji, tako odanost uklanja neznanje i otkriva znanje.

117 Znanje je ostvarenje vlastite prirode, a to zahtijeva uklanjanje izvornog neznanja.

118 Očistite znanje od neznanja kao što se riža čisti od kamenčića prije kuhanja.

119 Tko vidi Boga u svim bićima i u svemu, njegovo neznanje izgara radi znanja.

120 Sada o prirodi žrtve znanja: "Ja sam Brahman" je žrtveni stup, pet elemenata su oltar, a razlika između bića i Boga je žrtvena žrtva.

121 Pet osjetila i pet dahova su ponude, a u oltaru uma i razuma pali se vatra znanja.

122 Žrtvovatelj je sama duša koja prinosi neznanje kao dar i kupa se u radosti vlastite prirode.

123 Bez ponude neznanja ne može se zapaliti vatra znanja koja spaja biće s Bogom u nedjeljivo jedinstvo.

124 Kao što ogledalo prekriveno prašinom ili vatra prekrivena dimom gube sjaj, tako je znanje prekriveno strastima i neznanjem.

125 Kao što pomrčina prekriva Mjesec ili trava prekriva vodu, tako maja prekriva samo-svjetleće znanje.

126 Čak i veliki mudraci mogu posrnuti pod utjecajem neznanja ako ne paze na svoje postupke.

127 Iako znaju lijek, unutrašnje strasti ih mogu povući u neispravno ponašanje.

128 Ostavljaju duhovni put i padaju u zabludu zbog lošeg utjecaja i nedovoljnog opreza.

129 Čine ono što ne bi trebali i prihvaćaju ono što su ranije odbacivali kao odbojno.

130 Iako se trude izbjeći grijeh, sudbina ili strast ih guraju u njega; kakvo je to stanje mudraca?

131 Čak i ako je netko veliki mudrac, pod utjecajem strasti gubi prosudbu poput leptira koji leti u plamen.

132 Činiti grijeh je neznanje, a strast je pokretač koji ne mari za posljedice.

133 Sva ta djela proizlaze iz strasti koja je izvor svih nesreća i pretvara se u gnjev.

134 Kad se strasti isprepriče prepreka, ona prelazi u gnjev koji blokira put prema oslobođenju.

135 Strast i gnjev neprekidno muče dušu i borave tik uz spoznaju Brahmana.

136 Potapaju bez vode, pale bez vatre, ubijaju bez oružja i vezuju bez konopa.

137 Pred njima se i mudraci teško drže; oni imaju moć uništiti mir i proždirati bića.

138 Kao što je zmija omotana oko stabla sandalovine, tako su strast i gnjev omotani oko znanja.

139 Osjetila, razum i um boravište su strasti koja skriva znanje i baca dušu u zabludu.

140 Ako želite miris sandalovine, morate ukloniti zmiju; uklonite strast i gnjev da dohvatite blago znanja.

141 Bez uklanjanja zmije nitko ne dolazi do sandalovine; bez savladavanja opasnosti ne dolazi se do skrivenog blaga.

142 Da bi se postigla spoznaja Vrhovne Duše, jedini put je uklanjanje zavjese prirode i strasti.

143 Zato najprije obuzdajte osjetila i uništite strast i gnjev koji drže dušu u ropstvu neznanja.

144 Osjetila su finija od tijela, um je finiji od osjetila, razum je finiji od uma, a Vrhovna Duša je finija i iznad razuma.

145 Vrhovna Duša je izvan svih svjetovnih osobina, ona je najviše dobro i besmrtna narav.

146 Ona je čista, vječna, slobodna i nedjeljivo blaženstvo unutarnje svijesti.

147 Nauka o pet elemenata objašnjava djelovanje maje i način oslobođenja od obmane.

148 Pet elementarnih stanja i njihovi suptilni učinci tvore suptilno tijelo duše.

149 Od pet pomiješanih elemenata nastaje grubo tijelo koje mudraci nazivaju vidljivim tijelom.

150 Uzrok grubog i suptilnog tijela jest neznanje o vlastitoj pravoj prirodi,

koje čini uzročno tijelo.

151 To uzročno tijelo nosi odraz svijesti i naziva se neotkrivenim neznanjem.

152 Neznanje o Duši uzrok je svih tijela, a samo spoznaja jedinstva sa Brahmanom uništava ta tijela.

153 Boravak u vlastitoj pravoj prirodi jest pravo oslobođenje (moksha) i ništa drugo.

154 Spoznajom jedinstva duše i Brahmana uništava se neznanje, pa je razumijevanje neznanja nužno.

155 Kad je obavijen majom, Brahman dobiva ime Postojanje (Sat) i postaje izrečen riječima.

156 Iako je izvan osjetila, kad se izrazi umom i riječima, poprima oblik svete riječi Omkar.

157 Meditacijom na Omkar i spominjanjem Boga u trenutku smrti, čovjek ostvaruje svrhu života.

158 Iz tog izraženog Brahmana nastaje neotkriveno, iz neotkrivenog nastaje velika bit (Mahat), a iz nje egoizam.

159 Iz egoizma nastaje pet suptilnih elemenata, iz njih pet grubih elemenata, a u njima je rođen cijeli svijet.

160 Svijet je manifestacija maje i neznanja; za uklanjanje neznanja potrebna je duboka spoznaja.

161 Čista svijest je potpuno čista i nepomućena, dok je pomiješana svijest drugačija; to dvoje ne treba miješati.

162 Istinski Brahman je izvan riječi i oblika, pa se poukom Gurua moraju ukloniti slojevi neznanja.

163 Kao u snu gdje um bez očiju vidi cijeli svijet, tako neznanje stvara sve ove privide.

164 Kao što konopac u mraku izgleda kao zmija ili školjka kao srebro, tako neznanje stvara lažne slike.

165 Sunčeve zrake izgledaju kao voda u pustinji; to je igra maje pred kojom i mudri ostanu bez teksta.

166 Kad se gorući ugljen brzo vrti u krug, čini se kao vatreni krug; to je priroda obmane.

167 U stvarnosti nema vatrenog kruga, tako i maja stvara privid nepostojećeg svjetovnog života.

168 Nestankom zablude prestaje svjetovna patnja; misliti "ja sam tijelo, ovo je moj dom" uzaludan je trud.

169 Želje za potomstvom i imovinom vezuju čovjeka, pa i učenjaci nemaju pravoga mira u srcu.

170 Ponos vlastitim znanju i mudrošću stvara nemir i zapreka je pravoj spoznaji.

171 To je maja, neznanje i primordijalna priroda; mudrac najprije uklanja to neznanje pa izranja spoznaja.

172 Znanje je samo-svjetleće i ne treba ga iznova stvarati; uklanjanjem neznanja ono zasja sama od sebe.

173 Kao sjajan dragulj koji padne u blato i stoji godinama zaboravljen,

174 Pa kad ga netko nađe, čini se da je izgubio svoj sjaj zbog prljavštine,

175 Ali kad se očisti, zasja starim sjajem — takvo je i stanje znanja u nama.

176 Blato je neznanje koje prekriva znanje; uklanjanjem neznanja dragulj znanja prirodno zasja.

177 Uništenje grijeha i razlučivanje vječnog od nevječnog čiste um i rađaju pravo znanje.

178 Ovaj svijet je tržnica maje s pravim i lažnim stvarima, gdje mnogi kupuju lažne misleći da su prave.

179 Kako prepoznati lažno? I najmudriji se zbune, pa treba znati prepoznati obmanu.

180 Zato je potreban znalac koji će pokazati razliku između pravog i lažnog i ukloniti neznanje.

181 Kad neznanje nestane, ostaje samo znanje i vječna Stvarnost kojoj ne trebate vanjski dokaz.

182 Kad se tama obmane u umu rasprši poukom Gurua, ostaje samo čisto znanje.

183 Kad u sumrak vidite vijenac na putu i učini vam se da je zmija, uzrok te zablude je neznanje.

184 Kad zapalite svjetlo, neznanje nestaje, otkriva se pravi oblik i strah od zmije sam od sebe nestaje.

185 Zato je pouka mudraca lijek protiv neznanja, pa mudri objašnjavaju prirodu neznanja.

186 Živeći u svijetu i susrećući se s događajima, najprije treba spoznati što je posljedica neznanja.

187 Istina, znanje i beskrajnost je Brahman; kad obmana i neznanje prestanu, ostaje samo spoznaja.

188 Tko se nije oslobodio ega tijela, ne može se zvati mudrim; temelj ega je utjelovljeno neznanje.

189 Ono što se naziva bujicom maje u kojoj svijet propada, ima svoj temelj u neznanju.

190 Iz neznanja izire privid mnoštva u Jednom i u njemu leži uzrok zablude.

191 U polumraku konopac na putu izgleda kao opasna zmija i izaziva veliki strah.

192 Privid zmije je čisto neznanje koje skriva konopac; dok se ne ukloni neznanje, um nema mira.

193 Netko vidi vijenac, netko štap, ali sve su to obmane nesigurnog uma.

194 Samo onaj tko slijedi riječi spisa i ima iskrenu vjeru dostojan je spoznaje Brahmana.

195 Za one s pogrešnim pogledom svijet je obmana, dok je za dostojne tragatelje Istina lako dostupna.

196 Ovdje ne pomažu samo učenja, recitiranje Veda ili puko čitanje i pamćenje mnogih knjiga.

197 Riječima se dobiva samo verbalno znanje, ali ne i izravna spoznaja Istine koja je izvan razuma.

198 I sami spisi priznaju da ne mogu potpuno opisati Vrhovnu Stvarnost.

199 Filozofski sustavi raspravljaju, ali sam Duh ostaje izvan dosega pukih riječi.

200 Veliki govornici su poput krijesnica pred suncem Stvarnosti; kad se Stvarnost spozna, sve riječi utihnu.

201 U mračnoj noći koristimo svjetiljku, ali kad svane sunce, svjetiljka više nije potrebna.

202 Ono što se ne može izreći riječima poučava se uklanjanjem neznanja.

203 Obožavanjem sa stavom postojanja, Duša se smiluje i otkriva svoju pravu prirodu tragatelju.

204 Meditacijom na jedinstvo vlastite duše i Vrhovne Duše, predani ostvaruje milost.

205 Nema drugog sredstva; sama Duša daje milost onome tko joj se potpuno preda.

206 Na kraju knjige običaj je da govornik moli slušatelje za oproštenje zbog truda slušanja.

207 No u ovom Satchariti autorstvo nije moje; sam Sai piše svoju priču dajući mi pero u ruku.

208 Zato nisam autor i ne tražim oproštenje, jer bi to značilo pripisati sebi zaslugu.

209 Niti tražim pohvalu niti prihvaćam pokudu; Sai je jedini tvorac i sve pripada njemu.

210 Prihvatio sam Saijevu zapovijed i napisao kako je on vodio, radi objašnjenja neznanja i slušanja.

211 Da bi objavio svoju slavu i moć, sam Guru uđe u mene i objavi ovu temu.

212 Tko god hvali ili kudi ovu knjigu, obojici se poklanjam kao oblicima samog Narayana.

213 Za dobrobit vjernika Shri Sai je sam stvorio svoju priču držeći Hemadovu ruku dok piše.

214 Njegovo utjelovljenje bilo je samo radi milosti prema ljudima i uklanjanja pogrešnih misli.

215 Zato se Hemad ponizno klanja pred njegovim stopalima i moli slušatelje da s pažnjom slušaju daljnje priče.

Tako završava pedeseto poglavlje pod nazivom Uklanjanje neznanja u Shri Sai Satchariti.

|| Neka bude posvećeno Sadguru Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Shri Sai Satcharita || Poglavlje 51 ||

Poklon Ganeshu, Sarasvati, Guruu, obiteljskom božanstvu, Sitarami i Sai Nathu.

1 Slava tebi, Sai, osloncu vjernika, Guruu koji osvjetljavaš značenje Gite, darovatelju svih moći, smiluj mi se.

2 Kao što stablo sandala raste na planini Malaya da ublaži ljetnu žegu, ili kao što oblak izlijeva kišu na zemlju da usreći ljude;

3 Ili kao što cvijeće cvjeta u proljeće za štovanje Boga, tako se pojavljuju ove priče da bi donijele mir slušateljima.

4 Slušajući ovo Saijevo žitije, i slušatelj i govornik postaju sveti. Sveti su oni koji slušaju, i sveta su usta onoga koji govori.

5 U prošlom poglavlju objašnjeno je uklanjanje neznanja i rađanje znanja kroz stih "Tadviddhi pranipatena".

6 Pri kraju Bhagavad Gite, u osamnaestom poglavlju, oko sedamdeset drugog stiha, Krishna pita Arjunu:

7 "Je li ti se sada objašnjenjem raspršila zabluda?" To ga je jasno pitao, a ne "Jesi li stekao znanje?"

8 I Arjuna mu je odgovorio: "Moja zabluda je potpuno nestala." Nije rekao "Stekao sam znanje", već "Zabluda je uništena."

9 Zabluda (moha) je samo drugo ime za neznanje. To su dvije riječi, ali im je značenje isto, to znaju oni koji razumiju Gitu.

10 Na početku jedanaestog poglavlja, Arjuna isto tako govori Krishni: "Riječima koje si mi uputio, ova moja zabluda je nestala."

11 Sada, na početku ovog novog poglavlja, ispričat ću divnu priču o tome kako se Kakasaheb Dixit smjestio u Shirdiju.

12 Kakva je bila njegova sudbinska povezanost sa Shirdijem i čvrsta veza sa Saijem, i kako je sve počelo, poslušajte od početka.

13 Njegove su priče mnogobrojne i poznate svima, ali kako je prvi put došao u Shirdi, mnogima je nepoznato.

14 Plod dobrih djela iz prošlih života donosi Božju milost, a zatim susret sa Sadguruom koji učeniku donosi vrhunsko blaženstvo.

15 Ovo poglavlje donosi slušateljima tri priče o tri velika vjernika koje će im umiriti srca.

16 Možete pokušati na milijune drugih načina da postignete duhovni cilj, ali bez milosti Sadgurua on se ne ostvaruje.

17 Slušanje ovih slatkih priča ispunit će vam želje, probuditi ljubav u srcu i povećati težnju za vlastitim dobrom.

18 Ovo poglavlje je iznimno sveto i donosi mir Guruovim sljedbenicima; slušatelji, pažljivo ga slušajte.

19 Hari Sitaram Dixit, poznatiji kao Kakasaheb, bio je veliki Sai Babin vjernik kojeg se svi sjećaju s poštovanjem.

20 S ljubavlju ću ispričati njegovu ranu povijest svima koji željno slušaju ovo žitije.

21 Do 1909. godine ime Sai mu je bilo nepoznato, a on je kasnije postao

jedan od njegovih najpoznatijih vjernika.

22 Nakon sveučilišnog obrazovanja i mnogo godina rada, Nanasaheb Chandorkar jednom je došao u Lonavalu.

23 Dixit je bio njegov stari prijatelj kojeg nije vidio godinama, pa su podijelili vijesti o radostima i tugama.

24 Dok je ulazio u vlak u Londonu, Dixit se poskliznuo i ozlijedio nogu, a ta se ozljeda nije mogla izliječiti.

25 U razgovoru mu je ispričao sve o toj ozljedi, a Nani je tada na pamet pala moć Shri Sai Babe.

26 "Želiš li da ta tvoja hromost potpuno nestane? Hajde sa mnom da vidiš mog Gurua", reče mu Nana.

27 Nani je to bilo drago, pa je s radošću ispričao Dixitu sve o Saijevoj veličini i čudima.

28 "Koliko god daleko bio moj čovjek, makar i preko sedam mora, povući ću ga k sebi kao vrapca na uzici."

29 Citirajući Babino obećanje, Nana mu reče da nitko ne može doći Babi ako ga on sam ne privuče.

30 "Dok te on ne pozove, nećeš ga moći vidjeti. To je njegov znak. Hoćeš li ići onamo?"

31 Slušajući o Saiju, Dixitovo se srce ispunilo emocijama i rekao je Nani da će ići vidjeti njegovog Gurua.

32 "Cijelo tijelo je propadljivo, pa ako ozljeda noge i potraje, ne brinem se zbog toga."

33 "Idem vidjeti tvog Gurua kako bih stekao beskrajno blaženstvo, a ne za mala ovozemaljska zadovoljstva."

34 "Nema prave sreće osim u Brahmanu, to je neprocjenjivo. Želim postati njegov sluga samo radi te sreće."

35 "Više me ne brine hromost noge, ali molit ću ga da izliječi hromost mog uma."

36 "Umorio sam se od raznih praksi, a um mi nije miran. Kad ga pokušam smiriti, pobjegne mi."

37 "Koliko god pazio i kontrolirao se, on ipak nekako pobjegne; to je misterija uma."

38 "Zato ću, Nana, poći tvom Guruu i moliti ga da ukloni tu hromost moga uma."

39 Sai se iznimno raduje vjerniku koji je nezainteresiran za tijelo, a žudi za duhovnim blaženstvom.

40 U to vrijeme su se održavali izbori za vijeće, što je svima bila glavna tema.

41 Kako bi prikupio glasove, Kakasaheb je krenuo u posjet prijateljima i stigao u Ahmednagar.

42 Tamošnji uglednik Kakasaheb Mirikar bio je njegov blizak prijatelj, pa je odjeo kod njega.

43 U isto vrijeme u gradu se održavala izložba konja na koju su stigli mnogi ljudi.

44 Balasaheb Mirikar, službenik iz Kopargaona, također je došao na

izložbu.

45 Kad je Dixit završio svoj posao, počeo je razmišljati o tome kako da ode u Shirdi i tko će ga povesti.

46 Pred njim se ukazao put, a želja za susretom s Babom postala mu je jedina misao.

47 "Tko će poći sa mnom i dovesti me pred Babina stopala?" brinuo se Dixit.

48 Dixit je s poštovanjem zamolio obitelj Mirikar za pomoć oko odlaska u Shirdi.

49 Kakasaheb Mirikar i njegov sin Balasaheb počeli su raspravljati tko će s njim.

50 Nisu htjeli tražiti drugoga, već su odlučivali tko će od njih dvojice ići.

51 Dok su ljudi planirali, Bog je imao drugačiji plan za Dixitov put.

52 Dok se on brinuo, Babina milost već je radila videći njegovu snažnu želju.

53 Dok je Dixit zamišljeno sjedio, u Nagar je iznenada stigao Madhavrao (Shama).

54 Punac iz Nagara poslao mu je brzojav da mu je punica bolesna i da hitno dođe s obitelji.

55 Čim je dobio brzojav, uz Babino dopuštenje stigao je u Nagar.

56 Uhvatili su vlak u tri, stigli u grad i izašli pred kućom.

57 U to vrijeme tuda su prolazili Nanasaheb Panshe i Appasaheb Gadre.

58 Kad su ugledali Madhavraoa, bili su iznenađeni i neizmjerno radosni.

59 Rekli su: "Evo Madhavraoa iz Shirdija! Tko bi bolji mogao odvesti Dixita?"

60 Pozvali su ga i rekli da dođe do Mirikara vidjeti Babino čudo.

61 "Dixit želi ići u Shirdi i obradovat će se tvom dolasku."

62 Prenijevši to Dixitu, njegova se briga raspršila i srce ispunilo radošću.

63 Madhavrao je u kući vidio da mu se punica oporavila, odmorio se, a onda su ga pozvali Mirikari.

64 Predvečer je Madhavrao otišao upoznati Dixita.

65 To je bio njihov prvi susret; dogovorili su se da putuju vlakom u deset navečer.

66 Zatim se dogodilo čudo; Balasaheb je maknuo zavjesu sa slike Babe.

67 Bila je to Babina slika koju je Megha pobožno obožavao.

68 Staklo je puklo pa ju je Megha dao Balasahebu za popravak u Nagaru.

69 Sada popravljena i prekrivena, slika je u Mirikarovom salonu čekala Dixita.

70 Balasaheb ju je povjerio Madhavraou jer se on nije odmah vraćao.

71 Skinuo je zavjesu i rekao da sada mogu putovati s Babinom slikom u Shirdi.

72 Kad je Dixit vidio tu sliku, srce mu se ispunilo radošću i s poštovanjem joj se poklonio.

73 Smatrao je čudom to što ga predivna slika moćnog Saija dočekuje na putu.

74 Onaj koga je žarko želio vidjeti, ukazao mu se u obliku slike.

75 Slika je iz Shirdija stigla baš u trenutku kad je i Dixit bio kod Mirikara.

76 Činilo se da je sam Sai došao nagraditi Dixitovu vjeru.

77 Susret s Nanom u Lonavali posijao je sjeme koje ga je sada vuklo Guruu.

78 Inače, zašto bi slika baš tada bila tamo i čekala prekrivena?

79 Sretni, Madhavrao i Dixit krenuli su na put noseći sliku.

80 Nakon večere otišli su na kolodvor i kupili karte za drugi razred.

81 Kad je otkucalo deset, čuli su vlak, ali vidjeli da je drugi razred bio prepun.

82 Zbog gužve i nedostatka vremena bili su zabrinuti.

83 Odlučili su se vratiti i odgoditi put za Shirdi za sutra.

84 Iznenada je kondukter prepoznao Dixita te im našao mjesta u prvom razredu.

85 Putujući, radosno su razgovarali o Babi; Madhavrao je pričao priče, a Dixit uživao.

86 Vrijeme im je brzo prošlo i radosni su stigli u Kopargaon.

87 Tamo je slučajno bio i Nanasaheb Chandorkar; kad su se vidjeli, bili su presretni.

88 I on je išao u Shirdi; divili su se tom neočekivanom susretu sve trojice.

89 Unajmili su kočiju, okupali se u Godavari i stigli u Shirdi.

90 Kad je ugledao Saija, Dixitovo se srce otopilo, a oči napunile suzama sreće.

91 Baba mu reče: "Čekao sam te, pa sam poslao Shamu u Nagar da te sretne."

92 Dixitovo tijelo je zadrhtalo, grlo se stegnulo, a srce preplavilo radošću.

93 Um mu je uronio u blaženstvo, a oči se poluzatvorile od radosti.

94 "Danas mi se ostvarila želja", pomisli bacivši se pred Babina stopala.

95 Godine su prolazile, on se vezao za Saija, dobio njegovu milost i posvetio mu život.

96 Služio ga je, sagradio konačište, živio u Shirdiju i širio Saijevu slavu.

97 Tko se na njega osloni, Baba ga oslobađa želja i daruje mu mir.

98 Da ima bezbroj ptica chakora, mjesec je jedan; djeca su brojna, ali majka je jedna.

99 Lotosi su mnogobrojni, sunce je jedno; ti imaš bezbroj sljedbenika, ali ti si nam jedini otac.

100 Ptica chatak je mnogo, oblak je jedan; tvoji su sljedbenici brojni, ali ti si im svima roditelj.

101 Tko ti se preda čistog srca, ti o njemu brineš; to vidimo iz prve ruke.

102 Svatko živ mora umrijeti, ali Sai je obećao Dixitu: "Ja ću te povesti u nebeskim kolima."

103 Kako je Sai obećao, tako je i bilo; Dixit je dočekao kraj pjevajući o Saiju, to sam vidio svojim očima.

104 Dok smo sjedili u vlaku pričajući o Babi, iznenada se vinuo u nebesa.

105 Oslonio mi se na rame i smireno otputovao u raj.

106 Bez otpora i boli, usred razgovora tijelo se umirilo.

107 Njegova se svjetlost stopila s božanskom svjetlošću i krenula prema nebu.

108 Um mu je bio na Saijevim stopalima, ego nestao, a tijelo se u miru ugasilo.

109 Jedanaestog dana tamne polovice mjeseca Jyeshtha, 1848. godine, Dixit je napustio svijet.

110 Umro ili otišao nebeskom kočijom, svima je jasno da se stopio sa Saijem.

111 Neznalica misli da se može odužiti Guruu materijalnim darovima, što je nemoguće.

112 Ako mu date dragulj za želje, stvarate brige; kako uzvratiti onom tko daje nemjerljivo?

113 Ako mu poklonite drvo želja, vežete ga za iluziju.

114 Kamen pretvara željezo u zlato, dok Guru daje božansko znanje.

115 Ako mu ponudite nebesku kravu, samo hranite ego jer Guru daje ne tražeći ništa.

116 Bogatstvom se ne isplaćuje onoga tko za prolazno bogatstvo ne mari.

117 Žrtvovati prolazno tijelo ili iluzorni život ne znači ništa.

118 Kad Sadguru daje Istinu, kako mu uzvratiti prolaznim, lažnim stvarima?

119 S čistom vjerom padnite pred njega, poklonite mu se i u srcu pamtite njegovu milost.

120 Sjećanje na Guruovu milost ukras je učenika; tko želi poravnati račune, gubi sreću.

121 Slušajući ovo, vaša je žeđ porasla, pa ću ispričati još jednu priču.

122 Sveci vole jedan drugoga kao obitelj, da bi usmjeravali ljude u svijetu.

123 Ili sam Sai uzima takve uloge da poduči svoje vjernike.

124 Slušajte pažljivo, ova priča bez riječi pokazuje povezanost među svecima.

125 Jednom je u Rajahmundry stigao veliki svetac Shri Vasudevanand, poznat kao Saraswati (Tembe Swami).

126 Bio je velik vidovnjak i sljedbenik karme čija je slava bila svjetska.

127 Vjernici iz Nandeda, poput Pundalikraoa, poželjeli su ga vidjeti.

128 Stigli su u grad i ujutro došli na obalu Godavari rijeke.

129 Bilo je jutro, pjevali su hvalospjeve silazeći k rijeci.

130 Vidjeli su Swamija, prostrli mu se pred noge i spomenuli Shirdi.

131 Čuvši Saijevo ime, Swami se poklonio i rekao: "On je moj brat, iznimno ga volim."

132 Dao je kokos Pundalikraou rekavši: "Kad odete u Shirdi, ponudite ovo mom bratu."

133 "Pozdravite ga, zamolite da me ne zaboravi i da naša ljubav raste."

134 "Kada budete išli u Shirdi, dajte ovo s poštovanjem."

135 "Iako je pravilo da mi ne klanjamo drugima, prekršiti to pravilo ovdje je dobro."

136 "Kad vidite Saija, ne zaboravite ponuditi ovaj kokos njegovim stopalima."

137 Pundalikrao se poklonio i obećao da će to učiniti.

138 Primivši to kao blagoslov, ponizno se oprostio od Swamija.

139 Swami je Babu nazvao bratom s razlogom; obojica su slijedila zavjet održavanja svete vatre.

140 Baba je neprestano držao upaljenu svetu vatru ispred sebe.

141 Takvo održavanje svete vatre pročišćava um i vodi spoznaji Boga.

142 Kako je Vasudevanand bio sličan asketa, nazvao je Babu bratom s

razlogom.

143 Nije prošlo ni mjesec dana, Pundalikrao je s prijateljima krenuo k Babi.

144 Ponijeli su prtljagu, kokos i sretni krenuli po blagoslov.

145 Čekajući vlak u Manmadu, ožednjeli su i otišli do potoka.

146 Piti samo vodu smeta želucu, pa je netko izvadio ljutu chivdu.

147 Chivda je bila toliko ljuta da im nije prijala sama.

148 Netko predloži da razbiju kokos i pomiješaju ga s chivdom.

149 Odmah su razbili kokos, pojeli ga s chivdom i napili se vode.

150 Zbog gladi, nitko nije razmišljao čiji je kokos.

151 Tek kasnije, u vlaku, Pundalikrao se sjetio Swamijevog kokosa.

152 Blizu Shirdija shvatili su da su zabunom pojeli kokos za Babu.

153 Pundalikrao se prestravio, tijelo mu je drhtalo jer je uvrijedio sveca.

154 Bio je uzrujan zbog grijeha i bojao se prokletstva.

155 Zaprepašten time kako su glupo izgubili dar, zanijemio je.

156 "Što ću dati Babi i kako ću mu pogledati u lice?"

157 Svi su bili uznemireni shvativši da su pojeli dar za sveca.

158 Sramili su se i brinuli što ako Baba bude tražio baš taj kokos.

159 "Lagati nema smisla jer Sai sve zna", mislili su.

160 No, pri susretu sa Saijem svima su se lica ozarila radošću.

161 Mi se danas hvalimo telegrafom.

162 Zbog toga gradimo ogromne stanice, a svecima to ne treba jer komuniciraju mislima.

163 Kad je Swami dao kokos, već je poslao misao Saiju.

164 Čim se Pundalikrao poklonio, Sai reče: "Donesi dar od mog brata."

165 Tužni Pundalikrao uhvati ga za stopala moleći za oprost.

166 "Sjećao sam se kokosa, ali gladni kod potoka, svi smo ga zaboravili."

167 "Razbili smo ga u chivdu, pa sam ti donio drugi da ga prihvatiš."

168 Kad je htio dati drugi kokos, Sai ga uhvati za ruku i zaustavi.

169 Pundalikrao je molio milost zbog nepažnje.

170 "Zanemario sam riječ sveca i pojeo tvoje voće."

171 "Kriv sam za taj grijeh i osjećam duboki sram."

172 Sai se nasmijao i rekao: "Zašto si ga uzeo ako nisi mogao paziti?"

173 "Moj brat ti ga je dao vjerujući da ćeš mi ga predati."

174 "Je li to pouzdanost? Nisi ispunio njegovu molbu."

175 "Koliko god ih doneseš, ne mijenjaju onaj prvi. Što je učinjeno,

učinjeno je."

176 "Taj kokos je razbijen po mojoj volji; zašto osjećaš krivnju i držiš se ponosa?"

177 "Tvoj te ego tjera na taj osjećaj; napusti ideju da ti djeluješ i bit ćeš miran."

178 "Ponosiš se dobrim djelima, zašto ne i lošim? Djeluj slobodan od ega."

179 "Sudbina je htjela da dođeš i taj kokos dođe k tebi."

180 "Ti si moje dijete; što si pojeo ti, stiglo je meni."

181 Kad mu je Sai to objasnio, Pundalikraov um se smirio.

182 Kokos je bio povod; lekcija mu je uklonila ego.

183 Onoliko koliko se osoba oslobodi ega, lakše putuje duhovnim putem.

184 Sada čujte priču o trećem vjerniku i Babinoj snazi.

185 U mjestu Santacruz kod Bandre živio je vjernik Vasant Dhurandhar.

186 Njegova braća su voljela svece i Ramu.

187 Živjeli su pošteno, a Bog je brinuo o njima.

188 Balaram, jedan od braće, bio je ugledan odvjetnik i vjernik.

189 Rođen je u Mumbaiju 1878. godine u cijenjenoj obitelji.

190 Potjecao je iz obitelji Pathare Prabhu.

191 Bio je vrstan odvjetnik, intelektualac i poznavatelj filozofije.

192 Jako je volio Vitthala i duhovnost.

193 Sva braća su bila akademski obrazovana, a on je nosio posebno sjeme vrline.

194 Imao je oštar um i besprijekorno ponašanje.

195 Služio je društvu, a potom se posvetio duhovnosti.

196 Proučavao je Gitu i Dnyaneshwari.

197 Postao je Babin vjernik i rano se spojio s Bogom 1925. godine.

198 9. lipnja 1925. napustio je ovaj svijet i stopio se s Vitthalom.

199 1912. godine ukazala se prilika da posjete Saija.

200 Najstariji brat Babulji posjetio je Shirdi šest mjeseci ranije.

201 Balaram i braća odlučili su otići k Babi.

202 Prije nego su stigli, Baba je rekao svima da mu dolaze ljudi iz dvora.

203 Kad su to čuli, braća su se zadivila kako je znao za njihov dolazak.

204 Radosno su mu pali pred stopala.

205 Baba reče: "Evo, stigli su moji ljudi o kojima sam pričao."

206 Rekao im je i da se znaju već šezdeset generacija.

207 Braća su ponizno i sklopljenih ruku stajala pred njim.

208 Pri susretu s Babom osjetili su da im se put potpuno isplatio.

209 Oči su im suzile i preplavio ih je osjećaj vjerskog zanosa.

210 Gledajući ih, Sai im je počeo propovijedati o moći prave ljubavi.

211 "Blagoslovljen je onaj tko me štuje bez oklijevanja i posvećuje mi život."

212 "Tko s vjerom štuje Gurua, zaštićen je sa svih strana."

213 "Tko voli pjevati o Bogu, dobit će sreću i preploviti svjetovni ocean."

214 Oči su im zasuzile od radosti i umirili su um.

215 Njegove riječi doživjeli su kao najljepši poklon.

216 Otišli su se odmoriti i poslijepodne ponovno došli Babi.

217 Balaram mu je masirao stopala, a Baba mu je dao da povuče lulu.

218 S naporom je povukao i uz naklon vratio Babi.

219 Tog dana mu je astma zauvijek nestala.

220 Astma ga je mučila šest godina, a lula je bila ljekovita mantra.

221 Zbog tog jednog dima, nikada se više nije vratio kašalj.

222 Samo jednom ga je još uhvatio gušeći kašalj, što ih je začudilo.

223 Poslije su shvatili da je baš tog dana Baba napustio svoje tijelo.

224 Bio je to Babin znak svojim vjernicima.

225 Osim toga, nikad više nije zakašljao od astme.

226 Bio je to četvrtak kada se održavala procesija u Chavadi.

227 Od osam do devet sati u dvorištu su pjevali uz zvuke činela i bubnjeva.

228 Pripremali su palankin za Babin polazak u Chavadi.

229 O procesiji je već detaljno pisano u trideset sedmom poglavlju.

230 Jednu noć u džamiji, drugu u Chavadi – takvo je bilo Babino pravilo.

231 Braća Dhurandhar oduševljeno su čekala procesiju.

232 Ljudi iz Shirdija su slavljenički pratili Babu u Chavadi.

233 Konj Shyamsundar u trku bio je ukrašen na početku.

234 Svirali su se instrumenti, a Baba je hodao pod svečanim kišobranom.

235 Nosili su barjake, mahali lepezama i svijetlile su svjetiljke.

236 Svirali su instrumenti, a oko njega su pjevali bhajane.

237 Dolaskom pred Chavadi, Baba se okretao prema sjeveru uz geste.

238 Zdesna su mu držali odjeću, a Tatya Patil slijeva nosio je fenjer.

239 Zbog svjetiljki, njegovo svijetlo lice sjajilo je kao sunce.

240 Zapanjujuć prizor kada rukom kao da zove nekoga na sjeveru.

241 Unutra bi ga smjestili i okitili bogatim ruhom i sandalovom pastom.

242 Stavljali su mu razne kape, vjenčiće i blistavu odjeću.

243 Na vrat su mu stavljali ogrlice i premazali mu čelo kastoori tilakom.

244 Neki bi mu prali stopala i stavljali betel listove u usta.

245 Pri obredu svjetiljkama (pancharti) sjajio bi najljepšim sjajem.

246 Takav sjaj lica Panduranga sjajio je na Saijevom licu.

247 Poput munje zasvijetlilo bi na njegovu čelu i zaslijepilo oči.

248 Sljedećeg jutra na kakad aartiju Dhurandhari su vidjeli isti sjaj.

249 Od tada Balaramova vjera u Babu nikada nije bila poljuljana.

250 Hemad, koji se utekao Saiju, objavit će sažetak u idućem poglavlju.

Ovo je 51. poglavlje Shri Sai Samartha Satcharite pod nazivom "Priče o tri vjernika".

|| Neka je posvećeno Sadguru Shri Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Shri Sai Satcharita || Poglavlje 52 ||

Poklon Ganeshu, Sarasvati, Guruu, obiteljskom božanstvu, Sitarami i Sadguru Sai Nathu.

1 Sada napravimo osvrt, a zatim završimo knjigu dajući sažetak i pregled cjelokupnog djela.

2 Iskustva koja je dao svojim vjernicima dok je bio u tijelu sabrana su u ovom djelu "Sai Leela" kako bi se sačuvala uspomena.

3 Izuzetno sveta "Sai Leela" sadrži ove priče o Njegovim čudima; čitajte ovo žitije svog Gurua koje donosi spoznaju na ovom i onom svijetu.

4 Iako je priča nebrojeno, preko mene, neukog Hemadpanta, On je vodio ruku da napiše ovo sveto žitije.

5 Nekada je sam iz svojih usta govorio o svojoj slavi učenicima, a nakon što je otišao u svoje božansko prebivalište, inspiracija za ovu knjigu potekla je odatle.

6 Kad je Sai pripovijedao duboke i raznolike priče, slušatelji bi potpuno uronili, zaboravljajući glad i žeđ.

7 Oni koji su vidjeli Saijev lik, oslobodili su se trostruke patnje; kako u potpunosti opisati Njegovu sjajnu veličinu i moć?

8 Takav je Sai plemenite slave zapisao svoju veličinu radi spasenja svih koji su se posvetili Njegovoj odanosti.

9 Okupajte se u svetim vodama Godavarija, poklonite se pred Njegovim samadhijem i slušajte ovo sveto žitije – to će umiriti sve trostruke patnje.

10 S ljubavlju pogledajte ovu knjigu i u hodu razgovarajući o Njegovim pričama, neprimjetno ćete obgrliti duhovnost i uništiti milijune grijeha.

11 Oni koji se žele osloboditi ciklusa rađanja i umiranja, neka neprestano njeguju odanost u sjećanju i budu privrženi Guruovim stopalima.

12 Zabluda i lažno znanje uzrok su neprepoznavanja vlastite prave prirode (Atmana), što uzrokuje ponovno rađanje i umiranje te je izvor svih nesreća.

13 Zabluda (moha) označava lažno znanje, tj. poistovjećivanje Sebe s onim što nije Sebe; mudraci to nazivaju pravom smrću.

14 Pripovijedanjem i promišljanjem o Saijevim pričama, čija je slast uvijek nova, slušatelji će izbjeći duhovni pad.

15 Meditirajući o Saijevom utjelovljenom obliku punom vrlina, pročišćeni oblik će nestati, a razotkrit će se suptilni unutarnji Atman.

16 Bez ulaska u vidljivi, utjelovljeni oblik (Saguna), nemoguće je spoznati svjetlost Atmana; beskrajni Parabrahman ostaje potpuno nedokučiv.

17 Pokazujući svoja stopala i privlačeći vjernike svojom ljubavlju, dok je još bio u tijelu učinio ih je oslobođenima od tijela i neprimjetno ih usmjerio k duhovnosti.

18 Pri zagrljaju s oceanom, rijeka zaboravlja da je rijeka; tako i kad se vjernik preda Tebi, odvojenost vjernika nestaje.

19 Kad se dvije svjetiljke spoje i zagrle, dvojnost u trenu nestaje i ostaje samo jedno jedinstveno svjetlo.

20 Može li miris postojati odvojeno od kamfora, sunčeva svjetlost od sunca, ili sjaj od zlata?

21 Kao što rijeka ulazi u ocean i sama postaje ocean, ili kao što se sol otapa u oceanu i odmah stapa s njim,

22 Tako i predanjem Saijevim stopalima među vjernicima nestaje osjećaj dvojnosti; odričući se ega, postaju jedno.

23 Bilo u budnom stanju, sanjanju ili dubokom sanjanju – ako um postane ispunjen Saijem, ima li potrebe za bilo kakvim drugim oslobođenjem od svjetovnosti?

24 Zato sada padam pred Tvoja stopala i tražim samo ovo: nemoj dopustiti da moj um i na trenutak poželi išta drugo osim Tebe.

25 Od Brahme do najsitnije travke, popunjavajući sve unutar i izvan poput prostora u posudi, On ispunjava sva bića i ne zna za pristranost ili razliku.

26 Njemu su svi vjernici jednaki, ne mari za čast ni nečast, ne zna za privlačnost ni odbojnost i nema ni trunke pristranosti.

27 Utecimo se tom moćnom Saiju koji samim sjećanjem ispunjava sve ciljeve; stavimo neprestano glavu na Njegova stopala da nam život bude ispunjen.

28 A sada, dragi slušatelji, plemeniti vjernici, svima vam upućujem svoj naklon; kao dobrom prijatelju upućujem vam ovu iskrenu molbu:

29 Priče koje ste iz mjeseca u mjesec slušali tijekom ovog vremena – nemojte dopustiti da Onaj čije su to priče bude zaboravljen ni na trenutak.

30 Što više s ljubavlju u srcu slušate ove Saijeve priče, to više Sai daje nadahnuća i radosti meni, koji sam ovdje govornik.

31 Isto tako, ako slušatelji ne paze, govornik nikada ne može biti nadahnut; bez uzajamne radosti, slušanje postaje uzaludan trud.

32 Svjetovni ocean je iznimno teško preploviti; neukrotivi valovi zablude udaraju o obale nepromišljenosti i ruše stabla strpljenja.

33 Puše vjetar ega i zamućuje cijeli ocean, gdje nemilosrdno obitavaju nemani gnjeva i mržnje.

34 "Ja i moje" su nemani, želje i sumnje nepregledni virovi, a nebrojena morska stvorenja opadanja i zavisti opasno vrebaju.

35 Iako je ovaj ocean strašan, moćni Guru ga popije poput Agastyje; za one koji su sluge prašine Njegovih stopala, nema ni najmanjeg straha.

36 Zato je moćni Sadguru Sai brod na svjetovnom oceanu, a mi koji se držimo za Njega, sve nas prevozi na drugu obalu.

37 Ovaj svjetovni ocean je teško preploviti; učinite Saijeva stopala svojim brodom i vidjet ćete čudo vjere kako vas sigurno vodi na drugu obalu.

38 Držanjem ovog zavjeta, gorčina svjetovnih patnji ne osjeća se; nema veće dobiti od ove, to je prava moć služenja.

39 Neka vjernici postignu stanje duboke odanosti Saijevim stopalima, neka im se Saijev lik odražava u očima i neka vide Saija u svim bićima.

40 Zbog vlastitih hirova u prošlim životima pali smo; neka sada postignemo dobro stanje i oslobodimo se svjetovnih vezanosti.

41 Kad je Shri Samarth iza naših leđa, nitko nam ne može nauditi; blagoslovljeni su ti Saijevi vjernici koji su bezbrižni i sigurni.

42 Zato, držeći se za Babina stopala, želim uputiti jednu molitvu u ime svih vjernika:

43 Neka ova knjiga bude u svačijem domu, neka se redovito čita i

proučava; redovito i s ljubavlju čitanje otklonit će sve nevolje.

44 Tko pročišćen, s ljubavlju i vjerom pročita ovu knjigu u roku od sedam dana (saptaha), njegove će se nevolje smiriti.

45 Ona je satkana od duhovnih niti, ispunjena pričama o Krishni i Brahmanu, natopljena sokom jedinstva Brahmana i Atmana te odiše uzvišenim nedvojstvom (Advaitom).

46 U ovom rajskom vrtu pjesništva i mudrosti, mudri i neuki jednako uživaju u ovom slatkom i ugodnom mlijeku istine.

47 Slušanjem ovog svetog žitija ili redovitim čitanjem, moćni Sai odmah će ukloniti sve nevolje s Njegovih stopala.

48 Tko žudi za bogatstvom dobiva bogatstvo, tko pošteno posluje dobiva potpun uspjeh; plod dolazi u skladu s vjerom, jer bez vjere nema iskustva.

49 S poštovanjem čitajući ovu knjigu, moćni Sai se raduje, uništava siromaštvo neznanja i daruje bogatstvo znanja.

50 Knjiga je nastala po Saijevoj volji i Njegovoj skrivenoj namjeri; blagoslovljen je život vjernika koji je posvećen Njegovim stopalima.

51 Smirenog uma, s predanošću i redovitošću, čitajte barem jedno poglavlje dnevno i to će donijeti radost.

52 Tko misli na svoje dobro, neka uistinu čita ovu knjigu i s neizmjernom radošću sjeća se Saijeve dobrote iz života u život.

53 Tijekom Saijevih blagdana kao što su Guru Purnima, Gokulashtami, Punya Tithi i Rama Navami, neka se ova knjiga redovito čita u domu.

54 Kakve su misli u umu, takvo se rođenje stječe; kakve su misli na kraju,

takva je sudbina – tako potvrđuju sveti spisi.

55 Shri Sai je oslonac vjernicima, bez Njega se prepreke ne mogu savladati; On je poput brižne majke prema djetetu, u tome nema nikakvog čuda.

56 Kako još pohvaliti ove priče kad i same riječi pred njima utihnu; čini se da je šutnja najbolja pohvala.

57 Zato s jakom željom za oslobođenjem, svakodnevno čineći dobra djela i njegujući devet oblika odanosti (navadha bhakti), um će postati čist.

58 To se ne događa bez milosti Sadgurua, a bez Njega nema spoznaje Najviše Istine; stalno sjećanje na "Ja sam Brahman" dolazi kroz odanost Guruu.

59 Odnos je poput oca i sina, a ime "Guru" je tek prispodoba; otac nas čini dostojnima ovozemaljske sreće, a Guru daje sreću i na ovom i na onom svijetu.

60 Otac daje prolazno bogatstvo, a Guru daje neprolazno; On daje spoznaju neuništive Istine izravno u ruke.

61 Majka nosi dijete devet mjeseci u utrobi i rođenjem ga šalje van; majka-Guru čini suprotno – uvlači vanjsko prema unutra.

62 Na kraju, sjećajući se neprestano Gurua, učenik bez sumnje stječe sjedinjenje (Sayujya); a kad ga sam Guru prihvati, stječe potpunog Brahmana.

63 Guruov udarac uništava ciklus rađanja i umiranja; ako tijelo skonča radi Gurua, tko je tada sretniji od toga?

64 Makar u rukama imao mač, koplje ili sjekiru, ako pri udarcu ostane

svijest, ukazuje se lik Sadgurua.

65 Koliko god čuvali tijelo, ono će jednoga dana pasti; ako ga Guru prekine, to uništava ponovno rađanje.

66 "Udari me dok ne umrem, presijeci moj ego u korijenu, daj mi taj teški udarac da se više ne moram ponovno roditi."

67 "Spali moja djela i nedjela, ukloni moju zabludu o dužnostima, presijeci zabludu tako da nastupi vrhunska sreća."

68 "Rasprši moje namjere i sumnje, učini me bezsumnjičavim; ne trebam ni zasluge ni grijehe, niti ovu muku ponovnog rađanja."

69 Kad se dođem predati, Ti stojiš sa svih strana – na istoku, zapadu, u svim smjerovima, gore u nebu i dolje u podzemlju.

70 Svugdje obitavaš, pa tako obitavaš i u meni; štoviše, smatrati razliku između 'mene' i 'Tebe' čini mi se teškim.

71 Zato se Hemad potpuno predaje i čvrsto drži za Sadguruova stopala, izbjegavajući ponovno rađanje i umiranje te postižući vlastito spasenje.

72 Nije li ovo nevjerojatno djelo – kako bi spasio nebrojene vjernike, stvorio je ovo žitije, upotrijebivši Hemada samo kao instrument?

73 Ovo sveto žitije moćnog Saija nastalo je na čudesan način; bez Saijeve milosti, ja, jadnik, ne bih mogao učiniti ništa.

74 Nisam dugo živio s Njim, niti sam imao iskustva u prepoznavanju svetaca, niti sam posjedovao istraživački duh da gledam bez nevjerice.

75 Nikada nisam obavljao odanost s potpunom predanošću, niti sam ijedan trenutak sjedio pjevajući hvalospjeve; pa ipak je mojim rukama

napisao ovo žitije i pokazao ga ljudima.

76 Da bi ispunio svoje obećanje, sam Sai je podsjećao na ovu knjigu i ostvario svoje djelo; Hemad je bio samo ime na papiru.

77 Može li komarac podići planinu Meru ili ptica isušiti ocean? Ali kad iza leđa stoji Sadguru, događaju se čudesna djela.

78 A sada, dragi slušatelji, upućujem vam svoj naklon; ova je knjiga završena i posvećena Saiju, jer je Njegova.

79 Svima vama, malima i velikima među slušateljima, prostirem se pred noge; vašom zaslugom i odanošću ovo žitije Saija privedeno je kraju.

80 Tko sam ja da ovo završim? To bi bio samo uzaludan ego; tamo gdje je Sai pokretač, tko sam ja da išta govorim?

81 Stoga, odbacujući ego kao korijen svih nevolja i pjevajući o vrlinama svog Gurua, završavam ovu ugodnu i poučnu žrtvu riječi.

82 Ovdje je knjiga završena, moja je želja ispunjena, Saijevo je djelo dovršeno i ja sam postao zahvalan i blagoslovljen.

83 Proučavanjem cijele ove knjige ispunjavaju se želje uma; držeći Sadguruova stopala u srcu, preplovljava se svjetovni ocean.

84 Bolesnik ozdravlja, siromah postaje bogat, nemiran um dobiva stabilnost, a siromašni stječe velikodušnost.

85 Utjecaji zlih duhova i epilepsija otklanjaju se čitanjem ove knjige; nijemi, hromi i gluhi također nalaze radost u slušanju.

86 Ljudi obuzeti neznanjem koji su zaboravili na svemoćnog Boga doživjet će svoje spasenje.

87 Ljudi koji unatoč ljudskom obliku postupaju poput demonskih bića i uzalud traće tijelo smatrajući prolazni svijet izvorom sreće – i oni će doživjeti spasenje.

88 Čudesna su djela Sai Natha; čvrsto je postavio Hemada pred svoja stopala, uključio ga u svoju službu i dao mu da izvrši ovu službu.

89 Na kraju, pred stopalima Vladara svemira, Sadgurua koji nadahnjuje čistu mudrost, s neizmjernom ljubavlju i poštovanjem polažem svoje pero i glavu.

|| Neka bude posvećeno Sadguru Shri Sai Nathu || Neka bude dobro ||

|| Ovdje počinje Šri Sai Satcharitra || Poglavlje 53 ||

Naklon Šri Ganeši. Naklon Šri Sarasvati. Naklon Šri Guruima. Naklon obiteljskom božanstvu. Naklon Šri Siti i Ramachandri.

Naklon Šri Sadguruu Sainathu.

1. Šri Sai je izravno utjelovljenje Brahmana, car među svecima. Moćni Sadguru čija slava seže do nakraj svijeta, darovatelj mudrosti i nadahnuća.

2. S potpunom predanošću tražim utočište u njemu i klanjam se njegovim svetim stopalima. On uništava strah od svjetovnog postojanja i oslobađa od kruga rođenja i smrti.

3. U prošlom poglavlju dano je obećanje: Prvo ću dati kratak osvrt, a zatim sažetak (Avataraniku) i time završiti knjigu.

4. Tako je rekao Hemadpant, ali to se nije dogodilo. Je li on izvukao suštinu u obliku sažetka ili je to ostalo zaboravljeno?

5. Pravilo je posvuda da onaj tko započne pisanje knjige treba je i završiti dajući sažetak na kraju.

6. Ali ovdje vidimo iznimku od pravila. Ništa se ne događa po vlastitoj volji; Babina želja je najsnažnija.

7. Hemadpant je iznenada preminuo. Srca svih bila su tužna. Nitko nije znao ništa o sažetku i nikome ništa nije padalo na pamet.

8. Spisi Annasaheba bili su opsežni. Uložio je trud da ih istraži njegov sin Šri Gajanan i dao mi ono što je bilo potrebno.

9. Annasaheb je bio vrlo štedljiv. Nije dopuštao da se ijedan papirić baci. Radio je s velikom vještinom; takva je bila njegova narav.

10. Pisao je poglavlja na papirićima i njih je davao tiskaru. Uzaludan trošak bi ga bolio u srcu; nitko se nije mogao mjeriti s njim.

11. Prema tim malim, beživotnim papirićima budio se osjećaj milosrđa u njegovom srcu: Kako će oni biti spašeni bez služenja svetom lavu (Saiju)?

12. Činilo se kao da je Hemadpantova duša došla i okupila te papiriće, te kroz njih obavila službu; to je zacijelo bio njegov plemeniti cilj.

13. Isto je bilo i s posljednjim poglavljem. Bilo je napisano na papirićima. Tražili su ga na sve načine, ali sažetak se među njima nije mogao naći.

14. To je rečeno Gajananraou i ostalima, a isto je preneseno i Babasahebu. Svi su se složili da bi sažetak trebao biti napisan.

15. Babasaheb je dao rok da će ga objaviti u časopisu Šri Sai Leela. Dani roka su prošli, ali sažetak se nije pojavio.

16. Hemad Govind bio je rudnik vrlina, iz njegovih usta izvirala je Vedanta. U knjizi se očituju njegove blagoslovljene riječi, čudesno djelo Guruove milosti.

17. Među bezbrojnim Saijevim sljedbenicima, Hemadpant je pjesnički dragulj. Samo onaj tko je mudar poput njega mogao je stvoriti takvo djelo.

18. Budući da se sažetak nije pojavljivao, tuga je obuzela moj um. Pomolio sam se Dattaguruu i zavapio za njegovom milošću.

19. Ja sam priprost i slabog uma, bez razumijevanja i znanja. Kako će onda nastati ova poema, kad sam po prirodi slijep za pjesništvo?

20. Ali za ovo postoji jedan oslonac: kada je Šri Dattaguru naklonjen, on čini da komarac podigne planinu Meru; takva je njegova velika moć.

21. Ponovno molim Gospodara, neka se Sai Narayana smiluje. Neka nadahne moj um da brzo napišem sažetak.

22. Nemam snage za pisanje poezije. O Guru Raya, ti znaš sporost mog uma. Padajući pred tvoja stopala, započinjem pisati sažetak.

23. Ovaj dio knjige, sažetak, napisat će sam Sai Vakratunda (Ganeša). Njegova slava je čudesna i golema, a moja usta su samo oruđe.

24. U prvom poglavlju, na početku, poklonio sam se onome koji uklanja prepreke, uzroku svemira, ukrasu na vratu Gauri i Shankare, Šri Ganeši.

25. Ta divna govornica, boginja mudrosti i umjetnosti, Šri Sharada koja očarava svemir i ispunjava želje, njoj sam se poklonio.

26. Obiteljskom Guruu, rodbini i starijima, svecima koji su utjelovljenja vrline. Utočištu, Sadguruu, riznici oslobođenja, Bogu Saiju sam se poklonio.

27. Pričajući priču o mljevenju pšenice, detaljno objašnjavajući kako je potpuno zaustavljena epidemija kolere, opisana je Saijeva moć.

28. Svrha ove knjige, davanje imena Hemadpant, razbijanje rasprave o potrebi za Guruom i Hemadovo viđenje Saija opisani su u drugom poglavlju.

29. Kako je odobrenje za pisanje knjige izašlo iz Saijevih usta i priča o Rohili, ispričani su u cijelosti u trećem poglavlju.

30. Ogrlici oko vrata Onoga koji pokreće svijet, zašto sveci silaze na ovu zemlju - to je detaljno objašnjeno.

31. Utjelovljenje Dattatreye, sin Atrija, Sai kao izravni sveti miris. Cjelovit opis njegovog prvog dolaska u Shirdi dan je u četvrtom poglavlju.

32. Kako je ostao skriven u Shirdiju, pa se ponovno pojavio na čuđenje svih, zajedno s bogatim Patilom.

33. Susret svetaca poput Gangagira, kako je noseći vodu izdaleka na vlastitoj glavi stvorio vrt - sve je to opisano u petom poglavlju.

34. Veliki festival Ram Navami, pjevač kirtana Bala Buwa, obnova džamije i Dwarakamayija - detaljno ispričano u šestom poglavlju.

35. Babina praksa Khanda yoge, Dhauti, Poti i slično. Je li Baba hinduist ili musliman - to je pretvaranje, jer je unutarnja bit svetaca nedokučiva.

36. Babina odjeća i ponašanje. Njegova lula, vatra i svjetiljka. Njegova bolest i služenje njemu - sve je to bio nedokučiv prizor.

37. Strašna bolest Bhagojija Shindea, lijek za natečene žlijezde Khapardeovog sina i Nanina želja za daršanom u Pandharpuru - to pametni iznose u sedmom poglavlju.

38. Izvanredna važnost ljudskog rođenja. Opis kako je Sai prosio hranu. Kako mu je Baijabai služila kao svecu i Babin način jedenja.

39. Baba, Tatya i Mhalsapati. Njih trojica noću spavaju u džamiji. Babina izvanredna ljubav, jednaka prema obojici.

40. Khushalchand iz sela Rahata. Baba kao korijen mira i znanja. Njihova međusobna ljubavna povezanost s radošću je opisana u osmom poglavlju.

41. Tatya Saheb Noolkar, Tatya Patil kao najbolji bhakte. Ugledan gospodin, teško pokajanje zbog kršenja naredbe.

42. Kako je Baba provodio pet velikih žrtvi i zatim jeo isprošenu hranu. Znakovi prava na prošenje vješto su opisani.

43. Babasaheb Tarkhad, veliki čovjek, strogi sljedbenik Prarthana Samaja. Postao je odan isključivo Saiju - to je izvrsna priča devetog poglavlja.

44. Dugačka svega četiri lakta, široka jedva jedan lakat. Na takvoj dasci obješenoj za krov, spavao je gospodar yoge, Baba.

45. Kada je prvi put kročio u Shirdi, koliko je godina tamo živio i kada je napustio tijelo - to dirljivo izlaganje.

46. Iznutra miran i bez želja, a izvana se ponašao poput luđaka. Uvijek misleći na dobrobit svijeta, takva je bila nepokolebljiva priroda Guru Raye.

47. Znakovi Veda i dharme. Podučavanje duhovnosti i svjetovnim stvarima. Ispitivanje umova onih koji su vjernici i onih koji nisu, izvanredna je to vještina Sadgurua.

48. Babino sjedište, Babino znanje, Babino praksiranje, Babino mjesto. Njegova moć i slava, sve je to cjelovito ispričano u desetom poglavlju.

49. Njegovo bivanje u stanju bivanja, svijesti i blaženstva. Babina slava koja je doprla do krajeva svijeta. Puna ljubavi predanost doktora Pandita i služenje poput Siddika opisani su.

50. Kako je privukao oblake, kakvu je nevjerojatnu moć pokazao i kako je spasio dijete od vatre - to je lijepo opisano u jedanaestom poglavlju.

51. Kaka Dhumal i Nimonkar, jedan službenik a drugi doktor. Opisane su različite situacije slatkim riječima.

52. Sumnjičavi Mulay iz Nashika koji je obavljao obred vatre. Svetac Gholap koji je slijedio Ramu. Njihovo čuđenje Saijevim daršanom opisano

je u dvadesetom poglavlju.

53. Liječenje malarije Bala Shimpija, dajući crnom psu rižu s jogurtom. Smirivanje kolere Bapusaheba dajući mu orahe i pistacije.

54. Swami iz Alandija koji je bolovao od uha ozdravio je samo blagoslovom. Kakinu bol od crva uništio je kikirikijem.

55. Bhakta Dattopant iz Harde bolovao je od jakih bolova u trbuhu. Samo blagoslovom, Baba ga je oslobodio pred svim ljudima.

56. Jedan Bhimaji Patil patio je od tuberkuloze i kašlja. Bolest je otjerana primjenom udija - taj događaj opisan je u trinaestom poglavlju.

57. Ratanji, Parsi trgovac iz Nandeda, poznat ali tužnog srca. Davši mu dijete, Baba ga je uzdigao na nebo radosti.

58. Skriveni svetac Maulisaheb koji je radio kao nosač u gradu Nandedu. Kako su prepoznate Saijeve riječi - čudesna priča četrnaestog poglavlja.

59. Baba podučava Dasa Ganua naradijskoj metodi pjevanja kirtana. Pomogao je Cholkaru da ispuni zavjet dajući mu čaj sa šećerom.

60. Gušter iz Aurangabada susreo se s gušterom u džamiji. Preko njihovog glasanja Baba je ispričao priču - to je izloženo u petnaestom poglavlju.

61. Čovjek bogat djecom i imetkom, čuvši bubnjeve Saijeve slave, došao je u Shirdi kako bi postigao znanje o Brahmanu.

62. Tko želi spoznati Brahmana, mora biti odvojen od svijeta. Prvo, vezanost za bogatstvo mora nestati iz njegovog uma.

63. Čovjek koji Babi ne može ni na trenutak posuditi pet rupija, a u odjeći skriva novčanice - kako on može pronaći Brahmana?

64. Saijev način podučavanja je prekrasan, a Hemadpantov jezik je blagoslovljen. To je spoj mlijeka i šećera - divna priča šesnaestog poglavlja.

65. Nastavak prethodne priče - cjelovito izlaganje znanja o Brahmanu. Potpuno uništenje pohlepe za bogatstvom - slatko opisano u sedamnaestom poglavlju.

66. Satheovo čitanje Guru Charitre. Radhabai i poruka njezine upute. Hemadova milost, umješnost izlaganja u osamnaestom poglavlju.

67. Detalji o blagoslovu kroz priču, prema čudesnom Saijevom učenju, o tome se uvelike raspravljalo u devetnaestom poglavlju.

68. Das Ganu je počeo tumačiti značenje Ishavasya Upanishade. U umu mu se pojavila sumnja pa je pitao Babu.

69. Baba je rekao da će sluškinja riješiti Kakine sumnje. Neobična slava Sadgurua - slatko opisana u dvadesetom poglavlju.

70. Plemeniti državni službenik, oštroumni Patankar i izvanredni odvjetnik - kako su njih trojica primila milost opisano je u dvadeset i prvom poglavlju.

71. Majčinska džamija je ta koja spašava od svijeta, ona je uistinu Dwaraka. Tako Baba kaže svim ljudima, ali to nitko ne shvaća.

72. Pjevaju se pohvale džamiji. Ona izbjegava ugrize zmije Mirikaru i Butiju. Odlazeći, povlači strah od zmije Amiru Shakkaru.

73. Hemada u nevolji od ugriza škorpiona, i opasnost od zmija za druge. On odbija strašnu i preranu smrt - to je opisano u dvadeset i drugom poglavlju.

74. Rješavanje sumnji studenta joge. Spašavanje Madhavraoa od zmijskog ugriza. Vatra, drvo i spašavanje koze - to je vrlo lijepo opisano.

75. Veličanje Bade Babe. Nedostatak vjere u naredbu Gurua. Koliko god da dobije, uvijek je pohlepan - takva je bila njegova nezadovoljna priroda.

76. Kakasaheb, najbolji među bhaktama, neizmjerno odan naredbama Gurua. Izvrsno je izložen poseban opis Sadguruove igre u dvadeset i trećem poglavlju.

77. Koristeći slanutak kao povod, on uči Hemadpanta da bez sjećanja na Sadgurua ne treba uživati u svjetovnim zadovoljstvima.

78. Baba potiče svađu između Anne Babare i Maushibai. Tu novost o šali i zabavi pjeva cijenjeni pjesnik u dvadeset i četvrtom poglavlju.

79. Bhakta Damu Anna Kasar koji živi u Ahmednagaru želio je započeti veliki posao s pamukom i rižom.

80. Sunce znanja, Sai, govori mu: Istina je da će taj posao donijeti gubitak, a jedući mango dobit ćeš djecu. To je obrađeno u dvadeset i petom poglavlju.

81. Jedan bhakta po imenu Pant, kojeg je blagoslovio drugi svetac, brzo je primio znak koji ga je razveselio.

82. Harishchandra Pitale i njegov sin koji je patio od epilepsije. Samo jednim pogledom punim milosti, sva je bolest nestala.

83. Baba je Pitaleu dao tri rupije i rekao: Prije sam ti dao dvije, drži ih u obožavanju. To je lijepo opisano u dvadeset i šestom poglavlju.

84. Dajući mu knjigu Bhagavate u ruke da ju uzme kao blagoslov. Kaka ju je želio zadržati, ali Bhagavan ju daje Madhavraou.

85. Knjiga Vishnu Sahasranama bila je u posjedu Ramdasijevog bhakte. Baba ju je uzeo bez njegovog znanja i također ju dao Madhavraou.

86. Dajući mu knjigu Vishnu Sahasraname, pokazao je milost Shamraou. Kako blagi Sai to čini, opisano je u dvadeset i sedmom poglavlju.

87. Bhakta Lakhmichand Munshi, Chidibai iz Burhanpura i Megha, brhaman koji je bio gomila vrlina, došli su do Babinih stopala.

88. Dajući svima vizije u snu i pružajući im dokaz u javi, ta nedokučiva milost Sadguru Majke ispričana je s ljubavlju u dvadeset i osmom poglavlju.

89. Bhajanska grupa iz Madrasa okupila se u Shirdiju da bi vidjela slavlje darivanja Babinog nevinog Shankare.

90. Raghunathrao Tendulkar i kako je njegov sin prošao na ispitu. Njihova briga oko mirovine je otjerana - to su predivne Babine igre.

91. Bhakta doktor satnik Hate imao je veliku ljubav prema Saijevim stopalima. Baba mu se ukazao u viziji rano ujutro - to je lijepa priča u dvadeset i devetom poglavlju.

92. Štovatelj božice Saptashrungi, neki Kakaji Vaidya, kojem božica daje viziju da ode vidjeti Saija, cara među svecima.

93. Shamrao je toj istoj božici dao zavjet, i nakon trideset godina odlazi u Vani da ga ispuni.

94. Seth Chandkhushal iz Rahate i pundžabi brahman Ramlal; obojici je u snu rečeno Idite u Shirdi. Ove Saijeve riječi ispričane su u tridesetom poglavlju.

95. Vijayanand, asketa iz Madrasa, radosno je namjeravao otići, ali ga je

Hrishikeshi zadržao blizu svojih stopala.

96. Bhakta Shardul Mankar bio je pčela na lotosu Saijevih stopala. Prekrasna priča o oslobođenju divljeg, okrutnog tigra ispričana je u trideset i prvom poglavlju.

97. Nas četvorica dobrih ljudi i tragatelja lutali smo šumom tražeći Boga. Čim je moj ponos nestao, Guru Raya mi je dao viziju.

98. Gokhalebai koja se sprema postiti. Ovo je priča o kojoj Sai sam govori u čudu, a Hemad je pjeva u trideset i drugom poglavlju.

99. Prijatelja Narayana Janija iznenada je ugrizao škorpion, a kći jednog bhakte patila je od groznice.

100. Kći Chandorkara bila je prestrašena teškim trudovima. I sam Jani bio je tužan u srcu. Nikome nije padalo na pamet rješenje.

101. Ali veliki bhakta Kulkarni i pjevač kirtana Balabuwa pokazali su svima zaista snažnu moć udija.

102. Bhakta Haribhau Karnik, pun vjere i pobožnosti. Priča o njegovoj dakshini u trideset i trećem poglavlju je privlačna i poučna.

103. Doktor iz Malegaona, čijem je nećaku patila koštana rana. Istaknuti bhakta Pillay, teško je patio od crva.

104. Shirdikar Bapaji čija je obitelj patila od žljezdane groznice. Malo iransko dijete strahovito je patilo od grčeva.

105. Gospodin iz Harde teško je bolovao od bubrežnih kamenaca. Obitelj jednog Prabhu Kayasthe iz Mumbaija bila je pogođena komplikacijama u trudnoći.

106. Uklanjanje gore navedenih bolesti samo dodirivanjem s udijem dogodilo se u trenu - to je slatko opisano u trideset i četvrtom poglavlju.

107. Mahajanijev prijatelj, potpuni štovatelj bezobličnog Boga, postao je štovatelj idola samo kroz jedno viđenje.

108. Dharamsi Jethabhai Thakkar, odvjetnik iz Mumbaija. Gospodar Gurua dao mu je grožđe sa sjemenkama koje se odmah pretvorilo u ono bez sjemenki.

109. Kayastha iz Bandre koji nije mogao mirno spavati, i Bala Patil iz Nevase - njihova iskustva s udijem ispričana su u trideset i petom poglavlju.

110. Dva gospodina iz Goe koji su se zavjetovali na različite stvari, jedan zbog pronalaska posla, a drugi zbog pronalaska ukradene robe.

111. Obojica su zaboravila na svoje zavjete, ali Svemogući Sai ih je na to podsjetio. Tko može opisati slavu onoga čije je znanje prošlosti, sadašnjosti i budućnosti rašireno svemirom?

112. Sakharamova žena iz Aurangabada pada pred Saijeve noge tražeći sina, i njezina želja je ispunjena dajući joj kokos - ispričano je u trideset i šestom poglavlju.

113. Svečanost u chavadiju, prizor koji se rijetko viđa drugdje. Hemadpant to opisuje vlastitim očima u slatkoj priči u trideset i sedmom poglavlju.

114. Kuhanje različitih jela i ukusne hrane u velikom loncu i dijeljenje svima kao blagoslov, predivno je opisano u trideset i osmom poglavlju.

115. Želeći ukloniti Chandorkarov ponos na njegovo poznavanje sanskrta, Baba mu objašnjava stih iz Gite: Tadviddhi pranipatena.

116. Kroz vizije koje daje kralj svetaca, priča o naredbi Bapusahebu Butiju da izgradi hram nalazi se u trideset i devetom poglavlju.

117. Povodom proslave majčinog ispunjenja zavjeta, Dev poziva brahmane na ručak. Napisao je pismo kako bi pozvao i Babu.

118. Uzevši oblik askete, dolaze tri velike duše i jedu s brahmanima; nedokučive su igre Guru Raye.

119. Davši viziju Hemadpantu, Baba dolazi k njemu na ručak uzimajući oblik svoje slike - to je divno opisano u četrdesetom poglavlju.

120. Pjesnik razrađuje priču o slici kako bi ukazao bhaktama na neshvatljivu moć Sadgurua - predivno i ukusno izlaganje.

121. Uzimajući zastrašujući oblik, on postaje crven poput žara, ljutito viče na bogove.

122. Šri Hari Sai kaže: Svaki dan redovito čitaj Jnaneshwari. Govori u snu o njezinu čitanju - Hemad to objašnjava u četrdeset i prvom poglavlju.

123. Bhakta Datya je nosio tri linije od pepela. Saijevo upozorenje prije njegove vlastite smrti, kako je izbjegao smrt Ramchandre, a isto tako i Tatyine.

124. Vijest o preminuću Sai Sadgurua izaziva tjeskobu kod slušatelja. Uznemirila je i Hemadovo srce. Ta sveta priča je u četrdeset i drugom poglavlju.

125. Ono što je nedvojbeno bilo nepotpuno u prethodnom poglavlju o Babinoj smrti, Hemadpant dovršava u četrdeset i trećem i četrdeset i četvrtom poglavlju.

126. Jednom je Kakasaheb Dixit čitao Nath Bhagavat zajedno s Kakom i

Madhavom, i tada se u njegovom umu pojavila sumnja.

127. Madhavrao objašnjava sumnju, ali Dixitov um nije zadovoljen. Anandrao Pakhade priča svoj san koji potpuno razrješava sumnju.

128. Zašto Mhalsapati nije spavao na dasci obješenoj za krov? Svemoćni Sai uklanja sumnju. Ova priča je u četrdeset i petom poglavlju.

129. Sjedeći na jednom mjestu, on putuje posvuda i pokazuje ljudima niz čuda. Njegov čudesni odlazak u Kashi i Gayu; čudesan je Babin život.

130. Za vrijeme vjenčanja Chandorkarovog sina, on kao dragulj među svecima kaže Shami da ode. Shama vidi Babu na svečanosti, a u Gayi ga vidi u obliku slike.

131. Pričanje iz prošlih života dvije koze iz Babinih vlastitih usta. Ta lijepa, slatka i sveta priča je opisana u četrdeset i šestom poglavlju.

132. Također govori istinitu priču o prošlosti zmije i žabe, ili pohlepnog vjerovnika i dužnika, on Sai, koji je Brahma, Vishnu i Shiva.

133. Neprijateljstvo, ubojstvo i vraćanje dugova razlog su za ponovno rođenje. Zato Baba čini da piju nektar priče - taj dirljiv opis nalazi se u četrdeset i sedmom poglavlju.

134. Jedan gospodin po imenu Shevade, a drugi je Sapatnekar kojemu je nedostajalo vjere. Kakav je bio njegov pravosudni ispit i milost prema drugome nalazi se u četrdeset i osmom poglavlju.

135. Hari Kanoba iz Mumbaija i Swami Somadev podmuklog uma, došli su puni ponosa držeći trozubac kako bi iskušali Sveca.

136. Čim su ga vidjeli, sve njihove misli bile su otkrivene i odmah su se posramili. Njihov se um vezao za Saijeva stopala i uništeni su grijesi iz

prošlih života.

137. Sjedeći blizu Babe, vidjevši ženu, u Chandorkarovom se umu pojavila strastvena misao. To je opisano u četrdeset i devetom poglavlju.

138. Tadviddhi pranipatena. Značenje ovoga se detaljnije objašnjava i to podupire Raghunathov sin u pedesetom poglavlju.

139. Dixit Hari Sitaram, veliki bhakta Balaram i odvjetnik Pundalik iz Nandeda; kako su prvi put došli u Shirdi.

140. Priča svakog od njih je čudesna; slušatelji su zaprepašteni dok slušaju. More bhaktinog uma se uzburkava. Ta je priča u pedeset i prvom poglavlju.

141. Načinivši ovaj pregled knjige, on traži dar milosti: Neka zluradost zlih bude uništena i neka dobri budu zaštićeni.

142. Ponizan pred Sadguruovim stopalima i prinoseći mu svoju olovku, nakon završetka cijele knjige, sretno pisanje je u pedeset i drugom poglavlju.

143. Tako je Govindrao završio Šri Sai Satcharitru. S ljubavlju se klanjajući njegovim stopalima, ja se klanjam Guru majci cijeloga svijeta.

144. Pričanje sažete biti svih poglavlja, to je ono što se zove Avataranika. Neka ovo bude od pomoći dobrim putnicima na putu u grad oslobođenja.

145. To je poput grubog ruba na finom šalu, možda će to tako odbaciti. Ipak, ponizno molim pametne slušatelje da poslušaju.

146. Nije to grubi šal nego drago dijete; da bi ga se zaštitilo od urokljivog oka, ovaj sažetak je poput crne točkice stavljene na čelo djetetu.

147. Sama knjiga je prekrasan obrok sa šest okusa, gdje je svako poglavlje drugo jelo. Za potpunu probavu ovoga svega, potreban je napitak, a to je upravo pisanje ovog sažetka.

148. Knjiga je poput krave ispunjenja želja koja uvijek daje plodove, a poglavlja su njezini čisti i bezgrešni udovi. Da ne bi zadobila urok, na njezin vrat stavljena je ogrlica, to je ovaj sažetak.

149. Neka bude. Kakvu je god metodu poglavlja slijedio Pant Hemad, ja ću ju sada ispričati prema svom razumijevanju. Neka slušatelji s poštovanjem slušaju.

150. Na početku svakog poglavlja je molitva Sadguruu. Nakon toga slijedi izlaganje Vedante. Zatim opis Saija kao oblika Brahmana, i onda pričanje iskustava.

151. Hemadpant je po prirodi bio učen, a osim toga imao je milost Sadgurua Saija. Odmah mu je dana velika inspiracija da pripremi obrok u obliku knjige.

152. Oni koji će iskusiti njezinu slatkoću, prekinut će vezanost uz rođenje i smrt. Dobit će trajno imanje najvišeg oslobođenja, to će biti njihova neiscrpna zarada.

153. Hemadove slatke riječi ispunjene su Saijevom milošću. To je mješavina mlijeka i soka šećerne trske. Kako tek opisati ljepotu ove knjige!

154. Možda će biti mnogo pisaca, ali nitko nema pravo na takav nadahnuti govor dok istinski ne zadobije oslonac svijeta.

155. (U izvornom tekstu se s broja 154 odmah prelazi na 156, no slijedimo originalnu numeraciju koja slijedi dolje)

156. Tko može dovoljno nahvaliti Šri Sai Satcharitru? Koliko je knjiga

veličanstvena! Dobili smo pisca poput Hemadpanta, to je velika sreća za sve tražitelje spasenja.

157. Dokle god je ova knjiga na Zemlji, toliko će trajati njezina slava. Govindrao je na vrijeme stvorio slavlje za tražitelje oslobođenja.

158. O, oče, knjiga je zaista blagoslovljena. Ona se rađala kroz milost Sadgurua Saija. Tražitelji spasenja će je prihvatiti s poštovanjem i uklonit će bijedu neznanja.

159. Jer mu je to bila zaliha zasluga iz bezbrojnih života, dobio je priliku služiti Saiju i Govindrao je mogao uživati u slatkim plodovima pisanja ove knjige.

160. Pant Hemad bio je snažan bhakta, posvećen poeziji i Vedanti, privržen stopalima Sadgurua Saija danju i noću.

161. Vedanta je vrlo duboka tema, ali spajajući s njom odvojenost, pobožnost i znanje, stvoriti takvu knjigu bilo bi nemoguće bez Guruove milosti.

162. Ovo nisu samo poglavlja, nego ukrasi od čistog zlata, u koje su ugrađeni neprocjenjivi dragulji priča. Zrake svjetla koje izviru iz njih, veliki su trud Govindraoa.

163. Sva ova poglavlja su ogrlica mirisnih cvjetova koju dijete Govind, ispunjeno ljubavlju i čistim umom, stavlja oko vrata Sadgurua Šri Saija.

164. Sva poglavlja su čisti zlatni vrč, u koje dijete Raghunath stavlja vodu rijeke Ganges kako bi uklonio lažni ponos onih koji traže spasenje.

165. Bojno polje ove knjige je ogromno, gdje poglavlja stoje poput stupova pobjede. Razbijajući demone ponosa i taštine mačem Raghunathovog sina.

166. Knjiga je predivna obredna lampa ukrašena draguljima, a njezina poglavlja su sveti plamenovi priče. Oni donose odvojenost i mir, mašući lampom pred kraljem svetaca.

167. Knjiga je iluzija koja opčinjava svemir, a njena su poglavlja podignute ruke. Priče su predivne narukvice, spremne zagrliti Saija kao Brahmana.

168. Sai Satcharitra je kralj među knjigama, poglavlja su predivni recitatori poezije, ispunjeni vjerom, znanjem i Vedantom; veličajući njezinu neizmjernu slavu.

169. Sai Satcharitra je velika tržnica duhovnosti, i svako je poglavlje dućan unutar nje. Prepuna je iskustava o vrhovnoj Istini; cijenjeni pjesnik uredio ih je izvanredno.

170. Knjiga je poput golemog korita rijeke Ganges, a kompozicija poglavlja njen je predivan obalni put. Neizmjeran je tok nektara priča, pokazujući ogromnu moć Guruove milosti.

171. Ovo nije samo knjiga, to je stablo ostvarenja želja za one kojima je svjetovni život suhoparan. Tražiteljima oslobođenja ovo nudi samo oslobođenje, to se ovdje može izravno iskusiti.

172. Ovo se samo može nazvati pravim spomenikom. Onim koje uklanja toplinu tuge iz života i spašava od pakla iluzije, onim koje daje vječni mir.

173. Pisac knjige Rao Govind postao je pčela pred Saijevim Sadguruovim stopalima od lotosa, uživajući uvijek iznova u slatkom nektaru.

174. Čije je prezime Dabholkar, onaj koji je revno služio britanskoj vlasti. Obdaren obrazovanjem, poniznošću, dobrim karakterom i moći mišljenja.

175. Rukhminibai je bila njegova supruga. Bila je dobrog karaktera, puna vjere, rudnik vrlina. Odanost mužu, slatkih riječi i snažne vjere u Saijeva

stopala.

176. Blizu Vengurle osnovano je selo Dabholi. Odatle im potječe porijeklo. Kasnije su pjesnikovi preci nastanili u selu Kelwe.

177. U godini Shake 1781, na peti dan svijetle polovice mjeseca Mrigashira, Govind je rođen iz utrobe Lakshmi, supruge Raghunatha.

178. Njegova kasta bila je Gaud Saraswat Brahman, gotra Bharadwaj. Živio je sedamdeset godina, te je preminuo devetog dana svijetle polovice mjeseca Ashadha, u godini Shake 1851.

179. Počeo je pisati ovu knjigu u godini Shake 1844, u mjesecu Chaitra. Dovršio je pedeset dva poglavlja u mjesecu Jyeshtha, u godini Shake 1851.

180. Govindrao je imao samo jednog sina. Pet kćeri; četiri udane, a sin je oženjen i studira medicinu. Jedna je kći tada još bila neudana.

181. Sada ću reći o načinu cjelovitog čitanja knjige. Također jednostavna metoda za sedmodnevno čitanje, kao što je dano u Guru Charitri ili sličnim knjigama; molim slušatelje za milostivu pozornost.

182. S čistim srcem, s ljubavlju i vjerom, treba napraviti ovo čitanje. Završiti ga u jednom, dva ili tri dana; tako će Sai Narayana biti vrlo zadovoljan.

183. Ili se može obaviti divno sedmodnevno čitanje. Time ćete dobiti riznicu zasluga, Sai će ispuniti želje iz srca i uništit će se strah od života.

184. Treba započeti u četvrtak. Rano u zoru nakon kupanja i redovnog obreda, doći i sjediti na svome mjestu.

185. Treba podići lijep i prostran šator. Ukrasiti ga drvetom banane i cvijećem, te prekriti prelijepom tkaninom odozgo.

186. U šator treba staviti visoko uzvišenje. Okolo nacrtati razne i prelijepe šarolike šare koje ugađaju očima.

187. Zatim treba postaviti prelijepu sliku ili figuru Sadgurua Saija na sjedalo. Treba se pobrinuti za nju i s puno ljubavi joj se klanjati.

188. Knjiga treba biti umotana u čistu, svilenu tkaninu. Treba biti postavljena u blizini Sadgurua. Nakon što se poštuju obje stvari prema propisima, čitanje može početi.

189. Treba ostati promatrati pravila osam dana. Piti samo mlijeko ili jesti voće. Ili lagano prepržena zrna, pa zatim večerati nešto ukusno, ili pak samo jedan obrok.

190. Okrenuti lice prema istoku. Sjetiti se lica Sadgurua i s čistim srcem i radošću početi čitati.

191. Treba čitati redoslijedom: osam, zatim sljedećih dana po osam i sedam. Na ovaj način čitati poglavlja svih sedam dana. Samo Avataraniku pročitajte osmi dan.

192. Osmog dana treba završiti post i prinijeti hranu Sai Narayani. Ponuditi dobar obrok brahmanima i rodbini, te prema mogućnostima im dati dar.

193. Trebaju se pozvati brahmani koji će čitati Vede. Treba im ponuditi pijenje slatkog mlijeka noću, kako bi se usrećio njihov um.

194. Na samom kraju pokloniti se nogama Sadgurua i ponuditi mu ispravnu milostinju, te je staviti i čuvati na mjesto namijenjeno za riznicu.

195. Radeći ovo, Sai Bhagavan će biti ispunjen srećom i dat će svome sljedbeniku blagoslov. Odrezat će strah od svijeta te mu pokazati blago oslobođenja.

196. Slušatelji i sveci su kao majčina kuća. Može se dogoditi da zaboravim neki detalj ovog Sažetka, pa vas ovaj sluga moli da bacite pogled na pravo značenje knjige.

197. Dobri slušatelji, iako se pojavi vrijeme patnje, vaš oprost slugi bit će beskrajan. Zato polažem svoju glavu pod vaše noge i molim ovo Babino dijete.

198. Sve što se nađe da nedostaje ili pak previše, sve to pripada meni, molim vas, neka vam padne na um samo prava suština; slušatelji, molim vas obratite pažnju.

199. Naklon tebi, Sai, dijete Shive. Naklon tebi, Sai, što sjediš na lotosu. Naklon tebi, Sai Madhusudana, i tebi Sai s pet lica.

200. Naklon tebi, Sai, sine Atrija. Naklon tebi, Sai Pakashasana. Naklon tebi, Sai koji vladaš noći. Naklon Saiju koji je bog vatre.

201. Naklon Saiju, mužu Rukmini. Naklon Saiju koji je svjetlo svijesti. Naklon Saiju koji je ocean znanja. Naklon onome tko je Šri Sai Jnaneshwar.

202. Ovaj Sažetak je kao cvjetni buket riječi, a s njime ide i niz imena hvalospjeva. Predajem ga kao molitvu pred stopala od lotosa, moleći Sai majku da bude sretna.

Ovdje završava knjiga Šri Sai Sadguru Preriti, koju je ispisao rob Baba Bal.

Šri Sai Samartha Satcharita. Avataranika imena, 53. poglavlje je cjelovito završeno.

|| Neka je predano Šri Sadguruu Sainathu || Neka donese dobro ||